2025

Årsberetninger

- om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025 og
- om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret 2025

CURIA RATIONUM

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

DA

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1
Kontakt: eca.europa.eu/da/contact
Websted: eca.europa.eu
Sociale medier: @EUauditors

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (http://europa.eu).
Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2026

NB: I figurerne i dette dokument kan totaler afvige fra summen af de enkelte tal på grund af afrunding.

I medfør af artikel 287, stk. 1 og 4, i TEUF, artikel 264, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) og artikel 42, stk. 2, og artikel 43 i Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323, sammenholdt med artikel 279 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning), og artikel 92, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på møderne den 2. og den 9. juli 2026

ÅRSBERETNINGERNE
for regnskabsåret 2025

Beretningerne, med institutionernes svar til Revisionsrettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Revisionsrettens medlemmer på tidspunktet for vedtagelsen af disse beretninger:

Tony Murphy (formand), Nikolaos Milionis, Iliana Ivanova, Bettina Jakobsen, Jan Gregor, Mihails Kozlovs, Ildikó Gáll-Pelcz, Annemie Turtelboom, Ivana Maletić, Joëlle Elvinger, Helga Berger, Marek Opioła, Jorg Kristijan Petrovič, Stef Blok, George-Marius Hyzler, Lefteris Christoforou, Laima Liucija Andrikienė, Keit Pentus-Rosimannus, Katarína Kaszasová, João Leão, Alejandro Blanco Fernández, Carlo Alberto Manfredi Selvaggi, Petri Sarvamaa, Hans Lindblad, Lucian Romașcanu, Pierre Moscovici, Daniel Caspary

Indhold

	Side
Årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025	**5**
Institutionernes svar til årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025	**444**
Årsberetning om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025	**563**
Europa-Kommissionens svar til årsberetningen om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025	**601**

Årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025

Arbejdet med årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025 blev ledet af Jan Gregor, som er Revisionsrettens medlem med ansvar for årsberetningen. De ordførende medlemmer med ansvar for de enkelte kapitler var Jan Gregor (kapitel 1 og 11), Lefteris Christoforou (kapitel 2), Hans Lindblad (kapitel 3 og 12), Katarína Kaszasová (kapitel 4), Mihails Kozlovs (kapitel 5), Stef Blok (kapitel 6), Iliana Ivanova (kapitel 7), Marek Opioła (kapitel 8), Laima Liucija Andrikienė (kapitel 9), Pierre Moscovici (kapitel 10) og Petri Sarvamaa (appendiks).

Fra venstre til højre: Pierre Moscovici, Hans Lindblad, Petri Sarvamaa, Laima Liucija Andrikienė, Stef Blok, Katarína Kaszasová, Jan Gregor, Iliana Ivanova, Marek Opioła, Lefteris Christoforou og Mihails Kozlovs.

Indhold

		Side
Generel indledning		8
Kapitel 1	Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger	11
Kapitel 2	Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning	69
Kapitel 3	Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	123
Kapitel 4	Indtægter	165
Kapitel 5	Det indre marked, innovation og det digitale område	193
Kapitel 6	Samhørighed, resiliens og værdier	215
Kapitel 7	Naturressourcer og miljø	259
Kapitel 8	Migration og grænseforvaltning Sikkerhed og forsvar	282
Kapitel 9	Naboområder og verden	307
Kapitel 10	Europæisk offentlig forvaltning	327
Kapitel 11	Genopretnings- og resiliensfaciliteten	339
Kapitel 12	Opfølgning på anbefalingerne i vores særberetninger fra 2022	387
Appendiks		438
Institutionernes svar		444

Generel indledning

0.1. Den Europæiske Revisionsret er en af Den Europæiske Unions institutioner og er den eksterne revisor af EU's finanser. I denne egenskab fungerer vi som den uafhængige beskytter af alle EU-borgeres finansielle interesser, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

0.2. I overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)[1] dækker vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet både indtægter og udgifter. Den indeholder vores *revisionserklæring* om, hvorvidt EU-regnskabet er rigtigt, og hvorvidt EU-budgettet er blevet anvendt i overensstemmelse med de gældende love og forordninger. Erklæringen suppleres med specifikke vurderinger af de større udgiftsområder i EU's budget. En særskilt årsberetning dækker de europæiske udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet. I maj 2020 vedtog Rådet for Den Europæiske Union *NextGenerationEU (NGEU)*, et midlertidigt instrument, der blev oprettet som reaktion på de socioøkonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien, og som finansieres gennem udstedelse af obligationer. NGEU finansierer dels *genopretnings- og resiliensfaciliteten*[2], som tegner sig for ca. 90 % af NGEU-midlerne, dels tillæg til eksisterende programmer under den *flerårige finansielle ramme (FFR)* 2021-2027, som skal anvendes i overensstemmelse med sektorspecifikke regler. Vi afgiver en særskilt erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

0.4. Både EU's almindelige budget og NGEU-finansieringen er underlagt *dechargeproceduren*. Ved denne procedure afgør Parlamentet efter henstilling fra Rådet, om Europa-Kommissionen har opfyldt sine budgetmæssige forpligtelser på tilfredsstillende vis. Vores årsberetning danner sammen med vores andre output grundlag for dechargeproceduren. Ved offentliggørelsen sender vi vores årsberetning til medlemsstaternes nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og Rådet.

---

[1] Artikel 285-287 i TEUF.

[2] Forordning (EU) 2021/241 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

0.5. Denne årsberetning er opbygget som følger:

— ***Kapitel 1*** indeholder revisionserklæringen, en oversigt over resultaterne af vores revision vedrørende regnskabernes rigtighed og de underliggende indtægts- og udgiftstransaktioners lovlighed og formelle rigtighed - herunder vedrørende Kommissionens oplysninger om formel rigtighed - og et resumé af vores revisionstilgang. I denne årsberetning anvender vi begrebet "formel rigtighed" i samme betydning som "lovlighed og formel rigtighed".

— ***Kapitel 2*** præsenterer vores analyse af den budgetmæssige og økonomiske forvaltning.

— ***Kapitel 3*** omhandler præstationsaspekter (dvs. *sparsommelighed*, *produktivitet* og *effektivitet*) i forbindelse med budgettets gennemførelse. Det fokuserer på vores analyse og sammenfatning af centrale oplysninger om præstation i vores særberetninger fra 2025 og på den opnåede præstation i udgiftsprogrammerne under FFR-udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier".

— ***Kapitel 4*** præsenterer resultaterne af vores test af EU-indtægtstransaktionernes formelle rigtighed, af vores undersøgelse af elementer i de interne forvaltnings- og kontrolsystemer vedrørende indtægter og af vores gennemgang af Kommissionens *årlige aktivitetsrapporter*.

— ***Kapitel 5-10*** viser - vedrørende de forskellige udgiftsområder i FFR for 2021-2027 - resultaterne af vores test af transaktionernes formelle rigtighed og vores gennemgang af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og elementer i de interne kontrolsystemer samt andre forvaltningsordninger.

— ***Kapitel 11*** præsenterer vores vurdering af overholdelsen af genopretnings- og resiliensfacilitetens betalingsbetingelser samt vores gennemgang af Kommissionens *årlige aktivitetsrapporter*, vores undersøgelse af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer og vores revisionstilgang vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten.

— ***Kapitel 12*** præsenterer vores opfølgning på anbefalinger i vores særberetninger fra 2022.

— ***Appendikset*** omhandler eventualforpligtelser opstået som følge af Kommissionens og Rådets udførelse af deres opgaver i henhold til forordningen om den fælles afviklingsmekanisme.

0.6. Vores mål er at præsentere vores revisionsresultater klart og kortfattet. Vi kan dog ikke altid undgå at bruge fagudtryk, der specifikt knytter sig til EU, EU-politikkerne og EU-budgettet eller til regnskabsføring og revision. På vores websted har vi offentliggjort et glossar med forklaringer på disse specifikke fagudtryk. De fagudtryk, der er defineret i glossaret, står i *kursiv*, første gang de bruges i de enkelte kapitler.

0.7. Kommissionens svar på vores revisionsresultater (og i relevante tilfælde svar fra andre EU-institutioner og -organer) præsenteres sammen med beretningen.

Kapitel 1

Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger

Indhold

	Punkt
Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet - den uafhængige revisors beretning	I.-XLVII.
Indledning	1.1.-1.3.
Regnskabernes rigtighed	1.4.-1.19.
Årets økonomiske resultat er negativt, mens budgetresultatet er positivt	1.6.-1.8.
Bemærkninger vedrørende det konsoliderede årsregnskab for 2025	1.9.-1.16.
Bemærkninger om vores IT-revision af SUMMA	1.17.-1.19.
Transaktionernes formelle rigtighed	1.20.-1.37.
Vores erklæring dækker budgetmæssige indtægts- og udgiftstransaktioner	1.21.-1.23.
Indtægterne er uden væsentlig fejlforekomst, men en betydelig andel af udgifterne har en væsentlig fejlforekomst	1.24.-1.31.
Støtteberettigelsesfejl bidrager fortsat mest til den anslåede fejlforekomst, og andelen af fejl vedrørende offentlige udbud og tilskudsprocedurer er steget	1.32.-1.35.
Ændringer i vores metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud har ført til en lidt lavere anslået fejlforekomst	1.36.-1.37.
Kommissionens oplysninger om formel rigtighed	1.38.-1.48.
Kommissionens skøn over fejlforekomsten er ikke direkte sammenligneligt med vores, og det er sandsynligvis for lavt	1.38.-1.48.

Vi rapporterer sager med mistanke om svig til EPPO og OLAF 1.49.-1.57.

Konklusioner og anbefalinger 1.58.-1.60.

Bilag

Bilag 1.1 - Revisionstilgang og -metode

Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet - den uafhængige revisors beretning

Erklæring

I. Vi har:

a) revideret Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab, som blev godkendt af Kommissionen den 24. juni 2026, og som består af det konsoliderede årsregnskab[1] og beretningerne om budgetgennemførelsen[2] for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, og

b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende *transaktioner* som fastsat i artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

II. Det er vores opfattelse, at Den Europæiske Unions (EU's) konsoliderede regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling pr. 31. december 2025 og af resultaterne af transaktioner, pengestrømme og bevægelser i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med finansforordningen og med regnskabsreglerne, som er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (EUT L 2024/2509 af 26.9.2024, s. 1), artikel 249.

[2] Ibid., artikel 250.

Supplerende oplysninger - indførelsen af SUMMA

III. Vi gør opmærksom på bemærkning 1.4.3. til det konsoliderede regnskab, som beskriver overgangen til Kommissionens nye finansielle IT-system, SUMMA. Det konsoliderede regnskab for 2025 er det første regnskab, der er udarbejdet på grundlag af de finansielle oplysninger i SUMMA. Under processen for årsafslutning konstaterede ledelsen problemer vedrørende det nye system, som i væsentlig grad påvirkede udarbejdelsen af regnskabet, og senere konstaterede vi yderligere problemer under vores revision. Disse problemer gjorde det nødvendigt at foretage manuelle justeringer og afstemninger. Kommissionen agter at forbedre og videreudvikle det nye system og de relaterede kontroller i de kommende år. Dette forhold giver ikke anledning til en erklæring med forbehold.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

Indtægter

Erklæring om indtægternes lovlighed og formelle rigtighed

IV. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Udgifter

V. For 2025 afgiver vi igen to særskilte erklæringer om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Dette afspejler det forhold, at *genopretnings- og resiliensfaciliteten* er et midlertidigt instrument, der gennemføres og finansieres markant anderledes end budgetudgifterne under den flerårige finansielle ramme (FFR).

Afkræftende erklæring om budgetudgifternes lovlighed og formelle rigtighed

VI. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i afsnittet "Grundlag for en afkræftende erklæring om budgetudgifternes lovlighed og formelle rigtighed", er det vores opfattelse, at de budgetudgifter, der er godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, er væsentlig fejlbehæftede.

Erklæring med forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten

VII. Når der ses bort fra de faktiske og de mulige virkninger af de forhold, der er beskrevet i afsnittet "Grundlag for en erklæring med forbehold om lovligheden og

den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten", er det vores opfattelse, at de udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er godkendt i regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Grundlag for erklæringerne

VIII. Vi har udført vores revision i overensstemmelse med International Federation of Accountants' (IFAC's) Internationale Standarder om Revision (ISA'erne) og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer (ISSAI'erne). Vores ansvar i henhold til disse standarder og regler er beskrevet nærmere i denne beretnings afsnit om "Revisors ansvar". I samme afsnit giver vi også flere oplysninger om grundlaget for vores erklæring om indtægterne (jf. punkt ***XLII***) og vores erklæring om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten (jf. punkt ***XLIV***). Vi har også opfyldt uafhængighedskravene og vores etiske forpligtelser i henhold til International Ethics Standards Board for Accountants' etiske kodeks for revisorer. Vi mener, at det indhentede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæringer.

Grundlag for en afkræftende erklæring om budgetudgifternes lovlighed og formelle rigtighed

IX. Den samlede anslåede fejlforekomst i de budgetudgifter, der er godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, er 3,8 %. En betydelig del af disse udgifter er væsentlig fejlbehæftede. Dette gælder de hovedsagelig godtgørelsesbaserede udgifter, der er underlagt komplekse regler, hvor den anslåede fejlforekomst er 5,6 %. Denne type udgifter beløb sig til 75,8 milliarder euro i 2025 og udgør dermed 58,0 % af vores revisionspopulation. Virkningerne af de fejl, vi konstaterede, er derfor både væsentlige og gennemgribende i regnskabsårets godkendte udgifter.

Grundlag for en erklæring med forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten

X. Vi konstaterede følgende kvantitative og kvalitative elementer:

- Ni af de 37 betalinger til medlemsstaterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten (og de relaterede afregninger af forfinansiering) var påvirket af kvantitative revisionsresultater. Seks af betalingerne var væsentlig fejlbehæftede.
- Der var svagheder i Kommissionens forudgående vurdering.
- Der var milepæle/mål, som var vagt defineret, hvilket øgede risikoen for en skønsmæssig vurdering af deres opfyldelse.

- Der var vedvarende svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer, som havde ført til uregelmæssigheder vedrørende offentlige udbud og statsstøtte.
- Der var problemer med pålideligheden af de oplysninger, som medlemsstaterne havde givet i deres betalingsanmodninger.

XI. Med hensyn til den første betaling til Polen undlod vi sidste år[3] at drage en konklusion om, hvorvidt to kontrolmilepæle var opfyldt på tilfredsstillende vis. Tilfredsstillende opfyldelse af disse milepæle var en forudsætning for, at Polen overhovedet kunne modtage betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. Vi afventer Den Europæiske Unions Domstols endelige afgørelser i sagerne om disse milepæle, inden vi drager en konklusion om deres opfyldelse og om opfyldelsen af en anden direkte relateret milepæl.

XII. På grundlag af disse elementer mener vi, at effekten af vores revisionsresultater samlet set er væsentlig, men ikke gennemgribende i de udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev godkendt for regnskabsåret.

Centrale forhold ved revisionen

XIII. Centrale forhold ved revisionen er de forhold, der efter vores faglige vurdering havde mest betydning for vores revision af det konsoliderede regnskab for den aktuelle periode. Disse forhold blev behandlet som led i revisionen af det konsoliderede regnskab som helhed og ved udformningen af vores erklæring derom, men vi afgiver ikke nogen særskilt erklæring om disse forhold.

Vi vurderede forpligtelserne vedrørende pension og andre personaleydelser

XIV. I EU's balance er der opført forpligtelser vedrørende pension og andre personaleydelser på 91,1 milliard euro pr. udgangen af 2025 (2024: 93,1 milliard euro).

XV. Hovedparten af disse forpligtelser vedrørende pension og andre personaleydelser - 84,0 milliarder euro (2024: 84,8 milliarder euro) - vedrører pensionsordningen for tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union. De forpligtelser, som er opført i regnskabet, er et skøn over nutidsværdien af de forventede fremtidige betalinger, som EU skal foretage for at indfri sine pensionsforpligtelser.

[3] Årsberetningen for 2024, punkt 11.16.

XVI. Udbetalingerne i henhold til denne pensionsordning sker over EU-budgettet. EU har ikke oprettet en særlig pensionsfond til dækning af omkostningerne ved de fremtidige pensionsforpligtelser, men medlemsstaterne garanterer i fællesskab udbetalingen af ydelserne, og tjenestemændene bidrager med en tredjedel af ordningens finansiering. Eurostat beregner årligt forpligtelserne på vegne af Kommissionens regnskabsfører ved hjælp af parametre såsom EU-tjenestemænds aldersprofil og forventede levetid samt antagelser om fremtidige økonomiske forhold. Disse parametre og antagelser vurderes også af Kommissionens aktuarrådgivere.

XVII. Pensionsforpligtelserne forblev stabile i 2025 med et lille fald, som skyldes de EU-ansattes forventede karriereforløb, renteudgifter og en forhøjelse af diskonteringssatsen med 0,5 %.

XVIII. Den næststørste del af forpligtelserne vedrørende pension og andre personaleydelser udgøres af EU's anslåede forpligtelser vedrørende den fælles sygeforsikringsordning, som beløb sig til 5,7 milliarder euro ved udgangen af 2025 (2024: 6,9 milliarder euro). Disse forpligtelser vedrører de sundhedsudgifter, der skal dækkes, efter at EU-ansatte er gået på pension (med fradrag af deres bidrag).

XIX. Som led i vores revision vurderer vi de aktuarmæssige antagelser vedrørende disse ordninger og den deraf følgende værdiansættelse. Vi baserer vores evaluering på arbejde udført af eksterne, uafhængige aktuareksperter. Vi kontrollerer de grundlæggende data, der ligger til grund for beregningerne, de aktuarmæssige parametre og beregningen af forpligtelserne. Vi kontrollerer også opførelsen af forpligtelserne i den konsoliderede balance og bemærkningerne til det konsoliderede årsregnskab.

XX. I den forbindelse undersøgte vi også Det Forenede Kongeriges uindfriede forpligtelser vedrørende pensionsordningen for EU-tjenestemænd og den fælles sygeforsikringsordning, som beløb sig til 9,4 milliarder euro (2024: 9,9 milliarder euro). Vi efterprøvede nøjagtigheden af de data, der blev anvendt til beregningen, og kontrollerede, at kun den relevante andel af de samlede forpligtelser blev pålagt Det Forenede Kongerige.

XXI. Vi konkluderer, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende skøn over de samlede forpligtelser vedrørende pension og andre personaleydelser og over Det Forenede Kongeriges andel af disse forpligtelser.

Vi vurderede regnskabets væsentlige skøn foretaget ved årets udgang

XXII. Det anslås i regnskabet, at de støtteberettigede udgifter, som støttemodtagere havde afholdt, men endnu ikke anmeldt, ved udgangen af 2025 beløb sig til 187,5 milliarder euro (2024: 160,7 milliarder euro). Dette beløb er opført som påløbne udgifter[4].

XXIII. De anslåede beløb er steget vedrørende alle programmerne, hvilket hovedsagelig skyldes, at den foregående programmeringsperiode snart slutter, og at midlerne fra FFR for 2021-2027 absorberes langsommere end forventet. Værdien af de indsendte anmodninger ved årets udgang var derfor lavere end forventet, så en større andel måtte opføres som påløbne udgifter. De påløbne udgifter i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten, som beregnes på grundlag af en prognose for fremtidige betalinger, beløb sig til 16,1 milliard euro (2024: 7,9 milliarder euro).

XXIV. Med henblik på at vurdere disse skøn foretaget ved årets udgang undersøgte vi det system, som Kommissionen havde indført til cut-off-beregningerne, med henblik på at kontrollere dets korrekthed og fuldstændighed i de generaldirektorater, hvor der var afholdt flest udgifter. Under vores revisionsarbejde vedrørende stikprøven af fakturaer og forfinansieringsbetalinger undersøgte vi de relevante cut-off-beregninger med henblik på at vurdere risikoen for, at de påløbne udgifter var oplyst forkert.

XXV. Vi konkluderer, at det skøn over de samlede påløbne udgifter og andre forskud til medlemsstaterne, der er opført i det konsoliderede årsregnskab, er retvisende.

Vi vurderede den effekt, Ruslands angrebskrig mod Ukraine havde på regnskabet

XXVI. EU yder bistand til Ukraine i form af lån og tilskud, og vi vurderede derfor Kommissionens beregninger vedrørende EU's relaterede finansielle eksponering samt grundlaget for disse beregninger for at sikre, at de faktiske og potentielle konsekvenser er korrekt afspejlet i EU's regnskab. Både vi og en uafhængig ekstern ekspert vurderede Kommissionens beregninger med henblik på at sikre, at alle relevante oplysninger var taget i betragtning.

XXVII. Vi konkluderer, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af den måde, hvorpå effekten af Ruslands angrebskrig mod Ukraine blev behandlet.

Vi vurderede NGEU's effekt på regnskabet

XXVIII. EU mobiliserede via NextGenerationEU (NGEU) betydelige ressourcer for at afbøde covid-19-pandemiens socioøkonomiske effekt. Til finansiering af NGEU optager Europa-Kommissionen gæld på kapitalmarkederne. Den største del af NGEU-midlerne går til genopretnings- og resiliensfaciliteten, som ved udgangen af 2025 havde udbetalt medlemsstaterne 237,5 milliarder euro i ikketilbagebetalingspligtig støtte og 155,9 milliarder euro i finansiel støtte i form af lån. Disse aktiviteter har en betydelig effekt på årsregnskabet.

XXIX. Som led i vores normale revisionshandlinger reviderede vi EU's aktiver, passiver, indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrørte NGEU. Vi konkluderer, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af dem.

Vi vurderede effekten af SUMMA's indførelse

XXX. Den 1. januar 2025 indførte Kommissionen et nyt centralt budget-, likviditets- og regnskabsinformationssystem, SUMMA, som erstattede ABAC. Denne betydelige ændring af rammerne for finansiel rapportering påvirkede overførslen af data fra lokale systemer til det centrale regnskabssystem, registreringen og afregningen af fakturaer, konsolideringsprocedurerne og processen for årsafslutning. Det konsoliderede regnskab for 2025 er det første EU-regnskab, der er udarbejdet på grundlag af de finansielle oplysninger i SUMMA.

XXXI. Fordi overgangen til det nye system var en omfattende proces og øgede risikoen for fejl ved udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab, behandlede vi indførelsen af SUMMA som et centralt forhold ved revisionen. Vi udførte supplerende revisionshandlinger, bl.a. ved at udvide vores test af interne kontroller og foretage flere substanstest vedrørende områder, som var påvirket af det nye system. Vi fik desuden eksperter i IT-revision til at undersøge datamigrationen fra ABAC til SUMMA, de generelle IT-kontroller og en række udvalgte applikationskontroller vedrørende finansiel rapportering.

[4] Der er tale om 76,8 milliarder euro i påløbne udgifter på balancens passivside og et fradrag på 110,7 milliarder euro i forfinansieringsbeløbet på balancens aktivside.

XXXII. På grundlag af vores arbejde konstaterede vi adskillige problemer, der var forbundet med overgangen og det nye kontrolmiljø. Vi bemærkede f.eks., at der var funktionelle mangler, som havde ført til anvendelse af midlertidige workaround-løsninger eller manuelle processer, at der var svagheder vedrørende brugeradgangsstyring og IT-forandringsledelse, at der var forsinkelser og unøjagtigheder i overførslen af fakturadata fra et lokalt system, og at der var særlige problemer, som havde påvirket beregningen af de påløbne udgifter ved årets udgang og konsolideringsprocessen. Både ledelsen og vi konstaterede problemer, som gjorde det nødvendigt at foretage manuelle justeringer og afstemninger, før regnskabet kunne afsluttes.

XXXIII. Vi vurderede den kumulerede virkning af disse revisionsresultater under hensyntagen til Kommissionens korrigerende foranstaltninger og årsafslutning. De konstaterede problemer viser, at overgangen til SUMMA øgede risikoen for fejl ved udarbejdelsen af det konsoliderede årsregnskab for 2025, men efter at have taget hensyn til Kommissionens korrektioner konkluderer vi, at fejlenes samlede indvirkning på regnskabet ikke er væsentlig.

Andre forhold

Oplysninger i "Regnskabsåret i hovedtræk"

XXXIV. Kommissionen har ansvaret for at fremlægge "øvrige oplysninger". Disse omfatter afsnittet "Regnskabsåret i hovedtræk", men ikke det konsoliderede regnskab og vores beretning om dette. Vores erklæring om det konsoliderede regnskab dækker ikke disse øvrige oplysninger, og vi afgiver ikke nogen form for konklusion med sikkerhed om dem. Vores ansvar i forbindelse med revisionen af det konsoliderede regnskab er at læse de øvrige oplysninger og vurdere, om der er væsentlig uoverensstemmelse mellem dem og det konsoliderede regnskab eller den viden, vi har opnået under revisionen, eller om de på anden vis lader til at indeholde væsentlig fejlinformation. Hvis vi konkluderer, at de øvrige oplysninger indeholder væsentlig fejlinformation, skal vi rapportere dette behørigt. Vi har intet at rapportere i denne henseende.

Behandling af provenu fra låntagning til finansiering af NGEU

XXXV. Vi bemærker, at provenu fra lån optaget til finansiering af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte under NGEU er præsenteret forskelligt i henholdsvis budgettet og det konsoliderede årsregnskab. Provenu fra lån optaget til finansiering af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte til medlemsstaterne under NGEU - i alt 18 % af EU's indtægter i 2025 - behandles i overensstemmelse med forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten som eksterne formålsbestemte indtægter, og er således ikke del af det vedtagne budget. Denne usædvanlige budgetmæssige behandling betyder, at gennemførelsen af NGEU ikke formelt indvirker på overholdelsen af princippet om, at der skal være balance mellem det årlige EU-budgets indtægter og udgifter. Provenuet opføres ikke som indtægter i resultatopgørelsen, men den ikketilbagebetalingspligtige finansielle støtte under NGEU opføres som udgifter, hvilket indvirker negativt på årets økonomiske resultat. Et negativt økonomisk resultat øger underskuddet på nettoaktiver i EU's balance og skal derfor finansieres over fremtidige budgetter.

Ændret metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud

XXXVI. Vi anvender fra og med dette år en ændret metode til at kvantificere indvirkningen af fejl vedrørende offentlige udbud. Den ændrede metode er den samme, som Kommissionen anvender på politikområder med delt forvaltning. Vi angiver den anslåede effekt af denne metodeændring i årsberetningens kapitel 1.

Ledelsens ansvar

XXXVII. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og finansforordningen har Kommissionen ansvaret for at udarbejde og aflægge et konsolideret regnskab for EU med udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ledelsen er ansvarlig for at sikre, at de aktiviteter, finansielle transaktioner og oplysninger, der fremgår af årsregnskabet, er i overensstemmelse med de myndighedsregler (love, forskrifter, principper, regler og standarder), der gælder for dem. Kommissionen bærer det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EU's regnskaber (artikel 317 i TEUF).

XXXVIII. Ved udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab er ledelsen ansvarlig for at vurdere EU's evne til at fortsætte driften samt oplyse om alle relevante forhold og anvende regnskabsprincippet om fortsat drift, medmindre

den har til hensigt at likvidere enheden eller indstille driften, eller ikke har andet realistisk alternativ end at gøre dette.

XXXIX. Kommissionen er ansvarlig for at overvåge EU's regnskabsaflæggelse.

XL. I henhold til finansforordningen (afsnit XIII) skal Kommissionens regnskabsfører fremsende EU's konsoliderede regnskab til revision, først som foreløbigt regnskab senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår og derefter som endeligt regnskab senest den 31. juli. Allerede det foreløbige regnskab skal give et retvisende billede af EU's finansielle stilling. Det er derfor afgørende, at alle poster i det foreløbige regnskab præsenteres som endelige beregninger, så vi kan udføre vores opgave i overensstemmelse med finansforordningen (afsnit XIII) og inden for de fastsatte tidsfrister. Ændringer mellem det foreløbige og det endelige regnskab vil normalt kun blive foretaget på grundlag af vores bemærkninger.

Revisors ansvar i forbindelse med revisionen af det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioner

XLI. Vores mål er at opnå høj grad af sikkerhed for, om EU's konsoliderede regnskab er uden væsentlig fejlinformation, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, samt på grundlag af vores revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Høj grad af sikkerhed er imidlertid ikke en garanti for, at en revision har ført til opdagelse af alle væsentlige fejlinformationer og tilfælde af manglende regeloverholdelse. Disse kan skyldes besvigelser eller fejl og betragtes som væsentlige, hvis det med rimelighed kan forventes, at de enkeltvis eller sammenlagt påvirker økonomiske beslutninger, der træffes på grundlag af det konsoliderede regnskab.

XLII. For så vidt angår indtægter tager vores undersøgelse af egne indtægter baseret på bruttonationalindkomst, moms og ikkegenanvendt plastemballageaffald udgangspunkt i de statistikker og data, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter, og vi vurderer de systemer, Kommissionen bruger til behandling af dem, indtil medlemsstaternes bidrag er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af told, indtil beløbene er modtaget af Kommissionen og registreret i regnskabet. Der er risiko for, at told enten ikke anmeldes eller anmeldes forkert til de nationale toldmyndigheder af importørerne. Den faktisk opkrævede told vil derfor sandsynligvis være lavere, end den teoretisk skulle have været. Denne forskel kaldes "toldgabet". De unddragne beløb registreres ikke i medlemsstaternes regnskabssystemer for traditionelle egne indtægter og er ikke omfattet af vores revisionserklæring om indtægterne.

XLIII. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingstransaktionerne, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger i det år, hvor de foretages, undtagen forskud. Vi undersøger forskudsbetalinger, når modtageren har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og institutionen eller organet har godkendt denne dokumentation ved at afregne forskuddet, hvilket eventuelt først sker et senere år.

XLIV. Udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig fra andre budgetudgifter ved, at betingelsen for betaling er tilfredsstillende opfyldelse af forud fastsatte milepæle eller mål. Endvidere gælder det, at foranstaltninger knyttet til mål eller milepæle, der tidligere er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis, ikke må være omgjort, og at forbuddet mod dobbeltfinansiering ikke må være overtrådt. Forordningens betingelser for støtteberettigelse vedrører bl.a. overholdelse af støtteberettigelsesperioden, overholdelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade og undgåelse af, at udgifterne træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter. Vores revision fokuserer derfor på, hvorvidt disse betalings- og støtteberettigelsesbetingelser var opfyldt. Da det i forbindelse med betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke er en betingelse, at slutmodtagernes udgifter er afholdt under overholdelse af EU-regler og nationale regler, omfatter vores revisionserklæring ikke den formelle rigtighed af de udgifter, som de endelige modtagere har afholdt. Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten fastsætter ikke nærmere kriterier for, hvordan ordet "tilfredsstillende" skal forstås, og Kommissionen har således vide skønsbeføjelser, når den vurderer, om milepæle og mål er opfyldt tilfredsstillende. Vurderingen af kvalitative resultater kræver, at der foretages en række subjektive bedømmelser, hvilket åbner for forskellige fortolkninger. Denne risiko er særlig høj, når milepæle og mål er udformet vagt.

XLV. Vi udøver professionel dømmekraft og udviser professionel skepsis under hele revisionen. Vi gør endvidere følgende:

a) Vi identificerer og vurderer risiciene for, at der er væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EU-lovgivningen, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl. Vi udformer og udfører revisionshandlinger, der tager højde for disse risici, og indhenter revisionsbevis, der er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring. Tilfælde af væsentlig fejlinformation eller regelbrud er vanskeligere at opdage, hvis de skyldes besvigelser, end hvis de skyldes fejl, da besvigelser kan involvere hemmelige aftaler, forfalskede dokumenter, forsætlige udeladelser, vildledende oplysninger eller tilsidesættelse af intern kontrol. Der er derfor en større risiko for, at sådanne tilfælde ikke opdages.

b) Vi opnår en forståelse af den interne kontrol, der er relevant for revisionen, med henblik på at udforme passende revisionshandlinger, men ikke med det formål at afgive en erklæring om den interne kontrols effektivitet.

c) Vi vurderer, om de regnskabspraksis, som ledelsen har anvendt, er hensigtsmæssige, og om dens regnskabsmæssige skøn og oplysningerne i forbindelse hermed er rimelige.

d) Vi drager konklusioner om, hvorvidt ledelsens anvendelse af regnskabsprincippet om fortsat drift er passende, og om, hvorvidt der i lyset af det indhentede revisionsbevis er væsentlig usikkerhed på grund af begivenheder eller forhold, der kan så væsentlig tvivl om enhedens evne til at fortsætte driften. Hvis vi konkluderer, at der eksisterer en sådan væsentlig usikkerhed, skal vi i vores beretning gøre opmærksom på de relaterede oplysninger i det konsoliderede regnskab eller, hvis disse oplysninger er utilstrækkelige, afgive en erklæring med forbehold. Vores konklusioner er baseret på det revisionsbevis, vi havde indhentet frem til datoen for vores beretning. Fremtidige begivenheder eller forhold kan imidlertid bevirke, at enheden må ophøre med at fortsætte driften.

e) Vi vurderer det konsoliderede regnskabs samlede præsentation, struktur og indhold, herunder samtlige oplysninger, og vurderer, om det konsoliderede regnskab giver et retvisende billede af de underliggende transaktioner og begivenheder.

f) Vi indhenter tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis vedrørende de finansielle oplysninger om de enheder, der er omfattet af EU's konsolideringsregler, med henblik på at afgive en erklæring om det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioner. Vi har ansvaret for at lede, overvåge og udføre revisionen, og vi er eneansvarlige for vores revisionserklæring.

XLVI. Vi kommunikerer med Kommissionen og andre reviderede enheder, bl.a. om revisionens planlagte omfang og tidsmæssige placering og om væsentlige revisionsbemærkninger, f.eks. vedrørende betydelige mangler i den interne kontrol.

XLVII. Blandt de forhold, vi har drøftet med Kommissionen og andre reviderede enheder, fastlægger vi de forhold, der havde mest betydning for revisionen af det konsoliderede regnskab og derfor er de centrale forhold ved revisionen for den aktuelle periode. Vi beskriver disse forhold i vores beretning, medmindre lov eller øvrig regulering forhindrer oplysning, eller vi i yderst sjældne tilfælde fastlægger, at et forhold ikke skal kommunikeres i vores beretning, fordi de negative konsekvenser heraf med rimelighed vil kunne forventes at veje tungere end den offentlige interesses fordele.

9. juli 2026

Tony Murphy
Formand

Den Europæiske Revisionsret

12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

Indledning

1.1. Dette kapitel i årsberetningen:

a) beskriver grundlaget for vores *revisionserklæring* og giver et overblik over vores bemærkninger og konklusioner om rigtigheden af EU's konsoliderede årsregnskab ("regnskabet") og den formelle rigtighed af de *transaktioner*, der ligger til grund for indtægterne og for udgifterne under den *flerårige finansielle ramme* (FFR)

b) indeholder oplysninger om de sager med mistanke om svig, som vi har rapporteret til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og EU's Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om vores revisioner vedrørende EU's foranstaltninger til bekæmpelse af *svig*

c) indeholder en beskrivelse af vores revisionstilgang, jf. ***bilag 1.1***.

1.2. I 2025 svarede medlemsstaternes samlede offentlige udgifter (9 316 milliarder euro) til 50,2 % af deres *bruttonationalindkomst (BNI)* (18 545 milliarder euro). EU's budgetudgifter beløb sig til 176,3 milliarder euro, svarende til 1,9 % af EU-medlemsstaternes samlede offentlige udgifter og 1,0 % af deres BNI (jf. ***figur 1.1***). Desuden blev der udbetalt 40,1 milliard euro vedrørende tilskud under *genopretnings- og resiliensfaciliteten*, som blev finansieret af *formålsbestemte indtægter* (jf. punkt ***2.20***), så de samlede betalinger i 2025 beløb sig til 216,4 milliarder euro[5].

[5] EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 - Beretning om gennemførelsen af budgettet og forklarende bemærkninger, afsnit 6.3 "FFR: Gennemførelse af *betalingsbevillinger*".

Figur 1.1-2025: EU's budgetudgifter og EU-27's samlede offentlige udgifter i forhold til BNI

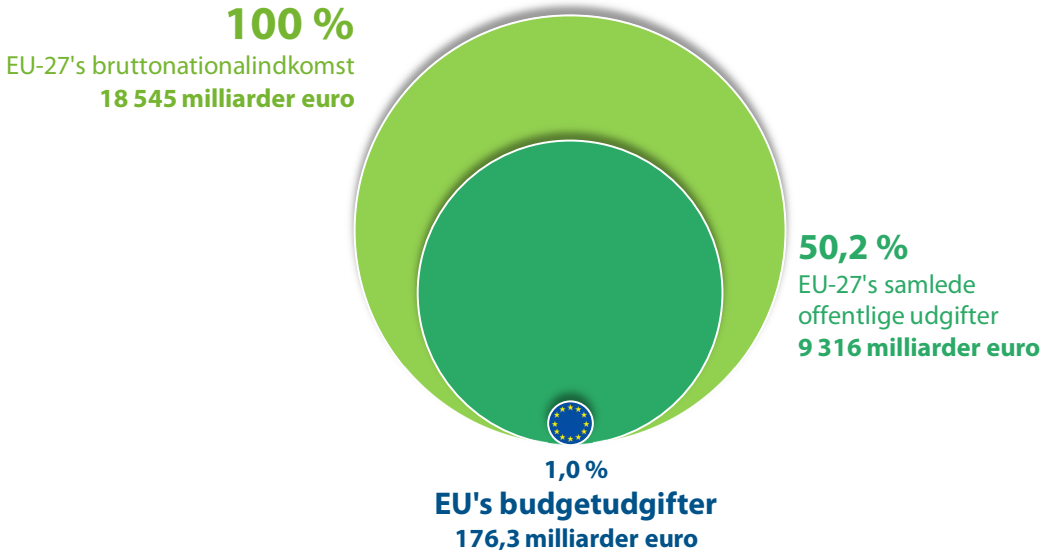

Kilde: Revisionsretten, baseret på BNI-data for EU-27 fra Europa-Kommissionens konsoliderede årsregnskab for 2025 - bilag A - Indtægter; EU-27's samlede offentlige udgifter: Eurostats database - offentlige indtægter, udgifter og vigtigste aggregater (data udtrukket den 27. april 2026); EU's budgetudgifter: Europa-Kommissionen - Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2025.

1.3. Som det fremgår af ***figur 1.2***, var EU-budgettets største udgiftsområder "Naturressourcer og miljø" og "Samhørighed, resiliens og værdier", fulgt af "Det indre marked, innovation og det digitale område".

Figur 1.2 - EU's budgetudgifter(*) i 2025 fordelt på FFR-udgiftsområder

(milliarder euro)

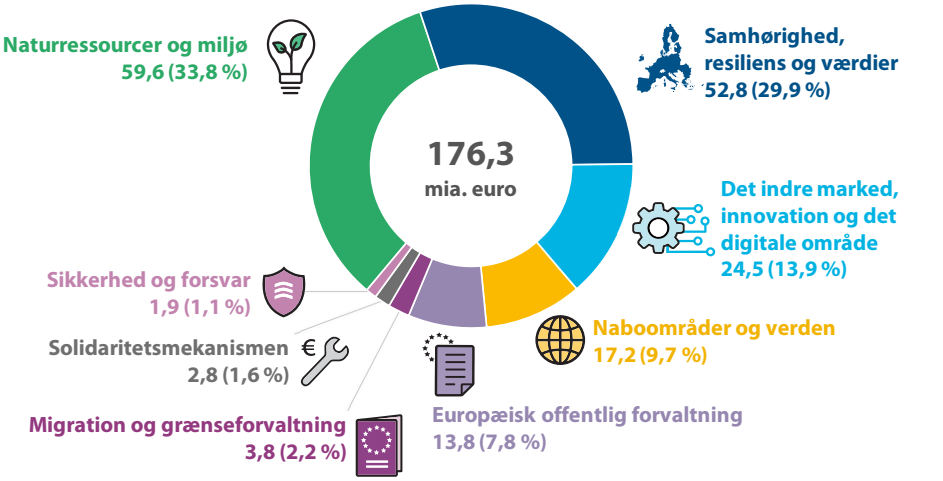

FFR 1 (kapitel 5)	Det indre marked, innovation og det digitale område
FFR 2 (kapitel 6)	Samhørighed, resiliens og værdier
FFR 3 (kapitel 7)	Naturressourcer og miljø
FFR 4 (kapitel 8)	Migration og grænseforvaltning
FFR 5 (kapitel 8)	Sikkerhed og forsvar
FFR 6 (kapitel 9)	Naboområder og verden
FFR 7 (kapitel 10)	Europæisk offentlig forvaltning
Solidaritetsmekanismen	(uden for FFR)

(*) Tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er ikke del af EU's budgetudgifter.

Kilde: Revisionsretten.

Regnskabernes rigtighed

1.4. Vores revisionsresultater vedrører EU's *konsoliderede årsregnskab*[6] ("regnskabet") for regnskabsåret 2025. Vi modtog det sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring den 30. juni 2026, som var fristen for fremsendelse i henhold til *finansforordningen*. Regnskabet indeholder et afsnit kaldet "Regnskabsåret i hovedtræk"[7], som ikke er omfattet af vores revisionserklæring. I overensstemmelse med revisionsstandarderne har vi dog vurderet, om dets oplysninger stemmer overens med oplysningerne i regnskabet.

1.5. Det fremsendte regnskab fra Kommissionen viser, at de samlede passiver pr. 31. december 2025 beløb sig til 976,6 milliarder euro, mens de samlede aktiver beløb sig til 617,4 milliarder euro. Differencen på 359,2 milliarder euro udgjordes af negative nettoaktiver, dvs. reserver og den del af de afholdte EU-udgifter pr. 31. december 2025, der skal finansieres over fremtidige budgetter. ***Figur 1.3*** viser en detaljeret oversigt over aktiver og passiver. Det negative *økonomiske resultat* for 2025 var på 54,6 milliarder euro.

Figur 1.3 - EU's aktiver og passiver pr. 31. december 2025

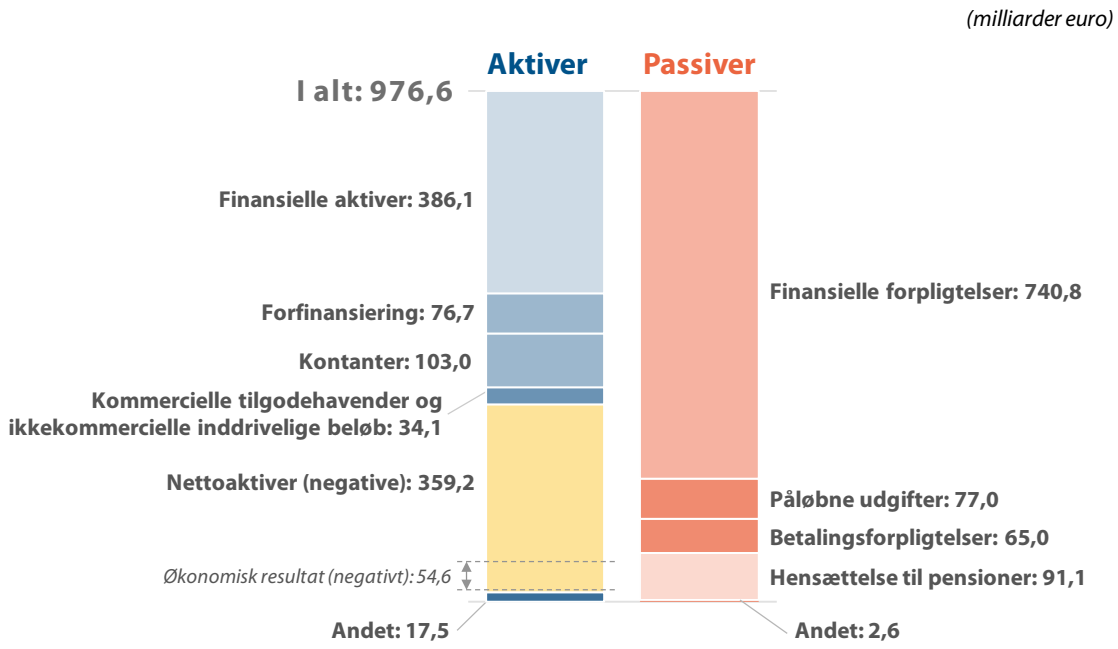

Kilde: Revisionsretten.

---

[6] Artikel 247 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

[7] Recommended Practice Guideline 2 (RPG 2) "Financial Statement Discussion and Analysis" fra International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB).

Årets økonomiske resultat er negativt, mens budgetresultatet er positivt

1.6. Provenu fra lån, der er optaget til finansiering af NGEU-tilskud og supplerende NGEU-midler til EU-programmer, opføres som *formålsbestemte indtægter* og er således ikke del af EU-budgettets vedtagne bevillinger[8]. Denne usædvanlige budgetmæssige behandling betyder, at gennemførelsen af NGEU ikke formelt indvirker på overholdelsen af princippet om, at der skal være balance mellem det årlige EU-budgets indtægter og udgifter (princippet om balance)[9]. I overensstemmelse med internationalt anerkendte regnskabsstandarder opføres provenu fra lån, der er optaget til finansiering af NGEU, derimod ikke som indtægter i EU-årsregnskabets resultatopgørelse, selv om de relaterede tilskudsudgifter opføres som udgifter. Dette indvirker negativt på årets økonomiske resultat. Den forskellige behandling af låneprovenu i henholdsvis budgettet og årsregnskabet fører til en væsentlig forskel mellem budgetresultatet og det økonomiske resultat.

1.7. Hovedårsagen til det negative økonomiske resultat for 2025 er udgifterne til ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte finansieret ved låntagning (46,8 milliarder euro i 2025). Siden 2022 er det økonomiske resultat desuden blevet påvirket af de hensættelser til værdiforringelse (forventede kredittab) vedrørende lån til Ukraine, der bogføres på resultatopgørelsen (i 2025 er beløbet steget med 7,3 milliarder euro).

1.8. ***Figur 1.4*** viser budgetresultatet og det økonomiske resultat for årene fra 2018 til 2025.

---

[8] Artikel 22 i finansforordningen.

[9] Punkt 34 i udtalelse 9062/20 fra Rådets Juridiske Tjeneste.

Figur 1.4 - Budgetresultat og økonomisk resultat for årene 2018-2025

(milliarder euro)

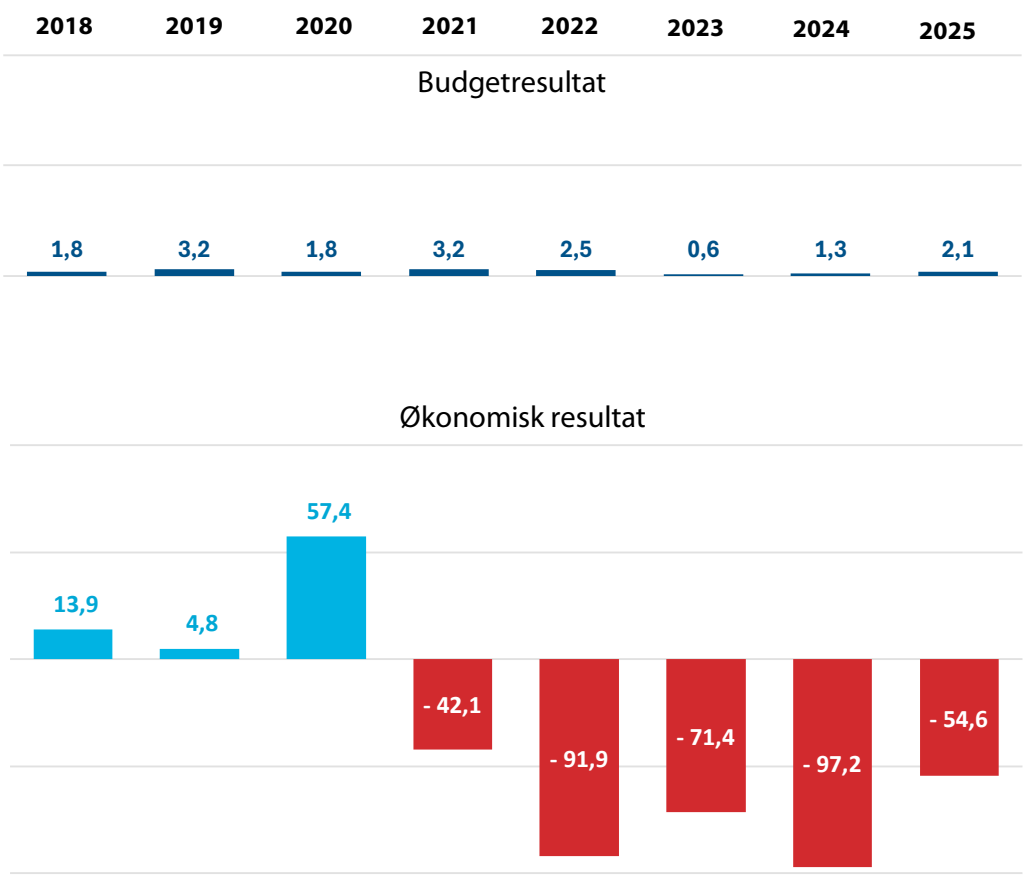

Note: Tallet for 2020 omfatter 47,5 milliarder euro i indtægter vedrørende Det Forenede Kongeriges udtrædelsesaftale.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskaber for 2018-2025.

Bemærkninger vedrørende det konsoliderede årsregnskab for 2025

1.9. Vores revision viste, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation. Vi gør brugerne af regnskabet opmærksomme på det forhold, som Kommissionen oplyser om i bemærkning 1.4.3.

1.10. Den 1. januar 2025 indførte Kommissionen et nyt centralt budget-, likviditets- og regnskabsinformationssystem, SUMMA, som erstattede ABAC. Overgangen til denne nye software medførte store ændringer i talrige forretningsprocesser, bl.a. vedrørende overførslen af data fra lokale systemer til det centrale regnskabssystem, registreringen og afregningen af fakturaer og processen for årsafslutning. Det konsoliderede regnskab for 2025 er det første regnskab, der er udarbejdet ved hjælp af SUMMA. Ændringerne har øget risikoen for, at det konsoliderede regnskab ikke er pålideligt, og vi udførte derfor supplerende revisionshandlinger, bl.a. ved at udtage større stikprøver og udvide vores test af interne kontroller. Vi fik desuden IT-eksperter til at undersøge de generelle IT-kontroller og en række udvalgte applikationskontroller.

1.11. Da vi testede stikprøven af forfinansieringstransaktioner, konstaterede vi væsentlig flere fejl end i de foregående år. Vi anslår, at fejlforekomsten vedrørende forfinansiering og fakturaer ligger under væsentlighedstærsklen på 2 %.

1.12. Vores undersøgelse af forfinansieringstransaktionerne afslørede et problem i systemdesignet, som ikke var blevet opdaget af det interne kontrolsystem. Til at beregne de påløbne udgifter ved årets udgang brugte Kommissionen ikke de samlede retlige forpligtelser, men de beløb, der var indgået forpligtelser for ved årets udgang. Denne fejl skyldtes datamigrationen fra ABAC til SUMMA, idet der vedrørende flerårige programmer var blevet overført forpligtelsesbeløb uden oplysninger om de samlede retlige forpligtelser. Endvidere havde brugerne ikke registreret data om retlige forpligtelser vedrørende de nye kontrakter, der var oprettet direkte i SUMMA. De påløbne udgifter vedrørende disse kontrakter var derfor sat ca. 3,7 milliarder euro for lavt i det foreløbige regnskab. Det konstaterede problem vedrørte hovedsagelig kontrakter under Connecting Europe-faciliteten (CEF) forvaltet af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø (CINEA) og i mindre omfang Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (GD ECHO). Kommissionen har korrigeret fejlen i det endelige regnskab.

1.13. Til håndtering af forsinkelser i overførslen af fakturaer fra eGrants-systemet til SUMMA anvendte Kommissionen en teknisk workaround-løsning, hvor de berørte fakturaer blev overført til SUMMA med en fiktiv værdi på 1 euro i stedet for deres faktiske værdi. Vi anslår, at de berørte fakturaer har en samlet værdi på ca. 2,6 milliarder euro. I bogføringen ved årsafslutningen blev indvirkningen på regnskabet i vidt omfang korrigeret, men workaround-løsningen udgør en mangel i den interne kontrol, som svækker pålideligheden og integriteten af fakturadataene i SUMMA.

1.14. Med hensyn til konsolideringsprocessen konstaterede vi, at en post i årsregnskabet var angivet som et mellemværende med en tredjepart, selv om der var tale om et koncerninternt mellemværende, og at årsagen var en forkert indstilling i SUMMA's værktøj til rapportering om koncerner. Det pågældende beløb blev derfor ikke elimineret som et koncerninternt mellemværende. Dette forhold havde en økonomisk indvirkning, som ikke var væsentlig (5 millioner euro), og som blev korrigeret af Kommissionen.

1.15. I 2025 foretog Kommissionens regnskabsfører ikke en omfattende validering af Kommissionens lokale regnskabssystemer (administrative processer og understøttende IT-systemer). En sådan validering bidrager til at mindske de risici, der er forbundet med at overføre data mellem systemer, og giver sikkerhed for, at de lokale systemer fungerer korrekt. I stedet blev der kun foretaget en målrettet gennemgang af tre systemer i 2025. En omfattende vurdering af de lokale systemer ville i væsentlig grad øge sikkerheden for, at regnskabsdataene er fuldstændige og pålidelige, og styrke den tilhørende kontrolramme.

1.16. Indførelsen af SUMMA-systemet har ført til et forhøjet antal bogføringsfejl. Vores revisionsresultater viser, at der har været udbredte problemer i forbindelse med overgangen til SUMMA. Efter at have vurderet de rapporterede revisionsresultaters kumulerede virkning i forhold til væsentlighedstærsklen og taget hensyn til Kommissionens korrektioner konkluderer vi dog, at fejlenes samlede indvirkning på det konsoliderede regnskab ikke er væsentlig.

Bemærkninger om vores IT-revision af SUMMA

1.17. Vi udførte følgende IT-revisionshandlinger for at adressere de risici, der var forbundet med IT-systemændringen og etableringen af det nye kontrolmiljø:

- en IT-undersøgelse af datamigrationen fra ABAC til SUMMA, både tilrettelæggelsen af datamigrationsprojektet og de konkrete datamigrationsprocesser
- en undersøgelse af de generelle IT-kontroller med henblik på at kunne give sikkerhed for, at kontrolmiljøet i SUMMA er tilstrækkeligt til at sikre udarbejdelse af et nøjagtigt og fuldstændigt årsregnskab
- en undersøgelse af en række udvalgte applikationskontroller i SUMMA, som vi identificerede i forbindelse med vores risikovurdering.

1.18. For at sikre, at SUMMA var tilgængeligt fra begyndelsen af 2025, fokuserede Kommissionen på systemets centrale funktioner. Af praktiske hensyn valgte den således at tage SUMMA i brug, selv om det havde visse funktionelle mangler, og at udsætte indførelsen af en række planlagte funktioner. Dette begrænser SUMMA's evne til at understøtte regnskabsaflæggelsen som tilsigtet. Med henblik på at løse dette problem har Kommissionen fastlagt en plan, der skal sikre afhjælpning af de funktionelle mangler senest i 2030. Indtil manglerne er afhjulpet, vil der være brug for midlertidige workaround-løsninger eller manuelle processer, hvilket øger risikoen for fejl.

1.19. Resultaterne af vores IT-revisionsarbejde viser, at der er indført kontrolpraksis vedrørende SUMMA, men at visse væsentlige mangler i den interne kontrol potentielt kan øge risikoen for negativ indvirkning på pålideligheden af oplysningerne om finansielle transaktioner og på systemets funktion. Der er hovedsagelig tale om mangler vedrørende brugeradgangsstyring og IT-forandringsledelse. Vi konstaterede også svagheder vedrørende hændelseshåndtering og forretningskontinuitet, som potentielt kan øge risikoen for driftsforstyrrelser.

Transaktionernes formelle rigtighed

1.20. Vi undersøgte EU's indtægter og udgifter for at vurdere, om midlerne var blevet opkrævet og brugt under overholdelse af de gældende love og bestemmelser[10]. Nedenfor sammenfatter vi resultaterne af vores revision, som præsenteres nærmere i ***kapitel 4*** vedrørende indtægterne og i ***kapitel 5-10*** vedrørende udgifterne. Nedenstående overblik omfatter ikke resultaterne af vores revisionsarbejde vedrørende udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten, som præsenteres i ***kapitel 11***.

Vores erklæring dækker budgetmæssige indtægts- og udgiftstransaktioner

1.21. Vedrørende indtægterne opnåede vi høj grad af sikkerhed med henblik på vores revisionserklæring ved at vurdere udvalgte centrale systemer og supplere denne vurdering med test af transaktioner. Vores stikprøve på 65 indtægtsordrer var udformet, så den var repræsentativ for alle EU-budgettets indtægtskilder. Vores *revisionspopulation* vedrørende indtægterne i 2025 er på 224,4 milliarder euro (jf. ***figur 4.1***).

1.22. Vedrørende udgifterne udtog vi en repræsentativ stikprøve på 750 transaktioner fra vores revisionspopulation bestående af *afregninger* af forfinansiering samt mellemliggende og endelige betalinger, som var godkendt af Kommissionen (eller en anden institution eller et andet organ med ansvar for at forvalte EU-midler) og udbetalt fra EU-budgettet til *slutmodtagere*. Vores test af disse transaktioner bidrog til vores revisionserklæring og til vores skøn over andelen af uregelmæssige transaktioner i den samlede revisionspopulation, i de dele af udgifterne, som efter vores vurdering har en væsentlig fejlforekomst (jf. punkt ***1.28***), og på de FFR-udgiftsområder, som vi giver en specifik vurdering af (udgiftsområde 1, 2, 3, 6 og 7). De undersøgte transaktioner og eksemplerne i denne beretning kan ikke bruges som grundlag for konklusioner om de pågældende medlemsstater eller om de modtagende lande eller regioner (jf. punkt ***(23)*** i ***bilag 1.1***).

[10] Herunder transaktioner vedrørende FFR for 2014-2020 og tidligere FFR'er.

1.23. Vores revisionspopulation vedrørende udgifterne i 2025 er på i alt 130,8 milliarder euro inklusive de supplerende NGEU-midler til eksisterende programmer under FFR for 2021-2027, der skal bruges i overensstemmelse med sektorspecifikke regler. Beløbet omfatter også betalinger til Det Forenede Kongerige afholdt i overensstemmelse med betingelserne i udtrædelsesaftalen[11]. ***Figur 1.5*** viser EU's budgetudgifter og vores revisionspopulation fordelt på FFR-udgiftsområder (budgetområder) samt betalingstyperne: *mellemliggende* og endelige betalinger, *afregninger* af forfinansiering og årlige afgørelser om godkendelse af regnskaber (jf. punkt ***(20)*** og ***(21)*** i ***bilag 1.1***).

[11] Artikel 136 og 138 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Figur 1.5 - Vores revisionspopulation (130,8 mia. euro) og EU's budgetudgifter (176,3 mia. euro) pr. FFR-udgiftsområde i 2025

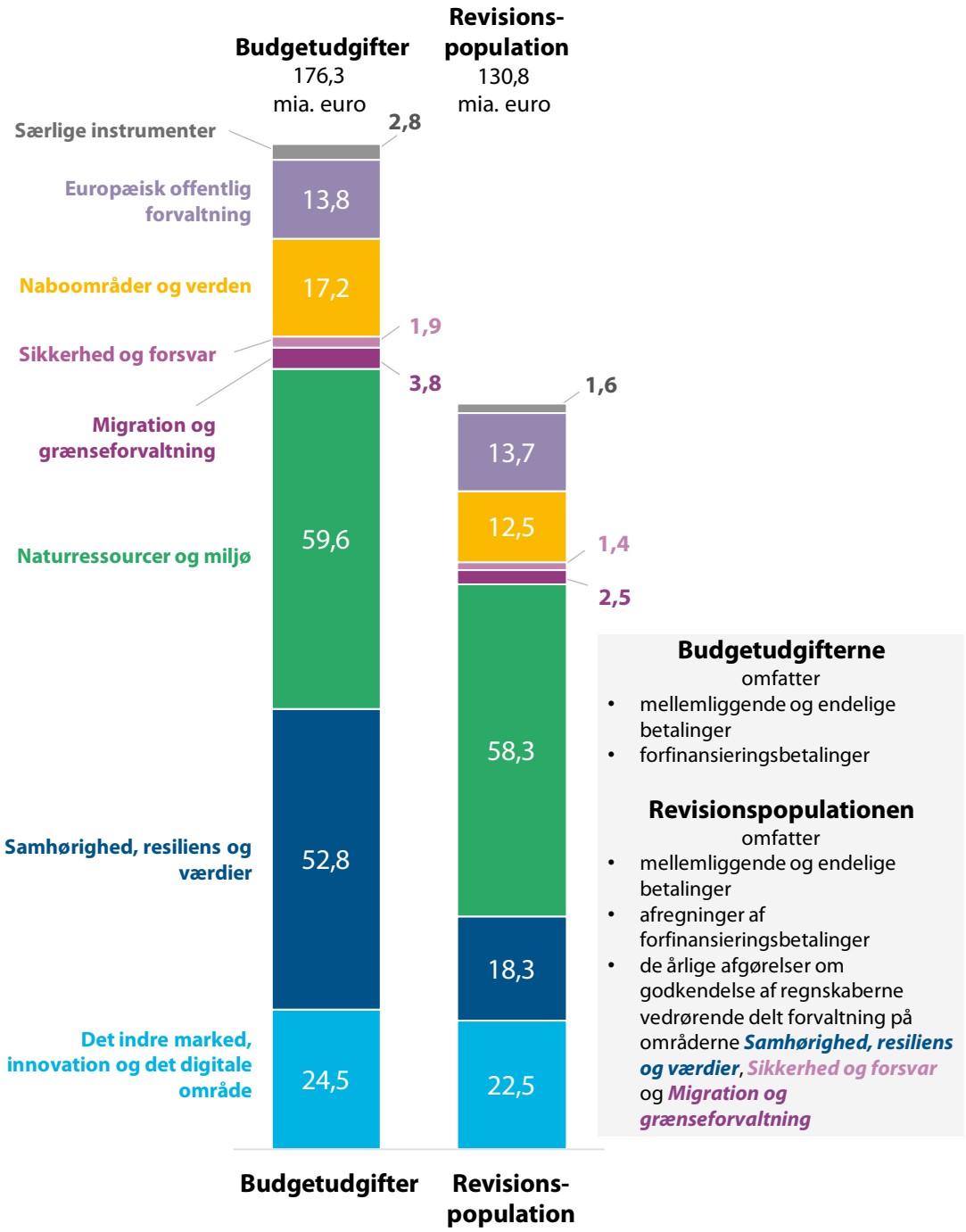

Kilde: Revisionsretten.

Indtægterne er uden væsentlig fejlforekomst, men en betydelig andel af udgifterne har en væsentlig fejlforekomst

1.24. Dette er vores vigtigste revisionsresultater vedrørende den formelle rigtighed af EU's indtægter og udgifter:

a) **Indtægterne:** Vores revisionsbevis indikerer, at fejlforekomsten i indtægterne ikke er væsentlig. De systemer til indtægtsforvaltning, som vi undersøgte, var generelt effektive. Vi konstaterede dog, at nogle elementer i kontrolsystemerne til forvaltning af BNI-forbehold og *udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter (TEI)* kun var delvis effektive. Vi konstaterede også kun delvis effektivitet vedrørende indsendelsen af oplysninger om *BNI-forbehold* og rapporteringen af data om de plastbaserede egne indtægter samt vedrørende nogle elementer i de centrale systemer til TEI-forvaltning og -kontrol, som vi vurderede i tre medlemsstater (jf. ***kapitel 4***).

b) **Udgifterne:** Vores revisionsbevis indikerer, at den samlede fejlforekomst[12] er væsentlig og ligger på 3,8 %. Vi har 95 % sikkerhed for, at *fejlforekomsten* i revisionspopulationen ligger mellem 2,7 % (den nedre fejlgrænse) og 4,9 % (den øvre fejlgrænse). Som vist i ***figur 1.6*** er det "Naturressourcer og miljø" og "Samhørighed, resiliens og værdier", der bidrager mest til fejlforekomsten.

[12] Jf. definitionen på "fejl" i ***bilag 1.1***, punkt ***(26)*** og ***(27)***.

Figur 1.6 - Den anslåede fejlforekomst i 2025-udgifterne og de største bidrag til den

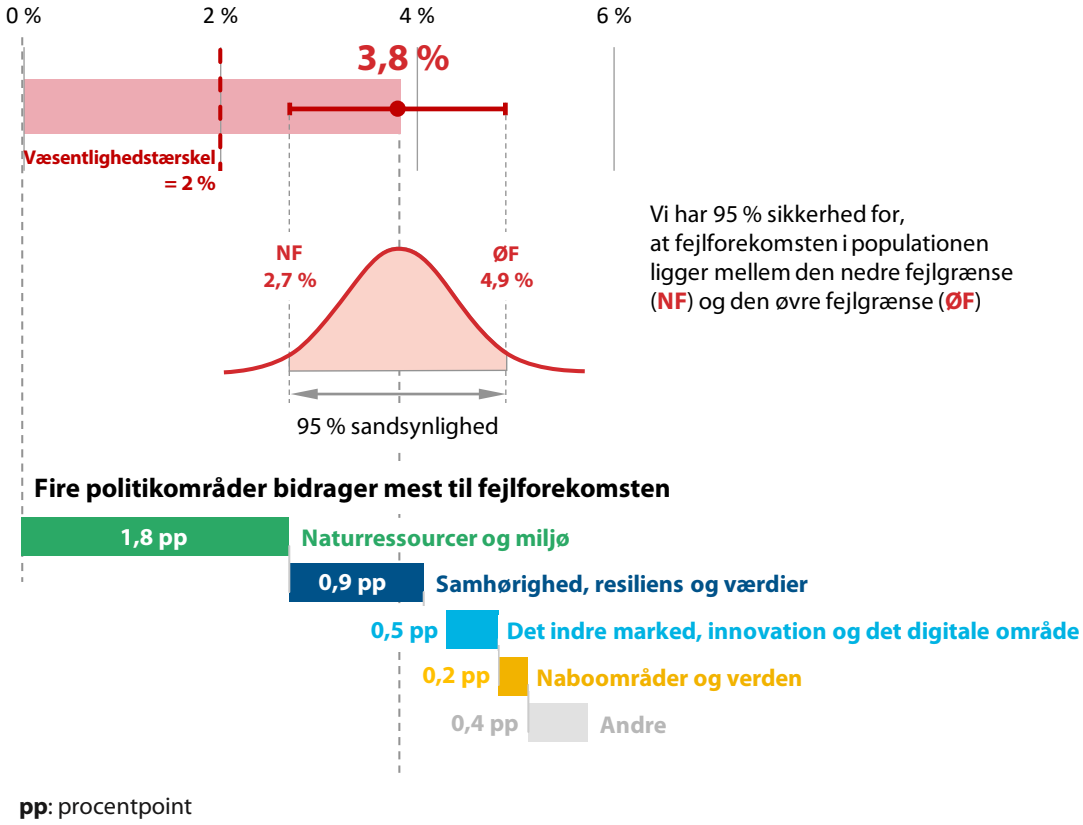

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

1.25. Den nedre grænse for vores 95 %-*konfidensinterval*[13] vedrørende den anslåede fejlforekomst har siden 2021 ligget over væsentlighedstærsklen på 2,0 %. Det betyder, at vi for alle disse år har høj grad af sikkerhed for, at fejlforekomsten i revisionspopulationen ligger over *væsentlighedstærsklen*. I ***figur 1.7*** sammenlignes de anslåede fejlforekomster for årene fra 2021 til 2025.

[13] 95 %-konfidensintervallet er forklaret i punkt ***28)*** i ***bilag 1.1***.

Figur 1.7 - Anslåede fejlforekomster (2021-2025)

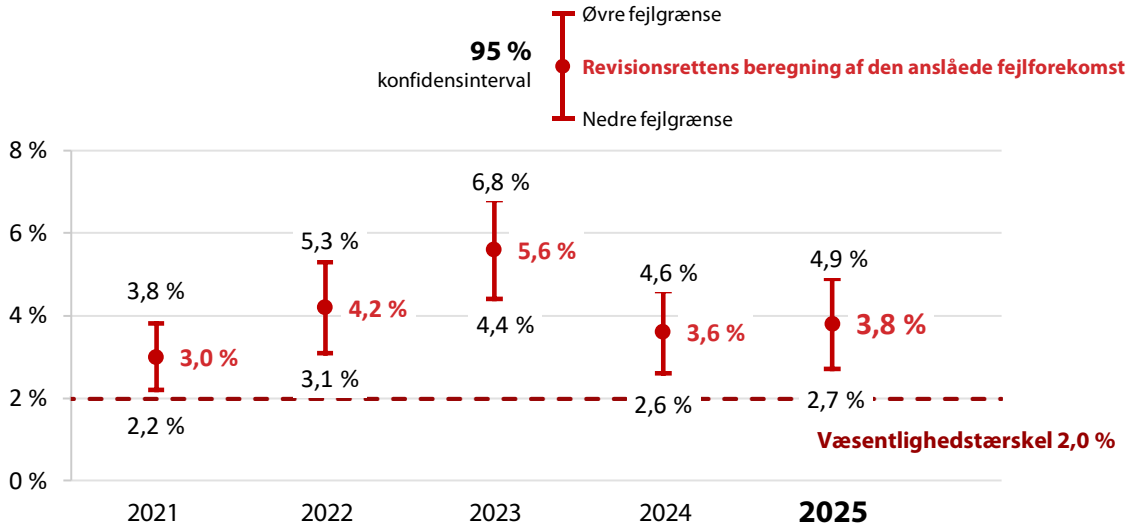

Kilde: Revisionsretten.

1.26. I ***figur 1.8*** sammenlignes de anslåede fejlforekomster vedrørende "Det indre marked, innovation og det digitale område", "Samhørighed, resiliens og værdier" og "Naturressourcer og miljø" for årene fra 2021 til 2025. Vedrørende "Naboområder og verden" viser figuren kun de anslåede fejlforekomster for 2024 og 2025, eftersom vi ikke beregnede fejlforekomster for de foregående år. Punkt ***1.27***-***1.31*** og ***kapitel 5, 6, 7 og 9*** indeholder nærmere oplysninger.

Figur 1.8 - Anslåede fejlforekomster for FFR-udgiftsområde 1, 2, 3 og 6 (2021-2025)

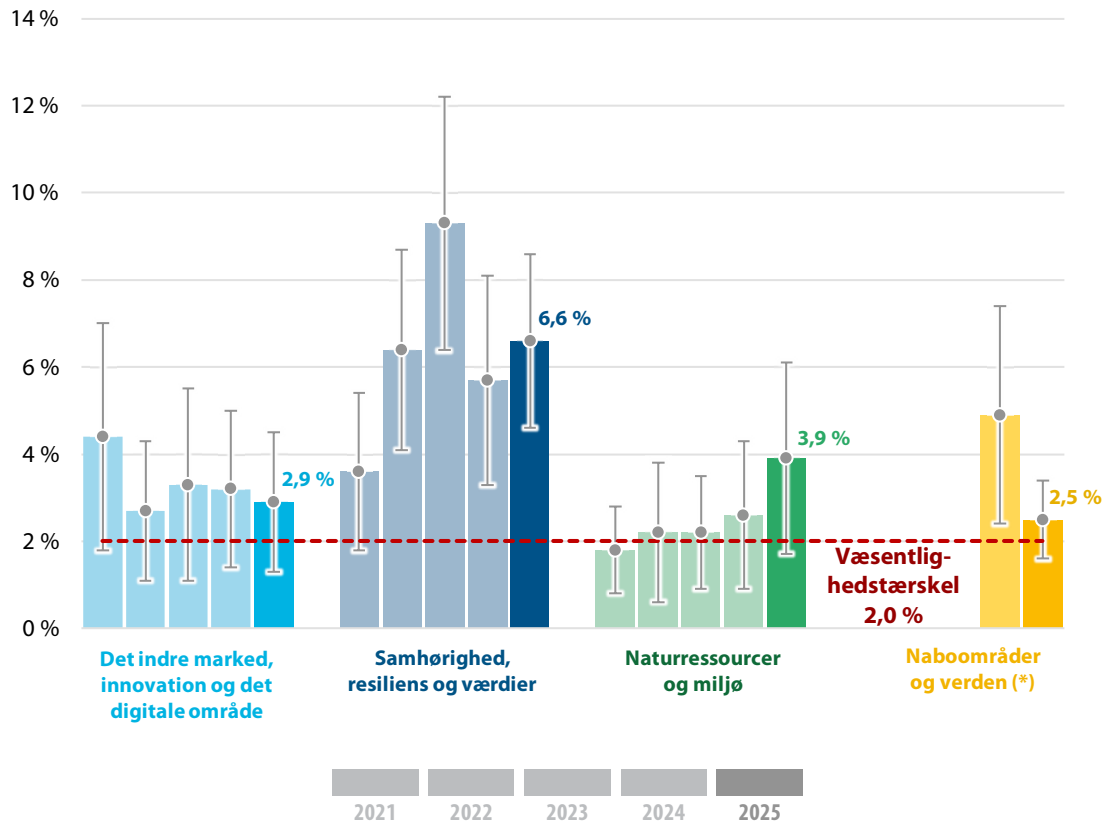

(*) Vi gav ingen specifik vurdering af "Naboområder og verden" for årene fra 2021 til 2023.

Kilde: Revisionsretten.

1.27. Det udgiftsbeløb, vi reviderede på området "Samhørighed, resiliens og værdier", var kun en tredjedel så stort som beløbet i 2024. Det skyldes, at mange medlemsstater med hensyn til de samhørighedspolitiske fonde - som står for de fleste af udgifterne under udgiftsområde 2 - gjorde brug af den fleksibilitet, der er blevet indført med forordningen om platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP-forordningen)[14], så kun ca. 20 % af programmerne for 2014-2020 blev attesteret af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen i 2025. Desuden anmeldte medlemsstaterne kun beskedne udgifter vedrørende perioden 2021-2027, jf. punkt ***6.14*** for nærmere oplysninger. Dette betyder, at selv om den anslåede fejlforekomst for "Samhørighed, resiliens og værdier" er høj, bidrager den mindre til den samlede fejlforekomst i 2025 end i de foregående år, fordi samhørighedsudgifterne udgør en mindre andel af de samlede EU-budgetudgifter end sædvanlig.

[14] Artikel 14, stk. 4.

1.28. Resultaterne af vores revision vedrørende 2025 bekræfter det, vi har konstateret de foregående år, nemlig at det har betydning for fejlrisikoen, hvordan midlerne udbetales. ***Figur 1.9*** viser, at de reviderede områder, der har en væsentlig fejlforekomst, udgør 58 % af vores revisionspopulation (2024: 68,9 %). Baseret på resultaterne af vores test på tværs af alle FFR-udgiftsområderne anslår vi fejlforekomsten i denne del af revisionspopulationen til 5,6 % (2024: 5,2 %).

Figur 1.9 - Udgifter med og uden væsentlig fejlforekomst i vores revisionspopulation for 2025

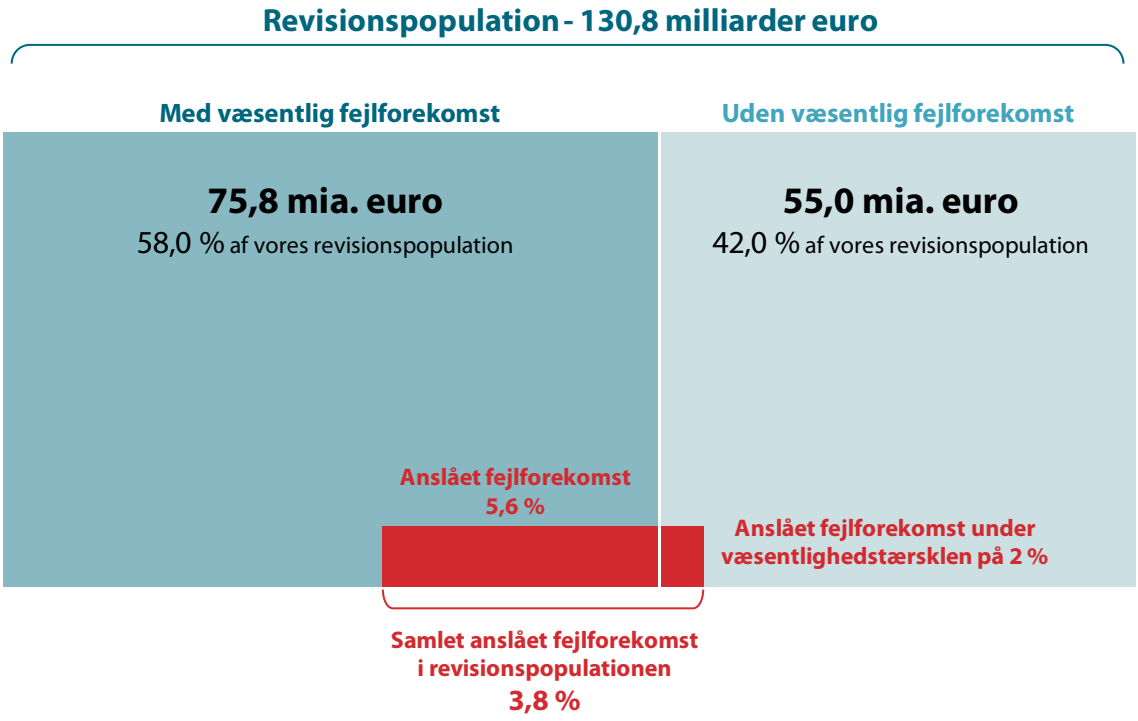

Kilde: Revisionsretten.

1.29. De reviderede områder, der har en væsentlig fejlforekomst, omfatter hovedsagelig **godtgørelsesbaserede betalinger**, hvor støttemodtagerne skal anmelde de støtteberettigede omkostninger, som de har afholdt. Støttemodtagerne skal ud over at dokumentere, at de udfører en aktivitet, der er berettiget til støtte, også indsende dokumentation for de omkostninger, de har afholdt. De skal ofte overholde komplekse regler for, hvad der kan anmeldes (støtteberettigelse), og hvordan omkostninger afholdes korrekt (f.eks. regler for *offentlige udbud* eller *statsstøtte*).

1.30. Vi konkluderer, at 42,0 % af vores revisionspopulation er uden væsentlig fejlforekomst, hvilket betyder, at den anslåede fejlforekomst i denne del af revisionspopulationen ligger under væsentlighedstærsklen på 2 % (jf. ***figur 1.9***). Denne del af revisionspopulationen omfatter **rettighedsbaserede betalinger**, hvor støttemodtagerne skal opfylde visse betingelser (f.eks. *direkte betalinger* til landbrugere, undtagen under *bioordninger*), samt en del af administrationsudgifterne (EU-ansattes lønninger og pensioner), den budgetstøtte, der ydes til lande uden for EU, og den støtte til bl.a. studerendes mobilitet, der ydes under *Erasmus+* (jf. ***figur 1.10***). Vi konstaterede dog fejl i transaktioner vedrørende direkte betalinger under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), hvor de anmeldte arealer ikke var støtteberettigede, f.eks. fordi der manglede dokumentation for støttemodtagernes juridiske råderet over den anmeldte jord.

1.31. Som det fremgår af ***figur 1.10***, stammer den største del af vores revisionspopulation med en væsentlig fejlforekomst fra "Naturressourcer og miljø", fulgt af "Det indre marked, innovation og det digitale område", "Samhørighed, resiliens og værdier" og "Naboområder og verden".

Figur 1.10 - Revisionspopulation med og uden væsentlig fejlforekomst fordelt på FFR-udgiftsområder

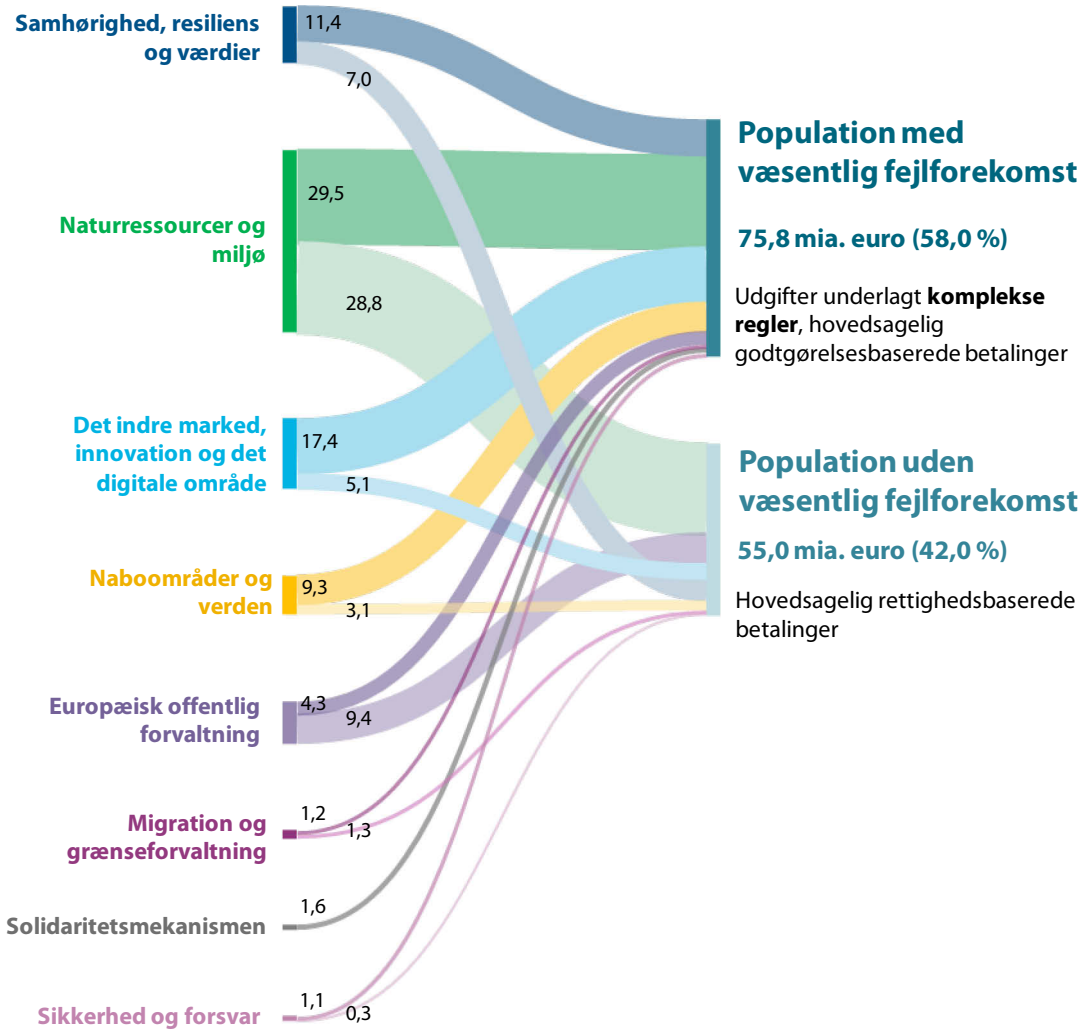

Kilde: Revisionsretten.

Støtteberettigelsesfejl bidrager fortsat mest til den anslåede fejlforekomst, og andelen af fejl vedrørende offentlige udbud og tilskudsprocedurer er steget

1.32. Vi undersøgte fejltyperne i den del af revisionspopulationen, der vedvarende har en væsentlig fejlforekomst. I *figur 1.11* sammenlignes de anslåede fejlforekomster i denne del af revisionspopulationen for årene fra 2021 til 2025, udviklingen i de vigtigste fejltyper og disse fejltypers bidrag til den anslåede fejlforekomst for 2025.

Figur 1.11 - Den anslåede fejlforekomst i den del af udgifterne, som har en væsentlig fejlforekomst, og de enkelte fejltypers bidrag

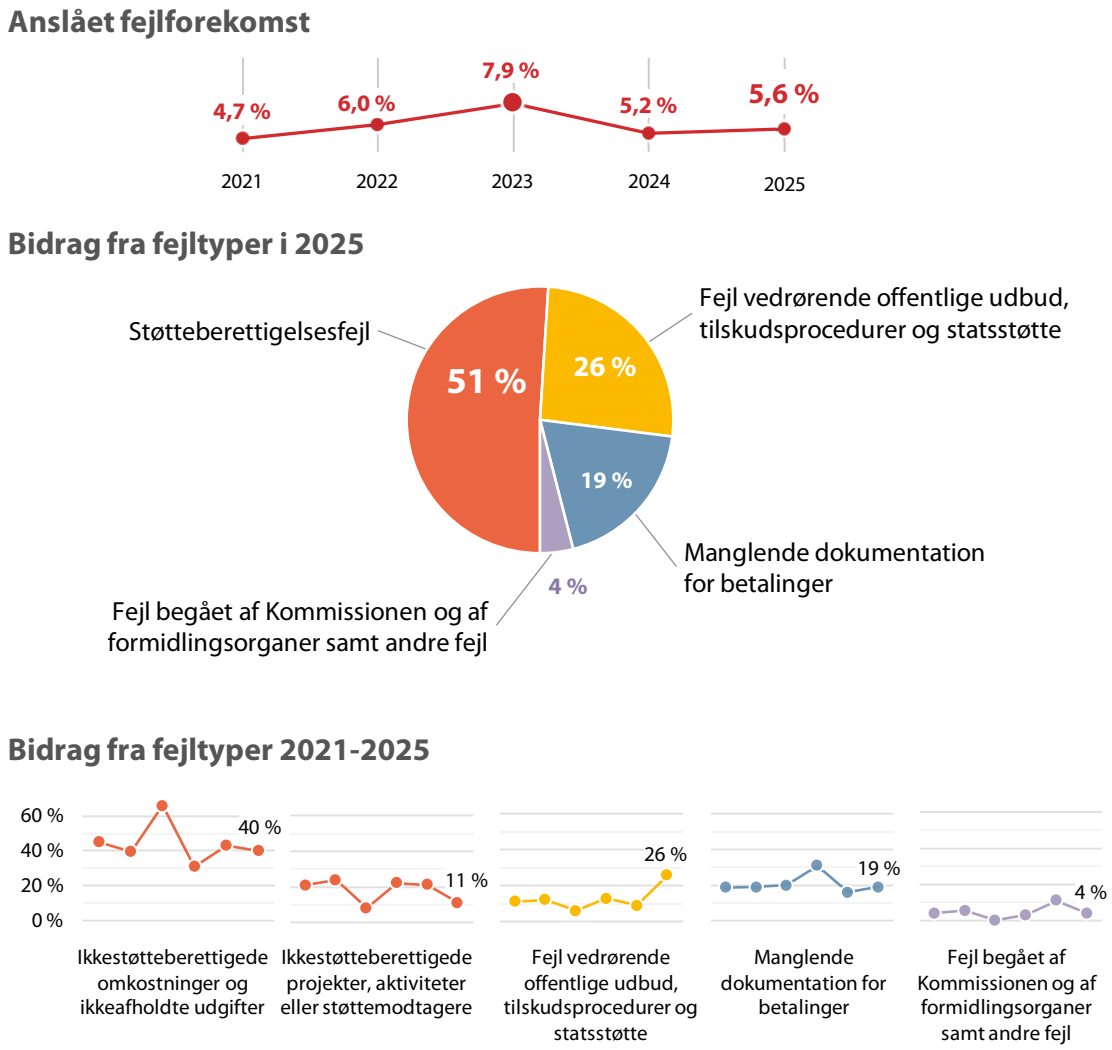

Kilde: Revisionsretten.

1.33. Vi konstaterede, at støtteberettigelsesfejl - hovedsagelig på områderne "Naturressourcer og miljø", "Det indre marked, innovation og det digitale område", "Samhørighed, resiliens og værdier" og "Naboområder og verden" - igen i 2025 bidrager mest til den anslåede fejlforekomst i den del af vores revisionspopulation, der har en væsentlig fejlforekomst, nemlig med 51 % (2024: 64 %). ***Figur 1.12*** viser fejlenes fordeling på typer.

Figur 1.12 - Støtteberettigelsesfejl i 2025

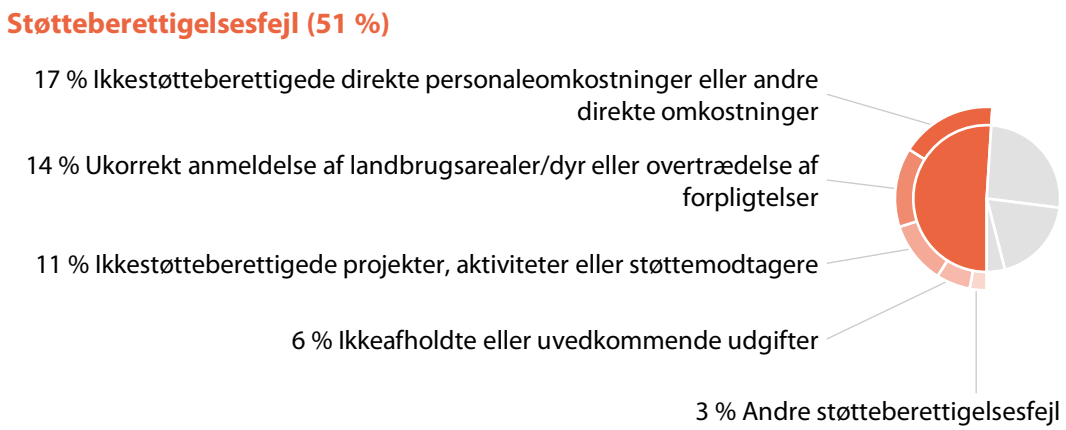

Kilde: Revisionsretten.

1.34. Fejl vedrørende manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud og tilskudsprocedurer - hovedsagelig på udgiftsområderne "Samhørighed, resiliens og værdier", "Europæisk offentlig forvaltning","Naturressourcer og miljø" og "Migration og grænseforvaltning" - bidrager med 26 % (2024: 16 %) til den anslåede fejlforekomst i denne del af revisionspopulationen for 2025. De vigtigste fejltyper vedrørende offentlige udbud vises i ***figur 1.13***.

Figur 1.13 - Fejl vedrørende offentlige udbud, tilskudsprocedurer og statsstøtte i 2025

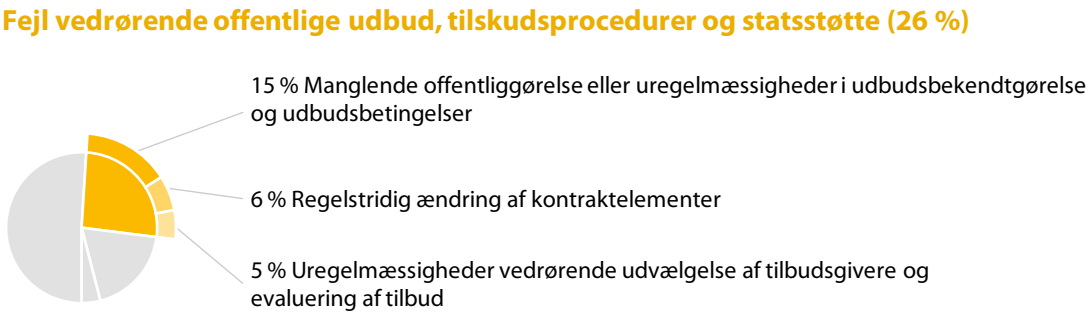

Kilde: Revisionsretten.

1.35. Desuden bidrager fejl vedrørende manglende dokumentation for betalinger til fejlforekomsten for 2025, navnlig på udgiftsområderne "Naturressourcer og miljø", "Samhørighed, resiliens og værdier" og "Det indre marked, innovation og det digitale område". Disse fejl bidrager med 19 % (2024: 9 %) til den anslåede fejlforekomst i denne del af revisionspopulationen.

Ændringer i vores metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud har ført til en lidt lavere anslået fejlforekomst

1.36. Vi anvender fra og med 2025 samme metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender på politikområder med delt forvaltning, jf. punkt ***(30)*** i ***bilag 1.1***. Denne metode kræver beregning af den finansielle indvirkning af en række foruddefinerede typer uregelmæssigheder vedrørende offentlige udbud. Vi anvender den samme liste over uregelmæssighedstyper som grundlag for vores kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud på alle FFR-politikområder og under alle forvaltningsmetoder: direkte, indirekte og delt forvaltning. Ud over at anvende metoden i forbindelse med udbud anvender vi den også analogt i forbindelse med tilskudsprocedurer.

1.37. Med hensyn til 2025 vurderede vi, hvilken effekt vores anvendelse af den nye metode har på de politikområder, som vi giver en specifik vurdering af. Effekten vises i ***figur 1.14***.

Figur 1.14 - Den nye metodes effekt på, hvor meget fejlene vedrørende offentlige udbud bidrager til den anslåede fejlforekomst for FFR-udgiftsområde 1, 2, 3, 6 og 7

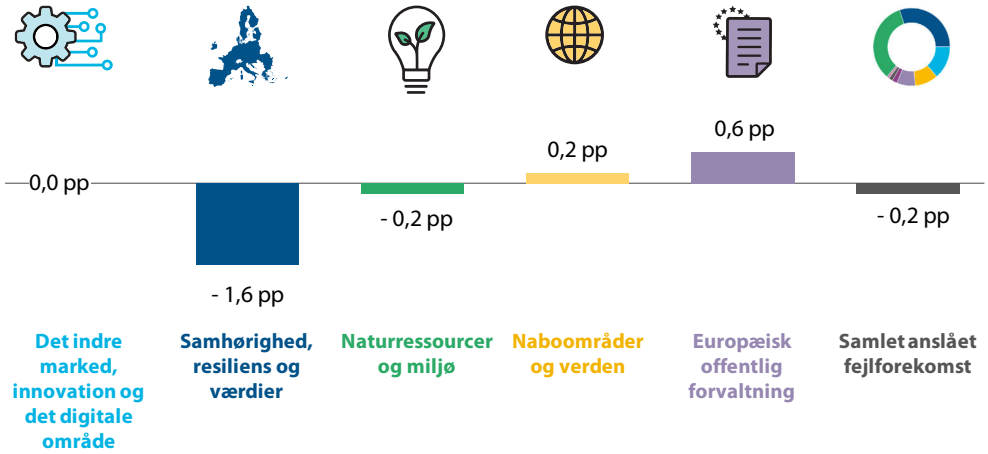

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

Kommissionens oplysninger om formel rigtighed

Kommissionens skøn over fejlforekomsten er ikke direkte sammenligneligt med vores, og det er sandsynligvis for lavt

1.38. Kommissionen har det endelige ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet[15], uanset den anvendte forvaltningsmetode (dvs. *direkte*, *indirekte* eller *delt forvaltning*).

1.39. I sin *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport* giver Kommissionen væsentlige aggregerede oplysninger om intern kontrol og finansiel forvaltning, som er baseret på oplysninger i de *årlige aktivitetsrapporter* fra Kommissionens forskellige generaldirektorater.

1.40. I den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2025 angiver Kommissionen et skøn over risikoen ved betalingen[16] for alle FFR-udgiftsområderne undtagen udgiftsområde 3 "Naturressourcer og miljø" og udgiftsområde 6 "Naboområder og verden". I ***figur 1.15*** vises Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen for de FFR-udgiftsområder, som vi giver en specifik vurdering af, sammen med 95 %-konfidensintervallet[17] vedrørende vores skøn over fejlforekomsten. Kommissionens skøn vedrørende udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier" ligger under vores konfidensinterval, og dens skøn vedrørende udgiftsområde 1 "Det indre marked, innovation og det digitale område" ligger inden for vores konfidensinterval, men under vores skøn over fejlforekomsten.

---

[15] Artikel 317 i TEUF.

[16] Artikel 253, stk. 1, litra b), nr. i), i finansforordningen fastsætter, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport skal indeholde en "vurdering af omfanget af fejl" i EU's udgifter.

[17] 95 %-konfidensintervallet er forklaret i punkt ***(28)*** i ***bilag 1.1***.

Figur 1.15 - FFR-udgiftsområde 1 og 2 i 2025: Vores skøn over fejlforekomsten og Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen

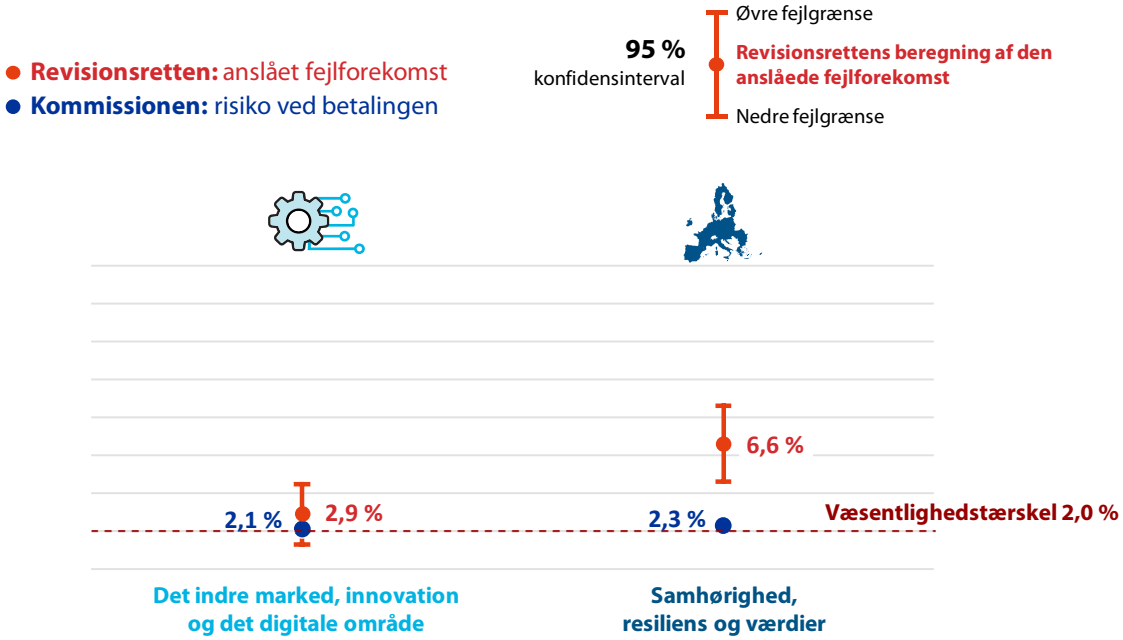

Kilde: Revisionsretten.

1.41. Der er forskellige grunde til, at Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen er lavere end vores skøn over fejlforekomsten. Det skyldes bl.a. iboende forskelle mellem Kommissionens og Revisionsrettens respektive roller og mandater, men også begrænsninger i *forvaltnings- og kontrolsystemerne* (jf. punkt ***1.45***).

1.42. Revisionsretten er EU's eksterne revisor og afgiver en uafhængig revisionserklæring om *lovligheden og den formelle rigtighed* af de finansielle transaktioner i et givet år. I den forbindelse skal Revisionsretten rapportere om alle konstaterede uregelmæssigheder, uanset om *finansielle korrektioner* eller inddrivelser er mulige eller ej. Kommissionen fokuserer derimod på uregelmæssigheder, hvor der er et retligt grundlag for at foretage finansielle korrektioner eller inddrive de pågældende beløb. Kommissionen foretager ikke altid inddrivelse, hvis en konstateret uregelmæssighed f.eks. skyldes en svaghed i dens egne procedurer.

1.43. Nærmere bestemt er Kommissionens skøn over "uregelmæssigheder" på samhørighedsområdet baseret på definitionen i *forordningen om fælles bestemmelser*: "enhver overtrædelse af gældende ret, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet".

1.44. Vi definerer en "fejl" som en transaktion (eller delvis transaktion), der ikke er gennemført under overholdelse af de gældende love og bestemmelser. Vores definition omfatter derfor ikke kun overtrædelser af gældende ret, som kan tilskrives økonomiske aktørers handlinger eller undladelser, men også fejl til skade for EU-budgettet, som er begået af nationale og regionale forvaltninger eller af Kommissionen selv. Vores skøn over fejlforekomsten skal desuden ikke opfattes som svarende til det beløb, Kommissionen potentielt kan inddrive ved at pålægge finansielle korrektioner i overensstemmelse med de gældende regler.

1.45. Ligesom de foregående år konstaterede vi, at begrænsninger i forvaltnings- og kontrolsystemerne påvirker Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen på forskellige politikområder. De følgende punkter indeholder en analyse af de begrænsninger, vi konstaterede på FFR-udgiftsområde 1 og 2.

1.46. Vedrørende udgiftsområde 1 "Det indre marked, innovation og det digitale område" undersøgte vi elementer i de forvaltnings- og kontrolsystemer, som Kommissionen anvender med henblik på at forhindre plagiering og dobbeltfinansiering inden for forskning. Nærmere bestemt foretog vi en undersøgelse af IT-systemerne, hvor vi konstaterede nogle svagheder (jf. punkt ***5.32***).

1.47. Den fejlfrekvens, som Kommissionen angiver for de samhørighedspolitiske fonde under udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier", er baseret på de fejlfrekvenser, som *revisionsmyndighederne* har indberettet, og som Kommissionen har verificeret ved skrivebordsgennemgange og risikobaserede juridisk-kritiske revisioner. Vi bemærker dog følgende:

- Skrivebordsgennemgange har iboende begrænsninger, da de ikke er udformet til at opdage regelstridige udgifter, som medlemsstaterne ikke har opdaget[18]. De opdager heller ikke systemsvagheder i revisionsmyndighedernes arbejde.

- Kommissionen konstaterer fortsat uregelmæssigheder ved sine juridisk-kritiske revisioner[19]. Men da den kun udfører sådanne revisioner i begrænset antal og ikke ekstrapolerer resultaterne til den del af populationen af samhørighedsudgifter, der ikke revideres, er der en høj risiko for, at mange fejl forbliver uopdagede og efterfølgende ikke tages i betragtning ved beregningen af den samlede fejlfrekvens. De tillæg og faste satser for ikkereviderede programmer, som Kommissionen siden 2021 har anvendt til at beregne maksimumsfrekvensen, afhjælper kun delvis dette problem[20].

1.48. I de foregående år har vi vedrørende mange af revisionsmyndighederne med ansvar for de samhørighedspolitiske fonde konstateret svagheder både i deres metoder og i deres anvendelse af dem[21]. Af denne grund har vi fra og med regnskabsåret 2025 ændret vores revisionstilgang vedrørende dette FFR-udgiftsområde således, at vi er gået tilbage til selv at udtage en stikprøve af underliggende transaktioner og teste dem direkte.

---

[18] Analyse 03/2024 "Et overblik over sikkerhedsrammen på samhørighedsområdet og de nøglefaktorer, der bidrager til fejl i samhørighedsudgifterne for 2014-2020", punkt VI, 65 og 66.

[19] Ibid., punkt 68.

[20] Ibid., punkt 41 og 42.

[21] Årsberetningen for 2024, punkt 6.39-6.51 og analyse 03/2024.

Vi rapporterer sager med mistanke om svig til EPPO og OLAF

1.49. Svig er enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, manglende indberetning af krævede oplysninger og misbrug af EU-midler[22]. Svig skader eller kan skade EU's finansielle interesser.

1.50. Det primære ansvar for at forebygge og opdage svig ligger hos både den daglige og den øverste ledelse for en enhed. I henhold til artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal EU og medlemsstaterne bekæmpe svig og anden ulovlig aktivitet, der skader EU's finansielle interesser.

1.51. Som EU's eksterne revisor har vi ikke mandat til at undersøge sager med mistanke om svig mod EU's finansielle interesser. Vi er imidlertid forpligtet til at indberette sådanne sager til de kompetente myndigheder, fordi vi i henhold til artikel 287, stk. 2, i TEUF er forpligtet til at aflægge beretning om "eventuelle uregelmæssigheder", som vi opdager, når vi efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af EU's indtægter og udgifter og undersøger, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Vi tager hensyn til risikoen for svig, før vi påbegynder revisioner (jf. punkt ***(33)-(35)*** i ***bilag 1.1***), og vi gennemgår regelmæssigt vores revisionshandlinger.

1.52. Vi meddeler Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) enhver mistanke om strafbare handlinger, der henhører under dens kompetence og involverer deltagende medlemsstater, og vi meddeler Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) enhver mistanke om svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, der skader EU's finansielle interesser. Sådanne mistanker kan opstå enten som følge af vores revisionsarbejde (herunder forvaltningsrevisioner) eller som følge af oplysninger, vi har modtaget direkte fra tredjeparter.

---

[22] Artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (BFI-direktivet).

1.53. I 2025 sendte vi OLAF 17 sager (2024: 19 sager) med mistanke om svig, hvoraf 15 byggede på vores revisionsarbejde: Vi havde opdaget syv under vores revision af 2024-udgifterne, syv under vores revision af 2023-udgifterne og én i forbindelse med en forvaltningsrevision vedrørende instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA). Den ene af de to resterende sager var indberettet af Revisionsrettens udbudstjeneste, og den anden var indberettet af en tredjepart. I juni 2026 havde OLAF allerede indledt fem undersøgelser på grundlag af vores rapportering. 12 af sagerne rapporterede vi også til EPPO (2024: syv sager), som er begyndt at efterforske otte af dem.

1.54. De hyppigste grunde til mistanke om svig vedrørte:

- forsætlig anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter og/eller manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt, som medfører misbrug eller uretmæssig tilbageholdelse af EU-midler
- kunstigt skabte betingelser for at modtage EU-finansiering
- misbrug af EU-midler til andre formål end dem, hvortil de oprindelig blev bevilget.

Fra 2010 til 2025 sendte vi OLAF 267 sager. Ifølge OLAF har afsluttede undersøgelser baseret på oplysninger fra os ført til anbefalinger om at inddrive i alt 555,6 millioner euro.

1.55. Ud over at sende sager til EPPO og OLAF oplyser vi i denne årsberetning om, hvordan Kommissionen og medlemsstaterne har gennemført deres politikker for håndtering af svigrisici. I ***kapitel 6*** rapporterer vi, at Kommissionen fuldt ud har gennemført anbefaling 5.2 i vores årsberetning for 2020 om at overvåge risikoen for svig i forbindelse med revisionsmyndighedernes revision af operationer og anbefaling 6.6 i vores årsberetning for 2022 om at øge forvaltningsmyndighedernes bevidsthed om risikoen for svig (jf. ***bilag 6.2***).

1.56. Vi udfører også særskilte revisioner, som omhandler svig. I 2025 offentliggjorde vi en særberetning om momssvig i forbindelse med import[23], som vi beskrev i vores årsberetning for 2024 (punkt 1.45). Vi offentliggjorde også en særberetning om de EU-organer, der bekæmper svig[24]. I denne særberetning konkluderer vi samlet set, at OLAF's, EPPO's, Eurojusts og Europols mandater er klart defineret, men at der er svagheder med hensyn til udvekslingen af oplysninger og Kommissionens administrative tilsyn. Ifølge de data, som vi modtog fra organerne, var der indberettet varierende antal påstande om svig, men dette var ikke blevet analyseret af Kommissionen. Indberetningsforpligtelserne vedrørende svig kan føre til dobbelt indberetning af påstande, hvilket øger den administrative byrde. Vi konstaterede desuden, at Kommissionen ikke havde fuldt overblik over de beløb, der skulle betales til EU-budgettet, og de beløb, der var blevet inddrevet efter undersøgelser eller efterforskninger af svig.

1.57. I begyndelsen af 2026 offentliggjorde vi en særberetning om bekæmpelse af svig under genopretnings- og resiliensfaciliteten[25]. I denne særberetning konkluderer vi samlet set, at de systemer, som Kommissionen og medlemsstaterne har indført med henblik på at beskytte EU's interesser mod svig, ikke er fuldt effektive. Kommissionen har taget skridt til at forbedre rammen for bekæmpelse af svig under genopretnings- og resiliensfaciliteten, men der er stadig svagheder med hensyn til opdagelse, indberetning og korrektion af svig. Vi konstaterede, at dataene om svig under genopretnings- og resiliensfaciliteten er ufuldstændige og uensartede, at der mangler standardiserede kriterier for indberetning af tilfælde af svig, og at der er problemer med inddrivelsesreglerne. Dette kan begrænse Kommissionens evne til at træffe rettidige og effektive korrigerende foranstaltninger. Den 18. juni 2026 offentliggjorde vi en særberetning om Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig[26]. Vi konstaterede, at Kommissionens strategi er omfattende, men at tiltagene ofte er for uambitiøse. Strategien følger bedste praksis for styring af svigrisici, men der er svagheder i dens processer - navnlig med hensyn til risikovurdering. Endelig fokuserer Kommissionens overvågning og rapportering primært på gennemførelsen af strategien og kun i begrænset omfang på resultater og effekt.

---

[23] Særberetning 08/2025 "Momssvig i forbindelse med import - EU's finansielle interesser beskyttes ikke tilstrækkeligt under de forenklede toldprocedurer ved import".

[24] Særberetning 26/2025 "EU's organer til bekæmpelse af svig - Organernes mandater er klare, men der er svagheder med hensyn til udvekslingen af oplysninger og Kommissionens tilsyn".

[25] Særberetning 06/2026 "Bekæmpelse af svig under genopretnings- og resiliensfaciliteten - Rammen er ikke færdigudviklet".

[26] Særberetning 18/2026 "Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig - Omfattende, men ikke ambitiøs nok".

Konklusioner og anbefalinger

1.58. Dette kapitel underbygger erklæringerne i revisionserklæringen. Vi konkluderer, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation.

1.59. Ved vores IT-revision af SUMMA, det nye centrale budget-, likviditets- og regnskabsinformationssystem, konstaterede vi visse væsentlige mangler i den interne kontrol vedrørende brugeradgangsstyring og IT-forandringsledelse. Der er indført kontrolpraksis, men de konstaterede mangler kan potentielt øge risikoen for upålidelige oplysninger om finansielle transaktioner og for en negativ indvirkning på systemets funktion. Vi konstaterede også svagheder vedrørende hændelseshåndtering og forretningskontinuitet, som potentielt kan øge risikoen for driftsforstyrrelser.

Anbefaling 1.1 - Afhjælpe funktionelle mangler og styrke SUMMA-kontroller

På grundlag af vores IT-revision af SUMMA anbefaler vi, at Kommissionen:

a) identificerer de resterende funktionelle mangler, prioriterer dem efter deres potentielle indvirkning på pålideligheden af oplysningerne om finansielle transaktioner og afhjælper de højest prioriterede mangler

b) sikrer, at de midlertidige workaround-løsninger er effektive, at de kontrolleres tilstrækkeligt til at forebygge finansielle fejl, at de overvåges nøje, og at der udarbejdes en plan for rettidig implementering af permanente løsninger

c) prioriterer og afhjælper manglerne i den interne kontrol vedrørende SUMMA's implementering og drift.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

1.60. Med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed konkluderer vi, at indtægtstransaktionerne er uden væsentlig fejlforekomst. Med hensyn til udgifterne viser resultaterne af vores test af en repræsentativ stikprøve på 750 transaktioner, at den anslåede fejlforekomst er 3,8 %. Vi konkluderer, at en betydelig andel af udgifterne har en væsentlig fejlforekomst. Disse udgifter er underlagt komplekse regler og er hovedsagelig godtgørelsesbaserede, og de har en anslået fejlforekomst på 5,6 %. Denne type udgifter beløb sig til 75,8 milliarder euro i 2025 og udgør dermed 58,0 % af vores revisionspopulation (2024: 68,9 %). Fejl vedrørende støtteberettigelse, offentlige udbud og manglende dokumentation bidrager mest til den anslåede fejlforekomst.

Bilag

Bilag 1.1 - Revisionstilgang og -metode

1) I dette bilag beskriver vi den revisionstilgang og -metode, som vi anvender ved vores arbejde vedrørende rigtigheden af EU's regnskaber og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for indtægterne og for udgifterne (budgetudgifterne) under de flerårige finansielle rammer (FFR'erne). Vedrørende udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten anvender vi en særlig revisionstilgang og -metode, som er beskrevet i ***kapitel 11***.

2) Vi udformer vores revisionstilgang med henblik på at give de tiltænkte brugere høj grad af sikkerhed. Vores revisionsmetode er i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder, som er vedtaget af International Federation of Accountants (IFAC) og International Organisation of Supreme Audit Institutions (INTOSAI). Dette sikrer, at vi opnår tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis til at underbygge vores revisionskonklusioner.

3) Vi afgiver en revisionserklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed og supplerer den med specifikke vurderinger af EU's større aktivitetsområder. Disse vurderinger indeholder detaljerede resultater af revisionen og konklusioner om de underliggende transaktioner og systemer på de enkelte områder.

DEL 1 - Revisionstilgang vedrørende regnskabernes rigtighed

4) Vi undersøger rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab, som består af:

   a) det konsoliderede årsregnskab og

   b) beretningerne om budgetgennemførelsen.

5) Det konsoliderede regnskab skal i alt væsentligt give et korrekt billede af:

   a) Den Europæiske Unions finansielle stilling ved årets udgang

   b) resultaterne af dens transaktioner og pengestrømme og

   c) bevægelserne i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår.

6) Vores revision omfatter:

a) forståelse af komponenterne i den interne kontrol, så vi kan udforme revisionshandlinger, der er passende efter omstændighederne

b) evaluering af regnskabskontrollen

c) kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og processen for årsafslutning fungerer

d) analyse af de vigtigste regnskabsdata med fokus på sammenhæng og rimelighed

e) analyse og afstemning af regnskaber og/eller saldi samt de tilknyttede oplysninger

f) substansrevision af forpligtelser, betalinger og specifikke balanceposter baseret på repræsentative stikprøver og væsentlighedsvurderinger

g) vurdering af, om den samlede præsentation af årsregnskabet er i overensstemmelse med de gældende regler for regnskabsaflæggelse

h) videst mulig anvendelse af arbejde udført af andre revisorer - som fastsat i de internationale revisionsstandarder - især i forbindelse med revision af låntagnings- og långivningsaktiviteter, som Kommissionen forvalter, og som der foreligger eksterne revisionsrapporter om.

DEL 2 - Revisionstilgang vedrørende transaktionernes formelle rigtighed

7) Underliggende transaktioner er overførsler af midler fra EU-budgettet til slutmodtagerne og overførsler af indtægter fra medlemsstaterne og andre kilder til EU-budgettet.

8) Vores revisionstilgang til at vurdere, om indtægtstransaktionerne er gennemført under overholdelse af EU's love og bestemmelser, består primært i at undersøge udvalgte forvaltnings- og kontrolsystemer, der anvendes til kontrol, beregning og opkrævning af indtægter. Dette suppleres med direkte test af en repræsentativ stikprøve af transaktioner.

9) Vores revisionstilgang til at vurdere, om de udgiftstransaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er gennemført under overholdelse af EU's love og bestemmelser, består primært i at foretage direkte test af en repræsentativ stikprøve af transaktioner. Dette kan suppleres med en undersøgelse af udvalgte forvaltnings- og kontrolsystemer.

10) Vi organiserer vores revisionsarbejde omkring de forskellige FFR-udgiftsområder og rapporterer vores resultater i overensstemmelse med den budgetstruktur, som lovgiver har fastlagt.

Undersøgelse af forvaltnings- og kontrolsystemer

11) Kommissionen, de andre EU-institutioner og -organer, medlemsstaternes myndigheder og de modtagende lande og regioner opretter kontrolsystemer med det formål at styre risiciene for budgettet og at overvåge og sikre transaktionernes formelle rigtighed. Vi undersøger hvert år udvalgte forvaltnings- og kontrolsystemer og præsenterer i ***kapitel 4-10*** resultaterne af vores systemarbejde sammen med anbefalinger til forbedringer.

Test af transaktioner

12) Efter at have gennemført vores årlige risikoanalyse, som bygger på den måde, midlerne er udbetalt på, resultaterne af vores tidligere revisioner og vores vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemerne, opdeler vi vores revisionspopulation af underliggende transaktioner i to grupper - udgifter med høj risiko og udgifter med lav risiko - med henblik på at udtage vores repræsentative stikprøve. Vi anvender også denne klassificering i rapporteringsfasen, når vi ud fra resultaterne af vores revision vurderer, hvor stor en del af vores revisionspopulation der har en væsentlig fejlforekomst. ***Figur 1.16*** viser, hvordan den årlige risikoanalyse bygger på resultaterne af tidligere års revisioner.

Figur 1.16 - Den årlige revisionsproces vedrørende udgifterne

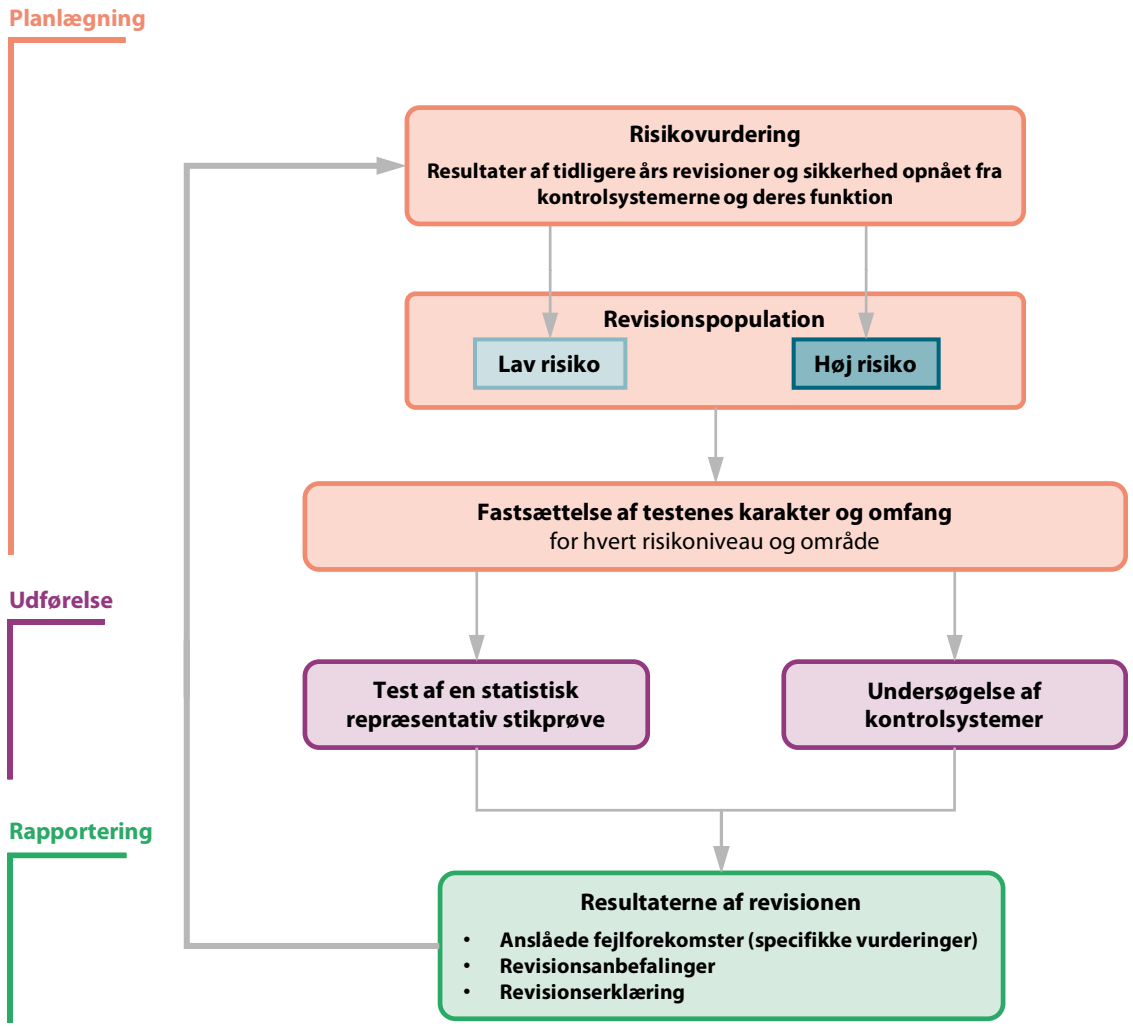

Kilde: Revisionsretten.

13) Vi fastlægger først størrelsen af vores samlede stikprøve af transaktioner vedrørende alle EU-udgifterne på grundlag af vores kategorisering af revisionspopulationen i udgifter med lav risiko (hovedsagelig rettighedsbaserede udgifter) og udgifter med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede udgifter) og på grundlag af vores antagelser vedrørende den anslåede fejlforekomst og standardafvigelsen. Vores primære sigte med denne tilgang er at gøre vores revisionsarbejde mere effektivt ved at fokusere særligt på højrisikoområder og opnå et tilstrækkeligt grundlag til at konkludere, om de væsentlige fejl, vi konstaterer, er gennemgribende (jf. punkt *(38)* og *(39)*).

14) Vi anser dele af revisionspopulationen for at være forbundet med lav risiko (og sandsynligvis være uden væsentlig fejlforekomst), når vi har tilstrækkelig dokumentation for, at den anslåede fejlforekomst ligger under væsentlighedstærsklen. Denne vurdering baserer vi på vores substanstest i de foregående år og - hvor det er muligt - på den sikkerhed, vi har opnået fra kontrolsystemerne og deres funktion. Vi anser udgifter for at være forbundet med høj risiko (og sandsynligvis have en væsentlig fejlforekomst), når resultaterne af vores arbejde i de foregående år indikerer, at den anslåede fejlforekomst ligger over væsentlighedstærsklen, og/eller når det indsamlede revisionsbevis ikke gør det muligt for os at konkludere andet.

15) Når vi fastlægger stikprøvestørrelsen for et bestemt FFR-udgiftsområde, tager vi hensyn til det godkendte udgiftsbeløb, til vores opdeling af revisionspopulationen i udgifter med høj risiko og udgifter med lav risiko og til, om vi skal give en specifik vurdering af området. Vi anvender til dette formål en sikkerhedsmodel, som bygger på vores kombinerede risikovurdering af iboende risiko og kontrolrisiko og tager højde for, hvor stor sikkerhed der kan opnås fra forvaltnings- og kontrolsystemerne. På hvert af de FFR-udgiftsområder, som vi giver en specifik vurdering af (***kapitel 5, 6, 7, 9*** og ***10***), tester vi en repræsentativ stikprøve af transaktioner, hvilket sætter os i stand til at angive en anslået fejlforekomst for hvert udgiftsområde.

16) Vi fastlægger også størrelsen af vores stikprøve af indtægtstransaktioner på grundlag af en kombineret risikovurdering.

17) Vi bruger den stratificerede *pengeenhedsstikprøvemetode* (MUS) til at udtage betalingsanmodninger eller betalinger og - på et lavere niveau - enkelte poster i transaktioner. For hver af de udtagne transaktioner undersøger vi, hvordan betalingsanmodningen eller betalingsbeløbet er beregnet. Vi følger transaktionen fra budgetregnskabet til slutmodtageren (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt) og undersøger på hvert niveau, om reglerne er overholdt.

18) Vi afgør, om betalingsanmodningen eller betalingen vedrører udgifter, der er godkendt i budgettet og fastsat i lovgivningen, og om EU's gældende love og bestemmelser er overholdt. Disse love og bestemmelser udgøres af de finansielle regler (TEUF, finansforordningen), den grundlæggende lovgivning om oprettelse af den pågældende politik, det pågældende program eller den pågældende aktivitet, eventuelle regler og bestemmelser fastsat i overensstemmelse med denne grundlæggende lovgivning og de aftalemæssige rammer.
I overensstemmelse med nærhedsprincippet fastsættes mange regler på nationalt plan. Disse regler omfatter ikke kun bestemmelser til gennemførelse af EU-ret (f.eks. direktiver om offentlige udbud) i national ret, men også kriterier for støtteberettigelse under mange ordninger med delt forvaltning. Ved vores vurdering tager vi behørigt hensyn til den fortolkning af EU-ret og national ret, som er fastlagt af nationale domstole eller nationale uafhængige og autoritative organer og af Den Europæiske Unions Domstol.

19) Ved vores test af indtægtstransaktioner (***kapitel 4***) undersøger vi de egne indtægter baseret på bruttonationalindkomst, moms og ikkegenanvendt plastemballageaffald med udgangspunkt i de statistikker og data, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter. For så vidt angår de traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og strømmen af told indtil det stade, hvor tolden er modtaget og registreret af Kommissionen.

20) Vi undersøger udgifterne på det stade, hvor de er afholdt af slutmodtagere af EU-midler i forbindelse med deres aktiviteter og efterfølgende godkendt af Kommissionen ("*godkendte udgifter*"). Dette gælder for alle kategorier af betalinger. Det betyder i praksis, at vores revisionspopulation af transaktioner består af mellemliggende og endelige betalinger. Vi undersøger ikke forfinansieringsbetalinger (forskud) på det stade, hvor de er udbetalt, men først:

    a) når slutmodtageren af EU-midler (f.eks. en landbruger, et forskningsinstitut eller en virksomhed, der udfører anlægsarbejde eller tjenesteydelser efter et udbud) har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt, dvs. når der er gjort fremskridt med de finansierede aktiviteter, og/eller omkostningerne er afholdt, og

    b) når Kommissionen (eller en anden institution eller et andet organ med ansvar for at forvalte EU-midler) har godkendt den endelige anvendelse af midlerne (fremskridtene og/eller de tilknyttede omkostninger) ved at afregne forskuddet. F.eks. består vores revisionspopulation for FFR-udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier" af udgifterne i de regnskaber, som Kommissionen har godkendt det pågældende år. Med vores tilgang tester vi transaktioner, hvor medlemsstaterne i henhold til lovgivningen skal have gennemført alle relevante foranstaltninger med henblik på at korrigere fejl, som de selv har identificeret.

21) Siden 2017 har vores revisionstilgang vedrørende FFR-udgiftsområde 2 omfattet gennemgang og genudførelse af arbejde udført af de nationale revisionsmyndigheder og Kommissionen. Vi har dog gentagne gange konstateret svagheder, som betød, at vi ikke kunne forlade os på deres arbejde. Fra og med regnskabsåret 2025 har vi derfor ændret vores metode til stikprøveudtagning af transaktioner på dette udgiftsområde. Vi udtager ikke længere vores stikprøve fra de transaktioner, som revisionsmyndighederne har kontrolleret, men fra alle transaktionerne i årsregnskabet.

22) Vores revisionsstikprøve er udformet med henblik på at give et skøn over fejlforekomsten i udgifterne som helhed, ikke i de enkelte transaktioner (f.eks. vedrørende et bestemt projekt). De fejlforekomster, vi angiver vedrørende bestemte udgiftsposter, skal ikke opfattes som konklusioner om de pågældende transaktioner. De bidrager i stedet direkte til vores skøn over fejlforekomsten i EU-udgifterne som helhed.

23) Vi undersøger ikke hvert år transaktioner i samtlige medlemsstater og modtagende lande og regioner. Omtale af forhold i bestemte medlemsstater eller modtagende lande eller regioner betyder ikke, at lignende eksempler ikke forekommer andre steder. De illustrative eksempler i denne beretning kan ikke bruges som grundlag for konklusioner om de pågældende medlemsstater eller modtagende lande eller regioner.

24) Vi overvejer, om vi kan gøre effektiv brug af andre revisorers kontroller vedrørende formel rigtighed. Hvis vi vil anvende resultaterne af sådanne kontroller i vores revisionsarbejde, undersøger vi i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder de udførende revisorers uafhængighed og kompetence samt det udførte arbejdes omfang og tilstrækkelighed.

25) For så vidt angår den del af vores revisionspopulation, der vedrører EU's agenturer og fællesforetagender, gør vi brug af resultaterne af det revisionsarbejde, vi har udført i forbindelse med vores specifikke årsberetninger om henholdsvis agenturerne[27] og fællesforetagenderne[28].

Evaluering af resultaterne af testen af transaktioner

26) Ifølge vores definition opstår fejl, når penge bliver anvendt i strid med den relevante EU-lovgivning eller de specifikke nationale regler. En fejl i en transaktion kan berøre hele transaktionsbeløbet eller en del af det.

27) Vi vurderer, om en fejl er kvantificerbar eller ikkekvantificerbar, dvs. om det kan måles, hvor stor en del af det undersøgte beløb, der er berørt af fejlen. En "kvantificerbar fejl" er et beløb, der ikke skulle have været udbetalt fra EU-budgettet.

[27] Årsberetningen for 2024 om EU-agenturerne.

[28] Årsberetningen for 2024 om EU-fællesforetagenderne.

28) Vi fastlægger fejlenes samlede indvirkning ved at tage hensyn til både kvalitative og kvantitative aspekter. Ved den kvalitative evaluering undersøger vi væsentligheden af de regler, der er overtrådt, og alvoren af de faktiske forhold og de aktuelle eller potentielle konsekvenser. Den kvantitative vurdering er baseret på kvantificerbare fejl konstateret ved test af en stikprøve af transaktioner, som vi ekstrapolerer til beregning af et statistisk skøn - den anslåede fejlforekomst. Desuden beregner vi et 95 %-konfidensinterval vedrørende fejlforekomsten i revisionspopulationen. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i revisionspopulationen ligger inden for dette interval (mellem den nedre fejlgrænse og den øvre fejlgrænse).

29) Fejl, der er blevet opdaget og korrigeret før og uafhængigt af vores kontrol, udelukker vi fra beregningen af fejlforekomsten, da deres opdagelse og korrektion viser, at forvaltnings- og kontrolsystemerne har fungeret effektivt.

30) Vi anvender fra og med 2025 samme metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud, som Kommissionen anvender på politikområder med delt forvaltning[29].

31) For de FFR-udgiftsområder, som vi giver en specifik vurdering af, samt for indtægterne og for EU-budgettet som helhed beregner vi en anslået fejlforekomst, som kun er baseret på kvantificerbare fejl, og som angives i procent. Eksempler på kvantificerbare fejl er ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter, manglende overholdelse af kontrakt- eller tilskudsbetingelser, manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud og statsstøtte og manglende væsentlig dokumentation.

32) Vores tilgang er ikke udformet med henblik på at indsamle data om hyppigheden af fejl i hele revisionspopulationen. De tal, der oplyses om antallet af fejl konstateret på et bestemt FFR-udgiftsområde, i udgifterne forvaltet af et bestemt generaldirektorat eller i udgifterne i en bestemt medlemsstat, siger derfor ikke noget om hyppigheden af fejl i de EU-finansierede transaktioner eller i de enkelte medlemsstater.

---

[29] Afgørelse C(2019) 3452 indeholder et bilag med retningslinjer for fastsættelse af de finansielle korrektioner, der skal foretages vedrørende EU-finansierede udgifter, når de gældende regler for offentlige udbud ikke er overholdt.

DEL 3 - Revisionshandlinger og svig

33) Vi identificerer og vurderer risiciene for væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab og for, at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EU-lovgivningen, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl.

34) Vi udformer og udfører revisionshandlinger, der tager højde for disse risici, og indhenter revisionsbevis, der er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring. Tilfælde af væsentlig fejlinformation eller regelbrud er vanskeligere at opdage, hvis de skyldes besvigelser, end hvis de skyldes fejl, da besvigelser kan involvere hemmelige aftaler, forfalskede dokumenter, forsætlige udeladelser, vildledende oplysninger eller tilsidesættelse af intern kontrol. Der er derfor en større risiko for, at sådanne tilfælde ikke opdages.

35) Hvis vi har en begrundet mistanke om svig, meddeler vi dette til EPPO og/eller OLAF, afhængigt af hvem der har kompetence i sagen.

DEL 4 - Revisionserklæringen

36) Vi baserer vores erklæring på tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, som vi indhenter ved at undersøge forvaltnings- og kontrolsystemer og teste transaktioner.

37) Vores arbejde sætter os i stand til at afgive en kvalificeret erklæring om, hvorvidt fejlforekomsten i revisionspopulationen ligger over eller under væsentlighedstærsklen. Vi anvender en væsentlighedstærskel på 2,0 % i forbindelse med vores erklæring. Vi tager også hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst og andre tilgængelige oplysninger (jf. punkt ***(28)***).

38) Når vi konstaterer en væsentlig fejlforekomst og vurderer dens indvirkning på revisionserklæringen, skal vi afgøre, om fejlene er "gennemgribende"[30] i revisionspopulationen. Hvis vi konstaterer væsentlige og gennemgribende fejl, afgiver vi en afkræftende erklæring.

39) Indvirkningerne af en fejl eller en manglende mulighed for at opnå revisionsbevis er "gennemgribende", hvis de efter revisors vurdering ikke begrænser sig til specifikke elementer, konti eller poster i regnskabet (dvs. findes spredt i regnskabet eller de testede transaktioner). Selv hvis indvirkningerne er begrænset til specifikke elementer, konti eller poster i regnskabet, er de stadig gennemgribende, hvis de repræsenterer eller kan repræsentere en substantiel del af regnskabet, eller hvis de vedrører oplysninger, der er grundlæggende for brugeres forståelse af regnskabet.

DEL 5 - Sammenhængen mellem erklæringen om regnskabernes rigtighed og erklæringen om transaktionernes formelle rigtighed

40) De internationale revisionsstandarder[31] fastsætter, at når revisorer afgiver erklæring om både regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed, bør de to erklæringer være klart adskilt. En erklæring med forbehold om transaktionernes formelle rigtighed fører således ikke i sig selv til en erklæring med forbehold om regnskabernes rigtighed.

---

[30] International Standard om Revision (ISA) 705 (revideret), "Modifications to the Opinion in the Independent Auditor's Report".

[31] ISSAI 4000, punkt 16.

Kapitel 2

Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

Indhold

	Punkt
Indledning	2.1.
Den budgetmæssige forvaltning i 2025	2.2.-2.29.
Betalingerne oversteg forpligtelserne i 2025 på grund af NGEU	2.2.-2.9.
EU-budgettets årlige forpligtelsesbevillinger blev næsten fuldt udnyttet i 2025	2.5.-2.6.
Betalingerne fulgte den oprindelige planlægning og lå under FFR-loftet	2.7.-2.8.
De fleste udgiftsområder har en forholdsvis stabil betalingsprofil over tid	2.9.
Absorptionen af midler under delt forvaltning: FFR for 2014-2020 var under afslutning, og absorptionen vedrørende FFR for 2021-2027 accelererede fra et lavt udgangspunkt	2.10.-2.18.
Absorptionen under ESI-fondene for 2014-2020 nåede op på 98,6 %, og 26 medlemsstater havde en absorptionsgrad på over 95 %	2.10.-2.12.
Absorptionen accelererede under de fonde for 2021-2027 med delt forvaltning, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, men den var stadig lavere end i den foregående FFR	2.13.-2.17.
ELFUL-betalingerne under den nye fælles landbrugspolitik accelererede betydeligt i 2025	2.18.
Tilskudsbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten var væsentlig lavere end forventet i 2025	2.19.-2.24.
De uindfriede forpligtelser falder, men er stadig betydelige	2.25.-2.29.
Den økonomiske forvaltning i 2025	2.30.-2.68.
EU's udestående lån steg med over 20 % i 2025	2.30.-2.47.
NGEU-udnyttelsen er lavere end forventet	2.37.-2.41.
De forventede NGEU-låneomkostninger under den nuværende FFR er dobbelt så høje som de oprindelige skøn	2.42.-2.44.
Udbetalingsforsinkelser har givet større kontantbeholdninger	2.45.-2.47.

EU-budgettet har ydet fortsat støtte til Ukraine under Ruslands angrebskrig 2.48.-2.54.

EU-budgettets eksponering fortsætter med at stige 2.55.-2.68.

Låntagningen er garanteret af EU-budgettets råderum 2.60.-2.65.

Den fælles hensættelsesfonds kumulerede finansielle resultat var positivt ligesom i 2024 2.66.-2.68.

Konklusioner og anbefalinger 2.69.-2.76.

Konklusioner 2.69.-2.74.

Anbefalinger 2.75.-2.76.

Indledning

2.1. I dette kapitel præsenteres de vigtigste forhold vedrørende den budgetmæssige og økonomiske forvaltning af EU-budgettet for 2025 og af den supplerende finansiering. Der rapporteres også om risici og udfordringer, som EU kan opleve i de kommende år. Kapitlet er baseret på vores gennemgang af EU-budgettets gennemførelse og af dokumenter offentliggjort af Kommissionen og andre interessenter. Kapitlet tager desuden højde for det arbejde, som vi har præsenteret i vores særberetninger og udtalelser.

Den budgetmæssige forvaltning i 2025

Betalingerne oversteg forpligtelserne i 2025 på grund af NGEU

2.2. I dette afsnit analyserer vi EU's budgetgennemførelse i 2025. Dette var det femte gennemførelsesår vedrørende *FFR* for 2021-2027 og *NGEU*.

2.3. Siden 2023 har vores analyse omfattet alle typer forpligtelses- og betalingsbevillinger (årlige budgetbevillinger, *fremførsler* og genopførte bevillinger, formålsbestemte indtægter under NGEU og andre typer formålsbestemte indtægter). Lån er poster uden for budgettet, og de er derfor ikke omfattet.

2.4. ***Figur 2.1*** viser EU's samlede disponible og udnyttede forpligtelses- og betalingsbevillinger i 2025. Det årlige EU-budget udgjorde 87,3 % af de samlede disponible forpligtelsesbevillinger og 64,2 % af de samlede disponible betalingsbevillinger. Resten udgjordes af formålsbestemte indtægter under NGEU og andre formålsbestemte indtægter samt fremførsler og genopførte bevillinger. Siden 2024 har forpligtelser baseret på formålsbestemte indtægter under NGEU været forbeholdt Kommissionens administrationsudgifter[1].

[1] Artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) 2021/241.

Figur 2.1 - Samlede disponible og udnyttede bevillinger i 2025, inklusive NGEU-tilskud

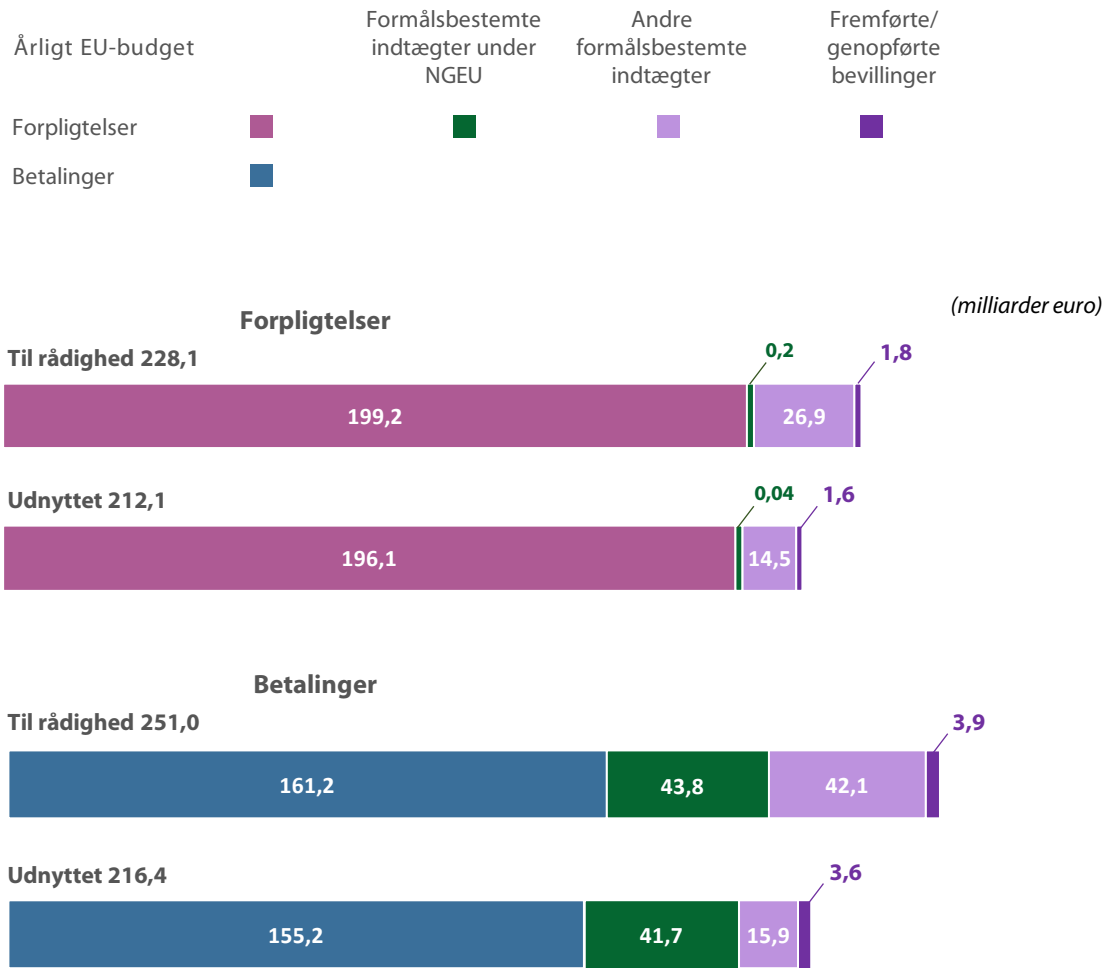

Note: Af de 41,7 milliarder euro i NGEU-betalingsbevillinger, der blev udnyttet i 2025, blev 33,2 milliarder euro brugt til at finansiere tilskud under genopretnings- og resiliensfaciliteten, mens 8,5 milliarder euro blev brugt til at finansiere supplerende midler til eksisterende programmer.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

EU-budgettets årlige forpligtelsesbevillinger blev næsten fuldt udnyttet i 2025

2.5. Budgetmyndigheden godkendte et oprindeligt årligt EU-budget for 2025 med 199,4 milliarder euro i forpligtelsesbevillinger, jf. ***figur 2.2***. Ved ændringsbudgetter blev forpligtelsesbevillingerne reduceret med 0,2 milliarder euro til 199,2 milliarder euro, men beløbet lå stadig over FFR-loftet på 190,5 milliarder euro. Dette kunne lade sig gøre, fordi der blev gjort brug af *særlige FFR-instrumenter*. Vedrørende nye eller uforudsete begivenheder kan disse instrumenter tilvejebringe supplerende midler over FFR-lofterne.

2.6. Over det endelige 2025-budget blev der indgået forpligtelser for i alt 196,1 milliard euro, 98,4 % af det disponible beløb. De uudnyttede forpligtelsesbevillinger på 3,1 milliard euro vedrørte hovedsagelig *Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)* (0,8 milliarder euro), *instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI)* (0,6 milliarder euro) og *Samhørighedsfonden* (0,3 milliarder euro). Af de uudnyttede bevillinger blev 1,9 milliarder euro fremført til 2026, heraf 0,6 milliarder euro til NDICI og 1,0 milliarder euro til *den europæiske solidaritetsreserve*. De resterende uudnyttede bevillinger på 1,2 milliarder euro bortfaldt, heraf 1,1 milliard euro i forpligtelsesbevillinger, som var blevet suspenderet efter aktiveringen af den konditionalitetsordning vedrørende retsstatsprincippet, som gælder for Ungarn[2].

Figur 2.2 - Gennemførelsen af det årlige EU-budget for 2025 - forpligtelser

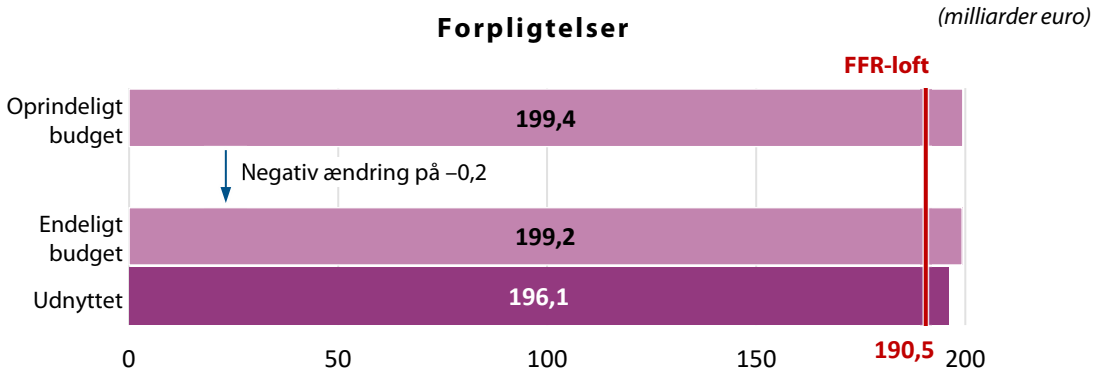

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

[2] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506.

Betalingerne fulgte den oprindelige planlægning og lå under FFR-loftet

2.7. Budgetmyndigheden godkendte et oprindeligt årligt EU-budget for 2025 med 155,2 milliarder euro i betalingsbevillinger, jf. ***figur 2.3***. Ved ændringsbudgetter blev betalingsbevillingerne forhøjet med 6,0 milliarder euro til et samlet endeligt beløb på 161,2 milliarder euro.

2.8. Over det endelige budget blev der foretaget betalinger for i alt 155,2 milliarder euro, 96,3 % af det disponible beløb. Af de uudnyttede bevillinger på 6,0 milliarder euro blev 5,9 milliarder euro fremført til 2026, heraf 1,9 milliarder euro til NGEU-låneomkostninger, 1,1 milliard euro til Ukrainefaciliteten og 1,0 milliarder euro til den europæiske solidaritetsreserve. 0,1 milliard euro i uudnyttede bevillinger bortfaldt.

Figur 2.3 - Gennemførelsen af det årlige EU-budget for 2025 - betalinger

(milliarder euro)

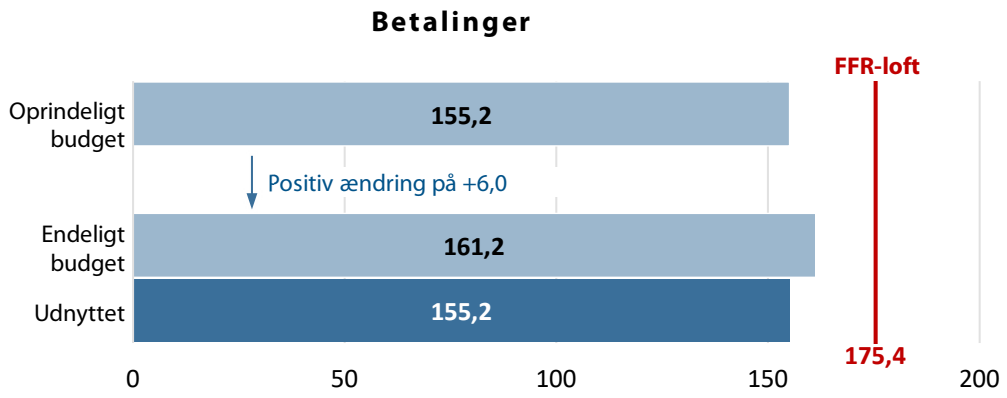

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

De fleste udgiftsområder har en forholdsvis stabil betalingsprofil over tid

2.9. ***Figur 2.4*** viser de årlige betalinger for hvert FFR-udgiftsområde siden 2021, undtagen vedrørende formålsbestemte indtægter. Figuren giver et flerårigt overblik over, hvordan den nuværende FFR er blevet gennemført. De fleste udgiftsområder har en forholdsvis stabil betalingsprofil over tid, hvilket afspejler stabile og forudsigelige gennemførelsesmønstre hen over FFR-perioden. På udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier" er betalingerne dog i højere grad end på de andre områder påvirket af overgangen fra den foregående programmeringsperiode. De høje betalingsniveauer i de første år skyldtes afslutningen af samhørighedsprogrammerne under FFR for 2014-2020, mens det efterfølgende fald og dernæst stabiliseringen i betalingerne afspejler den gradvise gennemførelse af programmerne under den nuværende FFR, hvilket stemmer med samhørighedspolitikkens flerårige livscyklus, jf. også ***figur 2.9***.

Figur 2.4 - Udgiftsområdernes årlige betalingsbevillinger, 2021-2025

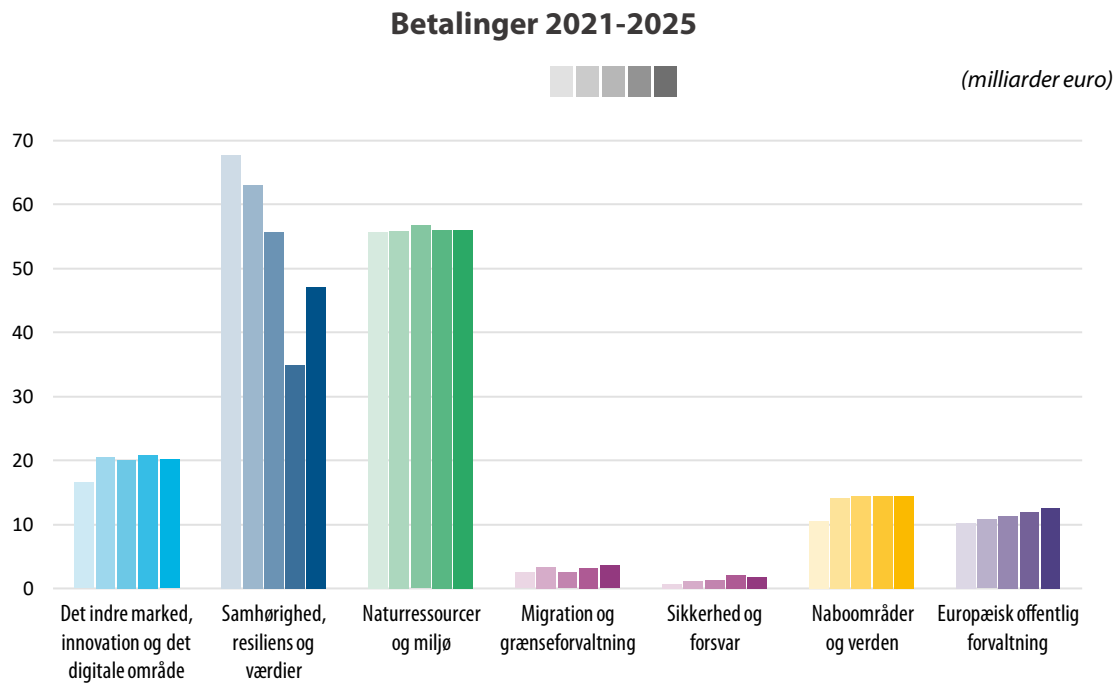

Note: Betalingerne vedrørende formålsbestemte indtægter vises ikke.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskaber for 2021-2025.

Absorptionen af midler under delt forvaltning: FFR for 2014-2020 var under afslutning, og absorptionen vedrørende FFR for 2021-2027 accelererede fra et lavt udgangspunkt

Absorptionen under ESI-fondene for 2014-2020 nåede op på 98,6 %, og 26 medlemsstater havde en absorptionsgrad på over 95 %

2.10. *De europæiske struktur- og investeringsfonde* (ESI-fondene) forvaltes af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab. Data indberettes på en platform for åbne data. Ved udgangen af 2025 var der under ESI-fondene for 2014-2020 i alt foretaget betalinger for 485,2 milliarder euro, 98,6 % af de samlede disponible midler (492,3 milliarder euro). Betalingerne i 2025 beløb sig til 7,4 milliarder euro.

2.11. I *figur 2.5* viser vi de kumulerede absorptionsgrader for de enkelte ESI-fonde ved udgangen af 2025, undtagen vedrørende NGEU-midler. Absorptionsgraden angiver EU-budgettets *forfinansieringsbetalinger* og *mellemliggende betalinger* vedrørende udgifter, der er anmeldt af medlemsstaterne, som procentdel af den samlede tildeling for en given periode. De absorptionsgrader, der vises her, afspejler ikke de fulde fremskridt i projektgennemførelsen, da de beløb, som *støttemodtagerne* har modtaget, kan være højere end de udgifter, som medlemsstaterne har anmeldt.

Figur 2.5 - Absorptionen under ESI-fondene for 2014-2020 (ekskl. NGEU), status ved udgangen af 2025

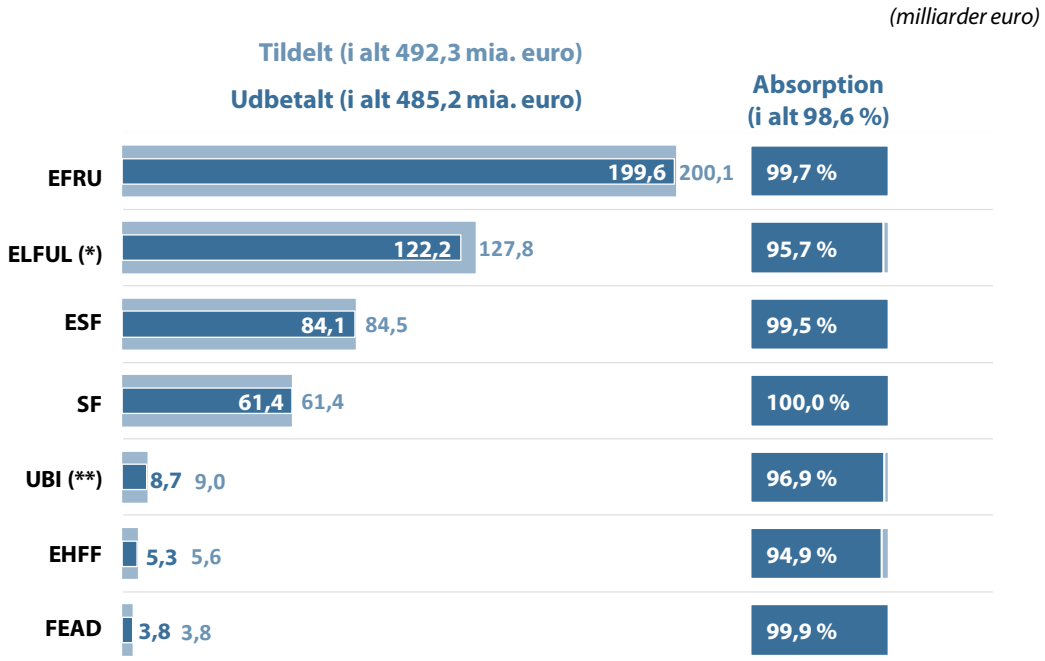

EFRU: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
ELFUL: Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne
ESF: Den Europæiske Socialfond
SF: Samhørighedsfonden
UBI: Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet
EHFF: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond
FEAD: Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede

(*) ELFUL omfatter supplerende tildelinger for 2021 og 2022 på i alt 28 milliarder euro fra FFR for 2021-2027.
(**) UBI omfatter en særlig tildeling fra ESF.

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026 og andre data fra Kommissionen.

2.12. Yderligere fremskridt med betalingerne under ESI-fondene i 2025 resulterede i, at 26 medlemsstater havde absorberet over 95 % af deres tildelte ESI-midler ved udgangen af 2025, jf. *figur 2.6*.

Figur 2.6 - Absorptionsgrader vedrørende ESI-fondene for 2014-2020 (ekskl. NGEU), status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

	Udbetalt		Til udbetaling		Tildelt
	98,6 %	485,2	1,4 %	7,1	492,3
Det Forenede Kongerige	99,8 %	16,3	0,2 %	0,04	16,3
Tjekkiet	99,6 %	24,4	0,4 %	0,1	24,5
Polen	99,6 %	88,5	0,4 %	0,4	88,9
Slovenien	99,5 %	4,2	0,5 %	0,02	4,2
Cypern	99,4 %	1,0	0,6 %	0,01	1,0
Slovakiet	99,3 %	15,4	0,7 %	0,1	15,5
Litauen	99,2 %	8,9	0,8 %	0,1	8,9
Portugal	99,1 %	26,8	0,9 %	0,2	27,1
Ungarn	99,1 %	25,7	0,9 %	0,2	26,0
Letland	99,1 %	5,9	0,9 %	0,1	6,0
Estland	99,1 %	4,6	0,9 %	0,04	4,6
Kroatien	99,1 %	11,3	0,9 %	0,1	11,4
Grækenland	99,1 %	22,9	0,9 %	0,2	23,1
Flere lande	98,9 %	9,3	1,1 %	0,1	9,4
Irland	98,8 %	4,0	1,2 %	0,05	4,1
Belgien	98,4 %	3,0	1,6 %	0,05	3,0
Malta	98,4 %	0,9	1,6 %	0,01	0,9
Rumænien	98,3 %	32,9	1,7 %	0,6	33,5
Italien	98,0 %	47,4	2,0 %	1,0	48,3
Spanien	97,8 %	41,9	2,2 %	0,9	42,9
Tyskland	97,8 %	30,4	2,2 %	0,7	31,0
Finland	97,7 %	4,5	2,3 %	0,1	4,6
Nederlandene	97,6 %	2,2	2,4 %	0,1	2,2
Frankrig	96,9 %	31,3	3,1 %	1,0	32,4
Bulgarien	96,8 %	10,1	3,2 %	0,3	10,5
Østrig	96,0 %	5,9	4,0 %	0,2	6,1
Luxembourg	95,9 %	0,2	4,1 %	0,01	0,2
Sverige	95,0 %	3,9	5,0 %	0,2	4,1
Danmark	93,7 %	1,7	6,3 %	0,1	1,8

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

Absorptionen accelererede under de fonde for 2021-2027 med delt forvaltning, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, men den var stadig lavere end i den foregående FFR

2.13. Betalingerne i 2025 fra de fonde med delt forvaltning, som er omfattet af *forordningen om fælles bestemmelser*[3], beløb sig til 36,8 milliarder euro (2024: 14,7 milliarder euro). Ved udgangen af 2025[4] var der i alt afholdt 65,8 milliarder euro i betalinger, heraf 23,2 milliarder euro som forfinansieringsbetalinger og 42,6 milliarder euro som mellemliggende betalinger. De samlede betalinger svarede til 16,6 % af det beløb, der er tildelt disse fonde under FFR for 2021-2027 (2024: 7 %), jf. ***figur 2.7***. De absorptionsgrader, der vises her, afspejler ikke de fulde fremskridt i projektgennemførelsen, da de beløb, som støttemodtagerne har modtaget, kan være højere end de udgifter, som medlemsstaterne har anmeldt.

---

[3] Forordning (EU) 2021/1060.

[4] Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

Figur 2.7 - Absorptionen under de fonde for 2021-2027 med delt forvaltning, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

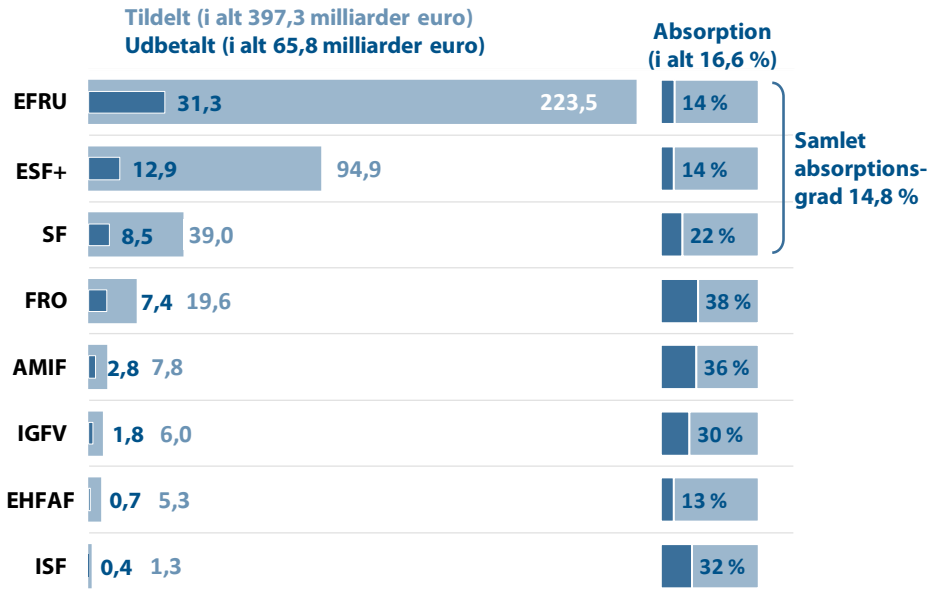

EFRU:	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
ESF+:	Den Europæiske Socialfond Plus
SF:	Samhørighedsfonden
FRO:	Fonden for Retfærdig Omstilling
AMIF:	Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden
IGFV:	Instrumentet for grænseforvaltning og visa
EHFAF:	Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond
ISF:	Fonden for Intern Sikkerhed

Note: FRO-tallene omfatter NGEU-midler.

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

2.14. *Figur 2.8* viser de enkelte modtageres absorptionsgrader.

Figur 2.8 - Absorptionsgrader vedrørende de fonde for 2021-2027 med delt forvaltning, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

	Udbetalt		Til udbetaling		Tildelt
	16,6 %	65,8	83,4 %	331,4	397,3
Schweiz	37,7 %	0,02	62,3 %	0,03	0,04
Norge	37,0 %	0,03	63,0 %	0,05	0,08
Sverige	30,8 %	0,7	69,2 %	1,6	2,3
Luxembourg	30,0 %	0,03	70,0 %	0,06	0,09
Finland	29,1 %	0,7	70,9 %	1,7	2,4
Tjekkiet	26,1 %	5,6	73,9 %	15,8	21,3
Nederlandene	26,1 %	0,5	73,9 %	1,5	2,0
Cypern	23,9 %	0,3	76,1 %	0,9	1,2
Litauen	23,6 %	1,6	76,4 %	5,2	6,8
Rumænien	23,1 %	7,3	76,9 %	24,3	31,6
Estland	22,2 %	0,8	77,8 %	2,8	3,6
Island	22,0 %	0,01	78,0 %	0,02	0,03
Letland	21,7 %	1,0	78,3 %	3,7	4,8
Grækenland	21,7 %	5,0	78,3 %	17,9	22,9
Danmark	20,3 %	0,1	79,7 %	0,6	0,7
Interregionalt	20,1 %	1,9	79,9 %	7,7	9,7
Frankrig	19,2 %	3,6	80,8 %	15,1	18,6
Tyskland	17,3 %	3,9	82,7 %	18,8	22,7
Irland	16,8 %	0,2	83,2 %	1,0	1,2
Ungarn	15,8 %	3,4	84,2 %	17,9	21,3
Polen	15,7 %	12,0	84,3 %	64,5	76,5
Bulgarien	14,9 %	1,7	85,1 %	9,6	11,3
Malta	13,9 %	0,1	86,1 %	0,8	0,9
Slovakiet	13,6 %	1,7	86,4 %	11,0	12,7
Østrig	13,3 %	0,2	86,7 %	1,2	1,4
Italien	12,7 %	5,6	87,3 %	38,6	44,2
Slovenien	12,5 %	0,4	87,5 %	3,0	3,5
Kroatien	12,5 %	1,2	87,5 %	8,3	9,5
Portugal	12,4 %	2,9	87,6 %	20,4	23,3
Belgien	11,9 %	0,3	88,1 %	2,5	2,8
Spanien	7,6 %	2,9	92,4 %	34,9	37,7

Note: Beløbene for ikke-EU-lande (Schweiz, Norge og Island) vedrører IGFV. Det samlede beløb, der er tildelt ikke-EU-lande, er 0,15 milliarder euro.
For Ungarns vedkommende er beløbet "til udbetaling" baseret på de data, der var til rådighed, da vi udtrak oplysningerne. Det afspejler ikke fuldt ud frigørelserne under konditionalitetsordningen vedrørende retsstatsprincippet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

2.15. I 2022 traf Rådet foranstaltninger til at beskytte EU-budgettet mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn[5]. Som resultat blev 6,4 milliarder euro i samhørighedsmidler til dette land suspenderet. Kommissionen revurderede foranstaltningerne i 2023[6], 2024[7] og 2025[8] og konstaterede, at suspensionen fortsat var berettiget. I overensstemmelse med de gældende bestemmelser[9] gik de suspenderede forpligtelser for 2022 (1,0 milliarder euro) tabt ved udgangen af 2024, mens de suspenderede forpligtelser for 2023 (1,1 milliard euro) gik tabt ved udgangen af 2025. Disse budgetmidler er endegyldigt gået tabt for Ungarn.

2.16. Absorptionen under de tre store samhørighedspolitiske fonde (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+) - som tegner sig for 90 % af de midler under delt forvaltning, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 - var fortsat lavere end i perioden 2014-2020. Den samlede absorptionsgrad for disse tre fonde var ved udgangen af 2025 på 14,8 %, mens den på det tilsvarende tidspunkt i den foregående FFR (ved udgangen af 2018) var på 24 %, jf. ***figur 2.9***. Vi konstaterede, at beløbet for udestående betalingsanmodninger ved årets udgang var betydeligt, jf. ***tekstboks 2.1***.

---

[5] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506.

[6] Kommissionens afgørelse C(2023) 8999.

[7] Kommissionens meddelelse COM(2024) 800.

[8] Kommissionens meddelelse COM(2025) 900.

[9] Artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2020/2092.

Figur 2.9 - Absorptionen under de samhørighedspolitiske fonde i år 5: stadig lavere i den nuværende FFR end i den foregående

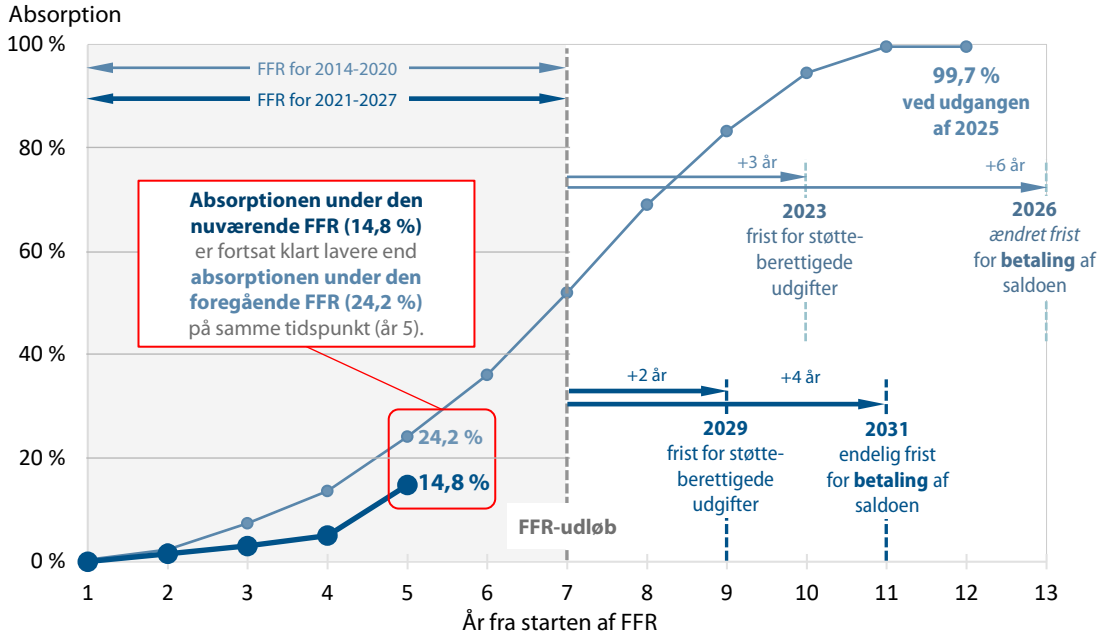

Noter: Tallene omfatter forfinansieringsbetalinger og mellemliggende betalinger.
Forordning (EU) 2025/1913 og (EU) 2025/1914 giver mulighed for vedrørende FFR-programmer for 2021-2027 at forlænge støtteberettigelsesfristen til den 31. december 2030, når ændringer vedrørende omfordeling af midler til nye prioriteter er blevet godkendt.

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

Tekstboks 2.1

Betalingsefterslæbet og dets konsekvenser for de efterfølgende år

Betalingsbevillingerne er behæftet med usikkerhed, da de er baseret på medlemsstaternes prognoser for betalingsanmodninger, som påvirkes af tempoet i programgennemførelsen og kan variere i løbet af året. Kommissionen kan foreslå ændringsbudgetter for at imødekomme nye behov. Sådanne justeringer er imidlertid underlagt proceduremæssige krav og tidsfrister, som kan begrænse deres effektivitet med hensyn til at sikre, at der er tilstrækkelige bevillinger til at dække de faktiske betalingsanmodninger. Hvis dette ikke sikres, vil der være ubetalte betalingsanmodninger ved årets udgang.

Til analyseformål kan udestående betalingsanmodninger ved årets udgang inddeles i to kategorier:

a) anmodninger, der er modtaget for sent til at blive behandlet inden årets udgang

b) anmodninger, der ikke kan betales, fordi der ikke er tilstrækkelige betalingsbevillinger på det årlige budget.

I 2025 var der ikke tilstrækkelige betalingsbevillinger på budgettet til at dække alle betalingsanmodningerne vedrørende de tre store samhørighedspolitiske fonde (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+). Ved udgangen af 2025 beløb de udestående betalingsanmodninger sig til i alt 17 milliarder euro. De pågældende betalingsanmodninger blev behandlet i begyndelsen af 2026.

Fremførelse af ubetalte betalingsanmodninger til de efterfølgende år lægger ekstra pres på de disponible betalingsbevillinger og kan begrænse kapaciteten til at dække nye betalingsanmodninger.

2.17. I 2025 anslog Kommissionen risikoen for frigørelser vedrørende de samhørighedspolitiske programmer i den nuværende FFR til nul[10] (2024-skøn: 2,7 milliarder euro[11]). Absorptionen under EU's samhørighedspolitiske fonde er dog stadig lavere end de historiske niveauer (jf. ***figur 2.9***), og der kan blive foretaget frigørelser, hvis betalingerne ikke accelererer som antaget. I september 2025 blev der vedtaget to nye forordninger[12] med henblik på at accelerere investeringerne og lette gennemførelsen.

---

[10] COM(2025) 573, tabel 2, total.

[11] COM(2024) 276, tabel 2, total.

[12] Forordning (EU) 2025/1913 og (EU) 2025/1914.

ELFUL-betalingerne under den nye fælles landbrugspolitik accelererede betydeligt i 2025

2.18. I 2023 blev ELFUL omfattet af de nye forordninger om den fælles landbrugspolitik[13]. Absorptionen af ELFUL-midlerne for 2023-2027 begyndte i 2023 efter overgangsperioden 2021-2022. Ved udgangen af 2025[14] var der afholdt 14,2 milliarder euro i ELFUL-betalinger (2024: 6,3 milliarder euro), så absorptionsgraden nåede op på 21,6 % (2024: 9,5 %).

Tilskudsbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten var væsentlig lavere end forventet i 2025

2.19. Ved udgangen af 2025 indeholdt samtlige medlemsstaters reviderede planer vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten et *REPowerEU*-kapitel. Til at finansiere de 27 godkendte kapitler vil Kommissionen ud over NGEU-midler anvende op til 20,0 milliarder euro i indtægter fra *emissionshandelssystemet (ETS)* plus op til 2,1 milliard euro i tildelinger fra *brexittilpasningsreserven*[15]. De samlede tilskud under faciliteten, herunder vedrørende REPowerEU, kan nå op på 359,9 milliarder euro.

2.20. Tilskudsbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2025 beløb sig til i alt 40,1 milliard euro, hvoraf 33,2 milliarder euro var finansieret af NGEU-tilskud, 6,3 milliarder euro var finansieret af ETS-indtægter, og 0,6 milliarder euro var finansieret af brexittilpasningsreserven. De NGEU-finansierede tilskudsbetalinger fra faciliteten nåede kun op på 62 % af Kommissionens skøn fra juni 2024 (65 milliarder euro)[16]. Anmodninger fra 17 medlemsstater om nettotilskudsbetalinger fra faciliteten på i alt 20,3 milliarder euro var dog under behandling ved udgangen af 2025[17], og anmodningerne vedrørende 17,4 milliarder euro af dette beløb blev modtaget i december 2025.

---

[13] Forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116.

[14] Kommissionens platform for åbne data pr. 19. januar 2026.

[15] Artikel 21 i forordning (EU) 2021/241, som ændret ved forordning (EU) 2023/435.

[16] COM(2024) 276, punkt 2.4. "NextGenerationEU".

[17] Tidslinjen på Kommissionens resultattavle for genopretning og resiliens.

2.21. Ved udgangen af 2025 var der udbetalt i alt 237,5 milliarder euro (66 %) i tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten vedrørende de indgåede forpligtelser på 359,9 milliarder euro, jf. ***figur 2.10***. Der kan således udbetales op til 122,4 milliarder euro inden udgangen af 2026. Dette er betydelig mere end de 70,1 milliard euro i forventede 2026-betalinger, som Kommissionen angav i sit skøn fra juli 2024[18].

2.22. Milepælene og målene vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten skal være opfyldt senest den 31. august 2026, men medlemsstaterne skal indsende deres endelige betalingsanmodninger senest den 30. september 2026[19]. Kommissionen skal foretage samtlige betalinger senest den 31. december 2026. Det beløb, der skal udbetales i 2026, er ca. tre gange så højt, som det, der blev udbetalt i 2025. Behovet for at udbetale så mange midler inden for så kort tid vil øge presset på medlemsstaterne for at anvende finansieringen og presset på Kommissionen for at vurdere og behandle betalingsanmodningerne. Eventuelle uudnyttede EU-bidrag frigøres, når alle relevante retlige forpligtelser og betalingsforpligtelser er opfyldt[20].

Figur 2.10 - Gennemførelsen af tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten fordelt på kilder, status ved udgangen af 2025

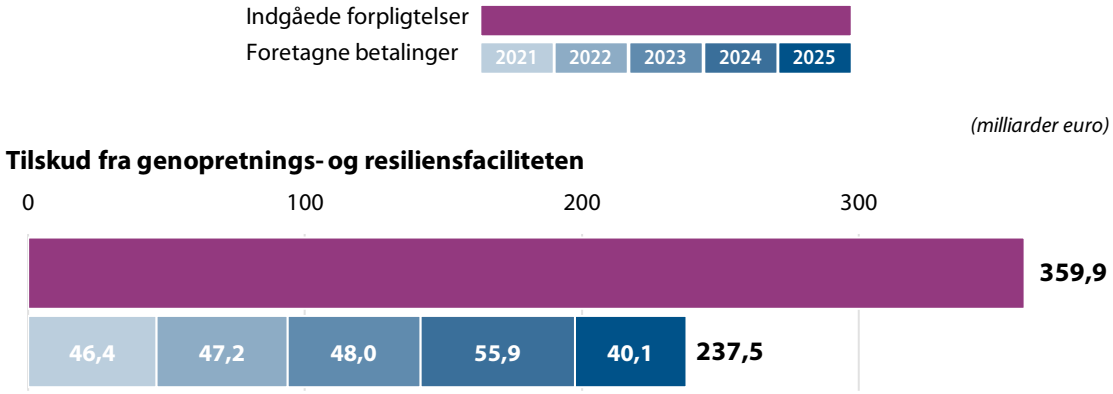

Note: Administrationsudgifter er ikke medregnet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

---

[18] COM(2024) 276, tabel 3.

[19] COM(2025) 310.

[20] C/2026/2614, punkt 4.2. "Endelige frigørelser som følge af utilstrækkelig gennemførelse ved afslutningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten".

2.23. Der er væsentlige forskelle på, i hvilket omfang medlemsstaterne indtil videre har absorberet tilskuddene fra genopretnings- og resiliensfaciliteten (jf. ***figur 2.11***). Betalingerne baseres på opfyldelsen af de milepæle og mål, som Rådet har fastsat for hver medlemsstat. I en særberetning om absorptionen af midler fra faciliteten[21] konkluderede vi dog, at de beløb, som medlemsstaterne modtager, ikke nødvendigvis afspejler antallet og betydningen af de opfyldte milepæle og mål. Forholdet mellem de modtagne beløb og de opfyldte milepæle og mål varierer fra medlemsstat til medlemsstat.

[21] Særberetning 13/2024.

Figur 2.11 - Beløb udbetalt og til udbetaling pr. medlemsstat vedrørende tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten baseret på de ændrede tildelinger, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

	Udbetalt		Til udbetaling		Tildelt (*)
	66,0 %	237,5	34,0 %	122,4	359,9
Frankrig	84,8 %	34,1	15,2 %	6,1	40,3
Østrig	84,1 %	3,3	15,9 %	0,6	4,0
Kroatien	81,8 %	4,7	18,2 %	1,1	5,8
Italien	75,4 %	54,1	24,6 %	17,7	71,8
Tjekkiet	70,9 %	5,9	29,1 %	2,4	8,4
Spanien	69,0 %	55,1	31,0 %	24,8	79,9
Danmark	67,2 %	1,1	32,8 %	0,5	1,6
Slovenien	66,5 %	1,1	33,5 %	0,5	1,6
Grækenland	66,1 %	12,0	33,9 %	6,2	18,2
Estland	65,8 %	0,6	34,2 %	0,3	1,0
Malta	65,6 %	0,2	34,4 %	0,1	0,3
Tyskland	65,2 %	19,8	34,8 %	10,6	30,3
Portugal	63,8 %	10,4	36,2 %	5,9	16,3
Slovakiet	61,9 %	4,0	38,1 %	2,4	6,4
Belgien	58,9 %	3,0	41,1 %	2,1	5,0
Irland	58,9 %	0,7	41,1 %	0,5	1,2
Finland	57,6 %	1,1	42,4 %	0,8	1,9
Letland	55,6 %	1,1	44,4 %	0,9	2,0
Cypern	53,1 %	0,5	46,9 %	0,5	1,0
Bulgarien	53,0 %	3,3	47,0 %	2,9	6,2
Sverige	47,8 %	1,6	52,2 %	1,8	3,4
Rumænien	47,2 %	6,4	52,8 %	7,2	13,6
Litauen	46,3 %	1,1	53,7 %	1,2	2,3
Nederlandene	46,3 %	2,5	53,7 %	2,9	5,4
Polen	37,7 %	9,5	62,3 %	15,8	25,3
Luxembourg	37,4 %	0,1	62,6 %	0,2	0,2
Ungarn	2,2 %	0,1	97,8 %	6,4	6,5

Kun **tre medlemsstater** har absorberet 80 % eller mere. **Tre andre medlemsstater** kan overskride tærsklen på 80 %, hvis de betalingsanmodninger, de indgav i slutningen af 2025, godkendes fuldt ud.

(*) baseret på de ændrede tildelinger.

Noter: Administrationsudgifter er ikke medregnet.
Ungarn har kun modtaget forfinansiering og har endnu ikke indgivet betalingsanmodninger.

Kilde: Revisionsretten, baseret på resultattavlen for genopretning og resiliens og andre data fra Kommissionen.

2.24. De samlede forpligtelser vedrørende supplerende NGEU-midler til FFR-programmer beløber sig til 83,0 milliarder euro, jf. ***figur 2.12***. I 2025 blev der udbetalt 8,5 milliarder euro i supplerende midler, og ved udgangen af 2025 var der afholdt kumulerede betalinger på 75,4 milliarder euro. Der kan således udbetales op til 7,6 milliarder euro inden udgangen af 2026.

Figur 2.12 - NGEU-gennemførelsen vedrørende supplerende midler til EU-programmer, status ved udgangen af 2025

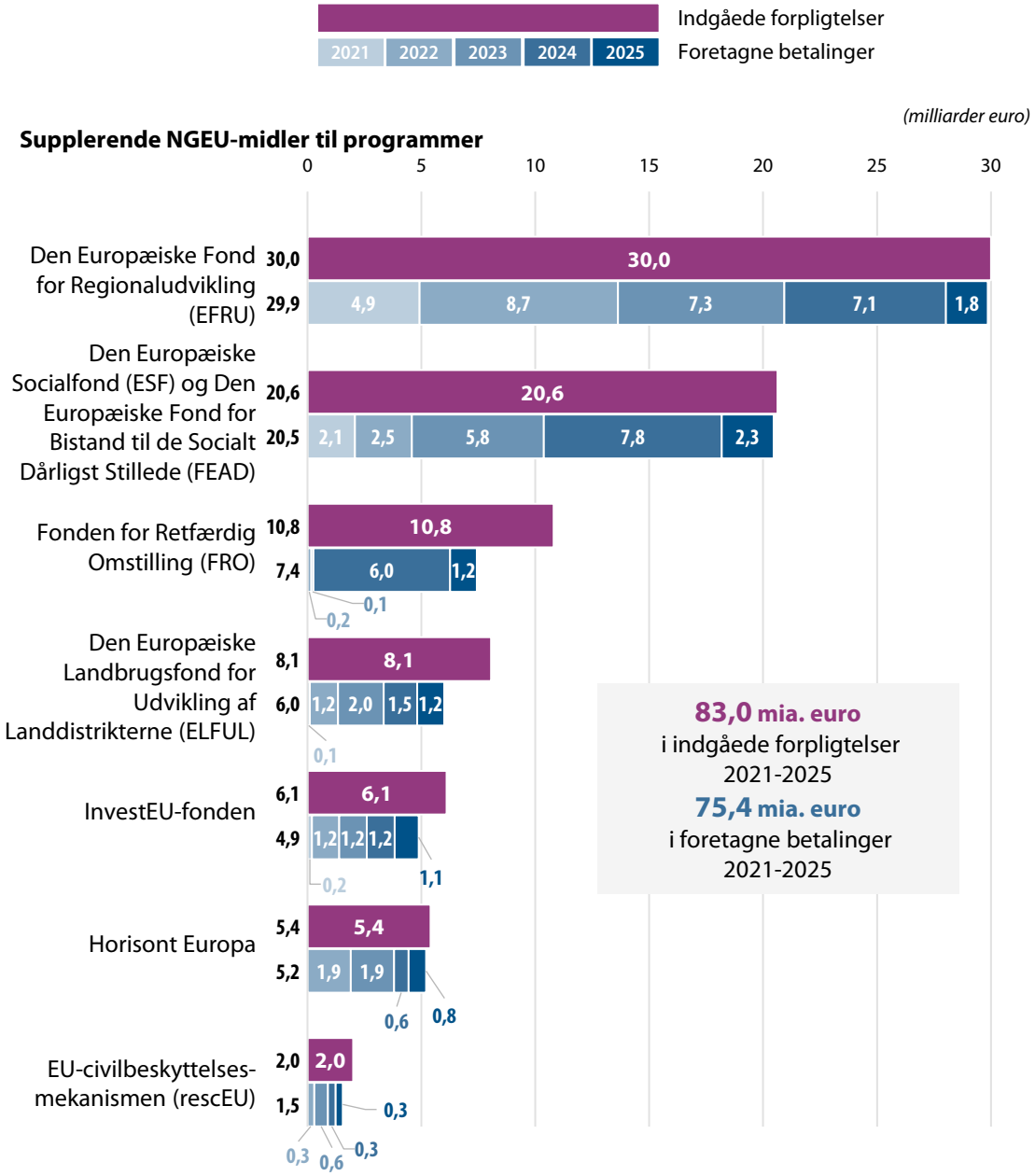

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

De uindfriede forpligtelser falder, men er stadig betydelige

2.25. De *uindfriede forpligtelser* er summen af forpligtelser indgået i indeværende og tidligere år, som endnu ikke har ført til betaling. De opstår som følge af EU-budgettets flerårige karakter og udgør fremtidige betalingsforpligtelser, som skal opfyldes, når de forfalder, medmindre de frigøres.

2.26. En ophobning af uindfriede forpligtelser begrænser fleksibiliteten i fremtidige budgetter, eftersom disses betalingsbevillinger skal dække eksisterende retlige forpligtelser, før der kan tildeles ressourcer til nye eller kommende prioriteter. Et højt niveau af uindfriede forpligtelser begrænser EU-budgettets evne til at reagere på skiftende omstændigheder eller finansiere nye initiativer under den næste FFR. Desuden kan det føre til forsinket betaling af betalingsanmodninger eller skabe et betalingsefterslæb, hvis betalingsbevillingerne i de årlige budgetter er utilstrækkelige, jf. ***tekstboks 2.1***.

2.27. Kommissionen mener, at de årlige betalingslofter for 2026 og 2027 er tilstrækkelige til at dække de forventede betalinger[22]. Den disponible margen under betalingsloftet er dog meget begrænset i 2027 (ca. 1 milliard euro)[23], så der er kun beskeden kapacitet til at absorbere et uforudset betalingspres.

2.28. De samlede uindfriede forpligtelser - som skal føre til betalinger i de efterfølgende år, medmindre de frigøres - beløb sig ved udgangen af 2025 til 501,1 milliard euro, hvoraf 124,1 milliard euro vedrørte NGEU-tilskud, jf. ***figur 2.13***.

---

[22] COM(2025) 573, s. 4.

[23] Ibid., tabel 1.1.

Figur 2.13 - De samlede uindfriede forpligtelser fordelt på kilder og FFR-udgiftsområder, status ved udgangen af 2025

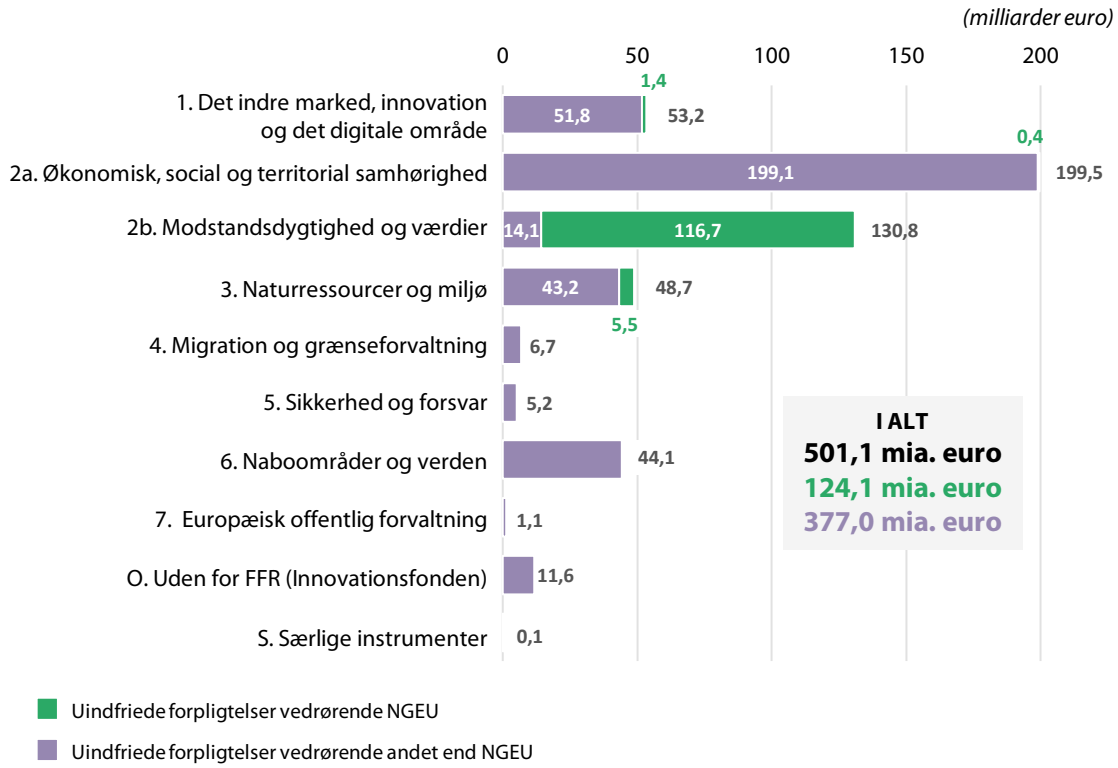

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.29. I 2025 nedjusterede Kommissionen sin prognose vedrørende de uindfriede forpligtelser ved udgangen af 2027 fra 364,7 milliarder euro[24] til 339 milliarder euro[25]. ***Figur 2.14*** viser de uindfriede forpligtelser ved udgangen af hvert år fra 2007 til 2027. For de uindfriede forpligtelser vedrørende NGEU gælder det, at alle betalinger (undtagen små beløb knyttet til administrativ og teknisk bistand) skal foretages inden udgangen af 2026.

Figur 2.14 - Uindfriede forpligtelser, forpligtelser og betalinger i perioden 2007-2025 samt prognose for perioden 2026-2027

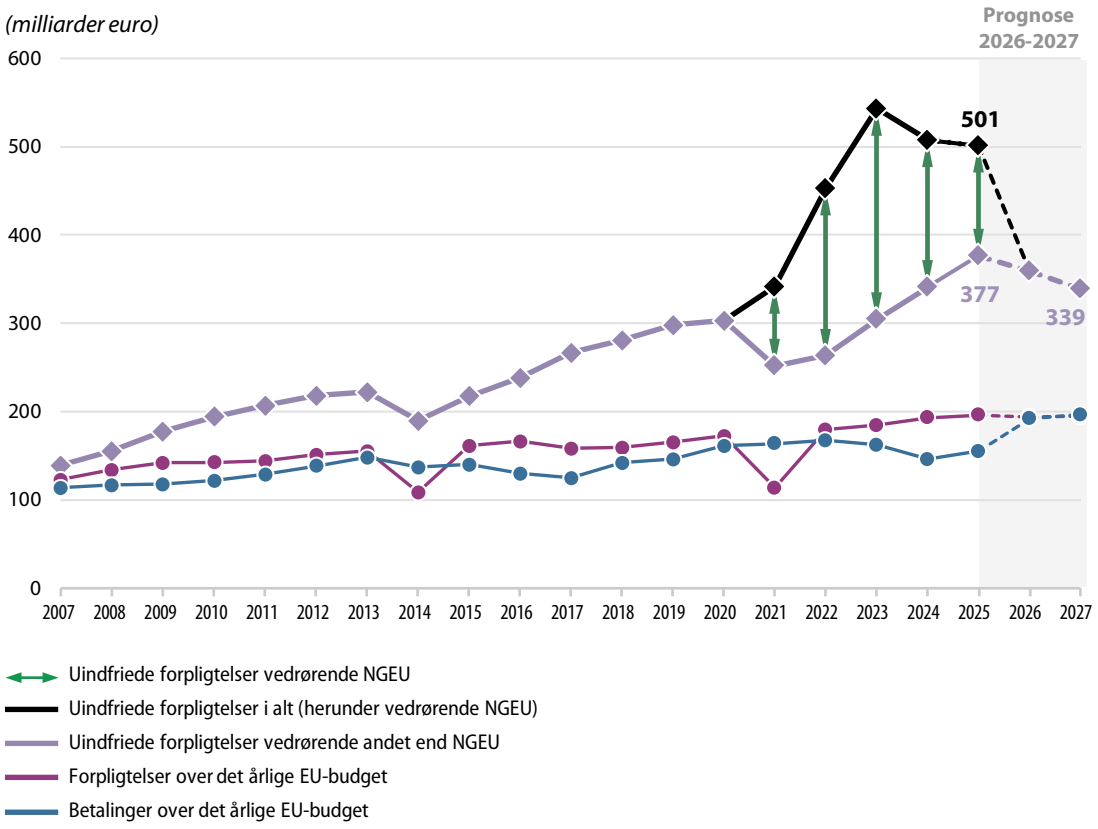

Note: Prognosen for perioden fra 2026 omfatter ikke fremførsler og formålsbestemte indtægter.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskaber for 2007-2025 og COM(2025) 573.

[24] COM(2024) 276, tabel 4.

[25] COM(2025) 573, punkt 2.6. "Udviklingen i de uindfriede forpligtelser".

Den økonomiske forvaltning i 2025

EU's udestående lån steg med over 20 % i 2025

2.30. Siden december 2022 har Kommissionen fulgt en *diversificeret finansieringsstrategi*[26] som standardmetode, når den finansierer finansiel bistand ved låntagning. Ved udgangen af 2025 havde EU's udestående lån en nominel værdi af 738,9 milliarder euro (2024: 601,3 milliarder euro). Dette omfattede EU-gældsbeviser til en nominel værdi af 36,8 milliarder euro (2024: 23,1 milliard euro). De har en løbetid på under et år og udstedes i forbindelse med likviditetsstyring.

2.31. I de seneste fem år har Kommissionen i stigende grad anvendt kapitalmarkederne til at finansiere større programmer såsom SURE og NGEU, jf. ***figur 2.15***. I 2027 kan EU's udestående lån nå op på 1 billion euro.

2.32. I 2025 vedtog Rådet en forordning om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE), som skal gøre det muligt at finansiere hastende og store investeringer i det europæiske forsvar. Kommissionen kan låne op til 150 milliarder euro på kapitalmarkederne og efter anmodning udlåne disse midler til medlemsstaterne på grundlag af godkendte nationale planer. Ved udgangen af 2025 var der endnu ikke foretaget finansielle transaktioner. Ifølge Kommissionen kan halvdelen af disse lån blive udbetalt i 2026-2027 og resten blive udbetalt inden udgangen af 2030 - afhængigt af medlemsstaternes gennemførelsesfremskridt.

[26] Årsberetningen for 2023, punkt 2.36.

Figur 2.15 - EU's udestående lån siden 2014

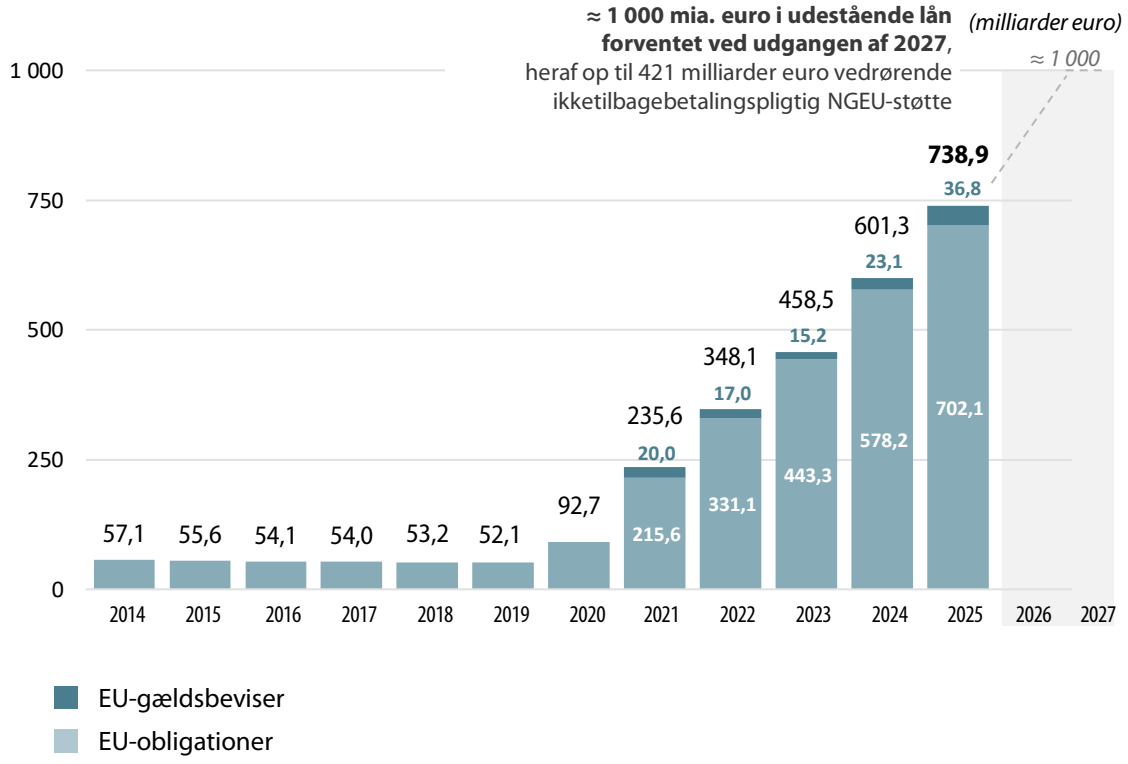

Note: EU-udstedelser til nominel værdi.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.33. ***Figur 2.16*** viser forfaldsårene for EU's låntagning fordelt på programmeringsperioder, uden medregning af EU-gældsbeviser. Den nuværende løbetidsprofil giver en spredning over den nuværende og de efterfølgende FFR'er. Forfaldne obligationer vil delvis blive refinansieret, så tilbagebetalingsforpligtelserne fordeles over de efterfølgende FFR'er i overensstemmelse med kravene i afgørelsen om egne indtægter.

Figur 2.16 - Forfaldsår for udestående EU-obligationer, status ved udgangen af 2025

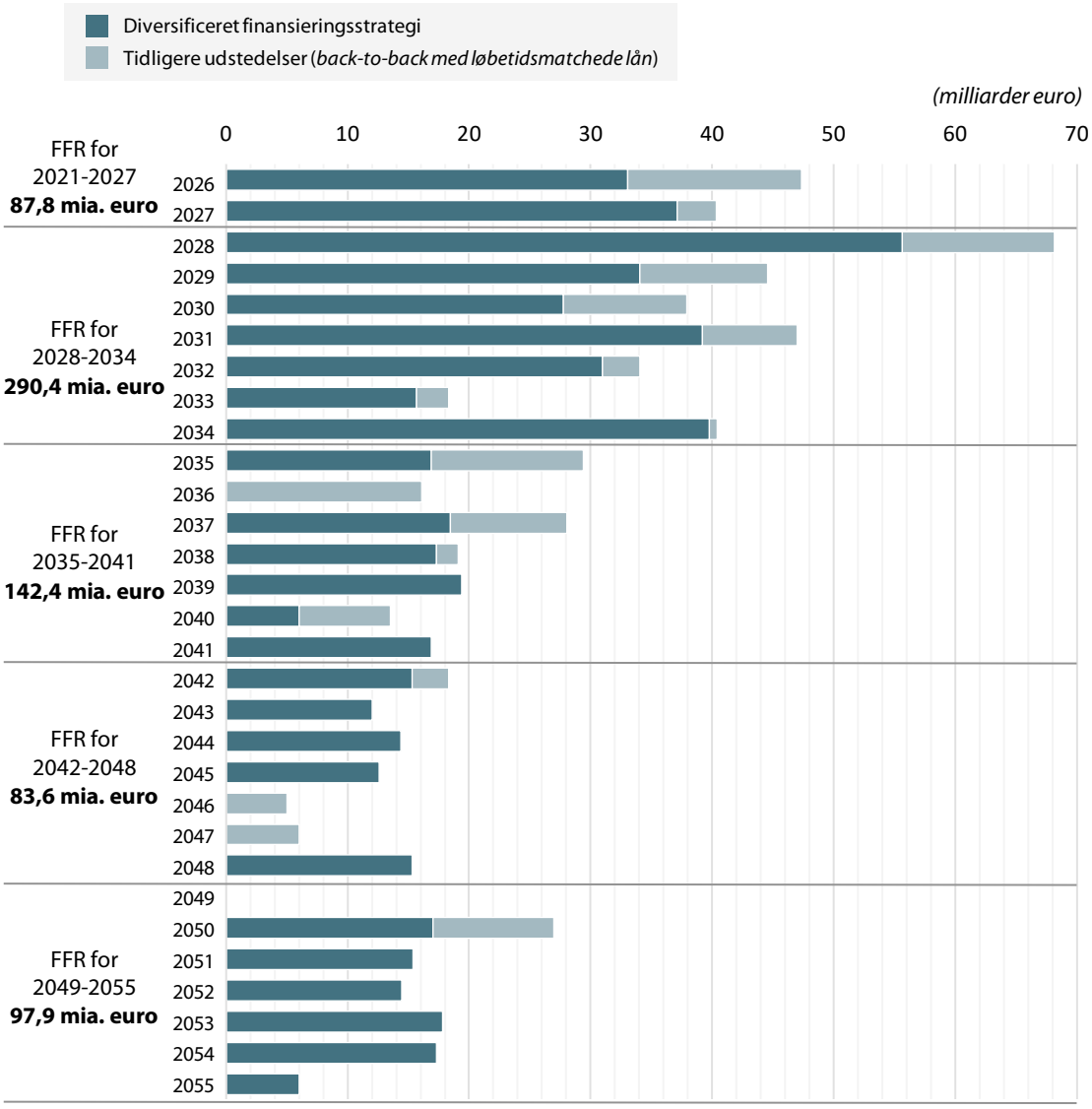

Note: Beløb i nominel værdi. EU-gældsbeviser er ikke medregnet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

2.34. De udestående langfristede gældsværdipapirers nominelle værdi ved udgangen af 2025 placerer EU blandt de største udstedere af eurodenomineret gæld. ***Figur 2.17*** sammenligner medlemsstaternes og EU's udestående langfristede gældsværdipapirer i perioden 2020-2025.

Figur 2.17 - Værdien af medlemsstaternes og EU's udestående langfristede gældsværdipapirer

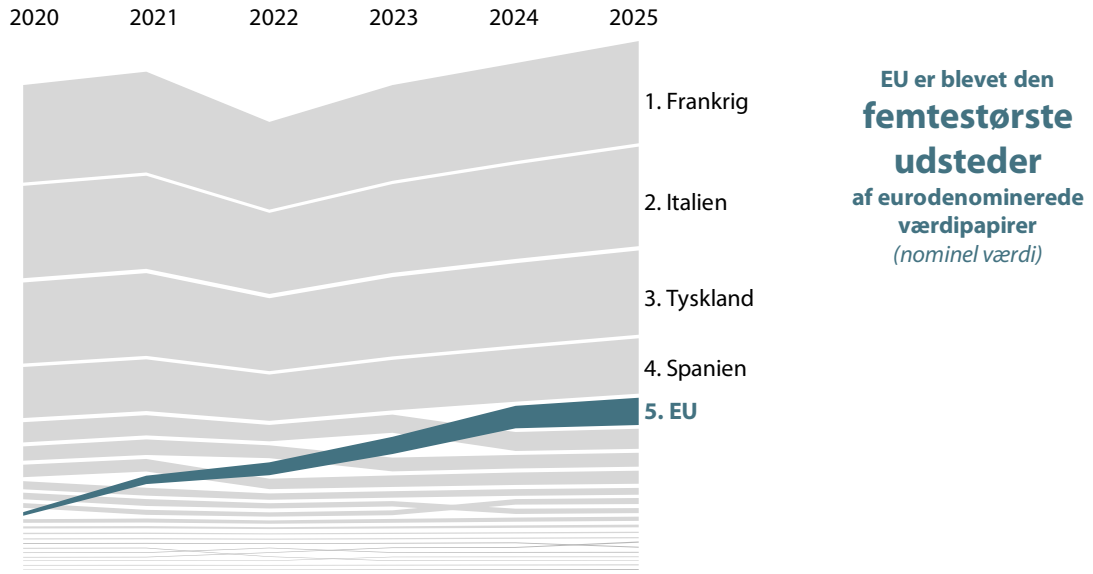

Kilde: Revisionsretten, baseret på ECB-data og EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

2.35. EU-låntagning finansierer NGEU-bistand og finansiel bistand til medlemsstater og ikke-EU-lande. *Figur 2.18* er en oversigt over EU-låntagningens finansiering af EU-programmer.

Figur 2.18 - Programmer finansieret af udestående EU-lån, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

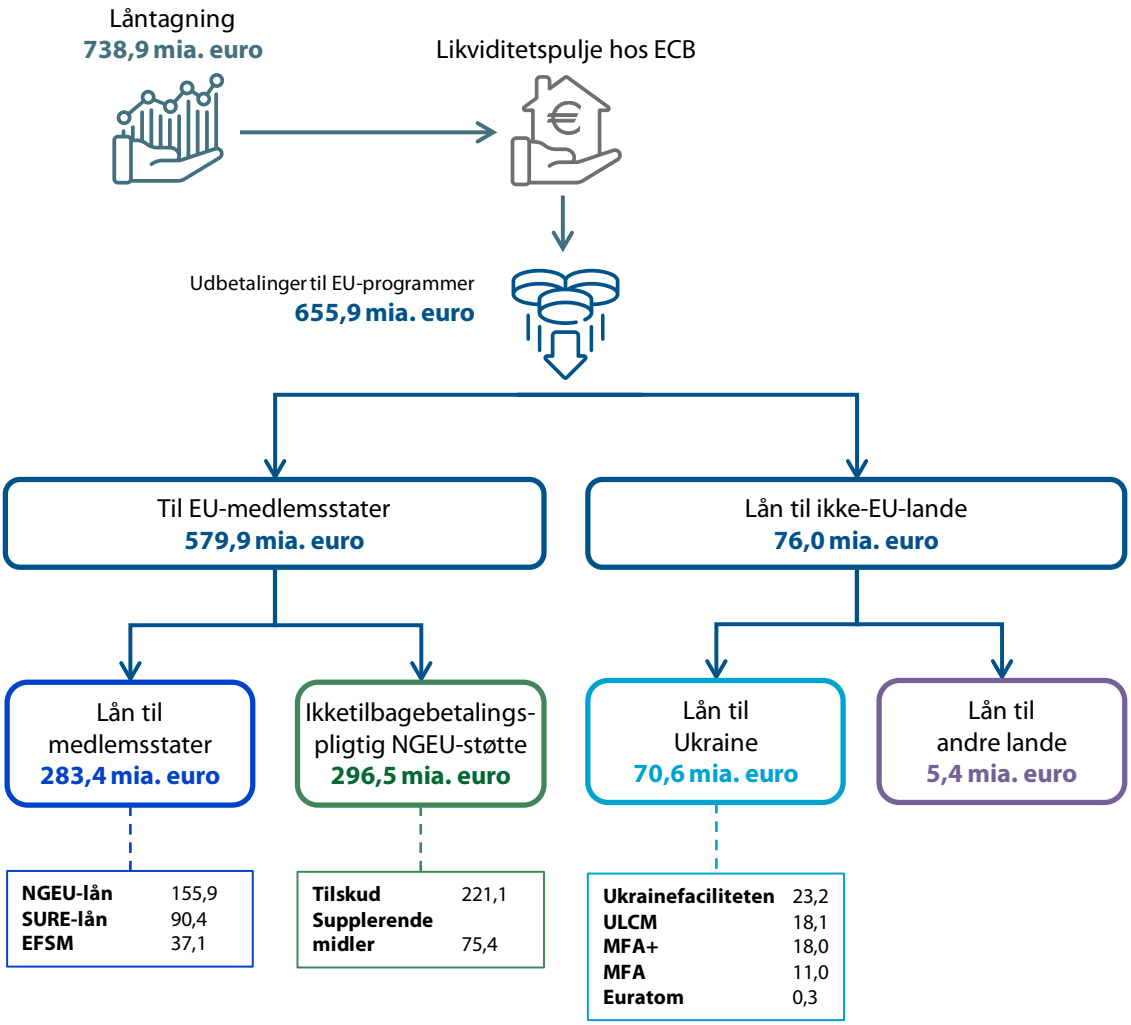

EFSM:	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme
MFA:	Makrofinansiel bistand
NGEU:	NextGenerationEU
SURE:	Instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation
ULCM:	Makrofinansiel bistand under samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine

Noter: Beløb i nominel værdi. Beløbene omfatter ikke den del af tilskuddene, der finansieres af brexittilpasningsreserven eller ETS. Det kontante provenu fra EU-låntagning kan afvige fra det nominelle tilbagebetalingsbeløb, da værdipapirer kan udstedes til priser over eller under den nominelle værdi afhængigt af markedsvilkårene.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.36. *Figur 2.19* er en oversigt over lån til medlemsstaterne finansieret af EU-låntagning.

Figur 2.19 - Udbetalte lån til EU-medlemsstater finansieret af udestående EU-lån, status ved udgangen af 2025

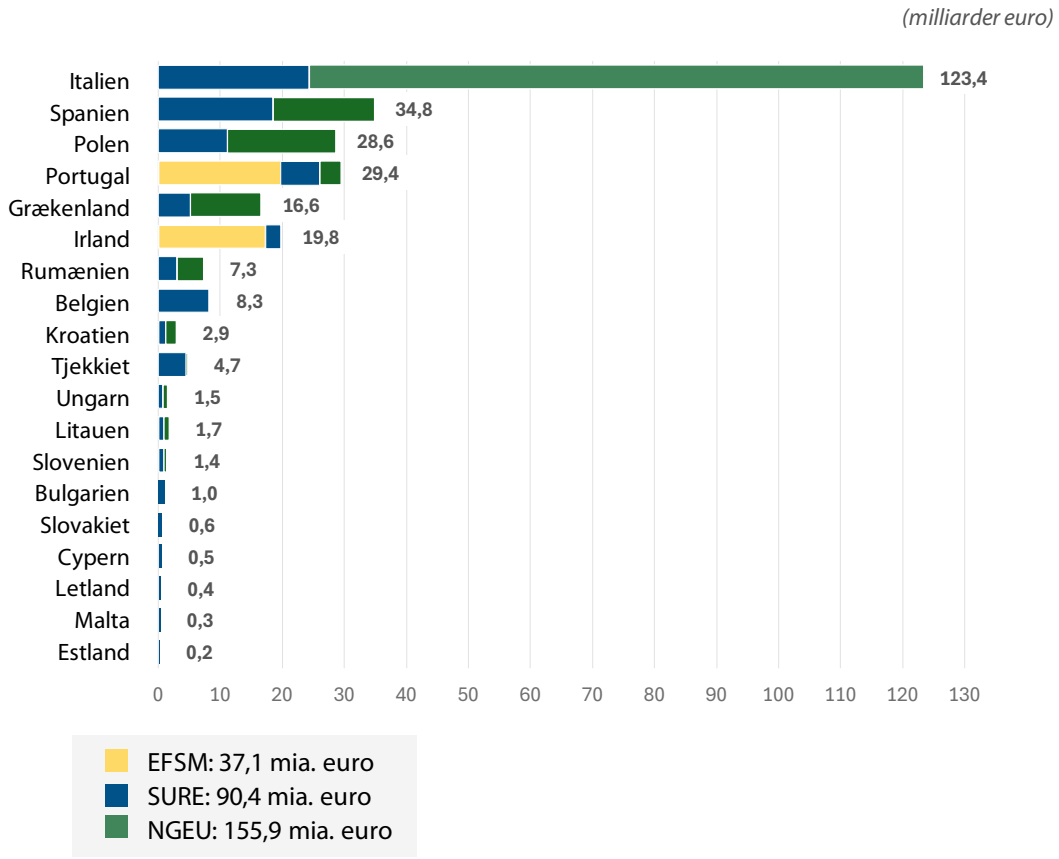

Note: Beløb i nominel værdi.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

NGEU-udnyttelsen er lavere end forventet

2.37. NGEU-programmet skulle oprindelig yde medlemsstaterne finansiering på op til 806,9 milliarder euro i løbende priser (750 milliarder euro i 2018-priser). Medlemsstaternes efterspørgsel efter lån faldt dog, og ved udgangen af 2025 var beløbet blevet nedjusteret til 698 milliarder euro. Efter den reduktion af Spaniens lånetildeling[27], der blev foretaget i januar 2026, beløber den samlede disponible finansiering sig til 637,7 milliarder euro, bestående af 216,7 milliarder euro til lån og 421,0 milliarder euro til ikketilbagebetalingspligtig støtte.

[27] Artikel 2, stk. 1, i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 17031/25.

2.38. Ved udgangen af 2025 havde EU udbetalt 452,4 milliarder euro, jf. *figur 2.20*. Der kan således stadig udbetales op til 185,3 milliarder euro vedrørende NGEU inden udgangen af 2026.

Figur 2.20 - Udbetalinger vedrørende NGEU, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

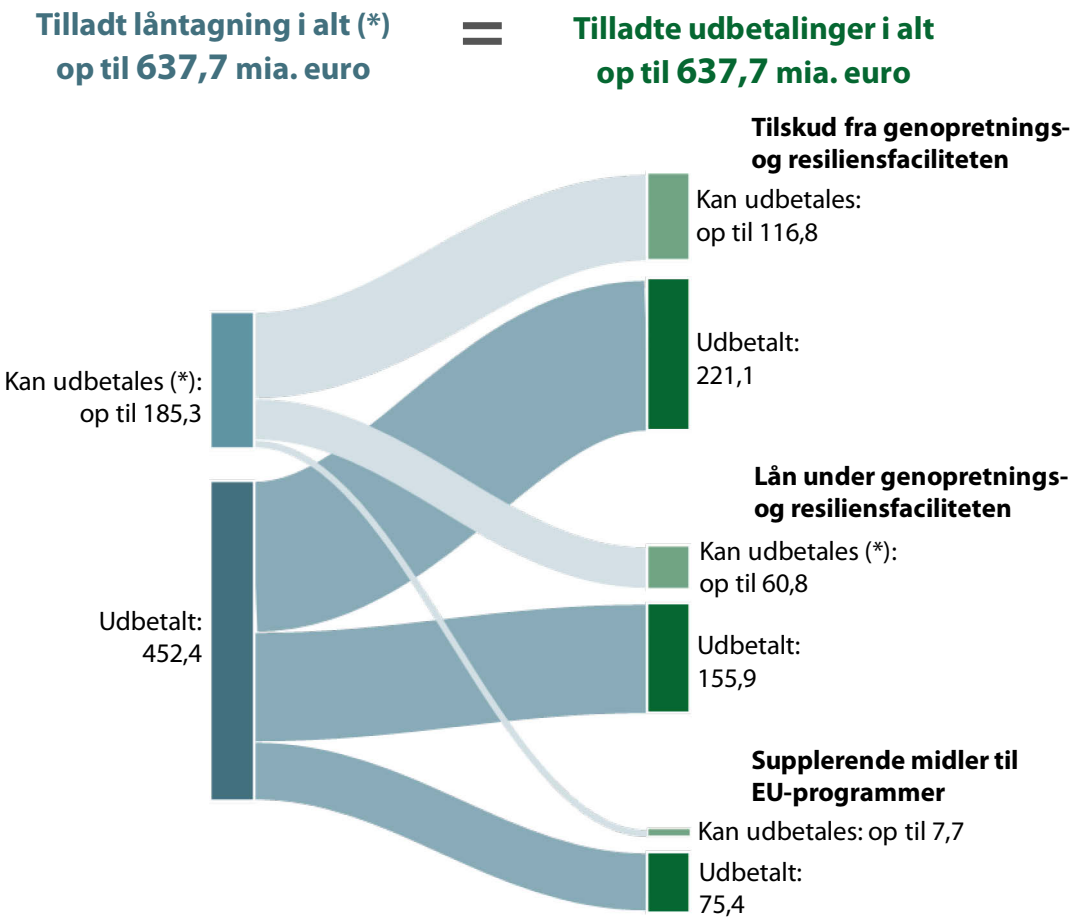

(*) baseret på de ændrede lånetildelinger pr. januar 2026.

Note: Den angivne NGEU-låntagning omfatter kun de midler, der specifikt var tildelt NGEU ved udgangen af 2025. Den omfatter ikke administrationsudgifter og den del af tilskuddene, der er finansieret af brexittilpasningsreserven eller ETS. Det samlede beløb for lån til medlemsstaterne afspejler situationen efter den nedjustering med 60,4 milliarder euro, som blev godkendt i januar 2026.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.39. Tilbagebetalingen af lån optaget til finansiering af NGEU skal begynde i 2028 og afsluttes senest i 2058[28]. De årlige afdrag på hovedstolen må ikke overstige 7,5 % af det maksimumsbeløb, der skal anvendes til ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte[29] (dvs. 31,6 milliarder euro pr. år).

2.40. For at sikre den nødvendige stabile og forudsigelige nedbringelse af forpligtelserne[30] vil Kommissionen blive nødt til at refinansiere forfalden gæld ved at udstede nye gældsinstrumenter med henblik på at indfri gamle gældsinstrumenter, efterhånden som de forfalder[31]. Ændringer i markedsvilkårene kan medføre enten højere eller lavere låneomkostninger, og i forbindelse med NGEU-låntagning til finansiering af tilskud og supplerende midler[32] vil disse omkostninger skulle bæres af EU-budgettet. Parlamentet og Rådet har aftalt med Kommissionen, at udgifterne fra EU-budgettet vedrørende NGEU-tilbagebetalingen ikke må føre til en uretmæssig reduktion i programudgifter eller investeringsinstrumenter under den nuværende FFR[33]. Uanset de fremtidige FFR'ers størrelse kan tilbagebetalingsplanen vedrørende lån optaget til finansiering af ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte påvirke disse FFR'ers samlede betalingsbevillinger. Alle omkostninger, som EU afholder i forbindelse med lån optaget til finansiering af NGEU-lån, herunder omkostninger knyttet til styring af renterisici og andre finansielle risici, bæres af de støttemodtagende medlemsstater.

---

[28] Artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

[29] Ibid.

[30] Ibid.

[31] COM(2024) 93, bilaget.

[32] Artikel 11, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2023/2825.

[33] Interinstitutionel aftale af 16. december 2020, bilag II.

2.41. Kommissionen har ikke offentliggjort en samlet strategi for tilbagebetaling vedrørende NGEU frem til 2058. Hvad angår lån optaget til finansiering af ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte har Kommissionen i sit forslag til FFR for 2028-2034 foreslået, at der afsættes et fast årligt beløb på 24 milliarder euro i løbende priser til dækning af både rentebetalinger og afdrag på hovedstolen[34] i denne periode. I henhold til forslaget skal rentebetalinger have forrang, mens eventuelle resterende midler fra den årlige tildeling på 24 milliarder euro skal anvendes til at fremskynde tilbagebetalingen af hovedstolen. Ifølge Kommissionen vil denne tilgang med et fast årligt beløb sikre forudsigelighed for budgetplanlægningen og fungere som naturlig beskyttelse mod renteudsving. Tilgangen kan dog føre til højere samlede renteomkostninger i hele tilbagebetalingsperioden (indtil 2058) end alternativer med lineær tilbagebetaling af hovedstolen[35]. Det fremgår af oplysninger offentliggjort af Kommissionen, at renteomkostningerne under FFR for 2028-2034 vedrørende lån optaget til finansiering af ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte kan nå op på ca. 93 milliarder euro[36], hvis hele støtten udbetales.

---

[34] COM(2025) 573, punkt 2.1. "Betalinger i forbindelse med forpligtelserne i FFR for 2028-2034".

[35] SWD(2025) 570, punkt 4.5 "Preparedness".

[36] Beregnet ud fra figur 4.4 i SWD(2025) 570 final/2.

De forventede NGEU-låneomkostninger under den nuværende FFR er dobbelt så høje som de oprindelige skøn

2.42. I 2020 blev der aftalt en samlet tildeling på 14,9 milliarder euro under udgiftsområde 2b ("Modstandsdygtighed og værdier") i FFR for 2021-2027 til dækning af rente- og kuponbetalinger vedrørende lån optaget til finansiering af NGEU[37]. Dette 2020-skøn var baseret på en forventning om, at kreditorrenterne ville stige fra 0,55 % i 2021 til 1,15 % i 2027[38]. De faktiske renter er dog steget væsentlig mere[39] og har haft en negativ effekt på EU's marginale finansieringsomkostninger, jf. ***figur 2.21***.

Figur 2.21 - Ændringer i NGEU-finansieringsomkostningerne

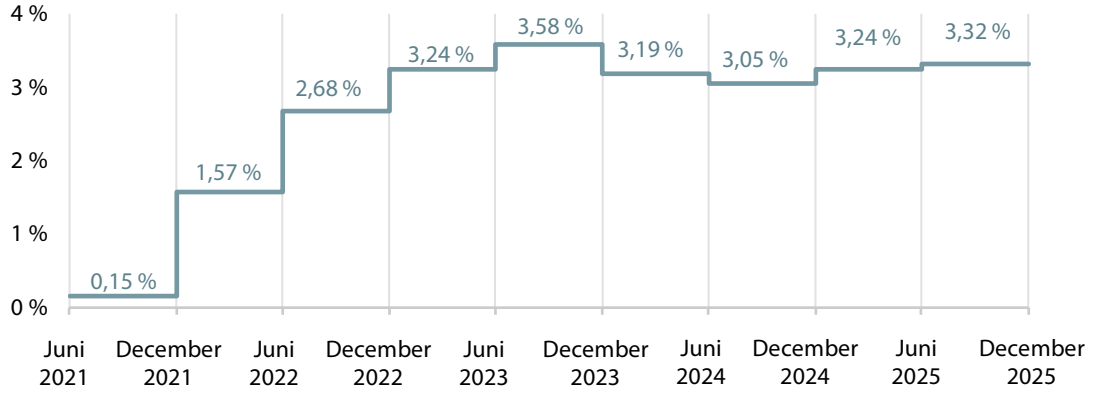

Note: De angivne finansieringsomkostninger for hvert tidssegment afspejler renten på rapporteringstidspunktet, men omkostningerne kan svinge som følge af ændrede markedsvilkår.

Kilde: Revisionsretten, baseret på COM(2026) 164.

---

[37] Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (forpligtelser) - i løbende priser, post 2.6. "Financing and repayment - NextGenerationEU".

[38] Briefing fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, "Revision of the EU's long-term budget for 2021 to 2027", s. 7.

[39] "Key ECB interest rates".

2.43. Udgifterne til dækning af finansieringsomkostningerne vedrørende låntagningen til finansiering af den ikketilbagebetalingspligtige NGEU-støtte beløb sig ifølge Kommissionen til 10,4 milliarder euro i perioden 2021-2025 (5 milliarder euro i 2025). Dette var næsten 62 % mere end den oprindelige prognose på 6,4 milliarder euro[40]. Kommissionen forventer at betale ca. 8 milliarder euro i renter i 2026[41] og 9,9 milliarder euro i 2027[42]. De samlede finansieringsomkostninger under den nuværende FFR kan således nå op på 28,3 milliarder euro, omtrent det dobbelte af Kommissionens oprindelige prognose på 14,9 milliarder euro[43]. Den konflikt i Mellemøsten, som begyndte i slutningen af februar 2026, har imidlertid skabt yderligere usikkerhed om inflationen og de bredere pengepolitiske beslutninger[44]. De fremtidige finansieringsomkostninger kan derfor afvige fra de aktuelle budgetfremskrivninger. Kommissionen har endnu ikke offentliggjort ajourførte skøn over de potentielle konsekvenser for finansieringsomkostningerne, men der kan blive tale om en indvirkning på niveau med indvirkningen fra Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

2.44. I 2025 mobiliseredes det særlige EU-genopretningsinstrument (EURI)[45], hvilket tilvejebragte 1,1 milliard euro[46] til dækning af en del af NGEU-låneomkostningerne. Dette beløb kom oven i den 1,1 milliard euro, der blev finansieret af fleksibilitetsinstrumentet[47].

---

[40] Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (forpligtelser) - i løbende priser, post 2.6. "Financing and repayment - NextGenerationEU".

[41] EU-budgettet for 2026, afsnit 06 "Genopretning og modstandsdygtighed".

[42] Kommissionens overslag for regnskabsåret 2027, "Policy Highlights, 3.4.3 Recovery and resilience cluster, Financing cost of the European Union Recovery Instrument (EURI)".

[43] Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (forpligtelser) - i løbende priser, post 2.6. "Financing and repayment - NextGenerationEU".

[44] Tale holdt af ECB's næstformand, 26.3.2026.

[45] Årsberetningen for 2023, punkt 2.32.

[46] EU-budgettet for 2025, s. 15.

[47] Ibid.

Udbetalingsforsinkelser har givet større kontantbeholdninger

2.45. Baseret på de forventede udbetalingsbehov vedrørende de forskellige programmer foretager Kommissionen sin låntagning på forhånd for at sikre, at den kan opfylde sine forpligtelser til tiden. Hvert år vedtager Kommissionen en *årlig låneafgørelse*, som fastsætter det maksimale loft for den langsigtede og kortsigtede låntagning i lyset af de forventede likviditetskrav vedrørende de relevante programmer. Inden for disse rammer offentliggør Kommissionen halvårlige *finansieringsplaner*, som angiver de forventede udstedelsesmængder og tidsplanen for de følgende seks måneder. Ved at fremlægge sin finansieringsstrategi på forhånd sikrer Kommissionen større forudsigelighed omkring sine udstedelser, samtidig med at fleksibiliteten opretholdes, og der skabes gennemsigtighed på markederne[48].

2.46. Kommissionen skal sikre, at den har tilstrækkelige disponible midler til at foretage udbetalinger. Udbetalingerne vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten var lavere end forventet i henhold til den vejledende tidsplan for medlemsstaternes betalingsanmodninger, hvilket resulterede i store kontantbeholdninger, jf. ***figur 2.22***.

Figur 2.22 - EU's kontantbeholdninger ved årets udgang

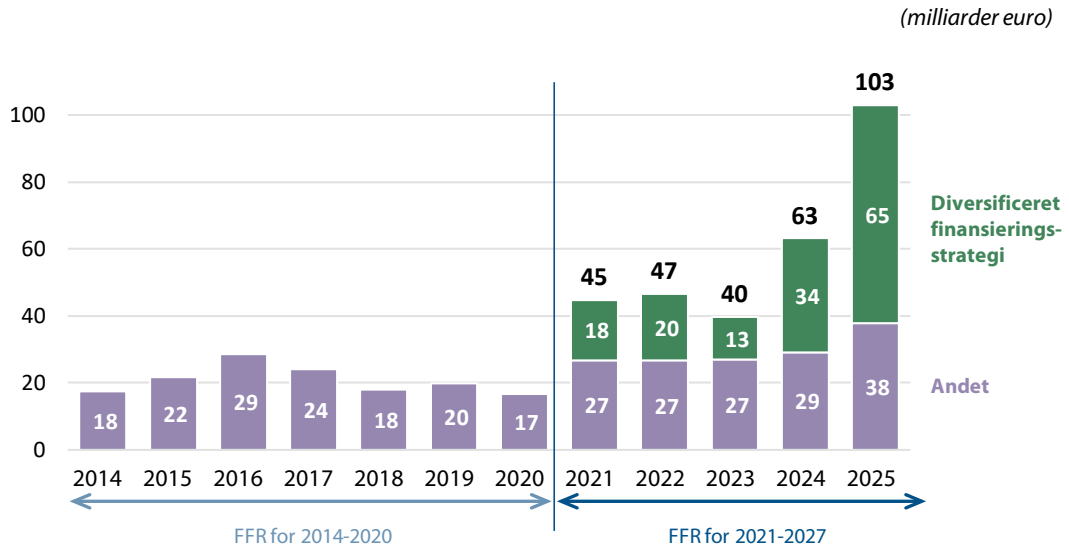

Note: Beholdningerne omfatter også andre likvide midler end kontanter.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

[48] Betragtning 8 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2023/2825.

2.47. Som fastsat i den diversificerede finansieringsstrategi, jf. punkt ***2.30***, lader Kommissionen låneprovenuet indgå i en fælles likviditetspulje hos ECB og forvalter denne centralt. Ifølge Kommissionen har gunstige rentevilkår betydet, at likviditetsstyringen siden 2021 har genereret nettoindtægter på i alt 0,2 milliarder euro for EU-budgettet. I 2025 medførte renteændringer imidlertid, at kontantbeholdningerne begyndte at generere nettoomkostninger for EU-budgettet[49]. Eftersom likviditetsomkostninger faktureres årligt, vil nettoomkostningerne i 2025 først blive afspejlet i EU-budgettet for 2026[50].

[49] COM(2025) 310, punkt 2.2. "Forsinkelser i gennemførelsen medfører omkostninger for Den Europæiske Union".

[50] Artikel 17 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2024/1974.

EU-budgettet har ydet fortsat støtte til Ukraine under Ruslands angrebskrig

2.48. Ifølge Kommissionen havde EU og medlemsstaterne ved udgangen af 2025 mobiliseret over 192,1 milliard euro i støtte til Ukraine og dets befolkning siden starten på Ruslands angrebskrig, jf. ***figur 2.23***.

Figur 2.23 - EU's og medlemsstaternes støtte til Ukraine og ukrainere siden starten på Ruslands angrebskrig, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

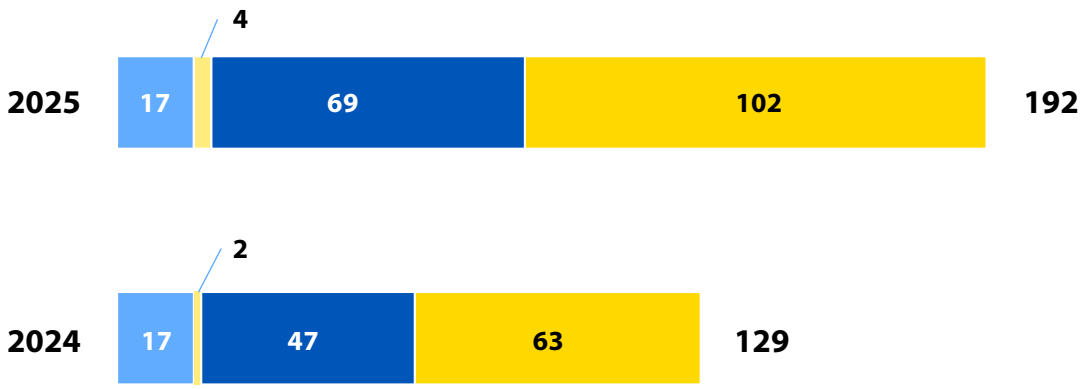

Støtte til ukrainere i EU

Støtte til Ukraine finansieret af indtægter fra immobiliserede russiske aktiver

Militær bistand

Anden støtte leveret af EU og medlemsstaterne

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

2.49. ***Figur 2.23*** viser det samlede beløb, der var mobiliseret af EU og medlemsstaterne, mens ***figur 2.24*** til supplerende oplysning kun viser den støtte, der var ydet ved hjælp af EU-budgettet. Fordelingen er baseret på de udbetalte og tildelte beløb vedrørende følgende elementer:

a) lån, her opgjort til nominel værdi

b) tilskud ydet som direkte støtte til Ukraine og ukrainere (hensættelser til lån og garantier ikke medregnet)

c) *budgetgarantier*, udelukkende stillet under garantien for Ukraine.

Figur 2.24 - EU-budgettets støtte til Ukraine og ukrainere siden starten på Ruslands angrebskrig, status ved udgangen af 2025

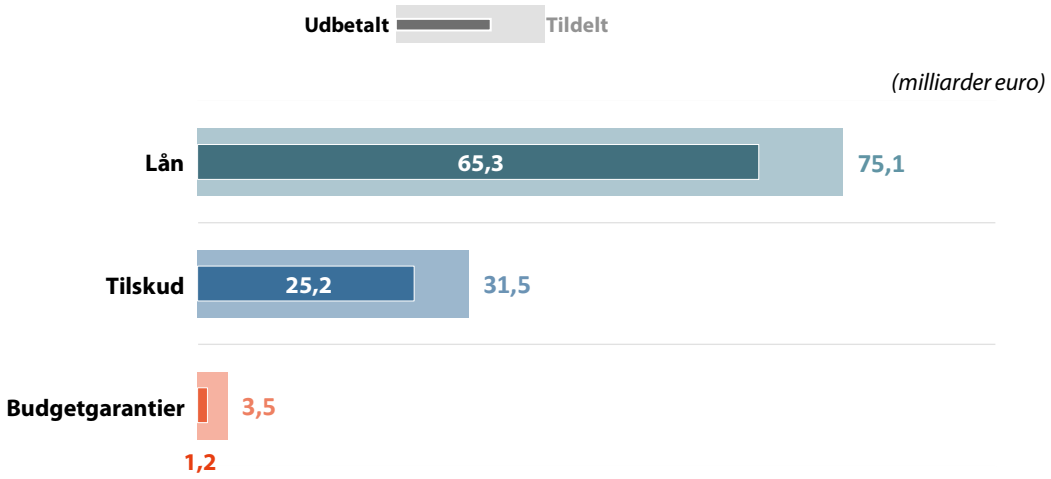

Note: Lån opgjort til nominel værdi. Tilskud under godkendte programmer. Budgetgarantier udelukkende stillet under garantien for Ukraine. Indbetalinger til den fælles hensættelsesfond er ikke medregnet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.50. Ved udgangen af 2025 havde Ukrainefaciliteten mobiliseret 31,3 milliarder euro, herunder 23,2 milliarder euro ydet som lån, jf. ***figur 2.18***. Faciliteten blev oprettet i 2024 med det formål at yde Ukraine op til 50 milliarder euro i finansiel støtte frem til 2027. Under faciliteten kan EU i den nuværende FFR-periode også yde tilskud til dækning af Ukraines låneomkostninger vedrørende både lånene under faciliteten og de ekstraordinære lån, der i 2022 blev ydet som *makrofinansiel bistand* (MFA-lån). I 2025 beløb disse rentetilskud sig til 0,6 milliarder euro (i alt var der betalt 0,8 milliarder euro siden Ukrainefacilitetens oprettelse).

2.51. Under samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine (ULCM)[51] - oprettet som del af G7-initiativet for lån til Ukraine baseret på fremskyndede ekstraordinære indtægter - blev den makrofinansielle bistand på 18,1 milliard euro[52] udbetalt fuldt ud i 2025. Tilbagebetaling af hovedstolen, rentebetalinger og relaterede omkostninger forventes dækket af fremtidige strømme af ekstraordinære indtægter fra immobiliserede russiske statsejede aktiver[53]. Vi bemærker dog, at der er anlagt søgsmål vedrørende immobiliseringen af russiske aktiver[54]. Ifølge Kommissionen afsatte EU i 2025 0,6 milliarder euro af disse ekstraordinære indtægter som en buffer, der kan bruges til at dække fremtidige finansielle omkostninger i forbindelse med ULCM.

2.52. I december 2025 nåede Rådet til politisk enighed om under støttelånet til Ukraine at give et nyt lån på 90 milliarder euro[55] til dækning af Ukraines finansielle behov i 2026 og 2027-30 milliarder euro vil blive ydet som makrofinansiel bistand og budgetstøtte under Ukrainefaciliteten, og 60 milliarder euro vil blive ydet for at støtte den forsvarsindustrielle kapacitet. Lånet skal finansieres ved EU-låntagning på kapitalmarkederne garanteret af EU-budgettets *råderum*, og det skal sikres, at dette ikke påvirker de finansielle forpligtelser, der påhviler de ikkedeltagende medlemsstater (Tjekkiet, Ungarn og Slovakiet). EU-budgettet vil dække renterne og låneomkostningerne i 2027, og hovedstolen skal først tilbagebetales, når Ukraine har modtaget krigsskadeerstatning fra Rusland[56]. Europa-Parlamentet gav i januar 2026 samtykke til at anvende proceduren for forstærket samarbejde blandt de medlemsstater, der støtter dette lån[57]. De relevante forordninger blev vedtaget i februar 2026[58]. I april 2026 nåede Rådet til enighed om den FFR-ændring, der skal garantere udstedelsen af EU-obligationer og finansiere gældsbetjeningsomkostningerne i 2027 (anslået til ca. 1 milliard euro, da forslaget blev fremsat).

---

[51] Forordning (EU) 2024/2773.

[52] "Annex to the G7 Finance Ministers' Statement on Extraordinary Revenue Acceleration (ERA) Loan initiative".

[53] Artikel 3 og artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2024/2773.

[54] Sag T-150/26 og C-186/26.

[55] EUCO 26/25.

[56] Artikel 20 i forordning (EU) 2026/467.

[57] Artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union.

[58] Forordning (EU) 2026/467 og (EU) 2026/468.

2.53. Medio 2026 var der siden 2014 godkendt eller aftalt lån til Ukraine for op til 170,1 milliard euro. Af dette beløb var 70,3 milliarder euro allerede udbetalt ved udgangen af 2025, jf. ***figur 2.25***.

Figur 2.25 - Tidslinje: Godkendte lån til Ukraine udbetalt eller til udbetaling samt hensættelser og garantier fra medlemsstaterne

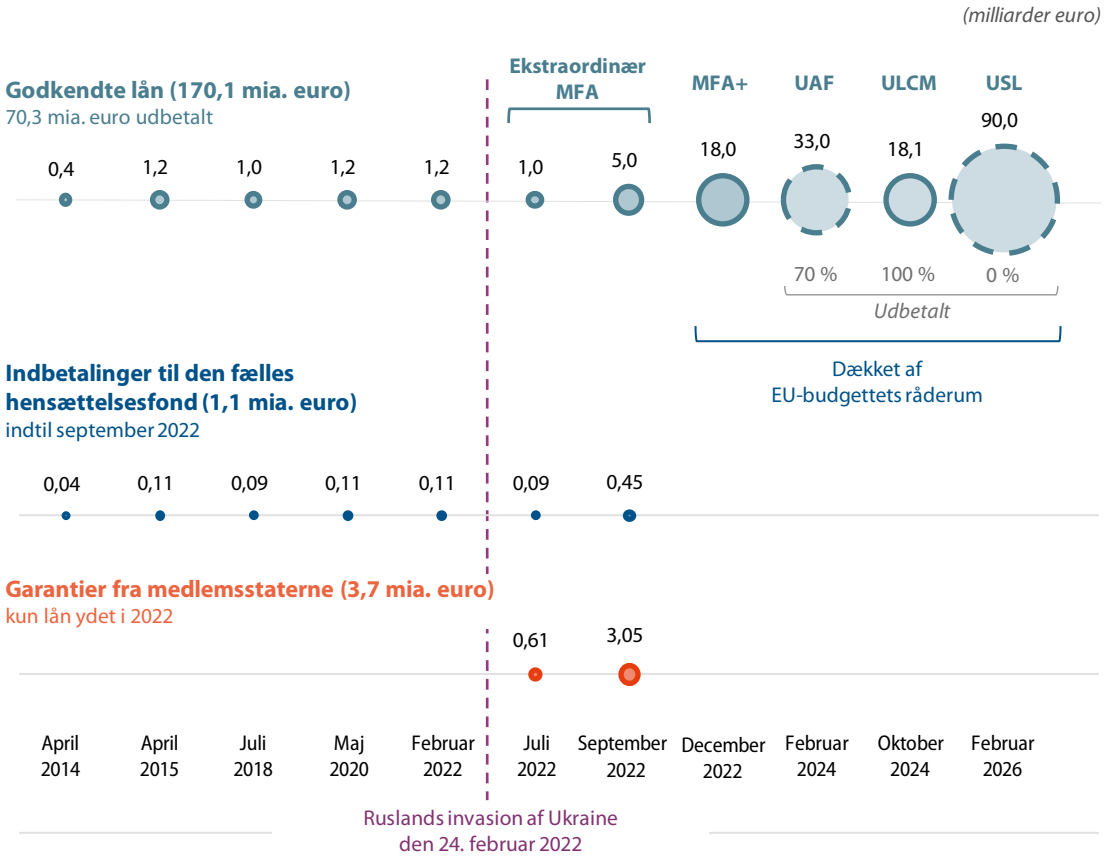

MFA:	Makrofinansiel bistand
MFA+:	Makrofinansiel bistand plus
UAF:	Ukrainefaciliteten (som ændret ved forordning (EU) 2026/468)
ULCM:	Makrofinansiel bistand under samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine
USL:	Makrofinansiel bistand under støttelånet til Ukraine

Noter: Beløb i nominel værdi som udbetalt ved udgangen af 2025.
Lånet på 0,3 milliarder euro fra Euratom til Energoatom er ikke medregnet.
Ved udgangen af 2025 var 0,05 milliarder euro i hensættelser vedrørende 2022-lånene endnu ikke indbetalt til den fælles hensættelsesfond.

Kilde: Revisionsretten, baseret på den gældende lovgivning og EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

2.54. I EU's årsregnskab for 2025[59] har Kommissionen foretaget en hensættelse til værdiforringelse på 30,2 milliarder euro (2024: 15,8 milliarder euro) vedrørende alle allerede udbetalte lån under MFA og Ukrainefaciliteten, som afspejler de forventede tab i lånenes løbetid.

EU-budgettets eksponering fortsætter med at stige

2.55. Med henblik på at analysere EU-budgettets eksponering undersøgte vi:

a) de EU-budgetgarantier vedrørende låntagningen på markederne til finansiering af lån til medlemsstater eller ikke-EU-lande, som er stillet for at dække eventuelle misligholdelser af disse lån

b) de forpligtelser, der kan opstå i fremtiden, hvis en bestemt begivenhed indtræffer. Disse oplyses i årsregnskabet som *eventualforpligtelser* og er dækket af budgetgarantier vedrørende allerede udbetalte beløb[60].

2.56. Vi beregnede EU-budgettets samlede eksponering til i alt 406,8 milliarder euro ved udgangen af 2025, hvilket betyder, at den var steget med 19 % fra 342 milliarder euro ved udgangen af 2024. ***Figur 2.26*** illustrerer EU-budgettets eksponering og den beskyttelsesordning, der skal sikre, at EU kan opfylde sine gældsforpligtelser.

[59] EU's konsoliderede årsregnskab for 2025, bemærkning 2.4.

[60] Ibid., bemærkning 4.1.1.

Figur 2.26 - EU-budgettets samlede eksponering ved udgangen af 2025 med eksponeringskilder og beskyttelsesordning

(milliarder euro)

Kilde til eksponering	EU-budgettets eksponering 2024	EU-budgettets eksponering 2025	Beskyttelsesordning FØR anvendelse af EU-budgettet	Beskyttelsesordning EFTER anvendelse af EU-budgettet
NGEU-lån	108,7	155,9	Ikke relevant	Råderummet under det midlertidige loft for egne indtægter (0,6 % af EU's BNI)
SURE-lån	98,4	90,4		Råderummet under det faste loft for egne indtægter (1,4 % af EU's BNI) + Garanti fra medlemsstaterne (25 %)
EFSM-lån	42,0	37,1		Råderummet under det faste loft for egne indtægter (1,4 % af EU's BNI)
Betalingsbalancelån	0,2	-		
MFA+-lån *til Ukraine*	18,0	18,0		
Lån under Ukrainefaciliteten	13,1	23,2		
MFA under samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine (ULCM)	-	18,1	Ekstraordinære indtægter fra immobiliserede russiske statsejede aktiver	
Ekstraordinære MFA-lån *til Ukraine*	6,0	6,0	Den fælles hensættelsesfond (9 %) + Frivillig garanti fra medlemsstaterne (61 %)	Ikke relevant
MFA-lån *til Ukraine*	5,0	5,0	Den fælles hensættelsesfond (mellem 9 % og 70 %)	
Garantien for Ukraine	0,1	1,2		
Euratom-lån *til Energoatom*	0,3	0,3		
EFSI-garantien	21,0	20,0		
Garantien for det eksterne lånemandat	19,2	16,8		
EFSD-garantien	0,5	0,5		
NDICI-EFSD+-garantien	1,3	2,9		
InvestEU-garantien	3,5	6,0		
Lån til andre ikke-EU-lande	4,7	5,4		
I alt	**342,0**	**406,8**		

Noter: Figuren er udarbejdet efter den metode, der er beskrevet i punkt ***2.55***.
Tilførselssatserne for medlemsstatssegmenterne under InvestEU-garantien kan afvige fra standardsatsen. Ethvert beløb, der ikke er dækket af hensættelser, er dækket af back-to-back-garantier fra medlemsstaterne. Med hensyn til garantien for det eksterne lånemandat varierer EU's eksponering mellem 65 % og 100 % af de udestående beløb.
Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskaber for 2024 og 2025.

2.57. I 2025 blev reform- og vækstfaciliteten for Republikken Moldova oprettet. Den vil i perioden fra 2025 til 2027 yde op til 1,5 milliarder euro i lån, hvoraf 0,3 milliarder euro blev udbetalt i 2025.

2.58. EU-budgettets eksponering forventes at stige yderligere og nå op på 664 milliarder euro i 2027, jf. ***figur 2.27***.

Figur 2.27 - EU-budgettets tidligere og forventede eksponering

(milliarder euro)

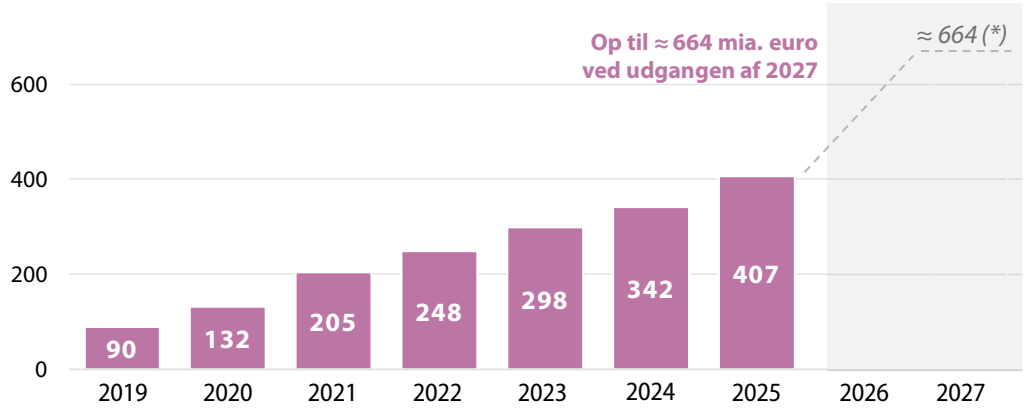

(*) Forventet eksponering ved udgangen af 2027:

- NextGenerationEU-lån: op til 216,7 mia. euro (ændret i januar 2026)
- Lån under instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation: 82,4 mia. euro
- Lån under SAFE-instrumentet: op til 75 mia. euro (≈ 50 %)
- Lån under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme: 27,9 mia. euro
- Euratomlån til Energoatom: 0,2 mia. euro
- Lån til Ukraine: op til 170 mia. euro (ændret i januar 2026)
- Lån til andre ikke-EU-lande: op til 14,7 mia. euro
- Budgetgarantier for undertegnede transaktioner: op til 77,6 mia. euro

Note: Figuren er udarbejdet efter den metode, der er beskrevet i punkt ***2.55***.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025 og andre data fra Kommissionen.

2.59. På grundlag af den samlede eksponering kan der beregnes en årlig eksponering, som er det maksimale beløb, der skal dækkes af EU-budgettet eller af råderummet, hvis der er betalingsmisligholdelser i et givet år[61]. Kommissionen gav os data baseret på tal vedrørende EU-budgettets årlige eksponering ved udgangen af 2024, vedrørende finansiel bistand ydet til medlemsstater og ikke-EU-lande samt vedrørende det *eksterne lånemandat*. For 2026 har vi beregnet en samlet eksponering på 20 milliarder euro (2025: 14,5 milliarder euro). Dette beløb omfatter imidlertid ikke den årlige eksponering vedrørende de resterende programmer, der er dækket af budgetgarantier (EFSI, InvestEU, EFSD og EFSD+). I 2022 anbefalede vi Kommissionen at offentliggøre sit skøn over den samlede årlige eksponering[62].

Låntagningen er garanteret af EU-budgettets råderum

2.60. EU's låntagningstransaktioner understøttes af en garantimekanisme, der skal sikre, at gældsbetjeningsforpligtelserne altid kan opfyldes. Denne garanti er dækket af EU-budgettets råderum, som er den årlige margen mellem loftet for egne indtægter (dvs. det maksimale beløb, som EU kan anmode medlemsstaterne om) og de egne indtægter, der er nødvendige for at finansiere de faktiske betalingsbevillinger under FFR. Siden 2021 har det faste loft for egne indtægter været fastsat til 1,4 % af EU's bruttonationalindkomst (BNI). Budgettet for 2025 omfattede egne indtægter på 0,83 % af EU's BNI til finansiering af budgetudgifter[63], hvilket betyder, at der ved årets udgang var en disponibel margen på 0,57 % til dækning af budgetforpligtelser.

---

[61] Særberetning 05/2023, figur 2.

[62] Årsberetningen for 2022, anbefaling 2.3.

[63] EU's konsoliderede årsregnskab for 2025, bemærkning 6.7.

2.61. I praksis fungerer råderummet som en nødgaranti for investorer: Hvis EU får svært ved at servicere sin gæld (f.eks. på grund af forsinkede eller ufuldstændige tilbagebetalinger fra lånmodtagerne), giver råderummet Kommissionen mulighed for at indkalde supplerende bidrag fra medlemsstaterne til at opfylde disse forpligtelser. Inden en sådan indkaldelse foretages, skal Kommissionen rapportere, at den har truffet risikobegrænsnings- og likviditetsstyringsforanstaltninger[64]. Råderummet er ikke en præfinansieret reserve - der indkaldes kun betalinger fra medlemsstaterne, hvis EU's almindelige budgetmidler og de indgående pengestrømme fra lånmodtagere er utilstrækkelige til at dække EU's tilbagebetalinger af lån. Denne mekanisme[65] udgør en bindende retlig forpligtelse for medlemsstaterne.

2.62. På grundlag af de data, der forelå ved udgangen af 2024, anslår Kommissionen, at det disponible råderum under det faste loft for egne indtægter - efter fradrag af de egne indtægter, der er nødvendige for at finansiere EU-budgettets betalingsbevillinger (eksklusive NGEU) - beløber sig til 90,8 milliarder euro i 2026 og 90,5 milliarder euro i 2027[66], jf. ***figur 2.28***. Disse tal svarer til 0,5 % af EU's årlige BNI.

---

[64] Ibid.

[65] Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

[66] COM(2025) 781, bilagene.

2.63. Som supplement til råderummet under det faste loft for egne indtægter indførte afgørelsen om egne indtægter en midlertidig og ekstraordinær forhøjelse af loftet for egne indtægter med 0,6 % af EU's BNI, som gælder indtil 2058 og udelukkende skal sikre tilbagebetaling af lån optaget til finansiering af NGEU. Kommissionen anslår, at næsten hele råderummet under dette midlertidige loft for egne indtægter vil være disponibelt i perioden frem til 2027[67], jf. ***figur 2.28***.

Figur 2.28 - Råderum under det faste og det midlertidige loft for egne indtægter

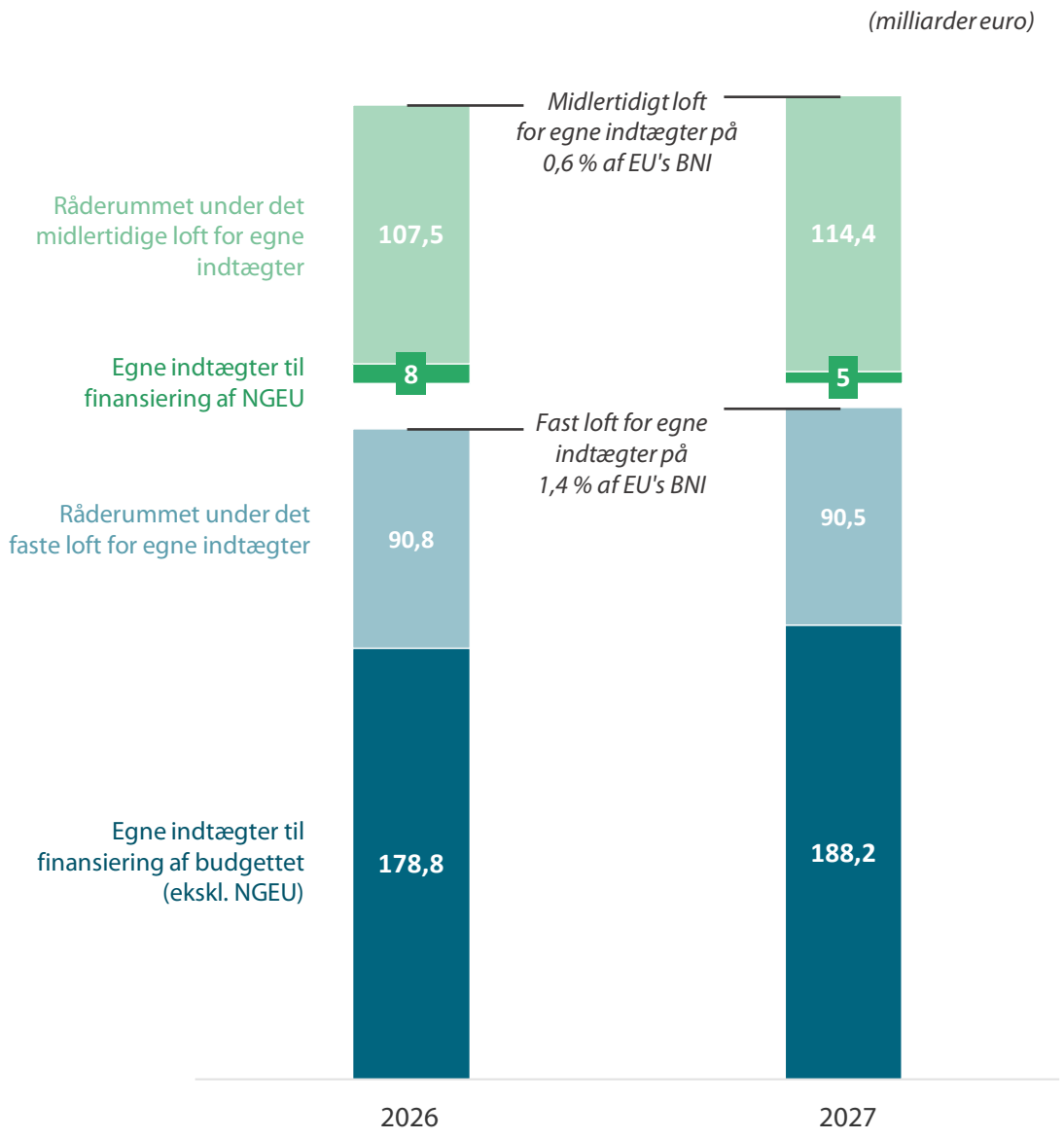

Kilde: Revisionsretten, baseret på COM(2025) 781.

[67] Ibid.

2.64. Kommissionen har foreslået, at loftet for egne indtægter forhøjes til 1,75 % i den næste FFR[68]. I vores udtalelse om Kommissionens forslag[69] opfordrede vi den til at revurdere, om det foreslåede loft for egne indtægter stadig er tilstrækkeligt efter godkendelsen af det nye lån på 90 milliarder euro til Ukraine.

2.65. Kommissionens forslag omfatter også en kriseresponsmekanisme, som muliggør supplerende låntagning på kapitalmarkederne til finansiering af lån til medlemsstaterne i tilfælde af en alvorlig krise eller nedgang eller en alvorlig risiko herfor[70]. Dette værktøj foreslås anvendt, når de eksisterende programmer ikke er tilstrækkelige til at håndtere situationen. Det foreslås, at de relaterede forpligtelser dækkes af en ekstraordinær og midlertidig forhøjelse af loftet for egne indtægter med 0,25 procentpoint[71].

---

[68] Artikel 4 i COM(2025) 574.

[69] Udtalelse 04/2026, punkt 16.

[70] Artikel 6 i COM(2025) 574.

[71] Ibid., artikel 8.

Den fælles hensættelsesfonds kumulerede finansielle resultat var positivt ligesom i 2024

2.66. Siden 2021 har alle hensættelser til dækning af EU's finansielle forpligtelser vedrørende budgetgarantier, lån til finansiel bistand og Euratoms lånefacilitet været samlet i *den fælles hensættelsesfond*[72]. Pr. 31. december 2025 havde aktiverne i den fælles hensættelsesfond en markedsværdi på 27,2 milliarder euro (2024: 23,2 milliarder euro). Ressourcerne i den fælles hensættelsesfond er opdelt i segmenter svarende til de forskellige bidragende instrumenter[73], jf. ***figur 2.29***.

Figur 2.29 - Den fælles hensættelsesfond og dens segmenter, status ved udgangen af 2025

(milliarder euro)

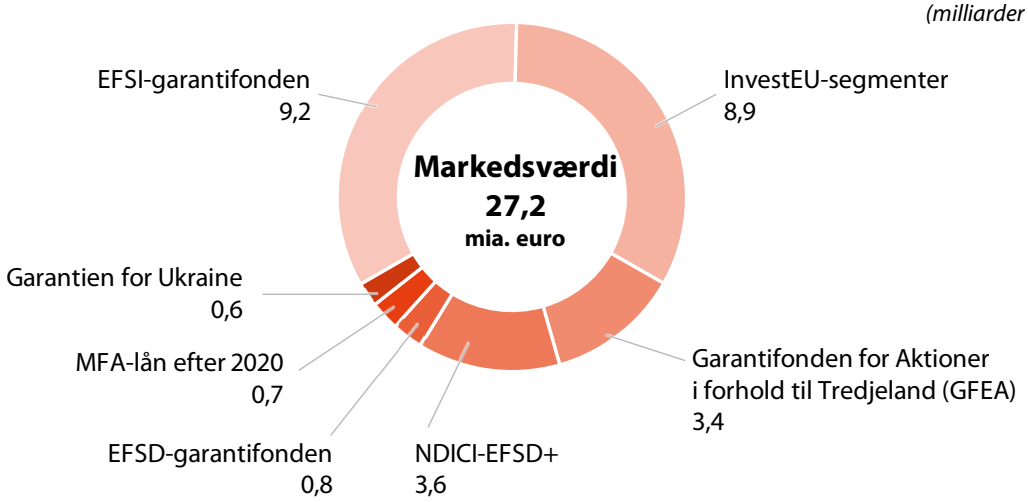

EFSI:	Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer
NDICI:	Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde
EFSD+:	Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus
EFSD:	Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling
MFA:	Makrofinansiel bistand

Noter: 1,1 milliard euro af de aktiver, der er opført under InvestEU-segmenterne, er opdelt i medlemsstatssegmenter (for Tjekkiet, Finland, Rumænien, Malta, Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal), som finansieres særskilt af nationale eller regionale bidrag.
Endvidere er 0,2 milliarder euro placeret i Kommissionens centrale finansforvaltning som likviditetsbuffer til dækning af omgående træk på garantierne.

Kilde: Revisionsretten, baseret på EU's konsoliderede årsregnskab for 2025.

---

[72] Artikel 215 i finansforordningen.

[73] Artikel 3 i Kommissionens afgørelse 2020/C 131/03.

2.67. Kommissionens mål for forvaltningen af den fælles hensættelsesfond er som minimum at sikre den indbetalte kapital (kapitalbevarelse)[74]. Efter et positivt resultat på 0,9 milliarder euro i 2025 (0,8 milliarder euro i 2024) var porteføljens kumulerede (realiserede og urealiserede) finansielle resultat siden oprettelsen i 2021 på 1,3 milliarder euro (4,9 %).

2.68. Til dækning af udgående pengestrømme i forbindelse med træk på garantier vedrørende transaktioner i både EU-lande og ikke-EU-lande samt i forbindelse med ikke-EU-landes misligholdelser kan Kommissionen trække på den fælles hensættelsesfond, før den trækker på EU-budgettet. Der er aldrig forekommet betalingsmisligholdelser vedrørende MFA-lån og Euratomlån, men ved udgangen af 2024 beløb de kumulerede træk på budgetgarantierne vedrørende misligholdte transaktioner og værdinedsættelser af egenkapitalinvesteringer sig - med fradrag af inddrivelser - til 1,4 milliarder euro[75] (1,2 milliarder euro i 2023), hvoraf 0,9 milliarder euro (0,9 milliarder euro i 2023) vedrørte det eksterne lånemandat[76], hvis hensættelser er opført under segmentet vedrørende Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland (GFEA).

---

[74] COM(2025) 400, del 2.

[75] Baseret på "2026 Draft general budget of the European Union - Working Document Part XI". Jf. tabellerne "Guarantee calls and recoveries" på s. 19, 34, 48, 63, 79 og 97.

[76] "2026 Draft general budget of the European Union - Working Document Part XI", s. 63.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

2.69. I 2025 blev forpligtelses- og betalingsbevillingerne på det årlige EU-budget næsten fuldt udnyttet. På grund af NGEU var det samlede betalingsbeløb i 2025 højere end det samlede forpligtelsesbeløb. Absorptionen under ESI-fondene for 2014-2020 nåede op på 98,6 %, mens de samlede betalinger fra de fonde med delt forvaltning, som er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, svarede til 16,6 % af det beløb, der er tildelt disse fonde under FFR for 2021-2027. Absorptionen i 2021-2025 under de tre store samhørighedspolitiske fonde (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF+) var på 14,8 % med samlede betalinger på 52,8 milliarder euro. Vi konstaterede, at beløbet for udestående betalingsanmodninger ved årets udgang var betydeligt. Jf. punkt ***2.2***-***2.18***.

2.70. Tilskudsbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2025 beløb sig til i alt 40,1 milliard euro - væsentlig mindre end det, Kommissionen havde forventet (65 milliarder euro). 17 medlemsstater indsendte imidlertid betalingsanmodninger vedrørende i alt 20,3 milliarder euro i december 2025. Ved udgangen af 2025 var der udbetalt 237,5 milliarder euro i tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten vedrørende forpligtelserne på 359,9 milliarder euro (66 %), så der kan udbetales 122,4 milliarder euro (34 %) inden udgangen af 2026. Jf. punkt ***2.19***-***2.24***.

2.71. De samlede uindfriede forpligtelser, herunder vedrørende NGEU-tilskud, beløb sig ved udgangen af 2025 til 501,1 milliard euro. Kommissionen forventer, at beløbet vil være faldet til 339 milliarder euro ved udgangen af 2027. Jf. punkt ***2.25***-***2.29***.

2.72. EU's langsigtede låntagning beløb sig til 702,1 milliard euro ved udgangen af 2025, og den forventes at nå op på 1 billion euro inden udgangen af den nuværende FFR. De samlede udgifter til dækning af finansieringsomkostningerne vedrørende den ikketilbagebetalingspligtige NGEU-støtte under den nuværende FFR kan nå op på 28,3 milliarder euro, omtrent det dobbelte af Kommissionens oprindelige prognose på 14,9 milliarder euro. Udbetalingerne vedrørende NGEU i 2025 var lavere end forventet, hvilket resulterede i store kontantbeholdninger ved årets udgang. Jf. punkt ***2.30***-***2.47***.

2.73. EU og medlemsstaterne havde ved udgangen af 2025 mobiliseret over 192,1 milliard euro i støtte til Ukraine og dets befolkning siden starten på Ruslands angrebskrig. Af disse midler har EU udbetalt 65,3 milliarder euro som lån, og yderligere 9,8 milliarder euro skal udbetales. I april 2026 vedtog Rådet at yde et nyt lån på 90 milliarder euro. Jf. punkt ***2.48***-***2.54***.

2.74. EU-budgettets eksponering steg fra 342 milliarder euro i 2024 til 406,8 milliarder euro i 2025, og den forventes fortsat at stige i de kommende år. Pr. 31. december 2025 havde aktiverne i den fælles hensættelsesfond en markedsværdi på 27,2 milliarder euro. Jf. punkt ***2.55***-***2.68***.

Anbefalinger

Anbefaling 2.1 - Reducere risikoen for et betalingsefterslæb vedrørende de samhørighedspolitiske fonde

2.75. Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne træffe rettidige foranstaltninger til at sikre hensigtsmæssig planlægning og gennemførelse af betalinger inden for det årlige budget og under overholdelse af FFR-lofterne med særligt fokus på de samhørighedspolitiske fonde. Målet bør være at reducere enhver risiko for, at der opstår efterslæb, fordi der ikke er tilstrækkelige betalingsbevillinger på det årlige budget, og på denne måde begrænse presset på betalingsbevillingerne i de efterfølgende regnskabsår.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

Anbefaling 2.2 - Udvikle en strategi for gældsstyring og tilbagebetaling vedrørende NGEU

2.76. Kommissionen bør udvikle en strategi for gældsstyring og tilbagebetaling vedrørende NGEU, som dækker hele tilbagebetalingsperioden frem til 2058 og tager højde for de makroøkonomiske og finansielle risici, herunder refinansierings-, rente-, likviditets- og markedsrisici. Vedrørende perioden under den nuværende og den næste FFR bør Kommissionen også tage hensyn til de gældende budgetmæssige begrænsninger, herunder det årlige loft for afdrag på hovedstolen og de disponible betalingsbevillinger. Hvad angår den ikketilbagebetalingspligtige støtte, hvis finansieringsomkostninger skal bæres af EU-budgettet, bør Kommissionen med henblik på at begrænse finansieringsomkostningerne og samtidig opretholde effektiv markedsadgang og operationel fleksibilitet fastsætte de kriterier og prioriteter, der skal være afgørende for, hvor stor en del af den forfaldne gæld der skal refinansieres.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kapitel 3

Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

Indhold

	Punkt
Del 1 - Resultaterne og hovedbudskaberne fra vores forvaltningsrevisioner	**3.1.-3.39.**
Indledning	**3.1.-3.6.**
EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen	**3.7.-3.12.**
Styrkelse af EU's økonomiske konkurrenceevne til gavn for alle borgere	**3.13.-3.18.**
Modstandsdygtighed over for trusler mod EU's sikkerhed og respekt for de europæiske værdier frihed, demokrati og retsstatsprincippet	**3.19.-3.25.**
Klimaændringer, miljø og naturressourcer	**3.26.-3.32.**
Finanspolitikker og offentlige finanser i EU	**3.33.-3.37.**
Væsentlige institutionelle interessenter	**3.38.-3.39.**
Europa-Parlamentet	3.38.
Rådet for Den Europæiske Union	3.39.
Del 2 - Præstation i programmerne under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme	**3.40.-3.82.**
Indledning	**3.40.-3.43.**
Revisionens omfang og revisionsmetoden	**3.44.**
Præstationsrapporteringen vedrørende udgiftsområde 2 er udarbejdet efter Kommissionens instrukser	**3.45.-3.49.**
Resultatrammen for 2021-2027 sikrer bedre overvågning af programmernes resultater, men ikke af deres effekt	**3.50.-3.57.**
Rammen for 2021-2027 omfatter flere resultatindikatorer end tidligere, men der mangler stadig effektindikatorer for de fleste programmer	3.50.-3.54.
Sporbarheden af de rapporterede data er generelt god	3.55.-3.57.

Indikatorerne viser varierende præstation på tværs af programmerne: Vores vurdering er lavere end Kommissionens 3.58.-3.74.

Vores vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene er mindre positiv end Kommissionens 3.58.-3.65.

Ifølge indikatorerne er der indtil videre opnået bedre præstationer i de aktuelle programmer end under den foregående FFR, undtagen vedrørende ESF+ 3.66.-3.74.

Konklusioner og anbefalinger 3.75.-3.82.

Bilag

Bilag 3.1 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på Revisionsrettens strategiske områder

Bilag 3.2 - Eksempler på tidlige foranstaltninger truffet af Kommissionen efter anbefalinger i Revisionsrettens særberetninger fra 2025

Bilag 3.3 - Status for præstationsindikatorer pr. 31.12.2024 baseret på Revisionsrettens vurdering

Del 1 - Resultaterne og hovedbudskaberne fra vores forvaltningsrevisioner

Indledning

3.1. I vores særberetninger undersøger vi, i hvor høj grad principperne for *forsvarlig økonomisk forvaltning*[1] er overholdt ved gennemførelsen af EU-budgettet. Vores særberetninger er baseret på forvaltningsrevisioner eller juridisk-kritiske revisioner. I 2025 offentliggjorde vi 26 særberetninger (***bilag 3.1***), som omhandlede mange af de udfordringer, der præger EU's forskellige udgiftsområder og politikker.

3.2. Vores revisionsarbejde havde fokus på følgende strategiske områder, der er angivet som prioriteter i vores strategi for 2021-2025:

- EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen
- styrkelse af EU's økonomiske konkurrenceevne til gavn for alle borgere
- modstandsdygtighed over for trusler mod EU's sikkerhed og respekt for de europæiske værdier frihed, demokrati og retsstatsprincippet
- klimaændringer, miljø og naturressourcer
- finanspolitikker og offentlige finanser i EU.

3.3. Vores anbefalinger fokuserer på følgende hovedområder:

- udformning af *programmer*, bl.a. baseret på strategier og behovsvurderinger, og deres overensstemmelse med de fastsatte mål
- fastsættelse af mål og indikatorer, dataovervågning og rapportering
- udvælgelse af projekter og bæredygtighed af projekter og aktioner
- overholdelse af reglerne for *offentlige udbud* og *statsstøtte*.

---

[1] Artikel 33 i de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, september 2024.

3.4. De reviderede enheder har ret til at fremsætte svar på vores bemærkninger[2]. Disse svar, som også angiver, om de reviderede enheder accepterer vores anbefalinger, offentliggøres sammen med vores særberetninger. Vores særberetninger fra 2025 indeholdt 177 anbefalinger (2024: 230 anbefalinger). De reviderede enheder accepterede 66 % af vores anbefalinger helt og 28 % af dem delvis (***figur 3.1***).

Figur 3.1 - Accept af anbefalingerne i vores særberetninger fra 2025 og 2024

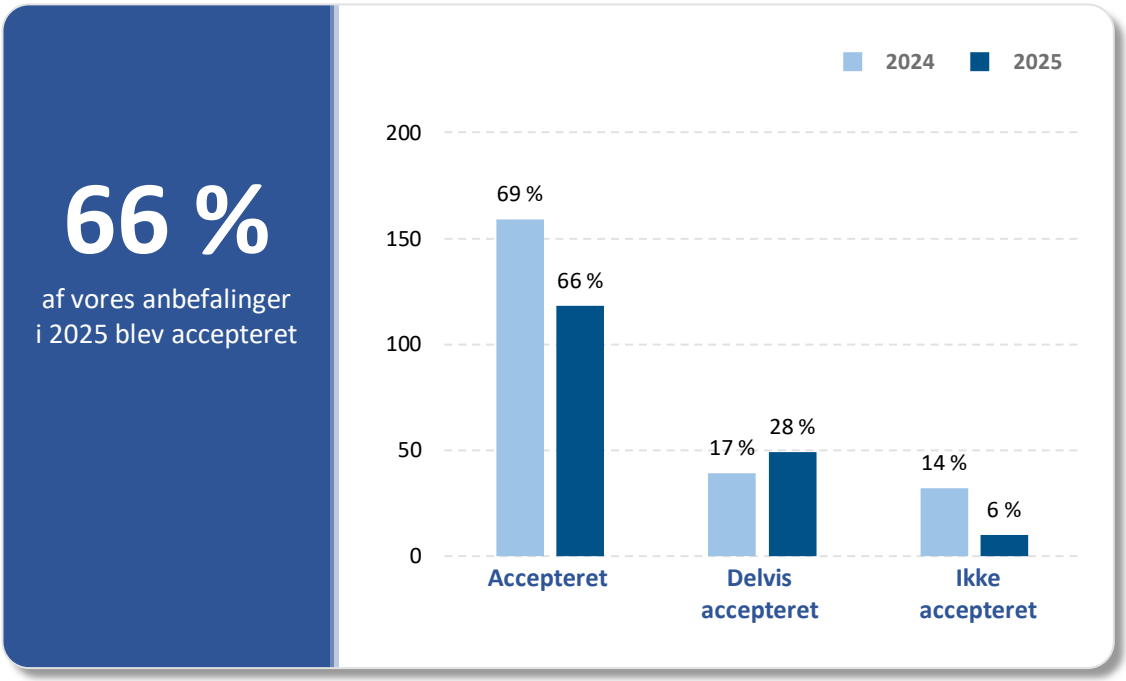

Kilde: Revisionsretten.

[2] Ibid., artikel 259.

3.5. De fleste af vores anbefalinger var rettet til Europa-Kommissionen (***figur 3.2***).

Figur 3.2 - Anbefalinger fordelt på reviderede enheder

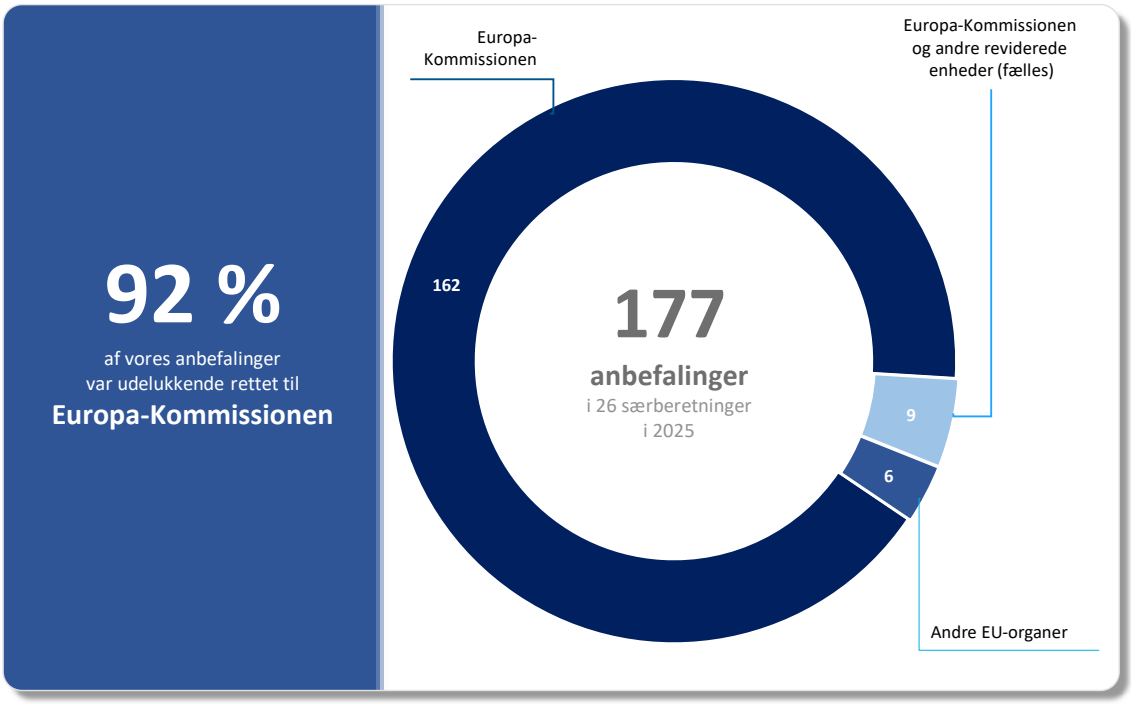

Kilde: Revisionsretten.

3.6. I de følgende punkter gennemgår vi hovedbudskaberne fra vores særberetninger vedrørende de enkelte strategiske områder. Vi redegør desuden for Rådets konklusioner om vores særberetninger og Europa-Parlamentets henvisninger til dem i sin *decharge*beslutning, og vi giver eksempler på tidlige foranstaltninger truffet af Kommissionen (***bilag 3.2***). Disse eksempler gives som supplement til Kommissionens stillingtagen i dens svar på vores særberetninger og foregriber ikke den almindelige opfølgning, som vi foretager efter tre år.

EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen

3.7. I 2025 offentliggjorde vi fem særberetninger om emner på dette strategiske område (*figur 3.3*).

Figur 3.3 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på det strategiske område EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen

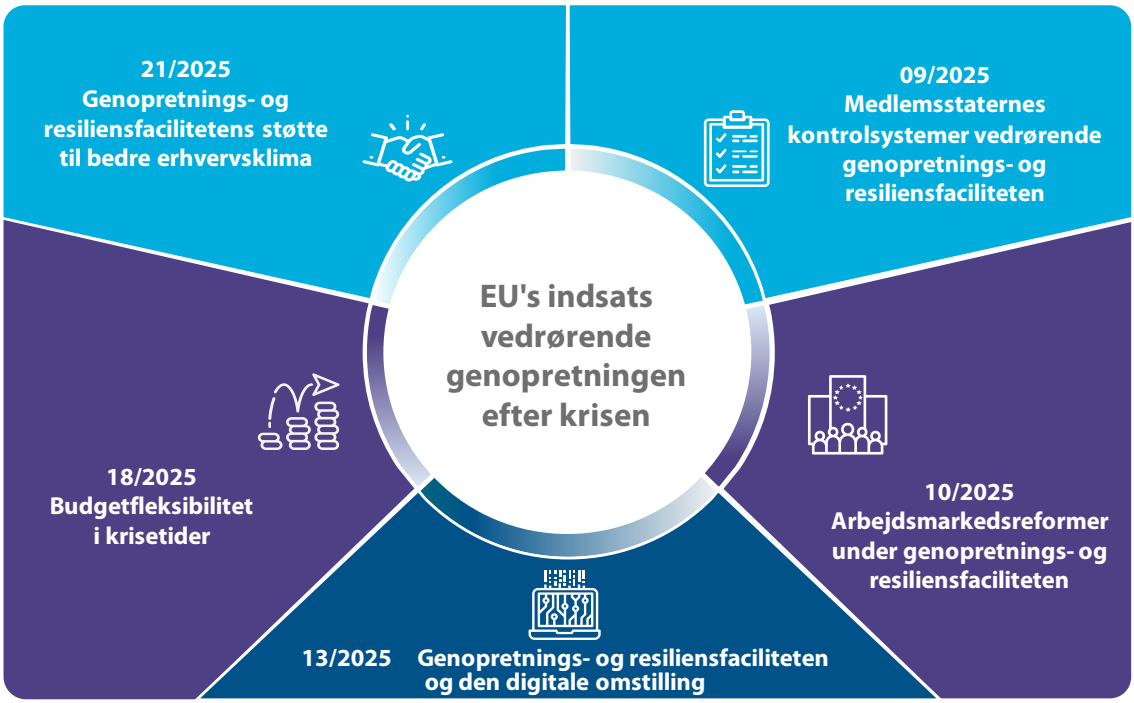

Kilde: Revisionsretten.

3.8. Vi konstaterede, at Kommissionen trods forbedringer i sit revisionsarbejde[3] ikke havde været i stand til at opnå tilstrækkelig sikkerhed for, om medlemsstaterne havde **effektive kontrolsystemer** til at sikre, at udgifterne under *genopretnings- og resiliensfaciliteten* var i overensstemmelse med reglerne for offentlige udbud og statsstøtte.

[3] Særberetning 09/2025.

3.9. Arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitikker er væsentlige finansieringsområder for genopretnings- og resiliensfaciliteten. Vi konstaterede[4], at **arbejdsmarkedsreformerne** i genopretnings- og resiliensplanerne på tidspunktet for vores revision havde leveret de forventede *output* og sikret en del *resultater*. De havde imidlertid kun delvis tacklet de strukturelle arbejdsmarkedsudfordringer, der var identificeret i de landespecifikke henstillinger. Manglen på hensigtsmæssige indikatorer reducerede desuden i væsentlig grad mulighederne for at vurdere resultaterne af reformerne under genopretnings- og resiliensfaciliteten og deres *effekt* på arbejdsmarkedet.

3.10. Med hensyn til det centrale mål om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten skal støtte EU's **digitale omstilling**, konstaterede vi, at Kommissionen og medlemsstaterne anvendte metoden til digital tagging korrekt. Alle medlemsstaterne havde opfyldt kravet om at støtte omstillingen med mindst 20 % af deres budget. Vi konstaterede[5] imidlertid, at nogle medlemsstater ikke havde prioriteret at give EU-finansiering til foranstaltninger, der kunne afhjælpe deres centrale digitale behov, fordi dette ikke var et krav i henhold til forordningen. Vi konstaterede også, at de fælles indikatorer for genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev anvendt til at overvåge fremskridt, ikke var godt afstemt med målene for EU's politik på det digitale område.

3.11. **EU's budgetfleksibilitetsordninger** gjorde det muligt for budgettet at reagere på nye udfordringer og prioriteter. Vi rapporterede imidlertid[6], at fleksibilitetsrammen var for kompleks, idet rækkefølgen for fleksibilitetsværktøjernes anvendelse var uklar, og der var lejlighedsvise overlapninger. Desuden var begrundelsen bag fleksibilitetsværktøjerne ikke baseret på en grundig analyse af fremtidige behov og risici.

3.12. Vi konstaterede[7], at genopretnings- og resiliensfaciliteten delvis havde tacklet de **erhvervsklimaudfordringer**, der var identificeret i de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester, men at nogle strukturelle problemer ikke var blevet adresseret. De afsluttede foranstaltninger havde opfyldt de aftalte milepæle og mål, men kun en tredjedel af dem havde givet betydelige resultater, og kun nogle få tidlige resultater havde bidraget til fremskridt med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

---

[4] Særberetning 10/2025.

[5] Særberetning 13/2025.

[6] Særberetning 18/2025.

[7] Særberetning 21/2025.

Styrkelse af EU's økonomiske konkurrenceevne til gavn for alle borgere

3.13. I 2025 offentliggjorde vi fem særberetninger om emner på dette strategiske område (*figur 3.4*).

Figur 3.4 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på det strategiske område EU's økonomiske konkurrenceevne

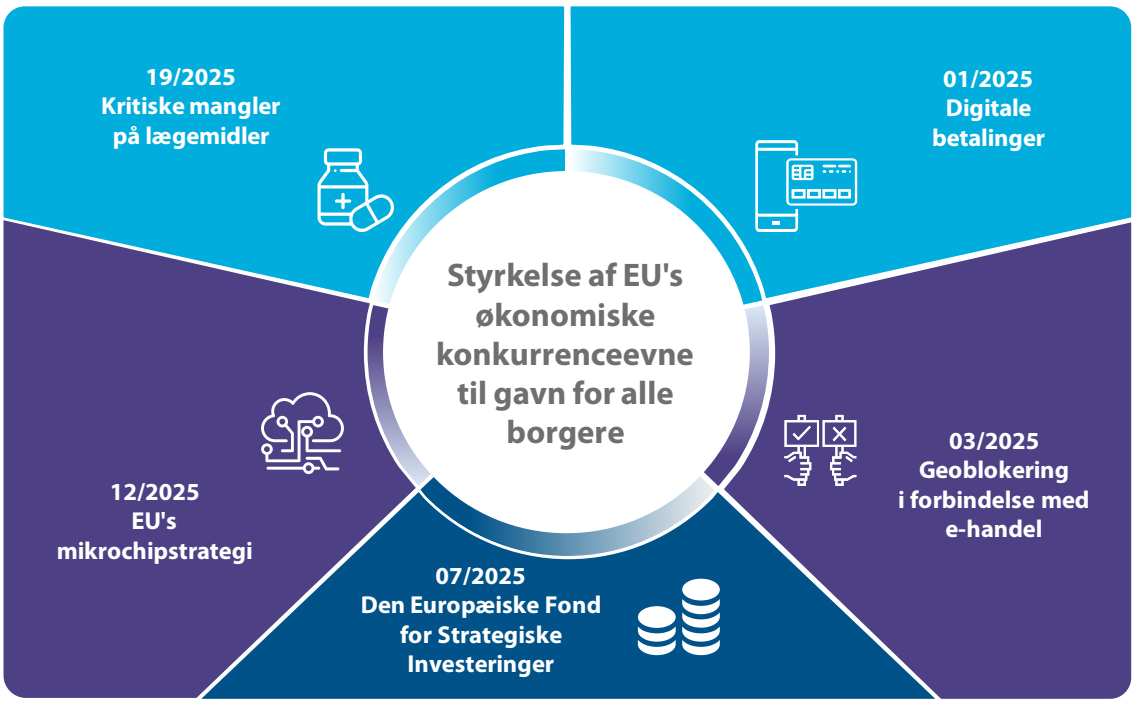

Kilde: Revisionsretten.

3.14. **Digitale betalinger** er afgørende for EU's økonomi, og vi konstaterede[8], at Kommissionens tilgang havde bidraget til at gøre dem sikrere, hurtigere og billigere. Kommissionen havde styrket den overordnede ramme, men overvågningsprocessen var blevet svækket. Dette skyldtes hovedsagelig to forhold. For det første, at kriterierne for prisindgreb er uklare (f.eks. kan Kommissionen gribe ind i betalingstjenesteudbydernes fastsættelse af afgifter og gebyrer). For det andet er der mangler i den retlige ramme for open banking-tjenester (betalingstjenester baseret på tredjepartsudbyderes adgang til data tilhørende banker).

[8] Særberetning 01/2025.

3.15. Uberettiget **geoblokering** begrænser adgangen til onlinegrænseflader, varer og tjenesteydelser på tværs af medlemsstaterne. Denne begrænsning af forbrugernes adgang indvirker negativt på EU's digitale indre marked. Med vedtagelsen af forordningen om geoblokering er der gjort fremskridt med hensyn til at imødekomme forbrugernes og de erhvervsdrivendes behov på en afbalanceret måde. Vi konkluderede imidlertid[9], at der stadig var udfordringer med hensyn til at gennemføre forordningen på ensartet vis grundet mangler i den oprindelige *konsekvensanalyse* og varierende håndhævelse på tværs af medlemsstaterne.

3.16. **Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer** bidrog til at mindske EU's investeringsunderskud og støttede mange forskellige projekter via gælds- og egenkapitalinstrumenter, der var dækket af en EU-*budgetgaranti*. Vi konstaterede imidlertid[10], at programmet ikke fuldt ud havde opfyldt sit mål om at mobilisere 500 milliarder euro inden udgangen af 2022, og at de rapporterede investeringer var overvurderet med 26 %. Fondens *additionalitet*[11] var ikke blevet påvist i tilstrækkelig grad, og vedrørende flere overvågnings- og rapporteringsaspekter manglede der mål og fuldstændige data.

3.17. Lovpakken om europæiske mikrochips blev foreslået i 2022 for at reagere på de forstyrrelser i de globale forsyningskæder, som covid-19-pandemien forårsagede, samt for at imødegå manglen på **mikrochips** og styrke EU's teknologiske suverænitet. Vi konkluderede[12], at Kommissionen havde gjort rimelige fremskridt med gennemførelsen af sin strategi, men at det ambitiøse mål for det digitale årti om at sikre EU en global markedsandel på 20 % næppe kunne opfyldes.

---

[9] Særberetning 03/2025.

[10] Særberetning 07/2025.

[11] Artikel 5 i forordning (EU) 2015/1017 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer.

[12] Særberetning 12/2025.

3.18. I hele EU er **kritiske mangler på lægemidler** blevet en hyppig trussel mod folkesundheden. Vi rapporterede[13], at Det Europæiske Lægemiddelagentur havde ydet værdifuld støtte til medlemsstaterne, og at Kommissionen havde taget indledende skridt til at sikre tilgængelighed af lægemidler ved at foreslå lovgivningsmæssige ændringer. På tidspunktet for revisionen var der dog ingen effektiv ramme for håndtering af kritiske mangler på lægemidler, og bestræbelserne på at tackle de underliggende årsager til disse mangler var stadig i en tidlig fase. Desuden var fragmenteringen på det indre marked fortsat en hindring for at sikre tilgængelighed af lægemidler i hele EU.

Modstandsdygtighed over for trusler mod EU's sikkerhed og respekt for de europæiske værdier frihed, demokrati og retsstatsprincippet

3.19. I 2025 offentliggjorde vi seks særberetninger om emner på dette strategiske område (*figur 3.5*).

Figur 3.5 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på det strategiske område modstandsdygtighed og europæiske værdier

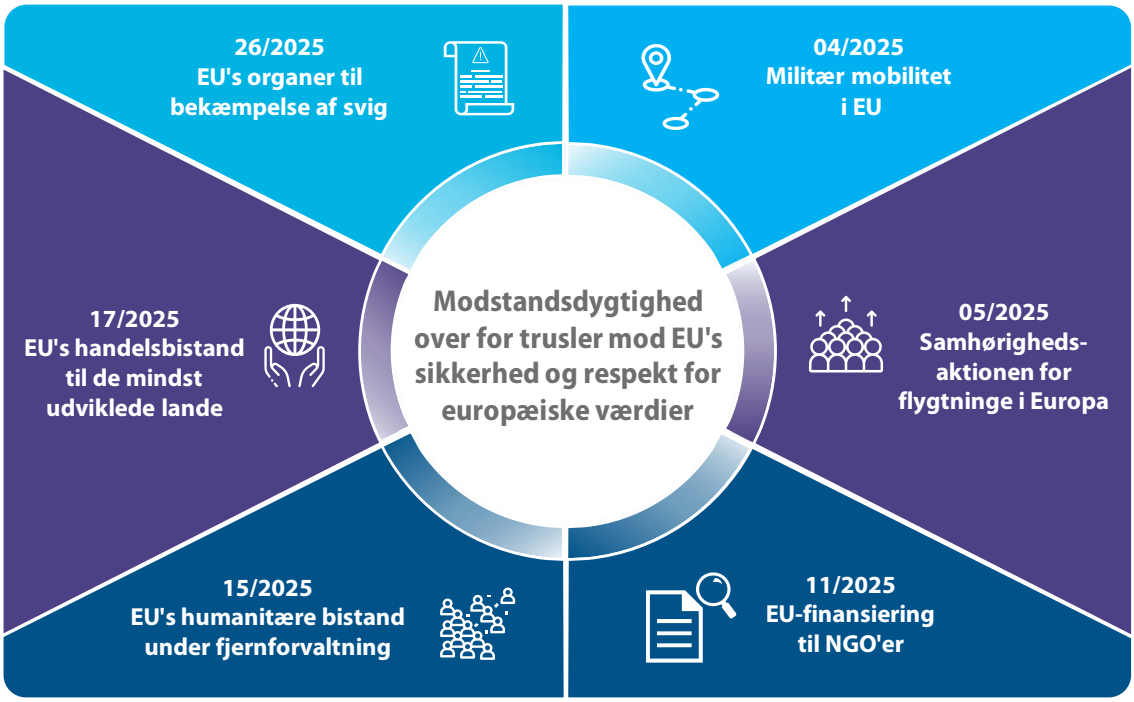

Kilde: Revisionsretten.

[13] Særberetning 19/2025.

3.20. Formålet med Kommissionens anden handlingsplan for **militær mobilitet** var at muliggøre hurtig bevægelighed for personel og materiel i hele EU. Tidlig finansiering af infrastruktur med dobbelt anvendelse var et positivt skridt, men vi konstaterede[14], at fremskridtene havde været ujævne, fordi der manglede klare målsætninger og en central koordineringsfunktion. Fremskridtene med hensyn til at opfylde det overordnede mål var blandede, og der var behov for bedre forvaltning og overvågning.

3.21. Vi rapporterede[15], at **samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE)** havde hjulpet medlemsstaterne til at anvende de disponible midler under samhørighedspolitikken til at håndtere de migrationsudfordringer, der opstod som følge af angrebskrigen mod Ukraine, og imødekomme flygtningenes behov. *Forvaltningsmyndighederne* mente, at CARE havde været nyttig og givet dem fleksibilitet, likviditet og forenkling. Vi konstaterede dog, at de generelle ordninger for overvågning af finansieringen fra samhørighedspolitikkens fonde ikke havde dækket ikke alle aspekter af støtten til migrationsudfordringer og anvendelsen af CARE.

3.22. Ikkestatslige organisationer (NGO'er) spiller en vigtig rolle i EU's politikudformning. Vi konstaterede[16], at Kommissionen havde styrket gennemsigtigheden i **EU-finansieringen til NGO'er**, men at gennemsigtigheden fortsat var mangelfuld, fordi NGO-klassificeringen var inkonsekvent, og fordi der var problemer med datakvaliteten. Vi konkluderede også, at Kommissionen og andre organer ikke proaktivt havde kontrolleret *modtagernes* overholdelse af EU's værdier.

3.23. Når Kommissionen og dens partnere står over for særlige adgangsbegrænsninger, bruger de en tilpasset operationel model, så de kan **yde humanitær bistand gennem "fjernforvaltning"**. Vi konstaterede[17], at tilgangen havde udgjort en nyttig ramme for ydelse af bistand i vanskeligt tilgængelige områder, men at der havde været svagheder i tilgangens udformning og gennemførelse, og at kontrolstrategien ikke havde omfattet specifikke kontroller udformet til at håndtere de iboende risici i forbindelse med fjernforvaltning.

---

[14] Særberetning 04/2025.

[15] Særberetning 05/2025.

[16] Særberetning 11/2025.

[17] Særberetning 15/2025.

3.24. EU ajourførte i 2017 sin strategi for **handelsbistand**, hvori den satte øget fokus på de mindst udviklede lande. Vi konstaterede[18], at bistanden generelt blev ydet i overensstemmelse med behovene, men ikke var på rette vej til at opfylde strategiens 2030-finansieringsmål. Målet om et øget fokus på de mindst udviklede lande var ikke blevet omsat til operationelle og præcise mål, som var aftalt med medlemsstaterne.

3.25. Vi undersøgte de EU-organer, der **bekæmper *svig***, for at vurdere deres mandaters klarhed, deres samarbejde og Kommissionens tilsyn. Vi konstaterede[19], at disse organers ansvarsopgaver var klart defineret, men at der var svagheder med hensyn til udvekslingen af oplysninger, hvilket påvirkede antallet og rettidigheden af deres undersøgelser. Vi konkluderede desuden, at Kommissionen ikke analyserede mangler og variationer i opdagelsen af svig, og at den førte utilstrækkeligt tilsyn med de skyldige og inddrevne beløb vedrørende undersøgelser af svig.

[18] Særberetning 17/2025.

[19] Særberetning 26/2025.

Klimaændringer, miljø og naturressourcer

3.26. I 2025 offentliggjorde vi seks særberetninger om emner på dette strategiske område (*figur 3.6*).

Figur 3.6 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på det strategiske område klimaændringer, miljø og naturressourcer

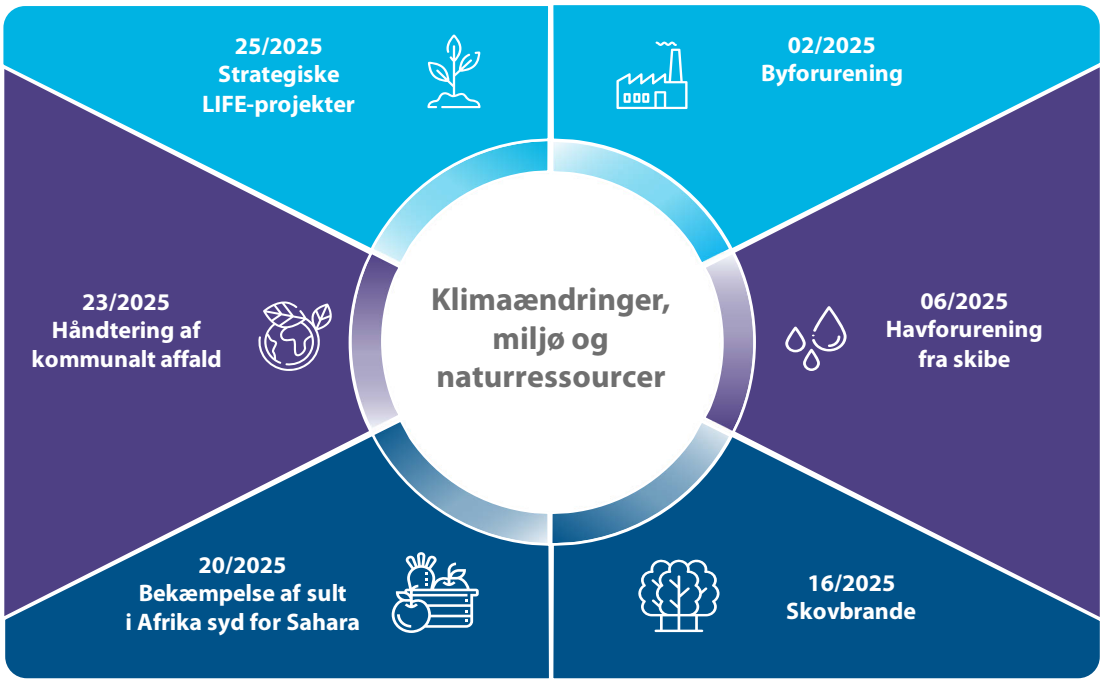

Kilde: Revisionsretten.

3.27. Med hensyn til **byforurening** konstaterede vi[20], at luftkvaliteten i EU var under forbedring, men at luftkvalitetsnormerne ikke altid blev overholdt, eller at dette først var sikret for nylig. Desuden var der trods mangeårig EU-lovgivning stadig ikke gjort nok for at tackle støjforureningen, fordi der ikke fandtes nogen EU-støjgrænser eller -støjreduktionsmål, og medlemsstaterne prioriterede ikke effektive foranstaltninger tilstrækkeligt.

[20] Særberetning 02/2025.

3.28. EU's ambition er nul **vandforurening** i 2030. I lyset af dette vurderede vi EU's indsats for at håndtere forurening fra skibe. Vi konstaterede[21], at EU-reglerne var blevet forbedret, men at der var svagheder med hensyn til gennemførelsen og håndhævelsen, og at dataene var utilstrækkelige til at måle resultater. Desuden havde der ikke været noget overblik over de opnåede resultater eller mulighederne for at opskalere dem, og overvågningen af forurening fra skibe var utilstrækkelig.

3.29. Med hensyn til bekæmpelse af **skovbrande** rapporterede vi[22], at de relevante EU-midler fra forskellige politikområder i stigende grad var blevet anvendt af medlemsstaterne til forebyggende foranstaltninger. Kommissionen havde dog ikke et fuldt overblik over, hvor mange EU-penge, der var blevet brugt, og den havde kun få oplysninger om resultaterne. Vi rapporterede, at medlemsstaterne somme tider i hast havde truffet finansieringsafgørelser vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at de relevante myndigheder ikke altid var blevet inddraget i beslutninger om, hvilke aktiviteter der skulle finansieres. Vi konstaterede også mangler i projektudvælgelsesprocessen.

3.30. EU deltager aktivt i globale initiativer med fokus på at mindske fødevareusikkerhed og fejlernæring, og Afrika syd for Sahara modtager 48 % af den samlede finansiering. Vi konstaterede[23], at Kommissionen havde gjort en værdifuld indsats for at **bekæmpe sult**, men at svagheder vedrørende projektudformning og overvågning samt udfordringer med hensyn til at adressere de underliggende årsager til fødevareusikkerhed havde forringet projekternes bæredygtighed og effekt. Foranstaltningerne manglede fokus og var ikke altid rettet mod dem, der havde størst behov.

3.31. Målet for EU's affaldspolitik er omstilling til en cirkulær økonomi. Vores revision viste[24], at Kommissionen havde skærpet målene og andre retlige krav vedrørende **håndtering af kommunalt affald**, men at den havde været langsom til at indlede traktatbrudsprocedurer vedrørende ikkeopfyldte affaldsmål. De fleste af de projekter, som vi undersøgte, var blevet forsinket, og nogle havde omkostnings- og kapacitetsproblemer.

---

[21] Særberetning 06/2025.

[22] Særberetning 16/2025.

[23] Særberetning 20/2025.

[24] Særberetning 23/2025.

3.32. Vi konkluderede[25], at strategiske *LIFE*-projekter havde hjulpet medlemsstaterne til at gennemføre strategier for adressering af **klimaudfordringer** i EU. Det havde de gjort ved at inddrage centrale interessenter, mobilisere yderligere finansiering og fremme kontinuitet trods nationale politiske forandringer og budgetmæssig usikkerhed. Medlemsstaternes vigtigste miljø- og klimabehov blev imidlertid ikke nødvendigvis taget i betragtning i projektudvælgelsesprocessen, hvilket reducerede kapaciteten til at identificere og støtte de mest virkningsfulde projekter.

Finanspolitikker og offentlige finanser i EU

3.33. I 2025 offentliggjorde vi fire særberetninger om emner på dette strategiske område (*figur 3.7*).

Figur 3.7 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på det strategiske område finanspolitikker og offentlige finanser

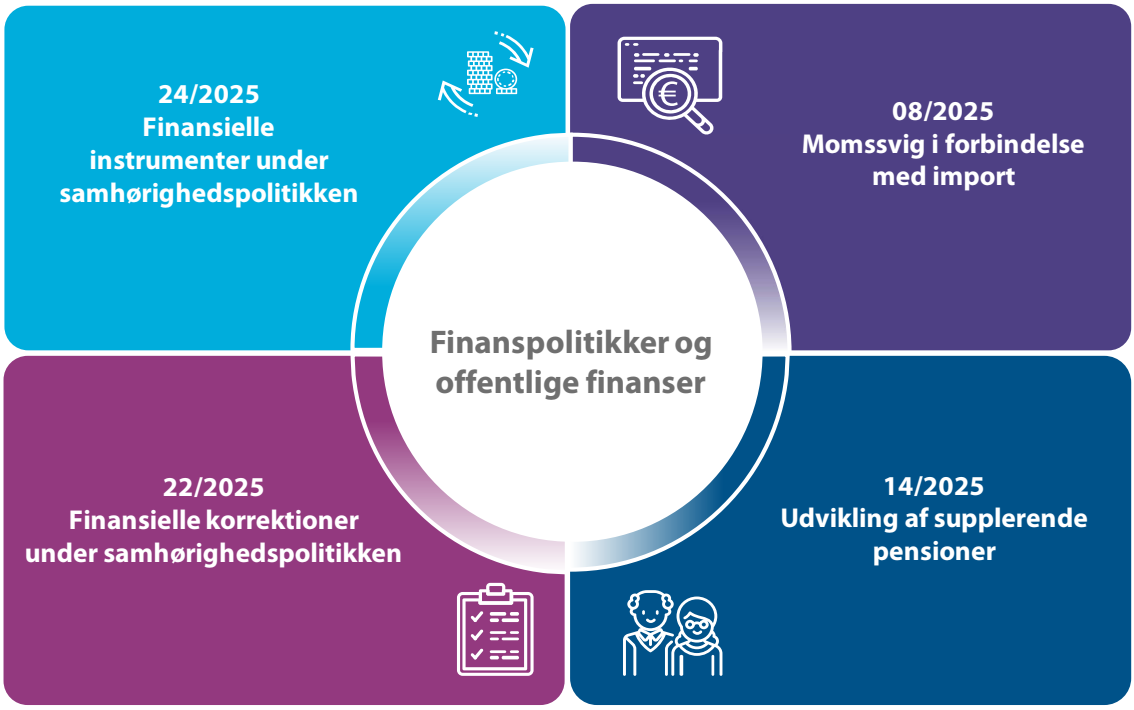

Kilde: Revisionsretten.

[25] Særberetning 25/2025.

3.34. ***Moms*svig i forbindelse med import** har en negativ indvirkning på opkrævningen af såvel medlemsstaternes som EU's indtægter. Forenklede importprocedurer bidrager til at lette handelen og mindske den administrative byrde. Vi konstaterede imidlertid[26] mangler og uoverensstemmelser i EU's lovgivningsmæssige ramme samt svagheder i medlemsstaternes kontrol af, at de skyldige momsbeløb, der opkræves, er korrekte. Mange af svaghederne skyldtes de udfordringer, som told- og skattemyndighederne oplevede, når de samarbejdede på tværs af medlemsstaterne.

3.35. Vi konkluderede[27], at EU's tiltag til fremme af to pensionstyper på markedet for **supplerende pensioner** ikke havde styrket nogen af dem på tidspunktet for vores revision. De arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers grænseoverskridende virksomhed var fortsat minimal og koncentreret i nogle få medlemsstater med tradition for arbejdsmarkedspensioner. Det paneuropæiske personlige pensionsprodukt havde hverken vist sig som en alternativ opsparingsmulighed for EU-borgerne eller tiltrukket interesse fra investorer.

3.36. Vores revision vedrørende ***finansielle korrektioner*** viste[28], at der havde været adskillige svagheder i udformningen af mekanismen i de foregående *programmeringsperioder*, og at anvendelsen af korrektioner kun havde været delvis effektiv med hensyn til at beskytte EU-budgettet. Desuden havde rapporteringen ikke været tilstrækkelig pålidelig - bl.a. gav de anslåede fremtidige korrektioner ikke et fyldestgørende billede af Kommissionens evne til at identificere og korrigere *fejl*. Vi konkluderede også, at den retlige ramme for perioden 2014-2020 var kompleks, og at rammen for perioden 2021-2027 ikke var væsentligt forbedret.

---

[26] Særberetning 08/2025.

[27] Særberetning 14/2025.

[28] Særberetning 22/2025.

3.37. *Finansielle instrumenter* har en potentielt "revolverende" karakter, fordi tilbagebetalingspligtig støtte tilbageføres til de offentlige myndigheder og kan anvendes til at støtte flere *støttemodtagere* og projekter. Vi konstaterede[29], at der delvis var opnået en revolverende effekt i praksis, men at det fulde potentiale ikke var udnyttet. I støtteberettigelsesperioden havde genanvendelsen af tilbageførsler under finansielle instrumenter (f.eks. lån tilbagebetalt af *slutmodtagere*) været begrænset, hvilket bl.a. skyldtes *absorptions*pres på forvaltningsmyndighederne, investeringernes langsigtede karakter, prioriteter vedrørende tiltrækning af private investorer, den uklare ramme og eksterne faktorer.

Væsentlige institutionelle interessenter

Europa-Parlamentet

3.38. Europa-Parlamentet havde ved udgangen af april 2026 drøftet 20 af vores 26 særberetninger i sine udvalg. Det henviste til ti[30] af beretningerne i sin beslutning om decharge for 2024, Sektion III - Kommissionen og *forvaltningsorganerne* og de *europæiske udviklingsfonde*. Følgende kan nævnes som eksempler fra dechargebeslutningen:

- Vores beretning om militær mobilitet i EU[31]: Parlamentet opfordrede Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at øge gennemsigtigheden i EU's forsvarsudgifter på tværs af alle relevante instrumenter, til at give dechargemyndigheden regelmæssig konsolideret rapportering om budgetgennemførelsen og -resultaterne for alle forsvarsrelaterede udgifter og til at give Parlamentet en mere systematisk opfølgning og rapportering.

- Vores beretning om EU-finansiering til bekæmpelse af skovbrande[32]: Parlamentet opfordrede Kommissionen til at forbedre aggregeringen af skovbrandsrelaterede udgifter og til at styrke overvågningen af resultaterne og den langsigtede bæredygtighed af forebyggende foranstaltninger.

---

[29] Særberetning 24/2025.

[30] Særberetning 04/2025, 11/2025, 16/2025, 17/2025, 18/2025, 20/2025, 21/2025, 22/2025, 24/2025 og 26/2025.

[31] Særberetning 04/2025.

[32] Særberetning 16/2025.

- Vores beretning om EU's handelsbistand til de mindst udviklede lande[33]: Parlamentet opfordrede Kommissionen til at vende faldet i Aid for Trade-finansieringen til de mindst udviklede lande, straks foretage den planlagte analyse for 2026 og foreslå korrigerende foranstaltninger, der sikrer, at handelsbistanden prioriterer de lande, der har størst behov.

- Vores beretning om EU-budgettets fleksibilitet[34]: Parlamentet anbefalede, at Kommissionen i fremtidige FFR-forslag medtager en omfattende analyse af behov, risici og kriseberedskabskapacitet. Dette vil sikre, at *fleksibilitetsinstrumenterne* er tilstrækkeligt begrundede, tilstrækkeligt finansierede og i stand til at håndtere uforudsete begivenheder uden at blive udtømt for tidligt.

- Vores beretning om Kommissionens støtte til bekæmpelse af sult i Afrika syd for Sahara[35]: Parlamentet opfordrede Kommissionen til at styrke omkostningsanalysen, indkøbsplanlægningen og den behovsbaserede gennemførelse.

---

[33] Særberetning 17/2025.

[34] Særberetning 18/2025.

[35] Særberetning 20/2025.

Rådet for Den Europæiske Union

3.39. Rådet havde pr. 5. maj 2026 udarbejdet konklusioner om 12[36] af de 26 særberetninger, vi offentliggjorde i 2025. Disse konklusioner støttede generelt vores anbefalinger og indeholdt også yderligere bemærkninger, hvoraf nogle er beskrevet nedenfor.

- Vores beretning[37] om **samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa**: Rådet opfordrede Kommissionen til at sørge for, at der er indført et passende overvågningssystem, hvis den udarbejder nye kriserelaterede foranstaltninger eller ændringer, således at de data, der er nødvendige for at kunne vurdere *effektiviteten* af sådanne foranstaltninger, er tilgængelige.

- Vores beretning[38] om **microchipindustrien**: Rådet opfordrede Kommissionen til at foretage en realitetskontrol af strategien for at vurdere overensstemmelsen mellem trufne foranstaltninger og fastsatte mål, dele denne vurdering med både medlemsstater og interessenter, hurtigt identificere veje til korrigerende foranstaltninger i samarbejde med medlemsstaterne, samtidig med at planen for gennemførelsen af strategien følges, og fremskynde det forberedende arbejde med henblik på at revidere mikrochipforordningen i fremtiden.

- Vores beretning[39] om **finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken**: Rådet opfordrede Kommissionen til at forbedre rapporteringen om korrektioner vedrørende samhørighedspolitikken i de *årlige aktivitetsrapporter* og i *den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*, sådan som vi anbefalede.

---

[36] Særberetning 05/2025, 07/2025, 09/2025, 10/2025, 11/2025, 12/2025, 13/2025, 15/2025, 16/2025, 21/2025, 22/2025 og 24/2025.

[37] Særberetning 05/2025.

[38] Særberetning 12/2025.

[39] Særberetning 22/2025.

Del 2 - Præstation i programmerne under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme

Indledning

3.40. Når vi undersøger Kommissionens præstationsrapportering, fokuserer vi hvert år på et specifikt område. I år dækkede vi de præstationsoplysninger vedrørende udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier", som er præsenteret i *programgennemførelseserklæringerne* i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024.

3.41. Samhørighedspolitikken er EU's primære investeringspolitik til at støtte jobskabelse, erhvervsmæssig konkurrenceevne, økonomisk vækst, *bæredygtig udvikling* og forbedring af borgernes livskvalitet i alle regioner og byer i EU. Det overordnede mål er at mindske forskellene og styrke samhørigheden i hele EU ved at støtte investeringer gennem specifikke nationale eller regionale programmer. Med henblik på at opfylde disse mål og imødekomme de forskellige udviklingsbehov i alle EU's regioner er næsten en tredjedel af det samlede EU-budget afsat til samhørighedspolitikken for perioden 2021-2027.

3.42. De væsentligste fonde, der finansieres over EU-budgettets udgiftsområde "Samhørighed, resiliens og værdier", er:

- *Den Europæiske Fond for Regional Udvikling* (EFRU): investeringer i social og økonomisk udvikling i alle EU's regioner og byer
- *Samhørighedsfonden*: investeringer i miljø og transport i mindre velstående EU-lande
- *Den Europæiske Socialfond Plus* (ESF+): støtte til beskæftigelse og skabelse af et retfærdigt og socialt inklusivt samfund i EU-landene
- *Erasmus+*: støtte til mobilitet og samarbejde inden for uddannelse, ungdom og idræt i og uden for Europa.

3.43. Udgiftsområdet "Samhørighed, resiliens og værdier" havde en oprindelig FFR-tildeling på 378 milliarder euro i 2018-priser, og EFRU (200 milliarder euro) og Samhørighedsfonden (43 milliarder euro) tilsammen tegnede sig for to tredjedele af dette beløb (***figur 3.8***). ESF+, EFRU og Samhørighedsfonden gennemføres ved *delt forvaltning* mellem Kommissionen og medlemsstaterne, mens Erasmus+ hovedsagelig gennemføres ved *indirekte forvaltning* gennem nationale agenturer. ***Kapitel 6*** i vores årsberetning indeholder en liste over vores revisionsresultater vedrørende den *formelle rigtighed* af udgifterne på dette FFR-udgiftsområde.

Figur 3.8 - FFR-udgiftsområde 2 for 2021-2027

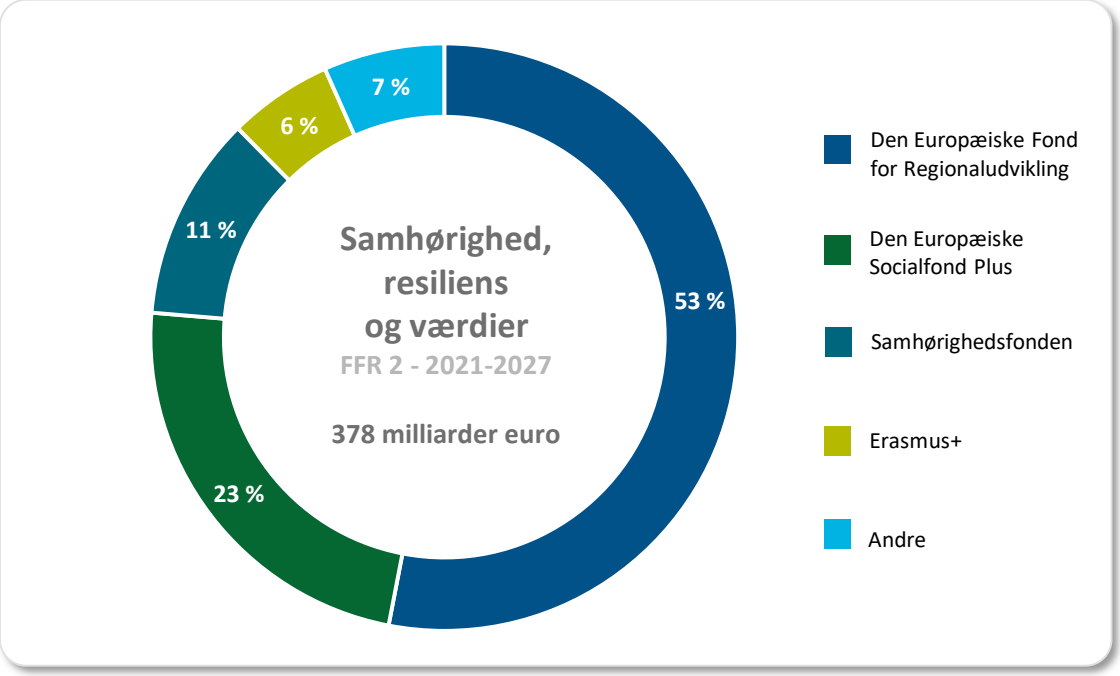

Kilde: Europa-Kommissionen, Den flerårige finansielle ramme 2021-2027 (forpligtelser) - 2018-priser.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

3.44. Vi analyserede den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som er Kommissionens overordnede årlige præstationsrapport om EU-budgettet. Vi kontrollerede, om Kommissionen havde anvendt sin præstationsrapporteringsramme korrekt ved udarbejdelsen af programgennemførelseserklæringerne vedrørende FFR-udgiftsområde 2 i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024. Vi tog hensyn til vores tidligere revisionsarbejde og undersøgte, hvordan indikatorer var blevet anvendt til at rapportere om præstation. Med hensyn til alle de fire programmer, som vi undersøgte (EFRU, Samhørighedsfonden, ESF+ - og dets forgænger ESF - og Erasmus+), vurderede vi, om præstationsoplysningerne og indikatorerne i programgennemførelseserklæringerne er pålidelige, og om disse indikatorer er udformet i overensstemmelse med SMART-princippet, så de er "specifikke", "målbare", "opnåelige", "relevante" og "tidsbestemte". For ESF+ udarbejdes der en særskilt programgennemførelseserklæring (ligesom det var tilfældet for dets forgænger ESF), mens der rapporteres om EFRU og Samhørighedsfonden i programgennemførelseserklæringen om regionalpolitikken. Vi vurderede også de samlede fremskridt som målt ved hjælp af indikatorerne.

Præstationsrapporteringen vedrørende udgiftsområde 2 er udarbejdet efter Kommissionens instrukser

3.45. Rapporteringsrammen vedrørende den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport var stabil, og der var udsendt instrukser fra Kommissionens administrationsråd. Disse instrukser er overholdt ved udarbejdelsen af de programgennemførelseserklæringer, som vi undersøgte.

3.46. Budgettallene i programgennemførelseserklæringerne vedrørende de undersøgte programmer er hentet fra Kommissionens regnskabssystem. Vi konstaterede ingen væsentlige fejl i de forpligtelser og betalinger, der er rapporteret for 2024.

3.47. Generaldirektoratet for Budget kontrollerede kvaliteten af dataene i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Vi konstaterede i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024, at de fleste kvantitative henvisninger til de programmer, vi undersøgte, er baseret på relevant dokumentation.

3.48. Rapporteringsinstrukserne giver mulighed for at rapportere om op til ni indikatorer i programgennemførelseserklæringernes tabel over *nøglepræstationsindikatorer* (KPI'er), men vi bemærkede, at erklæringen om ESF for 2014-2020 kun oplyser om tre indikatorer, der er vurderet som "opfyldt", og ikke oplyser om de to resterende indikatorer i tabellen, hvoraf den ene er vurderet som "opfyldt", mens den anden har vurderingen "moderate fremskridt". Tilsvarende omfatter den korte liste med ni indikatorer i programgennemførelseserklæringen om regionalpolitikken for perioden 2014-2020 ikke alle vurderingskategorier, f.eks. "fortjener opmærksomhed".

3.49. Vi konstaterede ved vores analyse af oplysningerne i de undersøgte programgennemførelseserklæringers afsnit om konkrete eksempler på resultater, at de rapporterede tal for ESF+-programmet sammenfatter programmets faktiske resultater. De rapporterede oplysninger om EFRU og Samhørighedsfonden indeholder derimod ikke kun tal baseret på endelige output leveret af afsluttede projekter, men også tal, som er baseret på støttede projekter under gennemførelse, og som derfor ikke burde være præsenteret som konkrete resultater. Vi konstaterede endvidere, at programgennemførelseserklæringen om Erasmus+ i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024 hovedsagelig henviser til resultater fra 2023 med begrænset relevans vedrørende den omhandlede rapporteringsperiode.

Resultatrammen for 2021-2027 sikrer bedre overvågning af programmernes resultater, men ikke af deres effekt

Rammen for 2021-2027 omfatter flere resultatindikatorer end tidligere, men der mangler stadig effektindikatorer for de fleste programmer

3.50. Samlet set mener vi, at nøglepræstationsindikatorerne i de undersøgte programgennemførelseserklæringer for begge programmeringsperioder (2014-2020 og 2021-2027) i vid udstrækning er defineret efter SMART-princippet. De KPI'er for perioden 2014-2020, der er anvendt vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, har dog ikke tilstrækkeligt fokus på resultater, og de, der er anvendt vedrørende ESF, har ikke tilstrækkeligt fokus på effekt.

3.51. Forordningerne for perioden 2021-2027 indeholder afbalancerede sæt af indikatorer vedrørende output og resultater - og også vedrørende effekt for så vidt angår Erasmus+. Forordningerne for 2021-2027 om EFRU og Samhørighedsfonden og om ESF+ indeholder ingen effektindikatorer (***tabel 3.1***), der gør det muligt at overvåge EU-udgifternes præstation på lang sigt.

Tabel 3.1 - Typer af præstationsindikatorer

Program	Input	Output	Resultater	Effekt	I alt
2014-2020 (*)					
EFRU og Samhørighedsfonden	0	58	0	0	58
ESF	0	22	9	0	31
I alt	**0**	**80**	**9**	**0**	**89**
2021-2027 (**)					
EFRU og Samhørighedsfonden	0	23	21	0	44
ESF+	0	16	9	0	25
Erasmus+	3	37	14	6	60
I alt	**3**	**76**	**34**	**6**	**129**

(*) baseret på forordningerne om programmerne.
(**) baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026.

Kilde: Revisionsretten.

3.52. Det er også blevet nævnt i nogle af programevalueringerne, at manglen på effektindikatorer giver begrænsninger. Kommissionens konsekvensanalyse[40] af EFRU og Samhørighedsfonden omtalte således behovet for at sikre en opgradering vedrørende 2021-2027 i forhold til 2014-2020, f.eks. ved at udvide sættet af fælles indikatorer, så det ikke kun omfatter output, men også resultater og effekt.

3.53. Det er angivet i værktøjskassen med fælles indikatorer for ESF+-indsatsområdet under delt forvaltning, at effektindikatorer ikke bør anvendes til overvågningsformål, og at effekt bør vurderes ved hjælp af evalueringer. Denne tilgang blev valgt, fordi det var svært at indsamle solide og rettidige data vedrørende effektindikatorer og påvise en årsagsforbindelse.

[40] "Impact assessment on the European Regional Development Fund and on the Cohesion Fund" (SWD(2018) 282), 29. maj 2018, s. 73.

3.54. I vores udtalelse 10/2026 om Kommissionens lovgivningsforslag om en præstationsramme vedrørende FFR for perioden efter 2027 bemærkede vi, at forslaget ikke indeholdt effektindikatorer, selv om det i retningslinjerne for *bedre regulering* klart anbefales at anvende sådanne. Efter vores opfattelse er fastsættelse af effektindikatorer nødvendig med henblik på overvågning og efterfølgende evalueringer. Desuden blev det i midtvejsevalueringen[41] af programmerne under samhørighedspolitikken konkluderet, at deres overvågningssystem var blevet forbedret i forhold til den foregående periode, men at det kunne forbedres yderligere med hensyn til datatilgængelighed og -sammenlignelighed, så det bedre kunne opfylde evalueringsbehovene og anvendes til at vurdere effekten af støttede projekter.

Sporbarheden af de rapporterede data er generelt god

3.55. Vi testede værdierne bag hver af de KPI'er, der er præsenteret i programgennemførelseserklæringerne. Med hensyn til fondene under delt forvaltning undersøgte vi data fra otte medlemsstater vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden og fra fire medlemsstater vedrørende ESF+. Samlet set konstaterede vi, at de data, der lå til grund for de udvalgte KPI'er, generelt var tilgængelige, og at værdierne generelt var sporbare.

3.56. Med hensyn til Erasmus+ var den dokumentation, der lå til grund for de udvalgte indikatorer, generelt tilgængelig. Vedrørende KPI'en "antal deltagere i virtuelle læringsaktiviteter" bemærkede vi dog, at de rapporterede resultater er baseret på forventede i stedet for faktiske tal, hvilket er i strid med instrukserne om den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Der er derfor rapporteret et for højt antal deltagere.

3.57. Midtvejsevalueringen af Erasmus+[42] fremhævede, at der var foretaget vigtige forbedringer af overvågningsrammen i forhold til det tidligere program, f.eks. ved at fastsætte nye indikatorer med henblik på at forbedre præstationsmålingen og programmets effekt og ved at reducere antallet af specifikke mål. Den påpegede dog også, at overvågningsdataene vedrørende nogle indikatorer ikke var tilstrækkelige til, at årsagsforbindelsen mellem Erasmus+-aktiviteterne og deres resultater kunne kvantificeres.

---

[41] "Mid-term evaluation of the cohesion policy programmes 2021-2027 financed by the European Regional Development Fund, the Cohesion Fund and the Just Transition Fund" (SWD(2025) 299), s. 75.

[42] "Interim evaluation of the 2021-2027 Erasmus+ programme and final evaluation of the 2014-2020 Erasmus+ programme" (SWD(2025) 186).

Indikatorerne viser varierende præstation på tværs af programmerne: Vores vurdering er lavere end Kommissionens

Vores vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene er mindre positiv end Kommissionens

3.58. Kommissionens vurderingsmetode vedrørende begge FFR-perioder var stabil. De mulige vurderinger af fremskridtene med hensyn til KPI-målene er: "opfyldt", "på rette vej", "moderate fremskridt", "fortjener opmærksomhed" og "ingen data". Kommissionen anvender denne vurderingsmetode på de præstationsdatatabeller, der er vedlagt både budgetforslaget og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

3.59. Vi bemærkede med hensyn til EFRU og Samhørighedsfonden for perioden 2021-2027, at der kun var fastsat delmål for 2024, sådan som forordningen kræver[43]. Uden årlige delmål er det svært at foretage en årlig vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene for 2029. Uden sådanne delmål får programforvalterne og interessenterne desuden ikke rettidig feedback om fremskridtene, hvilket gør det sværere for dem at tilpasse deres strategier.

3.60. Med hensyn til ESF+ var der fastsat delmål vedrørende 13 (52 %) af de 25 indikatorer, og med hensyn til Erasmus+ var der fastsat årlige delmål, som gjorde overvågningen af fremskridt mere detaljeret. Allerede i vores årsberetning for 2024 behandlede vi spørgsmålet om anvendelse af årlige delmål i præstationsdatatabellerne[44].

3.61. Vi konstaterede også, at visse indikatorer ikke havde målværdier. Under ESF+ manglede der f.eks. specifikke målværdier for fem (20 %) af de 25 indikatorer vedrørende målet "social inklusion, herunder bidrag til fattigdomsbekæmpelse og sundhed".

---

[43] Artikel 16 i forordning (EU) 2021/1060.

[44] Årsberetningen for 2024, kapitel 3, anbefaling 3.2.

3.62. Vedrørende begge perioder analyserede vi Kommissionens vurderinger af de rapporterede resultater i de undersøgte programgennemførelseserklæringer for 2024, idet vi anvendte en metode svarende til den, der er beskrevet i bilaget til vores beretning om EU-budgettets præstation i 2019. I 19 % af tilfældene (38 ud af 196) afviger vores præstationsvurderinger fra Kommissionens (***figur 3.9***). ***Bilag 3.3*** indeholder en detaljeret analyse af vores vurderinger vedrørende de enkelte programmål. I de fleste tilfælde mener vi, at Kommissionens vurderinger er for positive. Dette kan i nogen grad skyldes, at Kommissionen tog hensyn til igangværende projekter, som endnu ikke var afspejlet i de rapporterede tal.

Figur 3.9 - Vurdering af præstationsindikatorer - Kommissionen og Revisionsretten

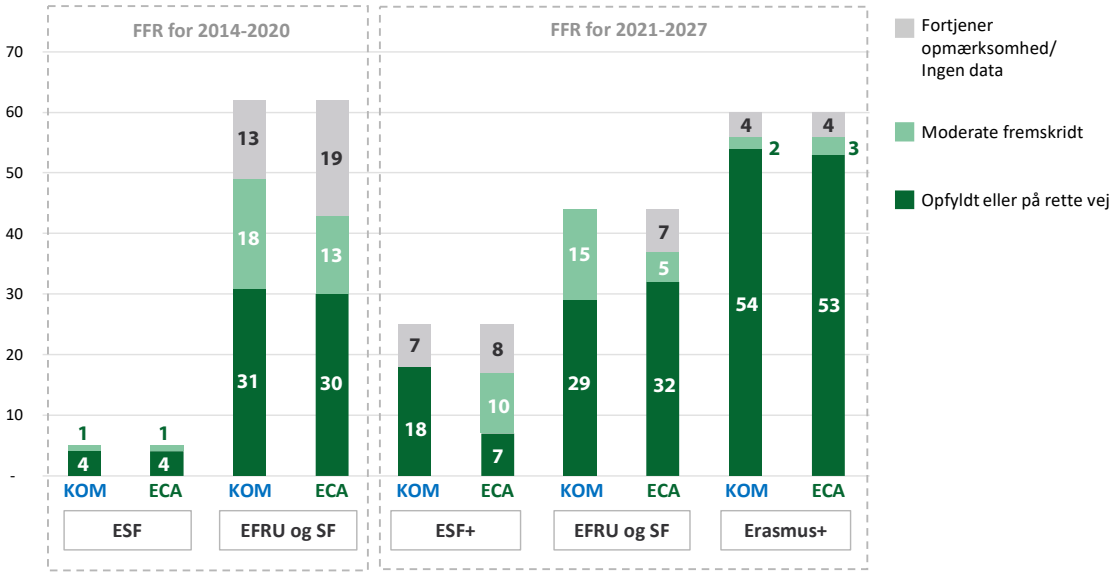

KOM	Europa-Kommissionen
ECA	Den Europæiske Revisionsret
ESF	Den Europæiske Socialfond
EFRU	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
SF	Samhørighedsfonden
ESF+	Den Europæiske Socialfond Plus

Kilde: Revisionsretten.

3.63. ***Tekstboks 3.1*** viser to eksempler fra programmerne under EFRU og Samhørighedsfonden for 2014-2020, hvor vi ikke mener, at Kommissionens vurderinger er i overensstemmelse med de resultater, der er rapporteret i programgennemførelseserklæringerne. Vores vurdering af de fem indikatorer i programgennemførelseserklæringen om ESF for 2014-2020 er den samme som Kommissionens.

Tekstboks 3.1

Eksempler på optimistiske vurderinger vedrørende præstationsindikatorer

EFRU 2014-2020

Indikator/delindikator	Referenceværdi	Fremskridt	Mål	Resultater 31.12.2022	Kommissionens vurdering
Yderligere affaldsgenanvendelseskapacitet	0	31 %	1 424 815	436 056	Moderate fremskridt

Kilde: Programgennemførelseserklæringen om regionalpolitikken i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024.

Samhørighedsfonden 2014-2020

Indikator/delindikator	Referenceværdi	Fremskridt	Mål	Resultater 31.12.2022	Kommissionens vurdering
Yderligere antal personer omfattet af en forbedret spildevandsrensning	0	37 %	9 843 012	3 670 236	Moderate fremskridt

Kilde: Programgennemførelseserklæringen om regionalpolitikken i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024.

I disse tilfælde er Kommissionens vurdering baseret på en forventning om, at målene vil blive opfyldt (faktiske resultater plus fremtidige resultater i henhold til indgåede aftaler). I ingen af tilfældene forekommer vurderingen "moderate fremskridt" realistisk, da de rapporterede resultater er fra udgangen af 2022, og der kun er ét år tilbage - 2023 - at rapportere om. Baseret på de foreliggende oplysninger ville en mere forsigtig vurdering vedrørende disse to indikatorer være "fortjener opmærksomhed", da det med rimelighed kan forventes, at målene ikke vil blive opfyldt.

3.64. Med hensyn til perioden 2021-2027 konstaterede vi, at både programgennemførelseserklæringen om ESF+ og programgennemførelseserklæringen om EFRU og Samhørighedsfonden ud over de faktiske resultater angiver KPI-værdier baseret på indgåede *tilskuds*aftaler, der endnu ikke var gennemført. Dette muliggør en mere omfattende vurdering vedrørende indikatorerne, som tager hensyn til forventede resultater. Med hensyn til nogle af indikatorerne under den nuværende FFR mener vi dog, at Kommissionens vurderinger af fremskridtene er for optimistiske i forhold til resultaterne - uanset om der kun anvendes faktiske resultater eller også anvendes resultater baseret på indgåede aftaler. ***Tekstboks 3.2*** viser to eksempler på dette.

Tekstboks 3.2

Eksempler på optimistiske vurderinger vedrørende præstationsindikatorer

EFRU og Samhørighedsfonden 2021-2027

Indikator/delindikator	Fremskridt	Mål	Resultater 31.12.2024	Kommissionens vurdering
12.1 Areal af grøn infrastruktur	Faktisk resultat: 0,41 % Udvalgte operationer: 5,31 %	249 669	Faktisk resultat: 1 023 Udvalgte operationer: 13 247	Moderate fremskridt

Kilde: Programgennemførelseserklæringen om regionalpolitikken i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024.

ESF+

Indikator/delindikator	Fremskridt	Mål	Resultater 31.12.2024	Kommissionens vurdering
3.4. Samlet antal deltagere i aktioner til fremme af social integration af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse	3 %	135 800 000	3 420 000	På rette vej

Kilde: Programgennemførelseserklæringen om ESF+ i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024.

De opnåede EFRU-fremskridt ved udgangen af 2024 - selv medregnet de fremtidige resultater på 5 %, der er baseret på indgåede aftaler (som Kommissionen kalder "udvalgte operationer") - berettiger efter vores mening ikke til vurderingen "moderate fremskridt", men burde i stedet udløse vurderingen "fortjener opmærksomhed" (på grund af de langsomme fremskridt).

Programgennemførelseserklæringen om ESF+ angiver de faktiske resultater. Uden supplerende oplysninger om pipelinen af potentielle projekter - ud over en bemærkning i præstationsdatatabellerne om, at gennemførelsen fik momentum i 2024 - forekommer det derfor uberettiget at give vurderingen "på rette vej" med 3 % fremskridt efter fire års gennemførelse

3.65. Med hensyn til Erasmus+ er vi generelt enige i alle Kommissionens KPI-vurderinger.

Ifølge indikatorerne er der indtil videre opnået bedre præstationer i de aktuelle programmer end under den foregående FFR, undtagen vedrørende ESF+

3.66. KPI'erne giver nyttige oplysninger om fremskridt og opfyldelse af mål. En vurdering af, i hvilket omfang de finansierede foranstaltninger har adresseret behov på EU-plan, kan imidlertid ikke alene baseres på, om indikatorernes mål er opfyldt - det kræves også, at Kommissionen evaluerer dem, når programmet er blevet gennemført. I de følgende punkter redegør vi for de undersøgte programmers samlede præstation på grundlag af vores vurdering af oplysningerne i præstationsdatatabellerne fra budgetforslaget for 2026. Vores vurdering af fremskridtene adskiller sig i nogle tilfælde fra Kommissionens (punkt ***3.62***).

Perioden 2014-2020

3.67. Med hensyn til EFRU og Samhørighedsfonden er der i præstationsdatatabellerne rapporteret om 62 indikatorer og delindikatorer vedrørende 11 specifikke mål/kategorier. Ifølge vores vurdering (***figur 3.9***) viser rapporteringen, at 30 (48 %) af de 62 indikatorer var "opfyldt" eller "på rette vej", mens der for ni af indikatorerne ikke forelå data, der kunne underbygge en vurdering. Disse ni indikatorer er effektindikatorer, som ikke vil blive anvendt i den næste rapporteringsperiode (punkt ***3.50***). Baseret på rapporteringen om indikatorerne i programgennemførelseserklæringen for 2024 mener vi, at de regionalpolitiske programmer kun delvis havde opfyldt deres mål. Vi mener nemlig, at næsten halvdelen af indikatorerne vedrørende mål såsom "bevarelse og beskyttelse af miljøet" og "fremme af bæredygtig transport" burde have vurderingen "moderate fremskridt" eller "fortjener opmærksomhed" (***bilag 3.3***).

3.68. Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024 blev udarbejdet i begyndelsen af 2025 med anvendelse af data for 2022, som var de mest aktuelle på daværende tidspunkt. Efter vores mening gik der således lang tid fra skæringsdatoen for de anvendte tal og offentliggørelsen af dem (***figur 3.10***).

Figur 3.10 - Vigtige punkter på tidslinjen vedrørende den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024

Kilde: Revisionsretten.

3.69. Med hensyn til ESF-programmet er der i de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026, rapporteret om fem af de 14 *resultatindikatorer*, der er fastsat i forordningen. Vores vurdering (***figur 3.9***) er den samme som Kommissionens. Baseret på rapporteringen om indikatorerne mener vi, at programmet har opfyldt sine mål (***bilag 3.3***).

Perioden 2021-2027

3.70. Med hensyn til EFRU og Samhørighedsfonden er der i præstationsdatatabellerne rapporteret om 44 indikatorer vedrørende 20 specifikke mål. Ifølge vores vurdering (***figur 3.9***) viser rapporteringen om de forventede resultater, at 32 (73 %) af de 44 indikatorer var på rette vej til at blive opfyldt. Vi mener derfor samlet set, at programmerne er på vej til at opfylde de fleste af deres mål (***bilag 3.3***). Vi bemærker også den generelt positive midtvejsevaluering[45], hvor det blev anført, at de evaluerede fonde er velegnede til at afhjælpe regionale forskelle, og at gennemførelsen accelererede betydeligt i første halvdel af 2024, så den indhentede kurven for 2014-2020.

[45] SWD(2025) 299.

3.71. Alle de indikatorer, der er rapporteret i præstationsdatatabellerne vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden for 2021-2027, ledsages af den samme generiske forklaring på udviklingen: at det er for tidligt at kommentere de fastsatte mål for samhørighedspolitikken, men at der på dette trin i gennemførelsescyklussen ikke er grund til at forvente, at målene ikke vil blive opfyldt. I betragtning af at gennemførelsen nærmer sig midtvejspunktet i perioden (der skal rapporteres vedrørende ni år, og dette er det fjerde), betyder manglen på årlige delmål, at det er svært at foretage en objektiv vurdering af fremskridtene og at sikre rettidige korrigerende foranstaltninger (punkt ***3.59***).

3.72. Med hensyn til ESF+-programmet er der i præstationsdatatabellerne rapporteret om 25 indikatorer vedrørende fire brede politikområder (***bilag 3.3***). I modsætning til vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden er der vedrørende ESF rapporteret faktiske resultater og ingen forventede resultater af udvalgte operationer. Vi bemærker i denne forbindelse, at vi i vores årsberetning for 2024 anbefalede, at Kommissionen begrunder vurderinger, der bygger på andre oplysninger end validerede data (anbefaling 3.3). Ifølge vores vurdering (***figur 3.9***) viser rapporteringen, at kun 7 (35 %) af de 20 indikatorer med mål var på rette vej til at blive opfyldt. Vores vurdering af indikatorerne viser, at programmet indtil videre kun delvis opfylder sine mål, og at opfyldelsen er højest vedrørende "beskæftigelse og social innovation" og lavest vedrørende "social inklusion".

3.73. Med hensyn til Erasmus+ er der i præstationsdatatabellerne rapporteret om 60 indikatorer vedrørende tre specifikke mål (***bilag 3.3***). Vores vurdering (***figur 3.9***) er den samme som Kommissionens: Rapporteringen viser, at 53 (88 %) af de 60 indikatorer var på rette vej eller allerede var opfyldt. Denne vurdering blev bekræftet af midtvejsevalueringen.

3.74. Imidlertid var de fastsatte mål for 21 indikatorer Erasmus+-indikatorer (35 % af de 60 indikatorer) allerede opfyldt efter kun fire års gennemførelse, selv om programmet skal løbe i syv år. Dette rejser spørgsmålet, om målene var ambitiøse nok. Desuden kan den rapporterede præstation være blevet undervurderet, fordi der vedrørende 10 indikatorer (17 % af de 60) ikke er rapporteret data for 2024 - så tallene kun viser præstationen for 2021-2023 - og der vedrørende tre indikatorer slet ikke er rapporteret data for rapporteringsperioden. Ofte er præstationsdatatabellernes forklaringer vedrørende sådanne informationshuller ikke tilstrækkelig klare.

Konklusioner og anbefalinger

3.75. Kommissionens præstationsrapportering vedrørende FFR-udgiftsområde 2 i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024 er udarbejdet efter de fastlagte instrukser (punkt ***3.45***-***3.47***). I visse tilfælde giver den sammenfattende indikatortabel et for positivt billede af programmernes præstation, enten fordi der kun er medtaget indikatorer, der viser gode fremskridt (punkt ***3.48***), eller fordi der er angivet præstationsoplysninger om igangværende projekter i stedet for endelige resultater (punkt ***3.49***).

3.76. Programgennemførelseserklæringernes præstationsindikatorer for begge perioder er udformet i overensstemmelse med SMART-princippet (punkt ***3.50***). Præstationsrammen vedrørende FFR for 2021-2027 omfatter flere resultatindikatorer end rammen vedrørende den foregående periode, men der mangler stadig effektindikatorer for de fleste programmer. Efter vores opfattelse bidrager fastsættelse af effektindikatorer i begyndelsen af programmeringsperioden til at lette overvågning og efterfølgende evalueringer (punkt ***3.53*** og ***3.54***). I denne henseende repræsenterer Erasmus+ derimod god praksis med et fuldstændigt sæt output-, resultat- og effektindikatorer (punkt ***3.54***).

3.77. Generelt er sporbarheden af de rapporterede præstationsdata god. Vi bemærkede dog, at der vedrørende en af Erasmus+-indikatorerne er anvendt forventede i stedet for faktiske tal, og at det angivne resultat derfor er for højt (punkt ***3.56***).

3.78. Kommissionens metode til vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene er den samme som i de foregående år, hvilket sikrer stabilitet i den samlede præstationsramme (punkt ***3.58***). Med hensyn til 19 % af indikatorerne (37 ud af 196) i de undersøgte programgennemførelseserklæringer har vi en anden vurdering af fremskridtene end Kommissionen. Vedrørende de fleste af disse indikatorer er vores vurdering af resultaterne mindre positiv end Kommissionens. Dette kan i nogen grad skyldes, at Kommissionen tog hensyn til igangværende projekter, som endnu ikke var afspejlet i de rapporterede tal (punkt ***3.62***-***3.65***).

3.79. Med hensyn til programmerne under delt forvaltning i perioden 2014-2020 vurderer vi på grundlag af programgennemførelseserklæringen for 2024, at EFRU og Samhørighedsfonden kun delvis har opfyldt deres mål (punkt ***3.67***). Desuden mangler der en ajourført vurdering af programmerne samlet set, fordi der gik lang tid mellem det år, som dataene vedrører (2022), og det år, hvor de blev offentliggjort (2024) (punkt ***3.68***). ESF opfyldte sine mål (punkt ***3.69***).

3.80. Med hensyn til programmerne for 2021-2027 konkluderer vi vedrørende de indikatorer, som der foreligger data om, at EFRU og Samhørighedsfonden (punkt ***3.70***) og Erasmus+ (punkt ***3.73***) er på rette vej til at opfylde deres mål, mens ESF+ (punkt ***3.72***) halter bagefter, da vi mener, at kun 35 % af dets indikatorer (7 ud af 20) er på rette vej.

3.81. Vedrørende perioden 2021-2027 er der imidlertid ikke fastsat årlige delmål for EFRU's og Samhørighedsfondens præstationsindikatorer, hvilket gør det svært at foretage en objektiv vurdering af fremskridtene (punkt ***3.71***). Desuden var et stort antal Erasmus+-indikatorer allerede opfyldt tre år før planlagt (punkt ***3.74***), hvilket viser, at målene muligvis ikke var ambitiøse nok.

3.82. På grundlag af vores konklusioner fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 3.1 - Forbedre præstationsrapporteringen

Kommissionen bør:

a) fastsætte effektindikatorer med henblik på at muliggøre en vurdering af programmernes præstation på lang sigt, som senere kan anvendes til efterfølgende evaluering af FFR for 2021-2027

b) ajourføre målværdierne for Erasmus+ i lyset af de opnåede resultater og den resterende gennemførelsesperiode.

Måldato for gennemførelsen: ved udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2026.

Anbefaling 3.2 - Forbedre sammenfatningen af programmernes vigtigste resultater

Kommissionen bør i programgennemførelseserklæringernes åbningsafsnit om konkrete eksempler på resultater kun oplyse om faktiske resultater.

Måldato for gennemførelsen: ved udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2026.

Bilag

Bilag 3.1 - Særberetninger offentliggjort i 2025 på Revisionsrettens strategiske områder

EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen	▪ SB 09/2025: Systemerne til sikring af, at genopretnings- og resiliensfacilitetens udgifter er i overensstemmelse med reglerne om offentlige udbud og statsstøtte ▪ SB 10/2025: Arbejdsmarkedsreformerne i de nationale genopretnings- og resiliensplaner ▪ SB 13/2025: Støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til den digitale omstilling i EU-medlemsstaterne ▪ SB 18/2025: EU's budgetfleksibilitet ▪ SB 21/2025: Genopretnings- og resiliensfacilitetens støtte til bedre erhvervsklima
Konkurrenceevne	▪ SB 01/2025: Digitale betalinger i EU ▪ SB 03/2025: Uberettiget geoblokering i forbindelse med e-handel ▪ SB 07/2025: Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ▪ SB 12/2025: EU's mikrochipstrategi ▪ SB 19/2025: Kritiske mangler på lægemidler
Modstands-dygtighed og europæiske værdier	▪ SB 04/2025: Militær mobilitet i EU ▪ SB 05/2025: Samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa ▪ SB 11/2025: Gennemsigtighed i EU-finansiering ydet til NGO'er ▪ SB 15/2025: EU's humanitære bistand under fjernforvaltning ▪ SB 17/2025: EU's handelsbistand til de mindst udviklede lande ▪ SB 26/2025: EU's organer til bekæmpelse af svig
Klimaændringer, miljø og naturressourcer	▪ SB 02/2025: Byforurening i EU ▪ SB 06/2025: EU-tiltag til bekæmpelse af havforurening fra skibe ▪ SB 16/2025: EU-finansiering til bekæmpelse af skovbrande ▪ SB 20/2025: Kommissionens støtte til bekæmpelse af sult i Afrika syd for Sahara ▪ SB 23/2025: Håndtering af kommunalt affald ▪ SB 25/2025: Strategiske LIFE-projekter
Finanspolitikker og offentlige finanser	▪ SB 08/2025: Momssvig i forbindelse med import ▪ SB 14/2025: Udvikling af supplerende pensioner i EU ▪ SB 22/2025: Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken ▪ SB 24/2025: Finansielle instrumenter under samhørighedspolitikken

Kilde: Revisionsretten.

Bilag 3.2 - Eksempler på tidlige foranstaltninger truffet af Kommissionen efter anbefalinger i Revisionsrettens særberetninger fra 2025

EU's indsats vedrørende genopretningen efter krisen

I juni 2025 sendte Kommissionen medlemsstaterne vejledning om, hvordan de kan strømline deres *nationale genopretnings- og resiliensplaner* yderligere for at sikre, at alle de milepæle og mål, der skal opfyldes senest den 31. august 2026[46], bliver opfyldt. Fremover skal de nationale og regionale partnerskabsplaner, som Kommissionen har foreslået vedrørende FFR for 2028-2034, sikre en tæt forbindelse mellem EU-finansieringen og de landespecifikke henstillinger[47].

I juli 2025 offentliggjorde Kommissionen sit forslag vedrørende FFR for 2028-2034 sammen med et ledsagende *arbejdsdokument*. I oktober 2025 gennemgik og ajourførte Kommissionen sine procedurer for udarbejdelse af forslag til *ændringsbudgetter*[48].

Den digitale omstilling i perioden 2028-2034 er medtaget blandt de specifikke mål i forslaget om Den Europæiske Fond. Dette initiativ vil også blive finansieret via politikken for digitalt lederskab under den foreslåede Europæiske Fond for Konkurrenceevne.

Styrkelse af EU's økonomiske konkurrenceevne til gavn for alle borgere

I december 2025 nåede fælleslovgiverne til foreløbig politisk enighed om lægemiddelpakken og afsluttede forhandlingerne. Desuden vedtog Kommissionen sin sundhedspakke, herunder et forslag til en europæisk forordning om bioteknologi, som ændrer EU-reglerne om kliniske forsøg. Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) godkendte Kommissionens generelle tilgang til forordningen om kritiske lægemidler.

I februar 2026 undertegnede Kommissionen aftalen om prækommercielle indkøb for at fremme udviklingen af den næste generation af influenzavacciner[49].

---

[46] Særberetning 10/2025 og 13/2025.

[47] Særberetning 10/2025.

[48] Særberetning 18/2025.

[49] Særberetning 19/2025.

Modstandsdygtighed over for trusler mod EU's sikkerhed og respekt for de europæiske værdier frihed, demokrati og retsstatsprincippet

I oktober 2025 offentliggjorde Kommissionen sine efterfølgende evalueringer af programmeringsperioden 2014-2020, som indeholder afsnit om kriseinstrumenter, en særskilt støtteundersøgelse med fokus på kriserespons, landeoversigter og casestudier, samt sin evalueringsrapport[50] om *REACT-EU*.

I november 2025 fremsatte Kommissionen et forslag til forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til at lette transport af udstyr, varer og personel til militære formål på tværs af Unionen sammen med en fælles meddelelse om militær mobilitet[51].

Klimaændringer, miljø og naturressourcer

I december 2025 vedtog Kommissionen meddelelsen om fremskyndelse af Europas omstilling til en cirkulær økonomi med henblik på at øge cirkulariteten for plast[52].

I juni 2025 vedtog Kommissionen den europæiske havpagt. EU's industrielle havstrategi, EU's havnestrategi[53] og Kommissionens meddelelse om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande[54] blev vedtaget i marts 2026.

---

[50] Særberetning 05/2025.

[51] Særberetning 04/2025.

[52] Særberetning 23/2025.

[53] Særberetning 06/2025.

[54] Særberetning 16/2025.

Finanspolitikker og offentlige finanser

I juli 2025 blev Rådets direktiv (EU) 2025/1539 om ændring af direktiv 2006/112/EF vedtaget. Det indførte foranstaltninger, der vil sikre opkrævning af moms på varer, der importeres til forbrugere i EU[55].

I november 2025 foreslog Kommissionen at styrke samarbejdet mellem skattemyndighederne, OLAF og EPPO. I skrivende stund er forslaget om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 under drøftelse i Rådet[56].

I november 2025 vedtog Kommissionen også en pensionspakke, hvis formål er at fremme supplerende pensioner. Pakken omfatter en henstilling om pensionssporingssystemer, et forslag til revision af IORP II-direktivet og et forslag til ændring af forordningen om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) samt en meddelelse om forøgelse af kapaciteten i EU-sektoren for supplerende pensioner til at øge pensionsindkomsten og levere langsigtet kapital til EU-økonomien[57].

[55] Særberetning 08/2025.

[56] Særberetning 08/2025.

[57] Særberetning 14/2025.

Bilag 3.3 - Status for præstationsindikatorer pr. 31.12.2024 baseret på Revisionsrettens vurdering

EFRU og Samhørighedsfonden 2014-2020

Investeringsprioriteter	Vurdering af præstationsindikatorer					I alt
	Opfyldt	På rette vej	Moderate fremskridt	Fortjener opmærksomhed	Intet mål	
1. Styrkelse af forskning	3	0	2	0	0	5
2. Bedre adgang til kommunikationsteknologi	0	0	1	0	0	1
3. Fremme af SMV'ers konkurrenceevne	2	1	0	0	0	3
4. Overgang til en lavemissionsøkonomi	0	3	3	2	0	8
5. Fremme af tilpasning til klimaforandringer	1	2	0	1	0	4
6. Bevarelse og beskyttelse af miljøet	1	2	2	3	0	8
7. Fremme af bæredygtig transport	2	6	3	4	3	18
8. Fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet	0	1	0	0	0	1
9. Fremme af social inklusion	0	1	1	0	0	2
10. Investering i uddannelse	1	0	0	0	0	1
11. Reduktion af forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer	2	2	1	0	6	11
I alt	**12**	**18**	**13**	**10**	**9**	**62**
	19 %	29 %	21 %	16 %	15 %	

Kilde: Revisionsretten, baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgettet for 2026.

ESF 2014-2020

Brede politikområder	Vurdering af præstationsindikatorer			I alt
	Opfyldt	På rette vej	Moderate fremskridt	
1. Fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet	0	1	0	1
2. Fremme af social inklusion	0	0	1	1
3. Investering i uddannelse	1	0	0	1
4. Fremme af specifik støtte til unge *NEET'er*	2	0	0	2
I alt	**3**	**1**	**1**	**5**
	60 %	20 %	20 %	

Kilde: Revisionsretten, baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026.

EFRU 2021-2027

Specifikke mål	Vurdering af præstationsindikatorer			I alt
	På rette vej	Moderate fremskridt	Fortjener opmærk-somhed	
1. Styrkelse af forsknings- og innovationskapaciteten og udbredelsen af avancerede teknologier	3	0	0	3
2. Udnyttelse af fordelene ved digitalisering for borgere, virksomheder og regeringer	2	0	0	2
3. Fremme af SMV'ers vækst og konkurrenceevne	2	0	0	2
4. Udvikling af færdigheder med henblik på intelligent specialisering, industriel omstilling og iværksætteri	2	0	0	2
5. Fremme af digital konnektivitet	2	0	0	2
6. Fremme af energieffektivitetsforanstaltninger og nedbringelse af drivhusgasemissioner	1	0	1	2
7. Fremme af vedvarende energi	2	0	0	2
8. Udvikling af intelligente energisystemer, -net og -lagring uden for TEN-E	1	0	1	2
9. Fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og katastrofemodstandsdygtighed	2	0	0	2
10. Fremme af bæredygtig vandforvaltning	2	0	0	2
11. Fremme af overgangen til en cirkulær økonomi	0	1	1	2
12. Fremme af naturbeskyttelse og biodiversitet og grøn infrastruktur, navnlig i bymiljøet, og mindskelse af forurening	0	1	1	2
13. Fremme af bæredygtig multimodal mobilitet i byer	1	1	0	2
14. Udvikling af et bæredygtigt, klimarobust, intelligent, sikkert og intermodalt TEN-T	4	0	0	4
15. Udvikling og fremme af bæredygtig, klimarobust, intelligent og intermodal mobilitet på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder forbedret adgang til TEN-T og grænseoverskridende mobilitet	3	0	1	4
16. Forbedring af arbejdsmarkedernes effektivitet og adgangen til beskæftigelse af høj kvalitet gennem udvikling af social innovation og infrastruktur	0	1	1	2
17. Forbedring af adgangen til inkluderende kvalitetstjenester inden for uddannelse og livslang læring gennem udvikling af infrastruktur	2	0	0	2
18. Fremme af socioøkonomisk integration af marginaliserede befolkningsgrupper, migranter og ugunstigt stillede grupper gennem integrerede foranstaltninger, herunder boliger og sociale ydelser	0	1	1	2
19. Sikring af lige adgang til sundhedspleje gennem udvikling af infrastruktur, herunder primær sundhedspleje	2	0	0	2
20. Fremme af en integreret social, økonomisk og miljømæssig udvikling samt kulturarv, turisme og sikkerhed i byområder	1	0	0	1
I alt	**32**	**5**	**7**	**44**
	73 %	11 %	16 %	

Kilde: Revisionsretten, baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026.

ESF+ 2021-2027

Specifikke mål	Vurdering af præstationsindikatorer				I alt
	På rette vej	Moderate fremskridt	Fortjener opmærksomhed	Ingen data	
1. Beskæftigelse og arbejdskraftmobilitet	0	5	0	0	5
2. Uddannelse	0	4	0	0	4
3. Social inklusion, herunder bidrag til fattigdomsbekæmpelse og sundhed	2	1	3	5	11
4. Beskæftigelse og social innovation	5	0	0	0	5
I alt	**7**	**10**	**3**	**5**	**25**
	28 %	40 %	12 %	20 %	

Kilde: Revisionsretten, baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026.

Erasmus+

Specifikke mål	Vurdering af præstationsindikatorer					I alt
	Opfyldt	På rette vej	Moderate fremskridt	Fortjener opmærksomhed	Ingen data	
1. At fremme *læringsmobilitet* for enkeltpersoner og grupper samt samarbejde, kvalitet, inklusion og lighed, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet	5	23	0	0	0	28
2. At fremme ikkeformel og uformel læringsmobilitet og aktiv samfundsdeltagelse blandt unge samt samarbejde, kvalitet, inklusion, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på ungdomsområdet	2	12	2	0	1	17
3. At fremme læringsmobilitet for idrætsmedarbejdere samt samarbejde, kvalitet, inklusion, kreativitet og innovation blandt idrætsorganisationer og i politikker på idrætsområdet	1	10	1	1	2	15
I alt	**8**	**45**	**3**	**1**	**3**	**60**
	13 %	75 %	5 %	2 %	5 %	

Kilde: Revisionsretten, baseret på de præstationsdatatabeller, der ledsagede budgetforslaget for 2026.

Kapitel 4

Indtægter

Indhold

	Punkt
Indledning	**4.1.-4.7.**
Kort beskrivelse	4.2.-4.4.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.5.-4.7.
Transaktionernes formelle rigtighed	**4.8.**
Undersøgelse af elementer i forvaltnings- og kontrolsystemer	**4.9.-4.34.**
BNI-forbehold: forsinkelser i nogle medlemsstater og svagheder i anvendelsen af morarenter	4.10.-4.16.
Forenklingen af momsordningen førte til et betydeligt fald i antallet af udestående forbehold	4.17.
Vedvarende svagheder i landenes forvaltning og bogføring af TEI	4.18.-4.24.
Medlemsstaternes data om plast opfylder ikke EU-kravene fuldt ud, men Kommissionen fremsætter relevante forbehold	4.25.-4.27.
Oprettelsen af EU-Toldmyndigheden forløber planmæssigt, men der er fortsat risici vedrørende udviklingen af EU-tolddatacentret	4.28.-4.30.
I nogle medlemsstater er overgangen til et digitalt og interoperabelt EU-toldmiljø blevet forsinket	4.31.-4.34.
Årlige aktivitetsrapporter	**4.35.-4.36.**
Konklusion og anbefalinger	**4.37.-4.41.**
Konklusion	4.37.-4.39.
Anbefalinger	4.40.-4.41.

Bilag

Bilag 4.1 - Antal udestående TEI-punkter og forbehold vedrørende BNI, moms og de plastbaserede egne indtægter for hver medlemsstat pr. 31. december 2025

Bilag 4.2 - Opfølgning på en tidligere anbefaling

Bilag 4.3 - Processen for kontrol af medlemsstaternes momsgrundlag og de traditionelle egne indtægter

Bilag 4.4 - Processen for udarbejdelse af TEI-opgørelser over (opkrævet og endnu ikke opkrævet) told og bogføring heraf i EU's regnskab og budget

Indledning

4.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende EU's indtægter, som udgøres af de fire typer *egne indtægter* samt af andre indtægter og af provenu fra lån optaget til at finansiere udgifter under *NextGenerationEU* (NGEU). Indtægternes fordeling i 2025 vises i ***figur 4.1***.

Figur 4.1 - Indtægter - fordeling i 2025 (*)

(milliarder euro)

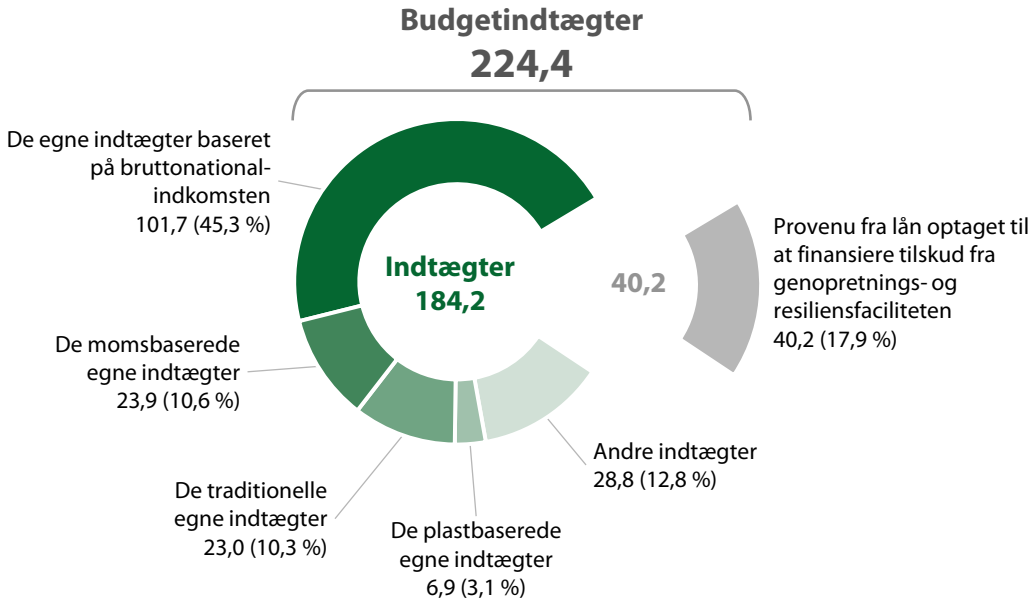

(*) Det samlede beløb på 224,4 milliarder euro er EU's indtægter i henhold til 2025-beretningerne om budgetgennemførelsen, som er udarbejdet efter det ændrede kasseregnskabsprincip. Beløbet på 202,5 milliarder euro i 2025-resultatopgørelsen er beregnet efter princippet om periodiseret regnskabsføring. Provenu fra lån optaget til at finansiere tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er i overensstemmelse med lovgivningen[1] opført som formålsbestemte indtægter i beretningerne om budgetgennemførelsen, men i overensstemmelse med regnskabsreglerne er disse midler ikke opført som indtægter i resultatopgørelsen.

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

[1] Forordning (EU) 2020/2094 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen.

Kort beskrivelse

4.2. De egne indtægter[2] udgjorde 69 % af EU's indtægter i 2025:

a) ***De egne indtægter baseret på bruttonationalindkomsten (BNI)*** udgjorde 45 % af EU's indtægter. De bruges til at skabe balance på EU-budgettet, når indtægterne fra alle andre kilder er beregnet. Hver medlemsstat bidrager i forhold til sin BNI.

b) ***De momsbaserede egne indtægter*** udgjorde 11 % af EU's indtægter. De beregnes som en procentdel af medlemsstaternes momsindtægter.

c) ***De traditionelle egne indtægter (TEI)*** udgjorde 10 % af EU's indtægter. De består af den told på importerede varer, som medlemsstaterne opkræver. 75 % af det samlede beløb går til EU-budgettet, mens medlemsstaterne tilbageholder 25 % til dækning af opkrævningsomkostningerne.

d) ***De egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald (de plastbaserede egne indtægter)*** udgjorde 3 % af EU's indtægter. De beregnes ved at anvende en ensartet sats på vægten af det ikkegenanvendte plastemballageaffald, der genereres i hver medlemsstat.

4.3. Andre væsentlige indtægtskilder var bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med EU-aftaler og -*programmer*, som udgjorde 13 % af EU's indtægter. Det drejede sig bl.a. om tilbagebetalinger fra medlemsstater vedrørende "Samhørighed, resiliens og værdier" og "Det indre marked, innovation og det digitale område" samt bidrag fra tredjelande til EU-programmer og -aktiviteter.

4.4. De midler, der blev lånt til at finansiere ikketilbagebetalingspligtige NGEU-tilskud til medlemsstaterne, udgjorde 18 % af EU's indtægter.

---

[2] Afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.5. Vores mål var at afgive en erklæring om indtægts*transaktionerne* og bidrage til *revisionserklæringen*. Ved anvendelse af den revisionstilgang og -metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi:

a) en *repræsentativ stikprøve* på 65 *indtægtsordrer* fra Kommissionen (herunder ti indtægtsordrer vedrørende NGEU-tilskud)

b) de *forvaltnings- og kontrolsystemer*, som Kommissionen anvender til:

   i) kontrol af, at dataene fra medlemsstaterne om BNI, moms og plastemballageaffald udgør et passende grundlag for beregning og opkrævning af deres bidrag til de relaterede egne indtægter

   ii) kontrol af, at medlemsstaterne har effektive systemer til at opkræve korrekte TEI-beløb, rapportere om dem og indbetale dem til EU-budgettet

   iii) beregning af beløb vedrørende justeringer af egne indtægter

c) systemerne til TEI-forvaltning og -bogføring i tre medlemsstater (Belgien, Tyskland og Grækenland), som vi udvalgte dels baseret på de toldbeløb, de havde indbetalt til EU-budgettet, dels baseret på vores risikovurdering

d) pålideligheden af oplysningerne om de egne indtægters *formelle rigtighed* i de *årlige aktivitetsrapporter* fra Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) og Eurostat.

4.6. Ved vores vurdering af Kommissionens systemer til beregning af bidrag baseret på BNI, moms og ikkegenanvendt plastemballageaffald tog vi udgangspunkt i de statistikker og data, som var indsendt af medlemsstaterne og kontrolleret af Kommissionen.

4.7. For TEI gælder det, at nogle toldbeløb ikke anmeldes til de nationale toldmyndigheder af importørerne, og at nogle anmeldes forkert. Dette medfører, at der opkræves for lidt i importtold, og at der opstår et såkaldt "*toldgab*". De ikkeopkrævede beløb registreres ikke i medlemsstaternes TEI-regnskabssystemer og er ikke omfattet af vores revisionserklæring om indtægternes formelle rigtighed. Toldgabets størrelse afhænger af en række forskellige faktorer, og mange af disse har EU ikke direkte kontrol over. Eftersom toldgabet kan påvirke den mængde told, der opkræves af medlemsstaterne, vurderede vi dog de EU-foranstaltninger, der har til formål at mindske toldgabet og risikoen for, at TEI er ufuldstændige. Vi undersøgte navnlig, hvilke fremskridt Kommissionen havde gjort med hensyn til at forberede gennemførelsen af lovgivningsforslaget om en EU-toldreform.

Transaktionernes formelle rigtighed

4.8. I dette afsnit præsenteres vores bemærkninger om den formelle rigtighed af de indtægtstransaktioner, der ligger til grund for EU-regnskabet. Vores konklusion er baseret på vores undersøgelse af en repræsentativ stikprøve af indtægtstransaktioner og på vores vurdering af Kommissionens systemer til kontrol, beregning og opkrævning af indtægter. Vores undersøgelse af en stikprøve på 65 indtægtsordrer viste, at ingen var behæftet med *kvantificerbare fejl*.

Undersøgelse af elementer i forvaltnings- og kontrolsystemer

4.9. Vi undersøgte en række kontrolsystemer (jf. punkt ***4.5***). Vores bemærkninger om disse systemer påvirker ikke vores erklæring om den formelle rigtighed af EU's indtægter. Vi konstaterede, at der var vedvarende svagheder i opkrævningen af de enkelte typer egne indtægter. Vi bemærkede desuden, at der var forsinkelser i medlemsstaternes indsendelse af data til den EU-dækkende toldrisikovurdering, og at der var risiko for forsinkelser i udviklingen af EU-tolddatacentret, hvilket kan svække de EU-foranstaltninger, der har til formål at mindske toldgabet og risikoen for, at TEI er ufuldstændige.

BNI-forbehold: forsinkelser i nogle medlemsstater og svagheder i anvendelsen af morarenter

På grund af nogle medlemsstaters forsinkede adressering af BNI-forbehold kan alle BNI-bidrag for de seneste 15 år stadig justeres

4.10. Kommissionen fremsætter forbehold, når den konstaterer mangler, der skaber store risici vedrørende pålideligheden, sammenligneligheden og fuldstændigheden af BNI-dataene fra medlemsstaterne. Pr. 31. december 2025 var 102 *BNI-forbehold* fra Kommissionen stadig udestående (jf. ***bilag 4.1***):

- Syv skulle være adresseret i 2021 (fire for Kroatien, ét for Luxembourg, ét for Malta og ét for Rumænien), og to skulle være adresseret i 2022 (ét for Luxembourg og ét for Malta).
- Seks skulle være adresseret i 2025 (tre for Rumænien, to for Bulgarien og ét for Luxembourg).
- De resterende 87 skal adresseres af medlemsstaterne i 2026.

4.11. Når medlemsstaterne ikke indsender de nødvendige oplysninger rettidigt[3], forsinkes Kommissionens efterfølgende kontrolarbejde og ophævelsen af forbeholdene. På grund af de udestående forbehold vedrørende fire medlemsstaters BNI-statistikker helt tilbage til 2010 er det stadig muligt at ændre deres BNI for de pågældende år. Eftersom ændringer i én medlemsstats BNI fører til ændringer i EU's BNI, er det i praksis stadig muligt at justere samtlige medlemsstaters BNI-bidrag. Forsinket adressering af tidligere forbehold kan medføre, at medlemsstater også adresserer eventuelle nye forbehold fra Kommissionen med forsinkelse.

Kommissionen gør kun begrænset brug af det værktøj, der skal tilskynde medlemsstaterne til hurtig adressering af BNI-forbehold

4.12. Hvis medlemsstaterne for sent foretager korrektioner af BNI-data, som skal adressere forbehold fra Kommissionen, og disse korrektioner har en væsentlig indvirkning på BNI, skal Kommissionen pålægge morarenter[4]. I vores årsberetning for 2023 bemærkede vi, at Kommissionen ikke pålagde morarenter i tilfælde, hvor den ikke kunne kvantificere korrektionernes indvirkning, eller hvor medlemsstaterne ved fristens udløb kun delvis havde adresseret BNI-forbeholdene. Vi anbefalede Kommissionen at pålægge morarenter i sager af sidstnævnte type[5]. Kommissionen afviste vores anbefaling med henvisning til, at lovgivningen ikke omtaler anvendelse af morarenter i tilfælde, hvor en del af oplysningerne er indsendt inden fristens udløb (jf. ***bilag 4.2***).

4.13. Siden har Kommissionen pålagt to medlemsstater morarenter (Malta i 2024 og 2025 og Kroatien i 2025) med henvisning til, at de ikke havde rapporteret nogen af de nødvendige korrektioner inden fristens udløb. I 2025 ophævede Kommissionen 19 forbehold vedrørende ti medlemsstater. Den ophævede imidlertid otte af disse forbehold vedrørende fire medlemsstater (fem for Grækenland, ét for Bulgarien, ét for Polen og ét for Det Forenede Kongerige) uden at pålægge morarenter, selv om de nødvendige BNI-data var blevet indsendt gennemsnitlig tre år efter fristens udløb. Kommissionen mente ikke, at de retlige bestemmelser om pålæggelse af morarenter fandt anvendelse i disse tilfælde (jf. eksemplerne i ***tekstboks 4.1***).

---

[3] Jf. også årsberetningen for 2024, punkt 4.14 og 4.15, årsberetningen for 2023, punkt 4.9, årsberetningen for 2022, punkt 4.22, og årsberetningen for 2021, punkt 3.19.

[4] Artikel 12, stk. 2, litra d), i forordning nr. 609/2014 om overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI.

[5] Årsberetningen for 2023, punkt 4.12-4.14 og anbefaling 4.1.

Tekstboks 4.1

Eksempler på, at oplysninger om BNI-datakorrektioner blev indsendt for sent, uden at Kommissionen pålagde morarenter

Oplysninger blev kun delvis indsendt rettidigt

Et forbehold vedrørende Polen med frist i september 2021 indeholdt 20 underpunkter. Kun tre underpunkter blev adresseret rettidigt. De resterende 17 punkter blev adresseret i september 2022. I 2022 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger og beregninger, som medlemsstaten indsendte i 2024. I september 2024 foretog medlemsstaten supplerende korrektioner, og forbeholdet blev ophævet i 2025. De endelige samlede korrektioner, som Kommissionen accepterede vedrørende forbeholdet som helhed, adskilte sig væsentligt fra de korrektioner, som medlemsstaten oprindelig foreslog vedrørende de tre rettidigt adresserede punkter.

I dette tilfælde undlod Kommissionen at pålægge morarenter for en periode på 28 måneder, selv om medlemsstaten kun havde indsendt rettidige oplysninger vedrørende tre af forbeholdets 20 punkter (15 %) og foretaget korrektioner, der adskilte sig væsentligt fra de endelige korrektioner, som Kommissionen accepterede.

Indvirkningen af forbehold kunne ikke kvantificeres

Fem forbehold vedrørende Grækenland blev ophævet i 2025. Kommissionen konkluderede, at Grækenland med hensyn til tre af disse forbehold havde indsendt alle de nødvendige oplysninger efter fristens udløb og med hensyn til de to resterende forbehold havde indsendt en del af oplysningerne efter fristens udløb. Kommissionen vurderede, at indvirkningen af de enkelte forbehold hver for sig ikke kunne kvantificeres, og derfor valgte den ikke at pålægge morarenter.

4.14. Efter vores opfattelse fremgår det af lovgivningen, at den eneste faktor, som er afgørende for, om der skal pålægges morarenter eller ej, er det tidspunkt, hvor medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger om BNI-datakorrektioner, der fører til ophævelse af forbeholdene. Lovgivningen fastsætter ingen regler om delvis indsendelse af oplysninger om BNI-datakorrektioner eller delvis ophævelse af forbehold.

4.15. Ifølge Kommissionens regler vedrørende BNI-forbehold skal medlemsstaterne indsende oplysninger med angivelse af den kvantificerede indvirkning for hvert af (under)punkterne i forbeholdene. Vi mener derfor, at Kommissionen burde have været i stand til at kvantificere indvirkningen for hvert

forbehold eller anmode medlemsstaterne om de nødvendige oplysninger, når disse ikke blev indsendt.

4.16. Det er muligt at ændre samtlige medlemsstaters BNI-bidrag helt tilbage til 2010. Trods dette problem gør Kommissionen kun i begrænset omfang brug af det eneste værktøj, der kan tilskynde medlemsstaterne til at adressere forbehold rettidigt. Undtagen i to tilfælde (jf. punkt ***4.13***) blev de medlemsstater, der ikke overholdt Kommissionens frist for indsendelse af alle de nødvendige oplysninger til ophævelse af BNI-forbehold, behandlet på samme måde som de medlemsstater, der overholdt fristen. Den manglende overholdelse fik således ingen finansielle konsekvenser.

Forenklingen af momsordningen førte til et betydeligt fald i antallet af udestående forbehold

4.17. Med henblik på *FFR* for 2021-2027 blev de momsbaserede egne indtægter forenklet, idet korrektionskravene til medlemsstaterne blev begrænset, og den *vægtede gennemsnitsmomssats* for hvert land blev fastfrosset på 2016-værdien. Dette bidrog til, at antallet af *momsforbehold* faldt betydeligt under FFR for 2021-2027 - fra 104 i 2020 til 27 ved udgangen af 2025 (jf. ***figur 4.2*** og ***bilag 4.1***). I 2025 blev der desuden gjort fremskridt med hensyn til at ophæve forbehold, der havde været udestående i mere end fem år - antallet af sådanne forbehold faldt fra otte ved udgangen af 2020 til fire i begyndelsen af 2026.

Figur 4.2 - Udviklingen i antallet af udestående momsforbehold ved årets udgang

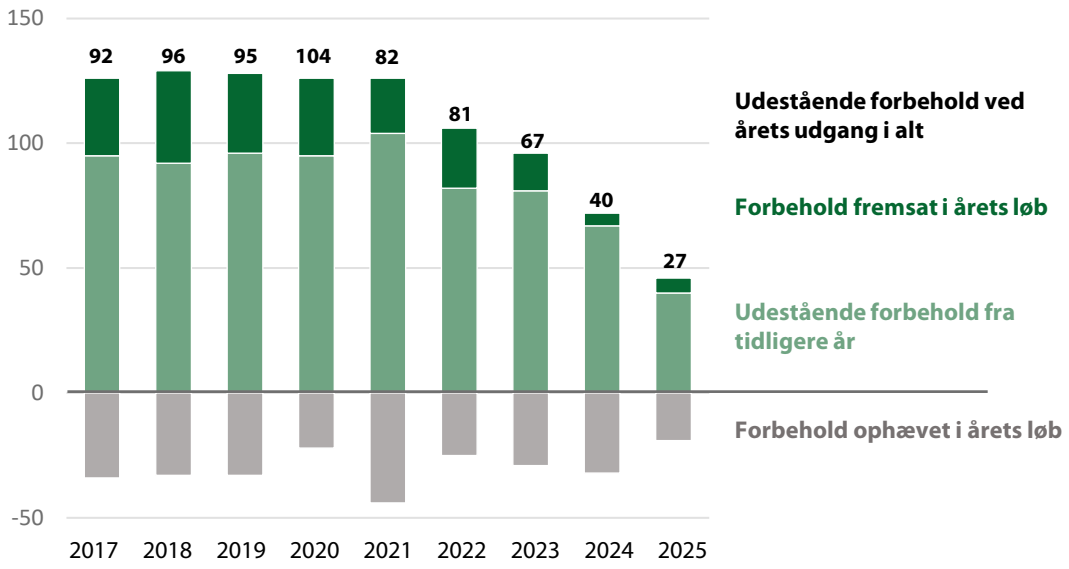

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Vedvarende svagheder i landenes forvaltning og bogføring af TEI

4.18. ***Bilag 4.3*** viser den proces, som Kommissionen følger, når den kontrollerer medlemsstaternes beregning af de traditionelle egne indtægter og af deres *momsgrundlag*. Antallet af *udestående TEI-punkter* var 14 % højere ved udgangen af 2025 end året før (jf. ***tabel 4.1***). ***Bilag 4.1*** viser, hvor mange udestående punkter de enkelte lande havde ved udgangen af 2025. Antallet af punkter, der havde været udestående i mere end fem år, var 80 ligesom året før, men deres relative andel faldt fra 39 % i 2024 til 34 % i 2025.

Tabel 4.1 - Udestående punkter vedrørende de traditionelle egne indtægter

Udestående TEI-punkter	2025	2024	Ændring i procent
Fremsat	93	36	128 %
Afsluttet	64	106	–40 %
Udestående ved årets udgang	233	204	14 %

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

4.19. Kommissionen begyndte i 2025 at bruge et nyt IT-system til at rapportere om sine TEI-inspektioner og følge op på udestående punkter over for medlemsstaterne. Dette system satte Kommissionen i stand til at udarbejde inspektionsrapporter hurtigere, så den udsendte dobbelt så mange rapporter i 2025 som i 2024 og fremsatte flere punkter i løbet af året. Ifølge Kommissionen blev der i løbet af 2025 afsluttet færre punkter end året før, fordi mange var komplekse og krævede lang tid at løse. Andelen af længe udestående TEI-punkter var lavere ved udgangen af 2025 end året før, men den var stadig betydelig.

4.20. Vi undersøgte, hvordan Belgien, Tyskland og Grækenland havde udarbejdet deres TEI-opgørelser, og gennemgik deres procedurer for forvaltning af de TEI, der skal indbetales til EU-budgettet (jf. ***bilag 4.4***). Vi vurderede, at de centrale TEI-forvaltnings- og kontrolsystemer i alle tre medlemsstater var delvis tilfredsstillende.

4.21. Vi har tidligere rapporteret, at de belgiske toldmyndigheders IT-systemer ikke kunne behandle finansielle data vedrørende importangivelser, som omfattede varer med forskellig toldmæssig status[6]. Under dette besøg bemærkede vi, at toldmyndighederne havde forbedret deres IT-systemer med henblik på at afhjælpe denne mangel. Vi bemærkede samtidig, at de belgiske myndigheders TEI-bogføring fortsat var kompleks og resulterede i rapportering, der ikke var i overensstemmelse med EU-reglerne[7] - men at dette ikke havde en finansiel indvirkning. Vi bemærkede desuden nogle svagheder i behandlingen af toldskyld.

4.22. Vi undersøgte det IT-system, som erhvervsdrivende anvender til at indgive toldangivelser med henblik på import til Belgien, og det IT-system, som de belgiske toldmyndigheder anvender til TEI-forvaltning og -bogføring. Vi konstaterede, at de belgiske toldmyndigheder har indført en generelt robust IT-ramme, og at den stikprøve af kontroller, som vi testede, generelt fungerede efter hensigten. Vi fandt dog nogle svagheder med hensyn til brugeradgangsstyring, backup og katastrofeberedskab. Desuden gør manglen på en godkendt IT-risikostyringspolitik og testplaner det vanskeligt at sikre en konsekvent risikostyringstilgang og en pålidelig testproces vedrørende systemændringer.

4.23. I Tyskland fandt vi tilfælde, hvor der for sent var blevet anmodet om bistand fra andre medlemsstater i forbindelse med opkrævning af toldskyld fra debitorer, som ikke var hjemmehørende i Tyskland. Dette kan gøre det vanskeligt at inddrive det fulde beløb. Ligesom i Belgien bemærkede vi også i Tyskland, at myndighedernes TEI-rapportering til Kommissionen ikke var i overensstemmelse med EU-reglerne.
I Grækenland konstaterede vi svagheder i behandlingen af toldskyld, f.eks. forsinkelser og procedurefejl med hensyn til at afgive meddelelser og identificere debitorer i forbindelse med fastlæggelse og opkrævning af toldskyld, med hensyn til at håndtere risici konstateret og meddelt af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og med hensyn til at afskrive uinddrivelig toldskyld.

---

[6] Årsberetningen for 2022, tekstboks 4.1.

[7] Afgørelse (EU, Euratom) 2018/194 om modeller for regnskabsopgørelser for fordringer på egne indtægter, som ændret ved afgørelse (EU) 2022/523.

4.24. På baggrund af sine inspektioner har Kommissionen rapporteret om lignende svagheder i medlemsstaternes behandling og bogføring af told og toldskyld. Den konstaterede f.eks., at forsinkelser i medlemsstaternes fastlæggelse, bogføring og rapportering af toldskyld i nogle tilfælde havde medført, at nogle toldbeløb ikke blev indbetalt til EU-budgettet, og at nogle blev indbetalt for sent. Som led i sit inspektionsprogram besøgte Kommissionen i 2025 seks medlemsstater for at vurdere pålideligheden af deres TEI-opgørelser. Kommissionen vurderede, at systemerne og procedurerne vedrørende TEI-regnskaberne var tilfredsstillende eller generelt tilfredsstillende i to medlemsstater, mens de i tre var delvis tilfredsstillende og i én ikke var tilfredsstillende (jf. *figur 4.3*).

Figur 4.3 - Kommissionens vurdering af systemerne og procedurerne vedrørende TEI-regnskaberne i de medlemsstater, der blev undersøgt i 2024 og 2025

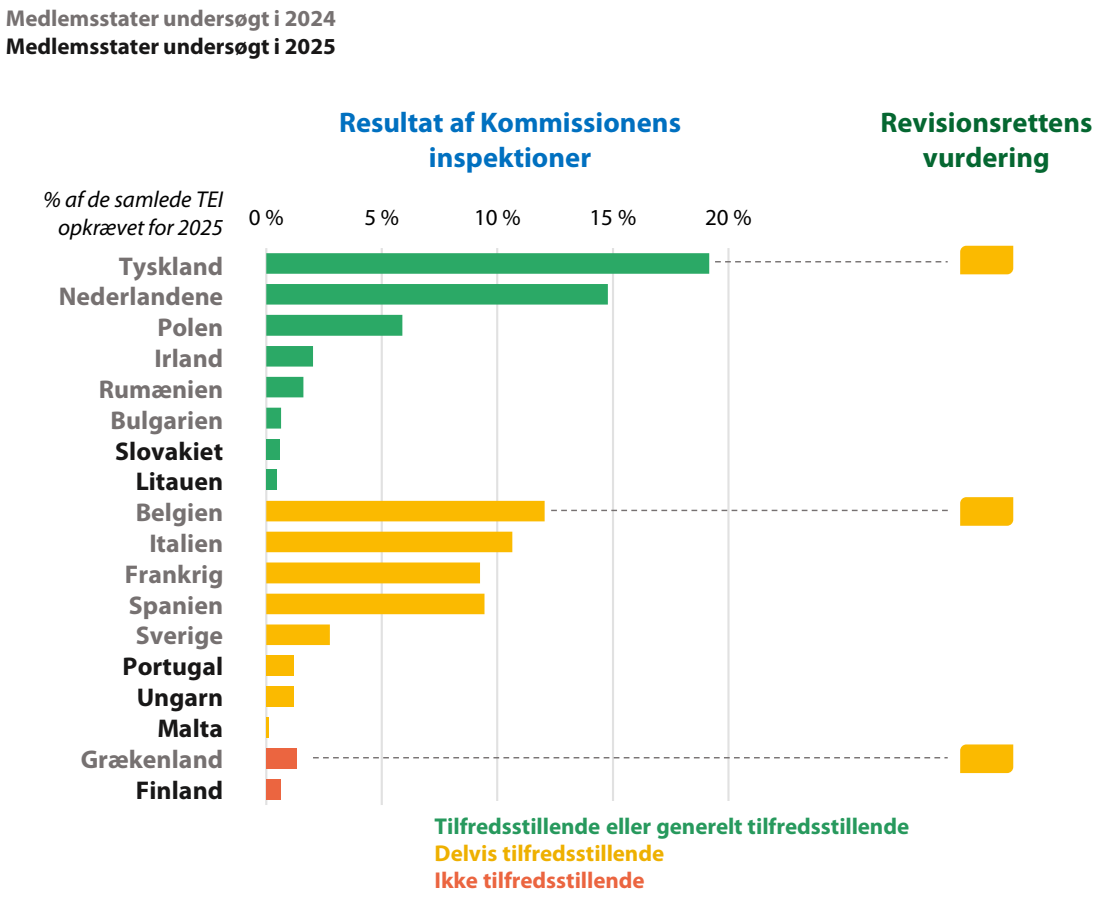

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Medlemsstaternes data om plast opfylder ikke EU-kravene fuldt ud, men Kommissionen fremsætter relevante forbehold

4.25. Med henblik på fastlæggelsen af de plastbaserede egne indtægter skal medlemsstaterne estimere den producerede mængde plastemballageaffald ved hjælp af to forskellige metoder og fremlægge et enkelt skøn, der beregnes ved at "afbalancere" de opnåede resultater[8]. Vi konstaterede, at 18 medlemsstater i 2025 havde indsendt data for 2023 baseret på de to metoder (i 2024 var det også 18 medlemsstater), og at fem medlemsstater (mod én i 2024) havde afbalanceret resultaterne (jf. ***figur 4.4***). Anvendelse af begge metoder og afbalancering af resultaterne sikrer, at medlemsstaternes data er sammenlignelige og pålidelige. Vi anbefalede i vores særberetning 16/2024 om de plastbaserede egne indtægter[9], at Kommissionen sammen med medlemsstaterne senest i 2026 forbedrer sammenligneligheden og pålideligheden af de data, der anvendes til at beregne medlemsstaternes bidrag.

---

[8] Forordning (EU) 2023/595 om skemaet til opgørelsen vedrørende de plastbaserede egne indtægter.

[9] Særberetning 16/2024 "EU-indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald: En udfordrende start uden tilstrækkelig sammenlignelige eller pålidelige data".

Figur 4.4 - Medlemsstaternes anvendelse af metoder til at anslå den producerede mængde plastemballageaffald

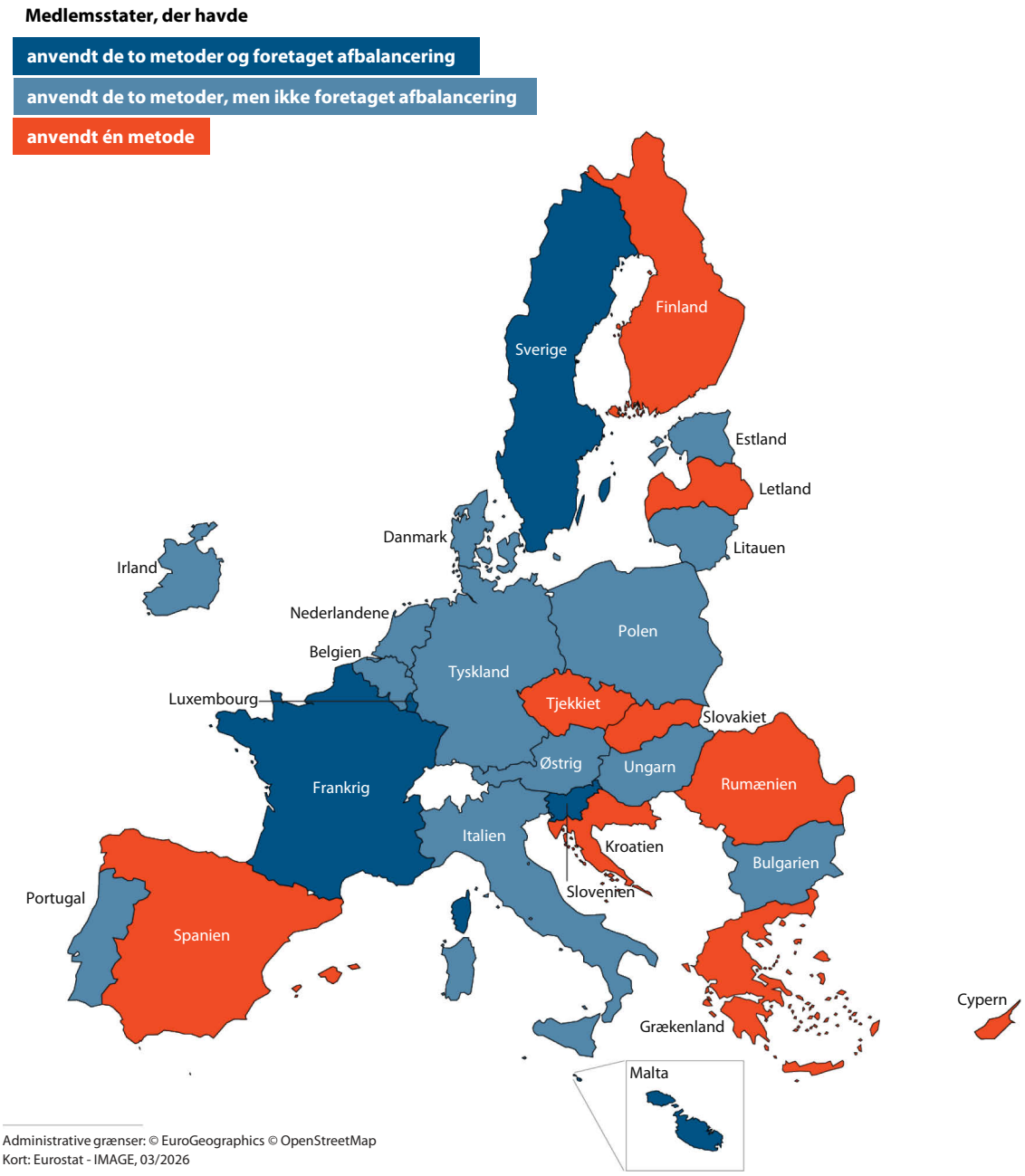

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

4.26. I 2025 fortsatte Kommissionen arbejdet med sin første kontrolcyklus - for 2023-2026 - ved at aflægge formelle inspektionsbesøg i ti medlemsstater. Cyklussen blev afsluttet med besøg i de sidste fem medlemsstater i første kvartal af 2026. Ved udgangen af 2025 havde Kommissionen fremsat 34 forbehold vedrørende 12 medlemsstater og ophævet ét (jf. ***bilag 4.1***), hvorimod den ved udgangen af 2024 havde fremsat ti forbehold vedrørende fire lande og ikke ophævet nogen. Kommissionen har fremsat forbehold vedrørende alle de medlemsstater, der ikke anvender begge estimeringsmetoder, og vedrørende de medlemsstater, hvor den har konstateret svagheder i:

- anvendelsen af metoderne
- afbalanceringen af resultaterne
- estimeringen, beregningen og kontrollen af de genanvendte mængder.

4.27. Der blev fremsat et generelt forbehold vedrørende Polen, fordi der var afgivet utilstrækkelige oplysninger om beregningsmetoden. Kommissionens inspektion i Frankrig førte ikke til fremsættelse af forbehold. Ved udgangen af 2025 var yderligere 19 forbehold under udarbejdelse.

Oprettelsen af EU-Toldmyndigheden forløber planmæssigt, men der er fortsat risici vedrørende udviklingen af EU-tolddatacentret

4.28. Den 26. marts 2026 nåede Rådet og Europa-Parlamentet til enighed om Kommissionens forslag til en toldreform, som blev offentliggjort i maj 2023. Fælleslovgiverne vedtog, at der skal oprettes et nyt EU-agentur - *EU-Toldmyndigheden* (EUCA) med ansvar for risikostyring på EU-plan. Endvidere skal *EU-tolddatacentret* - en central onlineportal til erstatning af medlemsstaternes eksisterende IT-infrastruktur på toldområdet - efter planen påbegynde sin operationelle fase i 2028, i første omgang vedrørende e-handelsvarer.

4.29. Vi fulgte op på de risici for forsinkelser i gennemførelsen af EU's toldreform, som vi beskrev i vores årsberetning for 2024[10]. I 2025 iværksatte Kommissionen processen for fastlæggelse af EUCA's hjemsted og udarbejdede planer vedrørende myndighedens mandat, forvaltningsordninger og hovedmål samt vedrørende de ressourcer, som dens oprettelse vil kræve. Fælleslovgiverne valgte Lille i Frankrig som værtsby for EUCA i marts 2026 - forud for den formelle vedtagelse af toldreformen.

4.30. Kommissionen har taget de første skridt i den udbudsproces, der skal føre til valg af en tjenesteyder til at udvikle EU-tolddatacentrets e-handelsfase. Processen forventes dog først afsluttet i begyndelsen af 2027. Det betyder, at der vil være ca. et år til udformning, udvikling, afprøvning og implementering, før EU-tolddatacentret skal være operationelt 1. juli 2028. I betragtning af den iboende kompleksitet i et sådant projekt er der en risiko for, at der ikke er tid nok.

I nogle medlemsstater er overgangen til et digitalt og interoperabelt EU-toldmiljø blevet forsinket

4.31. Køreplanen for overgangen til et fuldt elektronisk og harmoniseret EU-toldmiljø omfatter et EU-vedtaget arbejdsprogram[11] med systemspecifikke milepæle og frister. Disse milepæle skulle understøtte en proces, hvor papirbaserede og fragmenterede nationale systemer gradvis blev udskiftet med interoperable EU-IT-systemer på toldområdet, og målet var at afslutte overgangen senest i 2025.

4.32. De fleste systemer blev indført som fastsat i arbejdsprogrammet, men i nogle medlemsstater blev indførelsen af nogle systemer forsinket. I 2025 indledte Kommissionen *traktatbrudssager* mod ti medlemsstater ved at sende dem åbningsskrivelser, fordi de ikke rettidigt havde opfyldt deres forpligtelser til at indføre et eller flere IT-systemer eller opgradere deres nationale importsystemer. Efter at have modtaget yderligere oplysninger eskalerede Kommissionen sagerne mod fire af medlemsstaterne ved at sende dem begrundede udtalelser (jf. ***figur 4.5***), mens den fastholdt procedurerne mod de resterende seks.

---

[10] Årsberetningen for 2024, punkt 4.27-4.30.

[11] Gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2879 om fastlæggelsen af arbejdsprogrammet vedrørende udviklingen og indførelsen af de elektroniske systemer, der er omhandlet i EU-toldkodeksen.

Figur 4.5 - Traktatbrudssager mod medlemsstater, der ikke havde gennemført arbejdsprogrammet vedrørende IT-systemerne på toldområdet rettidigt (status i marts 2026)

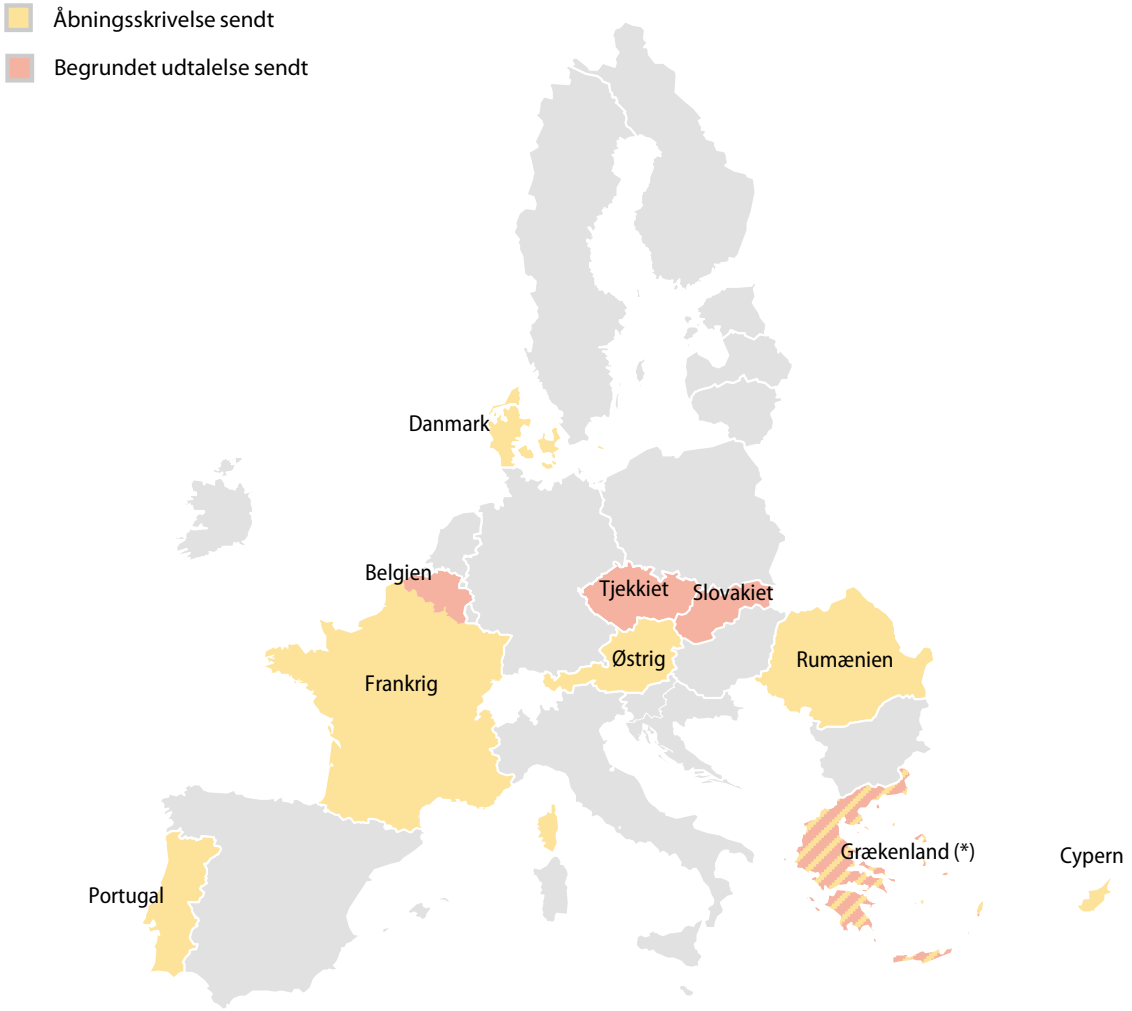

(*) Kommissionen har sendt Grækenland en begrundet udtalelse vedrørende forsinkelsen af ét IT-system og en åbningsskrivelse vedrørende forsinkelsen af to andre.

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

4.33. Som led i gennemførelsen af arbejdsprogrammet har Kommissionen udviklet EU-systemet Surveillance III, der har til formål at fremme ensartet anvendelse af toldkontrol og -lovgivning, sikre bedre risikostyring og understøtte overholdelse af EU-grænseforanstaltninger. For at Surveillance III kan fungere effektivt, skal medlemsstaterne indsende et standardiseret sæt oplysninger for hver import. Nogle medlemsstater indsendte ikke alle de krævede oplysninger, hvilket primært skyldtes de førnævnte forsinkelser i indførelsen af systemerne. Kommissionen indledte traktatbrudssager mod 13 medlemsstater, og efter at have modtaget deres svar eskalerede den sagerne mod syv af dem (jf. ***figur 4.6***), mens den fastholdt sagerne mod de resterende seks.

Figur 4.6 - Traktatbrudssager mod medlemsstater, der ikke havde indsendt fyldestgørende tolddata til brug i forbindelse med risikovurdering (status i marts 2026)

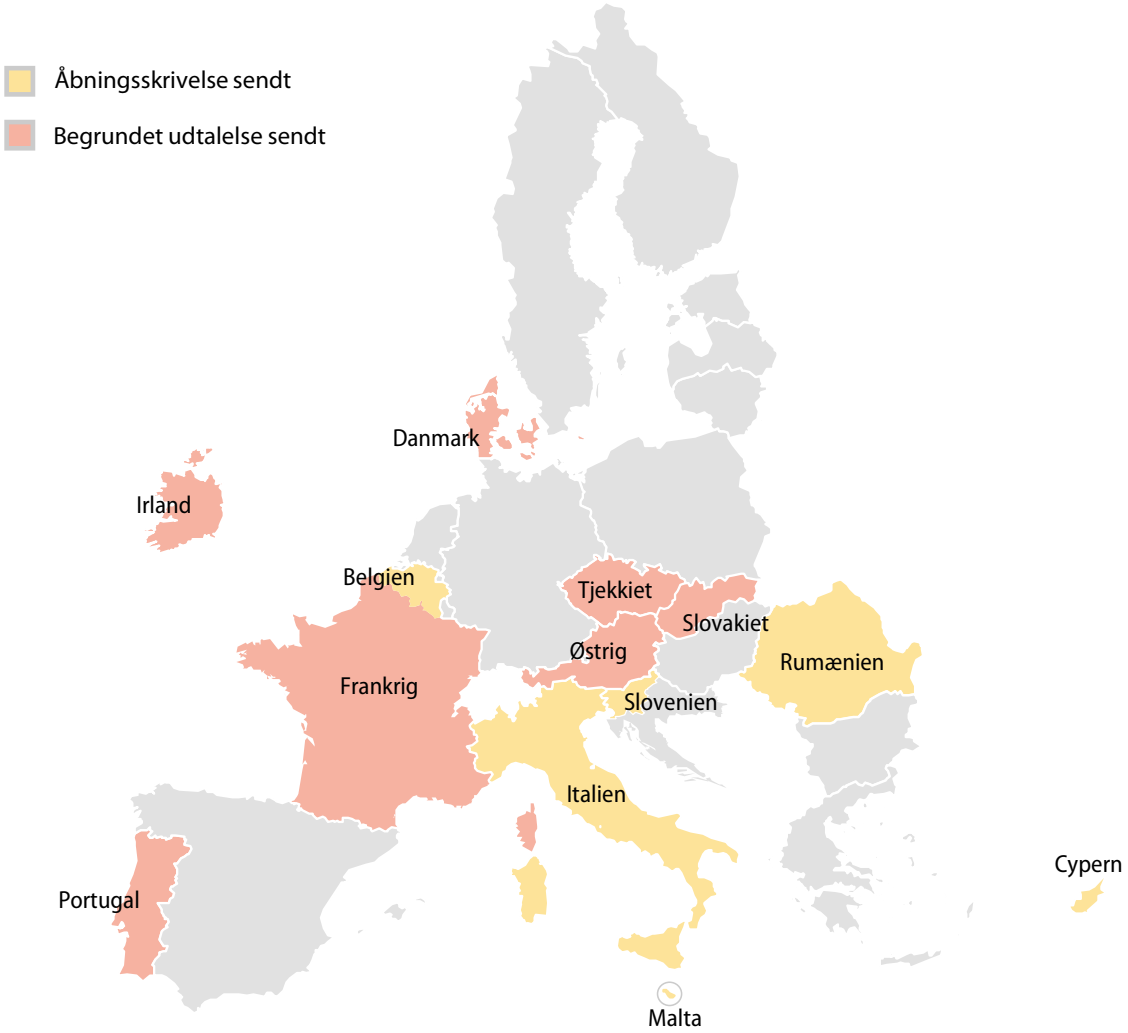

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

4.34. Disse forsinkelser har medført, at de forventede digitaliseringsfordele - såsom automatisering, interoperabilitet, realtidsovervågning og forbedret risikoanalyse - endnu ikke er opnået fuldt ud. Den ufuldstændige indførelse af systemerne og den mangelfulde indsendelse af data begrænser Kommissionens og medlemsstaternes evne til at adressere risici og udføre effektiv toldkontrol, navnlig vedrørende import. Dette undergraver mulighederne for at sikre ensartet anvendelse af EU's toldlovgivning.

Årlige aktivitetsrapporter

4.35. De oplysninger om de egne indtægters formelle rigtighed, som GD BUDG og Eurostat fremlægger i deres årlige aktivitetsrapporter for 2025, bekræfter generelt vores revisionsresultater og konklusioner.

4.36. GD BUDG angiver i sin årlige aktivitetsrapport, at kvantificeringen af TEI-tabet som følge af, at tekstiler og sko importeret fra Kina blev værdiansat for lavt i perioden fra 2011 til 2017, blev afsluttet for Ungarns og Spaniens vedkommende i 2025 efter at være blevet afsluttet for syv andre medlemsstaters vedkommende i 2024.
I EU-regnskabet er de resterende medlemsstaters kumulerede TEI-tab som følge af den for lave værdiansættelse anslået til 0,7 milliarder euro pr. 31. december 2025, og de relaterede morarenter er anslået til 0,3 milliarder euro. GD BUDG sigter mod at afslutte beregningerne for de resterende medlemsstater i løbet af 2026.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

4.37. Det samlede revisionsbevis indikerer, at fejlforekomsten i indtægterne ikke var væsentlig. De indtægtsrelaterede systemer, som vi undersøgte, var generelt effektive. Vi konstaterede dog, at nogle elementer i kontrolsystemerne til behandling af BNI-forbehold og udestående TEI-punkter kun var delvis effektive (jf. punkt ***4.16*** og ***4.19***). Vi konstaterede også kun delvis effektivitet vedrørende indsendelsen af oplysninger om BNI-forbehold og rapporteringen af data om de plastbaserede egne indtægter samt vedrørende nogle elementer i de centrale TEI-forvaltnings- og kontrolsystemer, som vi vurderede i tre medlemsstater (jf. punkt ***4.11***, ***4.20*** og ***4.25***).

4.38. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

4.39. Vi konstaterede desuden, at den rettidige udvikling af EU-tolddatacentret var truet af risici (jf. punkt ***4.30***), og at nogle medlemsstaters gennemførelse af arbejdsprogrammet vedrørende IT-systemerne på toldområdet var forsinket (jf. punkt ***4.34***). Vi konkluderede, at disse risici ikke har en væsentlig effekt på den formelle rigtighed af de indtægtstransaktioner, der ligger til grund for regnskabet, og de påvirker derfor ikke vores revisionserklæring.

Anbefalinger

4.40. ***Bilag 4.2*** viser resultaterne af vores opfølgning på en tidligere anbefaling, jf. også punkt ***4.12***.

4.41. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefaling:

Anbefaling 4.1 - Foreslå klarere regler for pålæggelse af morarenter

Kommissionen bør i sit forslag til en overdragelsesforordning om de BNI-baserede indtægter fastsætte utvetydige og dækkende regler om morarenter, så der pålægges renter, når medlemsstater ikke fremlægger de nødvendige oplysninger rettidigt.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Bilag

Bilag 4.1 - Antal udestående TEI-punkter og forbehold vedrørende BNI, moms og de plastbaserede egne indtægter for hver medlemsstat pr. 31. december 2025

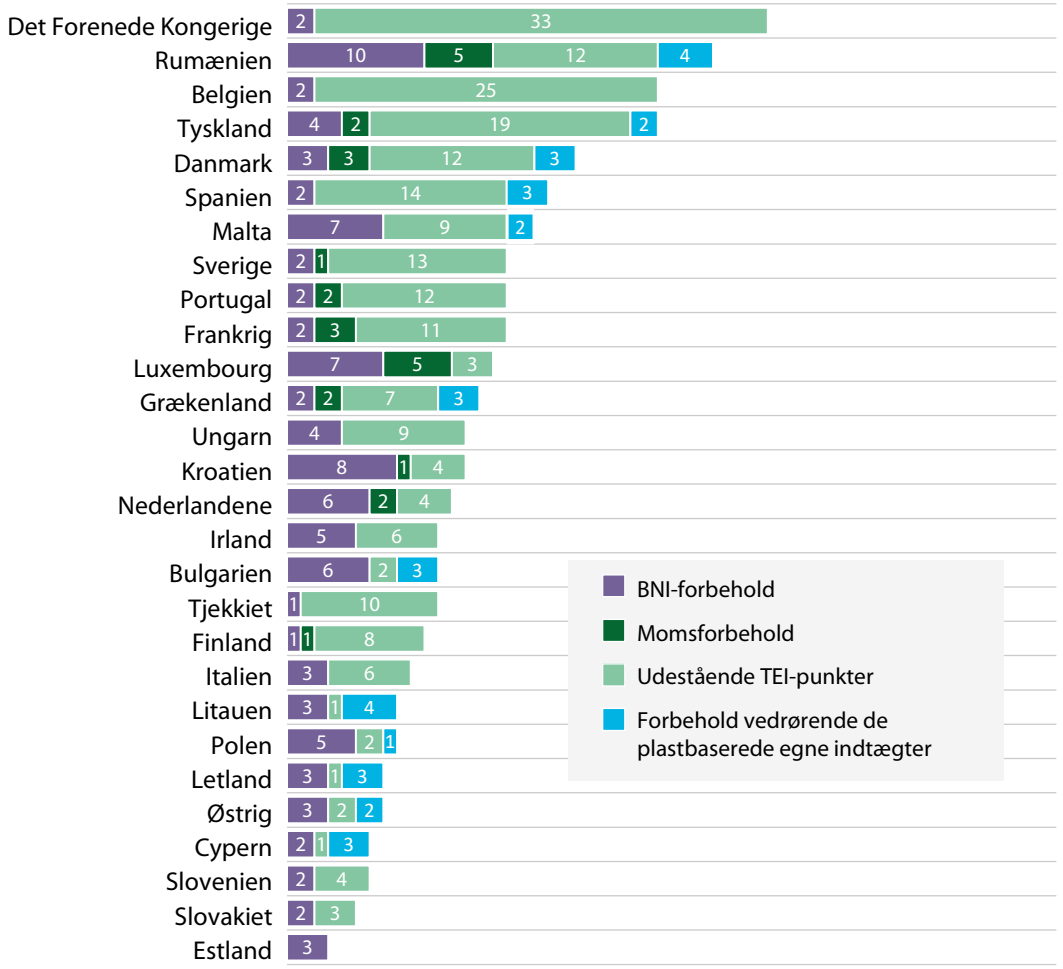

	BNI-forbehold	Momsforbehold	TEI-punkter	Forbehold vedrørende de plastbaserede egne indtægter
I alt pr. 31.12.2025	102	27	233	**33**
I alt pr. 31.12.2024	109	40	204	**10**

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Bilag 4.2 - Opfølgning på en tidligere anbefaling

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2023	Vi fremsætter følgende anbefaling: **Anbefaling 4.1:** Kommissionen bør påføre morarenter, når medlemsstaterne ved fristens udløb ikke fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for fuldt ud at adressere forbehold og korrigere BNI-data.			Jf. punkt ***4.12***.

Bilag 4.3 - Processen for kontrol af medlemsstaternes momsgrundlag og de traditionelle egne indtægter

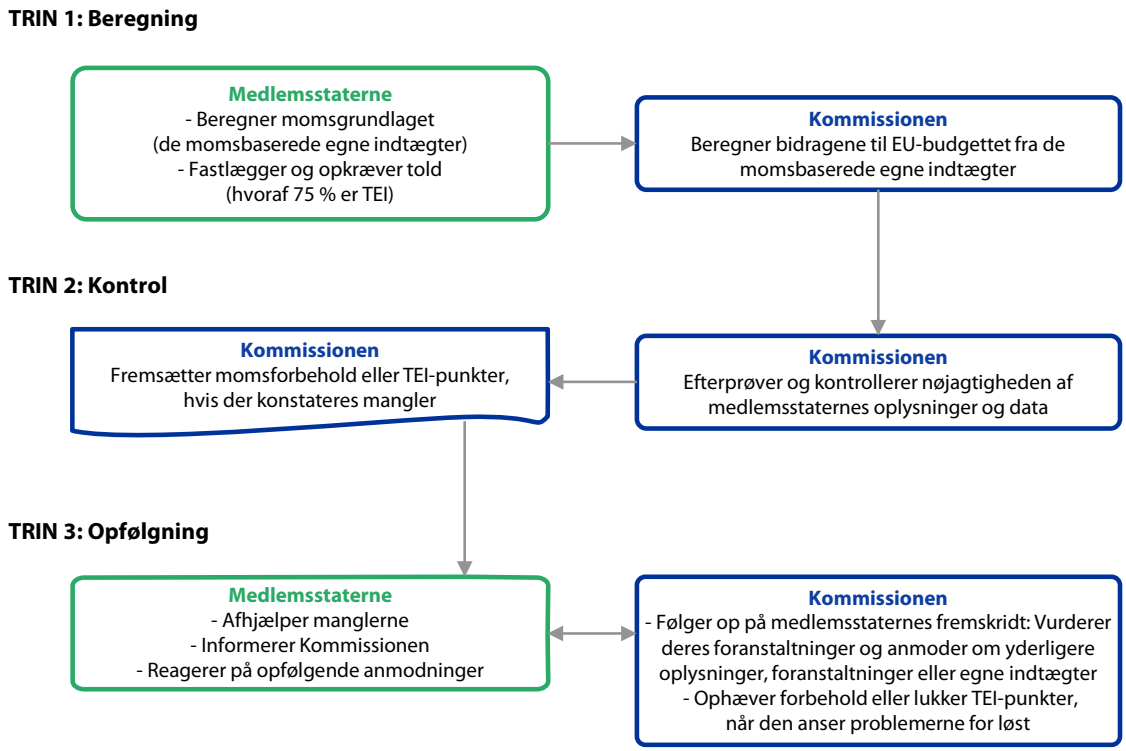

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Bilag 4.4 - Processen for udarbejdelse af TEI-opgørelser over (opkrævet og endnu ikke opkrævet) told og bogføring heraf i EU's regnskab og budget

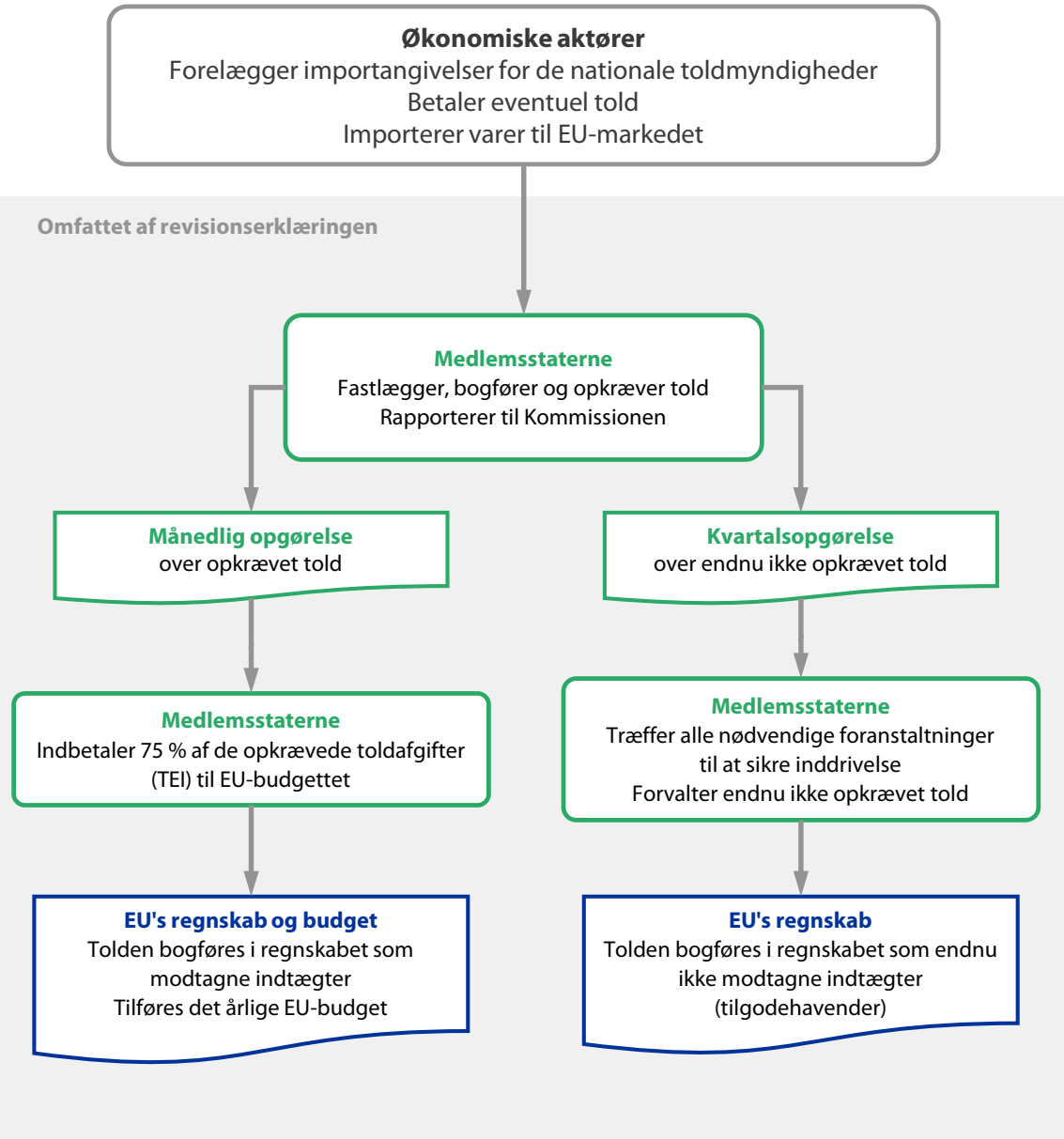

Kilde: Revisionsretten, baseret på gældende EU-lovgivning og -regler.

Kapitel 5

Det indre marked, innovation og det digitale område

Indhold

	Punkt
Indledning	**5.1.-5.10.**
Kort beskrivelse	**5.2.-5.8.**
Revisionens omfang og revisionsmetoden	**5.9.-5.10.**
Transaktionernes formelle rigtighed	**5.11.-5.27.**
Personaleomkostninger er de mest fejlbehæftede omkostninger	**5.16.-5.20.**
Omkostninger anmeldt for tid, der ikke var brugt på projekterne	**5.17.-5.18.**
Ukorrekt beregning af timesatser eller dagssatser	**5.19.-5.20.**
Andre *direkte omkostninger*, der ikke er nødvendige for aktionerne	**5.21.**
Mangler i anvendelsen af tilskud med faste beløb	**5.22.-5.25.**
Støttemodtagere uden for EU og *små og mellemstore virksomheder* er særlig tilbøjelige til at begå fejl	**5.26.-5.27.**
Kommissionens kontrolsystemer til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering under Horisont Europa	**5.28.-5.32.**
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	**5.33.-5.38.**
Konklusioner og anbefalinger	**5.39.-5.44.**
Konklusioner	**5.39.-5.42.**
Anbefalinger	**5.43.-5.44.**
Bilag	
Bilag 5.1 - Opfølgning på tidligere anbefalinger	

Indledning

5.1. I dette kapitel præsenteres resultaterne af vores revision af *FFR*-udgiftsområde 1 "Det indre marked, innovation og det digitale område". ***Figur 5.1*** giver et overblik over de vigtigste aktiviteter, udgifterne og revisionspopulationen under dette udgiftsområde i 2025.

Figur 5.1 - Betalinger og revisionspopulation

Det indre marked, innovation og det digitale område
24,5 milliarder euro (13,9 % af EU's budgetudgifter)

(milliarder euro)

2025-betalinger fordelt efter fonde

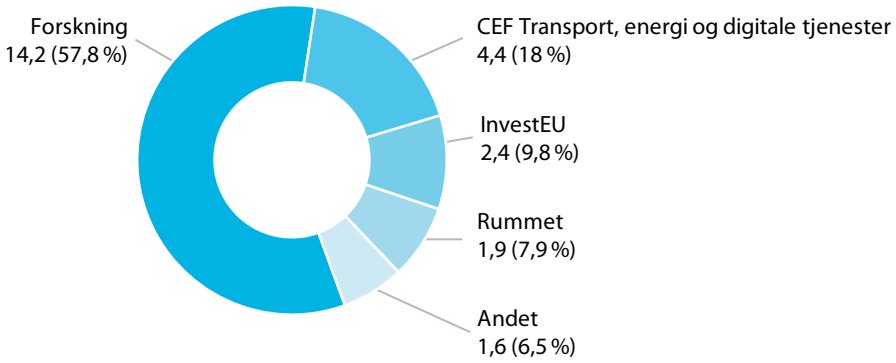

2025-revisionspopulationen i forhold til betalingerne

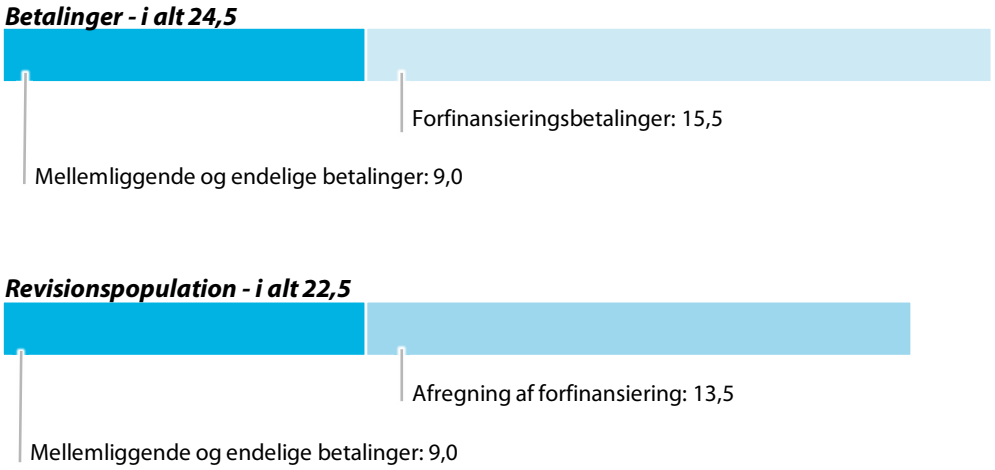

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

Kort beskrivelse

5.2. De *programmer*, der finansieres under "Det indre marked, innovation og det digitale område", er forskelligartede og har til formål at finansiere projekter vedrørende bl.a. forskning og innovation, udvikling af europæisk infrastruktur i transportsektoren, energisektoren og den digitale sektor, kommunikation, digital omstilling, det indre marked og rumpolitik.

5.3. De fleste udgifter til programmerne under dette udgiftsområde forvaltes direkte af Kommissionen. De resterende dele af budgettet under FFR-udgiftsområde 1 gennemføres af *fællesforetagender* og *decentrale agenturer*.

5.4. De vigtigste programmer for forskning og innovation er *Horisont Europa* for perioden 2021-2027 og dets forgænger *Horisont 2020* for perioden 2014-2020. Førstnævnte tegnede sig i 2025 for lidt mere end halvdelen af de *transaktioner* vedrørende forskning, som vi reviderede.

5.5. FFR-udgiftsområde 1 finansierer også infrastrukturprojekter under *Connecting Europe-faciliteten (CEF)* samt projekter under *InvestEU* og EU's rumprogrammer, heriblandt *Galileo* (EU's globale satellitnavigationssystem), den *europæiske geostationære navigations-overlay-tjeneste (EGNOS)* og det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus. Desuden finansierer FFR-udgiftsområde 1 programmet for et digitalt Europa og programmet for det indre marked. I den nuværende FFR-periode er reglerne for omkostningers støtteberettigelse under Horisont Europa, CEF, programmet for et digitalt Europa og programmet for det indre marked for det meste standardiserede.

5.6. De fleste af udgifterne til forskning under Horisont-programmerne og CEF udbetales i form af *tilskud* til offentlige eller private *støttemodtagere*, der deltager i projekter. Kommissionen yder i første omgang forfinansiering til støttemodtagerne efter undertegnelsen af en tilskudsaftale. Den mest almindelige type finansiering inden for forskning i 2025 var tilskud til godtgørelse af faktiske udgifter, som støttemodtagerne havde indberettet. Når der ydes tilskud med *faste beløb*, får støttemodtagerne udbetalt et foruddefineret fast beløb efter afslutningen af hver arbejdspakke.

5.7. Rumprogrammerne gennemføres generelt ved indirekte forvaltning, idet særlige gennemførelsesorganer (såsom Den Europæiske Rumorganisation og EU's Agentur for Rumprogrammet) modtager godtgørelse baseret på deres faktiske udgifter til programmerne.

5.8. *Finansielle instrumenter* (dvs. lån, garantier og *egenkapitalinvesteringer*) under InvestEU-programmet gennemføres hovedsagelig af Den Europæiske Investeringsbank eller *Den Europæiske Investeringsfond*, som igen anvender *finansielle formidlere*.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

5.9. Vores mål var at anslå fejlforekomsten for dette FFR-udgiftsområde og bidrage til *revisionserklæringen*. Ved anvendelse af den revisionstilgang og -metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi følgende vedrørende dette FFR-udgiftsområde i 2025:

a) en statistisk repræsentativ stikprøve på 126 transaktioner, som dækkede alle udgifterne under dette FFR-udgiftsområde. Den bestod af 90 transaktioner inden for forskning og innovation (40 under Horisont 2020 og 50 under Horisont Europa) og 36 transaktioner under andre programmer (navnlig 14 CEF-transaktioner, seks finansielle instrumenter, 10 transaktioner under programmet for det indre marked og programmet for et digitalt Europa og to transaktioner under rumprogrammerne). De reviderede støttemodtagere var etableret i 21 medlemsstater og fire lande uden for EU

b) Kommissionens kontrolsystemer til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering på forskningsområdet (Horisont Europa)

c) de oplysninger om *formel rigtighed* i de *årlige aktivitetsrapporter* fra det *Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område (HADEA)* og *Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA)*, som efterfølgende blev medtaget i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

5.10. Vi tog også hensyn til resultaterne af vores årlige revisioner vedrørende 12 EU-agenturer - herunder Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) - og 11 fællesforetagender, som medvirker til at gennemføre budgettet under FFR-udgiftsområde 1. Disse resultater havde en minimal indvirkning på vores skøn over fejlforekomsten. De blev rapporteret i vores særlige årsberetninger for regnskabsåret 2024 og er baseret på undersøgelse af 218 transaktioner.

Transaktionernes formelle rigtighed

5.11. Af de 126 transaktioner, vi undersøgte, var 37 (29 %) behæftet med fejl. Vi anslår fejlforekomsten til 2,9 % (jf. *figur 5.2*) på grundlag af de 33 fejl, vi har kvantificeret, samt yderligere fejl konstateret i transaktioner gennemført af EU-agenturer og fællesforetagender.

Figur 5.2 - Anslået effekt af de kvantificerbare fejl

Anslået fejlforekomst

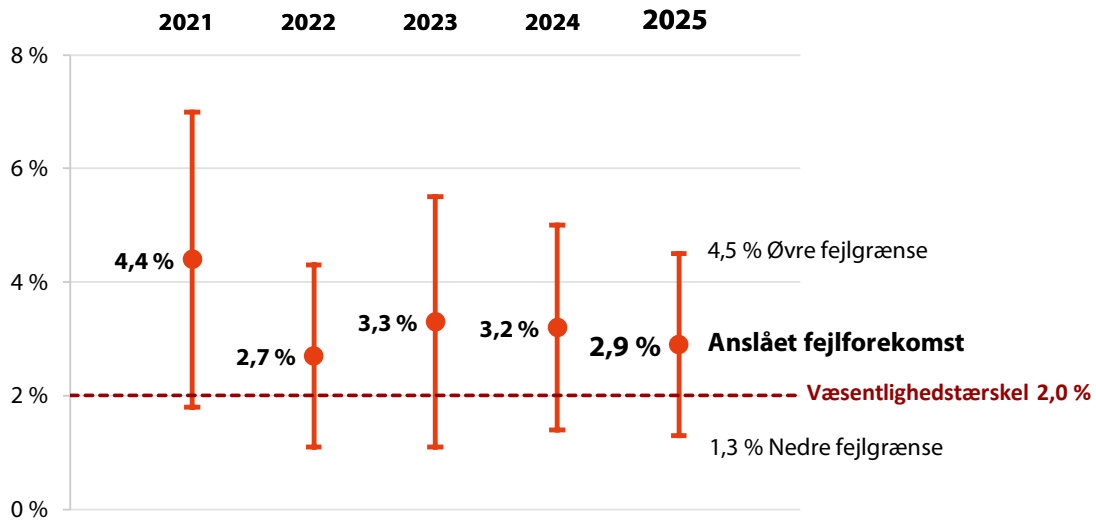

Stikprøvestørrelse (transaktioner)

2021	2022	2023	2024	2025
130	127	127	127	126

Kilde: Revisionsretten.

5.12. *Figur 5.3* viser, hvordan den *anslåede fejlforekomst* i 2025 fordeler sig på fejltyper.

Figur 5.3 - Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

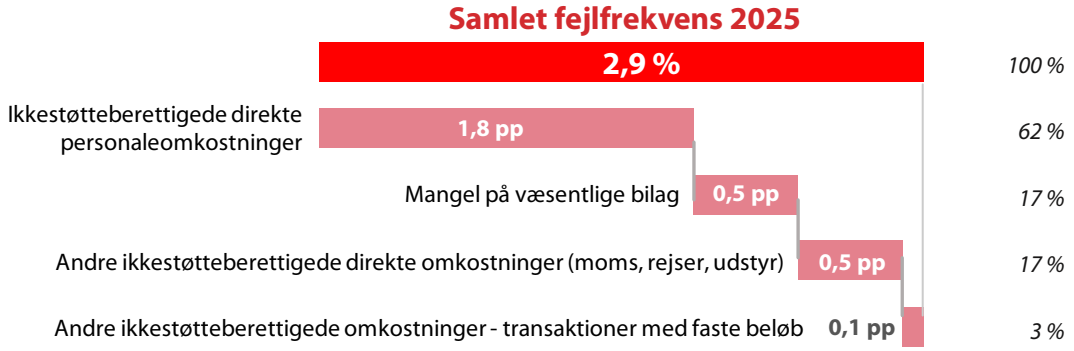

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

5.13. Forskningsudgifter er fortsat forbundet med en høj fejlrisiko. Vi konstaterede *kvantificerbare fejl* i 28 (31 %) af de 90 transaktioner vedrørende forskning, der indgik i vores repræsentative stikprøve. Desuden konstaterede vi *ikkekvantificerbare fejl* i fire transaktioner. Ved vores revision konstaterede vi ligesom i 2024 ingen betydelige forskelle mellem Horisont 2020 og Horisont Europa for så vidt angår udgifternes formelle rigtighed trods de forenklinger, der under Horisont Europa er indført for at lette støttemodtagernes omkostningsrapportering.

5.14. Med hensyn til de andre programmer og aktiviteter konstaterede vi fejl i fem af stikprøvens 36 transaktioner (14 %), og alle disse fejl var kvantificerbare.

5.15. Kommissionen havde truffet korrigerende foranstaltninger, som direkte påvirkede syv af transaktionerne i vores stikprøve. Disse foranstaltninger reducerede den anslåede fejlforekomst for dette kapitel med 0,4 procentpoint.

Personaleomkostninger er de mest fejlbehæftede omkostninger

5.16. Personaleomkostninger udgør størstedelen af de afholdte omkostninger i forbindelse med næsten alle forskningsprojekter. Samlet set konstaterede vi kvantificerbare fejl vedrørende personaleomkostninger i 22 (24 %) af de 90 undersøgte transaktioner vedrørende forskning. Desuden konstaterede vi to ikkekvantificerbare fejl vedrørende personaleomkostninger.

Omkostninger anmeldt for tid, der ikke var brugt på projekterne

5.17. Støttemodtagerne må kun anmelde omkostninger for den tid, deres personale har arbejdet på de EU-finansierede projekter. Denne grundlæggende regel var imidlertid ikke blevet fulgt i forbindelse med 7 af de 50 Horisont Europa-transaktioner i vores stikprøve: Støttemodtagerne havde enten anmeldt dage, hvor personerne var fraværende, eller dage, der ikke var underbygget af tidsrapporteringen. Vi konstaterede lignende fejl i én af de 40 undersøgte Horisont 2020-transaktioner.

5.18. Det er tredje år i træk[1], at vi rapporterer forekomst af denne type fejl i en europæisk mellemstatslig organisation, der gennemfører en særlig aktion under Horisont Europa. Vi giver en nærmere forklaring i ***tekstboks 5.1***.

Tekstboks 5.1

Eksempel på et tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at anvende standardtilskudsaftalen til at finansiere en særlig aktion under Horisont Europa

COST Association (European Cooperation in Science and Technology) er en europæisk mellemstatslig organisation, der er etableret i Belgien med det formål at fremme samarbejde mellem forskere og innovatorer i og uden for Europa gennem netværksaktiviteter. Denne aktion er ikke et traditionelt "forskningsprojekt" og finansierer heller ikke forskning direkte, og Horisont Europa er dens eneste finansieringskilde. Ikke desto mindre anvendte Kommissionen Horisont Europas standardtilskudsaftale til at yde finansiering til denne særlige aktion.

For støttemodtageren skaber dette et strukturelt finansieringsgab, fordi ikke alle omkostninger kan faktureres aktionen. Det strukturelle misforhold havde betydet, at visse omkostninger, herunder vedrørende ferie og andet fravær, på grund af standardtilskudsaftalens regler ikke kunne afspejles i beregningen af personaleomkostningerne, hvilket illustrerer reglernes begrænsede anvendelighed i forbindelse med denne type aktioner.

[1] Årsberetningen for 2024, punkt 5.21 og tekstboks 5.2, og årsberetningen for 2023, punkt 5.18 og tekstboks 5.1.

Ukorrekt beregning af timesatser eller dagssatser

5.19. Under Horisont 2020-programmet skal støttemodtagerne beregne årlige eller månedlige timesatser for deres personale og gange dem med det antal timer, der er brugt på EU-projekter. Under Horisont Europa er reglerne derimod blevet ændret med henblik på forenkling, så støttemodtagerne nu skal beregne dagssatser og gange dem med det antal dage ("dagsækvivalenter"), der er brugt på EU-projekter.

5.20. Vi konstaterede i både Horisont 2020- og Horisont Europa-transaktioner, at støttemodtagere havde beregnet timesatser eller dagssatser forkert. Satserne skal beregnes ved at dividere personaleomkostningerne i en bestemt periode med arbejdstiden (timer eller dagsækvivalenter) i samme periode. I nogle af de reviderede transaktioner havde støttemodtagerne anvendt en forkert arbejdstid, beregnet satser for en forkert periode eller medregnet *indirekte omkostninger* eller ikkestøtteberettigede personaleomkostninger i deres satser. Vi viser eksempler på denne type fejl i ***tekstboks 5.2***.

Tekstboks 5.2

Eksempler på medregning af ikkestøtteberettigede omkostninger i de anmeldte personaleomkostninger

I Danmark refunderer de nationale myndigheder arbejdsgiverne visse udgifter, der betales til ansatte på forældreorlov. Disse omkostninger er derfor ikke berettigede til EU-finansiering. Vi reviderede én transaktion under Horisont Europa, hvor støttemodtageren havde medregnet sådanne omkostninger og dermed sat de faktiske personaleomkostninger for højt. De omkostninger, som støttemodtageren anmeldte, var derfor for høje.

En offentlig enhed i Frankrig anmeldte omkostninger vedrørende to forskere under et Horisont Europa-tilskud. I sin beregning af personaleomkostningerne udelukkede modtageren korrekt nogle ikkestøtteberettigede omkostninger. De relaterede sociale bidrag blev imidlertid ikke udelukket, hvilket førte til en for høj dagssats.

Andre *direkte omkostninger*, der ikke er nødvendige for aktionerne

5.21. En vigtig betingelse for støtteberettigelse er, at omkostningerne er afholdt i forbindelse med den relevante aktion og er nødvendige for dens gennemførelse. Ligesom i de foregående år[2] konstaterede vi også i år, at denne betingelse ofte ikke var opfyldt. Dette gjorde sig gældende i forbindelse med ti af de transaktioner, vi reviderede. Disse tilfælde omfattede f.eks. udgifter til udstyr og inventar, der ikke blev anvendt i projektet, tjenester, der ikke blev leveret i projektperioden, og rejseudgifter uden direkte forbindelse til projektet.

Mangler i anvendelsen af tilskud med faste beløb

5.22. Finansiering med faste beløb er en *forenklet omkostningsmulighed*, som er fastsat i artikel 125 i *finansforordningen*, og dens anvendelse kræver, at der for hver støttemodtager og arbejdspakke på forhånd forelægges detaljerede omkostningsoverslag for hver omkostningskategori. Forud for undertegnelsen af tilskudsaftalen foretager eksperter engageret af Kommissionen en vurdering af omkostningsoverslagene i forhold til de foreslåede aktiviteter med henblik på at sikre, at de er rimelige og ikke for høje. Kommissionen udbetaler tilskudsbeløbet, når den med hjælp fra eksperter vurderer, at arbejdspakkerne er gennemført korrekt.

5.23. Kommissionen har som mål, at ca. halvdelen af det årlige Horisont Europa-budget (til indkaldelser) i 2027 skal tildeles som tilskud med faste beløb. Der blev i 2025 undertegnet aftaler om tilskud med faste beløb for 1 814 millioner euro - ca. 19 % af den samlede værdi af de tilskud, der blev undertegnet aftaler om dét år, jf. ***figur 5.4***.

---

[2] Årsberetningen for 2024, punkt 5.22, årsberetningen for 2023, punkt 5.22 og årsberetningen for 2022, punkt 5.22.

Figur 5.4 - Undertegnede aftaler om tilskud med faste beløb under Horisont Europa: værdi og andel af det samlede tilskudsbudget (2022-2025)

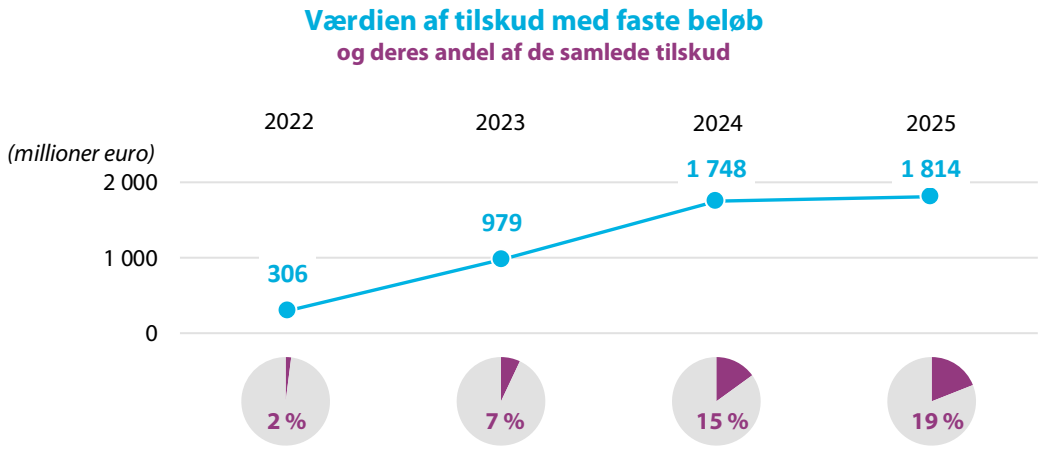

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

5.24. Udgifterne til finansiering med faste beløb under Horisont Europa beløb sig i 2025 til 232 millioner euro (eller 4 % af programmets samlede udgifter i 2025). Vi reviderede tre forskningsprojekter finansieret med faste engangsbeløb under Horisont Europa og gennemført af projektkonsortier bestående af 5-17 støttemodtagere. I alle tilfældene undersøgte vi både, hvordan tilskuddene med faste beløb var fastsat, og om arbejdspakkerne var blevet afsluttet korrekt - herunder om Kommissionen havde kontrolleret gennemførelsen. Ligesom i de foregående år[3] konstaterede vi primært mangler på to områder, som vi beskriver i ***tekstboks 5.3***. I én af de tre undersøgte transaktioner havde disse mangler ført til en kvantificerbar fejl.

[3] Årsberetningen for 2024, tekstboks 5.3, og årsberetningen for 2022, punkt 5.31 og 5.32.

Tekstboks 5.3

Eksempler på mangler vedrørende tilskud med faste beløb

Manglende bevis for en solid forudgående vurdering af budgettet

I budgetforslagene gav hver støttemodtager oplysninger om de kategorier af personale, der var behov for i projekterne (f.eks. senior- eller juniorforskere), det antal måneder, der var behov for pr. kategori og arbejdspakke, og de anslåede omkostninger pr. måned ("månedlige satser").

Vedrørende alle tre projekter gav eksperterne udtryk for visse forbehold med hensyn til personaleomkostninger, projektforvaltningsressourcer eller andre budgetkomponenter. Disse betænkeligheder blev imidlertid kun delvist afspejlet i de endelige evalueringsrapporter og førte ikke til nogen justeringer af de foreslåede budgetter.

Vi fandt desuden ingen dokumentation for, at de eksterne eksperters vurdering af budgetterne omfattede benchmarking af de foreslåede månedlige satser i forhold til de tilgængelige referencedata (såsom historiske omkostninger) eller kritisk vurdering af forskellene mellem omkostningerne til de forskellige personalekategorier.

Som følge heraf mener vi, at personaleomkostningerne er utilstrækkeligt begrundet, hvilket indebærer en risiko for, at der blev anvendt for høje beløb i alle tre tilskudsaftaler.

Uklart definerede resultater og utilstrækkelig gennemførelse af arbejdspakker

For to af de reviderede projekters vedkommende var nogle af de vigtigste resultater ikke klart defineret, og den tilgængelige dokumentation vedrørende det ene projekt viste, at visse arbejdspakker muligvis ikke var blevet gennemført som krævet i tilskudsaftalen.

I det ene projekt omfattede en arbejdspakke en opgave vedrørende kapacitetsopbygning, som krævede gennemførelse af en række aktiviteter. I tilskudsaftalen var hverken aktiviteternes omfang eller udformning præciseret, hvilket hindrer både gennemførelsen og vurderingen heraf.

I det andet projekt skulle et resultat have beskrevet "værdikæden" i den pågældende industrisektor. Beskrivelsen var imidlertid holdt i generelle vendinger uden angivelse af, hvordan denne værdikæde adskiller sig fra værdikæder i andre sektorer. Et andet resultat beskrev en væsentligt anderledes værdikæde og dokumenterede uoverensstemmelser mellem forskellige projektdokumenter. Desuden var de rapporterede præstationsindikatorer vedrørende organisering af webinarer og medlemskabsvækst ikke underbygget af verificerbar dokumentation. Kommissionen accepterede de anmeldte arbejdspakker som afsluttet og godkendte betalingerne til dette projekt. Vi mener imidlertid, at en del af betalingerne var uretmæssige, eftersom nogle af arbejdspakkerne ikke var afsluttet på tilfredsstillende vis.

Vi har også rapporteret revisionsresultater relateret til faste beløb vedrørende fire andre Horisont Europa-transaktioner, som blev gennemført af fællesforetagendet for Europas jernbaner.

5.25. I mellemtiden har Kommissionen præciseret sin vejledning om tilskud med faste beløb. Navnlig har Kommissionen siden oktober 2023 krævet, at de eksperter, der vurderer budgetforslagene, anvender Horisont-dashboardet til evaluering af faste beløb som benchmark i forbindelse med personaleomkostninger. Da de reviderede transaktioner vedrører forslag, der blev indsendt i 2022 og 2023, var det endnu ikke obligatorisk at anvende dashboardet. I overensstemmelse med vores anbefaling 5.3 i årsberetningen for 2022 ajourførte Kommissionen desuden sin definition af "korrekt gennemførelse" vedrørende disse tilskud i 2024. Reglerne for vurdering af delvis gennemførelse og finansielle konsekvenser er imidlertid endnu ikke blevet præciseret, og Kommissionen har ikke udsendt nogen vejledning om dette spørgsmål.

Støttemodtagere uden for EU og *små og mellemstore virksomheder* er særlig tilbøjelige til at begå fejl

5.26. I vores tidligere årsberetninger[4] har vi fremhævet, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er særlig tilbøjelige til at begå fejl. 9 % af transaktionerne i dette års stikprøve vedrørte SMV'er (11 af de 126 transaktioner), men de tegnede sig for 30 % af den anslåede fejlforekomst. Vi konstaterede fejl i SMV'ernes omkostningsanmeldelser i forbindelse med seks transaktioner, heraf fire på forskningsområdet og to under andre programmer. Fire af disse SMV'er havde ingen eller meget begrænset tidligere erfaring med EU-finansierede projekter.

5.27. Både Horisont 2020 og Horisont Europa giver enheder fra lande uden for EU mulighed for at deltage og modtage finansiering. Ved årets udgang var 21 lande associeret med Horisont Europa-programmet, og to havde indført overgangsordninger, der gjorde det muligt at deltage. Vores stikprøve omfattede 13 transaktioner vedrørende støttemodtagere i lande uden for EU, hvoraf 5 (38 %) var behæftet med fejl. Vi giver to eksempler i ***tekstboks 5.4***.

[4] Årsberetningen for 2022, punkt 5.24, og årsberetningen for 2023, punkt 5.25.

Tekstboks 5.4

Eksempler på, at støttemodtagere i lande uden for EU anmeldte ikkestøtteberettigede omkostninger

To private SMV'er i et land uden for EU modtog finansiering til at deltage i to forskningsprojekter, det ene finansieret under Horisont 2020, og det andet finansieret under Horisont Europa.

Den ene støttemodtager anmeldte rejseudgifter afholdt i forbindelse med den administrerende direktørs deltagelse i projektets generalforsamling. Det anmeldte beløb omfattede udgifter, der ikke var knyttet til aktionen, f.eks. var der købt flybilletter til et medlem af den administrerende direktørs familie.

Den anden støttemodtager anmeldte personaleomkostninger, men kunne hverken fremlægge de underliggende beregninger eller pålidelig dokumentation for arbejdstiden. Desuden omfattede udgiftsanmeldelsen rejseudgifter og diverse udgifter, der ikke var forbundet med aktionen, f.eks. private udgifter.

Kommissionens kontrolsystemer til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering under Horisont Europa

5.28. Plagiering, dvs. anvendelse af en anden persons idéer, arbejde eller ord uden behørig anerkendelse, er en central udfordring for programmer, der involverer forskning (såsom Horisont Europa). Principperne for forskningsintegritet - f.eks. i det europæiske charter for forskere - lægger vægt på etisk adfærd og undgåelse af plagiering gennem hele forskningsprocessen. Desuden kan genbrug af indhold på tværs af finansierede projekter skabe en risiko for, at de samme omkostninger finansieres to gange (dobbeltfinansiering), hvilket er forbudt i henhold til den relevante retlige ramme (finansforordningen og reglerne for Horisont Europa[5]).

5.29. Under Horisont Europa vurderes risikoen for plagiering og dobbeltfinansiering systematisk ved projektevalueringen. Operationelt baserer Kommissionen denne kontrol på SIMBA (SIMilarity-Based Analysis), som er et system, der ejes af Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD).
I tilskudsforberedelsesfasen sammenligner SIMBA automatisk konsortiesammensætningerne og aktionsbeskrivelserne i de positivt evaluerede nye forslag med alle de godkendte forslag i Kommissionens *eGrants*-database. Der foretages ord-for-ord-sammenligning og beregnes et samlet lighedsindeks for hvert forslag. Forslag med et indeks på over 30 % markeres med henblik på opfølgning, og resultaterne vises i Kommissionens workflowsystem for evaluering og godkendelse af tilskud (COMPASS).

[5] Forordning (EU) 2021/695 om oprettelse af Horisont Europa - rammeprogrammet for forskning og innovation.

5.30. I de forslag, der er markeret af SIMBA, skal de projektansvarlige vurdere, om der er fundet "kritiske" ligheder (f.eks. om der er store ligheder med hensyn til mål, idéer og tilgange, eller - med fokus på dobbeltfinansiering - om støttemodtagerne er de samme som i andre forslag, eller der er store ligheder med hensyn til konsortiesammensætningen). Vurderingen kan omfatte henvendelser til de tjenestegrene, der forvalter de projekter, som der er lighed med, indhentning af forklaringer fra ansøgerne, høring af uafhængige eksperter og inddragelse af den juridiske tjeneste. Dette kan føre til, at forslag finansieres med eller uden skærpet overvågning, og i alvorlige tilfælde kan forslag afvises.

5.31. Samlet set vurderer vi, at SIMBA er et modent og løbende vedligeholdt værktøj, der understøtter den operationelle beslutningstagning og generelt er egnet til formålet. Vores undersøgelse bekræftede også, at der blev fulgt behørigt op på alle de sager i stikprøven, der var markeret med et lighedsindeks over tærskelværdien, herunder ved høring af ansøgerne og, i mere komplekse sager, indhentning af uafhængige ekspertvurderinger.

5.32. Ikke desto mindre konstaterede vi nogle svagheder.

- Den tærskelværdi, der udløser obligatorisk opfølgning, er et lighedsindeks på 30 %, men der forelå hverken dokumentation for rationalet bag dette niveau eller for, at det var blevet godkendt formelt.

- SIMBA sammenligner i øjeblikket positivt evaluerede nye forslag med alle de godkendte forslag i databasen, selv om nogle af disse ikke er blevet finansieret, hvilket kan føre til unødvendigt opfølgningsarbejde for de projektansvarlige og øge behandlingstiden. Vi bemærker, at GD RTD allerede har planlagt en ajourføring af SIMBA i begyndelsen af 2026, som skal sikre, at ufinansierede forslag ikke indgår i den population, der anvendes til sammenligning, og dermed forbedre effektiviteten og resultaternes relevans.

- SIMBA gemmer kun det seneste lighedsindeks. Hvis der foretages en ny sammenligning, overskrives det tidligere resultat. Desuden viser COMPASS kun indekser som skærmbilleder. Begge disse forhold begrænser sporbarheden i tilskudscyklussen.

- Endelig kan det forekomme, at SIMBA beregner et ikkerepræsentativt lighedsindeks, når de sammenlignede forslag omfatter dokumenter af meget forskellig længde. I særlige tilfælde kan dette forvride sammenligningerne og give misvisende resultater.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

5.33. Vi gennemgik oplysningerne i Kommissionens forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2025 vedrørende den anslåede *risiko ved betalingen* på politikområderne under FFR-udgiftsområde 1, som Kommissionen har beregnet til 2,1 %. Denne procentdel ligger inden for vores skøn over fejlforekomsten og en anelse over væsentlighedstærsklen.

5.34. Vi undersøgte de årlige aktivitetsrapporter fra *forvaltningsorganerne* HADEA og REA, hvor hovedparten af udgifterne i 2025 vedrørte Horisont 2020- og Horisont Europa-programmerne. For Horisont 2020 har Kommissionen anslået en *repræsentativ fejlfrekvens* på ca. 3,8 %. *Restfejlfrekvensen* for Horisont 2020, som tager hensyn til korrigerende foranstaltninger, er på 1,8 % (og ca. 2,1 % for både HADEA og REA).

5.35. For Horisont Europa har Kommissionen anslået en repræsentativ fejlfrekvens på 4,4 % og en restfejlfrekvens på 4,1 % (og tilsvarende frekvenser for de to forvaltningsorganer). Resultaterne af de efterfølgende tekniske gennemgange af tilskud med faste beløb bidrager samlet set med mindre end 0,1 procentpoint til disse samlede satser.

5.36. Kommissionens skøn er baseret på en fælles repræsentativ stikprøve på 207 efterfølgende revisioner og gennemgange. Disse vedrører 177 tilskud til godtgørelse af faktiske omkostninger og 30 tilskud med faste beløb. Som anført i Kommissionens flerårige revisionsplan for Horisont Europa blev stikprøvestørrelsen for tilskud med faste beløb fastsat til det accepterede minimumsniveau på 30 i 2025, fordi den forventede fejlfrekvens var meget lav. Vi bemærker også, at betalingerne vedrørende disse tilskud kun udgjorde en lille andel af de samlede betalinger. Indtil videre fremgår det ikke af Kommissionens flerårige revisionsplan for Horisont Europa, hvordan stikprøvestørrelsen for tilskud med faste beløb vil blive justeret i de kommende år for at tage hensyn til den forventede stigning i de relaterede betalinger og deres andel af de samlede betalinger.

5.37. Eftersom restfejlfrekvensen for Horisont Europa ligger over *væsentlighedstærsklen* på 2 %, har HADEA og REA taget forbehold i deres årlige aktivitetsrapporter. Med hensyn til Horisont 2020 ligger frekvensen meget tæt på 2 % for både HADEA's og REA's vedkommende. Dette er inden for Kommissionens målinterval for Horisont 2020, og der er derfor ikke taget *forbehold*.

5.38. På baggrund af ovenstående mener vi, at HADEA's og REA's årlige aktivitetsrapporter afspejler de oplysninger, som disse enheder havde til rådighed, og på dette grundlag giver en rimelig vurdering af den finansielle forvaltning med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for udgifterne på FFR-udgiftsområde 1.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

5.39. Det samlede revisionsbevis, som vi indhentede og har beskrevet i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne vedrørende "Det indre marked, innovation og det digitale område" var væsentlig. Vores test af transaktioner på dette FFR-udgiftsområde viste samlet set en anslået fejlforekomst på 2,9 %.

5.40. År efter år viser vores revisioner på dette politikområde en fejlforekomst, der ligger over væsentlighedstærsklen. Dette tyder på, at der er en tilbagevendende risiko for overbetalinger til støttemodtagerne. Den vigtigste faktor, der bidrager til fejl på FFR-udgiftsområde 1, er ikkestøtteberettigede eller ukorrekt anmeldte personaleomkostninger i forskningsudgifter. Dette har været det uændrede billede i årevis[6], selv om der er indført forenklingsforanstaltninger i retsgrundlaget, og selv om Kommissionen har givet støttemodtagerne vejledning.

5.41. Med hensyn til finansiering med faste beløb viser vores revisioner, at de foreslåede budgetter i nogle tilfælde var sat for højt, og at dette ikke blev opdaget og korrigeret af de eksperter, der vurderede forslagene. Kombineret med uklart definerede resultater og utilstrækkelig forudgående kontrol af, om arbejdspakkerne er gennemført som planlagt, skaber dette en risiko for, at tilskudsaftalerne har for store budgetter, og at der foretages betalinger til projekter, der ikke er gennemført på tilfredsstillende vis.

5.42. Med hensyn til Kommissionens kontrol til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering vurderer vi, at SIMBA er modent og generelt egnet til formålet. Der er dog muligheder for bedre formalisering af procedurerne.

---

[6] Årsberetningen for 2018, punkt 5.16, årsberetningen for 2019, punkt 4.11, årsberetningen for 2020, punkt 4.13, årsberetningen for 2021, punkt 4.12, årsberetningen for 2022, punkt 5.13, årsberetningen for 2023, punkt 5.13, og årsberetningen for 2024, punkt 5.15.

Anbefalinger

5.43. ***Bilag 5.1*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de anbefalinger i vores årsberetninger for 2022 og 2023, som skulle gennemføres senest i 2025. Kommissionen har gennemført én anbefaling i nogle henseender og to fuldt ud.

5.44. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 5.1 - Forbedre kontrolrammen for finansiering med faste beløb på forskningsområdet

Kommissionen bør forbedre kontrolrammen for finansiering med faste beløb på forskningsområdet og navnlig:

a) sikre, at de eksperter, der foretager den forudgående vurdering af budgetforslagene, udfører og dokumenterer den krævede kontrol konsekvent

b) fastsætte klare kriterier for eventuelle nedsættelser af tilskud i tilfælde, hvor arbejdspakker kun er delvist gennemført, og angive de satser, der skal anvendes

c) fastsætte antallet af efterfølgende tekniske gennemgange således, at der sikres tilstrækkelig dækning af betalinger med faste beløb i den statistisk repræsentative stikprøve på programniveau. Den flerårige revisionsplan bør ajourføres i overensstemmelse hermed.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Anbefaling 5.2 - Formalisere procedurerne for kontrol vedrørende plagiering og dobbeltfinansiering (i SIMBA)

Kommissionen bør:

a) dokumentere og formelt godkende den valgte tærskelværdi for lighedsindekset, herunder rationalet bag dens niveau

b) fastlægge en procedure for godkendelse og gennemførelse af fremtidige ændringer af indekstærsklen, bl.a. med bestemmelser om minimumskontrolordninger og *revisionsspor*.

Måldato for gennemførelsen: medio 2027.

Bilag

Bilag 5.1 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	Vi fremsætter følgende anbefaling til gennemførelse inden udgangen af 2025 (midtvejsevalueringen af Horisont Europa): **Anbefaling 1 - Evaluere finansiering med faste beløb** a) I forbindelse med midtvejsevalueringen af Horisont Europa bør Kommissionen foretage en evaluering af finansiering med faste beløb for at vurdere, om visse typer projekter (hvad angår indhold, størrelse osv.) er uegnede til finansiering med faste beløb, og vurdere risikoen for *uregelmæssigheder* og *svig*.			Kommissionen udsendte den 30. april 2025 et *arbejdsdokument* om den foreløbige evaluering af Horisont Europa-rammeprogrammet for forskning og innovation (2021-2024), som var baseret på gennemførelsesdata og en stor spørgeundersøgelse blandt deltagere, eksperter og ansatte i Kommissionen.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2023	Vi fremsætter følgende anbefaling til gennemførelse senest medio 2025: **Anbefaling 1 - Forbedre støttemodtagernes overholdelse af reglerne for dagssatser** Vedrørende rapporteringen under Horisont Europa bør Kommissionen indføre foranstaltninger, som går videre end de hidtidige bevidstgørelsesforanstaltninger, med henblik på at forbedre støttemodtagernes overholdelse af reglerne for dagssatser.	✓		Kommissionen har kun adresseret denne anbefaling gennem to foranstaltninger: Den har udviklet en "personnel costs wizard" under Horisont Europa, som gør det lettere for støttemodtagerne at beregne deres personaleomkostninger, og når fristen for rapportering nærmer sig, sender den personlige notifikationer til de typer støttemodtagere, der er tilbøjelige til at begå fejl.
	Vi fremsætter følgende anbefaling til gennemførelse senest medio 2025: **Anbefaling 2 - Sikre klarhed i Horisont Europa-dokumenterne** Med hensyn til Horisont Europa bør Kommissionen yderligere præcisere reglerne og metoderne vedrørende beregning af dagssatser i forbindelse med de personaleomkostninger, der anvendes i modellen for tilskudsaftaler.	✓		Kommissionen har tilføjet mindre præciseringer til den kommenterede tilskudsaftale og også givet andre forklarende oplysninger. Bestemmelserne i den kommenterede tilskudsaftale stemmer dog stadig ikke helt overens med bestemmelserne i standardtilskudsaftalen.

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 6

Samhørighed, resiliens og værdier

Indhold

	Punkt
Indledning	6.1.-6.17.
Kort beskrivelse	6.3.-6.6.
Politiske målsætninger og udgiftsinstrumenter	6.3.
Forvaltning af fondene	6.4.-6.6.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.7.-6.17.
Transaktionernes formelle rigtighed	6.18.-6.39.
Resultaterne af vores test af transaktioner	6.18.-6.19.
Samhørighed - delt forvaltning	6.20.-6.38.
Ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter	6.23.-6.25.
Manglende væsentlige bilag	6.26.-6.29.
Overtrædelser af reglerne for det indre marked i forbindelse med offentlige udbud og statsstøtte	6.30.-6.36.
Forenklede omkostningsmodeller	6.37.-6.38.
Resiliens og værdier - forvaltet af Kommissionen	6.39.
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	6.40.-6.58.
Kommissionens 2025-vurdering	6.40.-6.51.
I forbindelse med nogle programmer fungerede medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer ikke godt	6.40.-6.41.
Der er et væsentligt niveau af regelstridige udgifter i de godkendte regnskaber	6.42.-6.49.
Lav risikovurdering vedrørende Interregprogrammerne - ikke bekræftet af vores revisionsresultater	6.50.-6.51.
Afslutning af programmerne for 2014-2020	6.52.-6.55.
Programmeringsperioden 2021-2027	6.56.-6.58.

Konklusion og anbefalinger 6.59.-6.62.

Konklusion 6.59.-6.60.

Anbefalinger 6.61.-6.62.

Bilag

Bilag 6.1 - Vores stikprøve af transaktioner under delt forvaltning i 2025 med angivelse af overholdelsesfejl

Bilag 6.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Indledning

6.1. I dette kapitel præsenteres resultaterne af vores revision af FFR-udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier". *Figur 6.1* giver et overblik over de vigtigste aktiviteter, udgifterne og revisionspopulationen under dette udgiftsområde i 2025.

Figur 6.1 - Betalinger og revisionspopulation

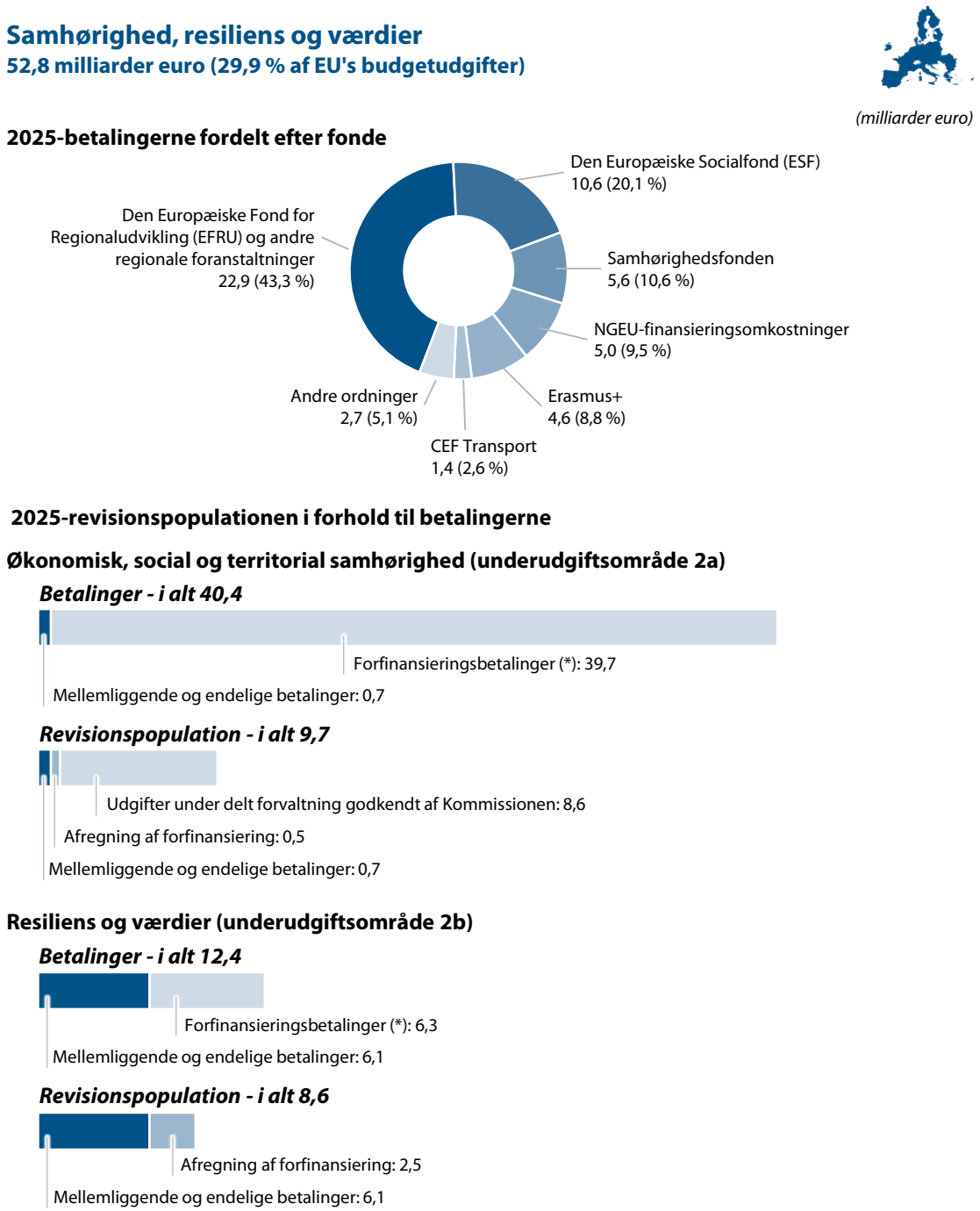

(*) Omfatter årlige forskud og mellemliggende betalinger under *delt forvaltning*, som Kommissionen endnu ikke havde godkendt.

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

6.2. FFR-udgiftsområde 2 omfatter to underudgiftsområder. Størstedelen af betalingerne under underudgiftsområde 2a vedrører forfinansierede *programmer* under delt forvaltning i *programmeringsperioden* 2021-2027. Da forfinansieringsbetalinger ikke er endeligt opgjorte udgifter, reviderer vi dem ikke. De *transaktioner*, vi reviderer - og afgiver revisionserklæring om - er dem, der ligger til grund for udgifterne i de regnskaber, som Kommissionen har godkendt. Transaktionerne under underudgiftsområde 2b vedrører udgifter, som Kommissionen *forvalter direkte* eller *indirekte*. Her reviderer vi de udgifter, der blev betalt eller afregnet i 2025. En del af betalingen af finansieringsomkostningerne vedrørende *NextGenerationEU (NGEU)* er også opført under dette underudgiftsområde.

Kort beskrivelse

Politiske målsætninger og udgiftsinstrumenter

6.3. Hovedformålet med udgifterne under FFR-udgiftsområde 2 er at mindske de udviklingsmæssige forskelle mellem medlemsstater og regioner i EU (underudgiftsområde 2a) og at støtte og beskytte EU's værdier og gøre EU mere modstandsdygtigt over for dets udfordringer (underudgiftsområde 2b). Jf. ***figur 6.2*** for nærmere oplysninger.

Figur 6.2 - Politikmål

Underudgiftsområde 2a - Økonomisk, social og territorial samhørighed

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)
adresserer regionale ubalancer ved at støtte forskning og innovation, den digitale dagsorden, SMV'er, lavemissionsøkonomien og bæredygtig og integreret udvikling af alle typer territorier og lokale initiativer.

Den Europæiske Socialfond (ESF) og ESF+
har til formål at sikre høj beskæftigelse, retfærdig social beskyttelse og en kvalificeret og modstandsdygtig arbejdsstyrke samt inklusive og sammenhængende samfund som afgørende elementer for udryddelse af fattigdom. EFS+ omfatter i perioden 2021-2027 også ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (**UBI**), Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (**FEAD**) og EU-programmet for beskæftigelse og social innovation og gennemfører programmet vedrørende den europæiske søjle for sociale rettigheder.

Samhørighedsfonden
fremmer bæredygtig udvikling ved at finansiere miljø- og transportprojekter i medlemsstater med en bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger på < 90 % af EU-gennemsnittet. Samhørighedsfonden bidrager til at finansiere projekter vedrørende det transeuropæiske net via **Connecting Europe-faciliteten (CEF)**.

Underudgiftsområde 2b - Resiliens og værdier

Erasmus+
støtter uddannelse, ungdom og idræt ved at fremme ungdomsmobilitet og aktiv samfundsdeltagelse blandt unge.

NextGenerationEU (NGEU)
Finansieringsomkostninger vedrørende ikketilbagebetalingspligtig **NGEU**-støtte, som skal hjælpe EU-medlemsstaterne til at komme på fode igen efter virkningerne af covid-19-pandemien.

Andre ordninger, bl.a. programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier (**CERV**), programmet Et Kreativt Europa (**CREA**), specifikke instrumenter til fremme af genopretningen i EU efter covid-19 (f.eks. **EU4Health**), programmet for retlige anliggender (**JUST**) osv.

Kilde: Revisionsretten.

Forvaltning af fondene

6.4. Fondene under samhørighedspolitikken (*Den Europæiske Socialfond (ESF)*, ESF+, *Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)* og *Samhørighedsfonden*) gennemføres hovedsagelig ved delt forvaltning. Det er *forvaltningsmyndighederne*, der har det primære ansvar for den *formelle rigtighed* af betalingerne, men det er Kommissionen, der i sidste ende er ansvarlig for EU-budgettets gennemførelse og for at sikre, at medlemsstaterne har velfungerende *forvaltnings- og kontrolsystemer*. Kommissionen er p.t. i gang med at gennemføre programmer vedrørende både perioden 2014-2020 og perioden 2021-2027. Med hensyn til sidstnævnte periode har forvaltningsmyndighederne overtaget opgaven med at attestere de enkelte programmers årsregnskaber. Tidligere var dette *attesteringsmyndighedernes* opgave. Med hensyn til begge programmeringsperioder er det de nationale *revisionsmyndigheder*, der giver sikkerhed for den formelle rigtighed af udgifterne ved indsendelsen af årsregnskaberne til Kommissionen.

6.5. ***Figur 6.3*** fremhæver de vigtigste ændringer, der er sket i rollerne vedrørende forvaltning, kontrol og sikkerhed mellem de to programmeringsperioder[1].

[1] Nærmere oplysninger om de relaterede processer og ansvarsområder i perioden 2014-2020 kan findes i figur 6.3 i vores årsberetning for 2024.

Figur 6.3 - Ændringer i rollerne vedrørende delt forvaltning i perioden 2021-2027

Europa-Kommissionen

GD REGIO

GD EMPL

- Ordningen vedrørende proportional kontrol af medlemsstaterne er blevet forbedret. Anvendes denne ordning, kan Kommissionen kan vælge ikke at revidere, eller at udføre færre revisioner end før.

Medlemsstaterne

Forvaltningsmyndighederne

- Har fået større ansvar med hensyn til programudformning, resultatovervågning og tilpasning til EU's prioriteter.
- Deres regnskabsfunktion har erstattet de tidligere attesteringsmyndigheder.
- Forhåndsbetingelser er blevet erstattet af horisontale og tematiske grundforudsætninger, som gælder for alle relevante mål - opfyldelse heraf er nødvendig for at opnå finansiering.
- Der er indført risikobaserede forvaltningsverificeringer i stedet for 100 % kontrol af alle betalingsanmodninger.

Revisions-myndighederne

- Der er fastsat en højere tærskel for ikkestatistisk stikprøveudtagning og indført bedre proportionale ordninger vedrørende statistiske stikprøver. I sidstnævnte tilfælde foretages der ingen systemrevisioner.

Kilde: Revisionsretten, baseret på *forordningen om fælles bestemmelser for 2014-2020* og for 2021-2027.

6.6. FFR-udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier" dækker også EU-finansiering ydet gennem programmer eller aktioner, som Kommissionen gennemfører enten ved direkte forvaltning - varetaget af dens *generaldirektorater (GD'er)* eller af EU-*forvaltningsorganer* - eller ved indirekte forvaltning med støtte fra partnerorganisationer eller andre myndigheder såsom de nationale *Erasmus+*-agenturer (jf. ***figur 6.2***).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

6.7. Målet med vores revision var at bidrage til *revisionserklæringen* som beskrevet i ***bilag 1.1*** og at vurdere den formelle rigtighed af udgifterne på FFR-udgiftsområde 2.

6.8. Mens 86 % af vores revisionspopulation for 2024 vedrørte FFR-underudgiftsområde 2a, er populationen for 2025 næsten ligeligt fordelt mellem FFR-underudgiftsområde 2a og 2b. ***Figur 6.4*** viser, hvordan vores revisionspopulation fordeler sig på de fonde og instrumenter, der er beskrevet i ***figur 6.2***. Betalingen af NGEU-finansieringsomkostningerne udgør 27 % af vores revisionspopulation, hvilket er en betydeligt højere andel end i 2024. Disse omkostninger udgør også halvdelen af populationen under underudgiftsområde 2b. Transaktionerne vedrørende NGEU adskiller sig grundlæggende fra resten af vores revisionspopulation på dette udgiftsområde, da de pr. definition er forbundet med lav risiko, og vi konstaterede, at de var lovlige og formelt rigtige.

Figur 6.4-2025-revisionspopulationen

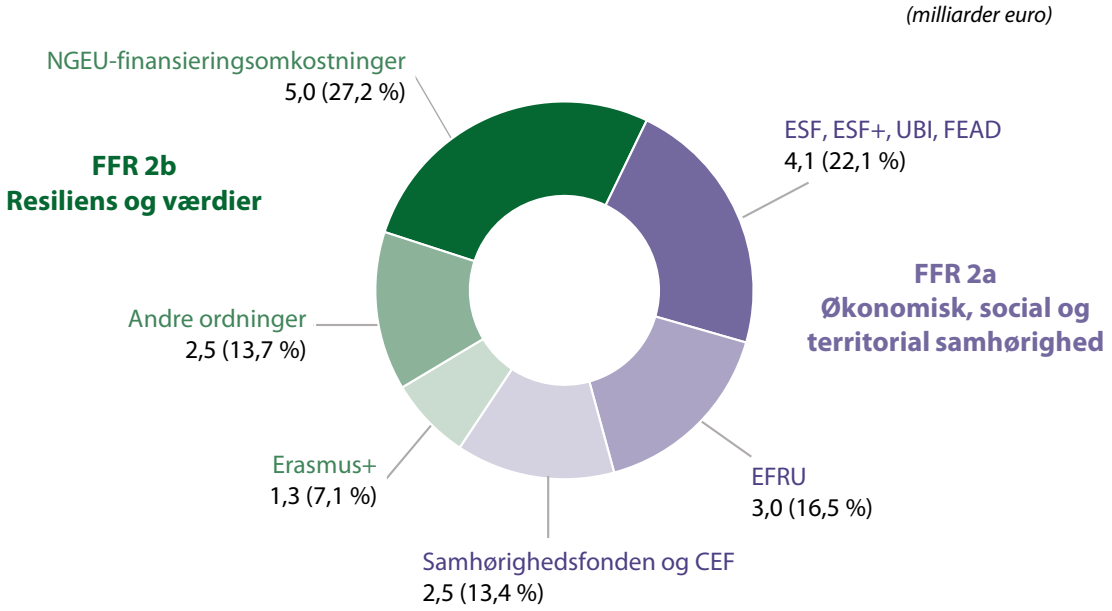

Kilde: Revisionsretten.

6.9. Vi reviderede en **statistisk repræsentativ stikprøve på 158 transaktioner**, som vi udtog fra vores revisionspopulation under dette FFR-udgiftsområde. Formålet med dette arbejde var at anslå *fejl*forekomsten for FFR-udgiftsområde 2. ***Figur 6.5*** viser antallet af transaktioner i vores stikprøve.

Figur 6.5 - Antal transaktioner i vores stikprøve

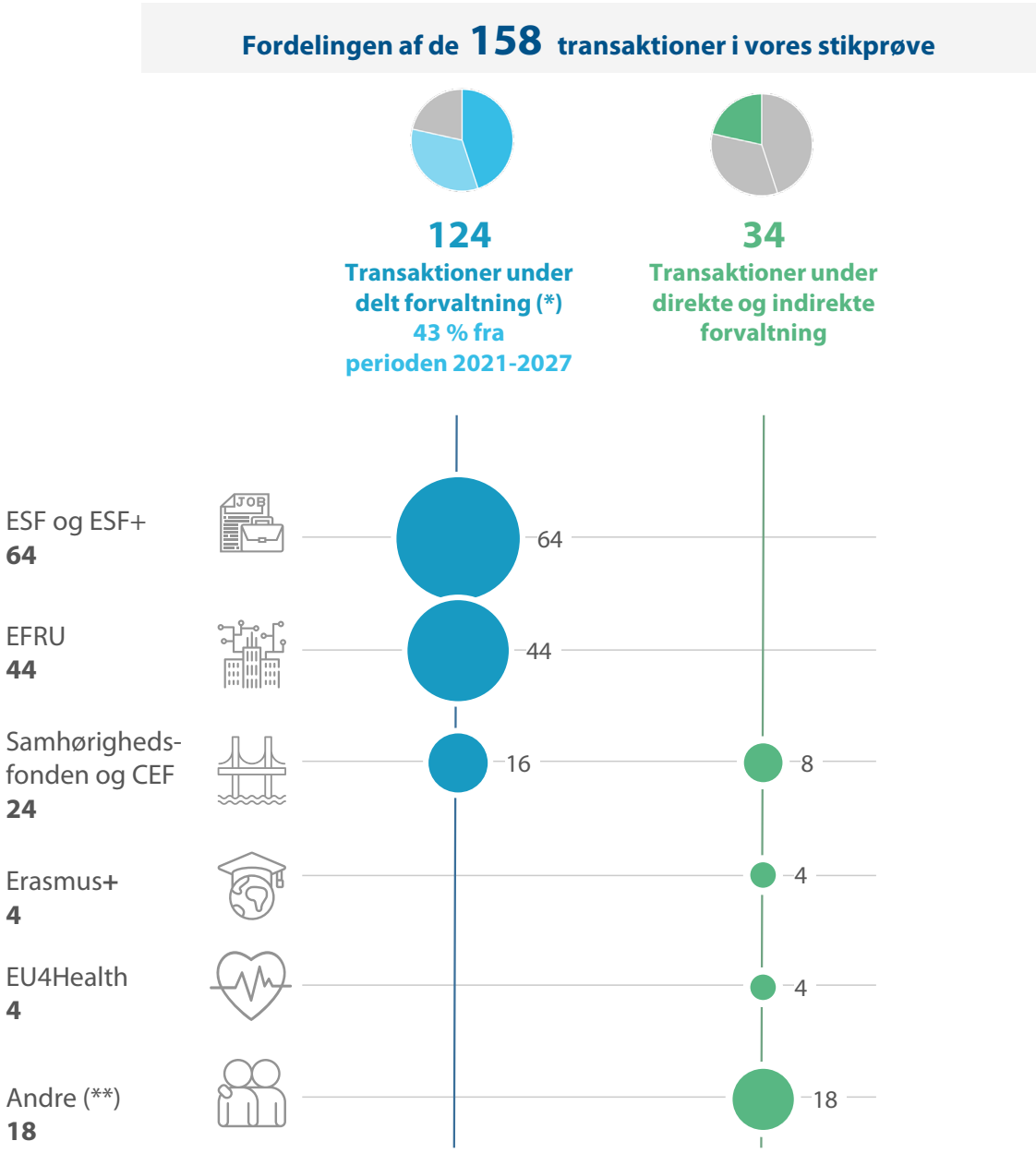

(*) Inkluderer transaktioner gennemført under **tre *finansielle instrumenter***: 17 vedrørende *egenkapitalinvesteringer*, 11 vedrørende lån og to vedrørende forvaltningsomkostninger.
(**) **18 andre transaktioner**: syv vedrørende Kommissionens tjenesteydelses- og bygge- og anlægskontrakter, tre under programmet Et Kreativt Europa (CREA), tre vedrørende NGEU-finansieringsomkostninger, to under *programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier (CERV)*, én under programmet for retlige anliggender (JUST), én under programmet for budgetposter vedrørende sociale prærogativer og særlige kompetencer (SOCPL) og én vedrørende resultaterne af vores årlige revisioner af de EU-agenturer, der finansieres under FFR-udgiftsområde 2.

Kilde: Revisionsretten.

6.10. Herudover reviderede vi to transaktioner under *Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF)*. Dette *særlige instrument* forvaltes af GD REGIO, men uden for FFR-udgiftsområde 2, og derfor indgår resultatet af dette revisionsarbejde ikke i den specifikke vurdering af dette udgiftsområde.

6.11. Vi gennemgik desuden oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* for 2025 fra GD EMPL og GD REGIO og Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

6.12. Vores arbejde med henblik på revisionserklæringerne for 2017-2024 omfattede gennemgang og genudførelse af de nationale revisionsmyndigheders og Kommissionens revisionsarbejde. Formålet med dette var at fastslå, i hvilket omfang vi kunne forlade os på deres arbejde og opnå sikkerhed på grundlag af deres resultater. I mange tilfælde konstaterede vi imidlertid, at der var svagheder i deres arbejde[2]. Vi vurderede desuden, at de ændringer, der blev foretaget i forvaltnings- og kontrolsystemets udformning med hensyn til perioden 2021-2027 (***figur 6.3***), ikke mindskede risikoen for, at de pågældende kontroller ikke er effektive. Af denne grund er vi vedrørende dette FFR-udgiftsområde fra og med regnskabsåret 2025 vendt tilbage til vores revisionstilgang fra før 2017, som indebærer, at vi selv udtager en stikprøve af underliggende transaktioner og tester dem direkte.

6.13. Ligesom de foregående år omfatter den revisionspopulation, hvorfra vi udtog stikprøven til vores 2025-revision vedrørende delt forvaltning, de udgifter, som attesterings- eller forvaltningsmyndighederne anmeldte mellem 1. juli 2023 og 30. juni 2024 (dvs. regnskabsåret), og som Kommissionen i 2025 godkendte i sine sikkerheds- og *afslutnings*pakker. Dette er i overensstemmelse med den årlige kontrolcyklus, som forvaltnings- og revisionsmyndighederne gennemfører, inden de forelægger regnskaberne for Kommissionen. Udgifterne vedrører både programmeringsperioden 2014-2020 og 2021-2027. I overensstemmelse med punkt ***20*** i ***bilag 1.1*** udtager vi kun stikprøver fra udgifterne i de regnskaber, som Kommissionen har godkendt.

---

[2] Årsberetningen for 2024, punkt 6.39-6.51 og analyse 03/2024 "Et overblik over sikkerhedsrammen på samhørighedsområdet og de nøglefaktorer, der bidrager til fejl i samhørighedsudgifterne for 2014-2020".

6.14. Fristen for indsendelse af de endelige sikkerheds- og afslutningspakker for 2014-2020 var fastsat til den 15. februar 2025. Vi havde derfor forventet, at vores stikprøve for 2025 ville omfatte et stort antal udgifter vedrørende *program*afslutninger. *STEP-forordningen*[3] udsatte imidlertid fristen til den 15. februar 2026. Mange medlemsstater gjorde brug af denne fleksibilitet. Som følge heraf blev kun ca. 20 % af programmerne attesteret af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen i 2025. Desuden anmeldte medlemsstaterne kun beskedne udgifter vedrørende 2021-2027. Den population, vi reviderede, var derfor kun en tredjedel så stor som 2024-populationen.

6.15. Som følge af den relativt lille og atypiske population i de regnskaber, som medlemsstaterne indsendte, og som Kommissionen godkendte, afveg arten af de transaktioner, vi reviderede, betydeligt fra de foregående år. Med hensyn til transaktionerne under delt forvaltning omfattede vores stikprøve for 2025 f.eks. en stor del ESF-relaterede transaktioner, hvorimod stikprøven for 2024 var domineret af EFRU-relaterede transaktioner, som er påvirket af andre typer risici. Et andet træk ved 2025-revisionen er, at 43 % af transaktionerne i stikprøven vedrørende begge programmeringsperioder (53 ud af 124) er koncentreret i tjekkiske, tyske og britiske programmer. Det Forenede Kongeriges udgifter vedrører afslutning af programmer for perioden 2014-2020, som blev godkendt, da Det Forenede Kongerige stadig var en EU-medlemsstat. ***Bilag 6.1*** viser fordelingen på lande af de transaktioner under delt forvaltning, som vi reviderede.

6.16. En del af vores 2025-population vedrørte regnskaberne for det sidste år af programmerne for 2014-2020, som omfattede projekter fra flere år før 2025. Nogle af disse projekter blev oprindeligt finansieret med nationale midler og afsluttet, inden de blev forelagt Kommissionen som led i disse sidste regnskaber. Dette hjælper medlemsstaterne til at absorbere den EU-finansiering, der stadig er til rådighed ved finansieringsperiodens udløb. Dette er i overensstemmelse med reglerne, så længe støttemodtagerens projektansøgning blev indgivet til forvaltningsmyndigheden inden projektets afslutning (som krævet i forordningen om fælles bestemmelser). Nogle af disse tilfælde i vores stikprøve var komplicerede at revidere, fordi de relaterede dokumenter ikke var umiddelbart tilgængelige.

[3] Artikel 14, stk. 4, i forordning (EU) 2024/795.

6.17. Vores revisionspopulation omfatter de beløb, som Kommissionen godkendte i Ungarns regnskaber for fire programmer, eksklusive *statsstøtte*forskud (jf. punkt ***6.2***): "Human Resources Development Operational Programme (OP) Plus", "Implementation OP Plus", "Integrated Transport Development OP Plus" og "Economic Development and Innovation OP Plus". Da vi afsluttede vores revisionsarbejde, havde EU-Domstolen ikke truffet afgørelse i det annullationssøgsmål, som Europa-Parlamentet havde anlagt (C-225/24) vedrørende Kommissionens vurdering af, at den horisontale grundforudsætning om retsvæsenets uafhængighed[4] var opfyldt. På grundlag af denne vurdering udbetalte Kommissionen 781 millioner euro (inklusive statsstøtteforskud) til Ungarn vedrørende tre af de fire programmer: "Human Resources Development OP Plus", "Integrated Transport Development OP Plus" og "Economic Development and Innovation OP Plus". Vi udtaler os ikke om Kommissionens vurdering. Som en del af vores stikprøve reviderede vi imidlertid andre aspekter af den formelle rigtighed vedrørende to af programmerne, "Human Resources Development OP Plus" og "Integrated Transport Development OP Plus".

[4] Punkt VII og 86 i samt bilag IV til særberetning 03/2024.

Transaktionernes formelle rigtighed

Resultaterne af vores test af transaktioner

6.18. Af de 158 transaktioner, vi reviderede, var 71 (45 %) behæftet med fejl, hvoraf vi har *kvantificeret* 53. Som følge af vores revision anslår vi fejlforekomsten på FFR-udgiftsområde 2 til 6,6 %[5] (jf. ***figur 6.6***).

Figur 6.6 - Resultaterne af testen af transaktioner

Anslået fejlforekomst

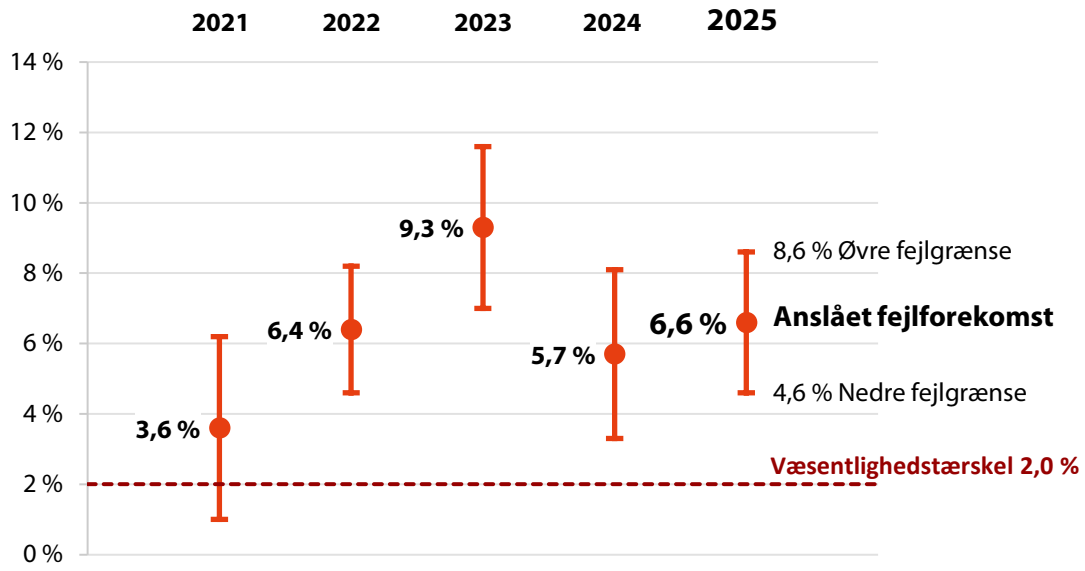

Stikprøvestørrelse (transaktioner)

2021	2022	2023	2024	2025
243	260	238	223	**158**

Kilde: Revisionsretten.

6.19. De fejltyper, der bidrog mest til dette års anslåede fejlforekomst, er vist i ***figur 6.7*** med angivelse af deres andel af den samlede fejlforekomst (punkt ***6.23***-***6.36*** og ***6.39***).

[5] Den *anslåede fejlforekomst* for underudgiftsområde 2a alene er 12,4 %.

Figur 6.7 - De væsentligste fejltyper (*)

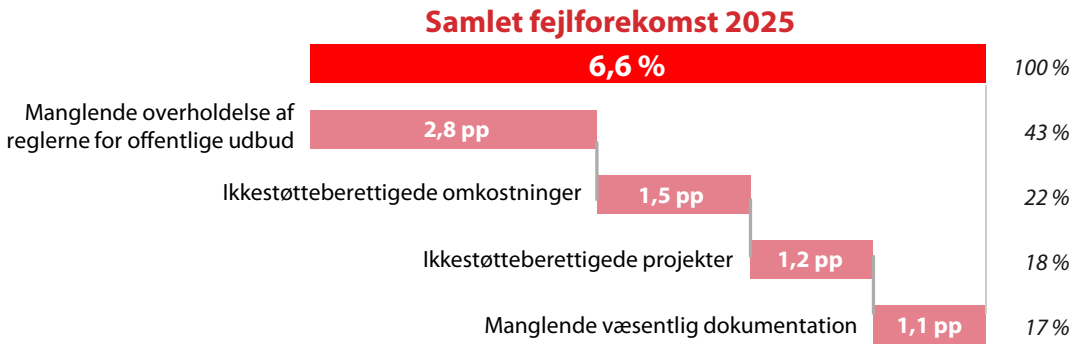

pp: procentpoint

(*) Denne figur viser ikke alle de fejl, vi konstaterede, idet nogle transaktioner var behæftet med mere end én fejltype. Vedrørende disse tilfælde angiver vi kun den fejl, der bidrog mest til vores beregning af fejlforekomsten.

Kilde: Revisionsretten.

Samhørighed - delt forvaltning

6.20. I dette afsnit præsenterer vi vores revisionsresultater vedrørende udgifterne under delt forvaltning på FFR-underudgiftsområde 2a (samhørighed). ***Bilag 6.1*** giver flere oplysninger om vores stikprøve af transaktioner under delt forvaltning og om de relaterede revisionsresultater.

6.21. Når forvaltningsmyndighederne i medlemsstaterne anmelder udgifter til Kommissionen i deres regnskaber, attesterer de, at udgifterne blev afholdt i overensstemmelse med de gældende EU-regler og nationale regler, og at finansieringen blev tildelt *støttemodtagere* og projekter, som opfyldte støtteberettigelseskravene og andre programrelaterede krav.

6.22. Som nævnt var vores udvælgelse af transaktioner under delt forvaltning i år ikke baseret på revisionsmyndighedernes stikprøver (punkt ***6.12***), men ikke desto mindre var 27 % af transaktionerne i vores stikprøve tidligere blevet revideret af revisionsmyndighederne. Vi konstaterede 16 fejl i disse transaktioner, som disse myndigheder ikke havde rapporteret, og har vi kvantificeret disse fejl.

Ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter

6.23. I forbindelse med vores revision kontrollerer vi, om den relevante forordning om fælles bestemmelser, den gældende nationale lovgivning og eventuelle andre støttebetingelser er overholdt. De to fejltyper, vi konstaterede hyppigst, vedrørte ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter. Af de 48 fejl, vi har kvantificeret, var 21 (44 %) af denne type. 18[6] af disse fejl vedrørte omkostninger, der ikke var støtteberettigede. ***Tekstboks 6.1*** giver et eksempel på omkostninger, som blev afholdt, men ikke var berettiget af de udtrykte behov.

Tekstboks 6.1

Eksempel på, at IT-leverancer oversteg modtagernes behov

Formålet med et projekt, der blev gennemført i en region i Tyskland med 100 % finansiering fra *REACT-EU*, var at udvikle regionale uddannelsescentres digitale kapacitet ved at forsyne dem med IT-udstyr. For at vurdere efterspørgslen efter både hardware og software arrangerede *støttemodtageren* omfattende online informations- og rådgivningsmøder og opfordrede efterfølgende disse centre til at svare på en detaljeret spørgeundersøgelse, hvor de kunne angive deres behov. Støttemodtageren anvendte derefter en algoritme til at kontrollere, at de udtrykte behov ikke oversteg, hvad der kunne anses for rimeligt i betragtning af de enkelte centres størrelse og personale.

Under vores revision konstaterede vi, at den mængde IT-udstyr, der var blevet leveret til de *endelige modtagere*, ofte var større end den mængde, de havde angivet i deres svar på spørgeundersøgelsen. En modtager, der havde anmodet om ti bærbare computere, modtog f.eks. 30 sådanne computere samt 44 computerskærme og 25 tablets, som vedkommende ikke havde anmodet om. I et andet tilfælde modtog en modtager tablets i mængder, der oversteg det maksimum, som algoritmen havde fastsat. Dette var ikke i overensstemmelse med programreglerne, ifølge hvilke offentlige *tilskud* kun må anvendes til at dække nødvendige udgifter til umiddelbar gennemførelse. Da vi ikke modtog nogen begrundelse for, at mængderne oversteg de behov, som uddannelsescentrene havde givet udtryk for, konkluderede vi, at de relaterede udgifter ikke var støtteberettigede.

[6] Tjekkiet, Tyskland, Frankrig, Italien, Polen, Finland, Sverige og Interregprogrammer.

6.24. I forbindelse med vores vurdering af støtteberettigelse henholder vi os både til de gældende EU-regler og nationale regler og til de tilskudsaftaler, der er indgået mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder. I ét tilfælde i Frankrig fastsatte tilskudsaftalen, at der skulle gennemføres en række foranstaltninger. Vi konstaterede, at den måde, hvorpå tilskudsaftalen var formuleret, gjorde det vanskeligt at etablere en forbindelse mellem de støtteberettigede omkostninger og de pågældende foranstaltninger. Vi fastslog, at der fandt støtteberettigede aktiviteter sted, men der forelå ikke klar dokumentation for forbindelsen mellem disse aktiviteter og de anmeldte omkostninger. I overensstemmelse med vores metode har vi klassificeret dette forhold som en fejl, vi ikke kan kvantificere.

6.25. I et andet tilfælde konstaterede vi, at et projekt i Ungarn ikke var berettiget til EU-finansiering. Vi kvantificerede denne fejl. I vores stikprøve var der yderligere fem projekter (tre i Tjekkiet og to i Frankrig), som ikke opfyldte alle de kriterier, der var fastsat i de tilhørende indkaldelser af projektforslag. Vi mener, at disse overholdelsesfejl er væsentlige, men ikke har en direkte og målbar finansiel virkning, og vi kvantificerede dem derfor ikke.

Manglende væsentlige bilag

6.26. I henhold til forordningen om fælles bestemmelser skal støttemodtagere og *programmyndigheder* have systemer, procedurer og dokumentation til sikring af et passende *revisionsspor*. I overensstemmelse med vores metode udtager vi en repræsentativ stikprøve af transaktioner, som vi baserer vores samlede konklusion på. I henhold til denne tilgang skal vi indhente solid dokumentation for de enkelte udvalgte transaktioner for at sikre, at vores resultater er fuldt repræsentative. Dette kan ske mange år efter, at aktiviteten fandt sted, men kravet i forordningen om fælles bestemmelser om at opbevare dokumenter er stadig gældende.

6.27. Med hensyn til 14[7] af de transaktioner, vi undersøgte (29 % af de fejl i stikprøven vedrørende delt forvaltning, som vi har kvantificeret), konstaterede vi, at hverken programmyndighederne eller støttemodtagerne kunne give os dokumenter, som efter vores opfattelse var væsentlige for at kunne påvise, at støtteberettigelsesbetingelserne og andre krav var overholdt (***tekstboks 6.2***).

[7] Tyskland, Ungarn, Sverige, Det Forenede Kongerige og Interregprogrammer.

Tekstboks 6.2

Eksempel på manglende dokumentation for deltagernes støtteberettigelse

I et ESF+-projekt, der blev gennemført i 14 kommuner i Sverige, tilbød støttemodtageren - et konsortium af offentlige myndigheder - en bred vifte af støtte til grupper af dårligt stillede personer med henblik på at forbedre deres beskæftigelsesegnethed. Støtten kunne tage form af erhvervsuddannelseskurser eller coachingforløb baseret på individuelle behov. Deltagelsen i projektet var begrænset til 12 måneder.

For at være støtteberettiget skulle potentielle deltagere have været vurderet som værende i en "kompleks livssituation". For de fleste af deltagerne i vores stikprøve modtog vi ingen dokumentation, som kunne understøtte vurderingen af deres livssituation, hverken i form af en henvisning fra de sociale myndigheder eller en faglig vurdering foretaget forud for deres registrering ved projektet.
Vi konstaterede også, at nogle af deltagerne blev på ordningen i over 12 måneder.

6.28. Støtteberettigelseskriterierne er ikke kun fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, men også i tilskudsaftaler, som de nationale myndigheder udarbejder, og Kommissionen godkender. I nogle tilfælde har forvaltningsmyndighederne mulighed for at basere deres vurdering af støtteberettigelsen på egenerklæringer fra modtagerne, uden at der foreligger uafhængig bekræftelse af, at alle krav rent faktisk er opfyldt. Vi mener ikke, at sådanne egenerklæringer udgør tilstrækkelig dokumentation til at danne grundlag for vores revisionskonklusioner. I to tilfælde kunne vi ikke få bekræftet, at støtteberettigelseskriterierne og andre krav var opfyldt, fordi forvaltningsmyndighederne udelukkende havde forladt sig på støttemodtagernes egenerklæringer. I andre tilfælde var vi i stand til at få bekræftet egenerklæringer ved hjælp af andre kilder (f.eks. nationale og regionale informationssystemer), som påviste støtteberettigelsen, og vi rapporterede derfor ingen fejl i disse tilfælde.

6.29. I tre tilfælde kunne vi ikke verificere metoderne bag *forenklede omkostningsmodeller*, fordi der ikke forelå nogen dokumentation (jf. også punkt ***6.38***).

Overtrædelser af reglerne for det indre marked i forbindelse med offentlige udbud og statsstøtte

6.30. Når vi reviderer *offentlige udbud*, kontrollerer vi, at de gældende EU-regler og nationale regler for offentlige udbud er overholdt, som krævet i forordningen om fælles bestemmelser. Reglerne for offentlige udbud er udformet til at sikre, at offentlige midler bruges på en *effektiv*, *sparsommelig* og *produktiv* måde, samtidig med at principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkediskrimination overholdes.

6.31. 64 transaktioner i vores stikprøve af udgifter under delt forvaltning vedrørte udbud. I 18 af disse konstaterede vi manglende overholdelse af EU-regler eller nationale regler for offentlige udbud i Tjekkiet, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige og i Interregprojekter. Vi har kvantificeret 13 af disse fejl i overensstemmelse med vores metode (som adskiller sig fra vores tidligere metode - punkt ***1.36*** og ***1.37***).

6.32. En af de fejltyper vedrørende offentlige udbud, som vi konstaterede, forekom i tilfælde, hvor kontrahenterne havde foretaget væsentlige ændringer af de oprindelige kontrakter, og de ordregivende myndigheder havde godkendt disse ændringer. Det er muligt at ændre kontrakter, men det skal ske under overholdelse af EU's direktiver og de nationale regler for offentlige indkøb. ***Tekstboks 6.3*** beskriver et tilfælde, hvor disse regler ikke var overholdt. Vi konstaterede lignende fejl i projekter, der blev gennemført i Tjekkiet, Italien og Det Forenede Kongerige, både under delt og *direkte forvaltning*.

Tekstboks 6.3

Eksempel på en væsentlig ændring af en kontrakt

I et ESF-finansieret projekt i England modtog støttemodtageren - et fængsel - et tilskud til at forberede indsatte på at komme ind på arbejdsmarkedet efter deres løsladelse. Kontrakten om de relevante uddannelsestjenester blev tildelt en ekstern virksomhed via et offentligt udbud. Den blev undertegnet i 2015 og dækkede perioden indtil udgangen af 2020 med mulighed for forlængelse i 24 måneder.

Vi konstaterede, at kontrakten i 2018 blev forlænget med 32 måneder, og at dens værdi blev forøget med over 50 %. Støttemodtageren underskrev den ændrede kontrakt vel vidende, at den ekstra forlængelse på otte måneder ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne i den oprindelige kontrakt. Støttemodtagerens vigtigste mål var at gøre brug af de ESF-midler, der var til rådighed efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU.

Da dette ikke påvirkede gennemførelsen af det oprindelige projekt, og forlængelsen ud over 24 måneder ikke var nødvendig for at nå projektets oprindelige mål, var der ingen gyldige grunde til at foretage denne ændring. Vi mener ikke, at den væsentlige ændring af kontrakten, der blev foretaget uden at iværksætte et nyt udbud, var i overensstemmelse med direktiv 2014/24/EU.

6.33. Vi konstaterede også andre typer fejl vedrørende offentlige udbud (***tekstboks 6.4***).

Tekstboks 6.4

Eksempel på, at hindringer for markedsadgang skabte uberettigede konkurrencebegrænsninger

Et projekt, som blev gennemført af den tjekkiske jernbanemyndighed, havde til formål at installere den faste del af det europæiske togkontrolsystem (ETCS) på en 38 km lang jernbanestrækning. ETCS muliggør informationsudveksling mellem en grænseflade i førerrummet og den faste infrastruktur, hvilket forbedrer jernbanetrafiksikkerheden. Siden afslutningen af et pilotprojekt i 2011 er alle kontrakter om implementering af ETCS i Tjekkiet blevet tildelt en enkelt virksomhed, som er ansvarlig for at integrere ETCS med de eksisterende nationale jernbanesignalsystemer.

Med henblik på at udvælge en kontrahent til det reviderede totalentrepriseprojekt iværksatte jernbanemyndigheden et offentligt udbud med en frist på 37 dage til at afgive tilbud, lige over det minimum på 30 dage, der kræves i henhold til det gældende direktiv[8]. I betragtning af kompleksiteten og den tid, der kræves, giver denne frist efter vores opfattelse ikke andre potentielle tilbudsgivere tilstrækkelig tid til at fremlægge en alternativ løsning med 100 % kompatibilitet med det eksisterende ETCS-system.

Udbudsbetingelserne gav potentielle tilbudsgivere mulighed for at fremlægge en alternativ løsning. Der blev imidlertid ikke fremlagt tekniske detaljer, der gjorde det muligt for potentielle tilbudsgivere at vurdere, om de var i stand til at opfylde kravet om kompatibilitet med det eksisterende ETCS-system, og der var ikke noget lovkrav om, at den nuværende udbyder skulle dele oplysninger om den eksisterende løsning.

Ved ikke at offentliggøre de tekniske krav i udbudsbetingelserne forhindrede støttemodtageren lige adgang til udbuddet. Vi konstaterede desuden, at det ville have taget mindst 120 dage at få godkendelse af, at et nyt produkt eller en ny teknisk løsning overholdt de eksisterende standarder. I praksis var det ikke teknisk muligt for andre tilbudsgivere end den hidtil anvendte virksomhed at afgive et antageligt tilbud inden for fristen. Vi konkluderede, at dette udgjorde en hindring for markedsadgang, som skabte uberettigede konkurrencebegrænsninger i strid med de relevante EU-direktiver.

Vi konstaterede en lignende situation i to andre jernbaneprojekter, som blev gennemført i Tjekkiet.

---

[8] Artikel 45-49 i direktiv 2014/25/EU.

6.34. Det er afgørende ved gennemførelsen af EU-finansierede programmer, at statsstøttereglerne overholdes, da dette sikrer, at den offentlige støtte, der ydes, ikke fordrejer samhandelen mellem medlemsstaterne. Statsstøtte er i princippet uforenelig med, at det indre marked kan fungere korrekt, medmindre støtten ligger under den relevante lovbestemte tærskel[9]. Der er dog mulighed for fritagelse fra denne regel, navnlig hvis et projekt er omfattet af den *generelle gruppefritagelsesforordning*[10].

6.35. I et af de Interregprojekter, vi reviderede, konstaterede vi, at støtten var blevet ydet med en højere sats end den, der er fastsat i den generelle gruppefritagelsesforordning. Der er tale om en fejl, men fordi den ikke påvirkede de anmeldte udgifters støtteberettigelse, kvantificerede vi den ikke. Vi konstaterede to andre tilfælde af manglende overholdelse af den generelle gruppefritagelsesforordning, som vi ikke kvantificerede, ét i Tyskland og ét i Frankrig.

6.36. I et af de andre Interregprogrammer, vi reviderede, fandt vi et eksempel på god praksis. Forvaltningsmyndigheden havde udarbejdet en udførlig tjekliste, der omfattede alle de gældende statsstøttekrav, og den foretog kontrol på alle niveauer, herunder af støttemodtagere, som modtog EU-finansiering, og af endelige modtagere, som havde fordel af de EU-finansierede aktiviteter. Forvaltningsmyndigheden vurderede ikke kun overholdelsen af statsstøttereglerne én gang, men ved hver ændring af tilskudsaftalen i hele projektets løbetid. Dette sikrede, at reglerne hele tiden var overholdt.

Forenklede omkostningsmodeller

6.37. Forenklede omkostningsmodeller er en vigtig forenklingsforanstaltning under samhørighedspolitikken. Nogle af dem udarbejdes af forvaltningsmyndighederne og kan forenkle procedurerne for støttemodtagerne. EU-reglerne kræver, at metoden bag forenklede omkostningsmodeller sikrer, at de er rimelige, retfærdige og verificerbare. Når reglerne ikke fastsættes eller anvendes korrekt, kan der imidlertid opstå fejl, og disse kan være systematiske, da en enkelt forenklet omkostningsmodel kan blive anvendt på mange transaktioner.

---

[9] Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 og (EU) 2023/2831 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på *de minimis*-støtte.

[10] Forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked.

6.38. I forbindelse med 65 transaktioner i vores stikprøve (52 %) havde støttemodtagerne anmeldt omkostninger ved anvendelse af forenklede omkostningsmodeller, dvs. faste satser, *standardsatser for enhedsomkostninger* eller en kombination af begge. Med hensyn til fem ESF+-transaktioner, hvor der var anvendt forenklede omkostningsmodeller, konstaterede vi enten, at vi ikke kunne verificere grundlaget for den anvendte faste sats eller enhedsomkostning (***tekstboks 6.5***), eller at grundlaget var forældet. I to af disse tilfælde konstaterede vi, at de forenklede omkostningsmodeller var unødigt komplekse, fordi forvaltningsmyndighederne havde valgt at udarbejde dem på grundlag af deres egne metoder i stedet for at anvende de standardmetoder, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser. I ét tilfælde konstaterede vi også ukorrekt anvendelse af standardsatser for enhedsomkostninger. I alle fem tilfælde kvantificerede vi forskellen mellem de anmeldte omkostninger - som vi ikke kunne bekræfte - og hver af de forenklede standardomkostningsmodeller, der er fastsat i forordningerne, eller vores bedste skøn over, hvad vi mente, omkostningerne ville være. I ti af de 65 transaktioner, hvor der anvendtes forenklede omkostningsmodeller, konstaterede vi fejl vedrørende de *direkte omkostninger* eller enheder, som de forenklede omkostningsmodeller var baseret på.

Tekstboks 6.5

Eksempel på, at en metode til beregning af en forenklet omkostningsmodel ikke kunne verificeres

I et ESF-projekt vedrørende støtte til arbejdsløse, som blev gennemført i Tyskland under et regionalt program for 2014-2020, var tilskuddet beregnet ved at gange antallet af deltagere med et på forhånd fastsat fast månedligt beløb pr. deltager. De nationale myndigheder forklarede os, at dette faste beløb (enhedsomkostningen) var fastsat på grundlag af historiske datasæt for lignende projekter fra den foregående programmeringsperiode. Den underliggende dokumentation var imidlertid ikke længere tilgængelig, hvilket betød, at grundlaget for enhedsomkostningen ikke kunne kontrolleres.

Vi konstaterede en lignende situation vedrørende fire ESF+-projekter i perioden 2021-2027: to i et tysk program og to i et italiensk program. I de to tyske tilfælde anvendte støttemodtagerne en fast sats til dækning af projekternes *indirekte omkostninger*. Beregningen af denne faste sats var delvist baseret på historiske satser, hvoraf den ene ikke kunne verificeres, fordi der manglede datasæt.

I de to italienske tilfælde var en fast sats for indirekte omkostninger baseret på en undersøgelse fra 2007 vedrørende uddannelsesudbydere i regionen. I 2009 godkendte Kommissionen denne faste sats, selv om der ikke var foretaget kontrol af de underliggende data, og på tidspunktet for vores revision var den pågældende undersøgelse ikke blevet ajourført. Da beregningsmetoden er baseret på ufuldstændige finansielle data, kunne vi ikke verificere, om den opfyldte kravene i forordningen om fælles bestemmelser.

Resiliens og værdier - forvaltet af Kommissionen

6.39. I dette afsnit præsenterer vi vores revisionsresultater vedrørende de udgifter, som Kommissionen *forvalter direkte eller indirekte*. Vi har kvantificeret fire fejl i projekter, som Kommissionen støttede direkte gennem *Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø (CINEA)*, *Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA)* og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL). Vi har kvantificeret yderligere én fejl i en aktion finansieret under Erasmus+. Disse fejl bidrager til den fejlforekomst, der vises i ***figur 6.6***. ***Tekstboks 6.6*** beskriver et andet Erasmus+-projekt, hvor projektkoordinatoren uberettiget tilbageholdt midler.

Tekstboks 6.6

Eksempel på, at en projektkoordinator beholdt det dobbelte af vedkommendes oprindelige finansieringsandel

I et Erasmus+-projekt, som EACEA forvaltede, modtog et konsortium bestående af fire sportsklubber et *fast beløb* med henblik på at afholde idrætskurser på plejehjem, udvikle et motionsprogram for ældre og uddanne personale. Det var klart fastsat i tilskudsaftalen, hvordan tilskuddet skulle fordeles mellem de fire partnere. Den klub, der fungerede som projektkoordinator, underskrev imidlertid partnerskabsaftaler med de tre andre projektpartnere vedrørende beløb, der var lavere end de oprindeligt tildelte beløb, selv om deres ansvarsområder og arbejdsbyrde var uændret. I sidste ende beholdt klubben 71 % af tilskuddet, hvilket var betydeligt mere end den oprindeligt tildelte andel. Desuden var denne reviderede fordeling ikke formaliseret ved en ændring af aftalen, selv om dette var krævet i tilskudsaftalen.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

Kommissionens 2025-vurdering

I forbindelse med nogle programmer fungerede medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer ikke godt

6.40. Kommissionen rapporterer i sine årlige aktivitetsrapporter om, hvorvidt de eksisterende kontrolprocedurer giver rimelig sikkerhed for, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige. Kommissionen konkluderer i rapporterne for 2025, at de forvaltnings- og kontrolsystemer, der blev anvendt af medlemsstaterne (forvaltningsmyndigheder/bemyndigede organer og revisionsmyndigheder), enten ikke fungerede godt eller var delvis behæftet med fejl vedrørende 72 af de 617 programmer under GD REGIO og 41 af de 384 programmer under GD EMPL. Det drejer sig både om programmer for 2014-2020 og programmer for 2021-2027. Som følge heraf tager Kommissionen *forbehold* vedrørende de fleste af disse programmer i sine forvaltningserklæringer for 2025.

6.41. Baseret på resultaterne af Kommissionens revision og vores egne revisionsresultater er vi enige i Kommissionens konklusion om, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer i forbindelse med nogle programmer ikke fungerede godt.

Der er et væsentligt niveau af regelstridige udgifter i de godkendte regnskaber

6.42. Kommissionen vurderer i sine årlige aktivitetsrapporter de individuelle fejlfrekvenser, som medlemsstaterne har rapporteret, resultaterne af sit eget arbejde vedrørende formel rigtighed og andre tilgængelige oplysninger såsom resultaterne af vores revisionsarbejde. Den anvender disse oplysninger til at anslå *risikoen ved betalingen* og rapporterer den beregnede fejlfrekvens som en *nøglepræstationsindikator (KPI)* for *lovlighed og formel rigtighed*. I rapporterne for 2025 vedrører denne KPI kun programmerne for 2014-2020. Kommissionen giver også et skøn over den sandsynlige risiko ved afslutningen. Ved beregningen af denne risiko tager Kommissionen hensyn til de *finansielle korrektioner*, som den forventer at foretage som følge af sine egne fremtidige revisioner vedrørende lovlighed og formel rigtighed samt Revisionsrettens revisioner.

6.43. Risikoen ved betalingen er Kommissionens bedste konservative skøn over de udgifter i løbet af året, der ikke var lovlige og formelt rigtige på betalingstidspunktet, men som den forventer delvis at opdage og korrigere i de efterfølgende år. Kommissionen anslår en maksimumsfejlfrekvens for at tage hensyn til risikoen for fejl uden for stikprøven af transaktioner i de programmer, som fejlfrekvenserne er baseret på, samt eventuelle yderligere risici, som Kommissionen eller Revisionsretten har identificeret.

6.44. For regnskabsåret 2023/2024 rapporterer GD REGIO en risiko ved betalingen på 2,1 % vedrørende programmerne for 2014-2020 under delt forvaltning (2,5 % for 2022/2023). Maksimumsfejlfrekvensen er anslået til 3,1 % (3,6 % for 2022/2023). Den fejlfrekvens, som GD EMPL har beregnet, er den samme som for det foregående år, nemlig 2,2 %, og maksimumsfejlfrekvens er anslået til 3,2 % (3,0 % for det foregående regnskabsår).

6.45. I 2025 blev der kun indsendt regnskaber for ca. en tredjedel af programmerne for 2021-2027. Af denne grund besluttede Kommissionen at foretage et skøn over risikoen ved betalingen for disse programmer på 2 % og medtog ikke dette skøn i KPI-beregningen. Vi bemærker, at Kommissionen har fremsat forbehold vedrørende nogle af disse programmer.

6.46. Det skøn over risikoen ved betalingen, som Kommissionen rapporterer i sine årlige aktivitetsrapporter for 2025 vedrørende samhørighed, ligger et godt stykke under intervallet for vores *skøn over fejlforekomsten* (punkt ***6.18***). Kommissionen har undtagelsesvis beregnet dette års KPI ved hjælp af fejlfrekvenser rapporteret af medlemsstaterne, som den kun undersøgte ved skrivebordsgennemgange. Kommissionen gjorde dette, fordi den vurderede, at antallet af endelige regnskaber indsendt i 2024 var for lavt til, at den kunne foretage en pålidelig beregning af den bekræftede fejlfrekvens. Kommissionen vil analysere disse fejlfrekvenser for hvert program yderligere i sine efterfølgende revisioner (vedrørende 2026 og senere år), og de kan blive forhøjet, når resultaterne af disse kontroller foreligger.

6.47. Kommissionen rapporterer i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport om en samlet risiko ved betalingen for fondene under samhørighedspolitikken. Beregningen er primært baseret på de værdier, som GD REGIO og GD EMPL har indberettet, og dækker begge programmeringsperioder. I 2025 forblev deres samlede fejlfrekvens væsentlig - mellem 2,0 % og 2,7 % - selv om den er faldet i forhold til deres skøn for 2024 (mellem 2,3 % og 3,2 %). Kommissionen forklarer, at dette fald hovedsagelig skyldes, at der i 2025 var en meget større andel af udgifter fra programmeringsperioden 2021-2027 (80,5 % af de samlede samhørighedsudgifter sammenlignet med 15,3 % i 2024), for hvilke den anvendte en fast sats på 2 % (punkt ***6.45***).

6.48. For FFR-udgiftsområde 2 anslog Kommissionen risikoen ved betalingen til 2,3 % (2,9 % i 2024). Fejlfrekvensen er derfor fortsat væsentlig, selv om den ligger under det fejlinterval, vi som led i vores revision har beregnet for dette udgiftsområde (punkt ***6.18***).

6.49. Den iboende forskel mellem den fejlforekomst, som vi beregner, og den fejlfrekvens, som Kommissionen beregner, forklares i ***kapitel 1*** (punkt ***1.41***-***1.44***). I sine årlige aktivitetsrapporter fremhæver Kommissionen forskellene i den måde, hvorpå vores fejlforekomst og dens fejlfrekvens beregnes. Den påpeger, at vi i overensstemmelse med vores traktatmæssige forpligtelser rapporterer fejl vedrørende enhver overtrædelse af de gældende regler. Kommissionen og de nationale revisionsmyndigheder kvantificerer derimod kun uregelmæssigheder, som kan føre til finansielle korrektioner i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser. Desuden er vores fejlforekomst for 2025 baseret på revision af transaktioner vedrørende begge programmeringsperioder, mens GD REGIO og GD EMPL kun baserer de KPI'er, de rapporterer i deres årlige aktivitetsrapporter, på perioden 2014-2020.

Lav risikovurdering vedrørende Interregprogrammerne - ikke bekræftet af vores revisionsresultater

6.50. Interregprogrammerne har til formål at fremme samarbejdet mellem regioner på tværs af EU. Eftersom de omfatter mere end ét land, er der andre risikofaktorer forbundet med dem end med de øvrige programmer under delt forvaltning. Kommissionen anslår Interregprogrammernes fejlfrekvens for 2025 til under 1 %. Den anser disse programmer for at være forbundet med lav risiko og udtager en enkelt revisionsstikprøve for alle programmerne under ét. Denne tilgang er indført som en forenklingsforanstaltning for at mindske den samlede revisionsbyrde. Vi bemærker imidlertid, at GD REGIO i sin årlige aktivitetsrapport for 2025 tager forbehold vedrørende tre Interregprogrammer.

6.51. Den atypiske sammensætning af vores stikprøve for 2025 (punkt ***6.15***) betød, at vi reviderede et større antal Interregprojekter (12) end normalt. Der var f.eks. ingen Interregprojekter i vores stikprøve for 2024. Dette gav os mulighed for denne gang at få større indsigt i dette område. Vi rapporterer syv tilfælde af manglende regeloverholdelse, hvoraf vi har kvantificeret fem. Som følge heraf kan vi ikke bekræfte Kommissionens risikovurdering.

Afslutning af programmerne for 2014-2020

6.52. Ved udgangen af maj 2025, som var den oprindelige frist for afslutningen af programmerne for 2014-2020 (før STEP-forordningen), havde Kommissionen godkendt de sidste regnskaber og de endelige gennemførelsesrapporter for 93 programmer. Med hensyn til de resterende 348 programmer udnyttede medlemsstaterne den forlængelse af indgivelsesfristen, der er fastsat i STEP-forordningen (punkt ***6.14***).

6.53. For at kunne afslutte programmerne foretager Kommissionen skrivebordsgennemgange af de endelige *sikkerhedspakker*, den modtager fra de nationale myndigheder ved udgangen af programmeringsperioden. Skrivebordsgennemgangene består i at gennemgå de indsendte oplysninger, vurdere de endelige gennemførelsesrapporter og dernæst bogføre de endelige saldi i regnskaberne. Herefter sender Kommissionen afslutningsskrivelser til medlemsstaterne. Det angives dog i afslutningsskrivelserne, at programmerne kan blive genstand for yderligere kontrol vedrørende lovlighed og formel rigtighed. Denne kontrol kan fortsætte, indtil alle problemer er blevet afhjulpet.

6.54. Vi bemærker, at Kommissionen kan bogføre de endelige saldi i programmernes regnskaber uden at have foretaget finansielle korrektioner for at afhjælpe allerede konstaterede fejl. I de 16 programmer vedrørende programmeringsperioden 2014-2020, der indgik i vores stikprøve, identificerede vi tre tilfælde, hvor der var udestående revisionsresultater fra revisioner, som vi havde afsluttet, men hvor Kommissionen endnu ikke havde afsluttet procedurerne vedrørende lovlighed og formel rigtighed. De endelige regnskaber, som Kommissionen har godkendt, kan således stadig blive genstand for potentielle korrektioner.

6.55. Kommissionen rapporterer i sine årlige aktivitetsrapporter for 2025, at den "fuldt ud" har afsluttet 21 programmer forvaltet af GD REGIO og 13 programmer forvaltet af GD EMPL. Det betyder, at langt de fleste programmer endnu ikke er afsluttet "fuldt ud". Betingelsen for, at et program er afsluttet "fuldt ud", er, at *restfejlfrekvensen* anslås til at være under 2 %, og at de nationale myndigheder har afhjulpet alle konstaterede uregelmæssigheder på passende vis.

Programmeringsperioden 2021-2027

6.56. Gennemførelsen vedrørende programmeringsperioden 2021-2027 foregår langsommere end oprindeligt planlagt. Den langsomme *absorption*, der rapporteres om i punkt ***2.17***, kan øge presset på medlemsstaterne for at bruge deres disponible midler, efterhånden som de nærmer sig udgangen af programmeringsperioden, og kan reducere effektiviteten af forvaltnings- og revisionsmyndighedernes kontroller. To nye forordninger[11] om ændring af forordningerne om EFRU/Samhørighedsfonden og ESF+ trådte i kraft i september 2025 og gjorde det muligt på visse betingelser at forlænge støtteberettigelsesperioden indtil den 31. december 2030.

[11] Forordning (EU) 2025/1914 og forordning (EU) 2025/1913.

6.57. Forordningen om fælles bestemmelser for programmeringsperioden 2021-2027 (artikel 73, stk. 2) fastsætter eksplicitte krav til medlemsstaternes udvælgelse af projekter til finansiering. Disse krav omfatter vurdering af projekternes forventede bidrag til at opfylde programmålene, af deres forventede resultater og af deres overholdelse af gældende retlige krav og horisontale principper (f.eks. deres miljøpåvirkning og klimasikring). I de 14 programmer vedrørende programmeringsperioden 2021-2027, der indgik i vores stikprøve, vurderede vi, hvordan forvaltningsmyndighederne havde kontrolleret, at projekterne opfyldte disse krav. I seks tilfælde konstaterede vi svagheder i kvaliteten af forvaltningsmyndighedernes vurderinger.

6.58. Forvaltningsmyndighederne skal foretage "forvaltningsverificeringer", inden de indsender regnskaberne. Forordningen om fælles bestemmelser for programmeringsperioden 2021-2027 kræver, at disse kontroller er risikobaserede og står i et rimeligt forhold til de identificerede risici. Kommissionen rapporterer i de årlige aktivitetsrapporter, at forvaltningsmyndighederne enten helt eller delvist foretog risikobaserede kontroller af de fleste programmer. I nogle tilfælde vil anvendelse af en risikobaseret tilgang dog stadig resultere i, at der skal foretages 100 % kontrol. Vores egen revision af programmerne for 2021-2027 bekræftede disse oplysninger fra Kommissionen.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

6.59. Vi anslår den samlede fejlforekomst for FFR-udgiftsområdet "Samhørighed, resiliens og værdier" til 6,6 % for regnskabsåret 2025 (punkt ***6.18***).

6.60. Vores arbejde viser, at det eksisterende forvaltnings- og kontrolsystem ikke altid forebygger eller opdager og korrigerer fejl i de anmeldte udgifter. Den mest almindelige fejltype er fortsat ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter (punkt ***6.23***-***6.25***).

Anbefalinger

6.61. ***Bilag 6.2*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende seks anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2022. Vi konstaterede, at Kommissionen havde gennemført én anbefaling fuldt ud, to i de fleste henseender og tre i nogle henseender. Vi fulgte også op på fem anbefalinger fra årsberetningerne for 2023 og 2024, som skulle gennemføres inden udgangen af 2025. Desuden fulgte vi igen op på de anbefalinger i årsberetningerne for 2017, 2020 og 2021, som endnu ikke var fuldt gennemført, da vi udarbejdede årsberetningen for 2024, men som stadig er relevante. Af disse blev én ikke accepteret, mens syv blev accepteret, men endnu ikke er gennemført fuldt ud.

6.62. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 6.1 - Sikre bedre valg af dokumentation vedrørende forenklede omkostningsmodeller

Kommissionen bør:

a) fremme forvaltningsmyndighedernes anvendelse af de forenklede standardomkostningsmodeller, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser og de relaterede fondsspecifikke forordninger

b) minde forvaltningsmyndighederne om, at de er forpligtet til at opbevare den dokumentation, der begrunder fortsat anvendelse af forenklede omkostningsmodeller fra tidligere programmeringsperioder, og til at ajourføre denne dokumentation på passende vis

c) støtte medlemsstaterne yderligere i at øge deres viden om forenklede omkostningsmodeller ved at tilskynde forvaltningsmyndighederne til at udveksle god praksis vedrørende etablering og anvendelse af forenklede omkostningsmodeller, med særligt fokus på at minimere kompleksiteten for støttemodtagere og endelige modtagere.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Anbefaling 6.2 - Ajourføre risikovurderingen vedrørende Interregprogrammerne

Kommissionen bør vurdere og om nødvendigt ajourføre sin risikovurdering for Interregprogrammerne under hensyntagen til de fejl, vi opdagede i år, og resultaterne af sit revisionsarbejde og handle i overensstemmelse hermed.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Bilag

Bilag 6.1 - Vores stikprøve af transaktioner under delt forvaltning i 2025 med angivelse af overholdelsesfejl

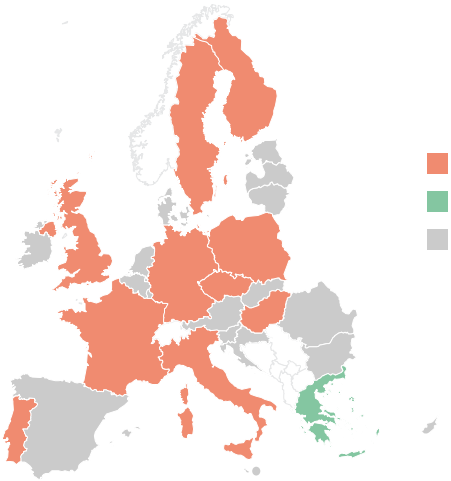

Med overholdelsesfejl
Uden fejl
Ikke revideret

Medlemsstat (*)	EU-bidrag *(millioner euro)*	Reviderede transaktioner	Overholdelsesfejl	
			Kvantificeret	Ikke kvantificeret
Tjekkiet	1 672	16	6	5
Det Forenede Kongerige	1 601	21	6	4
Tyskland	1 159	16	10	5
Ungarn	838	9	9	-
Grækenland	598	8	-	-
Interregprogrammer (**)	598	12	5	2
Italien	564	9	5	8
Polen	551	11	1	-
Sverige	374	9	2	-
Frankrig	222	8	2	4
Finland	210	4	1	1
Estland	113	-	-	-
Litauen	64	-	-	-
Bulgarien	57	-	-	-
Spanien	47	-	-	-
Portugal	46	1	1	-
Slovakiet	30	-	-	-
Rumænien	27	-	-	-
Cypern	20	-	-	-
Letland	11	-	-	-
Slovenien	10	-	-	-
Østrig	2	-	-	-
Luxembourg	2	-	-	-
Malta	0,9	-	-	-
Belgien	0,7	-	-	-
Irland	0,4	-	-	-
Kroatien	0	-	-	-
Danmark	0	-	-	-
Nederlandene	0	-	-	-
I ALT	**8 817,2**	**124**	**48**	**29**

(*) Vores stikprøve er ikke udformet med henblik på at drage konklusioner om hver medlemsstat for sig.
(**) Interreg VI-B Nordsøen (Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Sverige), Interreg V-A Frankrig-Det Forenede Kongerige og Interreg V-A Belgien-Nederlandene. Disse bidrag er ikke vist i illustrationen.
Kilde: Revisionsretten.

Bilag 6.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2017	Vi anbefaler, at Kommissionen: **Anbefaling 1:** sikrer, at de revisionsordninger for finansielle instrumenter, der forvaltes af *EIF*, er hensigtsmæssige for så vidt angår de *finansielle formidlere* Når EIB/EIF anvender aftalte procedurer med eksterne revisorer, bør Kommissionen definere minimumsbetingelserne for sådanne kontrakter med henblik på behovet for at give sikkerhed, navnlig forpligtelsen til tilstrækkeligt revisionsarbejde på medlemsstatsniveau. (Gennemførelsesdato: straks)			Med *omnibusforordningen* blev der indført et nyt krav om, at revisionsmyndighederne skal foretage systemrevisioner og revisioner af operationer vedrørende finansielle instrumenter hos de finansielle formidlere, herunder vedrørende de finansielle instrumenter, der forvaltes af *EIB-Gruppen*, men ikke vedrørende *SMV-initiativ*programmer etableret inden 2. august 2018. Dette er stadig relevant. Vores revisioner vedrørende 2020 og 2022 (af SMV-initiativet i Spanien) viste, at disse kontroller hos de finansielle formidlere endnu ikke blev foretaget på konsekvent vis. Der er ikke fremlagt nye oplysninger for at påvise, at dette blev korrigeret i 2025.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2020	Vi anbefaler, at Kommissionen: **Anbefaling 5.2 - Overvågning af risikoen for svig i forbindelse med revisionsmyndighedernes revision af operationer** udtrykkeligt tilskynder revisionsmyndighederne til at tilføje specifikke spørgsmål om risici for svig til deres tjeklister og dokumentere de skridt, der bliver taget med henblik på at afhjælpe sådanne risici konstateret under en revision. Revisionsmyndighederne bør samarbejde med nationale koordineringstjenester for bekæmpelse af svig og tage hensyn til tilfælde af mistanke om svig eller konstateret svig rapporteret til Kommissionen via systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS). Vi henviser også til vores anbefalinger i særberetning 06/2019. (Tidsramme: juni 2022).	✓		

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2021	**Anbefaling 5.2 - Nationale ordningers bidrag til ESF-målene** Kommissionen bør i forbindelse med operationelle programmer, der er baseret på eksisterende nationale ordninger, sikre, at den gennemførte operation bidrager effektivt til programmålene, under særlig hensyntagen til den situation, der i år blev opdaget i tilknytning til de *personer, der hverken var i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er)*, og som deltog i de spanske operationelle programmer under ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. (Måldato for gennemførelsen: november 2022).	✓		Kommissionen havde truffet foranstaltninger vedrørende det spanske tilfælde, der henvises til i anbefalingen. Den adresserede imidlertid ikke spørgsmålet om, hvordan operationer, der finansieres gennem programmer, der er baseret på eksisterende nationale ordninger, bidrager effektivt til programmålene.
	Anbefaling 5.4 - Producenters overholdelse af forhåndsaftaler om indkøb af covid-19-vacciner Kommissionen bør kontrollere, at producenter af covid-19-vacciner overholder betingelserne i forhåndsindkøbsaftalerne, navnlig med hensyn til skøn over produktionsomkostninger, brugen af forskudsbetaling og, hvor det er relevant, bestemmelser om forbud mod fortjeneste, og træffe korrigerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt. (Måldato for gennemførelsen: december 2025).	✓		Kommissionen har truffet visse foranstaltninger og er i øjeblikket i færd med at undersøge eventuelle yderligere foranstaltninger i lyset af sine egne nylige revisioner.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	**Anbefaling 6.1 - Foranstaltninger til afhjælpning af tilbagevendende fejl** Kommissionen bør styrke de foranstaltninger, der er beregnet til at afhjælpe tilbagevendende fejl, især i forbindelse med ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter, sikre, at alle revisionsmyndigheder er dækket tilstrækkeligt af dens eget revisionsarbejde, og udbrede resultaterne for at reducere forekomsten og effekten af regelstridige udgifter. (Måldato for gennemførelsen: december 2025).	✓		Kommissionen har udarbejdet en handlingsplan, men vi bemærker, at der er mangler i gennemførelsen og dækningen.
	Anbefaling 6.2 - Underretning om *store projekter* Kommissionen bør ved afslutningen af programmerne for 2014-2020 kontrollere, at der i forbindelse med store projekter kun er blevet godkendt udgifter, såfremt Kommissionen er blevet underrettet om disse projekter, idet der tages særligt hensyn til den situation, der er konstateret i år. (Måldato for gennemførelsen: senest i marts 2025).	✓		På grund af de forlængede afslutningsprocedurer vil de programmer, der er mest berørt af problemet, først blive revideret i forbindelse med revisionserklæringen for 2026. Vi er således endnu ikke i stand til fuldt ud at vurdere, om alle aspekter af anbefalingen er blevet behandlet, navnlig ikke, om der er taget korrekt hensyn til de situationer, der er beskrevet i tekstboks 6.2 i årsberetningen for 2022.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6.4 - Målrettet kontrol af finansielle korrektioner for flerårige operationer under afslutning Kommissionen bør udføre specifikke målrettede kontroller i sine afslutningsrevisioner for 2014-2020 for at sikre, at medlemsstaterne har anvendt den nødvendige finansielle korrektion for fejl, der er opdaget i et bestemt regnskabsår, og som også påvirker udgifterne i andre regnskabsperioder. (Måldato for gennemførelsen: fra februar 2025 indtil afslutningen af alle OP'er for perioden 2014-2020).	✓		Kommissionen har iværksat en række initiativer, navnlig tematiske revisioner og procedurer for overvågning af afslutningen, og meddelt os, at den fremover vil være særlig opmærksom på dette aspekt. Vi vil fortsat følge de fremskridt, der gøres i den forbindelse.
	Anbefaling 6.5 - Egenerklæringers pålidelighed Kommissionen bør under særlig hensyntagen til den situation, der blev konstateret i år, sikre, at revisionsmyndighederne har egnede metoder til at kontrollere egenerklæringers gyldighed og pålidelighed, og den bør dele gode praksis. (Måldato for gennemførelsen: december 2023).	✓		Kommissionen har truffet foranstaltninger på dette område og planlægger at dele flere eksempler på god praksis. I forbindelse med vores revision vedrørende 2025 identificerede vi imidlertid fire tilfælde, hvor vi vurderede, at egenerklæringen ikke var tilstrækkelig dokumentation for, at deltagerne var støtteberettigede.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6.6 - Øge bevidstheden om risikoen for svig med henblik på at sikre en mere effektiv rapportering om mistanke om svig Kommissionen bør i forbindelse med programmerne for 2021-2027 planlægge og gennemføre fokuserede tematiske revisioner om forvaltningsmyndighedernes risikobevidsthed og brugen af datamining- og risikovurderingsværktøjer. (Måldato for gennemførelsen: senest i december 2025 for anbefaling 6.6 a) […]).			
	Anbefaling 6.7 - Udrulning af datamining- og risikovurderingsværktøjet Kommissionen bør fremrykke datoen for udrulning af det fælles integrerede IT-værktøj til datamining og risikovurdering fra 2028 til 2025, som er det første år, hvor et betydeligt beløb af udgifterne for 2021-2027 ventes anmeldt. Kommissionen bør i mellemtiden sørge for, at OLAF, EPPO og Revisionsretten får adgang til *Arachne*. (Måldato for gennemførelsen: december 2025).			Kommissionen har kun givet Revisionsretten, EPPO og OLAF adgang fra sag til sag. Revisionsretten gentager, at dette ikke er tilstrækkeligt til, at den kan udføre sit arbejde effektivt. Kommissionen accepterede ikke anbefalingen om at fremrykke udrulningsdatoen.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2023	**Anbefaling 6.1 - Følge op på svagheder i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer** a) Kommissionen bør rettidigt følge op på alle de svagheder i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, som vi i forbindelse med vores revisionserklæringer har identificeret og rapporteret om vedrørende den foregående periode 2014-2020. b) Kommissionen bør sammen med revisionsmyndighederne kortlægge de vigtigste erfaringer fra opfølgningen nævnt i underpunkt a) og bringe dem i anvendelse på ordningerne for perioden 2021-2027 samt underrette medlemsstaternes programmyndigheder om de nødvendige foranstaltninger og bedste praksis. (Måldato for gennemførelsen: december 2025).	✓		Kommissionen har forbedret overvågningen og analysen af de grundlæggende årsager til fejl, men der er mangler i gennemførelsen og dækningen.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6.2 - Indføre harmoniseret behandling af fejl i forbindelse med offentlige udbud under direkte og delt forvaltning Kommissionen bør indføre harmoniseret behandling af uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige udbud i projekter, der både finansieres under direkte og delt forvaltning, f.eks. projekter, der både finansieres af *CEF* og EFRU. Uregelmæssigheder, som skyldes overtrædelse af de samme retlige bestemmelser, bør føre til samme vurdering og korrektionssats. (Måldato for gennemførelsen: december 2024).	⊗	⊗	

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6.3 - Afhjælpe finansielle risici ved at kontrollere, at præstationsmålene er opfyldt Kommissionen bør sikre, at medlemsstaterne indfører en procedure til systematisk at kontrollere opfyldelsen af kontraktlige forpligtelser efter betalingen, nærmere betegnet støttemodtagerens forpligtelser til at opfylde resultatindikatormål knyttet til foranstaltninger, der finder sted efter projektgennemførelsen. (Måldato for gennemførelsen: ved medlemsstaternes indsendelse af afslutningsdokumenter for OP'erne og senest i marts 2026).	✓		Vi anerkender, at Kommissionen har truffet foranstaltninger på området, herunder vedrørende tematiske revisioner, og er i færd med at gennemføre anbefalingen.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6.4 - Sikre ordentlig forberedelse forud for afslutningen af perioden 2014-2020 Kommissionen bør udforme detaljerede afslutningsprocedurer, som imødegår de risici, vi har identificeret i vores årsberetninger, ved at: a) oprette et system til overvågning af afslutningen med henblik på at registrere status vedrørende alle OP'er for 2014-2020, vedrørende beløb, der faktisk er afsluttet i løbet af året og kumulativt, vedrørende beløb, der stadig er udestående, og vedrørende foranstaltninger, der endnu ikke er afsluttet, og b) offentliggøre disse oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter. Disse oplysninger om afslutningen af OP'er for 2014-2020 bør også omfatte *frigørelsen* af udestående midler i Kommissionens regnskaber. (Måldato for gennemførelsen: juni 2025).	✓		Kommissionen har indført Launchpad-dashboardet "2014-2020 Closure monitoring Overview" og planlægger at lægge større vægt på dette aspekt fremover. Vi vil fortsat følge op på dette spørgsmål.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2024	**Anbefaling 6.2 - Foretage kontrol, når der er pålagt faste satser** Kommissionen bør sikre, at medlemsstaternes myndigheder, når der er konstateret systematiske svagheder i de (operationelle) programmer, og der som følge heraf er blevet pålagt en fast sats, ikke anvender mekanismen med faste korrektioner til at unddrage sig deres ansvar for at kontrollere udgifternes støtteberettigelse, inden de anmelder dem til Kommissionen, og for at foretage individuelle inddrivelser, når dette er nødvendigt. (Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2025).	✓		Kommissionen har indført et nyt afsnit i den tjekliste vedrørende centralt krav 13 om revision af operationer, som det fælles revisionsdirektorat for samhørighed har udformet. Vi vil fortsat følge op på dette spørgsmål.

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 7

Naturressourcer og miljø

Contents

	Paragraph
Indledning	**7.1.-7.15.**
Kort beskrivelse	7.2.-7.14.
Politikmålsætninger og politikområder	7.2.-7.4.
Udgiftsinstrumenter og -rammer	7.5.-7.14.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.15.
Transaktionernes formelle rigtighed	**7.16.-7.28.**
Resultaterne af testen af transaktioner	7.16.-7.28.
Direkte betalinger	7.21.-7.22.
Udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltninger og andre politikområder	7.23.-7.28.
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	**7.29.-7.42.**
GD AGRI's og GD MARE's rapportering om udgifternes formelle rigtighed	7.29.-7.34.
Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport	7.35.
Gennemgang af præstationsrapporteringen under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027	7.36.-7.42.
Konklusion og anbefalinger	**7.43.-7.46.**
Konklusion	7.43.
Anbefalinger	7.44.-7.46.
Bilag	
Annex 7.1 - Vores stikprøve af transaktioner i 2025 med angivelse af overholdelsesfejl	
Annex 7.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger	

Indledning

7.1. I dette kapitel præsenteres resultaterne af vores revision af FFR-udgiftsområde 3 "Naturressourcer og miljø". ***Figur 7.1*** giver et overblik over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette udgiftsområde i 2025.

Figur 7.1 - Betalinger og revisionspopulation

Naturressourcer og miljø
59,6 milliarder euro (33,8 % af EU's budgetudgifter)

2025-betalinger fordelt efter fonde

(milliarder euro)

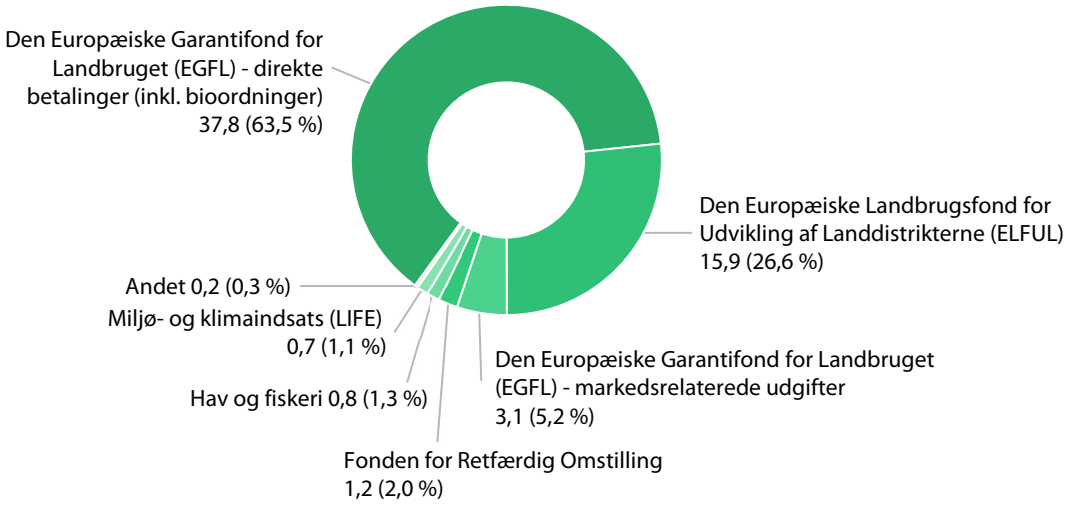

2025-revisionspopulationen i forhold til betalingerne

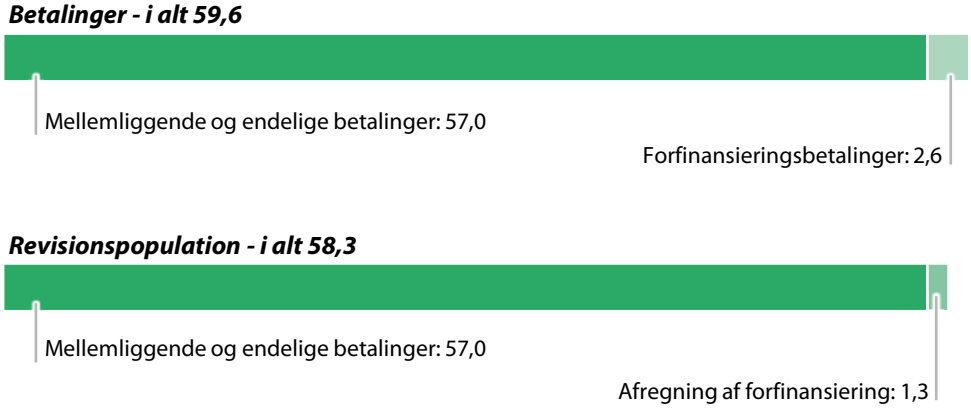

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

Kort beskrivelse

Politikmålsætninger og politikområder

7.2. I 2025 udgjorde udgifterne til *den fælles landbrugspolitik* hovedparten (95,3 %) af EU's udgifter vedrørende "Naturressourcer og miljø". Den fælles landbrugspolitik har tre overordnede målsætninger for perioden 2023-2027[1]:

- at fremme en intelligent, konkurrencedygtig, modstandsdygtig og diversificeret landbrugssektor og dermed garantere fødevaresikkerheden på lang sigt
- at støtte og styrke miljøbeskyttelsen, herunder biodiversitet, og klimaindsatsen
- at styrke den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne.

7.3. Europa-Kommissionen og navnlig Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) har det endelige ansvar for den fælles landbrugspolitik, men politikken gennemføres ved delt forvaltning med *betalingsorganerne* i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at sikre *lovligheden og den formelle rigtighed* af de udgifter, der anmeldes til Kommissionen.

7.4. De udgifter under dette FFR-udgiftsområde, der ikke vedrørte den fælles landbrugspolitik (4,7 %), gik til:

- *Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO)*, som støtter regioner og mennesker, der er berørt af omstillingen til klimaneutralitet[2], og som forvaltes af Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO)
- hav- og fiskeripolitikken, som finansieres af *Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF)* og henhører under Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE)
- *LIFE-programmet* for miljø- og klimaindsatsen, som henhører under Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV), Generaldirektoratet for Klima (GD CLIMA) og Generaldirektoratet for Energi (GD ENER).

---

[1] Artikel 5 i forordning (EU) 2021/2115 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik.

[2] Artikel 2 i forordning (EU) 2021/1056 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling.

Udgiftsinstrumenter og -rammer

7.5. For perioden 2023-2027 har medlemsstaterne udarbejdet *strategiske planer*, der dækker udgifterne fra *Den Europæiske Garantifond for Landbruget* (EGFL) og *Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne* (ELFUL). I 2025 blev der afholdt i alt 56,8 milliarder euro i betalinger vedrørende den fælles landbrugspolitik: 46,2 milliarder euro blev afholdt under de *strategiske planer*, og 10,6 milliarder euro blev afholdt uden for disse planer, bl.a. vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2014-2022.

7.6. I 2025 var de vigtigste udgiftsinstrumenter ("interventioner") under den fælles landbrugspolitik:

- *direkte betalinger* til landbrugere, som finansieres fuldt ud over EU-budgettet (EGFL)
- medlemsstaternes nationale og regionale *interventioner til udvikling af landdistrikter*, som samfinansieres af EU-budgettet (ELFUL) og medlemsstaterne
- *markedsforanstaltninger* på landbrugsområdet, som finansieres fuldt ud over EU-budgettet (EGFL), undtagen f.eks. salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsfødevarer, som medfinansieres af medlemsstaterne.

7.7. I 2025 udgjorde de direkte betalinger 63,5 % af udgifterne under *FFR*-udgiftsområde 3 (37,8 milliarder euro). De vigtigste interventioner med direkte betalinger var:

- *"grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed"* (18,8 milliarder euro) og *"supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed"* (4,0 milliarder euro), hvor indkomststøtte ydes baseret på det landbrugsareal, som landbrugerne anmelder
- *"bioordninger"* (9,1 milliard euro), som er frivillige ordninger indført under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 for at støtte landbrugeres anvendelse af landbrugsmetoder, der bidrager til at opfylde klima- og miljømålene og forbedre dyrevelfærden
- *"koblet indkomststøtte"* (4,5 milliarder euro) til bestemte landbrugssektorer med særlige vanskeligheder, f.eks. oksekødssektoren, mælkesektoren og proteinafgrødesektoren. ***Tekstboks 7.1*** giver et eksempel.

Tekstboks 7.1

Eksempel på koblet indkomststøtte

I Sverige blev der ydet koblet indkomststøtte til en lille bedrift med 17 græssende kreaturer. Den svenske oksekøds- og mælkeproduktion er hovedsagelig baseret på anvendelse af græsarealer og græsgange, som bidrager til opsamling og lagring af kulstof og til bevarelse af biodiversitet. Billedet viser landbrugerens dyr græsse på en naturlig græsgang. Vi konstaterede under vores revision, at støttemodtageren havde overholdt støtteberettigelsesbetingelserne.

Kilde: Revisionsretten.

7.8. De direkte betalinger til landbrugere er hovedsagelig rettighedsbaserede, så landbrugerne skal opfylde bestemte betingelser for at kunne modtage dem. Der er en lavere risiko for *fejl* i sådanne betalinger end i godtgørelsesbaserede betalinger, hvis de tilknyttede betingelser ikke er komplekse (punkt ***1.17***). Efter vores opfattelse er betingelserne for at modtage direkte betalinger ikke komplekse, undtagen i visse bioordninger.

7.9. Den enkelte medlemsstat forvalter de direkte betalinger via et *integreret forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)*, som sammenkæder databaser over bedrifter, støtteansøgninger, dyreregistre og landbrugsarealer. IFKS omfatter et *system til identifikation af landbrugsparceller*, et *system med geospatiale støtteansøgninger* og et *arealovervågningssystem*. Landbrugerne kan i IFKS indgive deres arealrelaterede støtteansøgninger og fremlægge dokumentation for deres aktiviteter, hvilket letter betalingsorganernes kontrol. Denne kontrol gør det muligt at korrigere visse fejl i støtteansøgningerne før udbetalingen og mindsker risikoen for fejl.

7.10. Udgifterne til udvikling af landdistrikter udgjorde 26,6 % af udgifterne under FFR-udgiftsområde 3 (15,9 milliarder euro) og bestod af:

- betalinger til landbrugere (5,2 milliarder euro), som er baseret på miljø- og klimarelaterede kriterier vedrørende landbrugsarealet eller på antallet af dyr ("areal- eller dyrerelaterede udgifter"), og som også er omfattet af medlemsstaternes IFKS
- støtte til investeringsprojekter (10,7 milliarder euro), som har til formål at fremme social og økonomisk udvikling i landdistrikterne ("ikkearealbaserede udgifter").

7.11. I 2025 var de fleste af medlemsstaternes udgifter til udvikling af landdistrikter fortsat relateret til *forpligtelser* under de nationale og regionale *programmer for udvikling af landdistrikter* vedrørende perioden 2014-2022 (8,8 milliarder euro).

7.12. Markedsforanstaltningerne på landbrugsområdet, som tegnede sig for 5,2 % af udgifterne under FFR-udgiftsområde 3 (3,1 milliard euro), omfatter en række forskellige ordninger - f.eks. vedrørende støtte til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren og støtte til omstrukturering af vindyrkningsarealer - der hver har deres egne støtteberettigelsesbetingelser.

7.13. De 4,7 % af udgifterne under FFR-udgiftsområde 3, som ikke vedrørte den fælles landbrugspolitik, men hovedsagelig gik til FRO, EHFAF og LIFE-programmet, er også omfattet af forskellige udvælgelseskriterier, støtteberettigelseskrav og udbetalingsmetoder.

7.14. Vedrørende bioordningerne, de fleste udgifter til udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltningerne og politikområderne under FFR-udgiftsområde 3 uden for den fælles landbrugspolitik er støtteberettigelsesbetingelserne mere komplekse end vedrørende direkte betalinger (ekskl. bioordninger), og risikoen for fejl er højere (punkt ***1.17***).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

7.15. Målet med vores revision var at anslå fejlforekomsten på dette FFR-udgiftsområde og bidrage til *revisionserklæringen*. Ved anvendelse af den revisionstilgang og metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi følgende vedrørende dette FFR-udgiftsområde i 2025:

(a) en statistisk repræsentativ stikprøve på 228 *transaktioner*, som dækkede alle udgifterne under dette FFR-udgiftsområde (***figur 7.2***)

(b) de oplysninger om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD AGRI og GD MARE, som efterfølgende blev medtaget i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

Figur 7.2 - Stikprøven for 2025

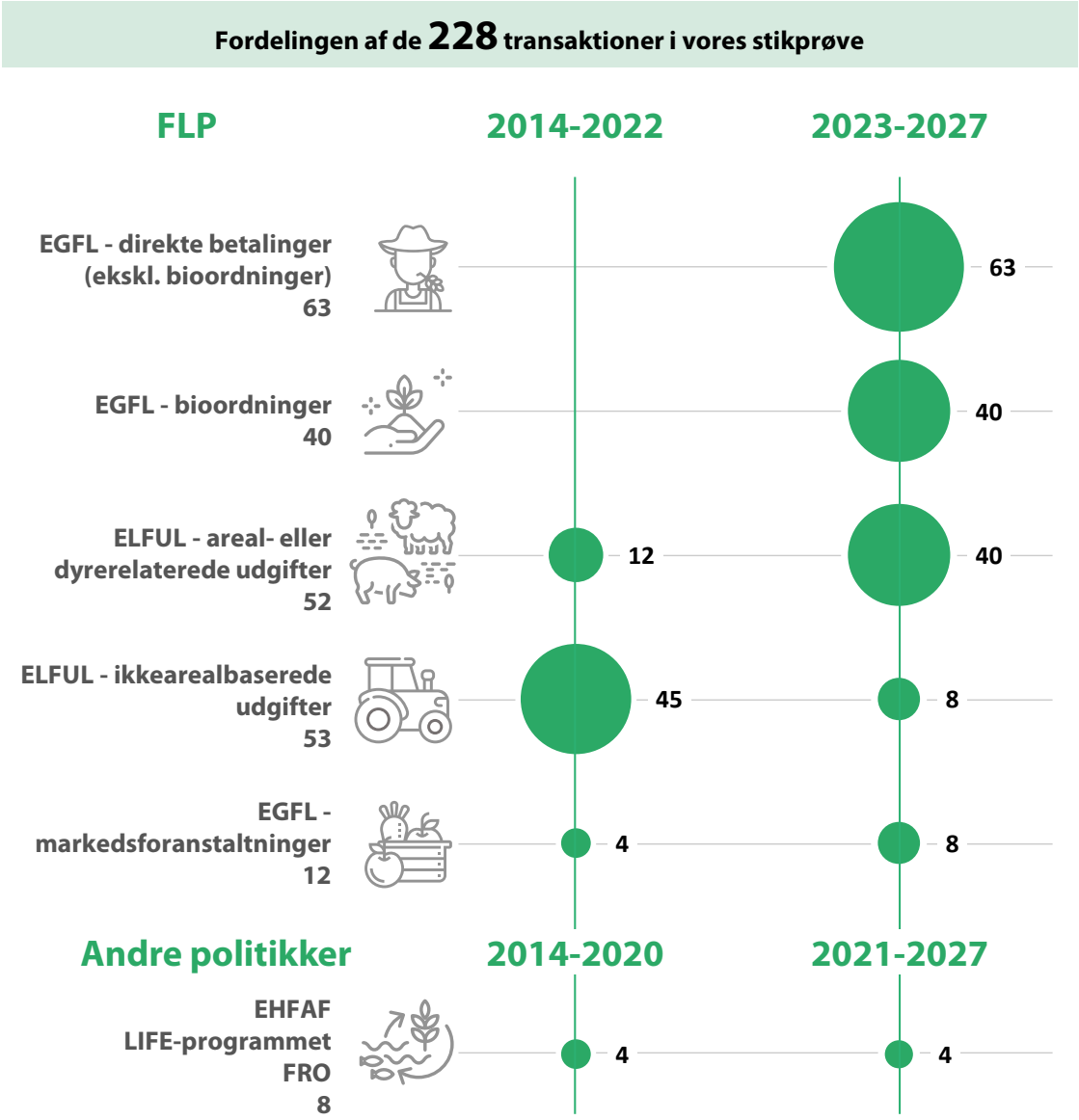

FLP	Den fælles landbrugspolitik
EGFL	Den Europæiske Garantifond for Landbruget
ELFUL	Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne
EHFAF	Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond

Kilde: Revisionsretten.

Transaktionernes formelle rigtighed

Resultaterne af testen af transaktioner

7.16. Af de 228 transaktioner, vi undersøgte, var 46 (20 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 36 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi fejlforekomsten til 3,9 % (*figur 7.3*). I sidste års stikprøve på 228 transaktioner konstaterede vi fejl i 39 transaktioner (17 %) og kvantificerede 22 fejl.

Figur 7.3 - Resultaterne af testen af transaktioner

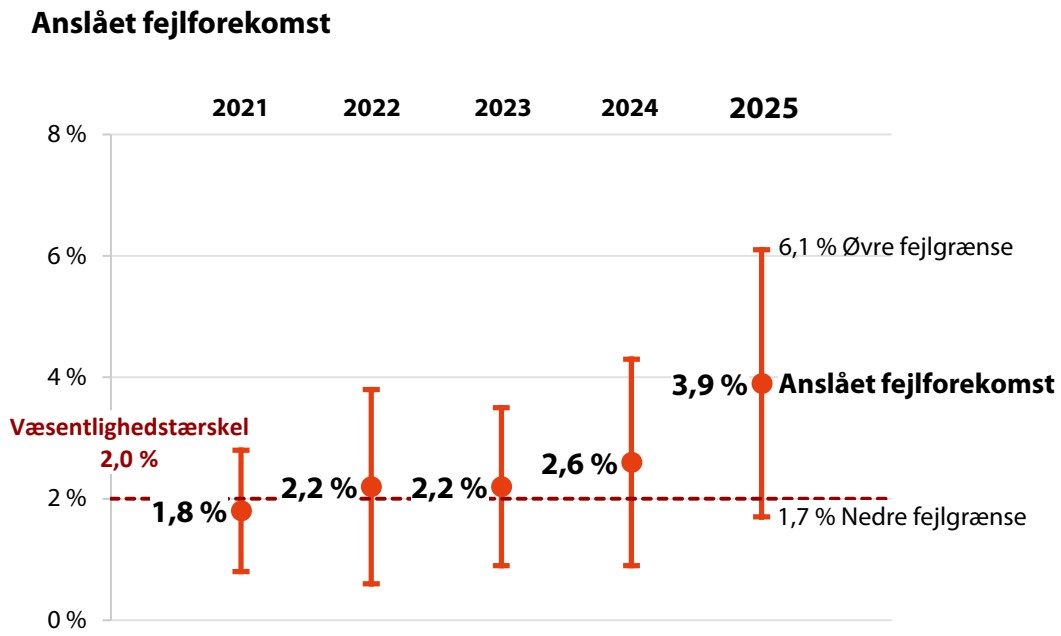

Stikprøvestørrelse (transaktioner)

2021	2022	2023	2024	2025
212	218	218	228	228

Kilde: Revisionsretten.

7.17. Vores resultater indikerer, at fejlforekomsten var lavere vedrørende direkte betalinger (ekskl. bioordninger) - som tegnede sig for over halvdelen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og 49 % af udgifterne på dette FFR-udgiftsområde - end vedrørende de andre områder under ét (bioordninger, udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltninger, FRO, hav og fiskeri samt miljø- og klimaindsats), som tegnede sig for 51 % af udgifterne.

7.18. *Figur 7.4* viser, hvordan den anslåede fejlforekomst for 2025 fordeler sig på fejlkategorier. Stigningen i den anslåede fejlforekomst for 2025 skyldes hovedsagelig tilfælde, hvor støttemodtagere havde anmeldt ikkestøtteberettigede arealer.
Vi bemærker, at Kommissionen på tidspunktet for vores revision som led i sin efterprøvende regnskabsafslutning udførte revisionsarbejde vedrørende svagheder i kontrolsystemer relateret til de underliggende fejl.

Figur 7.4 - En stor del af den anslåede fejlforekomst skyldes anmeldelse af ikkestøtteberettigede arealer

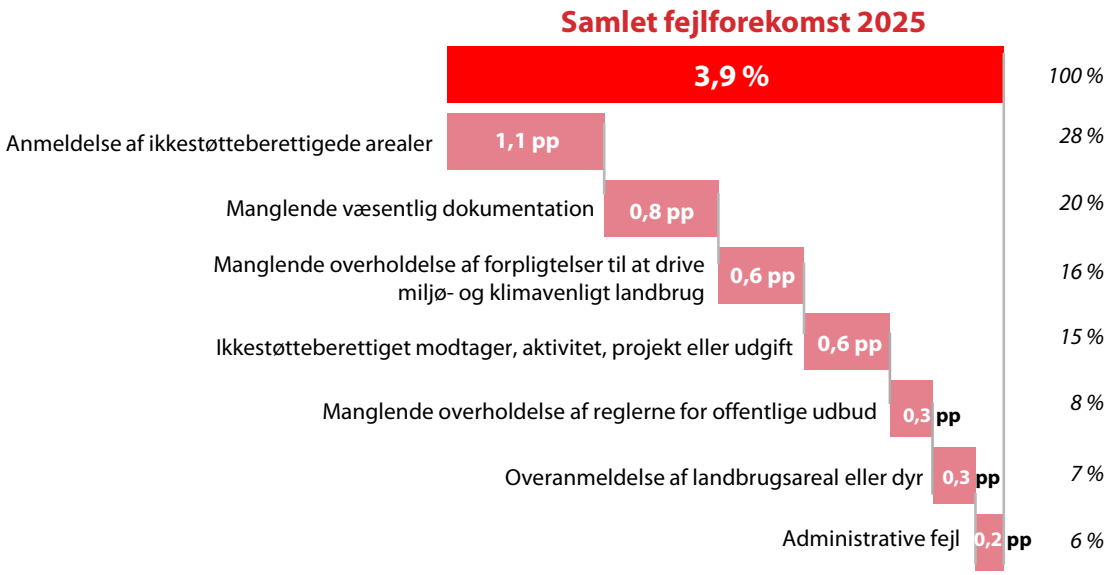

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

7.19. Vi konstaterede flest kvantificerbare fejl i transaktionerne vedrørende direkte betalinger (17). Vi konstaterede også kvantificerbare fejl i transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter (14), markedsforanstaltninger (1) og andre politikområder uden for den fælles landbrugspolitik (4). Desuden konstaterede vi 17 overholdelsesproblemer uden indvirkning på fejlforekomsten.

7.20. Medlemsstaternes myndigheder havde anvendt korrigerende foranstaltninger, som direkte påvirkede 45 af transaktionerne i vores stikprøve. Disse foranstaltninger var relevante for vores beregninger, eftersom de reducerede den anslåede fejlforekomst for dette kapitel med 0,7 procentpoint. Vedrørende 19 *kvantificerbare fejl* havde medlemsstaternes myndigheder tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene før godkendelsen af udgifterne. Hvis alle de disponible oplysninger var blevet anvendt korrekt af medlemsstaternes myndigheder, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 2,4 procentpoint lavere. ***Bilag 7.1*** indeholder en oversigt over udgifterne under FFR-udgiftsområde 3 og resultaterne af vores test af transaktioner vedrørende de 18 medlemsstater, som vores revision omfattede[3].

Direkte betalinger

7.21. I de 63 transaktioner vedrørende direkte betalinger (ekskl. bioordninger), som vi testede, konstaterede vi otte kvantificerbare fejl. Fem af dem skyldtes små overanmeldelser af arealer eller dyr, to skyldtes anmeldelse af ikkestøtteberettigede arealer, og én skyldtes ukorrekt beregning af betalingsrettigheder. ***Tekstboks 7.2*** giver et eksempel på manglende overholdelse af et krav om landbrugsaktivitet på anmeldte arealer, som derfor ikke var støtteberettigede.

[3] Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Sverige.

Tekstboks 7.2

Eksempel på manglende overholdelse af et krav om landbrugsaktivitet på anmeldte arealer

I Grækenland anmeldte en støttemodtager 102 får og geder og anmodede om adgang til offentlige græsningsarealer. I overensstemmelse med de nationale regler tildelte de græske myndigheder støttemodtageren et permanent græsareal på 7,14 ha bestående af seks parceller på øen Kythnos - over 226 km fra landbrugerens stald og dyr på Kreta. Hverken i de græske myndigheders centrale dyreregister eller i støttemodtagerens støtteansøgning var det angivet, at dyrene blev transporteret til Kythnos for at græsse. I henhold til de nationale regler skal permanente græsarealer have et minimumsgræsningstryk for at give ret til betalinger som "permanente græsarealer med produktion". Eftersom der ikke blev transporteret dyr til Kythnos, var græsningstrykket på de tildelte parceller nul. Vi konstaterede desuden, at kun én af de seks tildelte parceller var offentligt ejet, og at støttemodtageren ikke kunne anses for at have juridisk råderet over resten. På tidspunktet for vores revision udførte Kommissionen som led i sin efterprøvende regnskabsafslutning revisionsarbejde vedrørende svagheder i de græske myndigheders systemer til at kontrollere overholdelsen af kravet om landbrugsaktivitet.

Kilde: EUROSTAT - GISCO.

7.22. I de 40 transaktioner vedrørende bioordninger konstaterede vi ni kvantificerbare fejl. Tre af dem vedrørte anmeldelse af arealer, der ikke var støtteberettigede, fordi der manglede bevis for, at støttemodtagerne havde juridisk råderet over jorden (***tekstboks 7.3***). Desuden konstaterede vi to fejl vedrørende mangel på obligatorisk dokumentation, to vedrørende manglende overholdelse af finansieringskrav, og to vedrørende overanmeldelse af arealer.

Tekstboks 7.3

Eksempler på manglende bevis for juridisk råderet over jord

Krav om, at støttemodtagere under arealbaserede interventioner enten i deres ansøgninger eller på anmodning skal kunne fremlægge bevis for, at de har juridisk råderet over deres jord, er afgørende for at forhindre uretmæssige anmeldelser. Vi konstaterede med hensyn til tre transaktioner i Kroatien, at støttemodtagerne ikke kunne fremlægge bevis for, at de havde juridisk råderet over en eller flere af de forpagtede parceller, som de havde anmeldt. I henhold til kroatisk lovgivning skulle landbrugerne senest den 31. januar 2026 fremlægge dokumentation for deres juridiske råderet over forpagtet jord. Hverken betalingsorganet eller støttemodtagerne havde fremlagt bevis for sidstnævntes juridiske råderet over de pågældende forpagtede parceller. På tidspunktet for vores revision udførte Kommissionen som led i sin efterprøvende regnskabsafslutning revisionsarbejde vedrørende svagheder i de kroatiske myndigheders systemer til at kontrollere råderetten over jord.

Udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltninger og andre politikområder

7.23. Vi undersøgte 52 betalinger vedrørende udvikling af landdistrikter, som var baseret på de arealer eller det antal dyr, landbrugerne havde anmeldt. Det var bl.a. betalinger for opfyldelse af specifikke *forpligtelser til at drive miljø- og klimavenligt landbrug*, kompensationsbetalinger for økologisk landbrug, betalinger til landbrugere i områder med naturbetingede begrænsninger og kompensationsbetalinger for landbrug i Natura 2000-beskyttede områder. Af de 52 betalinger vedrørte 40 den fælles landbrugspolitik for 2023-2027, mens 12 vedrørte perioden 2014-2022.

7.24. Af de 52 areal- eller dyrerelaterede transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter, som vi testede, var 6 behæftet med kvantificerbare fejl. Tre fejl skyldtes overanmeldelse af arealer, to skyldtes manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljø- og klimavenligt landbrug, og én skyldtes manglende bevis for juridisk råderet over jord.

7.25. Vi undersøgte 53 betalinger til investeringsprojekter vedrørende udvikling af landdistrikter, der bl.a. omfattede investeringer i fysiske aktiver, i basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse samt i skovbrugsudvikling. Af de 53 betalinger vedrørte 8 den fælles landbrugspolitik for 2023-2027, mens 45 vedrørte perioden 2014-2022.

7.26. Vi kvantificerede fejl i otte betalinger, én vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 og syv vedrørende perioden 2014-2022. Betalingerne var behæftet med en eller flere fejl, som skyldtes anmeldelse af ikkestøtteberettigede udgifter eller aktiviteter, manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud eller ukorrekt beregning af støttesatsen. ***Tekstboks 7.4*** giver et eksempel på en betaling vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2014-2022, som var behæftet med flere fejl.

Tekstboks 7.4

Eksempel på et investeringsprojekt med flere fejl

I Ungarn indgav et nonprofitselskab med begrænset ansvar en støtteansøgning i juni 2019 som reaktion på en indkaldelse af ansøgninger om "Støtte til samarbejde om udformning, udvikling og fremme af korte forsyningskæder og lokale markeder". Tilskudsafgørelsen blev truffet i oktober 2020. Fristen for projektets afslutning var oprindelig oktober 2022, men efter udløbet blev den forlænget på anmodning fra støttemodtageren i juni 2024.

De fejl, vi konstaterede, skyldtes bl.a. godtgørelse af ikkestøtteberettigede omkostninger til leje og indretning af et kontor og manglende oplysning om en forudgående forretningsmæssig forbindelse mellem støttemodtageren og vinderen af det afholdte udbud. Vi konstaterede også, at betalingsorganet havde forlænget fristen for projektets afslutning med over halvandet år.

7.27. I de 12 transaktioner vedrørende markedsforanstaltninger konstaterede vi én kvantificerbar fejl. Fejlen skyldtes overanmeldelse af et genplantet vindyrkningsareal.

7.28. Vedrørende andre politikker uden for den fælles landbrugspolitik reviderede vi otte transaktioner og konstaterede fire kvantificerbare fejl. Tre af dem skyldtes ikkestøtteberettigede omkostninger i LIFE-projekter, og én skyldtes overvurdering af en støttemodtagers bidrag i naturalier til et FRO-projekt.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

GD AGRI's og GD MARE's rapportering om udgifternes formelle rigtighed

7.29. Igen i 2025 fandt to sæt ordninger anvendelse på GD AGRI's rapportering om udgifternes formelle rigtighed: den præstationsbaserede sikkerhedsmodel vedrørende de strategiske planer for perioden 2023-2027 og overholdelsesrammen vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2014-2022. Sidstnævnte ramme gjaldt fortsat de udgifter, der ikke var omfattet af de strategiske planer, herunder de resterende betalinger, som medlemsstaterne i løbet af året afholdt under deres landdistriktsudviklingsprogrammer for 2014-2022. Vedrørende udgifterne under de strategiske planer har hverken Kommissionen eller medlemsstaterne siden 2024 været forpligtet til at fremlægge skøn over risikoen for fejl ved betalingen.

7.30. Hver medlemsstat skal forelægge GD AGRI en "*sikkerhedspakke*". Denne pakke omfatter det årlige udgiftsregnskab, en *årlig præstationsrapport* fra hvert betalingsorgan og en forvaltningserklæring fra hvert betalingsorgans direktør. Det angives i denne erklæring, at de fremlagte oplysninger er fuldstændige og nøjagtige, og at forvaltningssystemerne fungerer korrekt, herunder systemerne til sikring af de anmeldte udgifters lovlighed og formelle rigtighed. Pakken omfatter også rapporter og erklæringer fra uafhængige *certificeringsorganer* om betalingsorganernes regnskaber, forvaltningssystemer og årlige præstationsrapporter samt om lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der ikke er omfattet af de strategiske planer.

7.31. Med hensyn til udgifterne under de strategiske planer for perioden 2023-2027 (46,3 milliarder euro) vurderede GD AGRI interventionernes risikoniveau på grundlag af certificeringsorganernes rapporter og sit eget revisionsarbejde. For 2025 vurderede Kommissionen, at 68 % af udgifterne under de strategiske planer var forbundet med lav risiko, 24 % med mellemhøj risiko og de resterende 8 % med høj risiko. Udgifter med lav risiko er udgifter til interventioner, der ikke er berørt af potentielle alvorlige mangler i forvaltningssystemerne. De fleste udgifter med lav risiko vedrører direkte betalinger og anden støtte, der er omfattet af IFKS (29,0 milliarder euro).

7.32. Med hensyn til de udgifter, der ikke var omfattet af de strategiske planer og derfor var dækket af overholdelsesrammen vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2014-2022 (10,6 milliarder euro), beregnede GD AGRI fortsat "risikoen for fejl ved betalingen" for direkte betalinger, udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger. Disse tal er baseret på fejlfrekvenser indberettet af betalingsorganerne, som Kommissionen justerer på grundlag af sine egne og certificeringsorganernes revisioner. For 2025 beregnede GD AGRI "det anslåede risikobeløb ved betalingen" til ca. 3,5 % af de udgifter på 10,6 milliarder euro, der ikke var omfattet af de strategiske planer, baseret på ca. 1,6 % vedrørende 0,5 milliarder euro i direkte betalinger, 3,8 % vedrørende 8,8 milliarder euro til udvikling af landdistrikter og 2,4 % vedrørende 1,3 milliarder euro til markedsforanstaltninger.

7.33. For 2025 vurderede GD AGRI samlet set, at 64 % af udgifterne under den fælles landbrugspolitik var forbundet med lav risiko (77 % i 2024), at 20 % var forbundet med mellemhøj risiko (10 % i 2024), og at 16 % var forbundet med høj risiko (13 % i 2024). Kommissionen fremhævede tre væsentlige faktorer som medvirkende til vurderingsresultaterne for 2025:

- Der blev taget forbehold vedrørende samtlige udgifter under den fælles landbrugspolitik i Grækenland, hvor betalingsorganet kom under skærpet tilsyn i regnskabsåret 2025 efter konstatering af vedvarende mangler, som påvirkede overholdelsen af adskillige godkendelseskriterier, og pålæggelse af en finansiel korrektion på 415 millioner euro[4].

- Certificeringsorganerne i flere medlemsstater, bl.a. Frankrig, forbedrede deres vurderinger i det andet år med anvendelse af ordningerne for 2023-2027.

- Nogle medlemsstater accelererede deres udgifter for at maksimere absorptionen af midler inden afslutningen af landdistriktsudviklingsprogrammerne for 2014-2022.

7.34. Vi foretog en begrænset gennemgang af oplysningerne om formel rigtighed i GD MARE's årlige aktivitetsrapport. Vi bemærkede, at GD MARE's metode til beregning af risikoen ved betalingen og ved *afslutningen* var i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer.

[4] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1147 af 11. juni 2025.

Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

7.35. Kommissionen fremlægger ikke længere et skøn over risikoen ved betalingen for "Naturressourcer og miljø" i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, da kun 20 % af udgiftsområdet er omfattet af overholdelsesrammerne i GD AGRI, GD MARE, GD ENV og GD CLIMA.

Gennemgang af præstationsrapporteringen under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027

7.36. Betalingsorganerne udarbejder årlige præstationsrapporter, som viser output og udgifter for de interventioner, der er omfattet af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, og disse rapporters nøjagtighed kontrolleres af certificeringsorganerne. Kommissionen foretager automatiseret kontrol baseret på valideringsregler, før den godkender præstationsrapporterne. Derefter bruger den præstationsrapporterne og resultaterne af certificeringsorganernes kontrol til at vurdere overensstemmelsen mellem de rapporterede output og de relaterede udgifter. Kommissionen kan i forbindelse med *præstationsafstemningen* beslutte at nedsætte udgifter, der ikke modsvares af tilsvarende output.

7.37. Vi gennemgik Kommissionens metode til at give sikkerhed for nøjagtigheden af betalingsorganernes årlige præstationsrapporter for regnskabsåret 2024. Vi udvalgte ti betalingsorganer i ni medlemsstater[5] og undersøgte en række væsentlige kontroller, som certificeringsorganerne og Kommissionen udførte for at sikre, at betalingsorganernes præstationsdata var nøjagtige. Præstationsrapporterne blev forelagt Kommissionen i februar og marts 2025 og anvendt i forbindelse med præstationsafstemningen i oktober 2025. ***Figur 7.5*** sammenfatter metoden og vores gennemgang.

[5] Bulgarien, Tyskland (Niedersachsen-Bremen-Hamburg), Spanien (Andalusien og Galicien), Frankrig (ASP), Grækenland, Ungarn, Italien (AGREA), Polen og Rumænien.

Figur 7.5 - Vores gennemgang af metoden til at give sikkerhed vedrørende præstationsrapporteringen

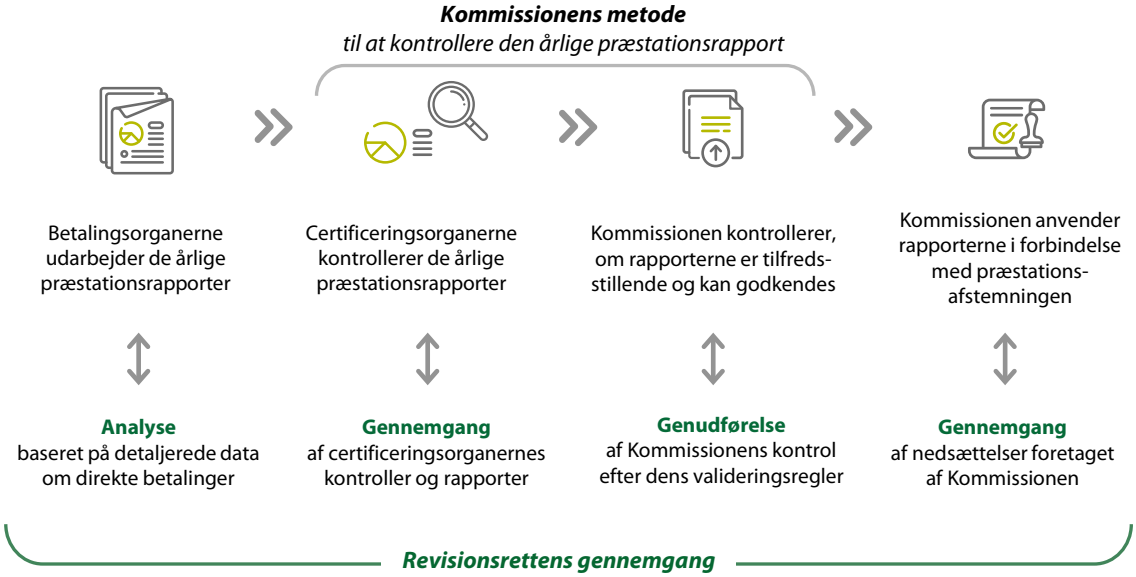

Kilde: Revisionsretten.

7.38. Vores analyse af de underliggende data vedrørende direkte betalinger bekræftede nøjagtigheden af de rapporterede tal fra ni af de ti udvalgte betalingsorganer. Med hensyn til det franske betalingsorgans årlige præstationsrapport bekræftede vores analyse Kommissionens konstatering af væsentlige uoverensstemmelser (på over 2 %) mellem netto- og bruttoudgifter vedrørende fem ud af 35 enhedsbeløb anvendt i forbindelse med direkte betalinger, som kan føre til udgiftsnedsættelser, samt af flere mindre forskelle (på under 2 %) mellem betalingsorganernes underliggende data og de rapporterede data om udgifter og output.

7.39. Vores gennemgang af certificeringsorganernes rapporter bekræftede, at oplysningerne i disse rapporter opfyldte de retlige krav[6]. I ni af de ti rapporter fremlagde certificeringsorganerne tilstrækkelig dokumentation for deres kontrol af præstationsdataenes nøjagtighed. Det franske certificeringsorgan var kun i stand til at foretage delvis kontrol af visse elementer i præstationsrapporten, fordi betalingsorganet havde fremsendt data for sent.

[6] Artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 5-7 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 af 21. december 2021 om regler for anvendelsen af forordning (EU) 2021/2116.

7.40. Baseret på Kommissionens valideringsregler genudførte vi den automatiserede afstemningskontrol, som den havde udført med henblik på at opdage manglende overensstemmelse mellem rapporterede output og udgifter. Vores resultater var på linje med Kommissionens.

7.41. Vi konstaterede, at de nedsættelser af medlemsstaternes udgifter, som Kommissionen havde foretaget i forbindelse med præstationsafstemningen, stemte overens med dataene i de årlige præstationsrapporter og kontrolresultaterne. En del af det tyske betalingsorgans præstationsrapportering var først blevet indgivet til Kommissionen et godt stykke tid efter fristen midt i februar.

7.42. Samlet set konstaterede vi ingen problemer med hensyn til den sikkerhed, der var givet vedrørende otte af de ti betalingsorganer, som vores gennemgang omfattede. Med hensyn til Frankrig og Tyskland viste vores arbejde, at for sen indgivelse af data havde forringet certificeringsorganernes mulighed for at kontrollere tallene og dermed deres evne til at give sikkerhed for nøjagtigheden af en del af de rapporterede oplysninger. Vi bemærker, at der ikke skal foretages præstationsafstemning efter regnskabsåret 2025.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

7.43. Det samlede revisionsbevis, som vi indhentede og har beskrevet i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne vedrørende "Naturressourcer og miljø" som helhed var væsentlig (punkt *7.16*). Vores test af transaktioner på dette FFR-udgiftsområde viste samlet set en anslået fejlforekomst på 3,9 %.

Anbefalinger

7.44. Den anbefaling, vi fremsatte i vores årsberetning for 2022, fulgte vi allerede op på i årsberetningen for 2024[7]. Kommissionen havde gennemført anbefalingen fuldt ud.

7.45. Med henblik på denne årsberetning fulgte vi op på gennemførelsen af de anbefalinger i årsberetningerne for 2023 og 2024, som krævede øjeblikkelig handling eller skulle gennemføres i 2025. Én anbefaling i årsberetningen for 2023 skulle gennemføres i 2025 (bilag 7.2). Vi vurderer, at denne anbefaling er blevet gennemført.

7.46. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefaling:

Anbefaling 7.1 - Samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre kontrollen vedrørende råderet over jord

Når Kommissionen planlægger gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik for 2028-2034, bør den samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre deres systemer til kontrol af, at støttemodtagere har juridisk råderet over den jord, som de anmelder.

Måldato for gennemførelsen: 2027.

[7] Årsberetningen for 2024, bilag 7.2.

Bilag

Annex 7.1 - Vores stikprøve af transaktioner i 2025 med angivelse af overholdelsesfejl

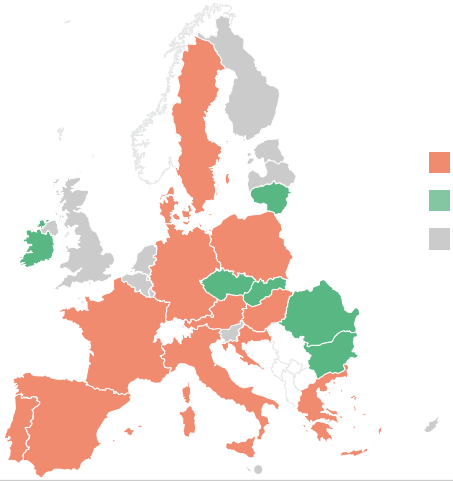

Med overholdelsesfejl
Uden fejl
Ikke revideret

Medlemsstat	EU-bidrag *(millioner euro)*	Reviderede transaktioner	Overholdelsesfejl	
			Kvantificeret	Ikke kvantificeret
Frankrig	9 538	26	5	1
Spanien	7 361	24	4	3
Italien	6 457	17	1	1
Tyskland	6 296	24	5	-
Polen	5 301	24	-	1
Rumænien	3 123	13	-	-
Grækenland	2 609	12	3	3
Ungarn	1 725	8	2	2
Irland	1 466	5	-	-
Bulgarien	1 230	4	-	-
Portugal	1 220	6	2	-
Østrig	1 197	9	4	-
Tjekkiet	1 056	5	-	-
Danmark	1 023	9	1	5
Litauen	946	9	-	-
Sverige	918	11	-	1
Slovakiet	913	4	-	-
Kroatien	721	10	5	-
Ikkereviderede medlemsstater	4 519	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Udgifter under den fælles landbrugspolitik	56 900	**220**	**32**	**17**
Andre udgifter	2 700	**8**	**4**	**0**
I ALT	59 600	**228**	**36**	**17**

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Annex 7.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført.

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
		Gennemførelse	Bemærkninger
2023	Vi fremsætter følgende anbefaling: **Anbefaling 7.1: Undersøge effektiviteten af de nationale lofter over EU-støtte til store bedrifter** I betragtning af medlemsstaternes ansvar for at målrette indkomststøtten mod dem, der har mest brug for den, bør Kommissionen undersøge effektiviteten af medlemsstaternes foranstaltninger til begrænsning af direkte betalinger til store bedrifter. Måldato for gennemførelsen: 2025.		Vi vurderer, at denne anbefaling er blevet gennemført, idet Kommissionen undersøgte indkomststøttens fordeling på bedrifter af forskellig størrelse i medlemsstaterne, da den udarbejdede sine forslag vedrørende den fælles landbrugspolitik for 2028-2034.

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 8

Migration og grænseforvaltning
Sikkerhed og forsvar

Indhold

	Punkt
Indledning	**8.1.-8.10.**
Kort beskrivelse	8.2.-8.6.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	8.7.-8.10.
Transaktionernes formelle rigtighed	**8.11.-8.12.**
Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer	**8.13.-8.16.**
Gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde	8.13.-8.15.
Gennemgang af Kommissionens afslutningsforanstaltninger	8.16.
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	**8.17.-8.19.**
Konklusion og anbefalinger	**8.20.-8.22.**
Konklusion	8.20.
Anbefalinger	8.21.-8.22.
Bilag	
Bilag 8.1 - Opfølgning på tidligere anbefalinger	

Indledning

8.1. I dette kapitel præsenteres resultaterne af vores revision af *FFR*-udgiftsområde 4 "Migration og grænseforvaltning" og FFR-udgiftsområde 5 "Sikkerhed og forsvar". ***Figur 8.1*** og ***figur 8.2*** giver et overblik over de vigtigste aktiviteter, udgifterne og revisionspopulationen under disse udgiftsområder i 2025.

Figur 8.1 - Betalinger og revisionspopulation - Migration og grænseforvaltning

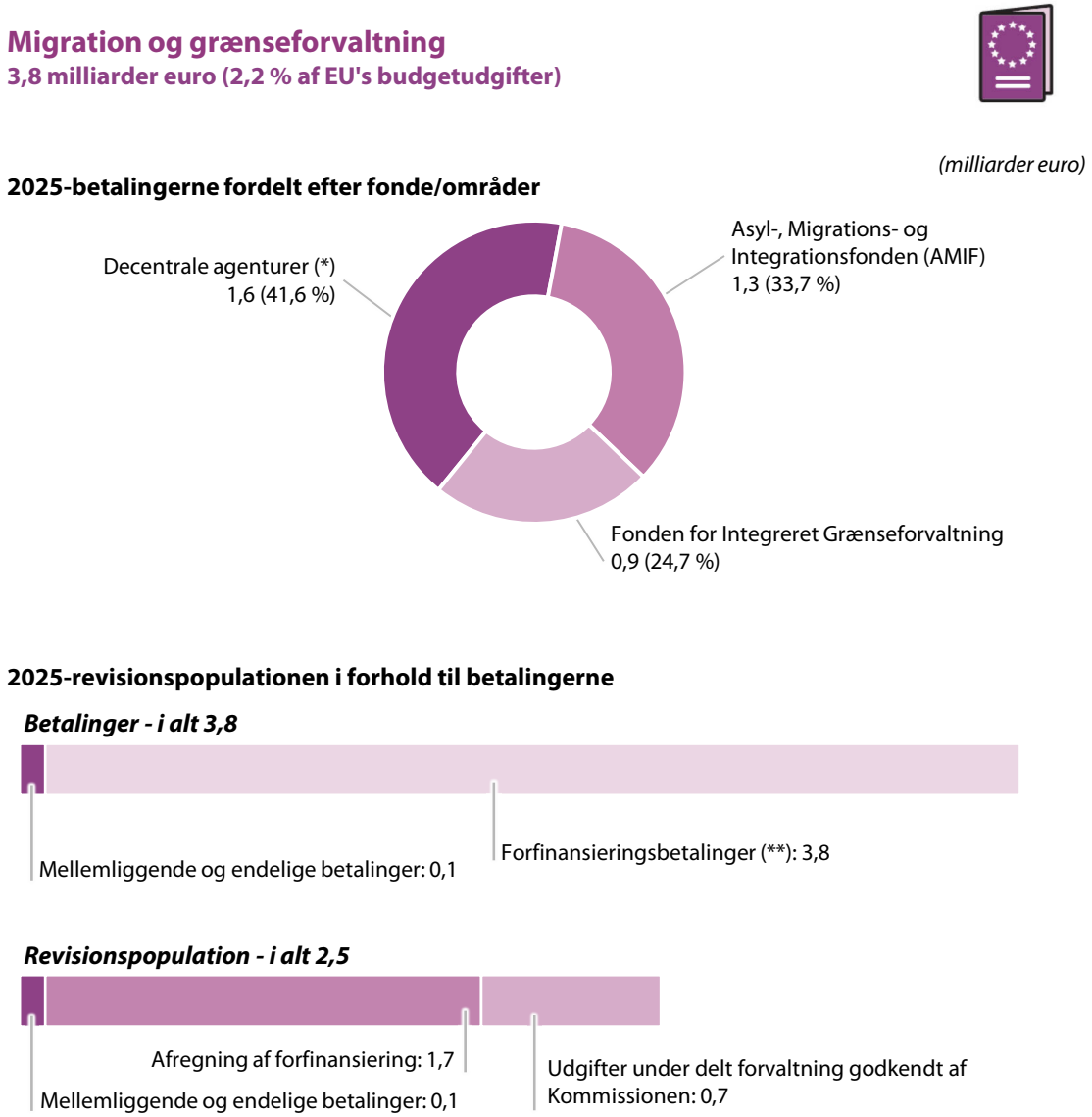

(*) Vi rapporterer om betalinger til decentrale agenturer i vores årsberetning om EU-agenturerne.
(**) Omfatter årlige forskud og mellemliggende betalinger under delt forvaltning, som Kommissionen endnu ikke havde godkendt.

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra EU's konsoliderede regnskab for 2025.

Figur 8.2 - Betalinger og revisionspopulation - Sikkerhed og forsvar

Sikkerhed og forsvar
1,9 milliarder euro (1,1 % af EU's budgetudgifter)

(milliarder euro)

2025-betalingerne fordelt efter fonde/områder

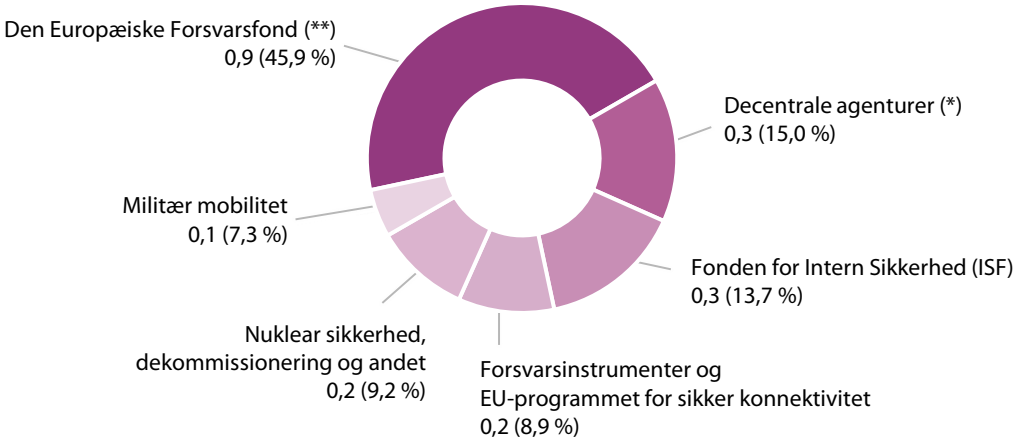

2025-revisionspopulationen i forhold til betalingerne

Betalinger - i alt 1,9

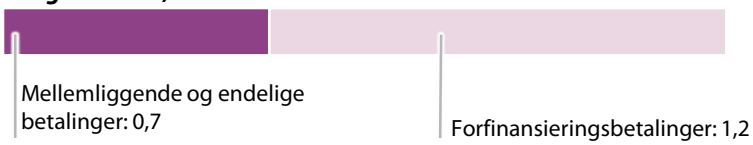

Revisionspopulation - i alt 1,4

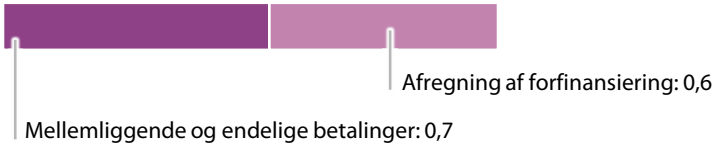

(*) Vi rapporterer om betalinger til decentrale agenturer i vores årsberetning om EU-agenturerne.
(**) Dette område omfatter finansiering af projekter fra flere forskellige kilder (Den Europæiske Forsvarsfond, programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri og forordningen om støtte til produktion af ammunition).

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra EU's konsoliderede regnskab for 2025.

Kort beskrivelse

8.2. Udgifterne under udgiftsområde 4 fokuserer på støtte til nationale myndigheder, der modtager asylansøgere og migranter umiddelbart efter deres ankomst, udvikling af en fælles asyl- og migrationspolitik og sikring af effektive tilbagesendelser. De omfatter desuden støtte til grænseforvaltning og visumpolitik. Udgifterne under udgiftsområde 5 omfatter *programmer*, som styrker de europæiske borgeres sikkerhed, forbedrer EU's forsvarskapacitet og tilvejebringer kriseresponsværktøjer. I ***figur 8.3*** viser vi politikmålene for begge udgiftsområder og de relaterede fonde og instrumenter.

Figur 8.3 - Politikmål og forvaltningsmetoder

Udgiftsområde 4 - Migration og grænseforvaltning

Forvaltningsmetode

Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden
Delt, Direkte, Indirekte
Støtte indkvartering og modtagelse af asylansøgere, informationstiltag i tredjelande om lovlige migrationskanaler, sprogundervisning, bistand til sårbare mennesker og samarbejde mellem EU-medlemsstater

Fonden for Integreret Grænseforvaltning
Støtte fælles foranstaltninger til effektiv kontrol ved EU's ydre grænser

Instrumentet for grænseforvaltning og visa
Delt, Direkte, Indirekte
Sikre en integreret europæisk forvaltning af de ydre grænser, samtidig med at den frie bevægelighed for personer inden for EU opretholdes, de grundlæggende rettigheder respekteres, og der bidrages til et højt sikkerhedsniveau

Instrumentet for toldkontroludstyr
Direkte
Bistå toldunionen og toldmyndighederne med at beskytte EU mod unfair og ulovlig handel, samtidig med at det gøres lettere at udøve legitim erhvervsaktivitet

---

Udgiftsområde 5 - Sikkerhed og forsvar

Fonden for Intern Sikkerhed
Delt, Direkte, Indirekte
Støtte tematiske netværk af specialiserede nationale enheder og en effektiv og koordineret kriserespons, uddanne personale og eksperter og bekæmpe cyberkriminalitet

Nuklear sikkerhed, dekommissionering og andet
Beskytte miljø og sundhed gennem sikker demontering af otte kernereaktorer fra sovjettiden og gennem dekommissionering af forældede nukleare anlæg under Det Fælles Forskningscenter og håndtering af affaldet derfra

Programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri
Direkte, Indirekte
Fremme samarbejdet mellem industrien og medlemsstaterne, støtte den europæiske forsvarsindustris konkurrenceevne og forbedre udnyttelsen af forsvarsforskning

Den Europæiske Forsvarsfond
Fremme konkurrence- og innovationsevnen i den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base og øge interoperabiliteten mellem medlemsstaternes kapaciteter

Forordningen om støtte til produktion af ammunition
Styrke EU's forsvarsindustri med henblik på at sikre rettidig forsyning af ammunition og missiler

Militær mobilitet
Udvikle EU's strategiske transportinfrastruktur, så den understøtter dobbelt mobilitet

Forsvarsinstrumenter og EU-programmet for sikker konnektivitet
Direkte
Styrke den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb og sikre global adgang til sikre statslige satellitkommunikationstjenester og mulighed for, at den private sektor kan levere kommercielle tjenester i hele EU

Kilde: Revisionsretten.

8.3. Et andet vigtigt område er udgifterne til finansiering af decentrale agenturer. Agenturerne under FFR-udgiftsområde 4 er *Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)*, *Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA)* og *Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA)*. Agenturerne under FFR-udgiftsområde 5 er *Den Europæiske Unions Narkotikaagentur (EUDA)*, *Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)* og *Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol)*.

8.4. Medlemsstaterne gennemfører under delt forvaltning de flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt. Denne forvaltningsmetode anvendes vedrørende de fleste midler under *Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF)*, *Fonden for Intern Sikkerhed - Grænser og Visa (ISF-GV)* og *Fonden for Intern Sikkerhed - Politi (ISF-P)* i perioden 2014-2020 og efterfølgerne AMIF, *instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV*, tidligere ISF-GV) og *ISF* (tidligere ISF-P) i perioden 2021-2027. Under IFS-GV og IGFV gælder dette også for de associerede Schengenlande - Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz (i perioden 2021-2027 forvaltes al finansiering til Liechtenstein dog direkte af Kommissionen). ***Figur 8.4*** giver flere oplysninger om, hvordan delt forvaltning fungerer.

Figur 8.4 - Forvaltnings-, kontrol- og sikkerhedsprocesser vedrørende delt forvaltning på området migration, grænseforvaltning og intern sikkerhed i programmeringsperioden 2021-2027

Kilde: Revisionsretten.

8.5. De endelige *bevillinger* under AMIF- og ISF-programmerne for 2014-2020 beløb sig til henholdsvis 4 576 millioner euro og 3 172 millioner euro. Ved program*afslutningen* havde medlemsstaterne anmeldt kumulerede udgifter på 4 324 millioner euro i forbindelse med AMIF og 2 996 millioner euro i forbindelse med ISF. Der var uudnyttede bevillinger på i alt 252 millioner euro (eller 5,5 %) og 176 millioner euro (5,5 %), og de vil derfor blive frigjort. Pr. 31. december 2025 havde Kommissionen godkendt kumulerede udgifter på 4 182 millioner euro og 2 726 millioner euro under henholdsvis AMIF og ISF, mens der manglede at blive afregnet yderligere 142 millioner euro (3,3 %) under AMIF og 270 millioner euro (9,0 %) under ISF. ***Figur 8.5*** viser de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt til Kommissionen med henblik på godtgørelse siden begyndelsen af *programmeringsperioden* 2014-2020, og afslutningsprocessens nuværende status.

Figur 8.5 - Fremskridt i AMIF- og ISF-programmerne under delt forvaltning for 2014-2020

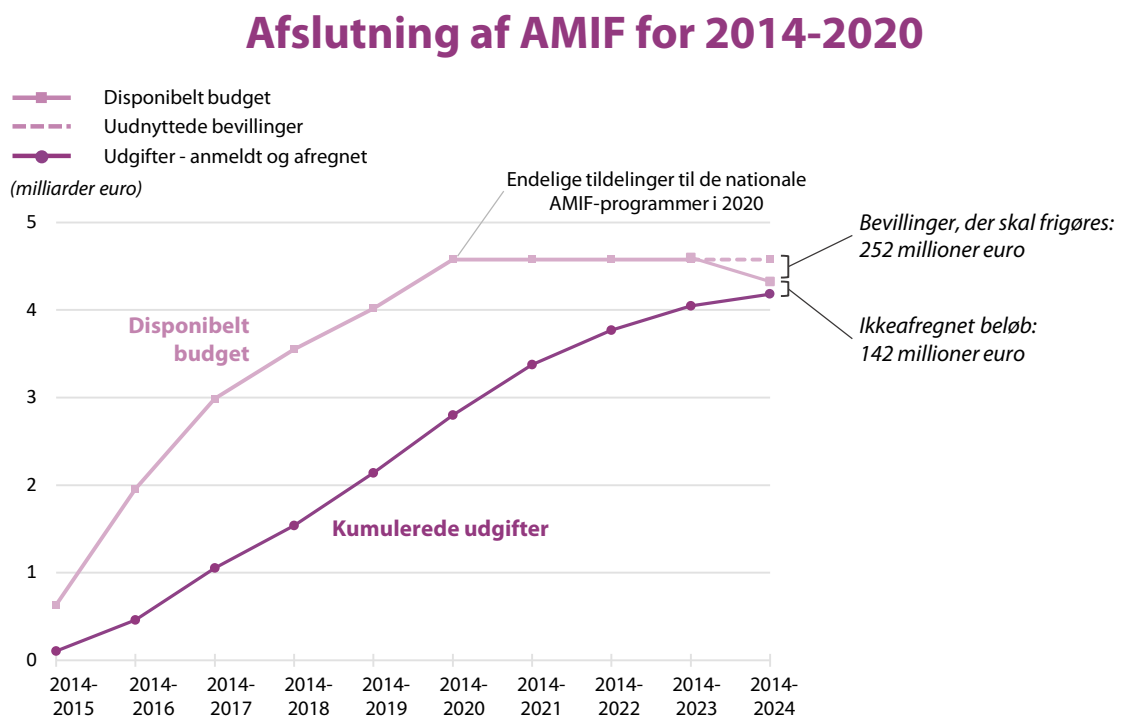

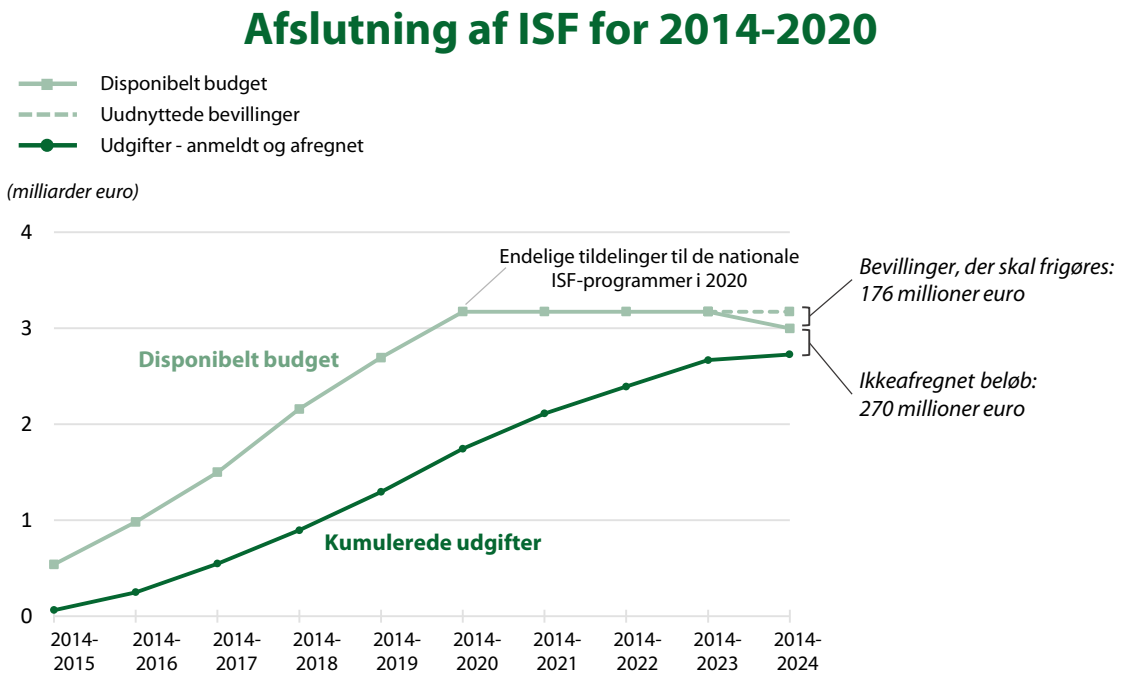

Kilde: Revisionsretten, baseret på medlemsstaternes regnskaber for 2024 og Kommissionens afgørelser om regnskabsafslutning pr. 31. december 2025.

8.6. ***Figur 8.6*** viser de udgifter, som Kommissionen siden begyndelsen af *programmeringsperioden* 2021-2027 har godtgjort medlemsstaterne, og sammenligner absorptionen i denne periode med absorptionen i den foregående periode frem til gennemførelsesår n+4 (henholdsvis 2018 og 2025). Den forsinkede gennemførelse skyldes hovedsagelig, at lovgivningen og programmerne i perioden 2021-2027 blev godkendt sent, og at gennemførelsesperioden for programmeringsperioden 2014-2020 blev forlænget. Der gives også oplysninger i ***punkt 2.13*** om gennemførelsen af disse programmer under delt forvaltning.

Figur 8.6 - Fremskridt i AMIF-, IGFV- og ISF-programmerne under delt forvaltning for 2021-2027 sammenlignet med den foregående periode

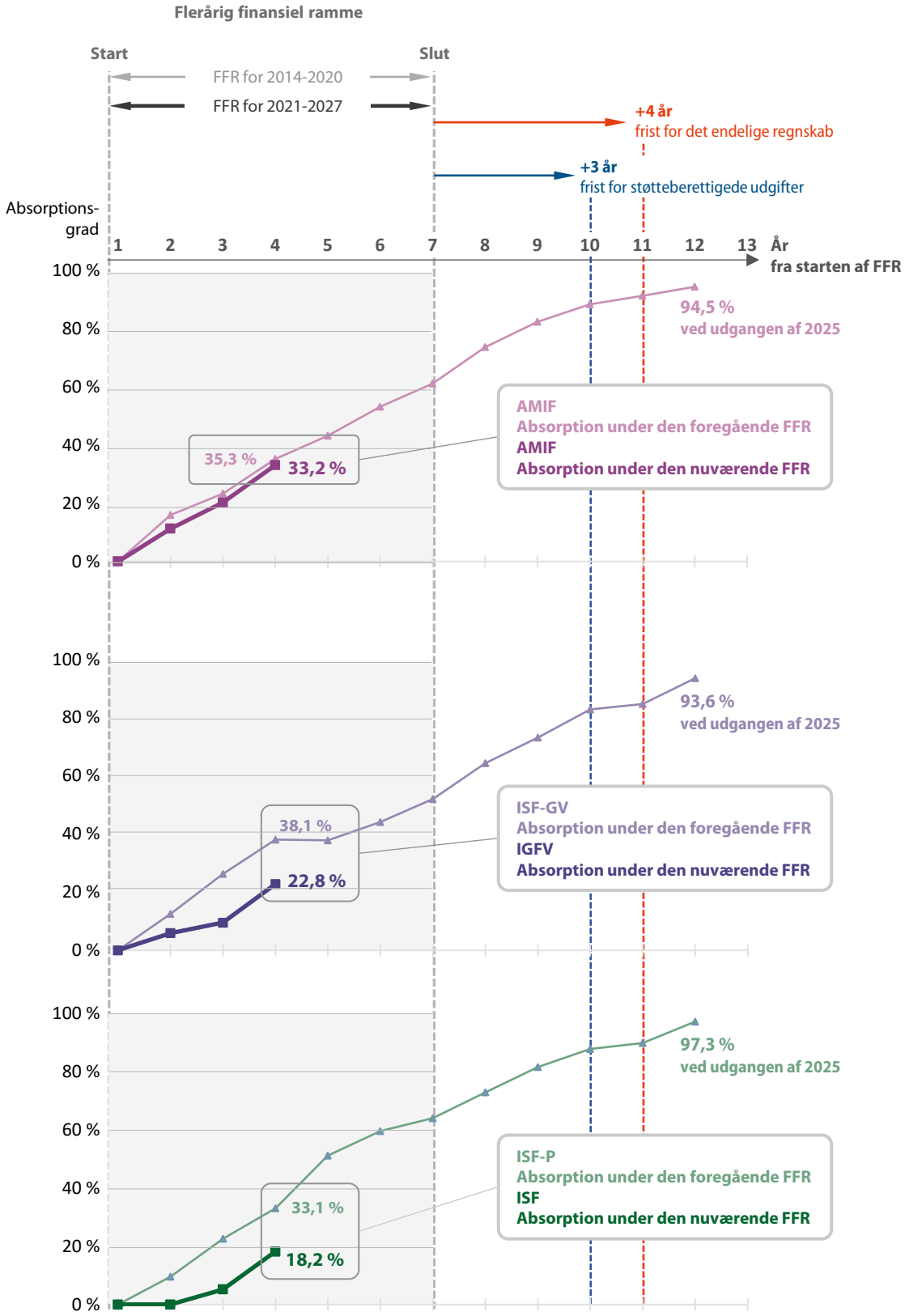

Kilde: Revisionsretten, baseret på Kommissionens godkendte beløb ifølge data fra SFC-støtteportalen pr. 12. april 2026.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

8.7. I forbindelse med vores revision af FFR-udgiftsområde 4 og 5 i 2025 anvendte vi den revisionstilgang og -metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***. Vi undersøgte en stikprøve på 28 *transaktioner*, som bidrog til vores samlede *revisionserklæring*. Denne stikprøve var imidlertid ikke repræsentativ for udgifterne under disse FFR-udgiftsområder og gjorde det derfor ikke muligt for os at *anslå en fejlforekomst* for udgiftsområderne. Stikprøven bestod af:

a) 11 transaktioner under *delt forvaltning* med medlemsstater - Bulgarien, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige under FFR-udgiftsområde 4 og Tjekkiet under FFR-udgiftsområde 5

b) 14 transaktioner under Kommissionens *direkte forvaltning* (fem under FFR-udgiftsområde 4 og ni under FFR-udgiftsområde 5)

c) tre transaktioner under *indirekte forvaltning* (to under FFR-udgiftsområde 4 og én under FFR-udgiftsområde 5).

8.8. Vi undersøgte også udvalgte kontrolsystemer ved at gennemgå:

a) de *årlige kontrolrapporter* fra de bulgarske, tjekkiske og franske nationale *revisionsmyndigheder*, der blev indsendt sammen med 2024-årsregnskabet for ISF under FFR for 2021-2027

b) det arbejde, som disse revisionsmyndigheder udførte vedrørende de pågældende medlemsstaters 2024-årsregnskab for ISF

c) om disse revisionsmyndigheder havde[1]:

   i) indført passende procedurer for tilvejebringelsen af pålidelige revisionserklæringer og for udarbejdelsen af årlige kontrolrapporter

   ii) anvendt en hensigtsmæssig stikprøvemetode

   iii) undersøgt transaktioner nok til at kunne drage konklusioner vedrørende hele populationen

   iv) beregnet fejlforekomsten korrekt.

[1] Jf. forordning (EU) 2021/1060.

8.9. Vi undersøgte desuden afslutningen af AMIF-programmerne for 2014-2020 for Nederlandene og Det Forenede Kongerige og vurderede Kommissionens kontrol af støtteberettigelsen af de udgifter, der var anmeldt i det endelige regnskab.

8.10. Herudover gennemgik vi de oplysninger om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender (GD HOME) og Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet (GD DEFIS), som efterfølgende blev medtaget i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

Transaktionernes formelle rigtighed

8.11. Af de 28 transaktioner, vi undersøgte, var 14 behæftet med *fejl*. Vi har kvantificeret 9 fejl, som havde en finansiel indvirkning på de beløb, der blev afholdt over EU-budgettet. Disse fejl vedrørte mangler i tilskudsprocedurer, uretmæssige ændringer af kontrakter eller tilskudsaftaler og udgifter, der ikke var støtteberettigede. ***Tekstboks 8.1*** giver eksempler på de fejl, vi har kvantificeret.

Tekstboks 8.1

Eksempler på mangler i tilskudsprocedurer

Vi reviderede to AMIF-projekter under delt forvaltning i Frankrig. Det ene tilbød obligatoriske kurser i medborgerkundskab, mens det andet ydede støtte til den første modtagelse af asylansøgere. Vi undersøgte gennemførelsen af den åbne indkaldelse af forslag, der blev offentliggjort i 2022, og som havde ført til tildelingen af de relevante *tilskud*. Ifølge indkaldelsen skulle ansøgerne levere tjenesteydelser med henblik på at lette integrationen af tredjelandsstatsborgere i Frankrig.

Vi konstaterede, at potentielle ansøgere ikke var blevet korrekt informeret om evalueringsprocessen. *Forvaltningsmyndigheden* anvendte andre evalueringskriterier end dem, der var blevet offentliggjort i indkaldelsen (f.eks. blev der indført et nyt kriterium, og for et eksisterende kriterium blev der indført en ny pointskala). Dette er i strid med princippet om gennemsigtighed.

Vi vurderede, at begge projekter (med godkendte udgifter, der beløb sig til henholdsvis 34,7 millioner euro og 43,1 million euro) var behæftet med en fejl på 10 %.

Eksempel på kontraktændringer uden iværksættelse af et udbud

Vi reviderede et AMIF-projekt under delt forvaltning med Det Forenede Kongerige. Projektet blev gennemført fra februar 2021 til december 2023 af den ansvarlige nationale myndighed. Det omfattede at transportere uledsagede asylsøgende børn samt voksne og familier med behov for beskyttelse til forskellige steder i Det Forenede Kongerige og anbringe dem sikkert i henhold til den nationale overførselsordning.

I november 2021 indgik *støttemodtageren* efter et *offentligt udbud* en tjenesteydelseskontrakt på 3,3 millioner britiske pund med en leverandør af transporttjenester. Vi konstaterede, at støttemodtageren ændrede denne kontrakt tre gange uden at iværksætte et udbud og forlængede dens varighed og de tjenester, der skulle leveres, hvilket i sidste ende øgede kontraktens værdi til 9,7 millioner britiske pund. Denne væsentlige kontraktændring er i strid med de gældende udbudsregler.

Vi vurderede derfor, at 71 % af de godkendte udgifter (i alt 1,3 millioner britiske pund) ikke var berettigede til EU-finansiering.

Eksempel på, at en væsentlig ændring af en kontrakt om militær mobilitet påvirkede kontrakttildelingsbetingelserne

Vi reviderede et transportprojekt under direkte forvaltning, som vedrørte militær mobilitet. Projektet blev gennemført af et lettisk offentligt organ og vedrørte anskaffelse af moderne isbrydningsudstyr til dobbelt militær og civil anvendelse i Rigabugten. Kommissionen godkendte alle omkostninger undtagen den endelige betaling, som fandt sted uden for gennemførelsesperioden.

Vi konstaterede, at støttemodtageren havde ændret leveringskontrakten væsentligt i løbet af projektet og dermed overtrådt principperne om gennemsigtighed og ligebehandling. Kontraktens økonomiske balance blev ændret til fordel for leverandøren, idet en ny mellemliggende betaling fremrykkede tre fjerdedele af den endelige betaling med fem måneder, fartøjets leveringsplan blev forlænget, og de oprindelige klausuler om sanktioner ved forsinket levering ikke blev anvendt.

Vi vurderede derfor, at 25 % af de godkendte udgifter (i alt 10,1 million euro) ikke var berettigede til EU-finansiering.

8.12. Vi konstaterede desuden 17 tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser, men de havde ingen finansiel indvirkning på EU-budgettet. Disse tilfælde vedrørte f.eks. utilstrækkeligt *revisionsspor*, manglende dokumentation af foranstaltninger vedrørende interessekonflikter og svagheder i udformningen af tilskud med *faste beløb*. ***Tekstboks 8.2*** viser eksempler på de fejl, vi konstaterede.

Tekstboks 8.2

Eksempel på utilstrækkeligt revisionsspor

Vi reviderede et AMIF-projekt under delt forvaltning i Nederlandene. Det blev gennemført fra juni til december 2023 under FAST CARE-forordningen. Det omfattede delvis godtgørelse af de nederlandske myndigheders udgifter til modtagelse og indkvartering af fordrevne personer, der har fået midlertidig beskyttelse som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

Vi anmodede om de underliggende data for projektet, så vi kunne kontrollere, at støtten fra EU-budgettet vedrørte personer, der var fordrevet på grund af den militære aggression. De nederlandske myndigheder havde imidlertid ikke sikret et tilstrækkeligt revisionsspor. Kommissionens vejledning krævede ikke, at der blev sikret et revisionsspor ned til individniveau, medmindre en risikovurdering havde vist, at der var en specifik risiko for *uregelmæssigheder* eller *svig*. Dette svækkede kontrollen af de støtteberettigelseskrav, der er fastsat i EU-lovgivningen med hensyn til antallet af indkvarterede personer og varigheden af deres ophold. Fordi de relevante data manglede, var vi ikke i stand til at kontrollere, at udgifterne vedrørte personer, der var fordrevet på grund af den militære aggression.

Vi konkluderede derfor, at projektet var behæftet med en ikkekvantificerbar fejl.

Eksempler på manglende dokumentation af foranstaltninger vedrørende interessekonflikter

Vi reviderede to AMIF-projekter under delt forvaltning med Frankrig, hvoraf det ene tilbød obligatoriske kurser i medborgerkundskab, mens det andet ydede støtte til den første modtagelse af asylansøgere.

Hvert projekt iværksatte et udbud for at indkøbe de tjenesteydelser, som der var behov for i forbindelse med tilskuddet. Vi undersøgte disse udbud for at kontrollere, at tildelingen af kontrakterne var i overensstemmelse med kravene til offentlige udbud.

Vi reviderede desuden et transportprojekt under direkte forvaltning, som vedrørte militær mobilitet. Projektet blev gennemført af et offentligt svensk organ og bestod i at anlægge en ny tunnel med dobbeltspor, som gav mulighed for dobbelt militær og civil anvendelse.

Vi konstaterede med hensyn til alle tre projekter, at støttemodtagerne i forbindelse med deres udbud ikke havde sikret et tilstrækkeligt revisionsspor vedrørende identiteten af evalueringsudvalgenes medlemmer. Desuden var der ikke afgivet erklæringer om interessekonflikter. Vi kunne således ikke kontrollere, at der ikke forelå interessekonflikter.

Vi konkluderede derfor, at de tre projekter var behæftet med en ikkekvantificerbar fejl.

Eksempel på svagheder i Kommissionens udformning af tilskud med faste beløb

Vi reviderede et projekt under direkte forvaltning, som vedrørte *forordningen om støtte til produktion af ammunition (ASAP)* og havde til formål at støtte udvidelsen af produktionsanlæg i en privat forsvarsrelateret produktionsvirksomhed i Tyskland. På revisionstidspunktet var projektet stadig i gang. Vi reviderede den første mellemliggende betaling.

Projektet finansieres ved hjælp af tilskud med faste beløb, som er fastsat på grundlag af det anslåede budget i ansøgerens forslag. Vi mener ikke, at det anslåede budget var præcist nok, eftersom hensigten var først at udarbejde det nødvendige realistiske budget under gennemførelsen.

I flere tilfælde var de projektleverancer, der skulle udløse betaling, ikke præcist defineret. Som følge heraf kunne vi ikke kontrollere, om de dokumenter vedrørende disse projektleverancer, som modtageren havde indsendt til Kommissionen, faktisk opfyldte kravene i tilskudsaftalen.

Vi konkluderede derfor, at projektet var behæftet med en ikkekvantificerbar fejl.

Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer

Gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde

8.13. De tre revisionsmyndigheder (jf. punkt ***8.8(a)***), vi undersøgte, havde udviklet og indført detaljerede procedurer af tilstrækkelig kvalitet til at kunne rapportere om deres arbejde i de årlige kontrolrapporter.

8.14. Vi udvalgte seks revisionssager fra disse revisionsmyndigheder for at kontrollere det underliggende revisionsarbejde og undersøge, om det opfyldte tre specifikke centrale krav (CK)[2]:

- CK12 - passende systemrevisioner
- CK13 - passende revision af operationer
- CK15 - passende procedurer for tilvejebringelsen af en pålidelig revisionserklæring og for udarbejdelsen af den årlige kontrolrapport.

8.15. Vi konstaterede, at revisionsmyndighederne generelt havde detaljerede revisionsprogrammer og anvendte tjeklister til at underbygge deres konklusioner. Hos én revisionsmyndighed konstaterede vi imidlertid en mangel bestående i, at en del af en revideret udgift ikke var underbygget af dokumentation (jf. ***tekstboks 8.3***).

Tekstboks 8.3

Eksempel på mangel i en revisionsmyndigheds arbejde

Fond	Mangel	Potentiel effekt
ISF - Tjekkiet	Revisionsmyndigheden indhentede ikke al den dokumentation, der var nødvendig for at kontrollere, at specifikke udgifter var støtteberettigede.	Risiko for manglende opdagelse af ikkestøtteberettigede udgifter.

[2] Bilag XI til forordning (EU) 2021/1060.

Gennemgang af Kommissionens afslutningsforanstaltninger

8.16. Vi vurderede Kommissionens kontrol af støtteberettigelsen af to medlemsstaters udgifter ved afslutningen af programmeringsperioden 2014-2020. Vedrørende Det Forenede Kongerige konstaterede vi en mangel ved afslutningen, fordi Kommissionen i sin afregningsafgørelse ikke havde udelukket et beløb, som vi tidligere havde konstateret som værende ikkestøtteberettiget[3].

[3] Årsberetningen for 2023, tekstboks 8.1.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

8.17. For regnskabsåret 2025 gennemgik vi GD HOME's og GD DEFIS' årlige aktivitetsrapporter. Vi fokuserede i vores analyse på, om disse GD'er havde fremlagt oplysningerne om formel rigtighed i overensstemmelse med Kommissionens instrukser og anvendt metoden til beregning af fremtidige korrektioner konsekvent.

8.18. Vi konstaterede, at GD'ernes skøn over den samlede *risiko ved betalingen* og ved afslutningen var beregnet og rapporteret i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport i overensstemmelse med metoden. For 2025-udgifterne (3 782,0 millioner euro) anslog GD HOME i lyset af sine anslåede fremtidige korrektioner, at det samlede risikobeløb ved betalingen var 40,3 millioner euro (1,1 %), og at det samlede risikobeløb ved afslutningen var 36,9 millioner euro (1,0 %). GD DEFIS' vigtigste relevante udgifter under FFR-udgiftsområde 5 beløb sig i 2025 til 490,7 millioner euro og vedrørte direkte og indirekte forvaltede tilskud under EU's forsvarsprogrammer (dvs. *Den Europæiske Forsvarsfond* og dens forløberprogrammer, ASAP og instrumentet til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb). Da der ikke foreligger resultater fra den efterfølgende kontrol, er der endnu ikke beregnet specifikke fejlfrekvenser for dette område. GD DEFIS betragtede det derfor som en konservativ tilgang at rapportere en fast sats på 2,0 % for den anslåede risiko ved betalingen.

8.19. Generaldirektørerne for GD HOME og GD DEFIS erklærede, at de havde rimelig sikkerhed for, at de ressourcer, der var afsat til de aktiviteter, som er beskrevet i de årlige aktivitetsrapporter, var blevet anvendt til de fastsatte formål og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning; GD HOME tog dog visse *forbehold*. Da vi kun kontrollerede en lille del af de transaktioner, som disse GD'er havde forvaltet, kan vi ikke bekræfte disse erklæringer baseret på resultaterne af vores revisionsarbejde.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

8.20. Vores undersøgelse af transaktioner og systemer fremhævede tre områder, hvor der er plads til forbedringer: passende foranstaltninger til imødegåelse af interessekonflikter, korrekt forvaltning af offentlige kontrakter og sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor. Vi reviderede ikke transaktioner nok til at kunne anslå en fejlforekomst for de FFR-udgiftsområder, der er omhandlet i dette kapitel (punkt ***8.7***), men resultaterne af vores revision og hyppigheden af konstaterede fejl tyder på, at der er tale om et højrisikoområde. Resultaterne af vores test af transaktioner bidrager til vores revisionserklæring.

Anbefalinger

8.21. ***Bilag 8.1*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de to anbefalinger i vores årsberetning for 2023 og den ene anbefaling i vores årsberetning for 2024, som skulle gennemføres inden udgangen af 2025. Kommissionen gennemførte to af anbefalingerne fuldt ud. Den accepterede ikke den tredje, men gennemførte den ikke desto mindre i nogle henseender.

8.22. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 8.1 - Gøre medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder mere bevidste om deres forpligtelser

Kommissionen bør tage skridt til at gøre medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder mere bevidste om deres forpligtelser vedrørende tildeling af tilskud og offentlige kontrakter, navnlig med hensyn til:

a) de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der ikke foreligger interessekonflikter, og den behørige dokumentation af disse foranstaltninger

b) de potentielle konsekvenser af at overtræde de nationale regler eller EU-reglerne om ændring af offentlige kontrakter

c) støttemodtagernes forpligtelse til at opbevare tilstrækkelig dokumentation, som kan underbygge de anmeldte omkostninger.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Anbefaling 8.2 - Gennemgå kontrollen

I forbindelse med direkte forvaltede projekter bør Kommissionen gennemgå - og om nødvendigt styrke - sin kontrol af, at:

a) støttemodtagerne har truffet foranstaltninger til at fastslå, at der ikke foreligger interessekonflikter, og har dokumenteret disse foranstaltninger behørigt

b) støttemodtagerne har overholdt de nationale regler og EU-reglerne om ændring af offentlige kontrakter

c) den dokumentation, som støttemodtagerne opbevarer, er tilstrækkelig til at underbygge de anmeldte omkostninger.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Bilag

Bilag 8.1 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2023	Vi anbefaler følgende: **Anbefaling 1:** Kommissionen bør give de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af finansiering fra GD HOME under delt forvaltning, yderligere vejledning om overholdelse af:			Denne anbefaling er fuldt gennemført. Kommissionen afholdt i juni 2024 et webinar med de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for at forvalte GD HOME-midler, med henblik på at adressere anbefalingens underpunkt a) vedrørende forpligtelsen til at opbevare relevant dokumentation, der kan fremlægges i tilfælde af kontrol eller revision.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	a) reglerne for opbevaring af relevant dokumentation, der kan fremlægges i tilfælde af kontrol eller revision b) forpligtelsen til at overholde de nationale regler og EU-reglerne om gennemsigtighed og ligebehandling i forbindelse med tildeling af tilskud efter åbne indkaldelser af forslag.			Kommissionen adresserede anbefalingens underpunkt b) ved den 27. oktober 2025 at afholde et vejledningsmøde for nationale myndigheder med ansvar for GD HOME-midler under delt forvaltning. Mødet omhandlede mangler i tilskudsprocedurer og behovet for at overholde principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.
2023	**Anbefaling 2:** I forbindelse med tilskud til militær mobilitet under Connecting Europe-faciliteten bør Kommissionen i tilskudsproceduren omhyggeligt kontrollere og dokumentere ansøgningernes tekniske aspekter. Den bør navnlig identificere, om projekter vedrørende infrastruktur med dobbelt anvendelse opfylder betingelserne for støtteberettigelse, og sikre, at der ikke ydes finansiel EU-støtte til projektresultater ud over det niveau, der kræves for dobbelt anvendelse.	⊗		Kommissionen accepterede ikke anbefalingen. Ikke desto mindre bemærker vi, at Kommissionen efter revisionen mindede støttemodtageren om mere præcist at beskrive de eksisterende infrastrukturelementer, der skulle opgraderes eller udskiftes, og de fremtidige parametre, som arbejdet skulle opfylde, så disse kunne vurderes korrekt i forhold til *TEN-T*/*CEF*-kravene.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2024	**Anbefaling 2:** Kommissionen bør for at adressere mangler i procedurerne for tildeling af tilskud give medlemsstaternes *forvaltningsmyndigheder* med ansvar for delt forvaltning mere vejledning om deres forpligtelser til at overholde principperne om ligebehandling og gennemsigtighed ved gennemførelsen af forslagsindkaldelser.	✓		Denne anbefaling er fuldt gennemført. Kommissionen adresserede anbefalingen ved den 27. oktober 2025 at afholde et vejledningsmøde for nationale myndigheder med ansvar for GD HOME-midler under delt forvaltning. Som nævnt ovenfor omhandlede mødet mangler i tilskudsprocedurer og behovet for at overholde principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 9

Naboområder og verden

Indhold

	Punkt
Indledning	9.1.-9.10.
Kort beskrivelse	9.2.-9.8.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	9.9.-9.10.
Transaktionernes formelle rigtighed	9.11.-9.23.
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	9.24.-9.29.
GD MENA's årlige aktivitetsrapport	9.24.-9.27.
GD INTPA's årlige aktivitetsrapport	9.28.
Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport	9.29.
Andre elementer	9.30.
Konklusion og anbefalinger	9.31.-9.33.
Konklusion	9.31.
Anbefalinger	9.32.-9.33.
Bilag	
Bilag 9.1 - Betalinger til individuelle lande foretaget af GD INTPA, GD ENEST og GD MENA	
Bilag 9.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger	

Indledning

9.1. I dette kapitel præsenteres resultaterne af vores revision af FFR-udgiftsområde 6 "Naboområder og verden". ***Figur 9.1*** giver et overblik over de vigtigste aktiviteter, udgifterne og revisionspopulationen under dette udgiftsområdei 2025.

Figur 9.1 - Betalinger og revisionspopulation

Naboområder og verden
17,2 milliarder euro (9,7 % af EU's budgetudgifter)

2025-betalingerne fordelt efter fonde *(milliarder euro)*

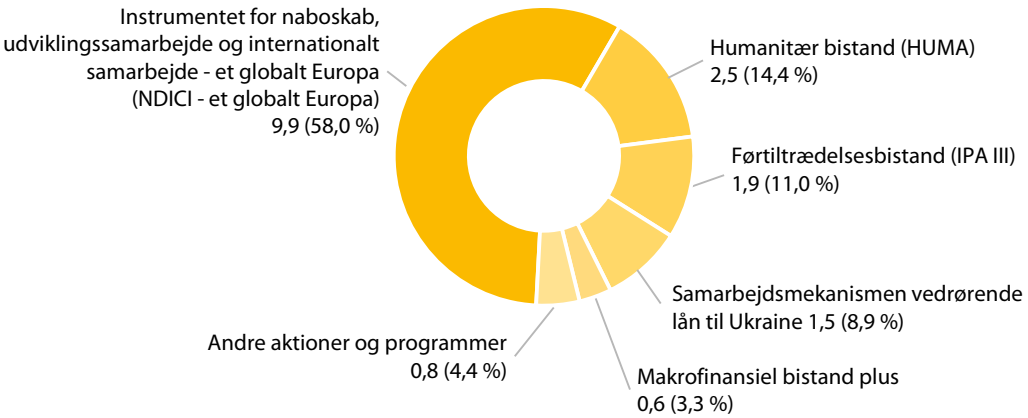

2025-revisionspopulationen i forhold til betalingerne

Betalinger - i alt 17,2

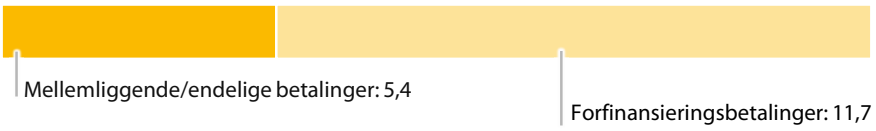

Revisionspopulation - i alt 12,5

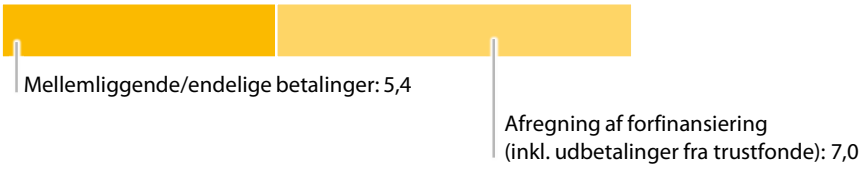

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

Kort beskrivelse

9.2. EU anvender sine instrumenter for foranstaltninger udadtil i hele verden og ofte i geopolitisk og organisatorisk udfordrende miljøer. Fordi instrumenterne anvendes i forskelligartede regioner med varierende retlige og institutionelle rammer, må de tilpasses forskellige lovgivningsmæssige og operationelle betingelser. Udgifterne på dette område kanaliseres gennem adskillige instrumenter, hvoraf de vigtigste er instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde - et globalt Europa (NDICI - et globalt Europa)[1], budgettet til humanitær bistand (HUMA) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III)[2].

9.3. Det generelle mål for NDICI - et globalt Europa er at opretholde og fremme EU's værdier, principper og grundlæggende interesser i hele verden og bidrage til at fremme multilateralisme og stærkere partnerskaber med tredjelande.

9.4. EU yder også behovsbaseret humanitær bistand til ofre for menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer og sætter i den forbindelse særligt fokus på de mest sårbare.

9.5. Målet for instrumentet til førtiltrædelsesbistand er at støtte modtagerlandenes bestræbelser på at vedtage og gennemføre de reformer, som er nødvendige for deres tilpasning til EU's værdier med henblik på medlemskab, og dermed bidrage til deres stabilitet, sikkerhed og velstand.

9.6. I 2025 omfattede udgiftsområde 6 for første gang betalinger under samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine (ULCM)[3]. ULCM anvender indtægter fra immobiliserede russiske statsejede aktiver til at servicere og tilbagebetale EU's og G7's makrofinansielle bistandslån til Ukraine.

9.7. De tjenestegrene, der primært var involveret i gennemførelsen af EU's foranstaltninger udadtil i 2025, var Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber (GD INTPA), Generaldirektoratet for Udvidelse og det Østlige Naboskab (GD ENEST), Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (GD ECHO), Generaldirektoratet for Mellemøsten, Nordafrika og Golfen (GD MENA) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI).

---

[1] Forordning (EU) 2021/947 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde - et globalt Europa.

[2] Forordning (EU) 2021/1529 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III).

[3] Forordning (EU) 2024/2773 om oprettelse af samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine og om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine.

9.8. Betalingerne vedrørende "Naboområder og verden" beløb sig i 2025 til 17,2 milliarder euro (forfinansiering samt mellemliggende og endelige betalinger). Midlerne blev udbetalt ved hjælp af adskillige instrumenter (***figur 9.1***) og leveringsmetoder, herunder kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser, tilskud, lån på særlige vilkår, lånegarantier og finansiel bistand, budgetstøtte og andre målrettede former for budgettilskud til tredjelande (***bilag 9.1***). I 2024 var de samlede betalinger under dette udgiftsområde på 15,4 milliarder euro.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

9.9. Målet med vores revision var at anslå fejlforekomsten for dette FFR-udgiftsområde og bidrage til *revisionserklæringen*. Ved anvendelse af den revisionstilgang og metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi følgende vedrørende dette FFR-udgiftsområde i 2025:

a) en statistisk repræsentativ stikprøve på 138 *transaktioner*, som dækkede alle udgifterne under dette FFR-udgiftsområde. Den bestod af 57 transaktioner fra GD INTPA, 30 fra GD ENEST, 21 fra GD ECHO, 13 fra FPI, 12 fra GD MENA og fem transaktioner fra andre tjenestegrene (Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN, to transaktioner), Generaldirektoratet for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur (GD EAC), Generaldirektoratet for Handel og Økonomisk Sikkerhed (GD TRADE) og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA))

b) én transaktion vedrørende Ukrainefaciliteten[4], som blev finansieret ud over det årlige FFR-loft. Resultaterne af vores revisionsarbejde vedrørende denne transaktion har ingen indvirkning på den *anslåede fejlforekomst* for FFR-udgiftsområde 6, men de har dog indvirkning på den samlede anslåede fejlforekomst.

9.10. Vi undersøgte også de oplysninger om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD MENA og GD INTPA, som efterfølgende blev medtaget i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

[4] Forordning (EU) 2024/792 om oprettelse af Ukrainefaciliteten.

Transaktionernes formelle rigtighed

9.11. Af de 138 transaktioner, vi undersøgte, var 52 (37,7 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 43 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi fejlforekomsten til 2,5 % (*figur 9.2*).

Figur 9.2 - Resultaterne af testen af transaktioner

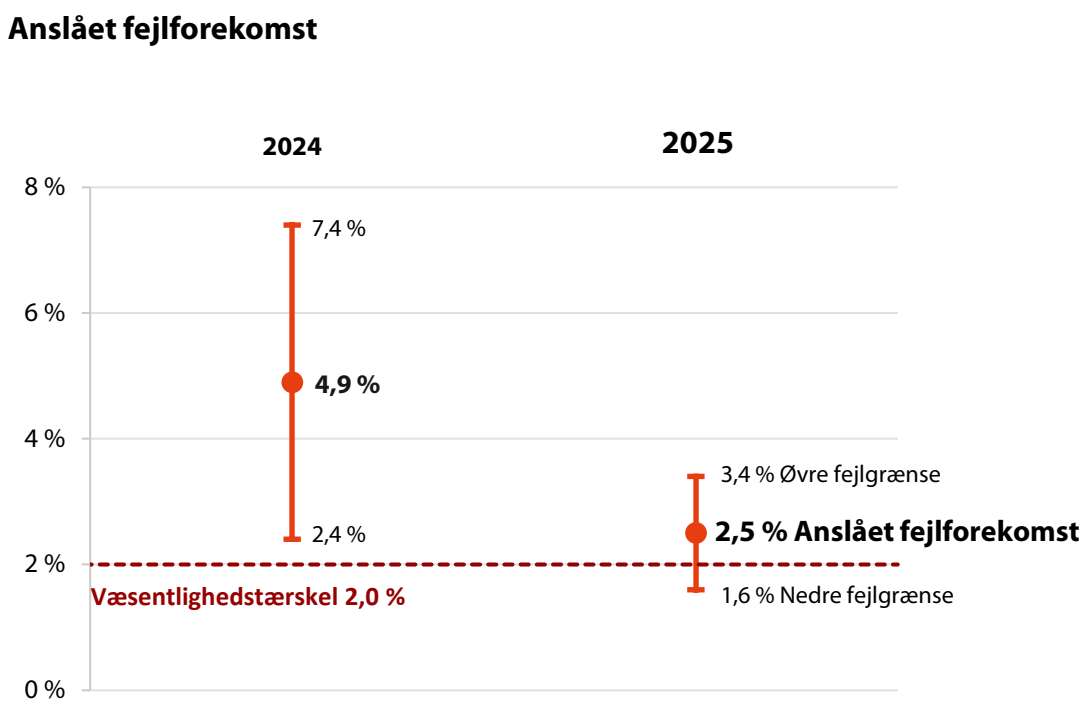

Stikprøvestørrelse (transaktioner)

2024	2025
137	138

Kilde: Revisionsretten.

9.12. Betalingerne vedrørende ULCM beløb sig til 1,53 milliarder euro (12 % af vores revisionspopulation, jf. *figur 9.1*). Dette instrument er midlertidigt, og de dermed forbundne transaktioner (betalinger af ekstraordinære fortjenester til Ukraine) er grundlæggende forskellige fra resten af vores revisionspopulation under dette udgiftsområde. Vi reviderede to transaktioner vedrørende ULCM til en samlet værdi af 1,23 milliarder euro.

9.13. ***Figur 9.3*** viser, hvordan den anslåede fejlforekomst i 2025 fordeler sig på fejltyper.

Figur 9.3 - Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

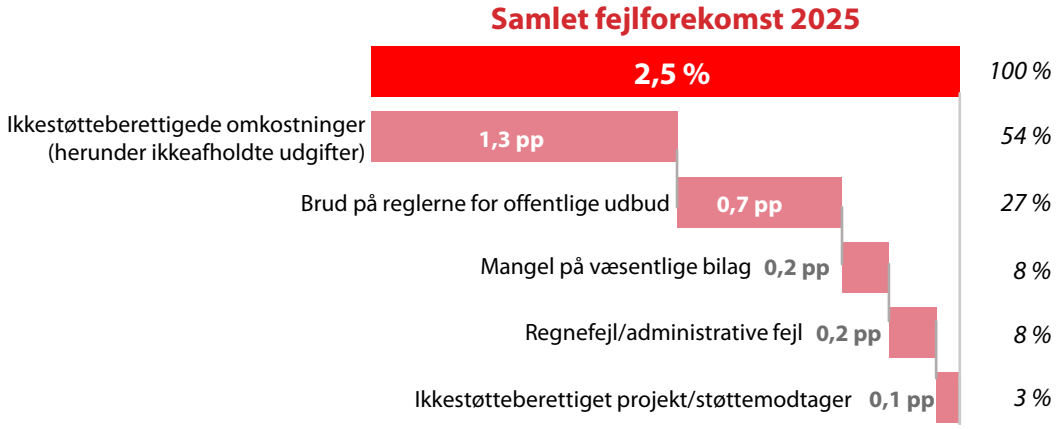

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

9.14. Vi konstaterede en række forskellige fejltyper, som påvirkede adskillige transaktioner, og som var forekommet over flere revisionsår (***tekstboks 9.1*** og ***tekstboks 9.2***). De vigtigste fejltyper var:

- medregning af *indirekte omkostninger* som *direkte omkostninger* i forbindelse med løn
- brud på reglerne for *offentlige udbud*
- anvendelse af ukorrekte vekselkurser
- over*afregning* af forfinansiering.

9.15. Ligesom i de foregående år vedrørte en del af de fejl, som vi konstaterede, kontrakter gennemført af *søjlevurderede enheder* (internationale organisationer, internationale finansielle institutioner og statslige agenturer i EU-medlemsstaterne) under *indirekte forvaltning*. I forbindelse med sådanne kontrakter godkender Kommissionen udgifter på grundlag af et regnskab og en forvaltningserklæring. En forvaltningserklæring er en egenerklæring fra den søjlevurderede enhed om, at de indsendte finansielle oplysninger er korrekt præsenteret, fuldstændige og nøjagtige, og at de opfylder de krav, der er fastsat i kontrakten. Af de 43 fejl, vi har kvantificeret (punkt ***9.11***), vedrørte 14 sådanne kontrakter, og de bidrager med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlforekomst.

9.16. I år gav de internationale organisationer os fuld adgang til deres dokumentation vedrørende de reviderede transaktioner. Dette er en forbedring i forhold til tidligere år, hvor de kun gav os midlertidig elektronisk læseadgang til dokumenter i stedet for at sende dem til os, hvilket hindrede planlægningen, gennemførelsen og kvalitetskontrollen af vores revisionsarbejde. Sidste år anbefalede vi Kommissionen at tage yderligere skridt til at sikre, at internationale organisationer giver Revisionsretten fuldstændig, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med TEUF, og navnlig sikre, at kontraktlige aftaler med internationale organisationer er klare og fuldt ud respekterer Revisionsrettens ret til at anmode om og få udleveret alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine revisionsfunktioner[5]. Vi vil fortsat overvåge og rapportere om dette.

9.17. I ***tekstboks 9.1*** gives der eksempler på nogle af de fejl, vi har kvantificeret.

Tekstboks 9.1

Eksempel på, at en ekspert ikke havde den krævede erhvervserfaring

GD MENA

Vi reviderede en faktura vedrørende en kontrakt på 1,88 millioner euro om støtte til civilsamfundet i et nordafrikansk land.

Vi gennemgik de honorarer, der var udbetalt til en seniorekspert, som var ansat i forbindelse med projektet. Vi konkluderede, at eksperten ikke havde det minimum af erhvervserfaring, som det i henhold til kontraktbetingelserne kræver at blive betragtet som seniorekspert. Med sin erhvervserfaring burde vedkommende have været betragtet som juniorekspert. Desuden havde kontrahenten og den ordregivende myndighed ikke fulgt en korrekt udvælgelses- og godkendelsesprocedure.

Vi konkluderede derfor, at det udbetalte beløb, der svarede til forskellen mellem senioreksperthonoraret og juniorekspertonoraret, ikke var støtteberettiget.

Eksempel på medregning af indirekte omkostninger i forbindelse med løn

GD INTPA

Vi reviderede en faktura vedrørende en *bidragsaftale* på 7,94 millioner euro indgået med en international organisation om fremme af regional økonomisk styring i et vestafrikansk land.

[5] Punkt 8.13 og anbefaling 8.1 i årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet i 2024.

Ved gennemgangen af de personalerelaterede udgifter konstaterede vi, at organisationen som direkte omkostninger havde medregnet indirekte omkostninger - f.eks. omkostninger til lønforvaltning, sikkerhed, IT og uddannelse. De indirekte omkostninger er i forvejen dækket af den internationale organisations vederlag (op til 7 % af de direkte omkostninger) og kan ikke anmeldes som direkte støtteberettigede omkostninger.

Desuden modtog vi ikke dokumentation for, at disse omkostninger faktisk var afholdt, eller at de var beregnet korrekt. Vi konkluderede derfor, at disse omkostninger ikke var støtteberettigede.

Vi har tidligere konstateret lignende problemer (tekstboks 9.3 i vores årsberetning for 2024).

Eksempel på, at transportomkostninger ikke var støtteberettigede på grund af manglende dokumentation

GD INTPA

Vi reviderede en faktura vedrørende en bidragsaftale på 19,20 millioner euro om miljøbeskyttelse i et centralafrikansk land.

Støttemodtageren havde anmeldt transportomkostninger i forbindelse med det EU-finansierede projekt. Under revisionen modtog vi imidlertid ikke tilstrækkelig dokumentation for, at de kørte kilometer faktisk var knyttet til gennemførelsen af EU-aktionen, f.eks. i form af tjenesterejseordrer, kørselslogbøger eller aktivitetsfortegnelser.

Da der ikke forelå pålidelig dokumentation for, at transportomkostningerne vedrørte projektet, konkluderede vi, at de ikke var støtteberettigede.

Eksempel på utilsigtet brug og underudnyttelse af udstyr

GD INTPA

Vi reviderede en faktura vedrørende en *tilskuds*kontrakt på 2,56 millioner euro om fremme af solenergi i et sydøstasiatisk land.

Under vores besøg på stedet undersøgte vi 15 solpaneler, der var indkøbt med midler fra projektet. Hensigten var, at disse paneler skulle opstilles på demonstrationsanlæg for at vise, hvordan små virksomheder kunne anvende solenergi i praksis.

Vi konstaterede, at støttemodtageren havde beholdt panelerne i fem år uden at bruge dem. Derefter var de blevet doneret til et offentligt gymnasium - dvs. til en anvendelse, der ikke var fastsat i kontrakten - uden en godkendt budgetændring. Vi konkluderede derfor, at omkostningerne ikke var støtteberettigede.

Under vores besøg på gymnasiet konstaterede vi desuden, at kun to paneler var i brug. De resterende 13 henstod stadig ubrugt.

Eksempel på, at evalueringskriterier ikke blev anvendt som offentliggjort

GD INTPA

Vi reviderede en faktura vedrørende en tilskudskontrakt på 2,57 millioner euro indgået med en ikkestatslig organisation (NGO) om covid-19-indsatsaktiviteter i et sydøstasiatisk land.

Vi reviderede det indkøb af konsulenttjenester, som NGO'en havde foretaget efter et udbud med forhandling. Vi konstaterede, at evalueringsudvalget ikke havde anvendt de tildelingskriterier og den pointgivningsmetode, der var fastsat i udbudsdokumenterne: Adskillige kvalifikationskrav var ikke blevet vurderet, der var indført yderligere kriterier, som ikke var fastsat i udbudsmaterialet, og der var anvendt forskellige pointskalaer. Dette er i strid med principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Vi konkluderede derfor, at udbuddet var regelstridigt. Dette påvirkede omkostningernes støtteberettigelse.

9.18. Vedrørende 19 kvantificerbare fejl begået af de endelige støttemodtagere havde Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne. Hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 1,1 procentpoint lavere.

9.19. Vi konstaterede også 33 tilfælde, hvor retlige og finansielle bestemmelser ikke var overholdt, men de havde ingen direkte finansiel indvirkning på EU-budgettet. I ***tekstboks 9.2*** gives der eksempler på fejl, som vi ikke har kvantificeret.

Tekstboks 9.2

Eksempel på ukorrekt beregnede personaleomkostninger

GD ECHO

Vi reviderede udgifter anmeldt i forbindelse med syv forskellige fakturaer vedrørende tilskudsaftaler indgået med NGO'er under direkte forvaltning.

I henhold til betingelserne i disse aftaler skulle personaleomkostningerne beregnes enten ved hjælp af dagssatser baseret på de årlige faktiske omkostninger og et på forhånd fastsat antal arbejdsdage eller ved anvendelse af enhedsomkostninger i overensstemmelse med NGO'ernes etablerede praksis for omkostningsberegning.

Det gjaldt imidlertid for alle de reviderede transaktioner, at personaleomkostningerne ikke var beregnet efter nogen af disse metoder.

Vi konkluderede, at de gældende regler var overtrådt, men vi havde ikke tilstrækkelige oplysninger til at beregne det ikkestøtteberettigede beløb.

Eksempel på kursdifferencer dækket af et projekt

GD ENEST

Vi reviderede en faktura vedrørende en bidragsaftale på 2,03 millioner euro om støtte til civilsamfundet i et land i det sydlige Kaukasus.

I henhold til betingelserne i denne aftale kunne kursudsving kun dækkes, hvis der var afsat en reserve til uforudsete udgifter i budgettet, hvilket ikke var tilfældet. Vi konstaterede, at valutakurstab ikke desto mindre var blevet opført som projektudgifter.

Vi konkluderede, at de gældende regler var overtrådt, men vi havde ikke tilstrækkelige oplysninger til at beregne det ikkestøtteberettigede beløb.

Eksempel på manglende overholdelse af EU-synlighedskrav

GD ENEST

Vi reviderede en faktura vedrørende et tilskud på 1,0 millioner euro til integreret territorial udvikling i et land i det sydlige Kaukasus. Revisionen omfattede kontrol på stedet af udvalgte anlægsarbejder.

Under vores besøg konstaterede vi, at et sports- og sundhedskompleks og det udendørs belysningssystem, der var finansieret under projektet, manglede synlige oplysninger om EU's finansielle støtte.

Vi konkluderede, at dette udgjorde en overtrædelse af synlighedsforpligtelserne i kontrakten, som fastsatte, at støttemodtagerne skulle gøre tydeligt opmærksom på EU-finansieringen og vise EU-logoet på den finansierede infrastruktur.

9.20. I årenes løb har vi konsekvent konstateret, at forekomsten af fejl i udgifterne er særlig lav på to områder, og at dette skyldes de specifikke betalingsvilkår. Det drejer sig om følgende områder: i) *budgetstøtte* og ii) projekter, der er omfattet af *"den teoretiske tilgang"*. I 2025 reviderede vi fire budgetstøttetransaktioner (tre i 2024) og 10 transaktioner under "den teoretiske tilgang" (samme antal som i 2024).

9.21. Budgetstøtte er et bidrag til en stats almindelige budget eller til dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål. I 2025 blev der over EU's almindelige budget finansieret budgetstøttebetalinger på i alt 58 millioner euro. Vi undersøgte, om Kommissionen havde overholdt betingelserne vedrørende budgetstøttebetalinger til partnerlande og kontrolleret, om disse lande opfyldte støtteberettigelsesbetingelserne (f.eks. ved at have gjort tilfredsstillende fremskridt med hensyn til forvaltning af de offentlige finanser). Vores revision vedrørende formel rigtighed omfatter ikke forhold, der indtræffer efter Kommissionens udbetaling af støtten til modtagerlandet, eftersom disse midler da indgår i landets egne budgetmidler.

9.22. Under "den teoretiske tilgang", hvor Kommissionens bidrag til multidonorprojekter sammenlægges med andre donorers bidrag og ikke øremærkes til specifikke identificerbare udgiftsposter, antager Kommissionen, at udgifterne er afholdt i overensstemmelse med EU's støtteberettigelsesregler, såfremt det samlede beløb omfatter tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til at dække EU-bidraget. I relevante tilfælde tog vi højde for denne tilgang ved vores substanstest.

9.23. Ved undersøgelsen af transaktionernes formelle rigtighed konstaterede vi også eksempler på, at Kommissionen havde foretaget effektiv kontrol. Et af disse eksempler beskrives i ***tekstboks 9.3***.

Tekstboks 9.3

Eksempel på effektiv gennemførelse af tilskud

GD INTPA

Vi reviderede en faktura vedrørende en NGO-tilskudskontrakt om et projekt i et vestafrikansk land med et samlet budget på 0,65 millioner euro. Formålet med projektet var at forbedre livskvaliteten for personer med handicap og fremme integration og inklusion af børn og unge med handicap.

Under vores besøg på stedet foretog vi kontrol vedrørende udstyr og materialer, der var blevet leveret til adskillige rehabiliteringscentre i 2022 og 2023.
Vi undersøgte de indkøbte varer og konstaterede, at de var i fremragende stand. Udstyret blev anvendt aktivt og havde i væsentlig grad øget centrenes kapacitet til at levere rehabiliteringstjenester.

Den dokumentation, vi indsamlede under revisionen, viste, at Kommissionens kontrolmekanismer havde bidraget til at sikre, at midlerne blev anvendt til det tilsigtede formål, og at aktionen leverede de forventede output.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

GD MENA's årlige aktivitetsrapport

9.24. Vi gennemgik GD MENA's årlige aktivitetsrapport for regnskabsåret 2025. Vi fokuserede på, om GD MENA i denne rapport havde præsenteret oplysningerne om formel rigtighed i overensstemmelse med Kommissionens instrukser og været konsekvent i sin anvendelse af metoden til beregning af fremtidige korrektioner og inddrivelser.

9.25. Vedrørende de samlede godkendte udgifter i 2025 (1,15 milliarder euro) anslår GD MENA det samlede *risikobeløb ved betalingen* til 11,92 millioner euro (1,04 %). De fremtidige korrektioner og fradrag er anslået til 0,01 % af de samlede relevante udgifter, og risikoen ved afslutningen er beregnet til 1,03 %, hvilket er under *væsentlighedstærsklen*.

9.26. GD MENA's beregning af risikoen ved afslutningen er baseret på en undersøgelse af *restfejlfrekvensen*, som er foretaget af en ekstern kontrahent. Denne undersøgelse anslår omfanget af fejl, der er sluppet igennem GD MENA's forvaltningskontroller på hele dets ansvarsområde, og tjener som grundlag for en vurdering af disse kontrollers effektivitet. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er ikke en *erklæringsopgave* eller en revision. Undersøgelsen for 2025 omfattede en stikprøve på 138 afsluttede kontrakter.

9.27. GD MENA's generaldirektør erklærede, at GD'ets finansielle eksponering lå under Kommissionens væsentlighedstærskel på 2 % af de samlede godkendte udgifter på 1,15 milliarder euro. Da vi kun kontrollerede en lille del af de transaktioner, som GD MENA havde forvaltet (jf. punkt ***9.9***), kan vi ikke bekræfte denne erklæring baseret på resultaterne af vores revisionsarbejde.

GD INTPA's årlige aktivitetsrapport

9.28. Vores arbejde vedrørende GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2025 præsenteres nærmere i vores årsberetning om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond.

Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

9.29. Vi gennemgik oplysningerne i Kommissionens forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2025 vedrørende den anslåede risiko ved betalingen på politikområderne under "Naboområder og verden". Kommissionen præsenterede ingen risiko ved betalingen for dette FFR-udgiftsområde.

Andre elementer

9.30. Vi revinderede én transaktion vedrørende udgifter finansieret ud over det årlige FFR-loft (jf. punkt *9.9*). Transaktionen vedrørte tilskud under Ukrainefaciliteten. Vores revision viste ingen fejl. Da disse udgifter ikke henhører under FFR-udgiftsområde 6, har resultaterne af vores revisionsarbejde ingen indvirkning på den anslåede fejlforekomst for dette udgiftsområde, men de har dog indvirkning på den samlede anslåede fejlforekomst.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

9.31. Det samlede revisionsbevis, som vi indhentede og har beskrevet i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne vedrørende "Naboområder og verden" var væsentlig. Vores test af transaktioner på dette FFR-udgiftsområde viste samlet set en anslået fejlforekomst på 2,5 %.

Anbefalinger

9.32. ***Bilag 9.2*** viser resultaterne af vores opfølgning på de fire anbefalinger, vi fremsatte i årsberetningen for 2022. Allerede i vores årsberetning for 2024 rapporterede vi om tre af disse anbefalinger, at Kommissionen havde gennemført dem fuldt ud. Kommissionen accepterede ikke den fjerde anbefaling og har derfor slet ikke handlet på den.

9.33. På grundlag af vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 anbefaler vi følgende:

Anbefaling 9.1 - Forbedre udvælgelsesproceduren for eksperter

Kommissionen bør sikre, at dens tjenesteydelseskontrakter indeholder en procedure for godkendelse af eksperter, som omfatter kontrol af, at disses erhvervserfaring opfylder kontraktbetingelsernes krav med hensyn til varighed og fagområde.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Anbefaling 9.2 - Styrke kontrollen for at forhindre, at omkostninger dækket af vederlag godkendes som direkte omkostninger

For at mindske risikoen for, at omkostninger dækket af vederlag i henhold til bidragsaftaler ukorrekt bliver godkendt som direkte lønrelaterede omkostninger, bør Kommissionen give yderligere vejledning, som:

a) beskriver forskellen mellem direkte omkostninger og vederlag

b) præciserer, at lønrelaterede anmeldelser ikke må omfatte udgifter, som ikke er direkte støtteberettigede omkostninger, og som allerede kan være dækket af vederlaget.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Bilag

Bilag 9.1 - Betalinger til individuelle lande foretaget af GD INTPA, GD ENEST og GD MENA

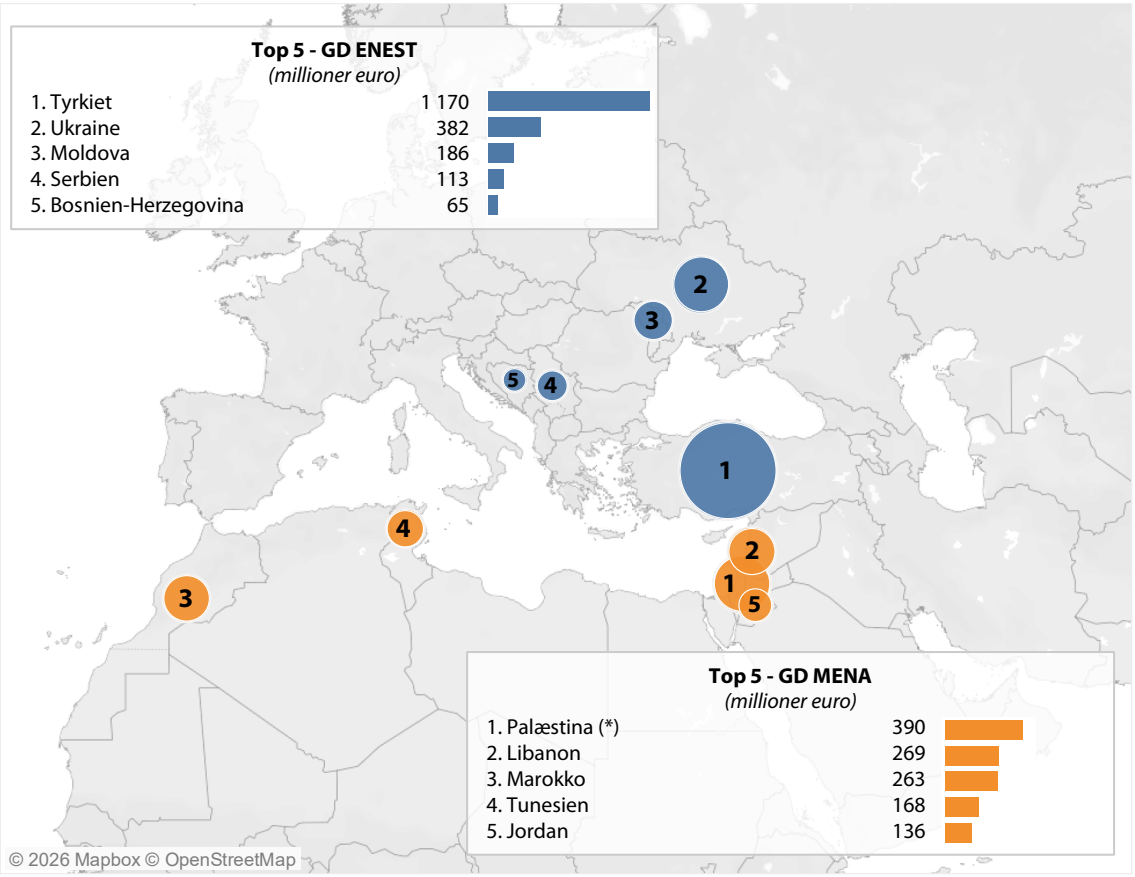

Kilde: Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA).

GD NEAR[6]: Top 5 støttemodtagere i tidligere år *(millioner euro)*							
2021		**2022**		**2023**		**2024**	
Tyrkiet	127	Ukraine	714	Tyrkiet	992	Tyrkiet	1 077
Moldova	109	Tunesien	268	Ukraine	399	Ukraine	736
Marokko	106	Egypten	124	Serbien	338	Palæstina (*)	429
Egypten	88	Palæstina (*)	120	Palæstina (*)	223	Tunesien	263
Jordan	70	Marokko	102	Marokko	195	Marokko	228
(*) Denne betegnelse skal ikke forstås som en anerkendelse af en palæstinensisk stat og berører ikke de enkelte medlemsstaters holdninger til dette spørgsmål.							

[6] GD NEAR har siden 1. februar 2025 været opdelt i to GD'er: DG ENEST og DG MENA.

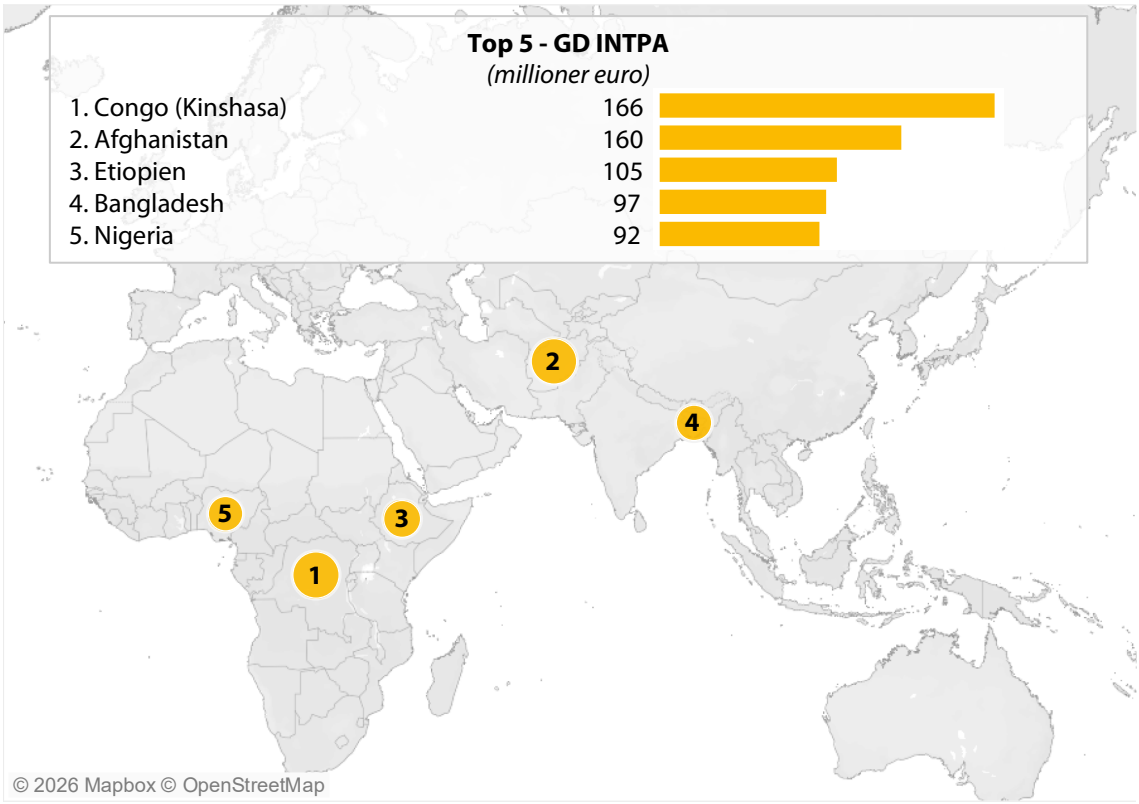

Kilde: Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA).

GD INTPA foretog desuden betalinger til regionale programmer, som omfattede adskillige lande. I 2025 beløb disse betalinger sig til 1,1 milliard euro til Afrika, 197,1 million euro til Asien og 142,8 millioner euro til Nord-, Syd- og Mellemamerika.

GD INTPA: Top 5 støttemodtagere i tidligere år *(millioner euro)*							
2021		**2022**		**2023**		**2024**	
Bangladesh	140	Afghanistan	200	Afghanistan	135	Bangladesh	166
Irak	103	Congo (Kinshasa)	79	Bangladesh	120	Afghanistan	120
Pakistan	89	Pakistan	76	Irak	81	Somalia	88
Nepal	85	Etiopien	76	Pakistan	79	Zambia	82
Afghanistan	77	Yemen	69	Congo (Kinshasa)	76	Nigeria	7

Bilag 9.2 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	Vi anbefaler, at Kommissionen: **Anbefaling 1:** styrker kontrollen for at forebygge irregulære ændringer af forslag i kontraktindgåelsesfasen, når der tildeles tilskud på grundlag af indkaldelser af forslag. Måldato for gennemførelsen: juni 2024.			
2022	Vi anbefaler, at Kommissionen: **Anbefaling 2:** gennemfører risikovurderinger som krævet i proceduremanualen for at sikre, at forfinansieringsbetalinger på mellem 60 000 euro og 300 000 euro kun foretages uden en bankgaranti, hvis risikoen vurderes som lav. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.			

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	Vi anbefaler, at Kommissionen: **Anbefaling 3:** fastsætter en passende tidsramme, så kontrahenters udgiftskontrolrapporter vedrørende tilskudsaftaler foreligger, før der foretages betalinger eller afregnes udgifter. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2025.	⊗	✕	
2022	Vi anbefaler, at GD NEAR: **Anbefaling 4:** styrker kontrollen for at undlade at inkludere indtægtsordrer vedrørende ikke anvendt forfinansiering i beregningen af GD NEAR's *korrektionskapacitet*. Måldato for gennemførelsen: fra og med den årlige aktivitetsrapport for 2023.	✓		

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 10

Europæisk offentlig forvaltning

Indhold

	Punkt
Indledning	**10.1.-10.3.**
Kort beskrivelse	10.2.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	10.3.
Transaktionernes formelle rigtighed	**10.4.-10.21.**
Europa-Parlamentet	10.7.-10.9.
Rådet for Den Europæiske Union	10.10.-10.11.
Europa-Kommissionen	10.12.-10.19.
Den Europæiske Revisionsret	10.20.
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	10.21.
Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer	**10.22.-10.23.**
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	**10.24.**
Konklusion og anbefalinger	**10.25.-10.27.**
Konklusion	10.25.
Anbefalinger	10.26.-10.27.
Bilag	
Bilag 10.1 – Opfølgning på tidligere anbefalinger vedrørende "Europæisk offentlig forvaltning"	

Indledning

10.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-udgiftsområde 7 "Europæisk offentlig forvaltning". ***Figur 10.1*** giver en oversigt over EU-institutionernes og -organernes udgifter i 2025.

Figur 10.1 - Betalinger og revisionspopulation

Europæisk offentlig forvaltning
13,8 milliarder euro (7,8 % af EU-budgettets udgifter)

(milliarder euro)

2025-betalingerne fordelt efter institutioner

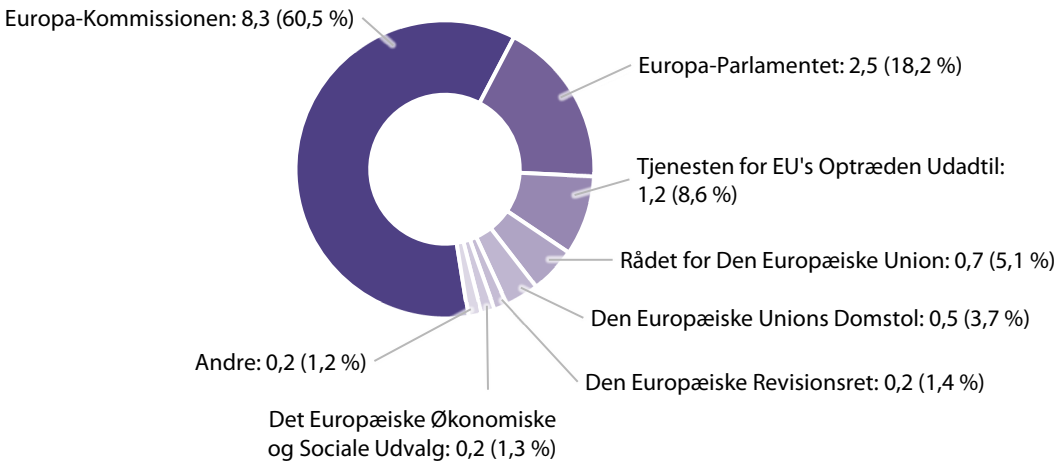

2025-revisionspopulationen i forhold til betalingerne

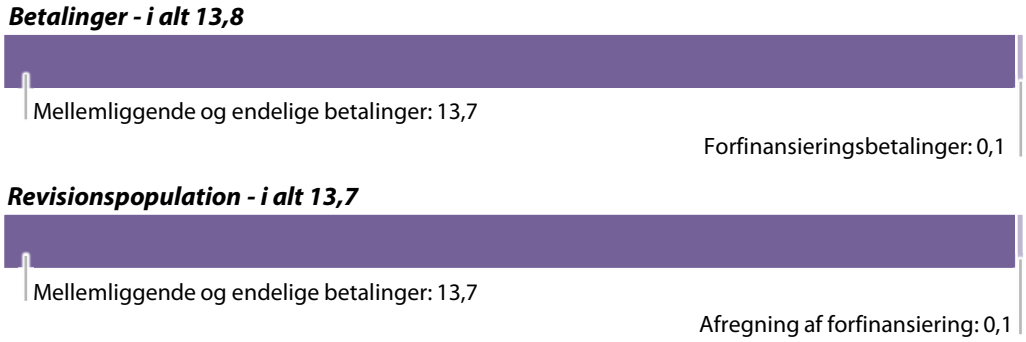

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Den Europæiske Unions *konsoliderede regnskab* for 2025.

Kort beskrivelse

10.2. Administrationsudgifterne omfatter udgifter til menneskelige ressourcer, herunder pensioner, som i 2025 tegnede sig for ca. 71 % af det samlede beløb, samt udgifter til bygninger, udstyr, kommunikation og informationsteknologi. Vores revisioner gennem mange år viser, at der generelt kun er lav risiko forbundet med disse udgifter.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

10.3. Ved anvendelse af den revisionstilgang og metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi følgende vedrørende dette FFR-udgiftsområde i 2025:

a) en statistisk repræsentativ stikprøve på 70 *transaktioner*, som dækker hele spektret af udgifter under dette udgiftsområde, og som er udtaget fra samtlige EU-institutioner og -organer. Vores mål var at anslå *fejl*forekomsten og bidrage til *revisionserklæringen*.

b) overvågnings- og kontrolsystemerne i Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), navnlig gennemførelsen af standarderne for intern kontrol, risikostyring og centrale kontroller

c) oplysningerne om *formel rigtighed* i de *årlige aktivitetsrapporter* fra samtlige EU-institutioner og -organer - herunder fra de generaldirektorater og kontorer i Kommissionen, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne[1] - som gengivet i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

[1] Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed (GD HR), Generaldirektoratet for Digitale tjenester (GD DIGIT), Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) og Kontorerne for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB) og Luxembourg (OIL).

Transaktionernes formelle rigtighed

10.4. Af de 70 transaktioner, vi undersøgte, var 18 (26 %) behæftet med fejl. På grundlag af de ni fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er under *væsentlighedstærsklen*.

10.5. De *kvantificerbare fejl*, vi konstaterede, vedrørte udgifter i Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og *Tjenesten for EU's Optræden Udadtil*. Fejlene vedrører for det meste mangler i *offentlige udbud*, f.eks. manglende væsentlig dokumentation. Vi konstaterede ikkekvantificerbare fejl hos Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Vi konstaterede ingen væsentlige forhold med hensyn til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Den Europæiske Revisionsrets eksterne revisor rapporterede om ét forhold (punkt ***10.20***). Fejlene i forbindelse med offentlige udbud rapporteres primært under afsnittene om hver enkelt af de institutioner, der forvaltede de pågældende udbud.

10.6. Én ikkekvantificerbar fejl vedrørte alle de institutioner, der er baseret i Luxembourg. Den vedrørte en betaling for transportomkostninger til en forældreforening, der forvalter elevernes transport til Europaskolerne i Luxembourg. Vi bemærkede, at der manglede skriftlige aftalemæssige rammer, som fastsætter de involverede parters rettigheder og pligter og betingelserne for beregning, kontrol og gennemførelse af sådanne betalinger. Dette skaber usikkerhed vedrørende ansvar og kan gøre det vanskeligt at løse tvister eller rette op på fejl i faktureringen.

Europa-Parlamentet

10.7. Vi undersøgte 15 transaktioner og konstaterede, at to var behæftet med kvantificerbare fejl. En fejl vedrørte en betaling til en politisk gruppe. Den politiske gruppe havde tildelt en kontrakt uden at indhente et tilstrækkeligt antal tilbud som ellers krævet i Europa-Parlamentets regler[2]. Dette begrænsede konkurrencen. I en anden kontrakt i forbindelse med denne betaling manglede der tydelig skelnen mellem udvælgelses- og tildelingskriterier, og vægtningen af tildelingskriterierne var ikke tilstrækkelig detaljeret. Dette påvirkede evalueringsprocessens gennemsigtighed.

10.8. Den anden fejl vedrørte et *udbud*, der omfattede en IT-rammeaftale, hvis varighed på seks år ikke var tilstrækkelig begrundet. *Finansforordningen* begrænser rammeaftaler til fire års varighed undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

10.9. Vi konstaterede desuden, at en transaktion, som Europa-Kommissionen havde betalt i forbindelse med et udbud forvaltet af Europa-Parlamentet, var behæftet med en ikkekvantificerbar fejl. Udbuddet manglede dokumentation som krævet i henhold til finansforordningen.

Rådet for Den Europæiske Union

10.10. Vi undersøgte fire transaktioner og konstaterede, at to var behæftet med kvantificerbare fejl. Den ene vedrørte en betaling for IT-tjenester fra en ekstern tjenesteyder, hvor et kriterium for fastsættelse af timesatsen for én konsulent ikke var anvendt korrekt.

10.11. Den anden kvantificerbare fejl vedrørte en kontrakt forvaltet af Europa-Kommissionen som rapporteret i punkt ***10.16***.

---

[2] Regulativet om budgetpost 400, senest ændret den 15. juli 2024.

Europa-Kommissionen

10.12. Vi undersøgte 25 transaktioner og konstaterede, at tre var behæftet med kvantificerbare fejl.

10.13. En af disse fejl vedrørte uretmæssig betaling af bosættelsespenge efter fratræden til en pensionist. Vi konkluderede, at de eksisterende kontroller i dette tilfælde ikke var tilstrækkelige til at kunne forhindre, at pensionistens rettigheder blev fastsat forkert.

10.14. De andre fejl vedrørte to bygningsrelaterede transaktioner, som var behæftet med udbudssvagheder og manglede væsentlig dokumentation. I forbindelse med den første af disse transaktioner fandt vi ikke bevis på, at der som krævet i finansforordningen i forbindelse med udbud med forhandling forelå væsentlig dokumentation - såsom en opfordring til at afgive tilbud, udbudsbetingelser og bekræftelse af udpegelsen af et åbnings- og evalueringsudvalg.

10.15. Den anden bygningsrelaterede transaktion omfattede en betaling for indretningsarbejde i et datacenter, som tegnede sig for over 50 % af de samlede omkostninger i datacenterets lejekontrakt. Den markedsundersøgelse, der gik forud for udbuddet med forhandling om lejekontrakten, var stort set ufuldstændig, da den kun dækkede lejeomkostningerne, men ikke indretningsarbejdet. Der var således ikke blevet foretaget en uafhængig evaluering af indretningsarbejdet eller en konkurrencemæssig sammenligning af omkostningerne. Vi vurderer derfor, at udbuddet med forhandling ikke opfyldte kravene i finansforordningen. Vi bemærkede også, at der manglede væsentlig dokumentation i lighed med tilfældene i punkt ***10.14***.

10.16. I forbindelse med en række udbud forvaltet af Europa-Kommissionen konstaterede vi desuden kvantificerbare fejl i tre transaktioner, som vi havde udtaget i en stikprøve fra andre institutioner. Én transaktion, for hvilken Rådet for Den Europæiske Union havde foretaget betalingen, vedrørte indkøb af kontorudstyr. Den tilknyttede rammeaftale omfattede en klausul om prisændringer, som ikke var i overensstemmelse med EU's lovgivning om offentlige udbud, fordi den ikke henviste til et uafhængigt indeks, en formel eller et verificerbart benchmark. Den manglede derfor den objektivitet og gennemsigtighed, som kræves i finansforordningen.

10.17. I forbindelse med den anden transaktion, for hvilken Tjenesten for EU's Optræden Udadtil havde foretaget betalingen, omfattede opfordringen til at afgive tilbud ikke udvælgelses- og tildelingskriterier som krævet i finansforordningen.

10.18. Den tredje transaktion, for hvilken Den Europæiske Revisionsret havde foretaget betalingen, omfattede en kontrakt om indkøb af udstyr og erhvervsmæssige tjenesteydelser. Kontraktens varighed på seks år var ikke tilstrækkelig begrundet. Dette er lig tilfældet rapporteret i punkt ***10.8***.

10.19. En anden bygningsrelateret transaktion - som var behæftet med en ikkekvantificerbar fejl - vedrørte en kontrakt forvaltet af Europa-Parlamentet, som rapporteret i punkt ***10.9***.

Den Europæiske Revisionsret

10.20. Institutionens uafhængige eksterne revisor undersøgte to transaktioner og konstaterede en kvantificerbar fejl vedrørende en kontrakt forvaltet af Europa-Kommissionen, som rapporteret i punkt ***10.18***.

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

10.21. Vi undersøgte 15 transaktioner. Vi konstaterede en kvantificerbar fejl i forbindelse med en kontrakt forvaltet af Europa-Kommissionen, som rapporteret i punkt ***10.17***.

Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer

10.22. Vi undersøgte overvågnings- og kontrolsystemerne hos Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), som beskrevet i punkt ***10.3(b)***. Vi konstaterede, at kun én af kontorets otte enheder for nylig havde gennemgået sine *følsomme stillinger*. PMO's strategi for bekæmpelse af svig for 2022-2024 var desuden ikke blevet ajourført, og der var ikke foretaget nogen formel rettidig evaluering af gennemførelsen af foranstaltningerne i den tilknyttede handlingsplan.

10.23. PMO har siden 2019 gradvist automatiseret sin kontrol af pensionisters berettigelse til fortsat at modtage pensionsudbetalinger. Under gennemgangen af den funktion, der anvendes til at opretholde livsattester i PMO's IT-system, bemærkede vi manglen på følgende:

a) regelmæssig gennemgang af brugeradgangsrettigheder

b) en overvågningsproces til identificering af pensionister uden livsattester samt efterfølgende opfølgning

c) formelle procedurer for ansatte, der står for dataregistrering og validering i forbindelse med behandling af pensionisters livsattester og for verificering af pensionisters identitet under fysiske besøg eller telefonopkald.

Dette kan underminere *effektiviteten* af PMO's automatiserede kontrol og øge risikoen for uberettigede betalinger og behovet for at inddrive sådanne.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

10.24. De årlige aktivitetsrapporter, vi gennemgik, identificerede ingen væsentlige fejlforekomster, hvilket er i overensstemmelse med vores revisionsresultater (punkt ***10.4***).

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

10.25. Det samlede revisionsbevis, som vi indhentede og har præsenteret i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne under "Europæisk offentlig forvaltning" ikke var væsentlig.

Anbefalinger

10.26. ***Bilag 10.1*** viser opfølgningen på den anbefaling, vi i vores årsberetning for 2022 gav Europa-Parlamentet. Vi mener, at denne anbefaling er blevet gennemført i nogle henseender. Vores revision vedrørende 2025 (punkt ***10.7***) viser, at denne anbefaling fortsat er relevant.

10.27. Baseret på vores revisionsarbejde anbefaler vi følgende:

Anbefaling 10.1 - Styrke kontrollen af pensionisters berettigelse til fortsat at modtage pensionsudbetalinger

PMO bør:

a) styrke sine overvågningsprocesser med henblik på at identificere og følge op på pensionisters manglende livsattester

b) fastsætte formelle procedurer for behandlingen af livsattester i sit IT-system og for verificeringen af pensionisters identitet.

Måldato for gennemførelsen: medio 2027.

Bilag

Bilag 10.1 – Opfølgning på tidligere anbefalinger vedrørende "Europæisk offentlig forvaltning"

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingen	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	Vi anbefaler følgende: **Anbefaling 1:** Europa-Parlamentets administration bør styrke sin vejledning om de europæiske politiske gruppers gennemførelse af budgetbevillingerne og foreslå, at Parlamentets Præsidium gennemfører foranstaltninger, som medfører, at de politiske grupper anvender de interne regler effektivt, og som sikrer overholdelse af udbudsreglerne. Tidsramme: inden udgangen af 2024.			Europa-Parlamentets administration har arbejdet på at styrke sin vejledning om de politiske gruppers gennemførelse af budget*bevillingerne* ved at arrangere adskillige kurser og yde bistand til de politiske grupper vedrørende anvendelsen af reglerne for offentlige udbud. Administrationen har imidlertid ikke foreslået, at Parlamentets Præsidium gennemfører foranstaltninger, som medfører, at de politiske grupper anvender Parlamentets interne regler effektivt, og som sikrer overholdelse af reglerne for offentlige udbud.

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 11

Genopretnings- og resiliensfaciliteten

Indhold

	Punkt
Indledning	**11.1.-11.10.**
Kort beskrivelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten	11.1.-11.5.
Politikmål	11.2.
Forvaltnings- og kontrolramme	11.3.-11.4.
Status for gennemførelse	11.5.
Revisionens omfang og revisionsmetoden	11.6.-11.10.
Vurdering af overholdelsen af betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne	**11.11.-11.21.**
Utilfredsstillende opfyldelse af milepæle eller mål	11.13.-11.14.
Foranstaltninger påbegyndt før støtteberettigelsesperioden	11.15.-11.17.
Dobbeltfinansiering	11.18.-11.21.
Undersøgelse af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer	**11.22.-11.38.**
Svagheder i Kommissionens foreløbige vurdering	11.22.
Der er færre udestående væsentlige henstillinger fra Kommissionens revisioner, men de fleste er forsinkede	11.23.-11.28.
Medlemsstaternes kontrolsystemer er stadig ikke effektive nok	11.29.-11.38.
Fortsat behov for kontrolmilepæle	11.29.-11.32.
Svagheder i nogle medlemsstaters systemer til sikring af overholdelse af reglerne for offentlige udbud og statsstøtte	11.33.-11.37.
Svagheder i betalingsanmodninger	11.38.

Analyse af ændringerne af Rådets gennemførelsesafgørelser 11.39.-11.48.

Flere gennemførelsesafgørelser blev ændret efter indgivelsen af betalingsanmodningen for at tilpasse dem til de faktiske resultater 11.41.-11.42.

De objektive omstændigheder var ikke altid tilstrækkeligt forklaret og ofte ikke underbygget af passende dokumentation 11.43.-11.44.

Nogle ændringer fjernede vigtige gennemførelsesfaser fra foranstaltningen under genopretnings- og resiliensfaciliteten 11.45.

Svagheder med hensyn til ændringernes indvirkning på omkostningsoverslagene 11.46.-11.48.

Problemer vedrørende udformningen af foranstaltninger, milepæle og mål 11.49.-11.53.

De årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport 11.54.-11.59.

Konklusioner og anbefalinger 11.60.-11.62.

Konklusioner 11.60.-11.61.

Anbefalinger 11.62.

Bilag

Bilag 11.1 - Revisionstilgang og -metode

Bilag 11.2 - Resultaterne af revisionen af tilskudsbetalinger til medlemsstaterne

Bilag 11.3 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Indledning

Kort beskrivelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten

11.1. Genopretnings- og resiliensfaciliteten blev oprettet ved forordning (EU) 2021/241 ("forordningen"), som trådte i kraft den 19. februar 2021. Den er blevet ændret to gange: Første gang i februar 2023, så medlemsstaterne fik mulighed for at tilføje et "*REPowerEU*-kapitel" til deres nationale genopretnings- og resiliensplaner[1], og igen i februar 2024, så medlemsstaterne fik mulighed for i deres genopretnings- og resiliensplaner at medtage det beløb, de bidrog med til oprettelsen af *platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP)*, som anslåede omkostninger[2]. Faciliteten har støttet reformer og investeringer i medlemsstaterne siden begyndelsen af covid-19-pandemien i februar 2020 (siden 1. februar 2022 med hensyn til REPowerEU) og løber indtil 31. december 2026.

Politikmål

11.2. Hovedformålet med genopretnings- og resiliensfaciliteten er at afbøde de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige og bedre forberedt på fremtidige udfordringer, bl.a. ved at fremskynde den grønne og den digitale omstilling. REPowerEU-planen, som er EU's reaktion på de forstyrrelser, som Ruslands angrebskrig mod Ukraine har forårsaget på det globale energimarked, tilføjede et yderligere mål om at bringe EU's afhængighed af russiske fossile brændstoffer til ophør ved at ændre EU's energisystem.

---

[1] Forordning (EU) 2023/435.

[2] Forordning (EU) 2024/795.

Forvaltnings- og kontrolramme

11.3. Kommissionen gennemfører genopretnings- og resiliensfaciliteten ved *direkte forvaltning*, hvilket betyder, at Kommissionen er direkte ansvarlig for dens gennemførelse. Betalinger fra faciliteten er betinget af, at medlemsstaterne på tilfredsstillende vis har opfyldt de *milepæle* og *mål*, der er fastsat i bilagene til *Rådets gennemførelsesafgørelser* om godkendelse af deres genopretnings- og resiliensplaner[3]. Endvidere gælder det, at foranstaltninger knyttet til milepæle eller mål, der tidligere er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis, ikke må være omgjort, og at forbuddet mod dobbeltfinansiering ikke må være overtrådt. Forordningens betingelser for støtteberettigelse vedrører bl.a. overholdelse af støtteberettigelsesperioden, overholdelse af princippet om *ikke at gøre væsentlig skade* og undgåelse af, at udgifterne træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter (undtagen i behørigt begrundede tilfælde)[4]. Medlemsstaterne skal sikre, at faciliteten gennemføres under overholdelse af gældende EU-ret og national ret, navnlig vedrørende forebyggelse, opdagelse og korrektion af *svig*, korruption og interessekonflikter. Medlemsstaterne kan indgive anmodninger om udbetaling op til to gange om året sammen med en sammenfatning af revisioner og en forvaltningserklæring vedrørende de fremlagte oplysninger.

11.4. Som krævet i forordningen kontrollerer Kommissionen, at milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis, da dette er betingelsen for betaling under faciliteten. Derimod er overholdelse af EU-regler og nationale regler ikke en betingelse for, at medlemsstaterne kan modtage betalinger. Som anført i de foregående år betyder dette, at vores revisionsarbejde vedrørende faciliteten adskiller sig betydeligt[5] fra vores revisionsarbejde vedrørende andre dele af EU-budgettet, hvor vi vurderer overholdelsen af alle relevante EU-regler og nationale regler helt ned til slutmodtagerniveau (f.eks. de afholdte omkostningers støtteberettigelse og overholdelsen af reglerne for *statsstøtte* og *offentlige udbud*)[6].

---

[3] Artikel 24, stk. 2, i forordningen om ændring af forordning (EU) 2021/241.

[4] Ibid., artikel 5, artikel 9, artikel 17, stk. 2, og artikel 24, stk. 3.

[5] Årsberetningen for 2023, punkt XXXVIII.

[6] Ibid., punkt 11.13.

Status for gennemførelse

11.5. Ved udgangen af 2025 havde Kommissionen foretaget 102 *tilskuds*betalinger (én i 2021, 13 i 2022, 23 i 2023, 28 i 2024 og 37 i 2025), og udgifterne beløb sig til i alt 223,9 milliarder euro. Det betyder, at 38 % af de samlede disponible midler (tilskud) fortsat er til rådighed til udbetaling i genopretnings- og resiliensfacilitetens sidste år (jf. ***figur 11.1***). Vi bemærker, at Ungarn ved udgangen af 2025 endnu ikke havde indsendt nogen betalingsanmodninger.

Figur 11.1 - Fremskridt med tilskudsbetalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne pr. 31. december 2025

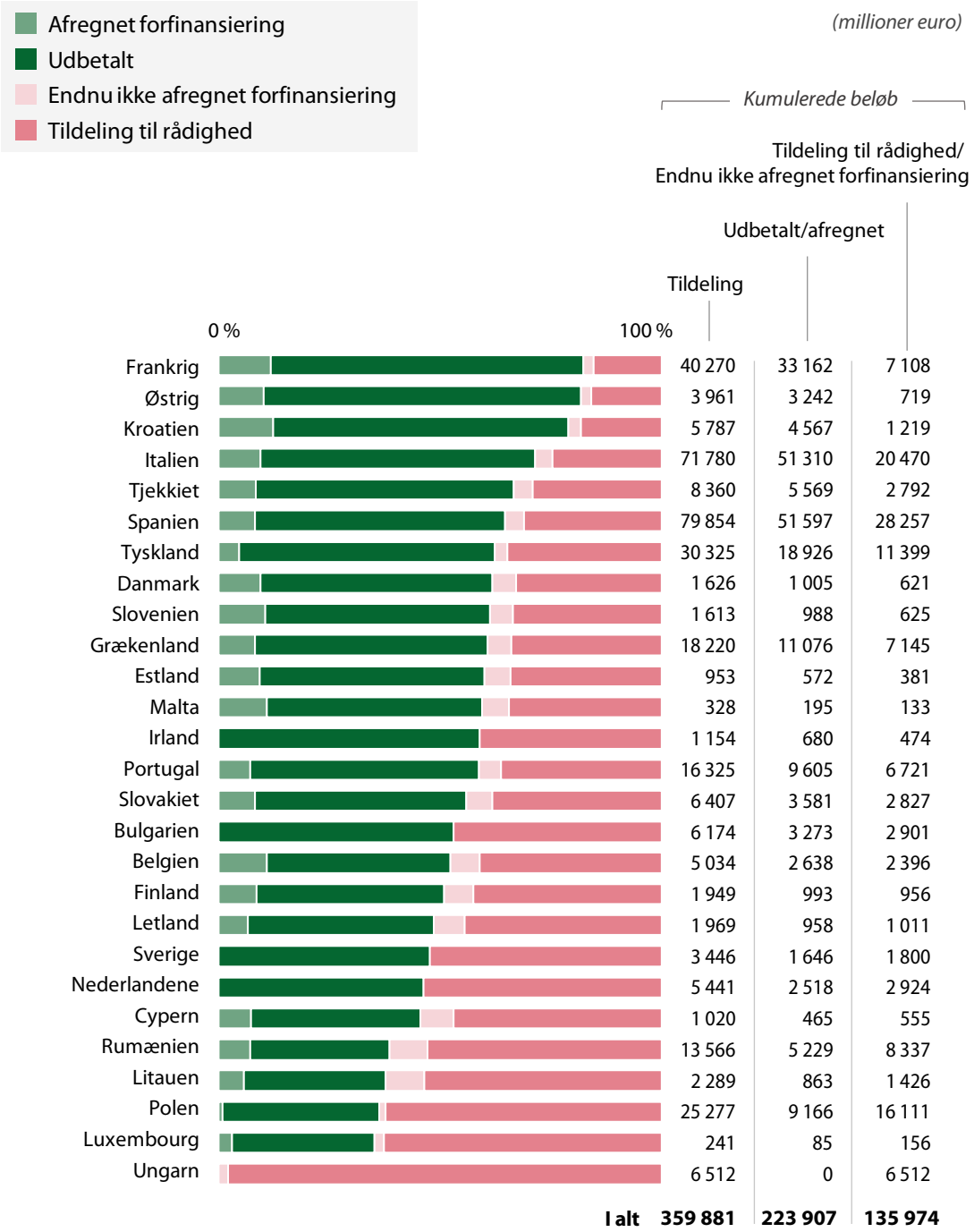

	2021	2022	2023	2024	2025	I alt
Forfinansiering	36 373	271	1 692	2 412	0	**40 748**
Udbetalt	10 000	46 897	46 326	53 484	40 078	**196 785**
Afregnet	1 494	6 803	7 150	6 370	5 305	**27 122**

Kilde: Revisionsretten.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

11.6. 2025-tilskudsudgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten beløb sig til i alt 45,4 milliarder euro, og vores revision dækkede alle 37 tilskudsbetalinger på i alt 40,1 milliard euro og *afregning* af forfinansiering på i alt 5,3 milliarder euro.

11.7. I overensstemmelse med den revisionstilgang, der er fastsat i ***bilag 11.1***, undersøgte vi følgende med henblik på vores erklæring om den formelle rigtighed af 2025-udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten:

a) 200 milepæle og 220 mål i anmodningerne om de 37 tilskudsbetalinger, der blev foretaget i 2025, for at vurdere, om de opfylder betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne (jf. ***figur 11.2***). Vi dækker 40 % af den samlede revisionspopulation af milepæle og mål. Denne vurdering omfattede:

   i) en skrivebordsgennemgang af Kommissionens foreløbige vurderinger og af de otte milepæle, der er knyttet til medlemsstaternes revisions- og kontrolsystemer

   ii) besøg på stedet vedrørende 27 milepæle og mål i fem medlemsstater (Belgien, Spanien, Letland, Østrig og Polen)

b) Kommissionens rapporter om efterfølgende revision med henblik på at gennemgå dens revisionsarbejde og de rapporterede revisionsresultater, herunder gennemførelsen af henstillingerne fra disse revisioner

c) rapporteringen fra Kommissionens Generaldirektorat for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN) om den formelle rigtighed af 2025-udgifterne under faciliteten i dets *årlige aktivitetsrapport* og præsentationen af disse oplysninger i den *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*.

Figur 11.2 - Samlede og reviderede milepæle og mål vedrørende 2025-udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten

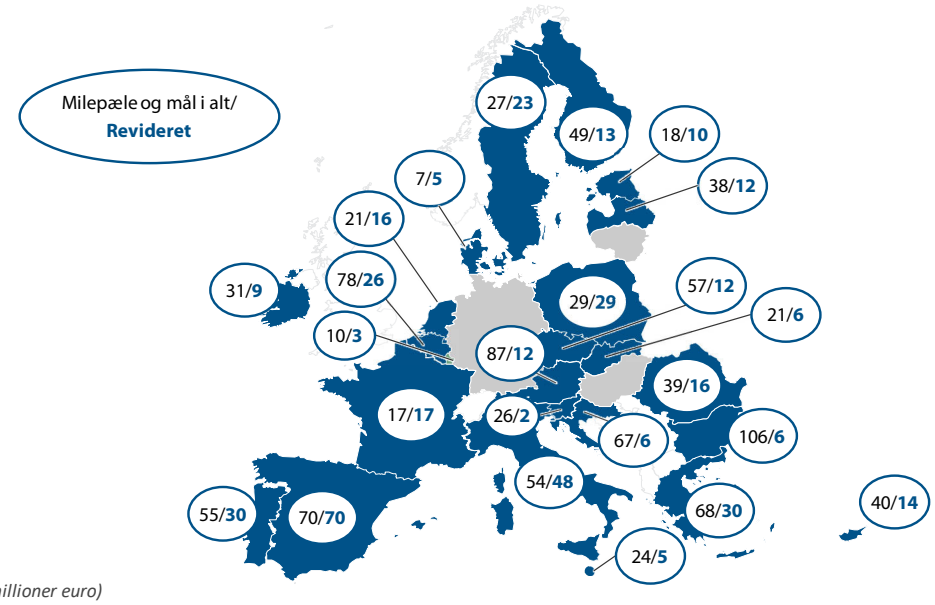

(millioner euro)

		Revisionspopulation		Revisionsstikprøve		Revideret andel af de samlede milepæle og mål
Medlemsstat	**Udgifter**	**Samlede milepæle**	**Samlede mål**	**Reviderede milepæle**	**Reviderede mål**	
Belgien (*)	1 695	55	23	10	16	33 %
Bulgarien (*)	1 904	96	10	2	4	6 %
Tjekkiet (*)	2 003	31	26	2	10	21 %
Danmark	148	5	2	3	2	71 %
Estland	143	13	5	6	4	56 %
Irland (*)	356	19	12	2	7	29 %
Grækenland (*)	3 997	58	10	20	10	44 %
Spanien (*)	8 136	28	42	28	42	100 %
Frankrig	3 776	7	10	7	10	100 %
Kroatien (*)	1 204	29	38	2	4	9 %
Italien (*)	8 836	31	23	25	23	89 %
Cypern (*)	220	30	10	8	6	35 %
Letland	339	27	11	7	5	32 %
Luxembourg	60	6	4	1	2	30 %
Malta	57	12	12	3	2	21 %
Nederlandene	1 185	15	6	10	6	76 %
Østrig (*)	2 438	63	24	6	6	14 %
Polen	2 266	19	10	19	10	100 %
Portugal (*)	2 176	31	24	6	24	55 %
Rumænien	1 044	34	5	11	5	41 %
Slovenien	463	20	6	1	1	8 %
Slovakiet	569	15	6	4	2	29 %
Finland (*)	720	39	10	7	6	27 %
Sverige	1 646	14	13	10	13	85 %
I alt	**45 383**	**697**	**342**	**200**	**220**	**40 %**

(*) Der blev foretaget mere end én udbetaling i 2025.
For nærmere oplysninger om udvælgelsen af milepæle og mål, jf. *bilag 11.1*, punkt *9)*-*11)*.
Vores revisionsdækning varierer fra land til land, eftersom vi fokuserer på betalinger af høj værdi.

Kilde: Revisionsretten.

11.8. Vores revisionsarbejde vedrørende faciliteten omfattede hverken den formelle rigtighed af slutmodtagernes udgifter eller facilitetens lånekomponenter.

11.9. I betragtning af det store antal ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser og deres betydning for en effektiv gennemførelse af faciliteten gennemgik vi også en risikobaseret stikprøve på 32 ændringer (vedrørende 20 milepæle og mål). Vi analyserede, i hvilket omfang medlemsstaterne havde fremlagt en begrundelse om, at ændringen skyldtes objektive omstændigheder (artikel 21 i forordningen), samt Kommissionens efterfølgende analyse. Desuden er vi i øjeblikket i færd med at foretage en særlig revision for at vurdere, om de sidste runder ændringer af genopretnings- og resiliensplanerne i 2025/2026 - som vurderet af Kommissionen og godkendt af Rådet - fortsat er i overensstemmelse med det overordnede ambitionsniveau, som tidligere blev fastsat i planerne.

11.10. Derudover gennemgik vi en risikobaseret stikprøve på 20 offentlige udbud i fem medlemsstater (Belgien, Spanien, Frankrig, Portugal og Rumænien) og ti statsstøttesager i fire medlemsstater (Danmark, Frankrig, Cypern og Sverige) vedrørende 2025-betalinger fra faciliteten. Formålet med dette arbejde var at undersøge, om EU-reglerne og de nationale regler var overholdt.

Vurdering af overholdelsen af betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne

11.11. Vi konstaterede, at 16 af de 420 milepæle og mål, vi undersøgte, var påvirket af revisionsresultater med finansiel effekt (jf. ***bilag 11.2***). De vedrørte ni af de 37 betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten (og de tilknyttede afregninger af forfinansiering) i ni medlemsstater. Vi konkluderer, at den minimale finansielle effekt af disse revisionsresultater ligger over vores *væsentlighedstærskel*.

11.12. På grund af facilitetens udgiftsmodel og det forhold, at Kommissionens metode til suspension af betalinger[7] kræver mange vurderinger, der kan føre til forskellige fortolkninger, beregner vi ikke en *fejlforekomst*, der er sammenlignelig med fejlforekomsterne for de andre EU-udgiftsområder (jf. ***bilag 11.1***). ***Figur 11.3*** viser de typer revisionsresultater, der har en finansiel effekt.

Figur 11.3 - De typer revisionsresultater, der har en finansiel effekt

Kilde: Revisionsretten.

[7] COM(2023) 99: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - To år med genopretnings- og resiliensfaciliteten: Et unikt instrument i centrum af EU's grønne og digitale omstilling, bilag II.

Utilfredsstillende opfyldelse af milepæle eller mål

11.13. Ved vores kontrol konstaterede vi, at ti milepæle og mål i syv medlemsstater ikke var blevet opfyldt på tilfredsstillende vis. Vi konstaterede, at ikke alle de elementer, som milepælen eller målet krævede, var blevet opfyldt, og at de manglende elementer udgjorde mere end en minimal, acceptabel afvigelse (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.1***). Kommissionen havde ikke desto mindre foretaget de relaterede betalinger.

Tekstboks 11.1

Eksempel på en milepæl, der ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis

Polen - beskrivelse af milepæl B5G: "Forordningen fastsætter kvalitetsstandarder for fast biomassebrændsel til husholdningsbrug, herunder træpiller."

Polen vedtog i maj 2025 en forordning, som kun fastsætter kvalitetsstandarder for træpiller (12 standarder) og briketter (otte standarder). Disse tegner sig for 14,9 % af alle varmeenheder i polske husholdninger, der anvender biomasse som brændsel. De øvrige typer biomasse (hovedsagelig brænde) tegner sig for 85,1 % af alle varmeenheder, men er ikke omfattet af forordningen.

Kommissionen vurderede, at milepælen var opfyldt på tilfredsstillende vis, og behandlede udelukkelsen af andre typer biomasse som en "minimal afvigelse". Kommissionen mener ikke, at der var behov for at fastsætte kvalitetsstandarder for andre typer biomasse, da disse typer er omfattet af de standarder, der er fastsat i en række beslutninger om bekæmpelse af smog.

Disse beslutninger er imidlertid regionale retsakter og ikke national lovgivning som krævet i Rådets gennemførelsesafgørelse. Desuden forekommer beslutningerne kun i 14 ud af 16 polske regioner og fastsætter kun én standard (maksimal fugtighed) for alle typer biomasse, herunder træpiller og briketter.

Eftersom langt størstedelen af de biomassebrændsler, der anvendes i husholdninger, ikke er dækket af forordningen under denne milepæl, mener vi ikke, at denne afvigelse er minimal. Vi konkluderede derfor, at milepælen ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis.

Også i betalinger til Bulgarien, Irland, Grækenland, Spanien, Italien og Sverige konstaterede vi, at milepæle/mål ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis.

11.14. Sidste år undlod vi at drage konklusioner om den tilfredsstillende opfyldelse af to *kontrolmilepæle* i forbindelse med den første betaling til Polen[8]. Opfyldelsen af disse milepæle var en forudsætning for betaling fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til Polen, og de havde til formål at styrke domstolenes uafhængighed og upartiskhed ved at reformere disciplinærordningen for dommere. Vi fremhævede alvorlige svagheder i udnævnelsen af dommere, men på grund af en verserende anmodning om en præjudiciel afgørelse til Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) i sag C-517/24, som direkte vedrørte dette emne, drog vi ingen konklusion. EU-Domstolen afviste efterfølgende anmodningen om præjudiciel afgørelse, da den fandt, at anmodningen gik ud over Domstolens kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse. Den undersøgte derfor ikke substansen i de spørgsmål, der blev rejst af den forelæggende nationale ret. Sagen verserer dog stadig ved den nationale ret. Vi bemærker imidlertid, at andre relaterede sager vedrørende disse milepæle stadig verserer ved EU-Domstolen (f.eks. sag C-555/24). Vi afventer EU-Domstolens endelige afgørelser i sagerne om dette emne, inden vi drager en konklusion om opfyldelsen af disse og en anden direkte tilknyttet milepæl.

Foranstaltninger påbegyndt før støtteberettigelsesperioden

11.15. Forordningen fastsætter, at kun foranstaltninger iværksat fra den 1. februar 2020 og fremefter[9] kan finansieres under genopretnings- og resiliensfaciliteten, men den angiver ikke nærmere, hvad der skal forstås ved "iværksat". I oktober 2024 udsendte Kommissionen vejledning[10], hvori den præciserer, at den fortolker iværksættelsen af en foranstaltning som begyndelsen på foranstaltningens gennemførelse i praksis, når omkostningerne rent faktisk opstår.

11.16. Vi mener fortsat[11], at iværksættelsen af en foranstaltning bør fortolkes som indgåelsen af den første (retlige) *forpligtelse* (f.eks. i form af en kontrakt, en indkøbsordre eller en finansieringsafgørelse), da den udgør indledningen af den første aktivitet vedrørende foranstaltningen. En sådan kontrakt eller finansieringsafgørelse fastlægger en forpligtelse, udløser økonomisk og produktiv aktivitet på kontrahent- og underleverandørniveau og fører til efterfølgende betalinger.

---

[8] Årsberetningen for 2024, punkt 11.16.

[9] Artikel 17, stk. 2, i forordningen.

[10] COM(2024) 474: Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, bilag II.

[11] Årsberetningen for 2023, punkt 11.22.

11.17. Vi konstaterede, at projekter vedrørende fire mål omfattet af to betalinger (til Belgien og Sverige) var påbegyndt inden februar 2020. Disse fire projekter burde derfor ikke være blevet finansieret af faciliteten.

Dobbeltfinansiering

11.18. Undgåelse af dobbeltfinansiering er et centralt princip med hensyn til EU-udgifters støtteberettigelse[12], og det er afgørende for beskyttelsen af EU's finansielle interesser[13].

11.19. I forordningen anvendes den omkostningsbaserede definition af dobbeltfinansiering, selv om betalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke godtgør støtteberettigede omkostninger, men i stedet belønner tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål. Vi mener, at der under faciliteten forekommer dobbeltfinansiering, når de samme underliggende omkostninger til opfyldelse af en milepæl eller et mål finansieres to gange, og/eller når de samme resultater anmeldes og finansieres to gange. Et resultat må ikke finansieres to gange over EU-budgettet, selv om et af de anvendte finansieringsinstrumenter ikke er omkostningsbaseret.

11.20. I særberetning 22/2024 konkluderede vi, at de systemer, der var udformet og indført af Kommissionen og medlemsstaterne, endnu ikke i tilstrækkelig grad kunne afbøde den øgede risiko for dobbeltfinansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

11.21. Vi konstaterede to tilfælde af dobbeltfinansiering (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.2***), som ikke skulle have været finansieret af faciliteten.

---

[12] Artikel 191, stk. 3, i finansforordningen.

[13] Artikel 1 i Rådets forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95.

Tekstboks 11.2

Eksempel på en milepæl finansieret af både genopretnings- og resiliensfaciliteten og en anden EU-fond

Letland - beskrivelse af milepæl 144: "*Kortlægningen af menneskelige ressourcer inden for sundhedspleje skal omfatte detaljerede oplysninger om antallet af sundhedsprofessionelle, der arbejder inden for forskellige fagområder, i den offentlige og den private sektor, på alle plejeniveauer.*"

Kommissionen mener ikke, at der kan være tale om dobbeltfinansiering, når genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke dækker de samme omkostninger som den anden EU-fond. For at vurdere dette anvender Kommissionen de omkostninger, som medlemsstaterne har fremlagt i deres genopretnings- og resiliensplaner.

Vi konstaterede, at den projektleverance, der ville medføre opfyldelse af milepælen, dvs. kortlægning af menneskelige ressourcer inden for sundhedspleje, allerede var blevet fuldt finansieret, udviklet og gennemført i et projekt under EU's instrument for teknisk støtte.

Dette var ét af to tilfælde af dobbeltfinansiering i Letland.

Undersøgelse af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

Svagheder i Kommissionens foreløbige vurdering

11.22. I forbindelse med 12 af de 16 revisionsresultater med finansiel virkning konstaterede vi svagheder i Kommissionens vurdering. I 28 andre tilfælde konstaterede vi, at der i Kommissionens vurderinger var svagheder, som ikke vedrørte opfyldelsen af milepæle/mål. Kommissionen havde i disse tilfælde ikke foretaget tilstrækkelig kontrol af pålideligheden af de data, der ledsagede betalingsanmodningen, og vi indhentede derfor yderligere oplysninger fra medlemsstaterne (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.3***).

Tekstboks 11.3

Eksempel på en svaghed i Kommissionens foreløbige vurdering

Cypern - beskrivelse af mål 193: "*Reduktion af efterslæbet af verserende sager om udstedelse af skøder […] Af disse i alt 20 000 verserende skøder skal 80 % løses som følge af enten udstedelse af skøder eller afvisning af sagen.*"

Kommissionen baserede sin vurdering på en statusrapport fra de cypriotiske myndigheder og på fjernkontrol af systemet. Den kontrollerede imidlertid ikke de aggregerede oplysningers pålidelighed.

Kommissionen anmodede navnlig ikke om en liste over verserende eller afsluttede sager og udtog heller ikke stikprøver af individuelle ansøgninger for at kontrollere nøjagtigheden af de indberettede tal som krævet i dens egne retningslinjer for stikprøveudtagning.

Som følge heraf havde Kommissionen ikke tilstrækkelig passende dokumentation til at bekræfte, om efterslæbet af de 20 000 verserende skøder på fast ejendom var blevet reduceret med 80 %.

Der er færre udestående væsentlige henstillinger fra Kommissionens revisioner, men de fleste er forsinkede

11.23. I overensstemmelse med *finansforordningen*[14] og de finansieringsaftaler, der er indgået med medlemsstaterne, udfører Kommissionen efterfølgende revisioner med henblik på at opdage og korrigere fejl i transaktioner, efter at de er blevet godkendt.

11.24. Kommissionen har siden 2021 udsendt 37 endelige revisionsberetninger med 852 henstillinger til 21 medlemsstater. Pr. 11. maj 2026 vurderede Kommissionen, at 758 (89 %) af henstillingerne var blevet gennemført, mens de resterende 94 (11 %) var udestående. Kommissionens rapportering har tre hovedfaser (flashberetning, udkast til beretning og endelig beretning). Kommissionen fastsætter en intern frist på 40 dage efter feltarbejdets afslutning til at færdiggøre udkastet til revisionsberetning. Vi bemærker, at 34 revisioner ved udgangen af maj 2026 forblev i flashberetningsfasen i gennemsnitligt ni måneder efter den interne frist, hvilket forlænger vedtagelsen af potentielle henstillinger.

11.25. Kommissionen klassificerer sine revisionsresultater som kritiske, meget vigtige, vigtige eller mindre vigtige. Kritiske eller meget vigtige revisionsresultater kan udløse, at der indføres kontrolmilepæle (jf. punkt ***11.29***), eller *forbehold* i Kommissionens årlige aktivitetsrapport, hvis medlemsstaterne endnu ikke har accepteret dem, hvis de har afvist dem, eller hvis de ikke har gennemført dem. Kritiske eller meget vigtige revisionsresultater kan også omhandle en alvorlig misligholdelse af forpligtelser i henhold til finansieringsaftalen.

11.26. Antallet af udestående henstillinger vedrørende kritiske eller meget vigtige revisionsresultater er faldet fra 136 i 2025 til 25 i 2026. Trods denne forbedring var 64 % af de sidstnævnte henstillinger stadig forsinkede (pr. december 2025) i det sidste år af genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelse (jf. ***figur 11.4***).

[14] Artikel 74, stk. 6, i finansforordningen.

Figur 11.4 - Forsinkelser i gennemførelsen af henstillinger vedrørende kritiske og meget vigtige revisionsresultater i Kommissionens revisioner

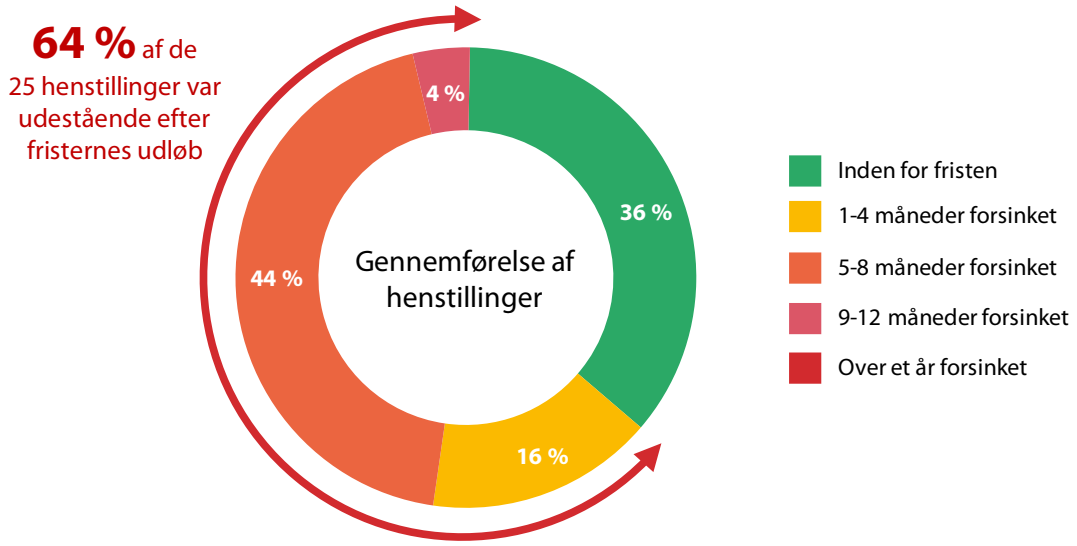

Kilde: Revisionsretten.

11.27. ***Tabel 11.1*** viser antallet af henstillinger vedrørende kritiske og meget vigtige revisionsresultater med relation til medlemsstaternes kontrolsystemer og giver nærmere oplysninger om deres gennemførelse.

Tabel 11.1 - For de fleste udestående henstillinger vedrørende kritiske og meget vigtige revisionsresultater er gennemførelsesfristen overskredet

	Kritiske			Meget vigtige		
	Udestående		Gennem-ført	Udestående		Gennem-ført
	Ude-stående (før fristen)	Ude-stående (efter fristen)		Ude-stående (før fristen)	Ude-stående (efter fristen)	
Svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer og beskyttelsen af EU's finansielle interesser						
Svagheder i kontrollen vedrørende interessekonflikter, dobbeltfinansiering, svig og korruption	-	5	22	-	1	65
Utilstrækkelig kontrol af overholdelsen af EU-regler og nationale regler (herunder for offentlige udbud og statsstøtte) eller af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade"	-	-	8	-	4	43
Formodet svig	-	-	2	-		7
Manglende eller begrænset anvendelse af Arachne som risikodetektionsværktøj	-	-	-	2	-	7
Svagheder i betalingsanmodninger						
Anmeldelse af ikkestøtteberettigede projekter eller poster	-	-	2	-	-	3
Svagheder i de nationale revisionsorganers revisioner (f.eks. ukorrekt vurdering, metodologiske svagheder)	-	-	-	6	-	26
Utilstrækkelige eller svage *revisionsspor* eller datastyringsprocesser	-	-	43	-	1	78
Andre svagheder						
Utilstrækkelig dataindsamling i strid med forordningens artikel 22, stk. 2, litra d)	-	-	14	-	4	27
Mangel på administrativ kapacitet/uddannelse eller klar organisatorisk struktur	-	-	1	-	-	28
Manglende overholdelse af reglerne om offentliggørelse	-	-	4	1	1	43
I alt (Antal henstillinger/ medlemsstater)	**-**	**5/2**	**96/12**	**9/1**	**11/6**	**327/19**

Kilde: Revisionsretten.

11.28. Vi udtog otte afsluttede kritiske og meget vigtige henstillinger for at kontrollere, at de var blevet gennemført. Vi konstaterede, at Kommissionen havde afsluttet to henstillinger uden tilstrækkelig dokumentation. I disse to tilfælde havde henstillingerne til formål at afhjælpe revisionsresultater vedrørende manglende anvendelse af procedurer til beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BUFI). Den fremlagte dokumentation viste ikke, at sådanne procedurer var blevet gennemført.

Medlemsstaternes kontrolsystemer er stadig ikke effektive nok

Fortsat behov for kontrolmilepæle

11.29. Hvis Kommissionen under sine revisioner opdager svagheder i en medlemsstats kontrolsystem, kan den tilføje *kontrolmilepæle*, når det pågældende lands nationale genopretnings- og resiliensplan revideres. Tilføjelsen af kontrolmilepæle blokerer alle fremtidige betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, indtil medlemsstaten har opfyldt dem på tilfredsstillende vis. Efter vores opfattelse er fastsættelse af kontrolmilepæle et positivt skridt til forbedring af medlemsstaternes kontrolsystemer[15]. Behovet for disse kontrolmilepæle indikerer imidlertid også, at medlemsstaternes systemer ikke er fuldt ud effektive.

11.30. Med vores revisionsarbejde sigter vi ikke mod at afgive en erklæring om den samlede effektivitet af medlemsstaternes kontrolsystemer. Ikke desto mindre giver vores vurdering af, om kontrolmilepælene er opfyldt på tilfredsstillende vis, os mulighed for at vurdere centrale komponenter i disse systemer. I 2025 (det næstsidste år af genopretnings- og resiliensfaciliteten) var medlemsstaterne stadig i gang med at gennemføre kontrolmilepæle for at sikre, at deres kontrolsystemer var klar til at gennemføre faciliteten. Samlet set konkluderer vi, at alle otte kontrolmilepæle vedrørende 2025-tilskudsbetalinger under faciliteten var opfyldt på tilfredsstillende vis.

[15] Analyse 02/2025 "Resultatorientering, ansvarlighed og gennemsigtighed - Hvad vi kan lære af genopretnings- og resiliensfacilitetens svagheder", punkt 63.

11.31. Svagheder i kontrolsystemerne i de medlemsstater, hvis anden betaling eller senere betalinger er betinget af, at de opfylder kontrolmilepæle, udgør en risiko vedrørende BUFI, indtil disse milepæle er opfyldt, og har en potentiel indvirkning på udgifternes formelle rigtighed. Vi konstaterede, at fem af de otte kontrolmilepæle, der er nævnt ovenfor (to i Belgien og én i henholdsvis Irland, Østrig og Finland), blev føjet til den anden betalingsanmodning, mens de resterende tre (i Sverige) vedrører den første betalingsanmodning.

Nogle medlemsstater har vedvarende svagheder i deres kontrolsystemer

11.32. På grundlag af gennemgangen af Kommissionens revisionsberetninger og gennemførelsen af de relevante henstillinger konstaterede vi følgende:

- Hvad angår spørgsmålet om dobbeltfinansiering indeholder Kommissionens beretning om *BUFI* et meget vigtigt revisionsresultat, som vedrører kontrollen af risikoen for dobbeltfinansiering, og som påvirker en væsentlig del af den pågældende medlemsstats kontrolsystem. Der er således ingen sikkerhed for, at denne medlemsstat gennemførte sin nationale genopretnings- og resiliensplan med tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre dobbeltfinansiering fra tidspunktet for revisionsresultatet (december 2023), indtil henstillingen blev afsluttet i januar 2025.

- Kommissionens beretninger om efterfølgende revision afslører meget vigtige revisionsresultater vedrørende interessekonflikter i to medlemsstater. Der er således ingen sikkerhed for, at begge medlemsstater gennemførte deres nationale genopretnings- og resiliensplaner med tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre interessekonflikter, i hvert fald siden revisionsresultaterne blev udarbejdet (i henholdsvis august 2023 og maj 2024). Revisionsresultaterne var stadig udestående på tidspunktet for vores kontrol. Kommissionen konstaterede også (i oktober 2023 og august 2024) betydelige svagheder (kritiske og meget vigtige revisionsresultater) i en anden medlemsstats kontrolsystemer. Der er således ingen sikkerhed for, at denne medlemsstat gennemførte sin nationale genopretnings- og resiliensplan med tilstrækkelige foranstaltninger til forhindring af interessekonflikter, i hvert fald fra tidspunktet for revisionsresultaterne og indtil henstillingerne blev afsluttet i november 2025.

Vi kan ikke nævne medlemsstaterne, da Kommissionen mener, at de nævnte revisionsberetninger er fortrolige, indtil opfølgningsproceduren for alle dens henstillinger er afsluttet.

Svagheder i nogle medlemsstaters systemer til sikring af overholdelse af reglerne for offentlige udbud og statsstøtte

11.33. Udbetalingen af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne er ikke betinget af, at reglerne for offentlige udbud og statsstøtte overholdes, men medlemsstaterne skal for at beskytte EU's finansielle interesser sikre, at projekterne under faciliteten overholder disse regler. Det er i sidste ende Kommissionen, der er ansvarlig for budgetgennemførelsen og skal sikre, at medlemsstaternes systemer er egnede til formålet. I vores særberetning 09/2025[16] konstaterede vi svagheder i medlemsstaternes systemer til sikring af overholdelse af reglerne for offentlige udbud og statsstøtte. Vi bemærker, at overtrædelser af disse regler er et vedvarende problem i forbindelse med samhørighedsudgifter og andre udgifter fra budgettet.

11.34. Vi konstaterede følgende overtrædelser af reglerne for offentlige udbud:

a) I to tilfælde (i Spanien og Rumænien) begrundede den ordregivende myndighed ikke sin beslutning om ikke at opdele kontrakterne i delkontrakter.

b) I ét tilfælde i Rumænien valgte den ordregivende myndighed i strid med reglerne en forenklet procedure og havde ikke sikret behørig offentliggørelse af udbudsbekendtgørelsen.

c) I ét tilfælde i Rumænien anvendte den ordregivende myndighed i strid med reglerne et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse.

11.35. Vi konstaterede desuden andre overholdelsesproblemer, som dog ikke påvirker de pågældende udbuds samlede formelle rigtighed. Disse problemer vedrører manglende kontrol af forebyggelse/opdagelse af interessekonflikter (fire tilfælde i Belgien og Frankrig) og manglende offentliggørelse af bekendtgørelsen om indgåede kontrakter (fire tilfælde i Frankrig).

---

[16] Særberetning 09/2025 "Systemerne til sikring af, at genopretnings- og resiliensfacilitetens udgifter er i overensstemmelse med reglerne om offentlige udbud og statsstøtte - De er blevet bedre, men er stadig utilstrækkelige".

11.36. Vi konstaterede følgende uregelmæssigheder vedrørende statsstøttereglerne:

a) kunstig opdeling af projekter for at undgå anmeldelsestærskler[17] (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.4***) og ukorrekt beregning af støtteberettigede omkostninger (to tilfælde/projekter i Sverige)

b) manglende opfyldelse af udelukkelsesbetingelserne (fire sager/projekter i Frankrig) og sen offentliggørelse af gennemsigtighedsoplysninger (én sag/ét projekt i Frankrig)

c) svagheder i vurderingen af overholdelsen af *de minimis*-tærsklerne[18] (to tilfælde/projekter i Danmark).

---

[17] Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 med senere ændringer - konsolideret tekst offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 1. juli 2023 (den generelle gruppefritagelsesforordning) (som ændret).

[18] Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på *de minimis*-støtte.

Tekstboks 11.4

Eksempel på manglende overholdelse af statsstøttekrav

Sverige, mål 1 - "Tildeling af projekter, der reducerer kuldioxidemissionerne med forventet 300 000 ton"

Den 9. december 2021 ydede den svenske miljøstyrelse statsstøtte til den samme modtagervirksomhed gennem 24 særskilte tilskudsafgørelser[19]. De samlede støtteberettigede omkostninger for de 24 afgørelser var på 506,9 millioner SEK (svarende til 49,5 millioner euro), og den samlede værdi af den støtte, der blev ydet under alle 24 afgørelser, var på 354,9 millioner SEK (svarende til 34,6 millioner euro).

Vi konstaterede, at der ved alle afgørelser blev ydet støtte til den samme modtager under den samme ordning af den samme myndighed, og at de blev godkendt på samme dato. De nærmere oplysninger i ansøgningen fra den eneste ansøger og statusrapporterne viser, at hensigten var at etablere et net af brinttankstationer.

På grundlag af ovenstående mener vi, at de 24 tilskudsafgørelser udgør et enkelt projekt. Da de samlede støtteberettigede omkostninger og den samlede tildelte støtte overstiger anmeldelsestærsklerne[20], burde støtten ikke have været ydet uden at have været anmeldt til Kommissionen.

Vi bemærker, at 13 af de 24 tilskudsafgørelser senere blev annulleret, hvilket førte til at 192,3 millioner SEK blev inddrevet.

11.37. Vi konstaterede desuden andre overholdelsesproblemer, som dog ikke påvirker de pågældende udbuds eller tilfældes samlede formelle rigtighed. Disse problemer vedrørte tilfælde af uvæsentlig manglende overholdelse af den generelle gruppefritagelsesforordning med hensyn til status som "lille og mellemstor virksomhed"[21] (ét tilfælde/projekt i Frankrig) og svagheder i forbindelse med pligten til at opbevare registreringer af *de minimis*-støtte (to tilfælde/projekter i Danmark).

---

[19] I henhold til artikel 56 i den generelle gruppefritagelsesforordning.

[20] I henhold til artikel 4, stk. 1, litra cc), i den generelle gruppefritagelsesforordning.

[21] Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EØS-relevant tekst) (meddelt under nummer K(2003) 1422) (2003/361/EF).

Svagheder i betalingsanmodninger

11.38. Vi konstaterede unøjagtigheder i betalingsanmodningerne i fire medlemsstater (Italien, Polen, Slovakiet og Sverige). I to af dem (Italien og Sverige) konstaterede vi problemer i forvaltningserklæringerne. Formålet med disse erklæringer er at give sikkerhed for, at de oplysninger, der er indgivet sammen med betalingsanmodningerne, er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige[22]. Medlemsstaterne skal i deres forvaltningserklæringer til Kommissionen tage *forbehold* for at fremhæve tilfælde af manglende dokumentation, hvor det er relevant. Vi konstaterede, at de to nævnte medlemsstater ved indgivelsen af deres betalingsanmodninger var klar over, at der ikke forelå tilstrækkelig dokumentation for tilfredsstillende opfyldelse af bestemte milepæle og mål. Ingen af de to medlemsstater tog dog forbehold i deres forvaltningserklæringer for at fremhæve, at en milepæl/et mål kun var delvis opfyldt på tidspunktet for betalingsanmodningen.

[22] Artikel 22, stk. 2, litra c), i forordningen.

Analyse af ændringerne af Rådets gennemførelsesafgørelser

11.39. Medlemsstaterne kan anmode[23] om en ændring af deres nationale genopretnings- og resiliensplan, hvis en eller flere milepæle og mål ikke længere kan opfyldes på grund af objektive omstændigheder. I tilfælde af en positiv vurdering kommer Kommissionen med et forslag til en ændret gennemførelsesafgørelse, som Rådet skal godkende. Kommissionen[24] udsendte i juni 2025 en meddelelse, hvori den giver medlemsstaterne mulighed for at strømline deres genopretnings- og resiliensplaner, samtidig med at de sikrer deres tildeling i denne forbindelse og deres overholdelse af alle vurderingskriterierne i forordningen. Siden starten af genopretnings- og resiliensfaciliteten og frem til december 2025 havde Rådet vedtaget 99 ændringer, fra én i Ungarn til syv i Belgien (jf. ***figur 11.5***). Vores arbejde omfattede milepæle og mål i 18 ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser.

[23] Artikel 21, stk. 1, i forordningen.

[24] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om NextGenerationEU - Frem mod 2026, COM(2025) 310 final/2.

Figur 11.5 - Ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser vedtaget ved udgangen af 2025

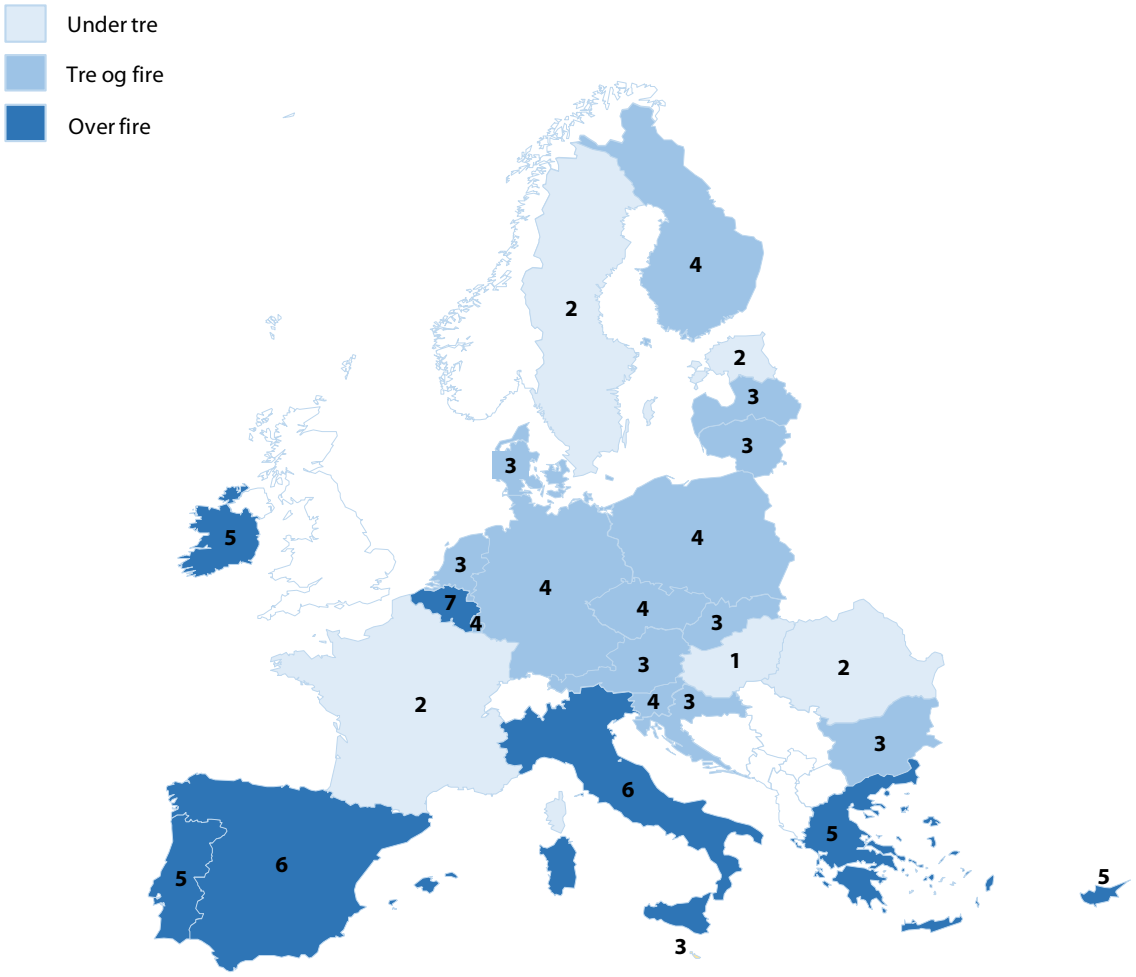

Pr. 31.12.2025

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra resultattavlen for genopretning og resiliens.

11.40. Vi gennemgik 32 ændringer af 20 milepæle og mål, som indgik i 18 ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser i otte medlemsstater[25]. Vi analyserede, om medlemsstaterne behørigt begrundede de objektive omstændigheder, der lå bag anmodningerne om ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser. Vi undersøgte også, om Kommissionen vurderede ændringerne på grundlag af tilstrækkelig dokumentation for medlemsstaternes begrundelse.

[25] Irland, Grækenland, Spanien, Italien, Letland, Nederlandene, Polen og Slovakiet.

Flere gennemførelsesafgørelser blev ændret efter indgivelsen af betalingsanmodningen for at tilpasse dem til de faktiske resultater

11.41. Vi konstaterede i forbindelse med 13 af de analyserede milepæle og mål (som vedrører 13 af de 32 ændringer), at kravene i Rådets gennemførelsesafgørelser blev ændret, efter at medlemsstaterne havde indgivet de respektive betalingsanmodninger til Kommissionen (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.5***). I ni tilfælde blev anmodningen om ændring af Rådets gennemførelsesafgørelse først indgivet efter betalingsanmodningen. Rådets gennemførelsesafgørelser blev vedtaget i forbindelse med den foreløbige vurdering af, om milepæle og mål var blevet opfyldt på tilfredsstillende vis, og tilpasset de faktisk opnåede *output*, hvilket gjorde det muligt at foretage betalingen.

11.42. Forordningen fastsætter ikke en frist for anmodning om ændringer. Vi mener, at denne praksis med at ændre kravene til de milepæle og mål, der er genstand for betalinger, mindsker effektiviteten af EU's finansielle løftestangseffekt og sender det budskab, at utilfredsstillende opfyldelse kan undgås ved at ændre en gennemførelsesafgørelse, hvilket så udløser betalingen.

De objektive omstændigheder var ikke altid tilstrækkeligt forklaret og ofte ikke underbygget af passende dokumentation

11.43. Medlemsstaterne skal give en passende begrundelse og påvise en klar årsagssammenhæng mellem de objektive omstændigheder og det faktum, at foranstaltningen ikke længere kan gennemføres som planlagt, eller påvise, at der er behov for at mindske den administrative byrde[26]. Medlemsstaterne bør fremlægge dokumentation for den nævnte omstændighed.

11.44. I 17 af de 32 ændringer konstaterede vi, at de objektive omstændigheder var tilstrækkeligt beskrevet, men ikke ledsaget af tilstrækkelig dokumentation. I 12 andre tilfælde konstaterede vi, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad forklarede de objektive omstændigheder og ikke fremlagde tilstrækkelig dokumentation (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.5***).

---

[26] Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner i forbindelse med REPowerEU (2023/C 80/01) og Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner (C/2024/4618).

Nogle ændringer fjernede vigtige gennemførelsesfaser fra foranstaltningen under genopretnings- og resiliensfaciliteten

11.45. Vi konstaterede fem ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser, som helt eller delvist fjernede den del af foranstaltningen, der vedrørte gennemførelsesfasen. Dette blev f.eks. gjort ved at erstatte den konkrete levering af output med forberedende skridt. Betalingerne i forbindelse med de reviderede milepæle og mål er knyttet til *input* eller processer, hvilket betyder, at de væsentlige output ligger uden for genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelsesperiode. Disse tilfælde viser, at visse ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser rakte ud over justeringen af tidsfrister eller tekniske specifikationer og i stedet helt eller delvist fjernede output, der oprindeligt udgjorde centrale elementer ved foranstaltningernes afslutning. I Kommissionens vejledning[27] understreges det, at de ændringer, der foretages i genopretnings- og resiliensplanerne i henhold til artikel 21, ikke bør reducere de overordnede ambitioner for planerne. Vejledningen omhandler imidlertid ikke specifikt de situationer, der er beskrevet i dette punkt.

Svagheder med hensyn til ændringernes indvirkning på omkostningsoverslagene

11.46. Vi bemærkede, at ti af de 32 ændringer - som påvirkede ni af de 20 milepæle/mål - resulterede i en revision af omkostningsoverslagene. Kommissionen efterprøvede medlemsstaternes detaljerede forklaringer af omkostningerne. Trods detaljeret begrundelse var dokumentationen imidlertid ofte begrænset til beskrivende beregninger uden primær dokumentation. Forordningen kræver ikke, at medlemsstaterne systematisk fremlægger en sådan dokumentation, men manglen på underliggende data og førstehåndsdokumentation svækker revisionssporet og mindsker sikkerheden for, at de reviderede omkostningsoverslag er robuste.

11.47. Vi konstaterede også i vores særberetning 14/2026 om gennemsigtighed og sporbarhed i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten, at nogle medlemsstater anvender faktiske omkostningsdata til at ajourføre omkostningsoverslag og omfordele midler i tilfælde af omkostningsbesparelser. Der er imidlertid ikke nogen konsekvent tilgang til dette på tværs af medlemsstaterne, og Kommissionen anmoder ikke systematisk om sådanne oplysninger, selv når de foreligger på nationalt plan. Vi konkluderede, at begrænsninger i tilgængeligheden af

[27] C/2024/4618 - Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner.

underliggende data, faktiske omkostninger og dokumentation reducerede gennemsigtigheden og sikkerheden i forbindelse med EU-midlernes anvendelse.

11.48. I modsætning til de omkostningsbaserede foranstaltninger, hvor reducerede output skal afspejles i de justerede anslåede omkostninger, medfører ændringer af "omkostningsfrie" reformer ikke en ændring af de samlede anslåede omkostninger og påvirker heller ikke de tilhørende betalingsbeløb (jf. eksemplet i ***tekstboks 11.5***), så længe planernes vurderingskriterier er opfyldt. Dette kan svække incitamenterne til at opretholde reformernes oprindelige anvendelsesområde og ambitionsniveau.

Tekstboks 11.5

Eksempel på svagheder i ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser

Reform 2.7 i Irlands nationale genopretnings- og resiliensplan består af en foranstaltning til at øge antallet af færdiguddannede med IKT-færdigheder på højt niveau. Efter den første ændring i 2024 krævede det tilsvarende mål 75, at mindst 12 450 IKT-studerende skulle have afsluttet deres uddannelse i 2021.

Irland indgav sammen med forvaltningserklæringen den 23. december 2024 en betalingsanmodning, hvoraf det fremgik, at yderligere dokumentation for mål 75 var ved at blive indsamlet og ville blive fremlagt på et senere tidspunkt. Irland anmodede imidlertid om en ændring af sin nationale genopretnings- og resiliensplan den 31. januar 2025 og ændrede mål 75 for anden gang, hvorved målet om de 12 450 færdiguddannede blev reduceret med ca. 12,5 % til 10 900. Irland tilskrev denne ændring en uberettiget administrativ byrde, og Kommissionen godkendte anmodningen. Målet blev derfor ændret i 2025 i forbindelse med vurderingen af dets tilfredsstillende opfyldelse, og Kommissionen foretog den tilsvarende betaling.

De objektive omstændigheder blev ikke påvist med dokumentation for, hvordan det oprindelige mål forårsagede en uberettiget administrativ byrde, og hvordan denne byrde blev undgået ved hjælp af ændringen. Ændringen i 2025 blev godkendt på grundlag af dokumenter, der viste en tilfredsstillende opfyldelse af det reviderede mål, ikke årsagerne til ændringen. Der var en risiko for, at målet ikke blev opfyldt, hvilket blev afhjulpet under Kommissionens vurdering ved hjælp af ændringen af Rådets gennemførelsesafgørelse. Desuden indeholdt denne reform ikke et omkostningsoverslag i den nationale genopretnings- og resiliensplan ("omkostningsfri" foranstaltning), hvilket betyder, at nedjusteringen af den kvantitative indikator ikke påvirkede planens samlede omkostninger og ikke havde finansielle konsekvenser for medlemsstaten.

Problemer vedrørende udformningen af foranstaltninger, milepæle og mål

11.49. Denne del af kapitlet omhandler problemer, der ikke er direkte knyttet til vores revisionserklæring, men sætter i stedet fokus på svagheder i udformningen af foranstaltninger, milepæle og mål. I tidligere særberetninger og en analyse[28] har vi givet et mere omfattende overblik over aspekter vedrørende *forsvarlig økonomisk forvaltning* i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten.

11.50. Milepælene og målene bør måle medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af de investeringer og reformer, der indgår i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner - og dermed opfyldelsen af facilitetens mål.
For at sikre, at disse milepæle og mål er meningsfulde og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, er det vigtigt, at de omfatter alle hovedelementerne i den underliggende reform eller investering, navnlig dens gennemførelse[29].

11.51. Vi konstaterede syv tilfælde, hvor ikke alle elementer af en reform eller investering var omfattet af milepæle eller mål, eller hvor gennemførelsen ikke var omfattet af en milepæl eller et mål. Der blev konstateret lignende tilfælde i de foregående år[30].

11.52. I Sverige blev en eksisterende kontrolmilepæl desuden ændret med henblik på at afhjælpe de meget vigtige og kritiske revisionsresultater, der blev konstateret i Kommissionens BUFI-revision i 2023. Milepælen har imidlertid en fejl i udformningen, da den ikke garanterer, at gennemførelsesorganerne rent faktisk indfører og anvender de nødvendige procedurer effektivt (jf. ***tekstboks 11.6***).

---

[28] Analyse 02/2025.

[29] Særberetning 26/2023 "Genopretnings- og resiliensfacilitetens præstationsovervågningsramme - Rammen måler fremskridt med gennemførelsen, men kan ikke måle facilitetens præstation", punkt 30-32.

[30] Årsberetningen for 2022, punkt 11.36, årsberetningen for 2023, punkt 11.44-11.46, og årsberetningen for 2024, punkt 11.50-11.52.

Tekstboks 11.6

Eksempel på svagheder i en kontrolmilepæls udformning

Sveriges nationale genopretnings- og resiliensplan har tre kontrolmilepæle, herunder milepæl 41, som kræver, at regeringen tildeler mandater til de relevante myndigheder med henblik på, at de sikrer en effektiv gennemførelse af planen. Denne milepæl blev ændret efter, at Kommissionen havde konstateret væsentlige revisionsresultater i en af sine revisioner.

I sin foreløbige vurdering af denne milepæl konkluderede Kommissionen, at den var opfyldt på tilfredsstillende vis på grundlag af de udstedte regeringsmandater, der krævede, at gennemførelsesorganerne fastlægger procedurerne vedrørende svig, korruption, interessekonflikter, dobbeltfinansiering og indsamling af data. Regeringen udstedte rigtig nok formelt disse mandater, men der er en fejl i udformningen af milepælen, da den blot kræver, at regeringen formelt udsteder mandater/opgaver, men ikke at gennemførelsesorganerne rent faktisk indfører de nødvendige procedurer og anvender dem effektivt.

Som følge heraf adresserede milepælen ikke de grundlæggende årsager til revisionsresultaterne i Kommissionens revision, som førte til ændringen. Der er fortsat udestående centrale revisionshenstillinger, og Kommissionen konstaterede ved en efterfølgende revision de samme problemer.

11.53. Vi konstaterede også seks tilfælde af vagt definerede milepæle eller mål. Vi bemærker, at sådanne milepæle og mål øger risikoen for en skønsmæssig vurdering af deres opfyldelse.

De årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

11.54. Kommissionens generaldirektorater anvender deres årlige aktivitetsrapporter som det vigtigste redskab til at rapportere, om de har rimelig sikkerhed for, at kontrolprocedurerne sikrer udgifternes formelle rigtighed.

11.55. Kommissionen anslår ikke en kvantificerbar *risko ved betalingen*, men angiver et risikoniveau (lavt, mellemhøjt eller højt) for den formelle rigtighed af hver betaling under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionen vurderede risikoniveauet for betalingen til Polen som højt, og derfor indeholder erklæringen fra GD ECFIN's generaldirektør et finansielt forbehold. Risikoniveauet for én betaling til Italien blev vurderet som mellemhøjt, mens det for de resterende 35 betalinger blev vurderet som lavt. Overordnet stemmer denne vurdering ikke overens med vores revisionsresultater.

11.56. Til sin angivelse af risikoniveauet for hver betaling under faciliteten bruger Kommissionen bl.a. oplysninger fra sine beretninger om efterfølgende revision, herunder flashberetninger og udkast til beretninger, alt efter hvor modne revisionsresultaterne er på vurderingstidspunktet. I forbindelse med den årlige aktivitetsrapport for 2025 vurderede Kommissionen risikoniveauet for alle betalinger relateret til de 24 flashberetninger som lavt, selv om ni af disse beretninger indikerer, at de pågældende betalingers formelle rigtighed er påvirket. Vi anerkender, at denne tilgang gør det muligt for Kommissionen at vurdere alle de tilgængelige oplysninger, men den kan have undervurderet risikoniveauet for disse ni betalinger. F.eks. udarbejdede Kommissionen i 2023 en flashberetning vedrørende en mission i en medlemsstat med et revisionsresultat angående den pågældende betalings formelle rigtighed, og Kommissionen vurderede i sin årlige aktivitetsrapport for 2023 denne betalings risikoniveau som lavt. Den endelige beretning om efterfølgende revision fra 2026 konkluderede imidlertid, at en milepæl ikke var blevet opfyldt, og den oprindelige vurdering af betalingen var derfor undervurderet.

11.57. Med hensyn til sikkerhed inden for offentlige udbud og statsstøtte angav Kommissionen 12 betalingers risikoniveau som mellemhøjt. I disse tilfælde konstaterede Kommissionen kritiske eller meget vigtige revisionsresultater for mere end ét gennemførelsesorgan, og der er intet bevis for, at medlemsstaten har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger i den forbindelse. Den anvendte tilgang til at drage en konklusion vedrørende risikovurderingen er ikke i overensstemmelse med vores tidligere anbefaling[31] og indebærer, at det angivne risikoniveau sandsynligvis undervurderes, eftersom der ikke er nogen sikkerhed for, at medlemsstaterne vil træffe korrigerende foranstaltninger.

11.58. Vi anbefalede[32] også, at Kommissionen oplyser om omfanget af deres kontrol, dvs. den reviderede andel af de nationale gennemførelsesorganer med ansvar for investeringer, der omfatter udbud og statsstøtte. Kommissionen accepterede ikke anbefalingen, og disse oplysninger er derfor ikke offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport.

11.59. Med hensyn til nogle alvorlige uregelmæssigheder, som medlemsstaterne ikke har korrigeret, indeholder erklæringen fra GD ECFIN's generaldirektør et finansielt forbehold - det gælder to betalinger til Tjekkiet vedrørende to forskellige interessekonflikter. Kommissionen vurderede også, at 25 betalinger havde et mellemhøjt risikoniveau og 10 betalinger et lavt. Da tilgangen til risikovurderingen er den samme som den, der anvendes til kontrol af offentlige udbud og statsstøtte, mener vi, at også denne vurdering undervurderer risikoniveauet.

---

[31] Særberetning 09/2025.

[32] Ibid.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

11.60. Reglerne vedrørende udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig væsentligt fra reglerne vedrørende udgifterne under EU's almindelige budget. Under faciliteten er den formelle rigtighed af slutmodtagernes afholdte udgifter ikke en betingelse for Kommissionens betalinger til medlemsstaterne. Dette påvirker omfanget af vores revision vedrørende formel rigtighed og den sikkerhed, vi kan give. Det samlede revisionsbevis, som vi indhentede ved vores arbejde og har beskrevet i dette kapitel, viser følgende:

a) I forbindelse med 16 af de 420 milepæle og mål, vi undersøgte, var betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne ikke opfyldt. De vedrører ni betalinger til ni medlemsstater (jf. punkt ***11.13***-***11.21***). Den minimale finansielle effekt af de 16 revisionsresultater ligger over vores *væsentlighedstærskel*.

b) Vi konstaterede svagheder i Kommissionens forudgående vurderinger. I 40 tilfælde havde Kommissionen forladt sig på medlemsstaternes data og kontroller uden at foretage tilstrækkelige test vedrørende alle kravene i Rådets gennemførelsesafgørelser (jf. punkt ***11.22***).

c) Kommissionens udestående henstillinger fra efterfølgende revisioner vedrørende kritiske og meget vigtige revisionsresultater er faldet, men for de fleste (64 %) af dem er de aftalte frister allerede overskredet (jf. punkt ***11.23***-***11.27***).

d) I genopretnings- og resiliensfacilitetens næstsidste gennemførelsesår er der fortsat svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer, herunder uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige udbud og statsstøtte (jf. punkt ***11.33***-***11.37***).

e) De oplysninger, som medlemsstaterne inkluderede i deres betalingsanmodninger, var ikke altid pålidelige (jf. punkt ***11.38***).

f) Der var syv reformer og investeringer, hvor de tilsvarende milepæle/mål ikke dækkede alle foranstaltningens elementer, hvilket begrænsede de resultater, som genopretnings- og resiliensfaciliteten kan opnå under disse foranstaltninger (jf. punkt ***11.51***).

g) Der var seks tilfælde af vagt definerede milepæle/mål, hvilket øgede risikoen for en skønsmæssig vurdering af deres opfyldelse (jf. punkt ***11.53***).

h) Erklæringen fra GD ECFIN's generaldirektør stemmer ikke overens med vores revisionsresultater og konklusioner (jf. punkt ***11.54***-***11.59***).

11.61. Ved udgangen af 2025 havde Rådet vedtaget 99 ændringer af foranstaltninger i dets gennemførelsesafgørelser. Flere milepæle og mål blev revideret i forbindelse med Kommissionens foreløbige vurdering og blev tilpasset de faktiske resultater, hvilket gjorde det lettere at foretage betalinger under faciliteten. Vores analyse af reviderede milepæle og mål viser, at ændringerne ofte blev foretaget uden tilstrækkelig forklaring eller passende dokumentation for de objektive omstændigheder som krævet i forordningens artikel 21, stk. 1. Nogle ændringer fjernede vigtige gennemførelsesfaser fra foranstaltningerne under faciliteten, hvilket betyder, at betalingerne undertiden var knyttet til forberedende input eller processer snarere end til de oprindeligt forventede output. Vi konstaterede desuden, at der ikke nødvendigvis er nogen finansiel effekt, når nedjusteringer vedrører "omkostningsfrie" reformer (jf. punkt ***11.39***-***11.48***).

Anbefalinger

11.62. ***Bilag 11.3*** viser resultaterne af vores opfølgning på de anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetninger for ***2022***, ***2023*** og ***2024***. Kommissionen har gennemført én anbefaling fuldt ud og tre de fleste henseender, mens fem fortsat er udestående eller ikke blev accepteret. Eftersom gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten udløber i december 2026, fremsætter vi ingen yderligere anbefalinger. Vi har dog givet udtryk for vores synspunkter vedrørende anvendelsen af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, og de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter, i en række udtalelser om Kommissionens lovgivningsforslag til FFR for 2028-2034[33].

[33] EU-budgettet for 2028-2034 - Revisionsrettens holdning: De mange ændringer gør det ikke nødvendigvis bedre.

Bilag

Bilag 11.1 - Revisionstilgang og -metode

Generelt

1) I dette bilag beskriver vi den revisionstilgang og -metode, som vi anvender med henblik på at afgive erklæring om den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

2) Vi afgiver en særskilt erklæring om den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten som del af vores revisionserklæring om EU-budgettet. Dette skyldes, at vi betragter genopretnings- og resiliensfaciliteten som et anderledes og midlertidigt instrument. Med vores erklæring sigter vi mod at give høj grad af sikkerhed vedrørende betalingerne og give detaljerede oplysninger, der kan bruges i revisionserklæringen.

3) Vi opnår hovedsagelig sikkerhed ved udførelse af substanstest og vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne. Vi opnår supplerende sikkerhed fra de årlige aktivitetsrapporter, den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og rapporterne fra Den Interne Revisionstjeneste (jf. ***figur 11.1***).

Figur 11.1 - Vores erklæring

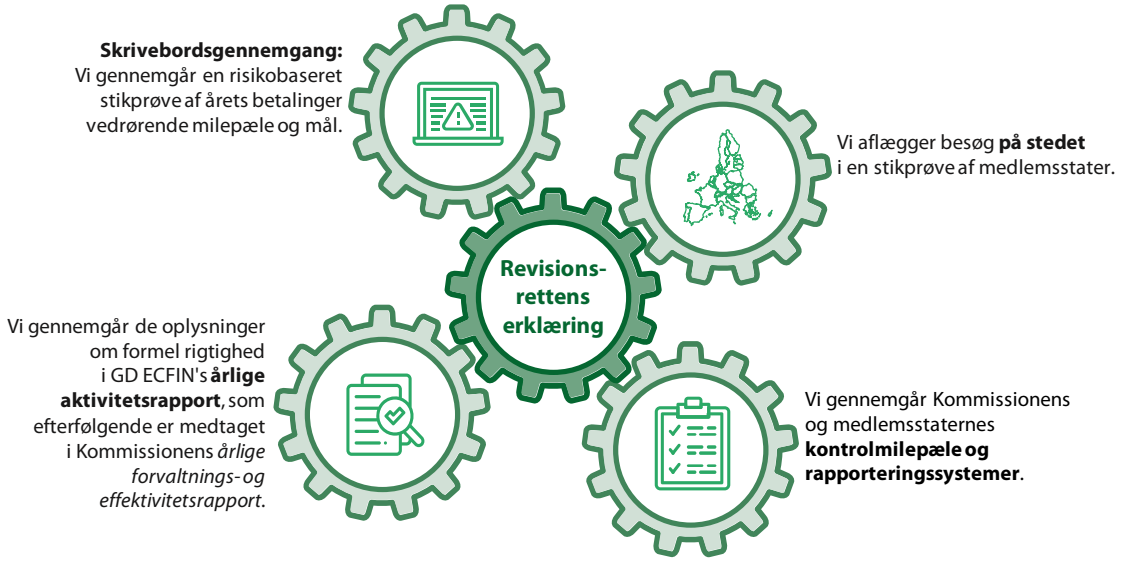

Kilde: Revisionsretten.

4) Vores revisionsarbejde er i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder og sikrer, at vores revisionserklæringer bygger på tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis.

5) En detaljeret beskrivelse af vores revisionshandlinger i forbindelse med svig kan findes i ***bilag 1.1***, del 3.

Transaktionernes formelle rigtighed

Hvordan vi definerer underliggende transaktioner, og hvordan vi tester dem

6) De underliggende transaktioner, der er relevante for vores arbejde vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på revisionserklæringen, er tilskudsbetalinger til medlemsstaterne og/eller afregninger af forfinansiering. I modsætning til hovedparten af udgifterne under *den flerårige finansielle ramme* er anmodningerne om betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke baseret på afholdte omkostninger, men på dokumentation for tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål. Eftersom lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke opføres som udgifter i EU's regnskaber, er de ikke omfattet af vores revision.

7) Vores substanstest består hovedsagelig i at vurdere, om betalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er foretaget under overholdelse af de betalingsbetingelser, der er fastsat i forordningen[34]. Hvis det er muligt, undersøger vi, om foranstaltninger knyttet til tidligere opfyldte milepæle og mål er omgjort, og om der er dobbeltfinansiering. Vi vurderer også opfyldelsen af andre støtteberettigelsesbetingelser såsom overholdelse af princippet om, at støtte ikke må træde i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter, overholdelse af støtteberettigelsesperioden og overholdelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade[35].

[34] Artikel 24, stk. 3, i forordningen.

[35] Ibid., artikel 5, artikel 9 og artikel 17, stk. 2.

8) Vores revision vedrørende den formelle rigtighed af tilskudsbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne fokuserer på, om de forud fastsatte milepæle og mål er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis, og om de støtteberettigelsesbetingelser, der er fastsat i forordningen, er opfyldt. Dette betyder, at vores revisionsarbejde vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig betydeligt fra det arbejde, vi udfører vedrørende andre dele af EU-budgettet, hvor vi vurderer overholdelsen af alle relevante EU-regler og nationale regler helt ned til slutmodtagerniveau (f.eks. de afholdte omkostningers støtteberettigelse og overholdelsen af reglerne for statsstøtte og offentlige udbud). ***Figur 11.2*** viser, hvad vi reviderer vedrørende henholdsvis samhørighedsudgifterne og udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og illustrerer forskellene mellem vores arbejde på de to områder.

Figur 11.2 - Vores revisionsarbejde vedrørende den formelle rigtighed af samhørighedsudgifterne og udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten

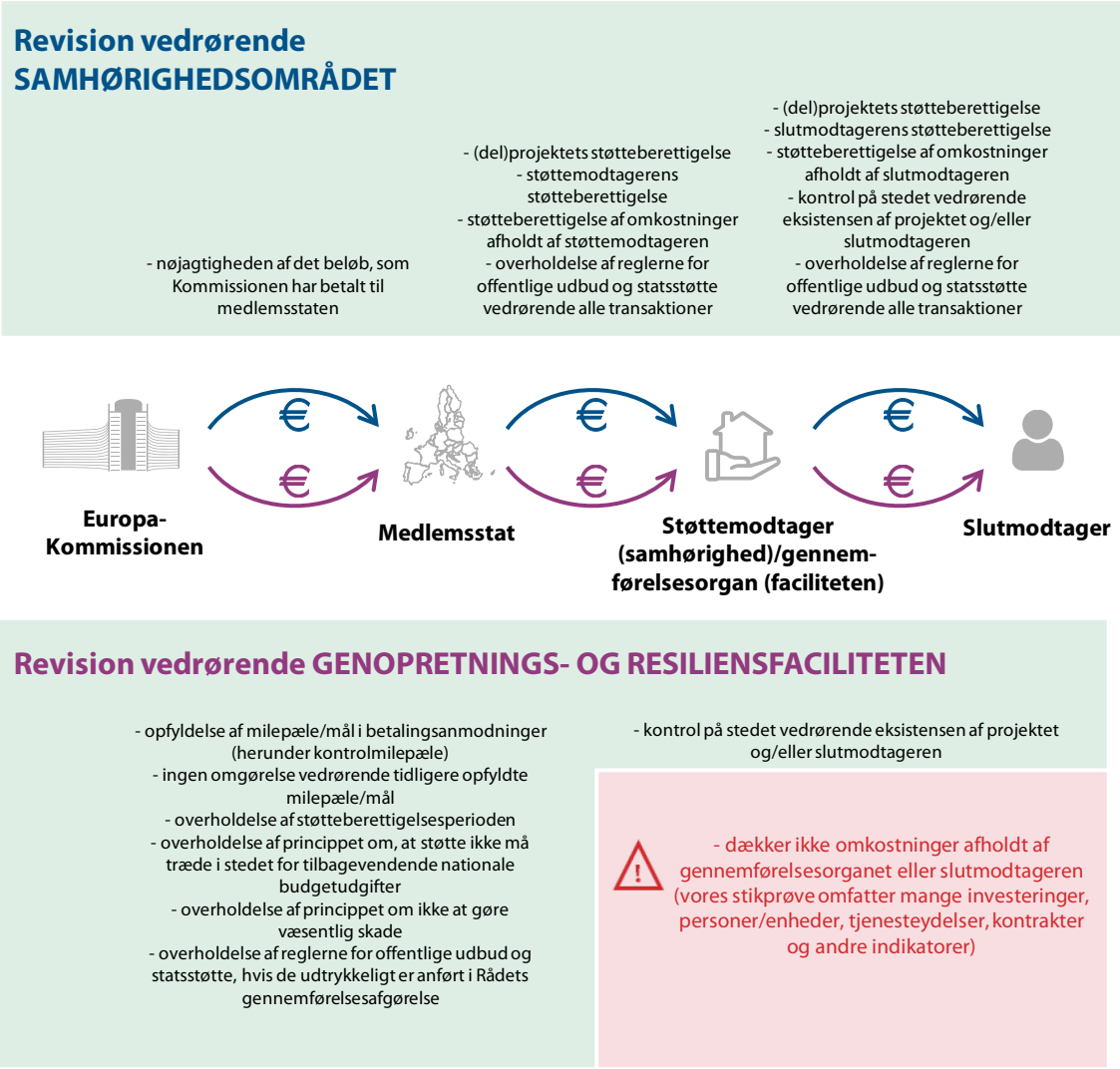

Kilde: Revisionsretten.

9) Med henblik på at drage en konklusion udtager vi først en risikobaseret stikprøve og undersøger, om Kommissionen i forbindelse med sine foreløbige vurderinger havde indsamlet tilstrækkelig og passende dokumentation til at understøtte sin vurdering af, om milepælene og målene var opfyldt på tilfredsstillende vis. Hvis vi ikke mener, at dokumentationen i Kommissionens sagsakter er tilstrækkelig til, at vi kan drage en konklusion, anmoder vi direkte den pågældende medlemsstat om yderligere dokumentation. Vi aflægger også besøg på stedet i en stikprøve af medlemsstater.

10) Først udvælger vi kontrolmilepæle og milepæle vedrørende den *generelle ordning med konditionalitet* til beskyttelse af Unionens budget[36]. Derefter anvender vi en række risikokriterier til at udvælge resten af stikprøven.

11) Til vores vurdering af, om de enkelte milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis, anvender vi Kommissionens ramme[37]. I overensstemmelse med denne ramme accepterer vi minimale indholdsmæssige, formelle og tidsmæssige afvigelser, hvis det på grund af milepælens (eller målets) art ikke er muligt at foretage en vurdering baseret på kvantitative elementer. Med hensyn til milepæle eller mål, hvor det er muligt at foretage en vurdering baseret på kvantitative elementer, accepterer vi afvigelser på under 5 %.

12) Det kan forekomme, at vi opdager tilfælde af svig, korruption, interessekonflikter, dobbeltfinansiering eller overtrædelser af finansieringsaftalen (f.eks. manglende oplysninger om slutmodtagere og om finansiering fra andre EU-fonde). I sådanne tilfælde vurderer vi (hvis det er muligt), hvordan disse "alvorlige uregelmæssigheder" påvirker lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

---

[36] Forordning (EU, Euratom) 2020/2092.

[37] COM(2023) 99.

Hvordan vi vurderer resultaterne af testen af *transaktioner*

13) Vi fastlægger de enkelte revisionsresultaters type:

14) Kvantitative revisionsresultater vedrører manglende overholdelse af de betalings- og støtteberettigelsesbetingelser, der er fastsat i forordningen, dvs. utilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, omgørelse af foranstaltninger knyttet til tidligere opfyldte milepæle og mål og manglende overholdelse af støtteberettigelsesperioden, af princippet om ikke at gøre væsentlig skade og af kravet om undgåelse af dobbeltfinansiering.

    I henhold til revisionsstandarderne skal revisor overveje at anvende eksisterende kriterier[38]. Som følge af denne overvejelse kvantificerer vi disse revisionsresultaters finansielle effekt på grundlag af Kommissionens metode til suspension af betalinger[39]. Metoden omfatter en tilgang med tre trin til beregning af det beløb, der skal suspenderes:

    i) Først fastlægges enhedsværdien af en milepæl eller et mål.

    ii) Derefter korrigeres enhedsværdien ved anvendelse af en koefficient.

    iii) Og endelig justeres den korrigerede enhedsværdi.

    Vi beregner ikke systematisk en finansiel effekt, hvis milepælen eller målet er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis inden for seks måneder[40] efter betalingen og i det reviderede år.

15) Revisionsresultater vedrørende mistanke om svig, korruption og interessekonflikter kvantificeres kun, hvis der er tilstrækkelig dokumentation for, at de konstaterede forhold påvirker opfyldelsen af en milepæl eller et mål (dvs. hvis en sag om svig rejser tvivl om eksistensen af de finansierede elementer, eller hvis et udbud ikke er gennemført).

16) Revisionsresultater uden finansiel effekt er kvalitative revisionsresultater.

---

[38] ISSAI 4000.

[39] COM(2023) 99, bilag II.

[40] Artikel 24, stk. 8, i forordningen.

Undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer

17) Vores undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne kan afsløre:

    i) svagheder i Kommissionens og medlemsstaternes kontrol- og revisionsaktiviteter til sikring af, at udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten er formelt rigtige, og at EU's finansielle interesser beskyttes

    ii) svagheder i form af manglende lister over slutmodtagere, kontrahenter, underleverandører og reelle ejere

    iii) svagheder i form af manglende oplysninger om foranstaltningerne og den samlede offentlige finansiering

    iv) svagheder med hensyn til registrering.

18) Sådanne svagheder kan påvirke den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten på medlemsstatsniveau og føre til inddrivelse (dvs. reduktion af planernes samlede finansiering), efter at Kommissionen har foretaget betalinger til medlemsstaterne. Finansieringsaftalerne indeholder bestemmelser om faste korrektioner, der i tilfælde af alvorlige overtrædelser skal anvendes under hensyntagen til overtrædelsernes hyppighed og omfang. I forbindelse med vores vurdering betragter vi systemsvagheder og overtrædelser af finansieringsaftalerne som kvalitative revisionsresultater.

19) Vi vurderer også Kommissionens efterfølgende revisioner. Det kan forekomme, at disse revisioner angiver, at milepæle og mål ikke er opfyldt på tilfredsstillende vis. Hvis det er muligt, tager vi de revisionsresultater, der ikke er blevet korrigeret i løbet af det år, hvor betalingen fandt sted, i betragtning ved udarbejdelsen af vores erklæring.

Udarbejdelse af vores erklæring

20) Definitionen af væsentlighed er afgørende, da den er udtryk for vores vurdering af, hvornår en afvigelse er så stor, at den kan forventes at påvirke de beslutninger, vores interessenter træffer.

21) Vi definerer væsentlighed i både kvantitativ og kvalitativ henseende.

22) Ligesom i forbindelse med andre revisioner er væsentlighedstærsklen for vores erklæring 2 %, og vi tager endvidere hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst samt andre tilgængelige oplysninger.

23) De kvantitative revisionsresultater spiller en vigtig rolle for vores konklusion. Med henblik på at vurdere den formelle rigtighed af udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten drager vi - på grundlag af de kvantitative revisionsresultater - en konklusion om, hvor den anslåede fejlforekomst ligger i forhold til væsentlighedstærsklen. Vi anvender Kommissionens metode til suspension af betalinger som grundlag for vores beregning af den samlede effekt af de kvantitative revisionsresultater (herunder dem, der oprindelig blev konstateret ved Kommissionens efterfølgende kontrol).

24) Vi vurderer også effekten af de kvalitative revisionsresultater og systemsvaghederne. Ud over at foretage en faglig vurdering tager vi hensyn til antallet af disse revisionsresultater og de berørte betalingers væsentlighed.

25) Vi angiver ikke et fejlbeløb eller en fejlforekomst i vores erklæring. På grund af genopretnings- og resiliensfacilitetens udgiftsmodel kan vi ikke beregne en fejlforekomst, der er sammenlignelig med de fejlforekomster, vi angiver for de andre FFR-udgiftsområder. Det skyldes, at der ikke er nogen forbindelse mellem betalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og slutmodtagernes afholdte omkostninger. I betragtning af milepælenes og målenes karakter og den risikobaserede stikprøveudtagning er det desuden ikke muligt at ekstrapolere vores resultater. Baseret på resultaterne af vores test beregner vi derfor kun et anslået minimumsfejlbeløb.

Bilag 11.2 - Resultaterne af revisionen af tilskudsbetalinger til medlemsstaterne

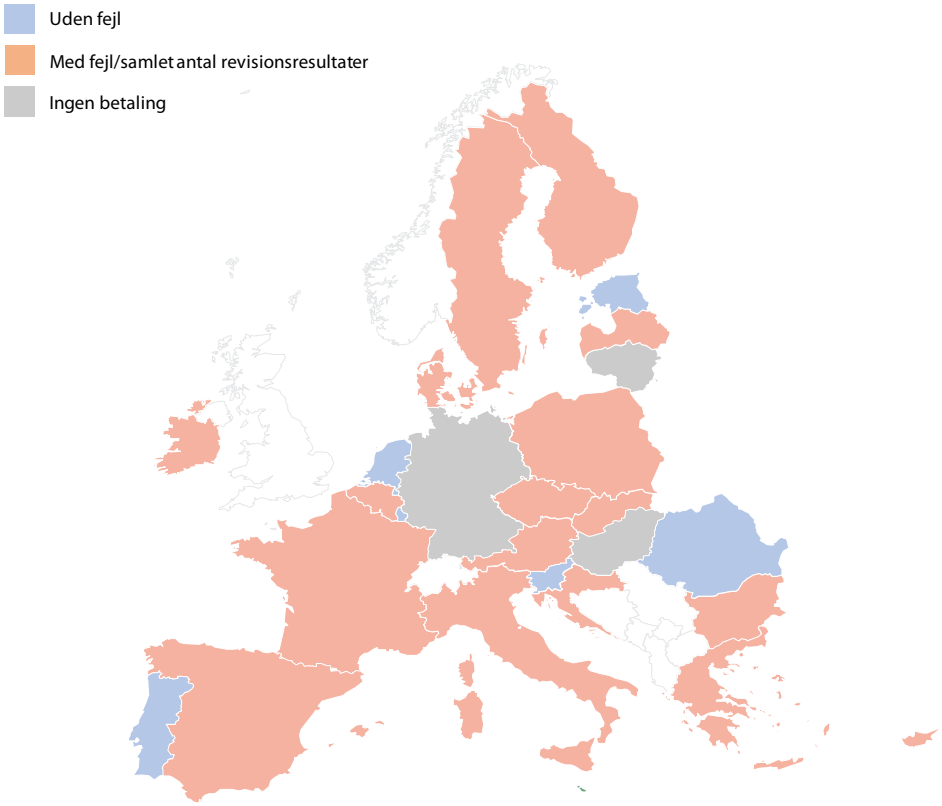

Medlemsstat	Samlet antal reviderede milepæle og mål	Antal milepæle og mål med revisions-resultater	Kvantitative revisionsresultater	Svagheder i Kommissionens forudgående vurdering	Vagt definerede milepæle og mål	System-svagheder	Revisions-resultater i alt
Belgien (*)	26	3	2	1	0	0	3
Bulgarien (*)	6	3	1	2	1	0	4
Tjekkiet (*)	12	1	0	1	0	0	1
Danmark	5	1	0	1	0	1	2
Estland	10	0	0	0	0	0	0
Irland (*)	9	1	1	1	0	1	3
Grækenland (*)	30	6	3	5	1	0	9
Spanien (*)	70	3	1	3	0	1	5
Frankrig	17	3	0	3	0	0	3
Kroatien (*)	6	1	0	0	1	0	1
Italien (*)	48	7	1	6	0	1	8
Cypern (*)	14	1	0	1	0	0	1
Letland	12	2	2	2	0	0	4
Luxembourg	3	0	0	0	0	0	0
Malta	5	0	0	0	0	0	0
Nederlandene	16	0	0	0	0	0	0
Østrig (*)	12	4	0	4	1	0	5
Polen	29	6	2	4	0	3	9
Portugal (*)	30	0	0	0	0	0	0
Rumænien	16	0	0	0	0	0	0
Slovenien	2	0	0	0	0	0	0
Slovakiet	6	3	0	2	2	1	5
Finland (*)	13	2	0	2	0	0	2
Sverige	23	4	3	2	0	2	7
I alt	**420**	**51**	**16**	**40**	**6**	**10**	**72**

(*) Der blev foretaget mere end én udbetaling i 2025.

Kilde: Revisionsretten.

Bilag 11.3 - Opfølgning på tidligere anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	**Anbefaling 1 a):** Kommissionen bør sikre, at dens foreløbige vurderinger og efterfølgende revisioner omfatter kontrol af, om bestemmelserne om støtteberettigelsesperioden og princippet om, at støtte ikke må træde i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter, er overholdt.			Kommissionens foreløbige vurderinger og efterfølgende revisioner omfatter en vis kontrol vedrørende overholdelsen af støtteberettigelsesperioden, men ikke vedrørende overholdelsen af, om støtte træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter. Kommissionen fortolker iværksættelsen af en foranstaltning som begyndelsen på det fysiske arbejde, ikke indgåelsen af den første retlige forpligtelse.
	Anbefaling 1 b): Kommissionen bør ændre sine efterfølgende revisioner, så de omfatter kontrol af, om foranstaltninger knyttet til undersøgte mål, der tidligere er blevet vurderet som opfyldt, eventuelt er blevet omgjort efter betalingen.			Kommissionen ajourførte sin strategi for efterfølgende revisioner med bestemmelser om kontrol vedrørende omgørelse.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 2: På grundlag af erfaringerne med gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten bør Kommissionen kontrollere, at de vurderede planer klart definerer alle milepæle og mål og fastsætter milepæle og mål vedrørende alle centrale elementer i foranstaltningerne.	✓		Ved vores 2025-revision konstaterede vi seks tilfælde af vagt definerede milepæle/mål, som øgede risikoen for, at vurderingen af milepælenes/målenes opfyldelse blev mere skønsmæssig (jf. punkt ***11.53***). Vi konstaterede også syv tilfælde, hvor ikke alle elementer af en reform eller investering var omfattet af milepæle eller mål, eller hvor gennemførelsen ikke var omfattet af en milepæl eller et mål (jf. punkt ***11.51***).
2023	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør anvende strengere kriterier for vurdering af overholdelsen af støtteberettigelsesperioden.	✗	✗	Ikke accepteret og ikke gennemført.
	Anbefaling 2: Kommissionen bør fastlægge specifikke kriterier for vurdering af støtte, som træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter.	✓		Bilag III til årsrapporten for 2024 om genopretnings- og resiliensfaciliteten indeholder de kriterier, som Kommissionen anvender til at vurdere, om støtte træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter.
	Anbefaling 3: Kommissionen bør afhjælpe de resterende svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer.	✓		Antallet af udestående henstillinger vedrørende kritiske eller meget vigtige revisionsresultater er faldet fra 136 i 2025 til 25 i 2026 (jf. punkt ***11.26***). Vi rapporterede imidlertid, at visse medlemsstater har vedvarende svagheder i deres kontrolsystemer, som f.eks. systemerne til sikring af overholdelse af EU-regler og nationale regler (jf. punkt ***11.32-11.37***).
	Anbefaling 4: Kommissionen bør give sikkerhed for, at medlemsstaternes kontrolsystemer fungerer effektivt.	✗	✗	Ikke accepteret og ikke gennemført.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2024	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør udvide dækningen af de kontroller, der foretages i forbindelse med foreløbige vurderinger.			Ved vores 2025-revision konstaterede vi 40 tilfælde, hvor Kommissionen havde foretaget begrænset kontrol (jf. punkt ***11.22***).
	Anbefaling 2: Kommissionen bør adressere medlemsstaternes forsinkede gennemførelse af dens revisionshenstillinger.			Det samlede antal udestående og meget vigtige henstillinger er faldet, men fristen blev overskredet for 64 % af de udestående henstillinger angående kritiske og meget vigtige revisionsresultater vedrørende medlemsstaternes kontrolsystemer (jf. punkt ***11.26***).

Kilde: Revisionsretten.

Kapitel 12

Opfølgning på anbefalingerne i vores særberetninger fra 2022

Indhold

	Punkt
Indledning	**12.1.-12.3.**
Kort beskrivelse	**12.1.**
Omfang og metode	**12.2.-12.3.**
Bemærkninger	**12.4.-12.17.**
Andelen af anbefalinger, som er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, er stort set uændret	**12.4.-12.5.**
74 % af anbefalingerne til Europa-Kommissionen er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender	**12.6.-12.10.**
78 % af anbefalingerne til andre reviderede enheder er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender	**12.11.-12.13.**
Andelen af rettidigt gennemførte anbefalinger er steget en smule	**12.14.-12.15.**
Graden af gennemførelse og rettidighed er højest for anbefalinger, der vedrører politik- eller *program*udformningsfasen	**12.16.-12.17.**
Konklusion	**12.18.**
Bilag	
Bilag 12.1 - Opfølgning på anbefalingerne i vores 2022-særberetninger - Europa-Kommissionen	
Bilag 12.2 - Opfølgning på anbefalingerne i vores 2022-særberetninger - andre reviderede enheder	

Indledning

Kort beskrivelse

12.1. Hvert år undersøger vi, i hvilket omfang de reviderede enheder har truffet foranstaltninger som reaktion på de anbefalinger, vi fremsatte tre år tidligere. Denne opfølgning er et vigtigt trin i revisionscyklussen. Den giver feedback om, hvorvidt de reviderede enheder har truffet de foranstaltninger, vi anbefalede, og adresseret de spørgsmål, vi rejste. Den er også vigtig for udformningen og planlægningen af vores fremtidige revisionsarbejde og overvågningen af risici.

Omfang og metode

12.2. I år analyserede vi anbefalingerne fra alle de 28 særberetninger, vi offentliggjorde i 2022. Vi fulgte op på i alt 226 anbefalinger, hvoraf 194 (86 %) var rettet til Europa-Kommissionen. De resterende 32 (14 %) var rettet til Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions Domstol, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret.

12.3. Vi foretog vores opfølgningsarbejde på grundlag af dokumentgennemgange og samtaler med de reviderede enheder. For at sikre en rimelig og afbalanceret gennemgang sendte vi derefter vores resultater til de reviderede enheder og tog hensyn til deres svar i vores endelige analyse. For at undgå gentagelser er anbefalingerne opført under de reviderede enheder, som de primært var rettet til. Resultaterne af vores arbejde afspejler situationen pr. udgangen af april 2026.

Bemærkninger

Andelen af anbefalinger, som er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, er stort set uændret

12.4. For fire af de 226 anbefalinger, vi fulgte op på, var gennemførelsesfristen endnu ikke nået på tidspunktet for vores opfølgning. Af de resterende 222 anbefalinger havde de reviderede enheder gennemført 165 (74 %) fuldt ud eller i de fleste henseender (jf. ***figur 12.1***). Denne andel er næsten den samme som sidste år (76 %).

12.5. Andelen af anbefalinger, der ikke er gennemført, ligger uændret på 6 %. I ca. en tredjedel af de tilfælde, hvor de reviderede enheder ikke havde gennemført vores anbefalinger, skyldtes det, at de ikke havde accepteret dem. I to tilfælde (1 %) var vi ikke i stand til at drage en konklusion, fordi anbefalingerne var knyttet til omstændigheder, der endnu ikke var indtruffet[1]. ***Bilag 12.1*** viser gennemførelsesstatus for anbefalingerne til Kommissionen, mens ***bilag 12.2*** fokuserer på anbefalingerne til andre reviderede enheder. Bilagene indeholder desuden korte beskrivelser af de forbedringer, der er sket, og de resterende svagheder.

Figur 12.1 - De reviderede enheders gennemførelse af anbefalingerne i vores særberetninger fra 2022 og 2021

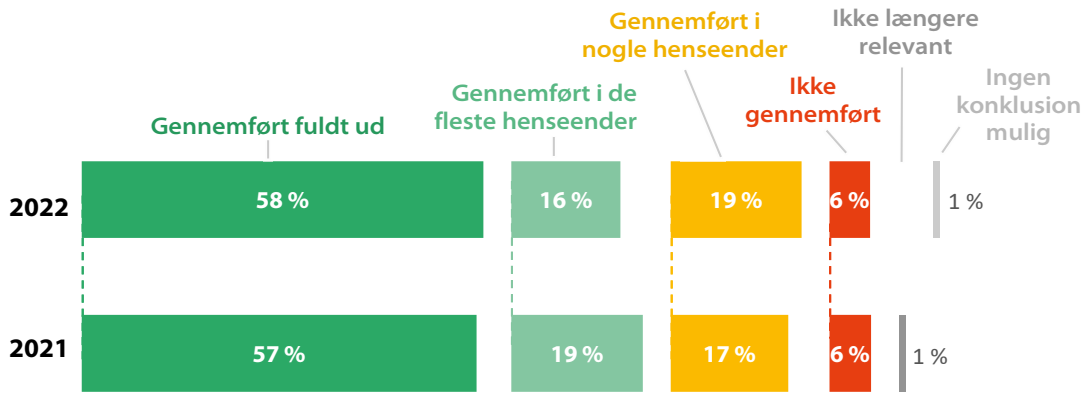

Kilde: Revisionsretten.

[1] Jf. ***bilag 12.1*** for oplysninger om anbefaling 1 a) og 2 b) i særberetning 25/2022.

74 % af anbefalingerne til Europa-Kommissionen er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender

12.6. For fire af de 194 anbefalinger, vi fremsatte til Kommissionen i 2022, var gennemførelsesfristen endnu ikke nået på tidspunktet for vores opfølgning. Af de resterende 190 anbefalinger havde Kommissionen gennemført 110 (58 %) fuldt ud - vi giver et eksempel herpå i ***tekstboks 12.1*** - og 30 (16 %) i de fleste henseender. I forhold til sidste år er den samlede andel anbefalinger, der er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, faldet fra 77 % til 74 %.

Tekstboks 12.1

Eksempel på en anbefaling, som Kommissionen har gennemført fuldt ud

I særberetning 01/2022 om EU's støtte til retsstatsprincippet på Vestbalkan anbefalede vi Kommissionen at bistå civilsamfundsorganisationer og uafhængige medieorganisationer, så de kan udvikle skræddersyede værktøjer til at overvåge, hvordan korruptionen udvikler sig. Denne anbefaling blev accepteret af Kommissionen, som derefter støttede regionale initiativer til bekæmpelse af korruption, f.eks. gennem kontrakten "Integrity Watch in the Western Balkans and Turkey: civil society combating corruption with political integrity data". Kommissionens støtte vil give vagthunde i statslige myndigheder, civilsamfundet og medierne mulighed for ved anvendelse af åbne data at forebygge og opdage risici for politisk korruption.

Kilde: © Proxima Studio, stock.adobe.com.

12.7. Kommissionen havde desuden gennemført 35 anbefalinger (18 %) i nogle henseender, mens 13 (7 %) slet ikke var gennemført (*figur 12.2*). I forhold til sidste år er andelen af anbefalinger, der ikke er gennemført, steget fra 4 % til 7 %.

Figur 12.2 - Gennemførelsen af anbefalingerne til Kommissionen i vores særberetninger fra 2022 og 2021

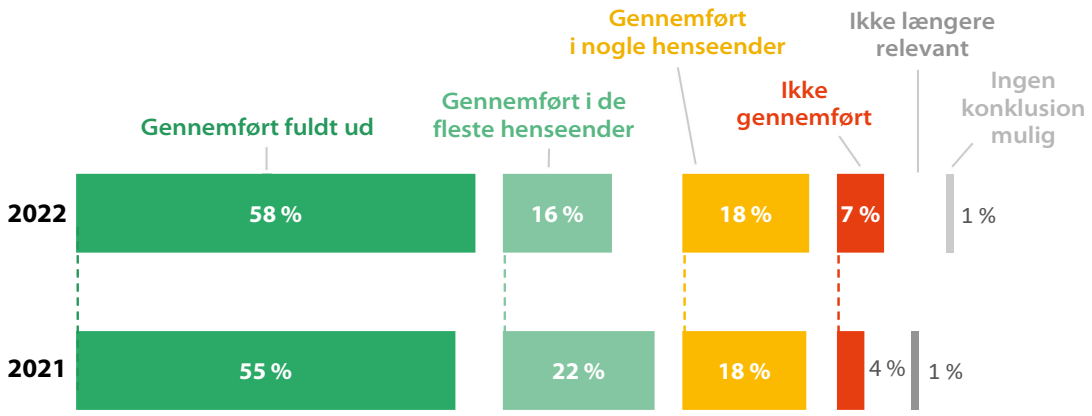

Kilde: Revisionsretten.

12.8. Vi måler gennemførelsen af anbefalingerne i forhold til, hvad vi anbefalede, mens Kommissionen måler den i forhold til, hvad den accepterede. Som følge heraf er Kommissionen somme tider uenig i vores vurdering af, hvorvidt og i hvilket omfang anbefalingerne er gennemført. Hvis Kommissionen mener, at en anbefaling er fuldt gennemført, standser den normalt sin opfølgning, selv om vi har en anden vurdering af gennemførelsesgraden. De anbefalinger, vi har betegnet som udestående i vores to seneste opfølgninger (denne gang vedrørende vores særberetninger fra 2020 og 2021), fortsætter vi med at overvåge ved at analysere data fra Kommissionen, men vi foretager ikke nærmere undersøgelser.

12.9. I år omfattede denne kontrol således 89 anbefalinger i vores særberetninger fra 2020 og 92 anbefalinger i vores særberetninger fra 2021, som vi ved opfølgningerne i vores årsberetninger for 2023 og 2024 havde betegnet som udestående[2]. Kommissionen havde ifølge sin egen database ikke truffet yderligere foranstaltninger vedrørende 133 af disse 181 anbefalinger (*figur 12.3*). 18 af disse 133 anbefalinger accepterede Kommissionen ikke i sine svar til særberetningerne. De resterende 115 anbefalinger anså den som fuldt gennemført ved de seneste to års opfølgninger, selv om vi havde en anden opfattelse.

[2] Årsberetningen for 2023, punkt 3.73-3.76, og årsberetningen for 2024, punkt 12.10-12.12.

Figur 12.3 - Opfølgning på de anbefalinger i særberetninger fra 2020 og 2021, som ikke var fuldt gennemført af Kommissionen ved de seneste to års opfølgninger

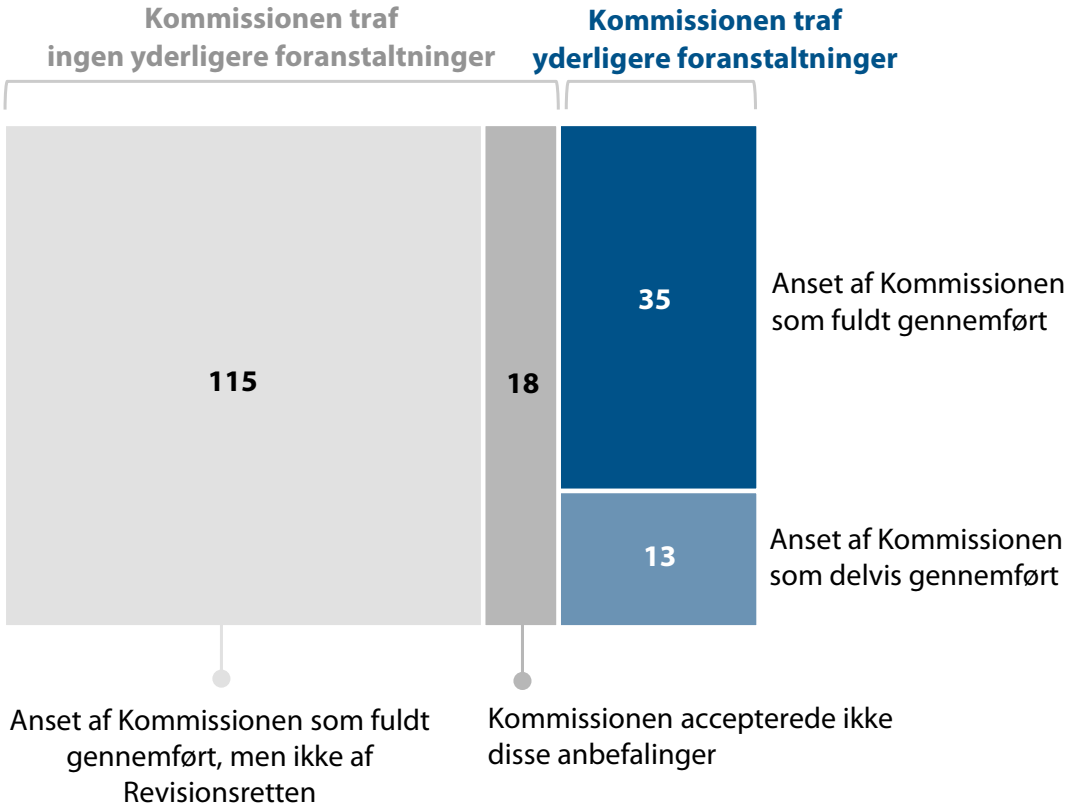

Kilde: Revisionsretten.

12.10. Kommissionen har truffet yderligere foranstaltninger vedrørende de resterende 48 anbefalinger, der ikke var fuldt gennemført. Den mener nu, at den har fuldført gennemførelsen af 35 af disse 48 anbefalinger.

78 % af anbefalingerne til andre reviderede enheder er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender

12.11. Særberetning 04/2022, 05/2022, 06/2022, 13/2022 og 18/2022 indeholdt i alt 32 anbefalinger til andre reviderede enheder end Europa-Kommissionen (punkt ***12.2***).

12.12. Disse reviderede enheder har gennemført 20 anbefalinger (62 %) fuldt ud (vi giver et eksempel i ***tekstboks 12.2***), 5 (16 %) i de fleste henseender og 7 (22 %) i nogle henseender.

Tekstboks 12.2

Eksempel på en anbefaling, som en anden revideret enhed har gennemført fuldt ud

I særberetning 18/2022 om EU-institutionernes reaktion på covid-19 anbefalede vi Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol at videreføre udrulningen af papirløse arbejdsgange og udvide anvendelsen af elektroniske signaturer. Denne anbefaling blev accepteret af alle institutionerne, hvilket førte til en betydelig stigning i anvendelsen af kvalificerede elektroniske signaturer ved hjælp af EU Sign. Europa-Parlamentet bruger ikke EU Sign, men har siden 2022 anvendt avancerede elektroniske signaturer i vidt omfang, og dets indførelse af kvalificerede elektroniske signaturer i 2023 vil forbedre de digitale procedurer yderligere.

Kilde: © WrightStudio, stock.adobe.com.

12.13. I forhold til sidste år er den samlede andel anbefalinger, der er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, steget fra 75 % til 78 %, mens den samlede andel anbefalinger, der er gennemført i nogle henseender eller slet ikke er gennemført, er faldet en smule - fra 23 % til 22 % (***figur 12.4***).

Figur 12.4 - Gennemførelsen af anbefalingerne til andre reviderede enheder end Kommissionen i vores særberetninger fra 2022 og 2021

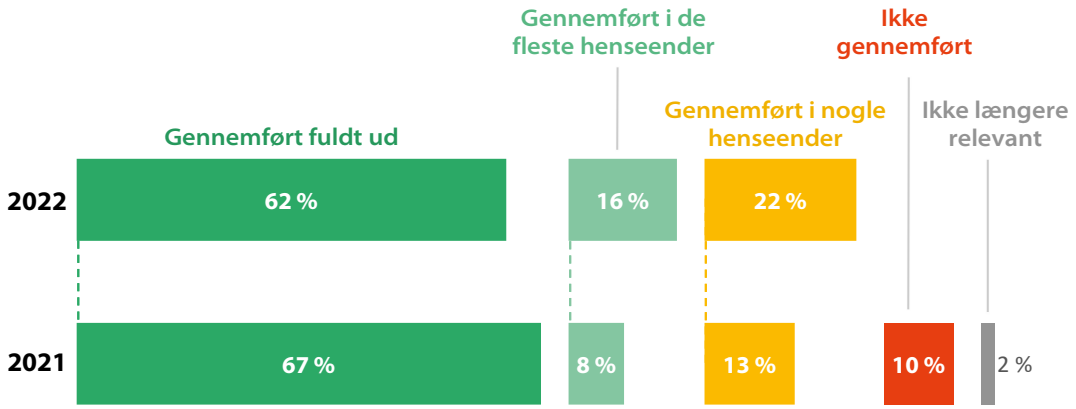

Kilde: Revisionsretten.

Andelen af rettidigt gennemførte anbefalinger er steget en smule

12.14. Tidsrammerne for anbefalingernes gennemførelse drøftes og aftales med de reviderede enheder og fastsættes i vores særberetninger.

12.15. I forhold til sidste år er andelen af rettidigt gennemførte anbefalinger steget fra 56 % til 60 %, mens andelen af anbefalinger med forsinkede foranstaltninger er faldet fra 38 % til 34 % (*figur 12.5*).

Figur 12.5 - Rettidigheden af de reviderede enheders foranstaltninger vedrørende anbefalingerne i vores særberetninger fra 2022 og 2021

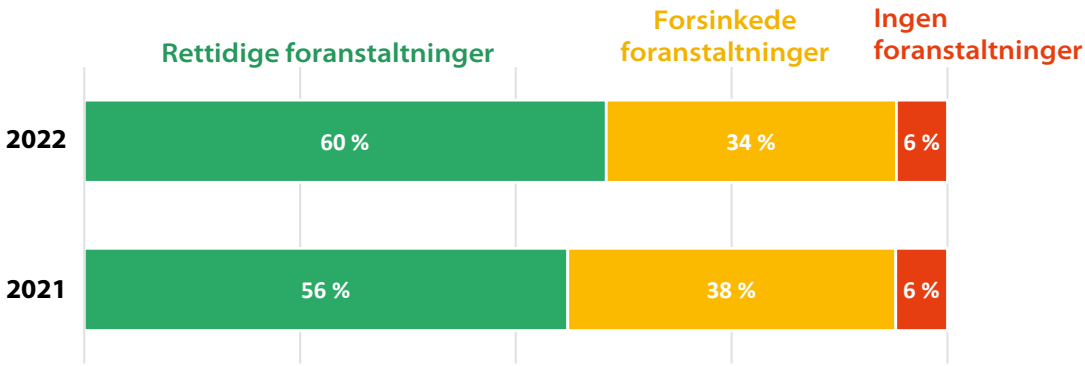

Kilde: Revisionsretten.

Graden af gennemførelse og rettidighed er højest for anbefalinger, der vedrører politik- eller *program*udformningsfasen

12.16. Vi klassificerede anbefalingerne fra vores 2022-særberetninger efter, hvilken fase i politikcyklussen de fokuserer på: udformningsfasen, gennemførelsesfasen eller kontrolfasen (overvågning og evaluering). Dette gav os mulighed for at analysere, om der mellem de tre politikfaser er forskelle med hensyn til graden af accept og gennemførelse af vores anbefalinger og rettidigheden af de korrigerende foranstaltninger, som de reviderede enheder træffer som reaktion på vores anbefalinger.

12.17. Ca. halvdelen af anbefalingerne adresserer svagheder i gennemførelsesfasen (45 %), mens en fjerdedel adresserer svagheder i udformningsfasen (27 %) og en fjerdedel adresserer svagheder i kontrolfasen (28 %). Graden af accept er temmelig ensartet på tværs af politikfaserne (fra 95 % til 98 %). Andelen af anbefalinger, som er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, er højest vedrørende udformningsfasen (78 %). Rettidigheden af de reviderede enheders foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger er markant lavere vedrørende gennemførelsesfasen og kontrolfasen (57 %) end vedrørende udformningsfasen (70 %). De detaljerede resultater af vores analyse vises i ***figur 12.6***.

Figur 12.6 - Grader af accept, gennemførelse og rettidighed vedrørende politikcyklussens forskellige faser

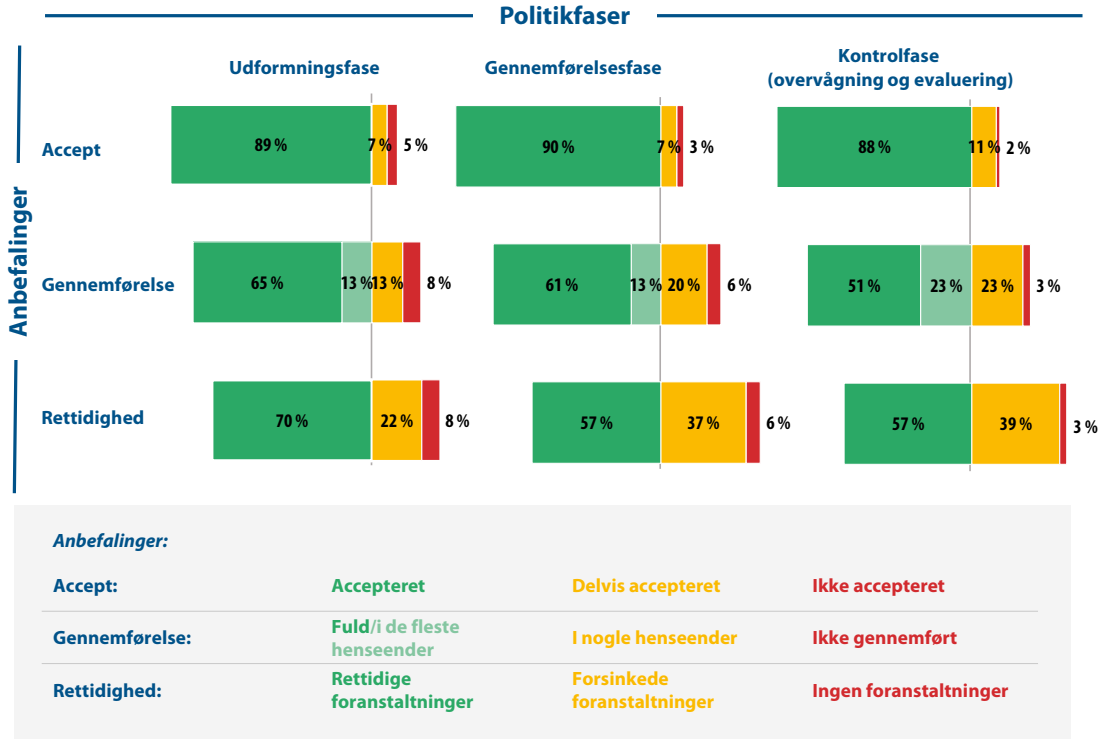

Note: I figurerne vises tallene uden decimaler af hensyn til læsbarheden, hvilket kan medføre afrundingsforskelle.

Kilde: Revisionsretten.

Konklusion

12.18. Vi konkluderer, at 74 % af de anbefalinger, vi fremsatte i vores særberetninger fra 2022, er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender (sidste år: 76 %). Andelen af rettidigt gennemførte anbefalinger er steget fra 56 % sidste år til 60 % i år. Ca. halvdelen (45 %) af anbefalingerne omhandler politikkers eller programmers gennemførelsesfase. Den højeste grad af gennemførelse (78 %) og rettidighed (70 %) er opnået vedrørende de anbefalinger, der omhandler udformningsfasen.

Bilag

Bilag 12.1 - Opfølgning på anbefalingerne i vores 2022-særberetninger - Europa-Kommissionen

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

Rettidighed: rettidig; forsinket; fristen ikke udløbet; ingen opfølgningsforanstaltninger; ingen vurdering af rettidighed.

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 01/2022 "EU's støtte til retsstatsprincippet på Vestbalkan - Trods indsatsen er der stadig grundlæggende problemer"	1	72				
	2 a)	75				
	2 b)	75			Kommissionen støtter civilsamfundsorganisationer (CSO'er) og medieorganisationer via EU's civilsamfundsfacilitet og medieprogrammet for Vestbalkan og Tyrkiet. De samlede midler, der er afsat til faciliteten, er steget betydeligt fra 48,1 million euro om året i perioden 2014-2020 til 70,18 millioner euro om året i perioden 2021-2027. Kommissionen udsendte retningslinjer for EU-støtte til civilsamfundet i udvidelsesregionen (2021-2027) med sigte på at bistå EU's personale med at udforme og gennemføre EU-støtte til civilsamfundet. Hvert år foretages der en vurdering af disse retningslinjer. Den finansielle støtte er således øget, men den fremlagte dokumentation viser ikke, om den ydes som langsigtet	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					støtte til CSO'er og uafhængige medieorganisationer på en måde, der ikke udelukkende er baseret på projektfinansiering.	
	2 c)	75	✓			
	2 d)	75	✓			
	3	77	✓			
	4 a)	80	✓			
	4 b)	80	✓			
	4 c)	80	✓			
SB 02/2022 "Energieffektivitet i virksomheder - Der er opnået visse energibesparelser, men der er svagheder i planlægningen og projektudvælgelsen"	1 a)	125	✗	✗	Der foretages stadig ingen systematisk vurdering af det potentielle bidrag fra EU-midler, der i programmeringsfasen investeres i energieffektivitet i virksomheder, og der er heller ingen struktureret forbindelse mellem tildelingerne under samhørighedspolitikken og de finansieringsbehov, der er angivet i de nationale energi- og klimaplaner. Som følge heraf baseres programmeringsbeslutninger fortsat primært på medlemsstaternes egne begrundelser, uden at der foretages en vurdering på EU-plan af, om omfanget og udformningen af de planlagte investeringer i energieffektivitet i virksomheder i tilstrækkelig grad imødekommer de konstaterede behov.	✗
	1 b)	125	✓			
	2	134	✓			

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 03/2022 "5G-udrulningen i EU - Udrulningen af net er forsinket, og der er stadig uafklarede sikkerhedsspørgsmål"	1 a)	83	✓		Kommissionen har taget de første skridt, men der findes stadig ingen fælles EU-dækkende definition af den forventede servicekvalitet i 5G-nettene, f.eks. med krav vedrørende minimumshastighed og maksimal latenstid.	
	1 b)	83	✓			
	1 c)	83	✓			
	2 a)	91	✓			
	2 b)	91	✓			
	2 c)	91	✓		Kommissionen har sammen med medlemsstaterne vurderet, hvilke aspekter af 5G-netsikkerhed der bør underlægges krav, som det er muligt at håndhæve. I begyndelsen af 2026 foreslog Kommissionen en revideret forordning om cybersikkerhed, som fastsætter en mekanisme til håndtering af strategiske risici i forsyningskæder inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT). Kommissionen har til hensigt at offentliggøre gennemførelsesretsakter med krav, som det er muligt at håndhæve; disse gennemførelsesretsakter er dog endnu ikke vedtaget.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	3 a)	93			Kommissionen overvågede og rapporterede regelmæssigt om medlemsstaternes foreslåede eller vedtagne retlige rammer for, hvor lang tid mobilnetoperatører skal have til at udskifte udstyr fra højrisikoleverandører. De finansielle omkostninger ved at udskifte 5G-udstyr fra højrisikoleverandører blev analyseret i *konsekvensanalysen* af den reviderede forordning om cybersikkerhed. Der mangler dog oplysninger, fordi ikke alle medlemsstater har truffet foranstaltninger vedrørende alle relevante spørgsmål, og der er ingen specifikke oplysninger om, hvordan mobilnetoperatørernes omkostninger til udskiftning af 5G-udstyr, der er indkøbt fra højrisikoleverandører, skal behandles.	
	3 b)	93				
SB 04/2022 "Investeringsfonde - EU's foranstaltninger har endnu ikke skabt et ægte indre marked til gavn for investorerne"	1 a)	129			Kommissionen gennemførte en målrettet høring for at indsamle feedback fra interessenter om hindringer for de finansielle markeders integration i EU. Kommissionen fremlagde den 4. december 2025 pakken om opsparings- og investeringsunionen, som delvist ændrer direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde og direktivet om institutter for kollektiv investering i værdipapirer, og som skaber forbedringer, navnlig inden for grænseoverskridende distribution og tilsynsmæssig *konvergens*. Det nylige kompromis om strategien for detailinvesteringer blev understøttet af yderligere tre konsekvensanalyser. Den målrettede høring vedrørte specifikke hindringer for grænseoverskridende aktiviteter som følge af den lovgivningsmæssige ramme, som ikke er fuldt harmoniseret. Strukturelle drivkræfter - såsom efterspørgsel, distributionsnet og tilsynssystemer - blev enten ikke taget i betragtning eller kun taget delvist i betragtning. Pakken om opsparings- og investeringsunionen bidrager kun delvist til en mere effektiv opfyldelse af målene for et indre marked for investeringsfonde, fordi den ikke tackler de	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					strukturelle drivkræfter, der øger hjemstedskoncentrationen, f.eks. tilsynssystemer eller klynger af fondsforvaltere. Desuden findes mange bestemmelser stadig i direktiver snarere end i forordninger.	
	1 b)	129			Kommissionen forbedrede ikke indikatorerne til måling af investeringsfondes *resultater* i forvaltningsplanen for 2025 fra Generaldirektoratet for Finansiel Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen (GD FISMA). Planens eneste nye indikator giver ingen merværdi med hensyn til at vurdere, om Kommissionens lovgivningsmæssige ramme har opfyldt de tilsigtede mål i investeringsfondssektoren.	
	2 a)	132				
	3 a)	134			Kommissionens forslag vedrørende strategien for detailinvesteringer førte til bedre omkostningsoplysninger og større gennemsigtighed. Forslaget havde til formål at begrænse tilskyndelser og understregede det allerede eksisterende princip om "kundens bedste interesse". Tilskyndelser er blevet forbudt i forbindelse med betalinger for ordreflow, hvilket hovedsagelig er relevant for virksomheder, der blot udfører ordrer (udelukkende udførelse). Rådgivende mæglere kan fortsat sælge produkter med høje gebyrer. I sit forslag foreslog Kommissionen desuden at forbyde tilskyndelser i visse kanaler og indføre stærkere forpligtelser vedrørende kundens bedste interesse, mens fælleslovgiverne indførte en ny tilskyndelsestest i den foreløbige aftale om strategien, som gør det muligt stadig at anvende tilskyndelser, hvis det er berettiget (konkret fordel).	
	5 a)	138				
	5 b)	138				

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 05/2022 "Cybersikkerhed i EU's institutioner, organer og agenturer - Beredskabsniveauet står samlet set ikke mål med truslerne"	1 a)	98	✓			
	1 b)	98	✓			
	1 c)	98	✓			
	1 d)	98	✓			
	1 e)	98	✓			
	1 f)	98	✓			
	1 g)	98	✓			
	2 a)	99	✓			
	2 b)	99	✓			
	2 c)	99	✓			
SB 06/2022 "Intellektuelle ejendomsrettigheder i EU - Beskyttelsen er ikke fuldstændig vandtæt"	1 a)	96	✓			
	1 b)	96	✓		Kommissionen udvidede anvendelsesområdet for rettigheder vedrørende registrerede design, så det omfatter forfalskede varer, der passerer gennem EU eller indføres under toldprocedurer. Den fastsatte imidlertid ikke en interventionstærskel for toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og udvidede heller ikke definitionen af småforsendelser, sådan som vi anbefalede.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2	97	✓	✗	I forbindelse med sin evaluering i henhold til artikel 210 i forordning (EU) 2017/1001 fremlagde Kommissionen ingen dokumentation for, at den havde foretaget en vurdering af forvaltningsordningerne og manglen på en klar metode til fastsættelse af gebyrer.	✗
	4	100	✓	▨		⚠
	5 a)	101	✓	▨	Med henblik på at gennemføre anbefalingen iværksatte Kommissionen adskillige undersøgelser og evalueringer og nedsatte adskillige arbejdsgrupper. Resultaterne heraf vil danne grundlag for fremtidig lovgivning. Udkastet til forslaget til en kontrolstrategi baseret på IPR-risikostyring er imidlertid stadig under behandling.	⚠
	5 b)	101	✓	▨		⚠
	5 c)	101	✓	✗	Kommissionen iværksatte en undersøgelse med henblik på at standardisere de relevante rapporteringsaktiviteter, men rapporten foreligger ikke endnu, og Kommissionen har ikke indledt lovgivningsproceduren.	✗
SB 07/2022 "SMV-internationaliserings-instrumenter - et stort antal støtteforanstaltninger, men de er ikke fuldt ud sammenhængende eller samordnede"	1 a)	90	✓	▨		✓
	1 b)	90	✓	▨		✓
	1 c)	90	✓	▨		✓
	1 d)	90	✓	▨		✓
	2 a)	90	✓	▨		⚠
	2 b)	90	✓	▨		⚠

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2 c)	90	✓			
	2 d)	90	✓			
	3 a)	90	✓		Der er fastsat *nøgleresultatindikatorer* (KPI'er) for projekterne under Startup Europe-initiativet. Men manglen på sammenhængende KPI-rapporteringspraksis og langsigtet overvågning gør det vanskeligt at vurdere startupvirksomhederne på projektniveau og Startup Europe-initiativets samlede *effektivitet* og bæredygtighed.	
	3 b)	90	✓			
	3 c)	90	✓		Som del af indkaldelsernes udvælgelseskriterier er der indført kriterier til måling af startupvirksomheders bidrag til vækst og jobskabelse i EU. P.t. mangler der dog kriterier til måling af, i hvilket omfang en foreslået startupvirksomhed vil drage fordel af at deltage i det finansierede projekt - navnlig med hensyn til fuldt ud at udvikle sit potentiale og sin konkurrenceevne.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 08/2022 "EFRU-støtte til SMV'ers konkurrenceevne - Svagheder i støttens udformning svækker finansieringens effektivitet"	1 a)	80	✓			
	1 b)	80	✓			
	1 c)	80	✓			
	2 a)	80	✗	✗	Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling. Den har ikke opfordret medlemsstaterne til at ændre udvælgelsesprocedurerne under *Den Europæiske Fond for Regionaludvikling* (EFRU) - navnlig vedrørende *tilskuds*finansiering - for at sikre, at projekter kun udvælges ved en ikkekonkurrencebaseret proces, når det er berettiget, og den har heller ikke støttet medlemsstaterne i at gøre dette.	
	2 b)	80	✓			
	3 a)	80	✓			
	3 b)	80	✓			
SB 09/2022 "Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020 - Ikke så store som rapporteret"	1	58	✓		Kommissionen offentliggjorde i januar 2026 en undersøgelse om udgiftssporing for så vidt angår den fælles landbrugspolitiks bidrag til at opfylde klimamålene. Undersøgelsen viser, at udgifterne overvurderes med 24 % ved brug af den nuværende klimasporingsmetode i forhold til den metode, der blev udviklet i forbindelse med undersøgelsen, men Kommissionen besluttede ikke at foretage nogen justeringer.	
	2 a)	60	✗	✗	Kommissionen hverken accepterede eller gennemførte anbefalingen om at identificere og rapportere om de EU-udgifter, der har en potentielt negativ indvirkning på klimaet.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2 b)	60				
	2 c)	60				
	3	63			I sine *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter* for 2023 og 2024 rapporterede Kommissionen tal vedrørende indikatorer for energieffektivitetsbesparelser, undgåede emissioner og installeret kapacitet inden for vedvarende energi. Ingen af de rapporterede tal i de årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter tager imidlertid højde for den fælles landbrugspolitik, som står for en væsentlig del af EU's klimaudgifter. Der tages heller ikke højde for EU-udgifternes negative indvirkning på klimaet.	
SB 10/2022 "Leader og lokaludvikling styret af lokalsamfundet fremmer lokalt engagement, men yderligere fordele er stadig ikke tilstrækkeligt påvist"	1 a)	84				
	1 b)	84				
	1 c)	84				
	1 d)	84				
	1 e)	84			Kommissionen offentliggjorde i 2023 en evalueringsstøtteundersøgelse om omkostninger og fordele ved gennemførelsen af Leader. Leader er en tilgang til udvikling af landdistrikter, hvor lokalsamfundene inddrages i udformningen og gennemførelsen af strategier og tildelingen af ressourcer. I evalueringens afgrænsningsfase blev det aftalt, at det skulle vurderes, i hvilket omfang Leadermidler finansierede lovbestemte opgaver varetaget af EU-organer og nationale, regionale eller lokale organer, men dette blev ikke gjort på en systematisk eller kvantitativ	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					måde, fordi der manglede tilstrækkelig detaljerede og sammenlignelige data.	
	2	84			Kommissionen har iværksat to evalueringer: én vedrørende samhørighedspolitikken og én vedrørende *Den Europæiske Hav- og Fiskerifond* (EHFF). Baseret på den tilgængelige dokumentation (f.eks. den offentliggjorte evaluering af samhørighedspolitikken, kommissoriet for denne evaluering og publikationerne fra fiskeri- og akvakulturnetværket for overvågning, evaluering og lokal støtte (FAMENET) vedrørende EHFF-evalueringen) vurderer vi, at evalueringerne kun dækker nogle af de aspekter, der er beskrevet i anbefaling 1 a)-e). EHFF-evalueringen er endnu ikke offentliggjort.	
SB 11/2022 "Beskyttelse af EU-budgettet - Bedre anvendelse af sortlistning er nødvendig"	1	90				
	2 1)	93				
	2 2)	93			Kommissionen har gjort fremskridt med hensyn til at styrke det overordnede tilsyn med systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) ved at oprette mekanismer til overvågning af oplysninger fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og formalisere den centrale kontrol ved hjælp af de ændrede interne regler. Det er en betydelig forbedring, at tilsyn er blevet integreret i de interne regler, da det sikrer ansvarlighed og konsekvens i forbindelse med udelukkelsesrelaterede beslutninger. Etableringen af systemer til overvågning vedrørende OLAF's og EPPO's henstillinger sikrer en mere systematisk og evidensbaseret opfølgningsproces. Trods disse forbedringer er der stadig betydelige svagheder. Kommissionen har navnlig ikke påvist, at den har foretaget overordnet overvågning af nogen af de væsentlige datakilder, der specifikt er nævnt i anbefalingen, herunder registreringer i systemet	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), endelige revisionsresultater, konkurrenceafgørelser og underretninger fra gennemførelsespartnere. Kommissionen forklarede os, at anvendelsen af disse kilder - i overensstemmelse med den decentraliserede forvaltning af EU-budgettet - primært henhører under de *anvisningsberettigedes* ansvar, men den har ikke påvist, hvordan der føres overordnet tilsyn med deres anvendelse for at sikre, at potentielle EDES-sager identificeres konsekvent på tværs af tjenestegrenene. Disse mangler begrænser Kommissionens evne til at identificere potentielle udelukkelsessager korrekt og udgør en grundlæggende mangel i gennemførelsen af anbefaling 2 2). EPPO's overvågningsramme blev fastlagt for nylig, og den første overvågning blev gennemført i 2025, men dens effektivitet i praksis er endnu ikke blevet dokumenteret.	
	2 3)	93			Kravet om kontrol af EDES-databasen i flere forskellige udbudsfaser og de indbyggede advarsler i *ABAC*-regnskabssystemet (og senere i *SUMMA*) afspejler en systematisk tilgang til at afbøde risiciene for indgåelse af kontraktlige aftaler med udelukkede enheder. De detaljerede interne vejledningsdokumenter viser, at disse kontroller er blevet institutionaliseret og nu er indarbejdet som beskyttelsesforanstaltninger i den ajourførte vejledning og det nye SUMMA-system, men Kommissionen har ikke indført væsentlige nye efterfølgende kontroller ud over dem, der allerede var indført på tidspunktet for vores revision. Kommissionen har udviklet en webtjeneste, som skal lette adgangen til EDES-databasen via eksterne systemer, men denne funktion er ikke operationel i praksis. Desuden er der endnu ikke sikret øget analytisk kontrol og effektive sammenkoblinger med andre institutionelle værktøjer.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2 4)	93			Kommissionen har udarbejdet retningslinjer vedrørende driften af EDES og ydet klarere støtte til de anvisningsberettigede, navnlig vedrørende OLAF-relaterede procedurer. Vejledningen fra 2024 om anvendelsen af OLAF's rapporter har til formål at sikre, at de anvisningsberettigede håndterer oplysninger på EU-plan på en konsekvent og gennemsigtig måde. Samlet set styrker disse foranstaltninger systemets generelle forvaltning og ansvarlighed og udgør meningsfulde fremskridt på det område, der er omfattet af anbefalingen. Trods disse resultater er anvendelsesområdet for den formelle vejledning fortsat hovedsagelig begrænset til OLAF-relaterede procedurer inden for EDES. Med hensyn til de resterende datakilder på EU-plan (såsom IMS-registreringer, EPPO-sager, revisionsresultater, konkurrencesager eller underretninger fra gennemførelsespartnere) baserer Kommissionen sig på allerede eksisterende *ad hoc*-ordninger, som ikke er blevet standardiseret i en sammenhængende ramme. Anbefalingens mål om at sikre omfattende standardprocedurer for datakilder på EU-plan er således endnu ikke opfyldt fuldt ud.	
	2 5)	93			Kommissionen har gjort fremskridt med hensyn til at institutionalisere kendskabet til EDES. Lanceringen af den årlige EDES-workshop og EDES-ekspertplatformen markerer en overgang fra *ad hoc*-bevidstgørelsesinitiativer til en mere struktureret, bæredygtig og samarbejdsbaseret tilgang for internt involverede. Der er gjort betydelige fremskridt internt i Kommissionen, men der foreligger ikke dokumentation for, at der er gennemført oplysningsaktiviteter for gennemførelsespartnere under indirekte forvaltning, og der er kun i begrænset omfang gennemført sådanne aktiviteter for medlemsstaternes myndigheder. Da disse grupper forvalter store dele af EU-budgettet, udgør deres fuldstændige eller delvise udelukkelse	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					fra oplysningsindsatsen en grundlæggende svaghed i gennemførelsen af anbefalingen.	
	3	95	✓		Ved at ajourføre forvaltningserklæringsmodellen og *bidragsaftale*skabelonerne har Kommissionen styrket den formelle ramme og sikret, at partnerne bliver mindet om deres forpligtelse til at indberette tilfælde af *svig*, uregelmæssigheder og udelukkelsessituationer. Kommissionen forlader sig på partnernes administrative autonomi og har ikke suppleret denne tilgang med overvågnings- eller verifikationsaktiviteter til sikring af, at partnerne opfylder deres forpligtelse til at indberette udelukkelsessituationer.	
	4	96	✓		Kommissionens forslag til revision af *finansforordningen* imødekom anbefalingen ved at udvide EDES til også at omfatte *delt forvaltning* og midler afholdt under direkte forvaltning sammen med medlemsstaterne. Den vedtagne finansforordnings endelige anvendelsesområde vedrørende dette spørgsmål er imidlertid mere begrænset på grund af de kompromiser, Kommissionen måtte indgå med fælleslovgiverne under lovgivningsprocessen.	
	5 1)	97	✓			
	5 2)	97	✓			
	5 3)	97	✓		I henhold til forordning (EU) 2024/2509 skal alle enheder, der gennemfører EU-budgettet, levere relevante data til datamining- og risikovurderingsværktøjet, hvilket har til formål at styrke Kommissionens kapacitet til at identificere risici og beskytte EU-budgettet. Forordningen fastsætter desuden, at det nye værktøj skal indføre en moderne IT-arkitektur, som udnytter *interoperabilitet* og kunstig intelligens og moderniserer den økonomiske forvaltning og tilsynsmekanismerne i hele EU. Kommissionen har endnu	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					ikke færdigudviklet det fælles datamining- og risikovurderingsværktøj. Da værktøjet vil blive anvendt på frivillig basis, kan dets effektivitet desuden være begrænset, indtil potentialet for at håndhæve dets obligatoriske anvendelse er blevet vurderet ved den foreslåede gennemgang i 2027. Værktøjet forventes at være fuldt interoperabelt med de nationale systemer i 2028.	
	5 4)	97			Kommissionen har taget skridt til at fremme koordinering af dataudveksling på organisationsplan, bl.a. ved at afholde regelmæssige arbejdsgruppemøder og målrettede arrangementer såsom *Arachne*-workshoppen i 2025. Disse initiativer har øget bevidstheden om Arachne og skabt et forum, hvor generaldirektoraterne (GD'erne) kan udveksle oplysninger om datarelaterede behov og udviklinger. Trods denne indsats er det centrale datamining- og risikovurderingsværktøj - som understøtter datatilgængelighed og -udveksling på organisationsplan - endnu ikke fuldt udviklet med hensyn til avancerede funktioner og interoperabilitet. GD'ernes anvendelse af værktøjet er således fortsat ujævn, og dataudvekslingen er endnu ikke systematisk eller fuldstændig. Disse begrænsninger er væsentlige, da de skyldes de bredere udfordringer, som vi identificerede i anbefaling 5 3), og påvirker Kommissionens generelle evne til at sikre fyldestgørende datatilgængelighed og -udveksling på organisationsplan.	
	5 5)	97			Den omarbejdede finansforordning udgør en retlig ramme, som styrker Kommissionens indsats for at forbedre datatilgængelighed, integration og risikovurderingsmekanismer på tværs af EU-finansierede programmer. Den fortsatte udvikling af Arachne, som nu indeholder yderligere funktioner og indikatorer, viser et klart engagement i at modernisere det datadrevne finansielle tilsyn. Den omarbejdede finansforordningen etablerer en ramme, som	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					understøtter anvendelsen af digitale, tilgængelige og interoperable data, men Kommissionen har endnu ikke udviklet en omfattende strategi med henblik på at sikre, at nationale data og EU-data om EU-modparter er standardiserede og interoperable, sådan som vi anbefalede. Rammen omfatter endnu ikke specifikke mekanismer eller forvaltningsordninger til koordinering af dataharmonisering på tværs af medlemsstaterne. Interoperabilitetsmålets opfyldelse afhænger således delvis af, i hvor høj grad medlemsstaterne tilpasser deres nationale systemer og udveksler relevante data i et kompatibelt format.	
SB 12/2022 "Holdbarhed inden for udvikling af landdistrikterne - De fleste projekter forbliver i drift i den krævede periode, men der er mulighed for at opnå mere varige resultater"	1	69	✓			
	2 a)	69	✓			
	2 b)	69	✓			
	3 a)	70	✓		Kommissionen anmodede medlemsstaterne om oplysninger for at identificere relevante kilder til information om den fortsatte drift af EU-finansierede projekter. Efter udløbet af den lovbestemte holdbarhedsperiode lykkedes det imidlertid ikke Kommissionen at identificere relevante kilder til information om dette spørgsmål. Ingen medlemsstater gav oplysninger om sådanne kilder.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	3 b)	70	✓	✗	Gennemførelsen af anbefaling 3 a) (om identifikation af relevante kilder til information om den fortsatte drift af EU-finansierede projekter) er en forudsætning for at kunne gennemføre anbefaling 3 b) (om anvendelse af denne information til at udarbejde en liste over risikofaktorer). Eftersom anbefaling 3 a) kun er blevet gennemført i nogle henseender, kunne Kommissionen ikke udarbejde en liste over risikofaktorer ud fra eksempler på mindre holdbare projekter.	✗
SB 13/2022 "Fri bevægelighed i EU under covid-19-pandemien - Begrænsede undersøgelser af kontrollen ved de indre grænser og ukoordinerede foranstaltninger i medlemsstaterne"	1 a)	80	✓			✓
	1 b)	80	✓			✓
	1 c)	80	✓			✓
	1 d)	80	✓			✓
	1 e)	80	✗	✗	Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling og har heller ikke udviklet en klar tilgang til at styrke vurderingen af overholdelsen og anvende sanktioner.	✗
	2	82	✓			✓
	3 a)	83	✓			✓
	3 b)	83	✓			✓

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 14/2022 "Kommissionens reaktion på svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik - Det er på tide at grave dybere"	1 a)	112	✓			
	1 b)	112	✓			
	1 c)	112	✓			
	2 a)	112	✓			
	2 b)	112	✓			
	2 c)	112	✓		Kommissionen har afholdt forskellige udvekslinger med medlemsstaterne om kunstig intelligens og maskinindlæring. Drøftelserne fandt dog sted i en generel sammenhæng (og vedrørte således ikke specifikt den *fælles landbrugspolitik*). Specifikt i forbindelse med den fælles landbrugspolitik har Kommissionen iværksat en horisontal vurdering af svigrisici, som bl.a. omfatter anvendelse af kunstig intelligens og andre avancerede værktøjer i *betalingsorganerne*. Kommissionen har endnu ikke færdiggjort og formidlet den horisontale vurdering af svigrisici. Kommissionens 2024-arbejdsprogram for bekæmpelse af svig omfattede finansiering af *teknisk bistand* med henblik på at støtte nationale eller regionale offentlige myndigheders indkøb af systemer med kunstig intelligens og dataminingværktøjer. Vi har imidlertid ikke fundet dokumentation for, at midlerne til teknisk bistand blev anvendt til at finansiere projekter under den fælles landbrugspolitik.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 15/2022 "*Horisont 2020*-foranstaltningerne til udvidelse af deltagerkredsen var godt udformet, men opnåelsen af bæredygtige forandringer vil hovedsagelig afhænge af de nationale myndigheders indsats"	1 a)	90	✓			
	1 b)	90	✓			
	2	92	✓			
	3	94	✓		Kommissionen vedtog en meddelelse om synergier mellem EFRU-programmer og *Horisont Europa* med henblik på at fremme en integreret tilgang og styrke synergierne mellem Horisont Europa og EFRU og dermed øge effekten af finansieringen til forskning og innovation. Vedrørende den supplerende finansiering til "Teaming for Excellence"-projekter præciseres det i meddelelsen om synergier, at medfinansiering af teamingprojekter er undtaget reglen om, at *statsstøtte* skal meddeles til Kommissionen. Meddelelsen fastsætter også, at der kun skal foretages en enkelt evaluering af projektforslag, som dækker begge dele af et projekt (dvs. Horisont Europa-delen og den del, som er omfattet af en supplerende finansieringskilde, f.eks. et program under samhørighedspolitikken). Meddelelsen indeholder ikke nærmere oplysninger om, hvordan sådanne evalueringer skal foretages i praksis, og definerer heller ikke ansvarsområderne. Desuden præciseres det ikke, hvordan der kan tildeles nationale ressourcer til projekterne om udvidelse af deltagelse og udbredelse af topkvalitet. De andre dokumenter, som Kommissionen fortalte os om - f.eks. den nye skabelon til anmeldelse af supplerende finansiering til teamingprojekter i 2025, dokumentet om status for teamingprojekter og de nye skabeloner til gennemførelsesrapporter - vedrører overvågning og sikring af overholdelse af tilsagn; de har ikke primært til formål at tilskynde *forvaltningsmyndighederne* til at anvende en forenklet procedure for tilskudsgodkendelse, sådan som vi anbefalede.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	4 a)	96	✓			
	4 b)	96	✓			
	4 c)	96	✓		Ved regelmæssigt at ajourføre projektresultaterne på Horisont-resultatplatformen og sikre, at de er offentligt tilgængelige, har Kommissionen øget projekternes synlighed på EU-platformene. *Støttemodtagere*, som modtager støtte under "widerAdvance Facility"-projektet, opfordres til at gøre deres resultater offentligt tilgængelige ved hjælp af sådanne værktøjer. Projektet startede i januar 2025, så det er for tidligt at vurdere dets samlede effekt på projekternes synlighed. I vores særberetning konkluderede vi, at oplysningerne om resultaterne af udvidelsesprojekterne ikke blev ajourført tilstrækkeligt i databasen under Fællesskabets Informationstjeneste for Forskning og Udvikling (CORDIS), og at de kun var delvist pålidelige. Kommissionen har ikke givet oplysninger om, at der er foretaget ændringer siden da.	
	5 a)	99	✓	✗	Vi anbefalede, at Kommissionen med henblik på effektiv overvågning af udvidelsesforanstaltningerne og deres virkninger opstillede specifikke mål og omsatte dem til passende KPI'er på foranstaltningsniveau. Vi noterer os, at Kommissionen har ajourført skabelonerne til gennemførelsesrapporterne for teamingprojekter og identificeret bedre KPI'er. Den fremlagde imidlertid ikke dokumentation for, at den har fastsat mål og overvåget deres opfyldelse på foranstaltningsniveau, dvs. undersøgt, hvor meget foranstaltningerne vedrørende teaming og EFR-professorater har styrket resultaterne inden for forskning og teknologisk udvikling i de lande, der deltager i udvidelsesprojekter.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	5 b)	99	✓		Med henblik på at adressere denne anbefaling har Kommissionen kun indført én foranstaltning: en teamingspørgeundersøgelse, som modtog feedback fra 25 % af teamingprojekterne. Undersøgelsen viste, at kun 38 % af "Teaming for Excellence"-projekterne mener at have opnået langsigtet bæredygtighed, og at forhold vedrørende finansiering og finansiel stabilitet ifølge 50 % af respondenterne er de primære hindringer for langsigtet bæredygtighed. Kommissionen har ikke udviklet en systematisk tilgang til indsamling af oplysninger om teamingprojekter efter udløbet af finansieringsperioden, hvilket er nødvendigt for at kunne vurdere deres virkninger på mellemlang til lang sigt.	
SB 16/2022 "Data i den fælles landbrugspolitik - Potentialet for at anvende big data til politikevalueringer bør udnyttes"	1	87	✓			
	2 a)	87	✓			
	2 b)	87	✓			
	2 c)	87	✓			
SB 17/2022 "Eksterne konsulenter i Europa-Kommissionen - Plads til forbedring"	1 a)	87	✓			
	1 b)	87	✓			
	1 c)	87	✓			
	2 a)	89	✓			
	2 b)	89	✓			
	2 c)	89	✓			

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2 d)	89	✓			
	3 a)	90	✓			
	3 b)	90	✓			
	3 c)	90	✓			
	4	91	✓			
SB 18/2022 "EU-institutionerne og covid-19 - Reaktionen var hurtig, men der venter udfordringer med hensyn til at udnytte den krisedrevne innovation og fleksibilitet optimalt"	1	96	✓			
	2 a)	99	✓			
	2 b)	99	✓			
	3 a)	101	✓			
	3 b)	101	✓			
	3 c)	101	✓			
	3 d)	101	✓			

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 19/2022 "EU's indkøb af covid-19-vaccine - Tilstrækkelige doser sikret efter indledende udfordringer, men processens resultater blev ikke vurderet tilstrækkeligt"	1	78				
	2 a)	81			Ved udarbejdelsen af retningslinjer for offentlige indkøb i krisesituationer blev der inddraget risikovurderingselementer. Kommissionen har imidlertid endnu ikke foretaget en risikovurdering af EU's tilgang til offentlige indkøb eller foreslået passende foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede svagheder.	
	2 b)	81			Kommissionen har underskrevet den fælles rammeaftale, der er nødvendig for gennemførelsen af stresstestene og simuleringsøvelserne. Kommissionen har endnu ikke gennemført øvelser for at teste alle dele af sin ajourførte ramme for indkøb under pandemier, herunder indsamling af oplysninger og efterretninger, med henblik på at identificere eventuelle svagheder og områder, der kan forbedres.	
SB 20/2022 "EU's foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt fiskeri - Kontrolsystemerne er på plads, men svækkes på grund af medlemsstaternes uensartede kontroller og sanktioner"	1 a)	98				
	1 b)	98			Kommissionen ændrede de risikokriterier og rapporteringsforpligtelser, som var fastsat i forordning (EF) nr. 1010/2009 om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, ved at vedtage gennemførelsesforordning (EU) 2025/1522. Dette bør sikre, at medlemsstaterne anvender risikokriterierne på ensartet vis, og sætte Kommissionen i stand til at overvåge, om kontroller og verifikationer foretages i overensstemmelse med de ændrede kriterier. Kommissionen vil først kunne overvåge, om medlemsstaternes kontroller og verifikationer har fokuseret på de ændrede risikokriterier, når den i 2028 har modtaget deres første toårige rapporter om perioden 2026-2027.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	1 c)	98			Kommissionen offentliggjorde en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 på grundlag af sin analyse af medlemsstaternes rapporter for 2018-2021 og indledte en *traktatbrudssag* mod én af dem. Kommissionen har endnu ikke afsluttet sin analyse af medlemsstaternes rapporter om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri for perioden 2022-2023. Først når den har gjort dette, vil den kunne træffe passende foranstaltninger og afhjælpe mangler.	
	2 a)	103				
	2 b)	103				
	2 c)	103				
	2 d)	103				
SB 21/2022 "Kommissionens vurdering af nationale genopretnings- og resiliensplaner - Generelt hensigtsmæssig, men der er fortsat gennemførelsesrisici"	1 a)	113			Den ajourførte vejledning om *REPowerEU* fra 2023 og ajourføringen heraf fra 2024 indfører yderligere vurderingskriterier vedrørende ændringer af de *nationale genopretnings- og resiliensplaner* med henblik på at standardisere tilgangen i alle landene. Vejledningen fastsætter således fælles vurderingskriterier for alle revisioner af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Ajourføringen fra 2024 omfatter et bilag IIA og et bilag IIB, der kan betragtes som tjeklister i forbindelse med den kvalitative vurdering af revisioner af nationale genopretnings- og resiliensplaner, og disse tjeklister skal følges. Vi mener, at dette er en væsentlig forbedring. Med hensyn til de ændrede planer er strukturen i det *arbejdsdokument* fra Kommissionen, der ledsager dens forslag til ændring af *Rådets gennemførelsesafgørelse*, baseret på Kommissionens vurderinger i henhold til strukturen i de vurderingskriterier, der er fastsat i bilag	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					IIA og IIB. Vi konstaterede forskelle vedrørende kvalitet og fuldstændighed i med hensyn til anvendelsen af bilag IIA eller IIB i forbindelse med de ændrede planer. I nogle tilfælde var vurderingerne ikke tilstrækkelig begrundet, og/eller der manglede underliggende dokumentation.	
	1 b)	113	✓	✗	Kommissionen har ikke ændret eller forbedret den måde, hvorpå den dokumenterer vurderingen af revisioner af nationale genopretnings- og resiliensplaner eller indhentningen af dokumentation. Som følge heraf er det fortsat vanskeligt at spore og hurtigt indhente centrale dokumenter.	✗
	2	114	✓			✓
	3 a)	116	✓			✓
	3 b)	116	✓		Samlet set giver de rapporter, som medlemsstaterne udarbejder i forbindelse med det europæiske semester, tilstrækkelige input til, at Kommissionen kan følge gennemførelsen af foranstaltningerne under *genopretnings- og resiliensfaciliteten* og deres relevans for visse landespecifikke delhenstillinger. På grund af landeteamenes forskellige tilgange og deres skønsbeføjelser er det imidlertid ikke garanteret, at alle landerapporter indeholder en klar og fuldstændig liste over, hvilke foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten der har bidraget til fremskridtene med de landespecifikke henstillingers gennemførelse. Desuden viser rapporterne ikke, i hvor høj grad disse foranstaltninger har spillet en central rolle i de fremskridt, der er gjort med de landespecifikke henstillingers gennemførelse i de enkelte medlemsstater.	!
	4 a)	117	✓			✓

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	4 b)	117				
	5 a)	119				
	5 b)	119			Kommissionen forsøgte at adressere denne anbefaling under godkendelsesprocessen vedrørende revisionerne af de nationale genopretnings- og resiliensplaner og præciserede en række vagt definerede eller ufuldstændige *milepæle* og *mål*. I vores juridisk-kritiske revisioner og forvaltningsrevisioner konstaterer vi dog fortsat, at der er foranstaltninger, hvis milepæle og mål ikke fuldt ud dækker centrale trin i gennemførelsesfasen eller alle de væsentlige elementer i en foranstaltning, navnlig hvad angår afslutningen. Desuden har vi konstateret tilfælde, hvor Kommissionen over for forskellige medlemsstater anvendte forskellige praksis vedrørende milepæle og mål for foranstaltninger af samme type.	
	6 a)	121				
	6 b)	121				
SB 22/2022 "EU-støtte til kulregioner - Begrænset fokus på socioøkonomisk og energimæssig omstilling"	2	63			Forordning (EU) 2024/1787 om reduktion af metanemissioner i energisektoren er blevet vedtaget. I overensstemmelse med dens bestemmelser er der blevet nedsat en ekspertgruppe, som har aftalt, at den vil drøfte god praksis med hensyn til måling og håndtering af metanemissioner fra lukkede eller forladte kulminer. Det er uklart, hvornår ekspertgruppen rent faktisk vil mødes for at udveksle eksempler på god praksis.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 23/2022 "Synergier mellem Horisont 2020 og de *europæiske struktur- og investeringsfonde* - Det fulde potentiale er endnu ikke udnyttet"	1 a)	80	✓			
	1 b)	80	✓			
	2 a)	83	✓			
	2 b)	83	✓		gav Kommissionen angav som eksempler på de værktøjer, den anvender til at overvåge eksisterende synergier og identificere og fremme eksempler på god praksis, at den har lanceret Det Europæiske Innovationsråds (EIC's) resultattavle vedrørende kvalitetsmærket "Seal of Excellence" og under EFR-forummet oprettet den nye undergruppe "Adgang til topkvalitet" - netværket af FoI- og samhørighedsforvaltningsmyndigheder (RIMA). Det nyudviklede modul i EIC's resultattavle og dataminingværktøjet CORTEX sikrer imidlertid kun delvis dækning af midler og synergier. Resultattavlen dækker kun alternative finansieringssynergier, mens CORTEX fortsat er begrænset til EU-midler under *direkte forvaltning*. Kommissionens arbejde med *eGrants* var en engangsforeteelse, og der er ingen dokumentation for, at resultaterne af dens arbejde er blevet anvendt til at fremme eksempler på god praksis over for medlemsstaternes myndigheder.	
	3 a)	89	✓			
	3 b)	89	✓			
	3 c)	89	✓		Kommissionen har finansieret "widerAdvance Facility"-projektet under indkaldelsen "Dissemination and Exploitation Support Facility (HORIZON-WIDERA-2023-ACCESS-05)". Den har også vedtaget den strategiske plan for Horisont Europa vedrørende 2025-2027. Disse to eksempler på foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, vidner	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					om en god start, men adresserer kun delvist anbefaling 3 c). Det skal bemærkes, at "widerAdvance Facility"-projektet først blev påbegyndt i januar 2025, og at det derfor er for tidligt for os at vurdere projektets samlede effekt. Desuden er projektets geografiske anvendelsesområde begrænset til lande, der er omfattet af initiativet om udvidelse af deltagerkredsen, og selv om disse lande typisk modtager betydelige strukturfondsmidler, er de fleste Horisont-støttemodtagere (som vores anbefaling primært omhandler) baseret i lande, der ikke er omfattet af initiativet om udvidelse af deltagerkredsen. Desuden har den strategiske plan for Horisont Europa vedrørende 2025-2027 endnu ikke ført til konkrete foranstaltninger. "Horizon Results Platform" kan tjene som informationskilde for (potentielle) EFRU-støttemodtagere, men det er fortsat uklart, hvordan denne platform kan give Horisont Europa-støttemodtagere oplysninger om EFRU-finansieringsmuligheder, hvilket var hovedpointen med vores anbefaling.	
	4	90	✓			
SB 24/2022 "Virksomhedsrettede e-forvaltningstiltag - Kommissionens tiltag blev gennemført, men e-tjenesternes tilgængelighed varierer stadig på tværs af EU"	1 a)	93	✓			
	1 b)	93	✓			
	1 c)	93	✓			
	2	97	✓		Kommissionen har gjort visse fremskridt, idet den har vedtaget forordningen om et interoperabelt Europa, indført en forvaltningsramme og etableret en fælles adgangsportal, som hovedsagelig er relevant for politiske medarbejdere, offentligt ansatte, dataingeniører, IT-specialister og erhvervsarkitekter, og som giver adgang til en række faciliteter og instrumenter (f.eks.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					uddannelse, konferencer, resultattavler og open source-software). Kommissionen er fortsat med at fremme samarbejde og udveksling af gode praksis mellem medlemsstaterne på forskellige måder (f.eks. via ekspertgrupper, platforme, workshopper og seminarer). Den har imidlertid ikke udarbejdet en omfattende strategi med henblik på at fremme de tilgængelige e-forvaltningstjenester blandt de centrale slutbrugere (virksomheder eller borgere) på EU-plan og koordinere disse tjenester med de tiltag, som medlemsstaterne træffer på nationalt plan. Der er ikke gennemført særlige spørgeundersøgelser blandt slutbrugerne for at vurdere deres grad af kendskab til tjenesterne. Desuden har de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti ikke konsekvent omfattet ensartede formidlingsforanstaltninger, som medlemsstaterne skulle gennemføre.	
SB 25/2022 "Kontrol af *bruttonationalindkomsten* til finansiering af EU-budgettet - Risiciene ved udarbejdelse af data er generelt godt dækket, men foranstaltningerne kan prioriteres bedre"	1 a)	106			Vi anbefalede, at Eurostat, når der er mange tværgående forhold, der skal adresseres, prioriterer dem, der sandsynligvis vil have en meget stor indvirkning i de fleste medlemsstater. På grund af det lave antal forhold (tre), som Eurostat identificerede vedrørende kontrolcyklussen for 2025-2029, var der imidlertid ikke behov for at prioritere dem, da de alle vil blive adresseret. Vi var derfor ikke i stand til at vurdere den anbefalede prioritering af arbejdet.	
	1 b)	106				
	1 c)	106				
	1 d)	106				
	2 a)	107				

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	2 b)	107			Vi anbefalede, at Eurostat foretager en solid omkostningseffektivitetsanalyse baseret på tilstrækkelige kvantitative eller kvalitative oplysninger og den specifikke risiko i hver af de berørte medlemsstater, når der skal træffes afgørelse om at begrænse anvendelsesperioden for fremtidige *forbehold*. Vi kan imidlertid endnu ikke vurdere gennemførelsen af denne anbefaling, eftersom afgørelserne om at begrænse anvendelsesperioden for forbehold var baseret på specifikke tekniske aspekter og ikke krævede en omkostningseffektivitetsanalyse.	
	3 a)	109				
	3 b)	109				
	3 c)	109				
SB 26/2022 "Europæiske statistikker - Kvaliteten kan forbedres yderligere"	1	92			Kommissionen har ikke taget skridt til at sikre en mere afbalanceret repræsentation af alle brugere i Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg.	
	2 a)	93				
	2 b)	93				
	3 a)	98				
	3 b)	98				
	4 a)	100			Kommissionen hverken accepterede eller gennemførte anbefalingen om at vurdere nødvendigheden af og merværdien ved at give adgang til statistikker forud for deres offentliggørelse.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	4 b)	100	✓			
	5	103	✗	✗	Kommissionen accepterede ikke anbefalingen og har ikke taget skridt til at vurdere, om det er gennemførligt og hensigtsmæssigt at udvide det nuværende mandat for Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan, så det omfatter beslutningsdygtighed inden for alle centrale aspekter vedrørende peerevalueringers udformning.	✗
SB 27/2022 "EU's støtte til grænseoverskridende samarbejde med nabolande - Støtten er værdifuld, men gennemførelsen begyndte meget sent, og koordineringsproblemerne skal løses"	1 a)	91	✓			
	1 b)	91	✓			
	2	92	✓			
	3	95	✓			
	4	99	✓			
	5	101	✓			
	6	102	✓			

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
SB 28/2022 "*Instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE)* - SURE-finansieringen bidrog til jobbevarelsen under covid-19-krisen, men dens fulde effekt er ukendt"	1	70	✓			

Kilde: Revisionsretten.

Bilag 12.2 - Opfølgning på anbefalingerne i vores 2022-særberetninger - andre reviderede enheder

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

Rettidighed: rettidig; forsinket; fristen ikke udløbet; ingen opfølgningsforanstaltninger; ingen vurdering af rettidighed.

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)						
SB 04/2022 "Investeringsfonde - EU's foranstaltninger har endnu ikke skabt et ægte indre marked til gavn for investorerne"	2 b)	132				
	2 c)	132			Med hensyn til peerevalueringer har ESMA kortlagt de nationale kompetente myndigheders observerede praksis og sammenlignet dem med forventningerne. Strategiske EU-tilsynsprioriteter og fælles tilsynsforanstaltninger kan også give indsigt i de kompetente nationale myndigheders grad af konvergens. ESMA er begyndt at kortlægge de kompetente nationale myndigheders praksis og forbedringer på værktøjs- eller emneniveau (f.eks. ved hjælp af peerevalueringer, sagsdrøftelser og statusopgørelser vedrørende strategiske EU-tilsynsprioriteter). Der er ingen omfattende plan for, hvordan og på hvilke områder ESMA systematisk vil kortlægge divergerende praksis vedrørende andre værktøjer og emner. ESMA har endnu ikke påvist, at den har anvendt sin viden fra andre aktiviteter end peerevalueringer og strategiske EU-tilsynsprioriteter til systematisk at kortlægge graden af konvergens og opfølgningen på forskelle. ESMA har ikke skræddersyet sine nøgleresultatindikatorer (KPI'er) til vurdering af de kompetente nationale myndigheders forskellige praksis og overordnede	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					konvergens. ESMA har forbedret sine KPI'er, så de måler tilsynsrisicienes udvikling, men den måler stadig ikke graden af konvergens i sin resultatramme. I stedet foretages denne vurdering på *ad hoc*-basis i forbindelse med strategiske EU-tilsynsprioriteter på udvalgte områder.	
	3 b)	134				
	3 c)	134			ESMA har aktivt opfordret til udvikling af et værktøj til sammenligning af omkostninger og bidraget til lovgivningsprocessen. En nærmere analyse har vist, at det vil være nødvendigt at foretage lovgivningsmæssige ændringer, før værktøjet kan udvikles. Idéen indgår som en del af forhandlingspositionen vedrørende Kommissionens strategi for detailinvesteringer. Værktøjet findes stadig ikke. Mandatet vedrørende dets udvikling ligger hos fælleslovgiverne.	
	4	136			ESMA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) har gjort målbare fremskridt med hensyn til at opbygge en sammenhængende struktur for *stresstest* i hele investeringsfondssektoren. Pengemarkedsfondens årlige stresstestcyklus er blevet fast praksis. Vedrørende artikel 25 i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde er der indført en procedure for regelmæssig overvågning. Den fælles tværsektorielle fondsstresstest, som Den Internationale Valutafond og ESMA har gennemført inden for rammerne af programmet til vurdering af den finansielle sektor (FSAP) i euroområdet, har forbedret den analytiske dybde. ESRB's udvikling af en tværsektoriel top-down-model er et vigtigt skridt i retning af en sammenhængende makroprudentiel ramme på EU-plan. Trods de håndgribelige fremskridt er der stadig adskillige grundlæggende	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					svagheder. Der findes ingen harmoniseret ramme på EU-plan, som fastlægger, hvilke fondstyper der kræver stresstest som led i tilsynsprocessen. Datafragmentering på tværs af sektorer og begrænsede aftaler om datadeling gør det fortsat svært at sikre fuld gennemførelse af systemdækkende modeller. Disse spørgsmål indgår i Kommissionens høring om en makroprudentiel ramme for finansielle institutioner, der ikke er banker. Der hersker stadig usikkerhed med hensyn til den tilsynsmæssige anvendelse af value-at-risk-parametre vedrørende højt gearede institutter for kollektiv investering i værdipapirer. Den ufuldstændige offentliggørelse af stresstestresultater mindsker desuden gennemsigtigheden og begrænser markedsdisciplinen.	
Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA)						
SB 05/2022 "Cybersikkerhed i EU's institutioner, organer og agenturer - Beredskabsniveauet står samlet set ikke mål med truslerne"	3 a)	100	✓			
	3 b)	100	✓			
Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)						
SB 06/2022 "Intellektuelle ejendomsrettigheder i EU - Beskyttelsen er ikke fuldstændig vandtæt"	3 a)	99	✓			
	3 b)	99	✓			
	3 c)	99	✓			

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)						
SB 13/2022 "Fri bevægelighed i EU under covid-19-pandemien - Begrænsede undersøgelser af kontrollen ved de indre grænser og ukoordinerede foranstaltninger i medlemsstaterne"	4	86	✓			
Europa-Parlamentet						
SB 18/2022 "EU-institutionerne og covid-19 - Reaktionen var hurtig, men der venter udfordringer med hensyn til at udnytte den krisedrevne innovation og fleksibilitet optimalt"	1	96	✓			
	2 a)	99	✓			
	2 b)	99	✓			
	3 a)	101	✓			
	3 b)	101	✓			
	3 c)	101	✓		Resultaterne af de nye arbejdsmetoder rapporteres i de årlige miljøredegørelser med fokus på miljøaspekter såsom vandforbrug og kontorpapirforbrug. Effekten af de nye arbejdsmetoder er ikke blevet kvantificeret i pengeværdi, hvilket begrænser muligheden for at vurdere de finansielle konsekvenser af de nye arbejdsmetoder.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
	3 d)	101	✓			
Rådet for Den Europæiske Union						
SB 18/2022 "EU-institutionerne og covid-19 - Reaktionen var hurtig, men der venter udfordringer med hensyn til at udnytte den krisedrevne innovation og fleksibilitet optimalt"	1	96	✓		Hvad angår interinstitutionelt samarbejde ajourførte EU-institutionerne forretningsordenen for "Comité de préparation pour les questions statutaires" (det forberedende udvalg for spørgsmål vedrørende personalevedtægten) med henblik på at pålægge dette udvalg at sikre samarbejde mellem institutionerne i tilfælde af en krise. Forretningskontinuitetsplanerne indeholder et nyt afsnit om samarbejde mellem EU-institutionerne i tilfælde af langvarige forstyrrelser og om foranstaltninger i forbindelse med kortvarige forstyrrelser. Rådets Generalsekretariat accepterede anbefalingen og svarede, at forretningskontinuitetsplanerne ville blive ajourført for så vidt angår langvarige kriser. Planerne indeholder imidlertid ikke foranstaltninger vedrørende langvarige forstyrrelser.	
	2 a)	99	✓			
	2 b)	99	✓			
	3 a)	101	✓			
	3 b)	101	✓			
	3 c)	101	✓		I den undersøgelse, som Rådets rådgivende managementgruppe gennemførte i 2022, blev det vurderet, hvor store potentielle besparelser der kunne opnås ved forskellige scenarier med forskellige niveauer af telearbejde. I 2023- og 2024-rapporterne om institutionens CO_2-fodaftryk angives pendling mellem hjem og arbejdssted (dvs. personalets daglige rejser til og fra kontoret) og mobilitet som emissionskilder. Emissioner fra telearbejde er	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
					medtaget i tallene. Rapporten om den rådgivende managementgruppes undersøgelse i 2022 er baseret på scenarier og ikke på faktiske data. I 2023- og 2024-rapporterne er tallene hverken opdelt efter forbrugstype (f.eks. varme, el, vand og papir) eller udtrykt i pengeværdi. Den reelle effekt af de nye arbejdsmetoder er således ikke blevet kvantificeret i pengeværdi, hvilket begrænser muligheden for at vurdere de finansielle konsekvenser af de nye arbejdsmetoder.	
	3 d)	101			I den undersøgelse, som Rådets rådgivende managementgruppe gennemførte i 2022, blev det vurderet, hvor stor en mængde CO_2-emissioner der potentielt ville blive udledt, og hvor meget CO_2-fodaftrykket potentielt kunne reduceres ved forskellige scenarier med forskellige niveauer af telearbejde. I 2023- og 2024-rapporterne om institutionens CO_2-fodaftryk angives pendling mellem hjem og arbejdssted (dvs. personalets daglige rejser til og fra kontoret) og mobilitet som emissionskilder. Emissioner fra telearbejde er medtaget i tallene. Både 2023- og 2024-rapporten indeholder et tal for det ekstra forbrug af gas og elektricitet, som vedrører ansattes telearbejde hjemmefra. Rapporten om den rådgivende managementgruppes undersøgelse i 2022 er baseret på scenarier og ikke på faktiske data. I de førnævnte 2023- og 2024-rapporter er der vedrørende emissioner fra telearbejde kun givet et enkelt tal, der repræsenterer det ekstra forbrug af gas og elektricitet i de ansattes hjem. Emissionerne er ikke opdelt efter forbrugstype (f.eks. varme-, vand- og papirforbrug på arbejdspladsen), hvilket ellers ville gøre det muligt at vurdere de nye arbejdsmetoders indvirkning på miljøet.	

Beretning	Nr.	Punkt	Accept	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket		
				Gennemførelse	Bemærkninger	Rettidighed
Den Europæiske Unions Domstol						
SB 18/2022 "EU-institutionerne og covid-19 - Reaktionen var hurtig, men der venter udfordringer med hensyn til at udnytte den krisedrevne innovation og fleksibilitet optimalt"	1	96	✓			
	2 a)	99	✓			
	2 b)	99	✓			
	3 a)	101	✓			
	3 b)	101	✓			
	3 c)	101	✓			
	3 d)	101	✓			

Kilde: Revisionsretten.

Appendiks

Rapportering

(i medfør af artikel 92, stk. 4, i forordning (EU) nr. 806/2014)

om eventualforpligtelser opstået som følge af Kommissionens og Rådets udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning i regnskabsåret 2025

Indledning

Retsgrundlag

01 I forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM-forordningen) fastsætter artikel 92, stk. 4, at vi skal udarbejde en beretning om enhver eventualforpligtelse (for Afviklingsinstansen (SRB), Rådet, Kommissionen eller andre), der opstår som følge af SRB's, Rådets og Kommissionens udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning. Dette appendiks dækker Kommissionens og Rådets eventualforpligtelser vedrørende SRM, mens SRB's eventualforpligtelser dækkes i vores årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2025. Kommissionens og Rådets eventualforpligtelser vedrørende SRM er også omfattet af vores erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab (jf. punkt II i Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet - den uafhængige revisors beretning).

Eventualforpligtelser: definition og bogføringskriterier

02 En eventualforpligtelse er defineret som enten:

- en mulig forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, og hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke fuldt ud er under Den Europæiske Unions kontrol, indtræffer eller ikke indtræffer, eller
- en nutidig forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, men ikke er blevet bogført, fordi det ikke er sandsynligt, at en udgående strøm af økonomiske ressourcer i form af økonomiske fordele eller tjenesteydelsesmuligheder vil være nødvendig for at opfylde forpligtelsen, eller fordi beløbet for forpligtelsen ikke kan måles tilstrækkelig pålideligt.

03 Med henblik på at afgøre, om der skal oplyses en eventualforpligtelse eller bogføres en hensættelse, skal sandsynligheden for en udgående strøm af økonomiske ressourcer (generelt kontanter) vurderes. Hvis en fremtidig udgående strøm af ressourcer er:

- sandsynlig, skal der bogføres en hensættelse
- mulig, skal der oplyses en eventualforpligtelse

- meget usandsynlig, er det ikke nødvendigt at foretage oplysning.

Baggrundsoplysninger om eventualforpligtelser vedrørende den fælles afviklingsmekanisme

04 Ved udførelsen af deres opgaver i henhold til SRM-forordningen kan SRB, Rådet og Kommissionen pådrage sig eventualforpligtelser i forbindelse med verserende retssager (ved EU's retsinstanser eller de nationale domstole), som vedrører:

- **deres afviklingsafgørelser og afgørelser om ikke at afvikle** - i sin dom af 18. juni 2024 (sag C-551/22 P) fastslog Domstolen, at det kun er Kommissionens afgørelser om godkendelse, der kan anfægtes ved EU's retsinstanser. Både afgørelser om at anvende afviklingsværktøjer og afgørelser om ikke at anvende afviklingsværktøjer kan indbringes for en domstol

- **princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere** - For at beskytte de grundlæggende ejendomsrettigheder fastsætter SRM-forordningen, at ingen kreditorer må stilles ringere ved afvikling, end de ville være blevet stillet ved almindelig insolvensbehandling. På grundlag af dette princip skal kreditorer, som ville have fået en bedre behandling ved almindelig insolvensbehandling, have kompensation fra Den Fælles Afviklingsfond. Med henblik på at vurdere behandlingen af kreditorer og aktionærer skal der foretages en værdiansættelse af forskelle i behandlingen.

Bemærkninger

Del I: Kommissionens eventualforpligtelser

05 *Tabel 1* viser antallet af SRM-relaterede retssager, som Kommissionen kan påvirkes af som følge af sin udførelse af sine opgaver i henhold til SRM-forordningen, og de relaterede eventualforpligtelser på 0 euro, som er oplyst i Kommissionens regnskab, samt de relaterede hensættelser på 0 euro, som er bogført i dette regnskab.

Tabel 1 - SRM-relaterede retssager, som Kommissionen kan påvirkes af, og de relaterede eventualforpligtelser og hensættelser

Sager vedrørende	Antal sager ved EU's retsinstanser	Relaterede eventual-forpligtelser oplyst i Kommissionens regnskab *(i mio. euro)*	Relaterede hensættelser bogført i Kommissionens regnskab *(i mio. euro)*
	(Tallene i parentes er fra vores beretning for 2024)		
Afviklingsafgørelser og afgørelser om ikke at afvikle	**2 (6)**	**0 (0)**	**0 (0)**
Afvikling af Banco Popular Español S.A. (BPE)	*0 (4)*	*0 (0)*	*0 (0)*
Afvikling af Sberbank d.d. og Sberbank banka d.d. og ingen afvikling af Sberbank Europe AG	*2 (2)*	*0 (0)*	*0 (0)*
Afgørelser vedrørende princippet om, at "ingen kreditorer må stilles ringere"	**2 (2)**	**0 (ikke relevant)**	**0 (ikke relevant)**
I ALT	**4 (8)**	**0 (0)**	**0 (0)**

Kilde: Kommissionens regnskab for 2025, yderligere oplysninger fra Kommissionen og oplysninger fra curia.europa.eu.

06 Den 7. juni 2017 godkendte Kommissionen SRB's afviklingsafgørelse vedrørende **Banco Popular Español S.A.** (BPE). Medio 2026 var der ikke flere verserende sager i denne henseende, men medio 2025 var der ved EU's retsinstanser fire verserende

sager[1], som vedrørte Kommissionen. Retten afviste søgsmålene i alle disse sager som åbenbart ugrundede ved sin kendelse af 21. juli 2025.

07 Den 1. marts 2022 godkendte Kommissionen SRB's afviklingsafgørelse vedrørende **Sberbank banka d.d.** og **Sberbank d.d.** Samme dag vedtog SRB en afgørelse om ikke at afvikle **Sberbank Europe AG**. I vores beretning for 2024 anførte vi, at der medio 2025 ved EU's retsinstanser var to verserende sager[2] i denne henseende, som vedrørte Kommissionen. Retten afviste sagsøgernes søgsmål i disse sager ved sin dom af 26. november 2025. I februar 2026 blev der indgivet to appeller[3] mod Rettens dom af 26. november 2025 vedrørende sag T-523/22 og T-524/22, og de verserede stadig medio 2026.

08 Med hensyn til Sberbank banka d.d. og Sberbank d.d. blev der i marts 2025 anlagt to søgsmål[4] mod SRB's afgørelser vedrørende princippet om, at "ingen kreditorer må stilles ringere", og disse sager verserede stadig medio 2026. Kommissionen har involveret sig i sagerne for at forsvare lovligheden af SRM-forordningen og af SRB's afgørelser.

09 Kommissionen mener, at et negativt udfald i disse sager er meget usandsynligt, og den har derfor ikke oplyst eventualforpligtelser eller bogført hensættelser i denne henseende.

Del II: Rådets eventualforpligtelser

10 ***Tabel 2*** viser antallet af SRM-relaterede retssager, som Rådet kan påvirkes af som følge af sin udførelse af sine opgaver i henhold til SRM-forordningen, og de relaterede eventualforpligtelser på 0 euro, som er oplyst i Rådets regnskab, samt de relaterede hensættelser på 0 euro, som er bogført i dette regnskab.

---

[1] Sag T-678/17, T-600/17, T-499/17 og T-498/17.

[2] Sag T-523/22 og T-524/22.

[3] Sag C-61/26 P og C-62/26 P.

[4] Sag T-147/25 og T-149/25.

Tabel 2 - SRM-relaterede retssager, som Rådet kan påvirkes af, og de relaterede eventualforpligtelser og hensættelser

Sager vedrørende	Antal sager ved EU's retsinstanser	Relaterede eventualforpligtelser oplyst i Rådets regnskab *(i mio. euro)*	Relaterede hensættelser bogført i Rådets regnskab *(i mio. euro)*
	(Tallene i parentes er fra vores beretning for 2024)		
Afviklingsafgørelser og afgørelser om ikke at afvikle	**0 (0)**	**Ikke relevant**	
Afgørelser vedrørende princippet om, at "ingen kreditorer må stilles ringere"	**0 (0)**	**Ikke relevant**	
I ALT	0 (0)	0 (0)	0 (0)

Kilde: Rådets regnskab for 2025, yderligere oplysninger fra Rådet og oplysninger fra curia.europa.eu.

11 Rådet har ikke oplyst eventualforpligtelser opstået som følge af udførelsen af dets opgaver i henhold til SRM-forordningen (og ikke bogført hensættelser), eftersom Rådet ikke er sagsøgt i verserende sager ved EU's retsinstanser, som kan føre til eventualforpligtelser.

Institutionernes svar til årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025

Indhold

		Side
Kapitel 1	Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger	
	Europa-Kommissionens svar	447
Kapitel 2	Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning	
	Europa-Kommissionens svar	458
Kapitel 3	Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	
	Europa-Kommissionens svar	463
Kapitel 4	Indtægter	
	Europa-Kommissionens svar	471
Kapitel 5	Det indre marked, innovation og det digitale område	
	Europa-Kommissionens svar	477
Kapitel 6	Samhørighed, resiliens og værdier	
	Europa-Kommissionens svar	485
Kapitel 7	Naturressourcer og miljø	
	Europa-Kommissionens svar	501
Kapitel 8	Migration og grænseforvaltning Sikkerhed og forsvar	
	Europa-Kommissionens svar	507

Kapitel 9	**Naboområder og verden**	
	Europa-Kommissionens svar	**512**
Kapitel 10	**Europæisk offentlig forvaltning**	
	Europa-Parlamentets svar	**516**
	Rådet for Den Europæiske Unions svar	**518**
	Europa-Kommissionens svar	**519**
	Den Europæiske Unions Domstols svar	**522**
	Den Europæiske Revisionsrets svar	**523**
Kapitel 11	**Genopretnings- og resiliensfaciliteten**	
	Europa-Kommissionens svar	**524**
Kapitel 12	**Opfølgning på anbefalingerne i vores særberetninger fra 2022**	
	Europa-Parlamentets svar	**536**
	Europa-Kommissionens svar	**537**
	Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA's) svar	**561**

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 KAPITEL 1: Revisionserklæring

I. RESUMÉ AF KOMMISSIONENS SVAR

1. Regnskabernes rigtighed

Kommissionen anerkender gyldigheden af Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsrettens) overordnede konklusioner om regnskabernes rigtighed, som beskrevet i kapitel 1. Kommissionen har allerede taget skridt til eller er ved at gennemføre ændringer for at følge op på mange af disse bemærkninger.

I det endelige regnskab har Kommissionen korrigeret alle væsentlige fejl, der er identificeret i clearingskrivelser rettet til medlemmerne af Kommissionen, vedrørende transaktioner og programmer, der er gennemført under deres ansvar. Dette er navnlig tilfældet for fejl vedrørende flerårige programmer, hvor de krævede retlige forpligtelser ikke blev registreret korrekt i det foreløbige regnskab, samt for korrektion af fejl i det endelige regnskab. Kommissionen indfører systematiske kontroller for at forhindre, at fejlene gentager sig i de relevante programmer.

Kommissionen ønsker at understrege, at mange af Revisionsrettens bemærkninger på grundlag af IT-revisionen af SUMMA skyldes den ekstraordinære overgangskontekst, som SUMMA fungerede i i 2025. At 2025 var et overgangsår, gør dog ikke på nogen måde Revisionsrettens bemærkninger mindre relevante, og Kommissionen er fast besluttet på at følge op på dem. Kommissionen ønsker dog kort at erindre om, at indførelsen af en vidtrækkende ændring af dens system til finansiel rapportering uundgåeligt kræver tilpasning.

Kommissionen, der forudså de udfordringer, som uundgåeligt ville opstå som følge af en sådan vidtrækkende systemomlægning, indførte systematiske og skærpede kontroller for at sikre rigtigheden af det første årsregnskab på grundlag af de finansielle oplysninger, der blev indberettet gennem SUMMA.

I de første måneder efter at SUMMA blev sat i drift, blev der indberettet et stort antal fejl og hændelser, idet mange medarbejdere i Kommissionens og forvaltningsorganernes finans- og regnskabsteams skulle gøre sig bekendt med de nye arbejdsgange, der blev indført med SUMMA. Denne situation stillede store krav til slutbrugersupporten og øgede både svartiderne og behovet for at hjælpe brugerne med at anvende midlertidige løsninger.

I de tilfælde, hvor de første erfaringer viste, at der var behov for korrektioner af SUMMA-konfigurationerne, blev målrettede forbedringer hurtigt implementeret af SUMMA-implementeringsteamet, når det var muligt. Dokumentationen af procesændringerne blev også forsinket i denne krævende og dynamiske kontekst.

Overgangsproblemerne afhjælpes gradvist gennem en løbende udrulning af forbedringer/opgraderinger af SUMMA i 2026. I tråd med Revisionsrettens anbefaling træffes der yderligere foranstaltninger i 2026 for at forbedre datakvaliteten og styrke SUMMA-systemet og -arkitekturen, de understøttende IT-processer og driftskontinuiteten.

2. Transaktionernes formelle rigtighed

I lyset af de mange udfordringer, som Den Europæiske Union står over for, fortsatte Kommissionen med at prioritere bedst mulig anvendelse af skatteydernes penge og sikre, at EU-budgettet anvendes ansvarligt og korrekt. Generelt bestræber Kommissionen sig på at finde den rette balance mellem et lavt fejlniveau, hurtige betalinger, rimelige kontrolomkostninger og rettidig opfyldelse af alle sine politikmål.

Som led i deres kontrolstrategier foretager Kommissionen og medlemsstaterne hvert år tusindvis af kontroller inden for rammen for intern kontrol for at forebygge, opdage og rette fejl og svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne til gennemførelse af EU-budgettet. Alle de gennemførte kontroller og revisioner har givet Kommissionen detaljeret og solid dokumentation for det differentierede risikoniveau for EU-budgettets udgifter og indtægter. Kommissionen vurderer derfor, at EU-budgettet samlet set var godt beskyttet i 2025. Dette bekræftes også af den interne revisors samlede konklusion.

Kommissionen noterer sig Revisionsrettens rapporterede anslåede fejlniveau (3,8 %) i udgifterne, se ***afsnit II.2 nedenfor***. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at fejlniveauet for indtægter og administrationsudgifter som i de foregående år ikke var væsentligt.

Kommissionens tilgang som forvalter af EU-budgettet adskiller sig fra den tilgang, Revisionsretten følger i sin rolle som ekstern revisor.

Som EU's uafhængige revisor er det Revisionsrettens mandat at anslå et fejlniveau, der påvirker alle EU's udgifter, rapporteret på et bestemt tidspunkt på årsbasis og baseret på en statistisk stikprøve (**§1.22**).

Kommissionen og medlemsstaterne gennemfører budgettet i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, der er fastsat i EU's finansforordning. For at beskytte Unionens finansielle interesser opretter Kommissionen forvaltnings- og kontrolsystemer til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig. Som følge af den **flerårige karakter** af programmer og aktioner, der finansieres over EU-budgettet, kan der træffes korrigerende foranstaltninger et eller flere år efter, at en risiko for uregelmæssigheder eller svig opstod og blev opdaget. Kommissionen fastsætter derfor fejlprocenter med henblik på at kvantificere risikoen ved betaling (og ved afslutning) som et af forvaltningsredskaberne til forebyggelse af regelstridige udgifter.

Siden 2024 har Kommissionen fremlagt sin konklusion om beskyttelsesniveauet for EU-budgettet på niveauet for udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme (FFR). Dette skyldes overgangen til mere resultatbaserede gennemførelsesmodeller i den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 og siden 2025 i faciliteterne for Ukraine, Vestbalkan og Moldova, hvor Kommissionen ikke længere kan fastsætte en kvantitativ risiko ved betaling (og afslutning). For **udgiftsområderne "naturressourcer og miljø"** og **"naboområder og verden"** har dette ført til anvendelsen af en ny indikator: **andelen af udgifter, der betragtes som forbundet med lav risiko**. Denne indikator er baseret på klassificeringen "lav – middel – høj" for resultatbaserede udgifter. For **alle de øvrige FFR-udgiftsområder** kvantificeres **risiciene ved betaling og ved afslutning** fortsat. Det bør bemærkes, at betalingerne vedrørende programmeringsperioden 2021-2027 i 2025 for første gang siden begyndelsen af denne programmeringsperiode var højere end betalingerne vedrørende perioden 2014-2020.

I 2025 **forblev risikoen ved afslutning** for de FFR-udgiftsområder, hvor der fastsættes en **kvantitativ risiko ved betaling og ved afslutning**, **under væsentlighedstærsklen på 2 % for**

alle udgiftsområder. For alle FFR-udgiftsområder, hvor der fastsættes en kvantitativ risiko ved betaling, fastsætter Kommissionen en **risiko ved afslutning**, som måler det tilbageværende fejlniveau, efter at alle efterfølgende kontroller og korrektioner er gennemført. Dette er i overensstemmelse med den **flerårige karakter af Kommissionens udgifter** og med Kommissionens differentierede kontrolstrategier, idet den sammen med medlemsstaterne under delt forvaltning gør en betydelig indsats for at gennemføre kontroller og foretage korrektioner, efter at betalingerne har fundet sted, og indtil programmeringscyklussens afslutning. Kommissionen anser risikoen ved afslutning for at være den mest repræsentative indikator for sin egen og medlemsstaternes indsats. **Risikoen ved betaling forblev under 2 % undtagen for "samhørighed, resiliens og værdier"** og **"det indre marked, innovation og det digitale område"**.

Der er fortsat forskelle mellem Revisionsrettens anslåede fejlniveau og Kommissionens risiko ved betaling (**§1.42**). For eksempel kvantificerer Revisionsretten fejl, når betalingsbetingelserne er berørt, uanset om en finansiel korrektion eller inddrivelse finder sted i henhold til den gældende forordning eller ej (**§1.43**). For uregelmæssigheder, der skyldes en svaghed i Kommissionens egne procedurer, foretager Kommissionen ikke inddrivelser, men for alvorlige procedurefejl i forbindelse med offentlige udbud kvantificeres fejlen og medtages i risikoen ved betaling. Denne forskel med hensyn til, hvordan fejl kvantificeres, har fortsat betydning for udgiftsområdet "samhørighed, resiliens og værdier" sammen med de særlige kendetegn ved revisionspopulationen på samhørighedsområdet i 2025 – og dermed Revisionsrettens stikprøve (**§6.14** og **§6.15**). Endelig finder Kommissionen, at der er behov for yderligere samarbejde med Revisionsretten om fortolkningen af gældende regler og metodiske tilgange, da Kommissionen stadig nåede til en anden konklusion i vurderingen af nogle konkrete tilfælde, som Revisionsretten reviderede.

For "**naturressourcer og miljø"** var andelen af udgifter med lav risiko 64 %, hvilket var i overensstemmelse med intervallet mellem 50,6 % og 77,6 % for årene 2020-2024. For "**naboområder og verden"** var andelen af udgifter med lav risiko 89,6 %, hvilket også var i overensstemmelse med intervallet mellem 76,6 % og 100 % for årene 2020-2024.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Regnskabernes rigtighed

Årets økonomiske resultat er negativt, mens budgetresultatet er positivt

Kommissionen noterer sig Revisionsrettens karakteristik af den budgetmæssige behandling af beløb, der er lånt under NextGenerationEU (NGEU), som "usædvanlig". NGEU var en ekstraordinær reaktion på midlertidige, men ekstreme omstændigheder og stillede ekstraordinære og midlertidige ekstra midler til rådighed til at imødegå konsekvenserne af covid-19-krisen i henhold til artikel 5 i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053. NGEU blev oprettet på grund af det presserende behov for at imødegå krisen og dens økonomiske konsekvenser i fuld overensstemmelse med TEUF's regler, som gør det muligt at håndtere sådanne ekstraordinære situationer og kriser.

Forskellen mellem de budgetmæssige og de økonomiske resultater, som Revisionsretten nævner i **§1.6,** er en normal følge af de forskellige begrebsmæssige principper, der ligger til grund for

budgetregnskabet og de periodiserede regnskaber. Mens indgående og udgående pengestrømme i budgetregnskabet udligner hinanden i budgetåret, giver tilskudsdelen i periodiseret regnskabsføring – og på grundlag af internationalt anerkendte regnskabsstandarder – (som ikke skal tilbagebetales under genopretnings- og resiliensfaciliteten) ikke ret til et aktiv og øger derfor de negative nettoaktiver (dvs. forpligtelser, som endnu ikke er dækket af budgettet).

Som Revisionsretten bemærker, kræver retsgrundlaget, at beløb, der er lånt under NGEU, og som kanaliseres til NGEU-tilskud og forhøjelser af EU-programmer, behandles som eksterne formålsbestemte indtægter, der medregnes ud over det årlige budget. Regnskaberne efter periodiseringsprincippet giver et retvisende billede af den økonomiske virkelighed, nemlig at beløb, der er lånt og udbetalt som støtte, der ikke skal tilbagebetales, skaber negative nettoaktiver, som repræsenterer beløb, der skal finansieres over fremtidige budgetter.

Bemærkninger vedrørende det konsoliderede årsregnskab for 2025 og den tilhørende ramme for intern kontrol

Det konsoliderede årsregnskab for 2025 er det første regnskab, der er udarbejdet ved hjælp af SUMMA, og i et projekt af denne størrelse kan der opstå overgangsproblemer, sådan som Revisionsretten fremhæver i **§1.11.**

Som Revisionsretten påpeger i **§1.12**, var den samlede værdi af de retlige forpligtelser for flerårige kontrakter generelt ikke tilgængelig i SUMMA – hverken for kontrakter migreret fra ABAC til SUMMA eller for kontrakter, der var nyoprettet i SUMMA. Som følge heraf måtte de periodiserede udgifter, der var opført i regnskabet i forbindelse med cut-off-proceduren ved årets udgang, korrigeres i det endelige regnskab. Kommissionen har fundet den tekniske løsning til at rette op på disse manglende oplysninger i SUMMA, og løsningen er ved at blive gennemført. Kommissionen arbejder også på at øge bevidstheden på tværs af tjenestegrenene (generaldirektorater, kontorer og forvaltningsorganer) om den eksisterende løsning og på at udstede instrukser om korrekt brug af den. Formålet er at forhindre, at dette problem opstår igen i fremtiden.

Kommissionen opdagede problemet med overførslen af fakturaer fra eGrants til SUMMA (**§1.13**) tilstrækkeligt tidligt i 2025, inden årsregnskabet for regnskabsåret 2025 blev afsluttet, takket være robustheden i Kommissionens interne kontrolsystem. Det gjorde det muligt i god tid at instruere tjenestegrenene om at afspejle beløbet for de manglende fakturaer i cut-off-proceduren ved årets udgang. I februar 2026 var der aftalt en handlingsplan med GD RTD for at løse det problem, der er behandlet i Revisionsrettens bemærkning, hvilket gjorde det muligt fra maj 2026 at indlæse de korrekte fakturabeløb i SUMMA.

Kommissionen anerkender, at der var en fejlagtig parameterisering (**§1.14**) af SUMMA-grupperapporteringsværktøjet, som medførte, at et uvæsentligt beløb blev vist som en tredjepartssaldo i stedet for som en koncernintern saldo. Denne parameteriseringsfejl blev straks rettet. Der er indført yderligere kontroller for at forhindre, at lignende problemer opstår igen.

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkning i **§1.15** om den omfattende validering af Kommissionens lokale regnskabssystemer vil Kommissionen gerne understrege, at finansforordningen ikke kræver, at regnskabsføreren foretager en omfattende validering af alle lokale regnskabssystemer.

I overensstemmelse med finansforordningen blev alle eksisterende lokale systemer valideret, da de blev udviklet og implementeret i ABAC, og Revisionsretten har i løbet af det seneste årti vurderet Kommissionens arbejde positivt. Da indførelsen af SUMMA påvirkede den måde, hvorpå finansielle

oplysninger fra lokale regnskabssystemer sendes til Kommissionens centrale regnskabssystem (til SUMMA i stedet for til ABAC), tog regnskabsføreren de nødvendige skridt for at opnå en passende grad af sikkerhed både før og efter, at SUMMA gik i drift.

For at mindske risiciene under omstillingen og sikre, at de lokale systemer fungerede korrekt, skulle alle generaldirektorater med ansvar for sådanne systemer udføre substanstest og indsende resultaterne til regnskabsføreren inden lanceringen af SUMMA. Denne proces udgjorde en integreret del af dokumentationen for beslutningen om idriftsættelse, og al relateret testdokumentation er tilgængelig.

Desuden gennemførte regnskabsførerens tjenestegrene for yderligere at mindske risiciene i 2025 målrettede gennemgange af de tre hovedsystemer, der er integreret med SUMMA (som dækkede mere end 90 % af Kommissionens betalinger i 2025), med specifikt fokus på de risici, der følger af indførelsen af SUMMA. Kommissionen er enig i, at en omfattende validering af alle lokale regnskabssystemer ville være gavnlig. Det udførte arbejde – på grundlag af en risikobaseret tilgang – var imidlertid tilstrækkeligt til at mindske risiciene for regnskabernes rigtighed.

Et øget antal fejl er uundgåeligt ved overgangen til et nyt regnskabssystem, sådan som Revisionsretten konstaterede i **§1.16**, på grund af den ekstraordinære og overgangsprægede kontekst, hvorunder SUMMA fungerede i 2025. I det allerførste år med SUMMA måtte en stor gruppe af medarbejdere fra tjenestegrenenes finans- og regnskabsteams sætte sig ind i SUMMA. Samtidig havde SUMMA-implementeringsteamet allerede foretaget et stort antal målrettede forbedringer for at afhjælpe tilbagevendende problemer og få systemet til at fungere bedre. Kommissionen vil fortsat håndtere disse problemer med henblik på at reducere fejlfrekvensen og i sidste ende eliminere dem.

Bemærkninger fra vores IT-revisionsarbejde om SUMMA

Som Revisionsretten bemærkede i **§1.18**, tog Kommissionen SUMMA i brug i begyndelsen af 2025 med fokus på kernefunktionaliteten, samtidig med at risikoen ved en sådan udrulning i stor skala blev minimeret. Andre ikkevæsentlige funktioner blev udskudt og er gradvist blevet frigivet siden 2025. Dette er en standardtilgang ved udrulning af store IT-systemer. Målet er at minimere den operationelle risiko og driftsforstyrrelser ved at begrænse omfanget så meget som muligt og fokusere på kernefunktionerne i den første udrulning.

Siden udrulningen af SUMMA har Kommissionen arbejdet på at forbedre systemet yderligere ved at indføre nye elementer for at øge effektiviteten af de finansielle processer i Kommissionen. De midlertidige løsninger, der er nødvendige i overgangsperioden, udfases gradvist i perioden frem til 2027.

Samtidig forbedres kontrollerne inden for teknisk adgangsstyring og IT-ændringsstyring. For at begrænse risiciene er der siden 2025, inden årsregnskabet for 2025 afsluttes, indført risikobegrænsende foranstaltninger, overvågning ved hjælp af dashboards, en releasestyringsproces og ændringsstyringsorganet som operationelt styringsorgan. Godkendelserne krævede anvendelse af et "fire øjne"-princip med inddragelse af mindst to forskellige enheder, og der blev ikke konstateret nogen uberettiget udrulning af ændringer i årets løb. De svagheder i håndteringen af hændelsesløsningen, som Revisionsretten konstaterede (**§1.19**), blev afhjulpet gennem omfattende slutbrugersupport med velfungerende etablerede kanaler for regelmæssig kommunikation.

I denne forbindelse blev der indført flere støtteforanstaltninger: Alle tickets blev registreret i et særligt værktøj. Der blev også oprettet et fællesskab af lokale SUMMA-koordinatorer og SUMMA-eksperter i tjenestegrenene, hvorved de fik direkte adgang til GD BUDG gennem særlige kanaler, herunder modererede chatrum og særlige kurser. Desuden blev der etableret en omfattende struktur for slutbrugersupport med ugentlig rapportering til den øverste ledelse i GD BUDG. Der blev afholdt

møder om slutbrugersupport mindst én gang om ugen efter en åben-dør-tilgang og med GD BUDG-eksperter til rådighed for at støtte brugerne. Endelig blev der afholdt yderligere uddannelsesforløb for bredere målgrupper om specifikke emner såsom årsafslutning samt om funktioner, hvor der i brugerfællesskabet var bredere interesse for support. En sammenligning af denne fase med standardpraksis for hændelseshåndtering i et stabilt system tager ikke højde for den komplekse situation og de gennemførte afbødende foranstaltninger.

2. Transaktionernes formelle rigtighed

Indtægter

For så vidt angår EU-budgettets indtægtsside, glæder Kommissionen sig over, at Revisionsretten anser indtægterne for at være uden væsentlige fejl, og at indtægtsforvaltningssystemerne generelt var effektive (**§1.24(a)**).

Kommissionen er fortsat fast besluttet på at behandle og løse de resterende udestående problemer vedrørende momsbaserede egne indtægter og traditionelle egne indtægter. I første kvartal af 2026 afsluttede Kommissionen den første inspektionscyklus for indtægter fra ikkegenanvendt plastemballageaffald og følger tæt op på de konstaterede spørgsmål sammen med medlemsstaterne (se også ***det detaljerede svar på kapitel 4***).

Udgifter

Kommissionen noterer sig den samlede stigning i det fejlniveau, som Revisionsretten har anslået for 2025, til 3,8 % (**§1.24(b)**) fra 3,6 % for 2024. Samlet set ligger det fejlniveau, som Revisionsretten har anslået, og som er knyttet til regler, systemer og gennemførelsesorganer for udgifter under den nuværende FFR, inden for intervallet for tidligere år (se **figur 1.7** Anslået fejlniveau (2021 og 2025)).

På området "**samhørighed, resiliens og værdier**", **(§1.27**), noterer Kommissionen sig, at den fejlprocent, som Revisionsretten har beregnet, er baseret på en revisionsstikprøve, der afspejler de særlige forhold ved en atypisk og væsentligt mindre revisionspopulation end i tidligere år, som forklaret af Revisionsretten i **kapitel 6** (**§6.8-§6.15**). Dette begrænser muligheden for at foretage direkte sammenligninger med de resultater, der er rapporteret i tidligere år.

Desuden er Revisionsretten vendt tilbage til sin revisionstilgang fra før 2017, som indebærer, at transaktioner udvælges direkte fra den fulde revisionspopulation (regnskaber, der er forelagt af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen), i stedet for udelukkende at revidere transaktioner, som revisionsmyndighederne tidligere har revideret. Som følge heraf blev forvaltningsmyndighederne (i stedet for revisionsmyndighederne) de vigtigste samtalepartnere vedrørende de reviderede transaktioner, men de var ikke altid i stand til rettidigt at fremlægge alle de revisionsbeviser, som Revisionsretten havde anmodet om (**§6.14**). Kommissionen mener, at dette kan have påvirket den fejlprocent, som Revisionsretten har beregnet. Kommissionen vil bestræbe sig på at gøre forvaltningsmyndighederne bekendt med den nye tilgang og med erfaringerne fra denne første øvelse, så de bliver bedre rustet til at besvare anmodninger fra Revisionsrettens revisorer i de kommende år.

Revisionsrettens beregning af en samlet fejlprocent for årlige samhørighedsbetalinger adskiller sig fra Kommissionens tilgang, som indebærer en vurdering program for program. Kommissionens beregning er baseret på en aggregering af alle programspecifikke fejlprocenter, som revisionsmyndighederne har rapporteret, og som hidrører fra deres revision af over 9 000 (dele af) operationer som led i repræsentative stikprøver, der er udvalgt pr. program (eller gruppe af programmer). Formålet med den tilgang med "én enkelt revision", som Kommissionen anvender, er

at mindske den administrative byrde og opnå rimelig sikkerhed gennem grundige gennemgange af nationale revisionsresultater og udtalelser, der rapporteres hvert år for alle programmer, suppleret med Kommissionens egne risikobaserede revisioner.

Som hvert år vil Kommissionen behørigt følge op på alle fejl, som Revisionsretten har rapporteret, og vil anmode om korrigerende foranstaltninger eller finansielle korrektioner, når det anses for nødvendigt og retligt muligt. Kommissionen vil også henstille, at de berørte forvaltningsmyndigheder yderligere forbedrer forvaltnings- og kontrolsystemerne efter behov med henblik på gennemførelsen af perioden 2021-2027 (se også ***svarene på kapitel 6***).

På området **"naturressourcer og miljø"** (**§1.30**) noterer Kommissionen sig Revisionsrettens konstateringer vedrørende betingelsen **"rådighed over jord"**, som er et vigtigt støtteberettigelseskrav for direkte støtte. Kontrollen af denne betingelse behandles systematisk i Kommissionens og certificeringsorganernes revisioner, da den er vigtig for at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre, at støtte ydes i overensstemmelse med de gældende regler. Kommissionen gennemfører i øjeblikket procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning vedrørende svagheder i kontrolsystemerne for rådighed over jord i de samme medlemsstater, hvor Revisionsretten konstaterede fejl. Disse procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning blev indledt før Revisionsrettens besøg. Med hensyn til bioordningerne og forpligtelserne til at drive et miljø- og klimavenligt landbrug er Revisionsrettens vurdering i overensstemmelse med Kommissionens egen vurdering, hvori der også konstateres en højere risiko for fejl i disse foranstaltninger som følge af deres kompleksitet, forskellige betingelser for støtteberettigelse og, for bioordningernes vedkommende, dens nylige indførelse under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027. Kommissionen fortsætter med at støtte medlemsstaterne gennem vejledning og udveksling af bedste praksis og henstillinger for at hjælpe dem med effektivt at udforme, kontrollere og gennemføre disse foranstaltninger og betingelser for støtteberettigelse, samtidig med at den følger op på identificerede risici gennem procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning, når det er nødvendigt for at beskytte EU-budgettet (se også ***svarene på kapitel 7***).

Kommissionen deler Revisionsrettens opfattelse af, at den måde, hvorpå midler udbetales, har indvirkning på risikoen for fejl (**§1.28**), og navnlig at risikoen for fejl er lavere for rettighedsbaserede udgifter, hvor støttemodtagerne skal opfylde visse betingelser (f.eks. Erasmus+-tilskud). Størstedelen af betalingerne fra EU-budgettet er imidlertid **godtgørelsesbaserede betalinger**, for hvilke støttemodtagerne skal dokumentere overholdelse af **reglerne for støtteberettigelse** og, hvor det er relevant, reglerne om offentlige udbud eller statsstøtte. Disse betalinger er forbundet med en særlig stor risiko for fejl (**§1.32-§1.35**), da de gældende regler for støtteberettigelse og godtgørelse for at nå programmålene ofte er komplekse.

Kommissionen fortsætter med at fremme anvendelsen af ordninger, der bidrager til en enklere gennemførelse af EU-finansiering og dermed reducerer risikoen for fejl. Dette omfatter bl.a. fremme af forenklede omkostningsmuligheder og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger. Som følge heraf anvendes forenklede finansieringsordninger i stigende grad på forskellige politikområder, herunder anvendelse af faste beløb i **forsknings- og sundhedsinitiativer**. For **samhørighedspolitikken** fortsatte Kommissionen med at fremme anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder eller "finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger" i programmerne for 2021-2027. Endvidere er overgangen fra og med 2026 til mere præstationsbaserede modeller (den fælles landbrugspolitik for 2023-2027, faciliteter inden for optræden udadtil og den sociale klimafond) i overensstemmelse med denne tendens til strømlinede finansieringstilgange.

På området "**det indre marked, innovation og det digitale område**" anerkender Kommissionen, at **ikkestøtteberettigede personaleomkostninger** fortsat har været den vigtigste fejlkilde, hvilket må forventes, da disse omkostninger stadig udgør den største andel af de samlede omkostninger, som støttemodtagerne har anmeldt under Horisont Europa. Kommissionen er fortsat

fuldt ud indstillet på at forenkle regler og procedurer yderligere ved øget brug af faste beløb og enhedsomkostninger for at reducere både den administrative byrde for støttemodtagerne og risikoen for fejl. For andre direkte omkostninger, ligesom for fejl i personaleomkostninger, fortsætter Kommissionen med at afbøde risikoen for fejl ved at henvende sig til støttemodtagerne gennem informationsarrangementer og webinarer, ved at give vejledning i den kommenterede modeltilskudsaftale for Horisont 2020 og den kommenterede tilskudsaftale for Horisont Europa og ved at tilskynde til brug af Spørgetjenesten (se også ***svarene på kapitel 5***).

Endvidere glæder Kommissionen sig over Revisionsrettens mere **differentierede** og **forholdsmæssige tilgang til kvantificering** af **fejl i forbindelse med offentlige udbud** (**§1.36**), som er i overensstemmelse med den tilgang, der anvendes af Kommissionen og medlemsstaterne ved delt forvaltning, navnlig for samhørighed, hvor den har ført til et betydeligt fald i de relaterede fejl, som Revisionsretten har rapporteret.

Kommissionen noterer sig, at Revisionsretten siden 2025 også har anvendt denne metode **på andre FFR-udgiftsområder og i forbindelse med alle udbud og tilskudsprocedurer**. For nogle FFR-udgiftsområder, navnlig inden for europæisk offentlig forvaltning (**figur 1.14**), medførte den nye tilgang en stigning i fejlforekomsten på grund af fejl i transaktioner, der tidligere ikke blev anset for kvantificerbare (såsom proceduremæssige problemer i udbudsprocedurer vedrørende bygninger, se ***svarene på kapitel 10***). Revisionsrettens generelle anvendelse af den nye metode fører derfor til kvantificering af procedurefejl i forbindelse med udbud, som ikke medførte noget tab for EU-budgettet.

Kommissionens oplysninger om formel rigtighed

Kommissionens vurdering af risikoniveauet for udgifterne

Kommissionen baserer sin **forsikring** på en bottom-up-tilgang, der er tilpasset, dvs. efter program eller et andet relevant udgiftssegment, eftersom gennemførelsen ikke er ensartet på tværs af programmer og medlemsstater. De tusindvis af kontroller, som Kommissionen og medlemsstaterne under delt forvaltning gennemfører hvert år, anvendes til at fastsætte **risiciene ved betaling** og **risiciene ved afslutning** samt **andelen af udgifter, der anses for at være forbundet med lav, middel eller høj risiko**, hvilket udgør Kommissionens tjenestegrenes bedste skøn over fejlrisikoen.

De pålidelige, verificerede og evidensbaserede oplysninger, der således opnås, gør det også muligt for Kommissionen at påvise, at ikke alle godtgørelsesbaserede betalinger er forbundet med høj risiko, og at risikoniveauet ikke er ensartet og kan variere inden for samme politikområde og endda inden for samme udgiftsprogram.

Dette gør det muligt for Kommissionen at inddele de relevante udgifter i tre risikokategorier:

- **Lav risiko:** udgifter med en risiko ved betaling på under 2 % eller i kategorien "lav risiko" på grundlag af en kvalitativ vurdering (udgifter under den fælles landbrugspolitik 2023-2027 og faciliteterne inden for optræden udadtil), svarende til **58,6 %** af de samlede EU-budgetudgifter i 2025 (54,7 % i 2024)

- **Middel risiko:** udgifter med en risiko ved betaling på mellem 2 % og 2,5 % eller i kategorien "middel risiko", svarende til **25,2 %** af de samlede udgifter (24,5 % i 2024), og

- **Høj risiko:** udgifter med en risiko ved betaling på over 2,5 % eller i kategorien "høj risiko", svarende til **16,2 %** af de samlede udgifter (20,8 % i 2024).

Faldet i andelen af udgifter med høj risiko sammenlignet med 2024 skyldes hovedsagelig: i) et fald i programmerne med udgifter med høj risiko inden for samhørighed, hvad enten der er tale om perioden 2014-2020, hvor de endelige regnskaber blev indgivet med mange korrektioner foretaget på forhånd af medlemsstaterne, eller perioden 2021-2027, for hvilken fejlniveauet på nuværende tidspunkt fortsat er lavere end i den foregående programmeringsperiode, og ii) et fald i udgifter med høj risiko inden for landbrug.

Kommissionens resultatbaserede vurderinger

I den **årlige forvaltnings- og resultatrapport** præsenteres kontrolresultaterne pr. udgiftsområde og uden en kvantitativ indikator for Kommissionen som helhed (**§1.40**). Der foreligger **ingen kvantitativ vurdering af risikoen ved betaling og ved afslutning** for udgiftsområdet **"naturressourcer og miljø"** siden 2024 og siden 2025 for udgiftsområdet **"naboområder og verden"** som følge af indførelsen af resultatbaserede instrumenter (se AMPR 2025, bind I, s. 22, bind II, bilag 2, s. 23 og 24).

Kommissionens vurdering for "samhørighed, resiliens og værdier"

Med hensyn til **samhørighedspolitikken** noterer Kommissionen sig Revisionsrettens vurdering af Kommissionens fejlprocent (**§1.40** og **figur 1.15**) og det forhold, at **medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer** ikke altid er effektive med hensyn til at forebygge eller opdage alle uregelmæssigheder (**§1.47-§1.48**). På grundlag af alle tilgængelige revisionsresultater, herunder sine egne revisioner, har Kommissionen vurderet og rapporteret i sine årlige aktivitetsrapporter, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer godt for 85 % af programmerne for 2014-2020 og for 92 % af programmerne for 2021-2027, og har takket være sin målrettede revisionstilgang for hvert program anmodet om de nødvendige forbedringer for alle programmer eller dele af programmer, hvor der er konstateret alvorlige mangler. Kommissionen er overbevist om, at samhørighedspolitikkens flerårige korrigerende kapacitet vil gøre det muligt at bringe risikoen ved afslutning ned under væsentlighedstærsklen. Efter gennemførelsen af alle korrigerende foranstaltninger anslog Kommissionen i sine årlige aktivitetsrapporter, at risikoen ved afslutning på nuværende tidspunkt er under 2 % for alle regnskabsår til og med 2024, mens der fortsat anvendes yderligere korrigerende foranstaltninger som led i vurderingen af lovligheden og den formelle rigtighed ved afslutningen, hvor det anses for nødvendigt.

På grundlag af Revisionsrettens og sine egne konstateringer og henstillinger i de seneste år nåede Kommissionen ved udgangen af 2024 til enighed med de nationale revisionsmyndigheder og forvaltningsmyndigheder om en handlingsplan med henblik på yderligere at styrke deres evne til at opdage fejl og løse udestående spørgsmål inden afslutningen af programmeringsperioden 2014-2020. Den positive udvikling som følge af gennemførelsen af handlingsplanen overvåges regelmæssigt og blev rapporteret i de årlige aktivitetsrapporter (se yderligere oplysninger i ***svarene på kapitel 6, afsnit II.2***).

Kommissionen har også revideret sin revisionsstrategi med henblik på: i) at gennemføre flere overensstemmelsesrevisioner for at gentage revisionsmyndighedernes arbejde tidligere i programmeringsperioden, således at alle de vigtigste revisionsmyndigheder dækkes mindst én gang inden udgangen af 2026, og ii) forebyggende at gennemgå de revisionschecklister, som revisionsmyndighederne anvender for 2021-2027. Hos revisionsmyndighederne er resultaterne begyndt at vise sig, eftersom den fejlprocent, som revisionsmyndighederne har rapporteret, for første gang ligger på 3,9 % for GD EMPL's fonde og 3,7 % for GD REGIO's fonde, hvilket viser øget effektivitet.

Kommissionen mener ikke desto mindre, at der er behov for en yderligere indsats med hensyn til pålideligheden og sporbarheden af risikobaserede forvaltningsverifikationer. Den har for nylig

iværksat et udbud om administrativ kapacitetsopbygning med henblik på den fremtidige samhørighedspolitik for at analysere de grundlæggende årsager til de mest almindelige fejl og gennemførelsesudfordringer og omsætte dem til prioriteter for kapacitetsopbygning.

Kommissionen har integreret alle indhøstede erfaringer i udformningen af programmeringsperioden efter 2027 og foreslået en målbaseret betalingsmodel og en enklere og mere robust sikkerhedsmodel, som sikrer, at Kommissionen fortsat har en stærk tilsynsrolle, og at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med gældende ret.

Kommissionen fortsætter med at træffe foranstaltninger til at forbedre effektiviteten af *ex post*-kontroller. Den minder dog om, at kontrollerne for fortsat at være omkostningseffektive skal være målrettede og risikobaserede, og at revisionstilgangen fortsat skal være forholdsmæssig i overensstemmelse med programmyndighedernes og støttemodtagernes opfordringer til forenkling og en mindre revisionsbyrde.

3. Indberetning ved mistanke om svig

Kommissionen minder om, at kun et mindretal af uregelmæssigheder eller tilfælde af manglende overholdelse af reglerne udgør svig.

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering i kapitel 6 (**§1.55**) af, at anbefaling 5.2 fra årsberetningen for 2020 (om sporing af risikoen for svig i revisionsmyndighedernes revisioner af operationer) og anbefaling 6.6 fra årsberetningen for 2022 (om at øge forvaltningsmyndighedernes bevidsthed om risikoen for svig) er fuldt ud gennemført.

Med hensyn til særberetningen om **EU-organer, der bekæmper svig** (**§1.56**) glæder Kommissionen sig over Revisionsrettens konstatering af, at mandaterne for de respektive EU-aktører inden for bekæmpelse af svig er klart fastlagt og ikke overlapper hinanden (**§3.25**), og anerkender, at udvekslingen af oplysninger og Kommissionens tilsyn kan styrkes for at sikre en mere sammenhængende struktur for bekæmpelse af svig. Kommissionen har accepteret Revisionsrettens anbefalinger med henblik herpå, som beskrevet nærmere i ***svarene på kapitel 3*** (*Del 1, resultaterne af Revisionsrettens forvaltningsrevisioner: hovedbudskaber)* og vil fortsat overveje de tilsvarende opfølgningsforanstaltninger.

I Revisionsrettens særberetning 06/2026 anerkendes det, at Kommissionen har taget skridt til at forbedre **rammen for bekæmpelse af svig i genopretnings- og resiliensfaciliteten** (**§1.57**), og at Kommissionens revisioner bidrog til forbedringer af de nationale systemer til bekæmpelse af svig. Med hensyn til Revisionsrettens bemærkninger om opdagelse, indberetning og korrektion af svig minder Kommissionen om, at medlemsstaterne i henhold til artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten har det primære ansvar for at forebygge, opdage og korrigere svig, og at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten giver medlemsstaterne mulighed for at anvende deres almindelige nationale budgetforvaltningssystemer, hvilket naturligt kan føre til forskellige tilgange. Kommissionen har allerede gennemført de accepterede anbefalinger vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, ajourført sine retningslinjer[1] og offentliggjort detaljerede instrukser om medlemsstaternes forpligtelser efter genopretnings- og resiliensfacilitetens ophør, herunder indberetningsforpligtelser ved mistanke om svig[2].

---

[1] Retningslinjer til medlemsstaterne om udarbejdelse af sammenfatningen af revisioner under genopretnings- og resiliensfaciliteten; Retningslinjer om vurdering af de interne kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

[2] Retningslinjer til medlemsstaterne om operationelle aspekter i forbindelse med den afsluttende fase og afslutningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

De forskellige tilgange til indberetning af svig er derfor en logisk konsekvens af den retlige ramme for genopretnings- og resiliensfaciliteten. Medlemsstaterne er bedst i stand til at fastlægge de mest effektive og hensigtsmæssige tiltag til at forebygge og opdage svig i deres specifikke sammenhænge og i overensstemmelse med de gældende nationale retlige rammer. Hvis en medlemsstat imidlertid opdager specifikke uregelmæssigheder, skal den træffe foranstaltninger til at korrigere dem og underrette Kommissionen herom, navnlig i forvaltningserklæringen.

Kommissionen kontrollerer på sin side, at de nationale systemer fungerer effektivt og opfylder de centrale krav i den retlige ramme, overvåger gennemførelsen og træffer korrigerende foranstaltninger eller inddrivelsesforanstaltninger, når det er nødvendigt for at beskytte Unionens budget.

Med hensyn til **særberetningen om Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig (CAFS)**, fastholder Kommissionen, at CAFS afspejler et passende ambitionsniveau og omfatter fremadrettede foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Kommissionen vil ikke desto mindre anvende beretningen til yderligere at styrke CAFS og de strategier til bekæmpelse af svig, som Kommissionens tjenestegrene og forvaltningsorganer har vedtaget. Kommissionen understreger, at dens institutionsdækkende vurdering af risikoen for svig bygger på en omfattende proces, der omfatter solide og relevante oplysninger, og som understøtter et effektivt overordnet tilsyn med risici for svig. Dette sikres ved at kombinere forskellige informationskilder med henblik på at identificere institutionsdækkende risici for svig. Endelig anerkender Kommissionen betydningen af fælles resultatindikatorer for overvågningen af resultater og vil fastlægge et relevant sæt af sådanne indikatorer i Kommissionens næste strategi til bekæmpelse af svig.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 1.1 – Udbedre funktionelle mangler og styrke kontrollerne af SUMMA

På grundlag af vores IT-revision af SUMMA anbefaler vi, at Kommissionen:

(a) identificerer de resterende funktionelle mangler, prioriterer disse ud fra deres potentielle indvirkning på de finansielle transaktioners pålidelighed og udbedrer dem, der har høj prioritet

(b) sikrer, at de midlertidige løsninger er effektive, omfatter de kontroller, der er nødvendige for at forebygge finansielle fejl, overvåges nøje og ledsages af en plan for rettidig færdiggørelse af permanente løsninger

(c) prioriterer og afhjælper manglerne ved den interne kontrol vedrørende implementeringen og driften af SUMMA.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 1.1, litra a), b) og c).

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 KAPITEL 2: Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

I. SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR

I 2025 spillede EU-budgettet fortsat en afgørende rolle med hensyn til at hjælpe EU med at **gennemføre sine politiske prioriteter**. Ud over at bidrage til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og støtte landbrugerne samt forbedre landbrugets produktivitet var det også med til at styrke EU's ydre grænser og forsvarskapaciteter, tackle migrationspresset og yde urokkelig støtte til Ukraine, for blot at nævne nogle få prioriteter.

Som Revisionsretten også har påpeget (**punkt 2.25-2.29**), fortsatte **de uindfriede forpligtelser** med at falde i 2025. Mere end halvdelen af de resterende uindfriede forpligtelser (undtagen NGEU-midler (NextGenerationEU)) er knyttet til samhørighedspolitikken, hvorigennem Kommissionen støtter medlemsstaterne i at styrke den administrative kapacitet og fjerne flaskehalse i forbindelse med investeringer. Kommissionen vil **fortsat overvåge gennemførelsen** af EU's programmer og instrumenter og offentliggøre oplysninger om de årlige budgetoverslag for gennemførelsen samt en statusrapport om uindfriede forpligtelser.

For så vidt angår de **uindfriede forpligtelser** i forbindelse med **NGEU**, har mange medlemsstater tilpasset deres genopretnings- og resiliensplaner, omfordelt midler til projekter, der er nået længere, justeret milepæle og mål og taget hånd om forsinkelser i gennemførelsen, samtidig med at planernes oprindelige ambitionsniveau er bevaret. **Tilpasningerne** havde **til formål at tage højde for nye forhold** og sikre, at betalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten foretages rettidigt ved udgangen af 2026.

I juli 2025 fremlagde Kommissionen sit forslag til en ambitiøs, fleksibel og fremadskuende **flerårig finansiel ramme (FFR) for 2028-2034**. Forslaget er baseret på styrkerne, de grundlæggende principper og erfaringerne fra den nuværende FFR, samtidig med at rammen gøres enklere, mere fleksibel og mere virkningsfuld. Kommissionen arbejder tæt sammen med Parlamentet og Rådet om at nå frem til en ambitiøs, afbalanceret og rettidig aftale om den næste FFR og de sektorspecifikke programmer.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Budgetmæssig forvaltning i 2025

Gennemførelse af EU-budgettet

Kommissionen understreger, at **NGEU-bevillingerne** bør holdes adskilt fra det vedtagne budget. På grund af NGEU-bevillingernes karakter (eksterne formålsbestemte indtægter, der kan fremføres)

bør enhver sammenligning mellem forbruget af forpligtelses- og betalingsbevillinger fortolkes med forsigtighed.

For så vidt angår **samhørighedspolitiske fonde**, offentliggøres **forbruget** af nettobeløb regelmæssigt på den åbne dataplatform af hensyn til gennemsigtighed og nøjagtig finansiel overvågning.

Kommissionen bemærker, at Revisionsretten medtog alle former for bevillinger i analysen (**punkt 2.2-2.9**). I forbindelse med analysen af de endelige satser for **gennemførelsen af EU-budgettet** henleder Kommissionen opmærksomheden på, at finansforordningen og nogle af retsgrundlagene **giver mulighed for at fremføre** forpligtelses- og betalingsbevillinger, som ikke blev udnyttet inden årets udgang, til det følgende år. Dette er navnlig en almindelig praksis for så vidt angår de formålsbestemte indtægter.

Som Revisionsretten også påpeger (**punkt 2.6**), blev der af forpligtelsesbevillingerne fremført **ca. 1,9 mia. EUR**. Efter disse fremførsler nåede **udnyttelsen af det vedtagne forpligtelsesbudget op på 99,4 %**. Af de uudnyttede forpligtelsesbevillinger bortfaldt ca. 100 mio. EUR ved årets udgang, og kun 50 mio. EUR heraf hidrørte fra Kommissionens budgetsektion (hvoraf 13,8 mio. EUR fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ikke blev mobiliseret, mens det resterende beløb skyldtes de begrænsede uudnyttede beløb efter afslutningen af udbuds- eller tilskudsprocedurer).

Med hensyn til **betalingsbevillinger** (punkt **2.7 og 2.8**) vil Kommissionen gerne tilføje, at udnyttelsesgraden som følge af fremførslen af bevillinger fra 2025 til 2026 nåede op på 99,9 % af de samlede disponible betalinger. Derfor var 111 mio. EUR af de vedtagne betalingsbevillinger endnu ikke udnyttet ved årets udgang, og kun 55,4 mio. EUR heraf hidrører fra Kommissionens budgetsektion.

Budgetgennemførelse af midler under delt forvaltning, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027

For så vidt angår absorptionsgraden (**punkt 2.13-2.17, figur 2.7-2.9**) henleder Kommissionen opmærksomheden på, at programmerne for 2021-2027 **blev vedtaget syv måneder senere** end programmerne i programmeringsperioden 2014-2020 på grund af eksterne faktorer. Desuden havde genopretnings- og resiliensfaciliteten også indvirkning på opstarten af samhørighedspolitikken for 2021-2027, fordi den omdirigerede en del af samhørighedsinvesteringspipelinen og lagde yderligere administrativt pres på gennemførelsesorganerne, og fordi investeringer under genopretnings- og resiliensfaciliteten ofte blev prioriteret på grund af den tidligere gennemførelsesfrist.

For så vidt angår det **store antal betalingsanmodninger**, der er indsendt ved årets udgang, og som fortsat udestod, er det et positivt signal, at programgennemførelsen tydeligvis er accelereret som følge af det øgede tempo i projektudvælgelsen. Betalingsefterslæbet ved udgangen af 2025 skyldtes faktisk en **højere gennemførelsesgrad end forventet** og den massive koncentration af betalingsanmodninger, der blev indsendt ved årets udgang. Et rekordhøjt antal på 32 % af de samlede betalingsanmodninger for alle **samhørighedspolitiske** fonde, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, (på **ca.** 14 mia. EUR) blev indsendt i de sidste to uger af december 2025. Der er typisk tale om betalingsanmodninger, som forventes betalt over det følgende års budget.

En faktor, der kan være årsag til denne **sene indgivelse af betalingsanmodninger**, kan være bestemmelsen i artikel 91, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, som begrænser antallet

af betalingsanmodninger, der må indgives pr. program og pr. år. Dette kan føre til **udskydelse af betalingsanmodningerne** til hen imod slutningen af hver indgivelsesperiode, idet indgivelserne af betalingsanmodninger i stigende grad er koncentreret til årets sidste kvartal.

Tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og NGEU-gennemførelse

Kommissionen tager Revisionsrettens bemærkninger vedrørende **absorptionen af tilskudsbetalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten** (**punkt 2.19-2.24**) til efterretning. Efter Kommissionens meddelelse fra sidste år[1] har alle medlemsstater revideret deres genopretnings- og resiliensplaner for at gøre det let at gennemføre dem ved udgangen af 2026. Kommissionen **arbejder tæt sammen med medlemsstaterne** for at nå dette mål og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at behandle de resterende betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2026.

2. Økonomisk forvaltning i 2025

Kommissionen tager Revisionsrettens bemærkning vedrørende **stigningen i EU's udestående lån** (**punkt 2.30-2.47**) til efterretning. Dette er navnlig i overensstemmelse med profilen for **NextGenerationEU** , hvor **tilbagebetalingen begynder i 2028**, samt for nye programmer, der yder lån finansieret gennem lånoptagelse, og som er blevet vedtaget i de seneste år. Som det understreges i Revisionsrettens beretning, er løbetiderne spredt over en lang periode for at undgå, at forfaldne obligationer koncentreres i enkelte år.

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkninger i **§2.43**, herunder bemærkningerne om manglen på offentliggjorte oplysninger om bestemte begivenheders indvirkning – såsom konflikten i Mellemøsten eller krigen i Ukraine – på **finansieringsomkostningerne vedrørende EU's genopretningsinstrument**, understreger Kommissionen, at den løbende overvåger de budgetmæssige virkninger af sine markedsudstedelser – ikke kun i forbindelse med en bestemt begivenhed, men også med hensyn til generelle markedsforhold. Dette udmønter sig derefter i budgetforslag og kan føre til ændringer, hvis en begivenhed i væsentlig grad vil påvirke de **forventede låneomkostninger**. Kommissionen fremhæver også, at der er en tidsforskydning mellem noget, der sker på markedet, og det tidspunkt, hvor det kommer til udtryk i finansieringsomkostningerne. Finansieringsomkostningerne afspejler markedsforholdene på det tidspunkt, hvor støtten blev finansieret, og Kommissionen har indført en **stabil udstedelsesstrategi**, der begrænser den idiosynkratiske indvirkning, som en bestemt begivenhed har på dens gennemsnitlige låneomkostninger. Indvirkningen af konflikten i Mellemøsten på finansieringsomkostningerne vil derfor hovedsageligt afspejles i den næste FFR og kun delvist i 2027.

Kommissionen understreger, at **de forventede NGEU-låneomkostninger** under den nuværende FFR afhænger af de faktiske udbetalinger vedrørende NGEU indtil udgangen af tredje kvartal af 2026. Som konstateret i tidligere år er det ret vanskeligt at forudsige, hvor store beløb der vil blive udbetalt ved udgangen af regnskabsårets tredje kvartal. Derudover er der usikkerhed om **renteudviklingen**. Kommissionen **overvåger markedet tæt** og tilpasser sine fremskrivninger på grundlag af fremadrettede indikatorer. Kommissionen vil **fortsat** komme **med regelmæssige**

[1] Meddelelse COM(2025) 310 final/2

opdateringer om udbetalinger og renteomkostninger gennem sin rapportering om låntagning og långivning[2].

Endvidere tager Kommissionen Revisionsrettens vurdering af eksponeringer, der er garanteret af **EU-budgettets råderum** (**§2.60-2.65**) til efterretning, og den henleder opmærksomheden på, at den regelmæssigt vurderer **bæredygtigheden af eventualforpligtelser**, som er dækket af råderummet, og rapporterer herom i en årlig rapport i overensstemmelse med artikel 256 i finansforordningen. Når der indføres et nyt program, vurderer Kommissionen desuden råderummets bæredygtighed, også i negative scenarier.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 2.1 – Reducere risikoen for et betalingsefterslæb vedrørende de samhørighedspolitiske fonde

Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne træffe rettidige foranstaltninger til at sikre hensigtsmæssig planlægning og gennemførelse af betalinger inden for det årlige budget og under overholdelse af FFR-lofterne med særligt fokus på de samhørighedspolitiske fonde. Målet bør være at reducere enhver risiko for, at der opstår efterslæb, fordi der ikke er tilstrækkelige betalingsbevillinger på det årlige budget, og på denne måde begrænse presset på betalingsbevillingerne i de efterfølgende regnskabsår.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

Kommissionen **accepterer** anbefalingen og er allerede begyndt at gennemføre den.

Selv om det er normalt og forventeligt, at betalingsanmodninger bliver indgivet i slutningen af året, var stigningen i betalingsanmodninger i anden halvdel af december 2025 langt højere end normalt. Dette højere end forventede betalingsefterslæb vedrørende de samhørighedspolitiske fonde ved udgangen af 2025 har lagt pres på 2026-budgettet. Kommissionen fremsatte derfor allerede den 9. juni 2026 et forslag til ændringsbudget for at styrke samhørighedsbudgettet for 2026 og sikre rettidig godtgørelse af betalingsanmodninger indgivet af medlemsstaterne. Kommissionen vil fortsat overvåge situationen nøje og om nødvendigt træffe foranstaltninger på grundlag af medlemsstaternes ajourførte prognoser.

Anbefaling 2.2 – Udvikle en strategi for passivstyring og tilbagebetaling vedrørende NGEU

Kommissionen bør udvikle en strategi for passivstyring og tilbagebetaling af den NGEU-relaterede gæld i hele tilbagebetalingsperioden frem til 2058, idet den tager hensyn til de makroøkonomiske og finansielle risici, herunder refinansierings-, rente-, likviditets- og markedsrisici. Vedrørende perioden under den nuværende og den næste FFR bør Kommissionen også tage hensyn til de gældende budgetmæssige begrænsninger, herunder det årlige loft for afdrag på hovedstolen og de disponible betalingsbevillinger. Hvad angår

[2] https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/eu-borrower-investor-relations/analyses-and-reports_en#report

ikketilbagebetalingspligtig støtte bør Kommissionen, eftersom de hermed forbundne finansieringsomkostninger afholdes over EU-budgettet, fastsætte kriterierne og prioriteterne for, hvor stor en del af den forfaldende gæld der skal refinansieres, med henblik på at begrænse finansieringsomkostningerne samtidig med at en effektiv markedsadgang og operationel fleksibilitet opretholdes.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefalingen.

Kommissionen **er enig** i, at det er vigtigt at tage hensyn til de forskellige programmers betalingsprofiler, når der planlægges ny låntagning, og den bekræfter, at dette allerede indgår i dens halvårlige finansieringsplaner. Hvad angår gæld i forbindelse med ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte, har Kommissionen i sit forslag til FFR for 2028-2034 medtaget bestemmelser om, at der afsættes et fast årligt beløb på 24 mia. EUR i løbende priser til gældsbetjeningen af NGEU mellem 2028 og 2034 (herunder både renter og hovedstol) inden for FFR-lofterne. Dette forslag afspejler en stabil og forudsigelig nedbringelse af forpligtelserne og sikrer forudsigelighed for budgetplanlægningen og for medlemsstaternes bidrag til budgettet under hensyntagen til renterisici. Kommissionen vil fortsat fremsætte forslag til tilbagebetaling af gæld relateret til ikketilbagebetalingspligtig støtte under hensyntagen til disse forhold. Budgetmyndigheden fastsætter de beløb, der skal tilbagebetales. Vilkårene for tilbagebetaling af gæld vedrørende NGEU-lån er fastsat i de respektive låneaftaler.

Kommissionen **er enig** i, at det er vigtigt at begrænse finansieringsomkostningerne og samtidig opretholde en effektiv markedsadgang og operationel fleksibilitet. Rammerne for tilbagebetaling af lån optaget til finansiering af NGEU fastsættes i henhold til den gældende retlige ramme. For så vidt angår RRF-lånene, sikrer den aftalte tilbagebetalingsplan med de berørte medlemsstater, at lånene tilbagebetales til EU senest i 2058. Den gæld, der svarer til den ikketilbagebetalingspligtige NGEU-støtte, skal tilbagebetales over EU-budgettet på en stabil og forudsigelig måde med fuld tilbagebetaling ved udgangen af 2058 i overensstemmelse med budgetmyndighedens beslutninger. De beløb, der skal afsættes til NGEU-finansieringsomkostninger i den næste FFR, er i øjeblikket til forhandling som led i Kommissionens ovennævnte forslag til EU's næste langtidsbudget for 2028-2034. Kommissionen understreger, at den foreslåede tilgang vil fungere som naturlig beskyttelse. Hvis renten i et givet år er højere end forventet på tidspunktet for vedtagelsen af FFR, vil den faktiske tilbagebetaling i et givet år være noget lavere, hvilket vil kræve større refinansiering, mens den faktiske tilbagebetaling vil stige, hvis låneomkostningerne er lavere end forventet.

Kommissionen vil fortsat offentliggøre sine halvårlige finansieringsplaner på en struktureret og gennemsigtig måde. En sådan strategi sikrer forudsigelighed for investorerne, hvorved finansieringsomkostningerne begrænses, samtidig med at effektiv markedsadgang og fleksibilitet opretholdes i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 KAPITEL 3: Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

DEL 1 – RESULTATERNE AF HOVEDBUDSKABERNE FRA REVISIONSRETTENS FORVALTNINGSREVISIONER

Konklusionerne i del 1 i kapitel 3 er udledt af Revisionsrettens særberetninger, som er offentliggjort i 2025. Disse særberetninger var genstand for omfattende clearing og kontradiktoriske procedurer i overensstemmelse med kravene i finansforordningen. Kommissionens udførlige svar, der afspejler Kommissionens holdning til særberetningerne og anbefalingerne i disse, er offentliggjort sammen med beretningerne og er offentligt tilgængelige.

Kommissionen tager Revisionsrettens sammenfatning af Europa-Parlamentets og Rådets udtalelser, der blev afgivet efter offentliggørelsen af særberetningerne i 2025, og som er opført i del 1 i kapitel 3, til efterretning.

Kommissionen understreger, at graden af accept af Revisionsrettens anbefalinger udarbejdet i 2025, således som det fremgår af del 1 (punkt **3.4**), generelt er meget høj (94 % er enten accepteret helt eller delvist), hvilket illustrerer Kommissionens konstruktive tilgang til at tage de spørgsmål op, som Revisionsretten har identificeret. Kun 6 % af Revisionsrettens anbefalinger blev ikke accepteret af Kommissionen.

Nærmere bestemt henleder Kommissionen opmærksomheden på sin holdning til særlige særberetninger, som Revisionsretten har henvist til i del 1 i kapitel 3.

Særberetning 11/2025: Gennemsigtighed i EU-finansiering ydet til NGO'er[1]

Med hensyn til anbefaling 1 besluttede Kommissionen[2] at undersøge, om denne seneste definition af ikkestatslige organisationer (NGO'er) kan præciseres yderligere. Samtidig understregede den behovet for ikke at øge den administrative byrde for NGO'er eller begrænse deres adgang til EU-midler, eftersom der ikke er noget, der tyder på, at NGO-status udgør en større risiko for EU-budgettet end andre typer enheder. Desuden er NGO-status generelt ikke en forudsætning for at modtage EU-midler. I 2025 undersøgte Kommissionen, om den nuværende NGO-definition – navnlig begrebet "uafhængighed af regeringer" og spørgsmålet om, hvorvidt en NGO må forfølge sine medlemmers kommercielle interesser – kan præciseres yderligere. Kommissionen konkluderede, at de kan præciseres yderligere. Retningslinjerne er nu ved at blive færdiggjort og offentliggøres inden længe.

Med hensyn til anbefaling 2 vil Kommissionen undersøge muligheden for gradvist at øge hyppigheden af ajourføringer i systemet for finansiel gennemsigtighed. Desuden vil Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningens artikel 38 og artikel 277, stk. 6, stille oplysninger om modtagere af EU-midler, som tildeles ved alle forvaltningsmetoder, til rådighed i systemet for finansiel gennemsigtighed for programmer, der er vedtaget og finansieret efter 2027.

---

[1] Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 11/2025: Gennemsigtighed i EU-finansiering ydet til NGO'er, COM-Replies-SR-2025-11_DA.pdf.

Med hensyn til anbefaling 3 vil Kommissionen gerne understrege, at der i revisionsberetningen ikke er påvist manglende overholde af EU's værdier. Kommissionen gav imidlertid udtryk for, at den er åben for at undersøge muligheden for at indføre yderligere risikoindikatorer med henblik på at styrke kontrollen med overholdelsen af EU's værdier, forudsat at dette er teknisk muligt og i overensstemmelse med de gældende regler.

Særberetning 12/2025: EU's mikrochipstrategi[3]

Kommissionen anerkender Revisionsrettens vurdering af udfordringerne med at nå målet for det digitale årti om en EU-andel på 20 % af det globale halvledermarked (punkt **3.17**). Samtidig har mikrochipforordningen allerede skabt betydelige resultater ved at mobilisere mere end 80 mia. EUR i planlagte investeringer og fremskynde gennemførelsen inden for de tre søjler. Disse investeringer styrker Europas økosystem for halvledere, øger modstandsdygtigheden og styrker EU's konkurrencemæssige position på et meget dynamisk globalt marked.

I overensstemmelse med Revisionsrettens anden anbefaling vedtog Kommissionen den 3. juni 2026 en revideret halvlederstrategi ("mikrochipforordningen 2.0") ved at trække på erfaringerne fra gennemførelsen af mikrochipforordningen og efter omfattende høringer af interessenter, støtteundersøgelser, evalueringer og en konsekvensanalyse. Forslaget tager højde for den ændrede markedsmæssige og geopolitiske kontekst, gør status over de indhøstede erfaringer og har til formål at yderligere styrke det europæiske økosystem for halvleders konkurrenceevne, modstandsdygtighed og teknologiske førerposition på lang sigt.

Særberetning 9/2025: Kontrolsystemer vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten[4]

Revisionsretten konstaterede, at Kommissionen ikke havde været i stand til at opnå tilstrækkelig sikkerhed for, om medlemsstaterne havde effektive kontrolsystemer til at sikre, at udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten var i overensstemmelse med reglerne for offentlige udbud og statsstøtte (punkt **3.8**). Kommissionen deler ikke Revisionsrettens opfattelse af, at der er en sikkerhedsmangel på EU-plan med hensyn til medlemsstaternes overholdelse af EU-reglerne og de nationale regler. Kommissionen mener, at den siden starten af facilitetens gennemførelse har haft rimelig sikkerhed for, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til regelmæssigt at kontrollere overholdelsen af reglerne om offentlige udbud og statsstøtte.

Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten fastsætter klart, at medlemsstaterne har det primære ansvar for at sikre overholdelse af EU-retten og national ret, navnlig reglerne om offentlige udbud og statsstøtte. Kommissionen gennemfører revisioner for at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser. Kommissionen minder også om, at lovligheden og den formelle rigtighed af betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne udelukkende er baseret på tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål. Kommissionen har lige fra begyndelsen overvejet, om medlemsstaternes kontrolsystemer sikrer overholdelse af national lovgivning og EU-lovgivning.

Som opfølgning på Revisionsrettens tidligere anbefalinger gennemførte Kommissionen alle de accepterede anbefalinger vedrørende offentlige udbud og statsstøtte. Kommissionen har intensiveret sit revisionsarbejde. I 2023 ajourførte den sin revisionsstrategi til systematisk i alle typer revisioner at kontrollere, om medlemsstaterne regelmæssigt kontrollerer overholdelsen af reglerne for offentlige udbud og statsstøtte, herunder effektiviteten af sådanne kontroller. På grundlag af denne

---

[3] Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 12/2025: EU's mikrochipstrategi | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-12_DA.pdf

[4] Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 09/2025: Systemerne til sikring af, at genopretnings- og resiliensfacilitetens udgifter er i overensstemmelse med reglerne om offentlige udbud og statsstøtte | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-09_DA.pdf

udvidelse af omfanget af sit revisionsarbejde har Kommissionen rimelig sikkerhed for, at medlemsstaterne overholder deres retlige forpligtelse til regelmæssigt at kontrollere overholdelsen af reglerne om offentlige udbud og statsstøtte, herunder effektiviteten af sådanne kontroller.

Særberetning 18/2025: EU's budgetfleksibilitet[5]

Med hensyn til anbefaling 1, hvor Kommissionen blev anmodet om at fremlægge yderligere oplysninger med henblik på at støtte udformningen af fleksibilitetsrammen for den fremtidige FFR, har Kommissionen allerede behandlet dette i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager FFR-forslaget fra 2025. Anbefaling 2, der indeholder forslag om forenkling af FFR-fleksibilitetsrammen, blev gennemført fuldt ud med FFR-forslaget for 2028-2034 i juli 2025, inden måldatoen i 2026. Endelig har Kommissionen, hvad angår anbefaling 3, revideret sin interne procedure med henblik på tydeligt og på en mere struktureret måde at påvise, at mulighederne for omfordeling og omprioritering er blevet undersøgt, inden den anvender særlige instrumenter, når der opstår nye behov. Samtidig bemærker Kommissionen, at omfordelinger ofte afspejler ændringer i politiske prioriteter, og at det som følge heraf måske ikke altid er muligt at dokumentere omfordelinger, da de kan indebære politiske beslutninger og afvejninger, der bliver truffet på politisk niveau (f.eks. af Det Europæiske Råd).

Særberetning SR 26/2025: Samarbejde mellem EU's organer til bekæmpelse af svig[6]

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at de respektive EU-aktører inden for bekæmpelse af svig har klare mandater, der ikke overlapper (punkt **3.25**). Kommissionen anerkender også, at flere områder i cyklussen for bekæmpelse af svig kan styrkes for at sikre en mere sammenhængende struktur for bekæmpelse af svig. Kommissionen anerkender, at procedurerne til støtte for høring og udveksling af oplysninger om påstande om svig mellem OLAF og EPPO er komplekse. Den glæder sig derfor over anbefaling 1 om at oprette et interoperabelt IT-system til bekæmpelse af svig og effektiv udveksling af oplysninger om påstande om svig. Som opfølgning på anbefaling 2 vil Kommissionen analysere variationerne i indberetning af svig fra medlemsstaterne og EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer under hensyntagen til de iboende årsager, der kan forklare de forskellige indberetningsniveauer. Kommissionen accepterede anbefaling 3 og vil med udgangspunkt i de eksisterende systemer udvikle en sammenhængende metode til at måle alle beløb, der vedrører svig eller uregelmæssigheder, der er konstateret, forhindret og faktisk inddrevet, baseret på både administrative og strafferetlige procedurer på EU-plan og nationalt plan.

Særberetning 22/2025: Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken[7]

Særberetningen er meget vigtig, da den vedrører Kommissionens korrigerende kapacitet under samhørighedspolitikken. Ifølge Revisionsrettens beretning er det kun finansielle nettokorrektioner, der har en afskrækkende virkning for beskyttelse af EU-budgettet, og hver finansiel korrektion burde have medført et tab af EU-bidraget for at "sanktionere" den pågældende medlemsstat (punkt **3.36**). Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at alle typer finansielle korrektioner, ikke kun finansielle nettokorrektioner, har til formål at beskytte EU-budgettet. Unionens budget er beskyttet, uanset om de finansielle korrektioner gennemføres af Kommissionen eller af medlemsstaterne, eller om de medfører nedsættelse af EU-bidraget eller ej, da de uretmæssige udgifter er udelukket fra EU-budgettet.

---

5 Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 18/2025: EU's budgetfleksibilitet | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-18_DA.pdf

6 Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 26/2025: EU's organer til bekæmpelse af svig | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-26_DA.pdf

7 Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 22/2025: Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-22_DA.pdf

Desuden kom Kommissionen trods de strenge betingelser i den retlige ramme for finansielle nettokorrektioner for 2014-2020 med første afgørelse om finansiel nettokorrektion i september 2025, og tre andre procedurer er indledt.

Selv om det i beretningen anerkendes, at Kommissionens egen kontrol har ført til betydelige finansielle korrektioner (over 1 578 mia. EUR frem til april 2026), nævnes medlemsstaternes hidtil usete korrigerende kapacitet ikke, idet de selv trak 22,9 mia. EUR i udgifter tilbage fra årsregnskaberne (herunder 3,4 mia. EUR i endelige korrektioner). De retlige bestemmelser om finansielle korrektioner, der beskytter EU-budgettet, har derfor en forebyggende virkning, og muligheden for at gennemføre finansielle nettokorrektioner har en afskrækkende virkning og styrker kapaciteten til at opdage og korrigere fejl.

Endelig forenkler og strømliner den retlige ramme for 2021-2027 den umiddelbare anvendelse af finansielle nettokorrektioner, uanset om der påvises en alvorlig mangel i systemet eller ej, og den styrker incitamenterne til robuste nationale kontrolprocedurer i første række. Desuden har Kommissionen allerede udarbejdet interne retningslinjer og ajourført sin tilgang til, hvordan man omhyggeligt anvender disse bestemmelser for 2021-2027.

I sin beretning fremsatte Revisionsretten fire anbefalinger, hvoraf tre blev accepteret og en blev delvist accepteret af Kommissionen og i øjeblikket er ved at blive gennemført.

Særberetning 16/2025: EU-finansiering til bekæmpelse af skovbrande[8]

Kommissionen hilser særberetningen fra Revisionsretten om EU-finansiering til bekæmpelse af skovbrande velkommen (punkt **3.29**). Med hensyn til at have et ufuldstændigt overblik over EU's udgifter til foranstaltninger vedrørende skovbrande bemærker Kommissionen, at Europa-Parlamentet og Rådet nåede til enighed om et begrænset antal indikatorer i forhold til anvendelse af midler under delt forvaltning. Revisionsrettens udtalelse om, hvordan midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten blev tildelt[9], er baseret på et begrænset antal tilfælde, som ikke kan betragtes som repræsentative for alle relevante foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionens forslag til en forordning om fastsættelse af en udgiftssporings- og præstationsramme for budgettet indeholder interventionsområde 276, Forebyggelsesforanstaltninger til at afbøde risikoen for skovbrande, med dertil knyttede specifikke output- og resultatindikatorer.

Kommissionen accepterede alle Revisionsrettens anbefalinger og vil fremme god praksis for at målrette indsatsen mod de projekter, der har den største potentielle effekt. I praksis betyder det, at der anvendes klare og ajourførte risikokort, at der tages hensyn til langtidsholdbarheden, og at man afvejer anvendelsen af kriteriet om både geografisk dækning og risikobaserede kriterier.

Kommissionen offentliggjorde en ny meddelelse om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande (2026), der skitserer en helhedsorienteret tilgang på EU-plan til forebyggelse, beredskab, indsats og genopretning med foranstaltninger, der skal træffes af Kommissionen og medlemsstaterne.

---

8 Se Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning 16/2025: EU-finansiering til bekæmpelse af skovbrande | Den Europæiske Revisionsret, COM-Replies-SR-2025-16_DA.pdf

9 Se overskriften før Revisionsrettens bemærkning i punkt 29, punkt 10 og 32, tekstboks 2 og 3.

DEL 2 – PRÆSTATION I PROGRAMMERNE UNDER UDGIFTSOMRÅDE 2 I DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME

Præstationsrapporteringsrammen

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at Kommissionens præstationsrapportering vedrørende FFR-udgiftsområde 2 i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2024 er udarbejdet efter de fastlagte instrukser, og at ingen væsentlige fejl er konstateret i de forpligtelser og betalinger, der er rapporteret (punkt **3.45-3.46**).

Resultatindikatorer

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at de rapporterede præstationsindikatorer for begge programmeringsperioder (2014-2020 og 2021-2027), i vid udstrækning var defineret efter SMART-princippet (punkt **3.50**).

Programgennemførelseserklæringernes nøglepræstationsindikatorer (bilag 4 til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport), er dem, der er fastsat i de respektive programmers lovgivningsmæssige rammer, som er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, såsom præstationsrammen under samhørighedspolitikken.

Kommissionen mener, at output og resultater i forbindelse med den årlige overvågning af og rapportering om EU-budgettets præstation er de mest hensigtsmæssige og nyttige indikatorer for præstationsvurdering. Disse indikatorer giver mulighed for rettidig overvågning af fremskridt, der er gjort med gennemførelsen, og de kan direkte henføres til EU-finansierede interventioner (punkt **3.52-3.54**).

Kommissionen er enig i, at det er vigtigt at vurdere virkningerne af EU-finansiering i forbindelse med evalueringerne. Som det fremgår af værktøjskassen til bedre regulering, er anvendelsen af effektindikatorer i den årlige overvågning imidlertid underlagt væsentlige metodiske begrænsninger, navnlig vanskeligheden ved at etablere forbindelser mellem finansierede aktiviteter og observerede ændringer, samt den indbyggede tidsforskydning med hensyn til at opnå målbare virkninger. Denne begrænsning er særlig relevant inden for områderne beskæftigelse, uddannelse og social inklusion. Med hensyn til interventioner, der er rettet mod enkeltpersoner, kræver pålidelig måling af virkninger generelt kontrafaktiske konsekvensanalyser og anvendelse af kontrolgruppedata og avancerede analysemetoder.

Resultatrammen for 2021-2027 afspejlede erfaringerne fra den foregående programmeringsperiode og vedrørte identificerede begrænsninger, herunder den begrænsede tilgængelighed af resultatindikatorer inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2014-2020.

Udvælgelse af programgennemførelseserklæringernes præstationsindikatorer

Programgennemførelseserklæringerne omfatter op til ni præstationsindikatorer fra nøglepræstationsindikatorerne, som er fastsat i de respektive programbestemmelser. Udvælgelsen er primært baseret på indikatorernes relevans og deres evne til at give en meningsfuld beskrivelse af programmets mål. Desuden er de komplette nøglepræstationsindikatorer fortsat offentligt tilgængelige i en særskilt PDF-fil, der er offentliggjort på programgennemførelseserklæringernes websted.

For Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden blev indikatorerne udvalgt på grundlag af, hvor ofte de anvendes på tværs af medlemsstaterne, og deres bidrag til de relevante politiske EU-målsætninger. De rapporterede værdier giver derfor et repræsentativt overblik over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde EU-programmernes mål.

Afsnittet om "konkrete eksempler på resultater"

Programgennemførelseserklæringerne indeholder flere supplerende afsnit med oplysninger om programgennemførelse (punkt **3.49**). Et af disse er afsnittet om "konkrete eksempler på resultater", som indeholder illustrative eksempler på programmets gennemførelse og resultater. Afhængigt af programmets karakter og gennemførelsesfase kan disse eksempler enten henvise til resultater, der allerede er opnået i praksis, eller til andre relevante gennemførelsesmilepæle, herunder forventede output og resultater af udvalgte operationer. Dette er særlig relevant for programmer med længere gennemførelsescyklus, såsom EFRU og Samhørighedsfonden. Beskrivelserne i dette afsnit angiver klart karakteren af de resultater, der er blevet indrapporteret, og i hvilken fase de befinder sig.

Vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at det forhold, at vurderingsmetoden til vurdering af fremskridtene med hensyn til at opfylde indikatormålene var uændret, gjorde den overordnede resultatramme stabil (punkt **3.78**).

Kommissionen anerkender, at der i nogle tilfælde er forskelle mellem Revisionsrettens og Kommissionens vurderinger af, om præstationsindikatorerne er på rette vej til at blive opfyldt. Disse forskelle skyldes, at der anvendes forskellige vurderingsmetoder, som kan føre til forskellige konklusioner. I Kommissionens vurdering tages der ikke kun højde for tidligere rapporterede resultater, men også for yderligere relevante oplysninger, herunder status for udvalgte og gennemførte operationer, finansiel gennemførelse samt erfaringer fra foregående programmeringsperioder.

Med hensyn til det begrænsede antal milepæle for EFRU og Samhørighedsfonden bemærker Kommissionen, at den nuværende udformning af præstationsovervågningssystemet er fuldt ud i overensstemmelse med den gældende ramme, der er fastlagt af Europa-Parlamentet og Rådet.

Med hensyn til Erasmus+-indikatorer afspejler den tidlige opfyldelse af visse mål den kontekst, hvori de er fastsat. Nogle mål blev fastsat i begyndelsen af programperioden på basis af forsigtige antagelser i en periode præget af genopretningen af læringsmobiliteten efter covid-19-pandemien, som skred hurtigere frem end først antaget. Kommissionen vil gennemgå målværdierne for den resterende gennemførelsesperiode, hvor det er relevant.

Kommissionen understreger også, at en omfattende vurdering af programgennemførelsen kræver en kombineret analyse af indikatordata og anden kvantitativ og kvalitativ dokumentation.

Sporbarhed af de rapporterede data

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at de fleste kvantitative henvisninger til programmerne var baseret på relevant dokumentation, og at sporbarheden af de rapporterede præstationsdata er god (**punkt 3.47 og punkt 3.55-3.57**).

Med hensyn til Erasmus+-indikatorerne glæder Kommissionen sig over Revisionsrettens vurdering af, at programmet er et eksempel på god praksis inden for præstationsovervågning og -evaluering (punkt **3.76**). Kommissionen glæder sig i den forbindelse over Revisionsrettens positive vurdering af overvågningen af resultatindikatorerne, og den giver tilsagn om fortsat at følge nøje op på de fremskridt, der er gjort i denne henseende, herunder at sikre fuld overensstemmelse med de i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport fastlagte instrukser, i kommende rapporteringscyklusser (punkt **3.55 og 3.76**).

Kommissionen finder det er afgørende for en forsvarlig overvågning af og rapportering om programgennemførelsen at sikre, at præstationsoplysningerne er pålidelige, sammenlignelige og af høj kvalitet. Kommissionen lægger særlig vægt på dette aspekt gennem hele præstationsrapporteringscyklussen.

Anbefaling 3.1 – Forbedre præstationsrapporteringen

Kommissionen bør:

a) fastsætte effektindikatorer for at lette vurderingen af programmernes virkning på lang sigt, der vil indgå i de efterfølgende evalueringer af FFR for 2021-2027

b) ajourføre målværdierne for Erasmus+ i lyset af de opnåede resultater og den resterende gennemførelsesperiode.

Måldato for gennemførelsen: ved udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2026.

Kommissionen **accepterer ikke** anbefaling 3.1 a).

Kommissionen mener, at præstationsovervågningen hovedsagelig bør baseres på output- og resultatindikatorer, som er direkte knyttet til de finansierede interventioner og kan måles rettidigt. På den anden side kan virkninger på de fleste områder kun vurderes meningsfuldt ved hjælp af evalueringer gennemført inden for rammerne for bedre regulering, og som ofte kræver målrettet analytisk arbejde baseret på avancerede metoder, herunder kontrafaktisk konsekvensanalyse. Dette analytiske arbejde er ofte baseret på flere datakilder og understøttes af yderligere oplysninger, herunder kvalitative data, samt særlige undersøgelser. Desuden kan offentliggørelse af sådanne indikatorer i forbindelse med en årlig budgetrapportering opfattes som udtryk for en tæt forbindelse mellem ændringer i disse indikatorer og den dertil knyttede finansiering. En vurdering af effektindikatorer i denne sammenhæng risikerer at føre til indførelse af parametre, som ikke på meningsfuld vis afspejler årsagssammenhænge, hvilket kan føre til en overforenkling af vurderingerne.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 3.1 b).

Anbefaling 3.2 – Forbedre sammenfatningen af programmernes vigtigste resultater

Kommissionen bør i programgennemførelseserklæringernes åbningsafsnit om konkrete eksempler på resultater kun give oplysninger faktiske resultater.

Måldato for gennemførelsen: ved udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2026.

Kommissionen **accepterer delvist** denne anbefaling.

Kommissionen er enig i, at oplysningerne i åbningsafsnittet om konkrete eksempler, bør omfatte oplysninger om faktiske resultater. Med hensyn til visse programmer under delt forvaltning er rapportering om udvalgte projekter under gennemførelse fortsat relevant, da mange investeringer er flerårige og kræver betydelig tid at gennemføre. Kommissionen vil fortsat sikre gennemsigtighed i rapporteringen i forhold til bilag 4 til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport ved tydeligt at angive, om de rapporterede tal vedrører udvalgte eller igangværende projekter, som endnu ikke er gennemført fuldt ud. Efterhånden som gennemførelsen skrider frem, vil rapporteringen i stigende grad være baseret på faktiske tal og resultater vedrørende gennemførelsen.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 KAPITEL 4: INDTÆGTER

I. SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen glæder sig over Den Europæiske Revisionsrets konstatering af, at der fortsat ikke forekommer fejl i forbindelse med indtægterne, og at de indtægtsrelaterede systemer, som Revisionsretten undersøgte, generelt var effektive. Kommissionen vil følge op på de forhold, som Revisionsretten har hæftet sig ved, bl.a. gennem sit eget kontrol- og revisionsarbejde.

Med hensyn til **egne indtægter baseret på bruttonationalindkomsten (BNI)** lægger Kommissionen stor vægt, at medlemsstaterne nøje overvåger, at resultatet af arbejdet med BNI-forbeholdene fremlægges rettidigt. Kommissionen har indført et system til overvågning af medlemsstaternes overholdelse af de retlige krav og orienterer interessenterne om BNI-forbeholdenes status på en gennemsigtig måde.

Med hensyn til **momsbaserede egne indtægter** glæder Kommissionen sig over Revisionsrettens bemærkning om, at der har været et betydeligt fald i antallet af momsforbehold, samt over de fremskridt, der er gjort, med hensyn til at ophæve forbehold, der havde været udestående i mere end fem år. Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at reducere antallet af udestående forbehold. Kommissionen er fortsat fast besluttet på at behandle og løse udestående spørgsmål.

Med hensyn til **traditionelle egne indtægter** (TEI) vil Kommissionen fortsat overvåge udestående TEI-punkter, og den har medtaget undersøgelsen af normale og særskilte regnskaber som sekundært led i inspektionsprogrammet i 2026 for 19 medlemsstater.

Med hensyn til **EU-indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald** afsluttede Kommissionen i første kvartal af 2026 den første inspektionscyklus for disse nye egne indtægter. Kommissionen fremsatte forbehold over for medlemsstater, der ikke anvender de to estimeringsmetoder, samt for andre tilfælde, hvor der er konstateret svagheder.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

Transaktionernes formelle rigtighed

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering (**§4.8**) af en stikprøve på 65 indtægtsordrer, som viste, at ingen var behæftede med kvantificerbare fejl.

1. Undersøgelse af elementer i forvaltnings- og kontrolsystemer

Nogle medlemsstaters forsinkede adressering af BNI-forbehold

Kommissionen lægger stor vægt på, at medlemsstaterne nøje overvåger, at resultatet af arbejdet med BNI-forbeholdene fremlægges rettidigt (**§4.10-§4.11**). Kommissionen har indført et system til overvågning af medlemsstaternes overholdelse af de retlige krav i denne henseende (herunder fremsendelse af rykkere og pålæggelse af morarenter, hvor det er relevant) og orienterer interessenterne om situationen med hensyn til forbehold på en gennemsigtig måde.

Begrænsninger i anvendelsen af morarenter i forbindelse med BNI-forbehold

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkninger om pålæggelse af morarenter, (**§4.12-§4.13 og §4.15**), er Kommissionen uenig i udtalelsen om, at den ikke gør tilstrækkelig brug af dette værktøj.

Som allerede nævnt i sit svar på Revisionsrettens beretning fra 2023[1], vil Kommissionen gerne understrege, at den for alle ophævede forbehold har vurderet, om de retlige bestemmelser vedrørende pålæggelse af morarenter fandt anvendelse. I 2025 ophævede Kommissionen 19 forbehold vedrørende ti medlemsstater, og den har pålagt renter for de to forbehold, for hvilke der skulle betales morarenter.

Kommissionen støtter Revisionsrettens bemærkning (**§4.16**) om, at morarenter tilskynder medlemsstaterne til at adressere forbehold rettidigt. Kommissionen præciserer, at alle medlemsstater behandles på samme måde. I tilfælde, hvor indvirkningen af de forbehold, der er pålagt renter, kan kvantificeres, anvendes morarenter altid på lige og ikkediskrimerende vilkår for alle medlemsstater.

Forenkling af ordningen for momsbaserede egne indtægter

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering (**§4.17**) af, at forenklingen af de momsbaserede egne indtægter med henblik på FFR for 2021-2027 har bidraget til, at antallet af momsforbehold er faldet betydeligt.

Medlemsstaternes forvaltning og bogføring af TEI

Med hensyn til opfølgningen på udestående TEI-punkter (**§4.18**) understreger Kommissionen, at stigningen (14 %) i antallet af udestående TEI-punkter pr. udgangen af 2025 hovedsagelig skyldes, at der i 2025 blev udarbejdet dobbelt så mange inspektionsrapporter som i 2024 som følge af den nyligt ibrugtagne TORMIS-applikation, der gjorde det muligt for Kommissionen at færdiggøre flere rapporter i det år, hvor inspektionen fandt sted. Det øgede antal rapporter førte til mere end dobbelt så mange nye punkter i 2025 som i 2024.

Med hensyn til faldet i antallet af ophævede punkter i 2025 i forhold til 2024, og de længerevarende udestående TEI-punkter (**§4.19**) vil Kommissionen gerne understrege, at kompleksiteten og forskelligartetheden af de udestående TEI-punkter kræver en vurdering fra sag til sag. I de fleste tilfælde vedrører disse punkter meget komplekse situationer, eller man afventer udfaldet af

[1] 2023 Årsberetninger om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2023 og om den 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret 2023.

igangværende retslige procedurer i medlemsstaterne eller ændringer i medlemsstaternes interne procedurer, IT-systemer eller lovgivning.

Medlemsstaternes data om plast og dertil knyttede forbehold

Som det også fremgår af Kommissionens svar på særberetning 16/2024 (COM-Replies-SR-2024-16_DA.pdf) foretager den under sine inspektioner kontroller af kildedataene til beregning af ikkegenanvendt plastemballageaffald (**§4.25-§4.27**) for at sikre, at dataene er passende, af tilstrækkelig kvalitet og har tilstrækkelig dækning, at de indsamles på passende vis, at metoderne til beregning af ikkegenanvendt plastemballageaffald er forsvarlige og sporbare, og at resultaterne er sammenlignelige. For så vidt angår de konstaterede svagheder har Kommissionen fremsat forbehold, hvor det var nødvendigt, og den har fastsat frister for, hvornår forbeholdene skulle være adresseret. I juni 2026 havde Kommissionen fremsat 52 forbehold på grundlag af de hidtil gennemførte inspektioner, som bl.a. omfattede beregningen af den producerede mængde plastemballageaffald og de to metoder, der anvendes til at estimere mængden. I første kvartal af 2026 afsluttede Kommissionen den første inspektionscyklus for disse nye egne indtægter ved at aflægge besøg i de resterende fem medlemsstater. Kommissionen gentager, at forbeholdsmekanismen spiller en vigtig rolle i processen med forbedring af data, og den er overbevist om, at dataene vil nå det nødvendige niveau med hensyn til kvalitet, nøjagtighed og overholdelse, inden forbeholdene ophæves.

EU-Toldmyndigheden og EU-tolddatacentret

Revisionsretten oplyser, at Kommissionen har taget skridt i den udbudsproces, der skal føre til valg af tjenesteyder til at udvikle EU-tolddatacentrets e-handelsfase (**§4.28-§4.30**). Den første prototype blev udviklet i løbet af andet til fjerde kvartal af 2025 for at modellere de centrale grundlæggende elementer i EU-tolddatacentret og undersøge deres gennemførlighed. Sideløbende blev overgangsløsningen til fjernelse af de minimis-tærsklen for e-handelsforsendelser af lav værdi og til indførelse af toldgebyret på 3 EUR og håndteringsgebyret udviklet, og den er ved at blive implementeret, så den kan være klar til idriftsættelse (med virkning fra den 1. juli 2026 for toldgebyret på 3 EUR og fra den 1. november 2026 for håndteringsgebyret).

Den 8. juni 2026 blev det komplette materiale i forbindelse med udbudsprocessen, der skal føre til udvikling af EU-tolddatacentrets e-handelsfase, offentliggjort.

Sideløbende har ad hoc-arbejdsgruppen siden fjerde kvartal af 2025 afholdt en række møder med medlemsstaterne og foretaget peerevaluering af Kommissionens arbejde og indarbejdet bemærkninger. Der har også fundet tilsvarende sideløbende drøftelser sted med de største udbydere inden for e-handel. Udbudsprocessen forventes afsluttet i første kvartal af 2027. Det betyder, at der vil være et år og et kvartal til udvikling, afprøvning og implementering, før EU-tolddatacentret skal være operationelt den 1. juli 2028. I betragtning af den iboende kompleksitet i et sådant projekt er der altid risiko for mindre forsinkelser, men det bør bemærkes, at toldsatsen på 3 EUR for forsendelser af lav værdi (med virkning fra den 1. juli 2026) og EU-håndteringsgebyret for e-handel (med virkning fra den 1. november 2026) ikke hører ind under denne kontrakt, og at de vil kunne gennemføres inden for de fastsatte frister.

På grundlag af erfaringerne fra EU-tolddatacentrets e-handelsfase vil det fuldt udbyggede EU-tolddatacenter blive udviklet under EU-Toldmyndighedens forvaltning, som vil blive formelt oprettet. Det fuldt udbyggede EU-datacenter forventes at være operationelt senest i 2030, dvs. inden 2031, hvor de relevante bestemmelser vil træde i kraft (kombination af artikel 39 og 208 i den endelige aftale[2]).

Overgangen til et digitalt og interoperabelt EU-toldmiljø

Kommissionen er enig i, at digitaliseringsfordelene i EU-toldkodeksen først kan opnås fuldt ud, når alle medlemsstaterne har indført de relevante systemer og indsender fuldstændige data til Kommissionen (**§4.31-§4.34**). En sådan implementering vil fremme hurtigere integration af alle EU's IT-systemer på toldområdet og give private virksomheder og interessenter et harmoniseret IT-miljø.

Kommissionen bemærker, at der er gjort betydelige fremskridt med den overordnede implementering af EU-toldkodeksens elektroniske miljø, og at de fleste af de systemer, der er fastsat i arbejdsprogrammet for EU-toldkodeksen, er operationelle, idet medlemsstaterne arbejder i et fuldt integreret digitalt miljø under EU-toldkodeksen og høster de reelle fordele, som EU-toldkodeksen giver. De resterende forsinkelser vedrører et begrænset antal medlemsstater, og i flere tilfælde vedrører de kun de sidste faser af migrationen til de nye systemer. På nuværende tidspunkt er 100 % af alle de centrale systemer og 97 % af alle de nationale systemer blevet indført. For de decentraliserede transeuropæiske systemer er gennemførelsen 93 %, idet fem medlemsstater stadig oplever forsinkelser med en eller flere ikkecentrale funktioner i systemet til automatiseret eksport, 11 medlemsstater endnu ikke har gennemført det fulde omfang af projektet om centraliseret toldbehandling ved import, og tre medlemsstater står over for forsinkelser med hensyn til det nationale system til forvaltning af sikkerhedsstillelse. De øvrige transeuropæiske systemer, der kræver national udvikling, er i mellemtiden blevet indført, herunder Systemet til importkontrol 2 (ICS2) version 1-2-3, det nye IT-baserede forsendelsessystem (NCTS) fase 5 og 6, systemet til automatiseret eksport (AES) trin 1 eller kernefunktioner samt systemet til bevis for EU-status (PoU) fase 1 og 2 (selv om sidstnævnte endnu ikke indeholder grænsefladen med det europæiske søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, for hvilket der er givet dispensation frem til den 1. marts 2027).

I 2025 blev der indledt traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, som endnu ikke havde opfyldt deres forpligtelser til at indføre nationale importsystemer og TS Air-systemet samt til at indsende data fra EU-systemet Surveillance III. For så vidt angår de nationale importsystemer og TS Air-systemet, er der for hvert af disse elektroniske systemer indledt traktatbrudsprocedurer mod otte medlemsstater som følge af forsinkelser i indførelsen. Flere medlemsstater har allerede opfyldt forpligtelserne efter Kommissionens indgriben, og Kommissionen forventer procedurerne afsluttet i den nærmeste fremtid. Flere andre medlemsstater er i øjeblikket ved at afslutte gennemførelsen og

[2] Europa-Parlamentets og Rådets politiske aftale af 26. marts 2026 om Kommissionens forslag fra 2023 til en grundlæggende reform af EU's toldunion https://taxation-customs.ec.europa.eu/customs/eu-customs-reform_en.

har forpligtet sig til at sikre overholdelse i løbet af 2026 under tæt overvågning af Kommissionen. For så vidt angår de nationale importsystemer og TS Air kræves der i et meget begrænset antal tilfælde stadig eskalering under traktatbrudsproceduren.

For så vidt angår systemet til automatiseret eksport, er der en verserende traktatbrudsprocedure, og Kommissionens tjenestegrene kontrollerer, at yderligere nogle få medlemsstater opfylder deres forpligtelser, og sender dem administrative skrivelser. Afhængigt af svarene kan Kommissionen beslutte at indlede yderligere traktatbrudsprocedurer i den nærmeste fremtid.

Tilsvarende blev der for Surveillance III indledt traktatbrudsprocedurer mod 13 medlemsstater, som ikke indsendte det i bilag 21-03 omhandlede fuldstændige sæt oplysninger. Efter indledningen af disse procedurer har flere medlemsstater opfyldt forpligtelserne, og der er nu stillet forslag om at afslutte de respektive traktatbrudsprocedurer. I de resterende tilfælde har de øvrige medlemsstater forpligtet sig til at afslutte overgangen til det fuldstændige sæt oplysninger i første halvdel af 2026, og der er allerede gjort betydelige tekniske fremskridt. Kommissionen overvåger nøje disse tilsagn og står klar til om nødvendigt at træffe yderligere håndhævelsesforanstaltninger.

Kommissionen mener derfor, at traktatbrudsprocedurerne har vist sig at være et effektivt instrument til at fremskynde opfyldelsen af forpligtelserne. For så vidt angår verserende traktatbrudsprocedurer, fremgår det af de nuværende gennemførelsesplaner, at der i de fleste tilfælde vil kunne opnås fuld opfyldelse, før det bliver nødvendigt at gå videre til næste fase i traktatbrudsproceduren.

Kommissionen overvåger fortsat nøje implementeringen af alle EU-toldkodeksens elektroniske systemer nøje, og om nødvendigt støtter den medlemsstaterne.

Ved udgangen af 2026 forventes projektionen af den overordnede digitale gennemførelsesprocent af EU-toldkodeksen at være nået op på ca. 99 %. Indførelsen af de transeuropæiske systemer forventes at være nået op på 99,3 %, og de nationale systemers operationelle beredskab forventes at være nået op på 98,5 %. Nogle forsinkelser vil højst sandsynligt vare længere end til 2026. Forsinkelserne er kendte og identificeret og bliver håndteret. Medlemsstater med gennemførelsesfrister efter 2026 opfordres til så vidt muligt at fremskynde disse.

Kommissionen vil fortsat forfølge målsætningen om fuld gennemførelse af arbejdsprogrammet for EU-toldkodeksen og den vil om nødvendigt gøre brug af alle tilgængelige håndhævelsesinstrumenter, herunder indbringelse for Domstolen, for at sikre en ensartet gennemførelse af EU's toldlovgivning.

2. Årlige aktivitetsrapporter

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering (**§4.35-§4.36**) af, at de oplysninger om de egne indtægters formelle rigtighed, som GD BUDG og Eurostat fremlægger i deres årlige aktivitetsrapporter for 2025, generelt bekræfter Kommissionens revisionsresultater og konklusioner.

3. Konklusion og anbefalinger

Der henvises til Kommissionens svar i afsnit III for så vidt angår **§4.41**, anbefaling 4.1.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 4.1 – Foreslå klarere regler for pålæggelse af morarenter

Kommissionen bør i sit forslag til en overdragelsesforordning om de BNI-baserede indtægter fastsætte utvetydige og fuldstændige regler om morarenter, således at sådanne renter pålægges, når medlemsstater ikke fremlægger de nødvendige oplysninger rettidigt.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer delvist** anbefaling 4.1.

Kommissionen vurderer konsekvent, om der skal pålægges morarenter, når medlemsstaterne ikke indsender de nødvendige oplysninger rettidigt, og den pålægger renter i alle tilfælde, hvor betingelserne for beregning af renter er opfyldt.

I sit kommende forslag til overdragelsesforordningen, som i øjeblikket bliver drøftet internt, agter Kommissionen at forenkle og harmonisere pålæggelsen af morarenter baseret på BNI i tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke indsender de nødvendige oplysninger. Kommissionen påpeger imidlertid, at den på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at afgive konkrete tilsagn vedrørende eventuelle lovgivningsforslag og udfaldet af de lovgivningsmæssige forhandlinger med Parlamentet og Rådet.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 5: Det indre marked, innovation og det digitale område

I. RESUMÉ AF KOMMISSIONENS SVAR

Betalinger i 2025 under den flerårige finansielle rammes udgiftsområde 1 "Det indre marked Unionen, innovation og det digitale område" (FFR1) dækker flere programmer såsom Horisont Europa, som er det førende rammeprogram for program forskning og innovation i Den Europæiske Union, dets forgænger Horisont 2020 (H2020) og Connecting Europe-faciliteten. På grund af forskningsprojekternes normalt flerårige karakter vedrørte to tredjedele af de reviderede forskningsbetalinger stadig H2020 i 2024.

Kommissionen noterer sig det fejlniveau, som Den Europæiske Revisionsret har anslået (**punkt 5.11**). Det ligger inden for det interval, der er konstateret i de seneste år, men er en smule lavere end i 2024.

Den måde, hvorpå midler udbetales, har en direkte indvirkning på risikoen for fejl, og en forenkling af reglerne har potentiale til at mindske denne risiko. Kommissionen minder også om, at Horisont Europa allerede anvender den fælles model for tilskudsaftalen som vedlagt Kommissionens interne regler til alle EU-finansieringsprogrammer, gør omfattende brug af de forenklede omkostningsmuligheder (enhedsomkostninger, faste satser og faste beløb) og anvender enklere omkostningsgodtgørelsesordninger på passende områder. Yderligere vejledning om den fælles model for tilskudsaftalen findes i den kommenterede model for tilskudsaftalen. Kommissionen er fortsat fast besluttet på yderligere at forenkle regler og procedurer for at mindske både risikoen for fejl og byrden for støttemodtagerne.

I den forbindelse er det Kommissionens mål, at omkring 50 % af budgettet for indkaldelse af forslag i offentliggjorte arbejdsprogrammer senest i 2027 ydes i form af faste beløb. Kommissionen er fast besluttet på løbende at overvåge og evaluere anvendelsen af faste beløb for at opretholde kvalitet og integritet og ajourfører regelmæssigt sin vejledning på området.

Kommissionens analyse af en stikprøve af tilskud (120 tilskud i form af faste beløb udvalgt fra Horisont Europas søjle II) viser, at der ikke er væsentlig forskel på de samlede personaleomkostninger som andel af de samlede omkostninger, når tilskud i form af faste beløb sammenlignes med tilskud til faktiske omkostninger. Kommissionens analyse giver heller ikke belæg for, at satserne for personaleomkostninger systematisk er højere ved anvendelse af faste beløb.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Kommissionen noterer sig fejlniveauet på 2,9 % anslået af Revisionsretten (**punkt 5.11**) og vil følge op på de problemer, som Revisionsretten har identificeret (punkt **5.11-5.27** i Revisionsrettens beretning) som beskrevet i afsnittene nedenfor.

Kommissionen noterer sig de tilfælde af kvantificerbare fejl, som Revisionsretten har indberettet med henblik på yderligere handling.

Personaleomkostninger er de mest fejlbehæftede omkostninger

Kommissionen anerkender, at personaleomkostninger fortsat er den vigtigste kilde til fejl (**punkt 5.16**), hvilket er en logisk konsekvens af, at disse omkostninger udgør den største andel af de samlede omkostninger, som støttemodtagerne har indberettet under Horisont Europa. Kommissionen noterer sig også, at to ikkekvantificerbare fejl skyldtes ukorrekt anvendelse af reglerne om beregning af personaleomkostninger i Horisont Europa-projekter.

Omkostninger anmeldt for tid, der ikke var brugt på projekterne

Med hensyn til bemærkningen i **punkt 5.17** noterer Kommissionen sig konstateringerne af, at den tid, der i visse projekter var angivet som brugt på aktionen, var ukorrekt. I forbindelse med tilskud baseret på faktiske omkostninger skal de personaleomkostninger, der er nødvendige for gennemførelsen af aktionen, nemlig måles direkte. Dette kræver, at det faktiske antal timer (i H2020) eller dage (i Horisont Europa), der er brugt på gennemførelsen af aktionen, registreres via pålidelige tidsregistreringssystemer.

Der er løbende blevet lagt vægt på dette centrale aspekt ved tidligere og nuværende opsøgende arrangementer. Dette gør sig navnlig gældende i forbindelse med de nyligt iværksatte nationale arrangementer om gennemførelsen af Horisont Europa i 2026 ("tour de capitales"), som finder sted i de forskellige EU-lande, og hvor der lægges særligt fokus på at undgå fejl i omkostningsangivelser, herunder fejl vedrørende personaleomkostninger.

Kommissionen overvåger løbende gennemførelsen af EU-finansieringsprogrammer og drager erfaringer med henblik på at identificere de mest hensigtsmæssige finansieringsmodeller under hensyntagen til politikmål og politiske prioriteter inden for den gældende retlige ramme. Med hensyn til de specifikke bemærkninger i **tekstboks 5.1** anerkender Kommissionen betydningen af at sikre, at finansieringsmodellen fortsat er egnet til formålet, og vil vurdere de praktiske konsekvenser for den pågældende støttemodtager.

Ukorrekt beregning af timesatser eller dagssatser

Med hensyn til bemærkningerne i **punkt 5.19** og **punkt 5.20** noterer Kommissionen sig konstateringerne af, at timesatsen (for H2020) og dagssatsen (for Horisont Europa) i visse projekter blev beregnet ukorrekt. Støttemodtagerne skal nemlig beregne deres personaleomkostninger ved at følge de gældende formler, der følger af de gældende tilskudsaftaler under H2020 og Horisont Europa, og som er nærmere beskrevet og forklaret i den kommenterede H2020-modeltilskudsaftale

(H2020 AGA) og i den fælles kommenterede tilskudsaftale, som også anvendes for Horisont Europa-programmet (AGA).

I H2020 var der faktisk flere muligheder for at fastsætte det antal produktive timer, der skulle anvendes til at beregne timesatsen korrekt. Horisont Europa anvender derimod en fælles beregningsmetode på tværs af de fleste EU-programmer under denne flerårige finansielle ramme (FFR) med en strømlinet beregning af dagssatsen på pro rata-basis ud fra 215 dage over rapporteringsperiodens varighed.

Med hensyn til de specifikke bemærkninger i **tekstboks 5.2** om *ikkestøtteberettigede omkostninger, der er medtaget i de anmeldte personaleomkostninger*, noterer Kommissionen sig, at visse omkostninger ikke endeligt blev afholdt af støttemodtagerne, da de blev refunderet af nationale socialsikringsordninger. Som med rette anført skal disse omkostninger i overensstemmelse med de generelle betingelser for faktiske omkostningers støtteberettigelse være reelt og endeligt afholdt af støttemodtagerne.

Kommissionen har ved tidligere og nuværende opsøgende arrangementer, herunder de nyligt iværksatte nationale arrangementer om gennemførelsen af Horisont Europa i 2026 ("tour des capitales"), løbende lagt vægt på den korrekte beregning og de formler, der skal anvendes i denne forbindelse.

Andre direkte omkostninger, der ikke er nødvendige for aktionerne

Med hensyn til bemærkningerne i **punkt 5.21** noterer Kommissionen sig, at der har været tilfælde, hvor visse omkostninger ikke blev anset for nødvendige for gennemførelsen af aktionen. Dette er en af de generelle betingelser for omkostningers støtteberettigelse, som gælder på tværs af alle omkostningskategorier, og som støttemodtagerne skal overholde (artikel 6.1 i den gældende modeltilskudsaftale).

I denne forbindelse har Kommissionen fremhævet betydningen af at overholde både de generelle og de specifikke betingelser for omkostningers støtteberettigelse ved tidligere og nuværende opsøgende arrangementer og i svar på spørgsmål modtaget fra støttemodtagere, f.eks. via Research Enquiry Service-helpdesken.

Mangler i anvendelsen af tilskud med faste beløb

Svar på tekstboks 5.3

Eksempler på mangler vedrørende tilskud med faste beløb

<u>Mangel på dokumentation for solid forudgående vurdering af budgettet</u>

Kommissionen minder om, at formålet med konsensusmøder, der resulterer i den sammenfattende evalueringsrapport, er at nå frem til en fælles opfattelse og vurdering blandt evalueringseksperterne. På disse møder afprøves eksperternes individuelle opfattelser, og de kan ændre sig. Det er derfor ikke usædvanligt, at betænkeligheder, som en ekspert har givet udtryk for i en individuel evalueringsrapport, ikke fastholdes i den endelige sammenfattende evalueringsrapport. I tilfælde, hvor der ikke er konsensus blandt evalueringseksperterne, kan eksperterne registrere mindretalsopfattelser/afvigende opfattelser i konsensusrapporten. I ingen af de tre reviderede tilfælde blev der registreret en sådan mindretalsopfattelse, hvilket tyder på, at nogle eksperters oprindelige betænkeligheder blev frafaldet enstemmigt under konsensusmøderne.

Med hensyn til benchmarking af de foreslåede personaleomkostninger fremhæver Kommissionen, at organisationer, der deltager i flere Horisont Europa-projekter, ofte budgetterer med væsentligt forskellige personaleomkostningssatser og samlede personaleomkostninger i forskellige projekter. Dette kan f.eks. skyldes, at disse projekter er af forskellig art, eller at forskellige afdelinger i organisationen er involveret.

Dashboardet til evalueringer af faste beløb under Horisont Europa er baseret på gennemsnitlige personaleomkostningssatser i tidligere tilskud til faktiske omkostninger. Det er derfor normalt, at de satser, der er budgetteret for højt kvalificeret personale, ligger over disse gennemsnit, herunder over den 80. percentil. Eksperterne instrueres udtrykkeligt i at acceptere dette som en begrundelse for højere personaleomkostninger, forudsat at de finder, at det højt kvalificerede personales kvalifikationsniveau er passende og nødvendigt. Tilsvarende forventes personaleomkostninger, der er budgetteret for de kommende år, at være højere end historiske værdier under hensyntagen til lønstigninger og inflation.

For de tre reviderede tilskud mener Kommissionen, at det var berettiget at acceptere de beløb, der var budgetteret med på evalueringstidspunktet.

Uklart definerede resultater og utilstrækkelig gennemførelse af arbejdspakker

Med hensyn til accepten af arbejdspakker udbetales tilskud i form af faste beløb, hvis projektet gennemføres som fastsat i beskrivelsen af aktionen i bilag 1 til den kommenterede tilskudsaftale[1]. Under Horisont Europa vurderes arbejdspakker på grundlag af de gennemførte aktiviteter, uanset hvilke resultater der er opnået, eller hvilke mål der er nået. Der bør ikke fraviges fra princippet om, at tilskud i form af faste beløb under Horisont Europa er aktivitetsbaserede og ikke baseret på output eller succes.

Ikke desto mindre skal støttemodtagerne ikke blot gennemføre aktiviteterne, men også sikre en minimumskvalitetsstandard, for at aktiviteterne kan accepteres som afsluttede. Der er en forpligtelse til "korrekt gennemførelse", som kræver, at arbejdet udføres korrekt (dvs. er af god kvalitet og opfylder standarderne inden for det berørte område) og til tiden[2].

Den anvendte minimumskvalitetsstandard skal være den samme for alle Horisont Europa-projekter, uanset om der anvendes faktiske omkostninger eller forenklede omkostningsmuligheder.

Kommissionen mener, at beskrivelsen af aktionen for et af de tre reviderede tilskud kunne have været nærmere præciseret i arbejdspakkebeskrivelsen. Efter Kommissionens opfattelse gennemførte konsortiet imidlertid et acceptabelt aktivitetsniveau som led i hver arbejdspakke og rapporterede om aktiviteter, på grundlag af hvilke arbejdspakken kan anses for afsluttet.

Desuden blev de forslag, der lå til grund for de af Revisionsretten reviderede tilskud, evalueret i 2022. Siden da har Kommissionen givet gennemførelsestjenesterne og ekspertbedømmerne mere omfattende vejledning i, hvordan de skal evaluere budgettet over faste beløb og dokumentere dette i evalueringsrapporterne, samt hvordan de skal vurdere færdiggørelsen af arbejdspakker, der udløser betalinger. Desuden blev skabelonerne til Horisont Europa-forslag også ajourført i april 2024 for så vidt angår detaljeringsgraden i beskrivelsen af arbejdspakker og opgaver.

Overordnet set mener Kommissionen, at dens finansiering i form af faste beløb inden for rammerne af Horisont Europa er baseret på en robust tilgang, der sikrer forsvarlig økonomisk forvaltning, samtidig med at den medfører en væsentlig forenkling for tilskudsmodtagerne. Kommissionen er dog fortsat fuldt ud fast besluttet på nøje at overvåge finansiering i form af faste beløb og vil tilpasse

---

1 Se den fælles vejledning om faste beløb EU grants: How to manage your lump sum grants (ekstern vejledning) og Lump sum guide A-Z (intern vejledning)

2 Annotated grant agreement. (AGA), artikel 11

vejledningen og metoden efter behov. I denne løbende forbedringsproces tages der hensyn til anbefalinger fra Revisionsretten og erfaringer fra brugerfeedback, gennemførelsesdata og revisionsresultater.

Med hensyn til bemærkningen i **punkt 5.25** anerkender Kommissionen, at vejledningen om vurdering af den delvise gennemførelse af arbejdspakker og de dermed forbundne finansielle konsekvenser kan præciseres yderligere, navnlig for så vidt angår endelige betalinger, for at afspejle den tilgang, der allerede er fastsat i vejledningen om efterfølgende tekniske gennemgange og nedsættelser af tilskud. Samtidig mener Kommissionen, at færdiggørelsesgraden for en arbejdspakke vurderes af de eksperter, der foretager gennemgangen, og at den deraf følgende sats for nedsættelse af tilskuddet i tilfælde af delvis færdiggørelse altid skal vurderes i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til de særlige forhold ved hvert tilskud til forskning og innovation.

Støttemodtagere uden for EU og små og mellemstore virksomheder er særlig tilbøjelige til at begå fejl

Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at SMV'er og nytilkomne er de støttemodtagere, der er mest tilbøjelige til at begå fejl. Kommissionen anser imidlertid deres deltagelse for at være afgørende for programmets succes og tilskynder hertil på alle niveauer.

For at mindske risikoen for fejl yder Kommissionen støtte til ansøgere og støttemodtagere gennem onlineinformations- og kommunikationskampagner og workshops om at undgå fejl ved angivelse af omkostninger. Disse tiltag er rettet mod de mere "fejltilbøjelige" enheder.

Kommissionen noterer sig Revisionsrettens konstateringer vedrørende støttemodtagere uden for EU. Kommissionen er stadig i gang med at indsamle og behandle dokumentation og kan derfor på nuværende tidspunkt ikke bekræfte, at støttemodtagere uden for EU er mere tilbøjelige til at begå fejl. Kommissionen vil fortsat aktivt overvåge, om aktiviteter og transaktioner med støttemodtagere i tredjelande overholder reglerne, med henblik på at identificere eventuelle yderligere risici.

Svar på tekstboks 5.4

Eksempler på, at støttemodtagere i lande uden for EU anmeldte ikkestøtteberettigede omkostninger

Kommissionen anerkender, at de omkostninger, der er omhandlet i tekstboks 5.4, ikke er støtteberettigede. Der findes en klar vejledning fra Kommissionen til støttemodtagerne, hvoraf det fremgår, at denne type udgifter ikke er støtteberettigede, og Kommissionen vil gentage dette over for støttemodtagerne. Kommissionen underrettede støttemodtagerne om Revisionsrettens konstateringer og vil inddrive de ikkestøtteberettigede beløb.

2. Kommissionens kontrolsystemer til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering under Horisont Europa

Kommissionen anerkender de svagheder, der er konstateret i kontrolsystemerne til forebyggelse af plagiering og dobbeltfinansiering under Horisont Europa (**punkt 5.32**), og planlægger at styrke procedurerne ved at formalisere validerings- og godkendelsesprocessen for fastsættelse af en tærskel for lighedsindekset og ved at fjerne afviste forslag fra databasen. Med hensyn til den sidste konstaterede svaghed bemærker Kommissionen, at den kun opstår, når de sammenlignede forslag

adskiller sig væsentligt i længde, navnlig når kildedokumentet er væsentligt længere end det dokument, som det vurderes i forhold til. I praksis er der imidlertid meget få forslag, der udviser så store forskelle i længde. Desuden fungerer SIMBA (systemet "SIMilarity-Based Analysis") i overensstemmelse med funktionsmåden for andre kommercielle plagiatkontrolsystemer.

3. Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering af, at HaDEA's og REA's årlige aktivitetsrapporter gav en retvisende vurdering af den økonomiske forvaltning for så vidt angår den formelle rigtighed af transaktionerne inden for deres ansvarsområde.

Med hensyn til faste beløb vil Kommissionen tage hensyn til den forventede stigning i andelen af sådanne tilskud inden for Horisont Europa og vil på grundlag af resultaterne af de efterfølgende gennemgange af disse transaktioner ajourføre sin flerårige revisionsplan for fortsat at kunne give rimelig sikkerhed for den formelle rigtighed af Horisont Europa-betalingerne på programniveau.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 5.1 – Forbedre kontrolrammen for finansiering med faste beløb på forskningsområdet

Kommissionen bør forbedre kontrolrammen for finansiering med faste beløb på forskningsområdet og navnlig:

(a) sikre, at de eksperter, der foretager den forudgående vurdering af budgetforslagene, udfører og dokumenterer den krævede kontrol konsekvent.

Måldato for gennemførelse: udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 5.1 a).

(b) fastsætte klare kriterier og satser for nedsættelse af tilskud i tilfælde, hvor arbejdspakker kun er delvist gennemført, og angive de satser, der skal anvendes.

Måldato for gennemførelse: udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 5.1 b).

Kommissionen bemærker, at dens vejledninger og skabeloner til efterfølgende tekniske gennemgange allerede skitserer nogle generelle principper og fastsætter, hvordan de finansielle virkninger af eventuelle negative konstateringer som følge af en sådan gennemgang beregnes. Desuden indeholder Kommissionens interne fælles vejledning om nedsættelse af tilskud instrukser om, hvordan de finansielle virkninger beregnes i tilfælde af manglende overholdelse af ikkefinansielle forpligtelser.

Kommissionen vil yderligere ajourføre denne interne vejledning for så vidt angår vurderingen af den delvise gennemførelse af arbejdspakker og de dermed forbundne finansielle konsekvenser på tidspunktet for den endelige betaling af tilskud i form af faste beløb med henblik på at fastsætte klare kriterier og satsintervaller, der skal anvendes ved nedsættelsen af tilskuddet. Ajourføringen af

vejledningen vil også omfatte illustrative eksempler på anvendelsen af kriterier og satser på arbejdspakker, der er fælles for flere projekter.

Ikke desto mindre finder Kommissionen, at graden af gennemførelse af en arbejdspakke altid skal vurderes i hvert enkelt tilfælde.

I denne forbindelse minder Kommissionen om, at gennemførelsen af tilskud i form af faste beløb ikke vurderes strengere end gennemførelsen af tilskud til faktiske omkostninger. Der gælder de samme standarder.

Ifølge Kommissionens egne data konstateres det, at ca. 4 % af projekterne med tilskud i form af faste beløb ikke er fuldt gennemført, og tilskuddene udbetales derfor ikke fuldt ud. Dette er langt mere end for tilskud til faktiske omkostninger, hvilket tyder på, at der for tilskud i form af faste beløb er større fokus på forskningsaktiviteterne og deres kvalitet.

(c) fastsætte antallet af sine efterfølgende tekniske gennemgange for at sikre en tilstrækkelig repræsentation af betalinger i form af faste beløb i den statistisk repræsentative stikprøve på programniveau. Den flerårige revisionsplan bør ajourføres i overensstemmelse hermed.

Måldato for gennemførelse: udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 5.1 c).

Anbefaling 5.2 – Formalisere procedurerne for kontrol vedrørende plagiering og dobbeltfinansiering (i SIMBA)

Kommissionen bør:

(a) dokumentere og formelt godkende den valgte tærskelværdi for lighedsindekset, herunder rationalet bag dens niveau

(b) fastlægge en procedure for godkendelse og gennemførelse af fremtidige ændringer af indekstærsklen, bl.a. med bestemmelser om minimumskontrolordninger og revisionsspor.

Måldato for gennemførelse: medio 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 5.2 a) om at dokumentere og formelt godkende den valgte tærskelværdi for lighedsindekset, herunder rationalet bag dens niveau.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 5.2 b) om at fastlægge en procedure for godkendelse og gennemførelse af fremtidige ændringer af indekstærsklen, bl.a. med bestemmelser om minimumskontrolordninger og revisionsspor.

Opfølgning på tidligere års anbefalinger

(**punkt 5.43, bilag 5.1**)

Anbefaling 1 a) fra 2022: Kommissionen glæder sig over vurderingen af, at anbefalingen er fuldt gennemført.

Kommissionen vil fremover, i takt med at der foreligger flere data, og erfaringen med finansiering i form af faste beløb øges, yderligere analysere, om tilskud i form af faste beløb er egnede til forskellige typer projekter og støttemodtagere.

Anbefaling 2 fra 2023:

Kommissionen mener, at denne anbefaling er **fuldt gennemført**.

Reglerne om faktiske personaleomkostninger i den fælles model for tilskudsaftalen skal suppleres med yderligere praktiske oplysninger for at omfatte specifikke parametre og individuelle situationer, herunder rapporteringsperiodens faktiske længde, den ansattes ansættelsesperiode og arbejdsmønsteret i denne periode. Den kommenterede tilskudsaftale giver derfor yderligere vejledning i, hvordan der tages højde for disse elementer ved beregningen af de støtteberettigede faktiske personaleomkostninger.

I denne forbindelse præciseres både den anbefalede standardmetode til beregning af dagssatsen for rapporteringsperioden og en alternativ metode pr. kalenderår (baseret på de måneder i et kalenderår, der falder inden for en rapporteringsperiode) i den kommenterede tilskudsaftale. Muligheden for at anvende denne alternative beregningsmetode blev formelt indført ved en særskilt fodnote i version 1.0 af 1. april 2023.

Den seneste version af den kommenterede tilskudsaftale (version 2.0 af 1. april 2025) indeholder nu over 20 sider, der er afsat til at redegøre for reglerne om personaleomkostninger. Den indeholder den nødvendige og detaljerede vejledning i, hvordan disse omkostninger beregnes, og dagssatser fastsættes, suppleret med praktiske eksempler. Desuden er de retlige regler løbende blevet forklaret gennem webinarer, kurser, helpdeske, nationale kontaktpunkter, opsøgende arrangementer (herunder de nationale arrangementer om gennemførelsen af Horisont Europa i 2026) og udvekslinger med interessenter, hvilket har sat støttemodtagerne i stand til bedre at forstå og anvende de fælles bestemmelser om dagssatser konsekvent på tværs af projekter og organisationer.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 6: Samhørighed, resiliens og værdier

I. RESUMÉ AF KOMMISSIONENS SVAR

I 2025 spillede samhørighedspolitikken fortsat en central rolle i **at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed** til gavn for alle regioner, hvilket bekræftes af den efterfølgende evaluering for perioden 2014-2020 og midtvejsevalueringen for perioden 2021-2027[1]. **Forordningen om midtvejsrevisionen**, der blev vedtaget i september 2025, gjorde det muligt at modernisere samhørighedspolitikken og med medlemsstaternes hjælp på ny fokusere gennemførelsen af programmerne for 2021-2027 på **europæiske strategiske prioriteter**: EU's konkurrenceevne, forsvar og civilt beredskab, økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger, vandresiliens og energiomstillingen. På politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender fortsatte Kommissionen med at gennemføre sin ambitiøse dagsorden for at styrke Europas konkurrenceevne og sociale samhørighed, give mennesker og virksomheder de færdigheder og rammer, der sætter dem i stand til at trives i et arbejdsliv under forandring, styrke den europæiske sociale model og bidrage til et udadvendt Europa, der fremmer sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder globalt.

De midler, der er afsat til økonomisk, social og territorial samhørighed i EU, udbetales gennem et system med **delt forvaltning mellem Europa-Kommissionen og nationale myndigheder**. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre forvaltnings- og kontrolsystemer, der er egnede til at opfylde de aftalte mål og til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder i anmeldte udgifter. For programmerne for 2021-2027 svarer processen for opbygning af sikkerhed til den, der fandtes for 2014-2020, men der er indført flere ændringer med henblik på at øge forenklingen, samtidig med at der opretholdes et robust kontrolsystem. Gennemførelsen er fortsat underlagt Kommissionens tætte tilsyn og revisioner i samarbejde med programmyndighederne, idet der drages lære af de akkumulerede erfaringer og revisionsresultater for 2014-2020. I overensstemmelse med sin revisionsstrategi **fører Kommissionen tilsyn med og vurderer, om disse systemer fungerer effektivt**, på grundlag af alle tilgængelige revisionsresultater, og den fremsætter anbefalinger til forbedringer. Kommissionen søger også hvert år at opnå rimelig sikkerhed for, at fejlfrekvensen for hvert program ligger under væsentlighedstærsklen på 2 %, om nødvendigt efter indledning af procedurer for finansielle korrektioner, som kan gå videre end dem, medlemsstaterne allerede har anvendt.

Som led i det delte ansvar **har medlemsstaternes revisionsmyndigheder det primære ansvar** for at foretage revisioner af samhørighedsudgifter og rapportere til Kommissionen. For at mindske revisionsbyrden for støttemodtagere og forvaltninger og anvende sine ressourcer effektivt anvender Kommissionen **princippet om én enkelt revisionsmodel**, som har til formål at opnå rimelig sikkerhed gennem grundige gennemgange af nationale revisionsresultater og revisionsudtalelser, der hvert år indberettes for alle programmer, suppleret med Kommissionens egne risikobaserede revisioner. Sidstnævnte omfatter en gentagelse af programmyndighedernes kontrolarbejde for at vurdere pålideligheden af deres rapportering. Ved løbende at vurdere kvaliteten af hvert programs forvaltnings- og kontrolsystem og ved at gentage de kontroller eller revisioner, der er gennemført af programmyndighederne, kan Kommissionen identificere de programmer eller dele af programmer, der er behæftet med mangler, og dermed kræve, at der anvendes målrettede korrigerende foranstaltninger til at korrigere tidligere udgifter, når det anses for nødvendigt, og forbedre

[1] SWD_2025_299_F1_SWD_EVALUATION_EN_V3_P1_4373705.pdf

systemerne for fremtiden. Den kan også vurdere, om sådanne mangler eller uregelmæssigheder er forekommet i andre dele af programmet, i andre programmer i samme medlemsstat eller i andre medlemsstater, for at koncentrere dens revisionsarbejde og korrigerende foranstaltninger.

Denne revisionstilgang suppleres også med **kapacitetsopbyggende foranstaltninger**, herunder deling af fælles metoder, anbefalede korrigerende foranstaltninger, fremme af peer-to-peer-udvekslinger og feedback om konstaterede fejl for at forbedre evnen til at opdage fejl på alle niveauer, hvor det er nødvendigt. På grundlag af henstillingerne fra Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsrettens) og Kommissionens revisioner nåede Kommissionen i december 2024 til enighed med medlemsstaterne om en **handlingsplan for at forbedre programmyndighedernes kapacitet til at opdage fejl**. Formålet med denne handlingsplan er at afhjælpe de konstaterede svagheder i opdagelsen af fejl, mindske risikoen for tilbageværende væsentlige fejl ved afslutningen og forbedre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed i perioden 2021-2027. Kommissionen overvågede gennemførelsen af handlingsplanen gennem hele 2025, og resultaterne blev rapporteret i de årlige aktivitetsrapporter for 2025. De første virkninger kunne ses i den højere fejlforekomst, der blev rapporteret i de sikkerhedspakker, som blev modtaget i 2026.

I 2025 var **populationen af udgifter under samhørighedspolitikken atypisk** og væsentligt mindre end i tidligere år, idet den indeholdt et usædvanligt lavt antal regnskaber, der var indsendt til Kommissionen. Selv om afslutningen af programmerne for 2014-2020 officielt blev påbegyndt i rapporteringsåret, gjorde over 80 % af programmerne brug af muligheden i STEP-forordningen[2] for at udskyde den til februar 2026. Samtidig begyndte gennemførelsen for 2021-2027 at give sig udslag i betalinger, men ikke for alle programmer.

I 2025 konkluderede Kommissionen på grundlag af de foreliggende nationale revisionsresultater og Kommissionens revisionsresultater i sine årlige aktivitetsrapporter og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, at **risikoen ved betaling** for samhørighedspolitikken samlet set **fortsat var væsentlig** (over tærsklen på 2 %), **om end på et lavere niveau** end rapporteret af Revisionsretten. Vurderingen af udgifternes lovlighed og formelle rigtighed i de sikkerhedspakker, der blev modtaget i februar 2026 med henblik på afslutningen, er i gang og vil blive taget i betragtning i fremtidige sikkerhedskonklusioner. De revisionsresultater, der rapporteres i disse sikkerhedspakker, afspejler bl.a. den fortsatte gennemførelse af foranstaltninger, der har til formål at styrke programmyndighedernes opdagelse og indberetning af fejl[3].

Kommissionen minder om, at den fejlfrekvens, den rapporterer, **ikke kan sammenlignes direkte** med den, som Revisionsretten har beregnet, af de grunde, der forklares i afsnit II nedenfor og af Revisionsretten i dennes årsberetning (**pkt. 1.41-1.44 og pkt. 6.47**). Navnlig i år afspejles den **atypiske population** af regnskaber og udgifter, som Kommissionen har accepteret, automatisk i Revisionsrettens revisionsstikprøve, som er mindre end i tidligere år og har særlige karakteristika, navnlig en **koncentration i tre medlemsstater**: Tjekkiet, Tyskland og Det Forenede Kongerige (**pkt. 6.15**). Kommissionen noterer sig også **ændringen i Revisionsrettens revisionsmetode**. Revisionsretten vendte tilbage til sin revisionsmetode fra før 2017, som indebærer en direkte udvælgelse af transaktioner fra den fulde revisionspopulation (regnskaber, som medlemsstaterne har indsendt, og som Kommissionen har accepteret) i stedet for udelukkende at revidere transaktioner, som revisionsmyndighederne tidligere havde revideret. Som følge heraf blev forvaltningsmyndighederne (i stedet for revisionsmyndighederne) den primære leverandør af oplysninger om de reviderede transaktioner, men de var ikke altid godt forberedt på denne opgave,

---

[2] Forordning (EU) 2024/795.

[3] Revisionsmyndighederne rapporterede en samlet fejlfrekvens på 3,7 % for REGIO-programmer og 3,9 % for EMPL-programmer sammenlignet med lavere procenter i tidligere år. Se de årlige aktivitetsrapporter, s. 34 og 33, for henholdsvis REGIO og EMPL.

nemlig rettidigt at fremlægge al den ønskede revisionsdokumentation i overensstemmelse med Revisionsrettens forventninger om at få solid dokumentation for hver udvalgt transaktion, sommetider mange år efter at aktiviteten havde fundet sted (**pkt. 6.29**). Kommissionen vurderer, at **dette kan have påvirket den fejlfrekvens**, som Revisionsretten har beregnet.

Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten for første gang kvantificerede de **fejl i forbindelse med offentlige udbud**, som den konstaterede, **ved hjælp af Kommissionens egen kvantificeringstabel**, der anvendes under delt forvaltning, hvilket førte til en bedre tilpasning til Kommissionens og medlemsstaternes tilgang og en mindre indvirkning af de konstaterede fejl i forbindelse med offentlige udbud.

Resultaterne af Kommissionens analyse program for program viser, at situationen varierer fra medlemsstat til medlemsstat og fra program til program: Kommissionen konkluderede, at **forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer godt for 85 %** af de 441 programmer under samhørighedspolitikken for 2014-2020 og 92 % af de 380 programmer for 2021-2027. Kommissionen konstaterede også, at fejl ikke blev opdaget eller ikke blev rapporteret korrekt af visse revisionsmyndigheder[4]. Kommissionen anmodede om de nødvendige forbedringer for alle programmer eller dele af programmer, der blev konstateret at være berørt af mangler, herunder i henhold til ovennævnte handlingsplan. Den afbrød betalinger og vil anmode om yderligere (netto-)finansielle korrektioner, hvor det anses for nødvendigt.

Kommissionen er overbevist om, at **samhørighedspolitikkens flerårige korrigerende kapacitet** gør det muligt at bringe risikoen ved afslutning ned under væsentlighedstærsklen, bl.a. ved at erstatte uregelmæssige eller tilbagetrukne udgifter med andre udgifter, der anses for at være støtteberettigede, sådan som det er tilladt i forordningen om fælles bestemmelser. Hvert år trækker programmyndighederne faktisk betydelige beløb, som tidligere er blevet anmeldt og senere konstateres at være behæftet med uregelmæssigheder eller risiko, ud af de attesterede regnskaber. Ved afslutningen korrigerede medlemsstaterne i de regnskaber, der var modtaget senest den 15. februar 2026, et hidtil uset samlet beløb på 6,5 mia. EUR i EU-midler, hvilket viser det seriøse arbejde, der blev udført ved afslutningen for at fjerne resterende fejl fra programmerne. Kumulativt siden begyndelsen af programmeringsperioden 2014-2020 udgjorde disse tilbagetrækninger fra medlemsstaternes side 22,9 mia. EUR for fondene under samhørighedspolitikken. I samme periode anmodede **Kommissionen som følge af sin revisionsaktivitet og tilsynsrolle samt opfølgning på Revisionsrettens og OLAF's konklusioner om over 1,58 mia. EUR i yderligere finansielle korrektioner** for fondene, som programmyndighederne kunne genanvende i henhold til forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionen kan også anvende finansielle nettokorrektioner, som medfører direkte tab af finansiering for medlemsstaten, hvis de retlige betingelser og de tilhørende strenge kriterier er opfyldt. Den har indtil videre indledt fem procedurer for finansielle nettokorrektioner for flerfondsprogrammer og EFRU-/Samhørighedsfondsprogrammer: Der blev vedtaget én afgørelse i 2025, tre procedurer er på et fremskredent stadium, og én procedure blev afsluttet som følge af konklusionen om manglende retsgrundlag. Efter gennemførelsen af alle korrigerende foranstaltninger **rapporterede Kommissionen i sine årlige aktivitetsrapporter, at risikoen ved afslutning** på nuværende tidspunkt er **under 2 %** for alle regnskabsår frem til 2024, mens yderligere korrigerende foranstaltninger fortsat anvendes under vurderingen af programmernes lovlighed og formelle rigtighed ved afslutningen, hvor det anses for nødvendigt.

Kommissionen konkluderede derfor i sine årlige aktivitetsrapporter, at **den har rimelig sikkerhed for**, at forvaltnings- og kontrolsystemerne generelt fungerer godt med henblik på at sikre, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, **undtagen for de programmer, for hvilke den tog forbehold**, og at der træffes forholdsmæssige og effektive korrigerende foranstaltninger i

[4] 21 revisionsmyndigheder for 2014-2020 og seks revisionsmyndigheder for 2021-2027.

overensstemmelse med den retlige ramme, når der konstateres systemmangler eller overtrædelser af gældende regler, som truer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

På denne baggrund og på grundlag af Revisionsrettens og Kommissionens revisionsresultater gennem årene konkluderede Kommissionen, at den **nuværende gennemførelsesmodel** for samhørighedspolitikken, der stadig hovedsagelig er baseret på refusion af udgifter kombineret med kompleksiteten i de detaljerede regler om støtteberettigelse, **gør tilgangen sårbar over for fejl og kompleks** at håndtere for nationale forvaltninger og støttemodtagere. For 2021-2027 arbejder Kommissionen fortsat sammen med medlemsstaterne på at tilskynde til gennemførelsen af **alternative, forenklede refusionsordninger, der er mindre udsatte for fejl** (forenklede omkostningsmuligheder eller finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger), aktivt at bekæmpe overimplementering samt at stille værktøjer til rådighed til at styrke den administrative kapacitet, hvor det er nødvendigt. For den næste flerårige finansielle ramme foreslog Kommissionen medlovgiverne en **ny, målbaseret model** for EU-betalinger, som er knyttet til et enklere og mere robust sikkerhedssystem, der sikrer fortsat overholdelse af gældende ret og en stærk beskyttelse af EU's finansielle interesser.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Resultaterne af Revisionsrettens test af transaktioner

Kommissionen bemærker, at den fejlfrekvens, som Revisionsretten har rapporteret for FFR-udgiftsområde 2 (**pkt. 6.18.-6.19**), er baseret på en revisionsstikprøve, der afspejler de særlige forhold ved dette års atypiske sammensætning af godkendte regnskaber (se ovenfor og **figur 6.4 og 6.5** i Revisionsrettens årsberetning). Dette **vanskeliggør en direkte sammenligning** med de resultater, der er indberettet for tidligere år. Sådanne sammenligninger bør derfor fortolkes med forsigtighed.

I modsætning til tidligere år var en stor andel af de transaktioner, som Revisionsretten reviderede, desuden udelukkende blevet verificeret af forvaltningsmyndighederne, og **kun 27 %** af dem **også af revisionsmyndighederne**. Som anført ovenfor var forvaltningsmyndighederne, som nu revideres direkte og modtager Revisionsrettens foreløbige resultater (i stedet for revisionsmyndighederne som i tidligere år), **ikke altid godt forberedt** i dette første overgangsår på rettidigt at fremlægge al den ønskede revisionsdokumentation i forhold til Revisionsrettens forventninger om at opnå solid dokumentation for hver udvalgt transaktion, **undertiden mange år efter** at aktiviteten fandt sted (**pkt. 6.29**). Dette kan have påvirket fejlfrekvensen. **Kommissionen vil** samarbejde med Revisionsretten om at **øge bevidstheden hos forvaltningsmyndighederne** om denne tilgang samt om erfaringerne fra i år, således at de er bedre rustet til at besvare anmodninger fra Revisionsrettens revisorer i de kommende år. Desuden kan visse fejl, der er konstateret i Revisionsrettens revisionsstikprøve for det pågældende regnskabsår, på trods af de årlige kontroller, der er gennemført (**pkt. 6.13**), stadig blive opdaget ved efterfølgende forvaltningsverificeringer eller revisioner i de følgende regnskabsår eller ved afslutningen under Kommissionens vurdering af lovlighed og formel rigtighed, som endnu skal foretages, som led i det **fulde** sæt af

sikkerhedsmekanismer, der normalt er indbygget i samhørighedspolitikkens forvaltnings- og kontrolsystemer **og** politikkens **flerårige korrigerende kapacitet**.

I 2025 skønnede Kommissionen, at **risikoen ved betaling** for perioden 2014-2020 fortsat var væsentlig med op til højst 3,2 % for alle samhørighedspolitikkens fonde, hvilket er en lille stigning i forhold til de satser, der er rapporteret i tidligere år, men lavere end det niveau, Revisionsretten beregnede. I overensstemmelse med Kommissionens metode og med forpligtelsen for de generaldirektører, der ved delegation er bemyndigede anvisningsberettigede, til at garantere sikkerhed på niveauet for hvert program, for hvilket der blev foretaget betalinger i året, er dette skøn baseret på en **omfattende gennemgang af alle revisionsudtalelser og fejlfrekvenser** rapporteret af programrevisionsmyndighederne, justeret af Kommissionen, hvor det er relevant, efter dens egen vurdering samt under hensyntagen til Revisionsrettens resultater vedrørende individuelle transaktioner. Kommissionens tilgang gør det muligt for den at drage konklusioner om risici på medlemsstatsniveau og endda på individuelt programniveau, hvilket viser en differentieret situation for hvert program.

Flere faktorer forklarer, at Kommissionens og Revisionsrettens **fejlfrekvenser ikke kan sammenlignes direkte**, og dette gælder i endnu højere grad i år med den atypiske population, som Revisionsrettens stikprøveudtagelse er baseret på. Kommissionen henviser til kapitel 1 i beretningen (**pkt. 1.42-1.44**) og dens svar deri for at forklare forskellen mellem niveauerne for de fejlfrekvenser, som de to institutioner har rapporteret, og hvorfor Kommissionen ikke i alle tilfælde af fejl rapporteret af Revisionsretten kan anvende finansielle korrektioner.

Revisionsretten præciserede, at populationen af transaktioner i de regnskaber, Kommissionen havde godkendt, var **relativt lille og atypisk** for FFR-udgiftsområde 2 i år (**pkt. 6.15**). Revisionsrettens stikprøve, som følgelig også var mindre end normalt, bestod af en blanding af transaktioner fra 2014-2020 og 2021-2027, idet den samlede fejlfrekvens dækkede begge perioder. Kommissionen rapporterede to fejlfrekvenser i sine årlige aktivitetsrapporter, én for perioden 2014-2020 baseret på de fejlfrekvenser, som revisionsmyndighederne rapporterede, og én for perioden 2021-2027 baseret på et forsigtigt skøn efter en fast sats som følge af den anderledes risikoprofil for de første betalinger, der ofte omfatter forskud (se pkt. 6.53).

Et andet særligt træk i år, også som følge af den unormalt lille population, som Revisionsretten reviderede, var **koncentrationen af stikprøvetransaktioner i nogle få lande**, som rapporteret af Revisionsretten (**pkt. 6.15**). Revisionsretten reviderede navnlig et relativt stort antal britiske programmer, da alle **britiske programmer indsendte regnskaber med henblik på tidlig afslutning** i 2025 **efter Brexit**. Som følge af afviklingen af samhørighedsprogrammyndighederne og omfordelingen af erfarent personale og opgaver til de nationale forvaltninger efter Brexit viste det sig vanskeligt at indhente revisionsdokumentation for reviderede britiske programmer inden for den ønskede tidsfrist i visse tilfælde, hvor Revisionsretten rejste spørgsmål (navnlig i en række offentlige udbudsprocedurer eller under usikkerheden i Brexit-drøftelserne, hvilket havde stor indvirkning på fejlfrekvensen, navnlig fejl i forbindelse med offentlige udbud). Specifikke problemer knyttet til situationen i Det Forenede Kongerige er ikke nødvendigvis repræsentative for situationen i medlemsstaterne.

Endelig ser Kommissionen mulighed for en **fortsat dialog med Revisionsrettens** tjenestegrene, navnlig om den retlige fortolkning af visse krav (f.eks. den mulighed, der gives i henhold til artikel 13, stk. 5, i ESF-forordningen), som fik Kommissionen til at nå frem til **andre konklusioner** ved vurderingen af visse sager, som Revisionsretten reviderede i år. Når det f.eks. drejer sig om definitionen af forenklede omkostningsmuligheder, noterer Kommissionen sig **Revisionsrettens forventning** om at få **solid underliggende dokumentation** for at kunne verificere den metode, der er fastsat på medlemsstatsniveau, som krævet i forordningen, undertiden mere end 15 år efter

at metoden blev fastsat (**pkt. 6.29**). Efter **Kommissionens opfattelse** og under hensyntagen til **proportionalitetsprincippet** kan der anvendes lempeligere krav på metoder, der er defineret og anvendt i tidligere programmeringsperioder og genanvendt under efterfølgende programmeringsperioder som tilladt i forordningen om fælles bestemmelser, da sådanne **forenklede omkostninger** over tid var genstand for forskellige verificeringer gennem det anvendte forvaltnings- og kontrolsystem. Kommissionen er enig i, at en ajourføring af sådanne metoder er god praksis, som også vil gøre det muligt at forkorte den periode, hvor det er nødvendigt at opbevare den underliggende dokumentation til støtte for fastlæggelsen af sådanne metoder (og arkivere gamle data). Når det drejer sig om visse kategorier af deltageres støtteberettigelse såsom dem, der vedrører sårbare grupper (konstateret i år i Sverige og Tyskland), har Kommissionen **udsendt en vejledning**, som er sendt til medlemsstaterne, om den forholdsmæssige revisionstilgang, der skal anvendes for sådanne sociale samhørighedsoperationer, under hensyntagen til de særlige kendetegn og følsomheden hos de berørte sociale grupper.

Selv om ikke alle de tilfælde, som Revisionsretten har gjort opmærksom på, udgør uregelmæssigheder som omhandlet i forordningen om fælles bestemmelser, hvilket blev præciseret under den kontradiktoriske procedure i konkrete sager med Revisionsretten, vil **Kommissionen behørigt følge op på alle fejl, som Revisionsretten har rapporteret**, og den vil **anmode om korrigerende foranstaltninger eller finansielle korrektioner**, hvis det anses for nødvendigt og retligt muligt. Kommissionen vil også anbefale de berørte programmyndigheder at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne yderligere, når det er nødvendigt, med henblik på gennemførelse af perioden 2021-2027.

Samhørighed – delt forvaltning

Kommissionen **tager behørigt hensyn** til de svagheder, som Revisionsretten har rapporteret om i forvaltnings- og revisionsmyndighedernes arbejde (**pkt. 6.20-6.38**), ud over de tilfælde, som den allerede har rapporteret om i de årlige aktivitetsrapporter. Kommissionen finder imidlertid, at **nogle** af **konstateringerne** også **afspejler forskelle i revisionsmæssige forventninger** med hensyn til arten, detaljeringsgraden og tilgængeligheden af underliggende dokumentation, **snarere end mangler**, som programmyndighederne nødvendigvis ville have kunnet identificere under gennemførelsen af operationerne. Forventningerne til, hvad der bør anses for væsentlig revisionsdokumentation, kan variere mellem medlemsstaterne og Revisionsretten (se afsnittet nedenfor om "Tilgængelighed af væsentlig dokumentation"). Kommissionen understreger i den forbindelse, at en forventning om at kunne finde revisionsdokumentation, undertiden mere end ti år efter at et program er afsluttet, ikke nødvendigvis er forenelig med de daglige administrative begrænsninger, som programmyndighederne står over for, og at det **kan medføre en uforholdsmæssig byrde** for både forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere, hvilket har en afskrækkende virkning på EU-midlernes attraktivitet.

Kommissionen anerkender ikke desto mindre visse systemmæssige problemer, som Revisionsretten har konstateret. Den vil fortsat arbejde på **yderligere at forbedre programmyndighedernes evne til at opdage fejl** inden for rammerne af den handlingsplan, der blev aftalt med alle programmyndigheder ved udgangen af 2024. I 2025 gennemførte Kommissionen en undersøgelse blandt forvaltnings- og revisionsmyndighederne for at vurdere den samlede udbredelse af de foreslåede foranstaltninger, og fremskridtene med gennemførelsen af **handlingsplanen** blev drøftet på relevante møder mellem myndighederne i de enkelte medlemsstater og Kommissionen. Resultaterne af undersøgelsen tydede på, at der allerede var sket en positiv udvikling, selv om en vedvarende indsats fortsat er afgørende på områder såsom **støtte til støttemodtagere**, **risikobaserede forvaltningsverificeringer**, **vidensforvaltning og brug af kunstig intelligens**/tilgængelige databaser i kontrolarbejdet og **samarbejde** mellem forvaltnings- og revisionsmyndigheder. Yderligere oplysninger om resultaterne af disse undersøgelser findes i de

respektive årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektoraterne EMPL og REGIO (afsnittet "Kontrollernes effektivitet").

For så vidt angår **fejltyper** stammer bidraget til Kommissionens og revisionsmyndighedernes fejlprocenter på grundlag af en fælles typologi generelt fra de samme kategorier af uregelmæssigheder som Revisionsrettens, nemlig: **ikke-støtteberettigede udgifter, revisionsspor, offentlige udbud** og i mindre grad (i tråd med tidligere år) statsstøtte. Denne **konvergens** bekræfter, at de vigtigste fejlkilder er velidentificerede på alle niveauer af sikkerhedsrammen, og at de fortsat er genstand for forebyggende og korrigerende foranstaltninger. Kommissionen vil fortsat samarbejde med de relevante programmyndigheder om at **styrke deres kapacitet til bedre at forebygge og opdage sådanne uregelmæssigheder**. Den vil også fortsat fremme forenkling og anvendelsen af ordninger med lavere fejlrisiko, navnlig **forenklede omkostningsmuligheder** og **finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger**, gennem sine særlige tværnationale netværk, som giver repræsentanter for koordineringsorganer i alle medlemsstater, forvaltningsmyndigheder og revisionsmyndigheder samt Kommissionens tjenestegrene mulighed for at arbejde med fastlæggelsen af sådanne ordninger og udveksle god praksis og erfaring.

Endelig er det Kommissionens opfattelse, at fejl, som Revisionsretten har rapporteret, og som undertiden skyldes, at forvaltningsmyndighederne eller støttemodtagerne ikke fuldt ud forstår de involverede **komplekse regler** eller begår fejl, eller at der mangler eller foreligger utilstrækkelig underliggende dokumentation, ikke rejser tvivl om **resultaterne eller virkningen af de medfinansierede projekter** i forhold til de tilsigtede politiske mål (se eksemplerne i tekstboksene i kapitel 6 eller i Kommissionens svar i de følgende afsnit).

Ikke-støtteberettigede omkostninger og projekter

Ikke-støtteberettigede udgifter (**pkt. 6.23-6.25**) er fortsat **den hyppigste fejltype**, som revisionsmyndighederne og Kommissionen konstaterer. Dette peger fortsat på **behovet for en løbende forbedring** af forvaltningsmyndighedernes arbejde på dette område under en model, der fortsat for størstedelens vedkommende er baseret på godtgørelse af de faktiske omkostninger, som støttemodtagerne har anmeldt. Det vil blive taget i betragtning i forbindelse med den **handlingsplan**, der i øjeblikket gennemføres sammen med programmyndighederne, og i forbindelse med Kommissionens justerede tilbud om kapacitetsopbygning til programmyndighederne på grundlag af gennemførelseserfaringer og revisionsresultater. I betragtning af forvaltningsmyndighedernes afgørende rolle med hensyn til at forebygge og opdage fejl og behovet for at styrke kapaciteten til at opdage fejl på niveauet for forvaltningsverificeringer **opfordrer Kommissionen dem til at bruge forenklede omkostningsmuligheder eller finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger** til at anmelde udgifter og undgå kompleksiteten ved at begrunde faktiske omkostninger. Desuden foretages der en løbende **analyse af de grundlæggende årsager til fejl**, som programmyndighederne ikke har opdaget. En sådan analyse indgår i Kommissionens årlige risikovurdering for dens risikobaserede revisioner og deles med programmyndighederne, så de kan justere deres egne risikovurderinger og revisionsmetoder. Kommissionen opfordrer også revisionsmyndighederne til at **rapportere** tilbage og drøfte deres **detaljerede revisionsresultater** med forvaltningsmyndighederne. Dette omfatter navnlig fejl, der ikke blev opdaget på første niveau, med henblik på at forbedre kapaciteten til at forebygge og opdage fejl på første niveau, f.eks. ved at indføre yderligere vejledning og/eller uddannelse for både forvaltningsmyndighedernes personale og støttemodtagere og tilsvarende **ajourføre de risikovurderinger**, der ligger til grund for de risikobaserede forvaltningsverificeringer.

Kommissionen anerkender nogle af de fejl, som Revisionsretten har kvantificeret på dette grundlag, men ikke dem alle. For den tyske ESF-operation, der præsenteres i **tekstboks 6.1** (som vedrørte

omdannelsen af uddannelsescentre til digitale uddannelsescentre som følge af covid-19-pandemien), deler Kommissionen f.eks. ikke Revisionsrettens afvisning (som ikke-støtteberettiget) af det IT-udstyr, som støttemodtageren leverede til uddannelsescentrene ud over de mængder, som de oprindeligt havde angivet som svar på støttemodtagerens foreløbige undersøgelse, med den begrundelse fra Revisionsretten, at det ikke var godtgjort, at disse øgede mængder faktisk havde været nødvendige. Formålet med operationen var ikke kun at levere IT-udstyr til uddannelsescentrene, men også at hjælpe dem med at fastlægge deres behov, så de kunne blive fuldt udstyret til den nye digitale tilgang til uddannelse. Derfor var de endelige bestillinger af udstyr for nogle centre højere end oprindeligt anslået af centrene selv, mens de for andre (både uden for og i Revisionsrettens delstikprøve) var lavere end oprindeligt anslået. Kommissionen finder desuden, at **regelmæssige gennemgange af de anslåede behov** på overordnet og individuelt niveau, som støttemodtageren foretog under hele gennemførelsen af operationen under forvaltningsmyndighedens tilsyn (ved hjælp af fire ekspertmøder og individuel, specifik vejledning af hvert uddannelsescenter), også sikrede ligebehandling af alle uddannelsescentre og tilpasning af deres udtrykte behov. Kommissionen finder derfor, at de bestilte mængder **var i overensstemmelse med programreglerne**, fordi de dækkede de behov, som støttemodtageren havde identificeret på grundlag af undersøgelserne, den individuelle vejledning, sin faglige vurdering og anvendelsen af den algoritme, som støttemodtageren havde udformet og valideret sammen med en ekspert fra et universitet.

Tilgængelighed af væsentlig dokumentation

For så vidt angår **pkt. 6.26-6.29** er Kommissionen enig i, at væsentlig dokumentation er nødvendig for at sikre et passende revisionsspor for de udgifter, der er anmeldt for hver operation, i overensstemmelse med artikel 72, litra g), i CPR'en for 2014-2020 og indtil udgangen af **perioden for opbevaring af dokumenter**, da støtteberettigelsen af den støttede operation ellers ikke kan bevises. Kommissionen bemærker, at manglende underbyggende oplysninger eller dokumentation fortsat er den **tredjestørste fejlkilde**, der indberettes **af både revisionsmyndighederne og Kommissionens revisorer** under programmeringsperioden 2014-2020.

De oplysninger, der anmodes om fra støttemodtagere og programmyndigheder, **bør dog fortsat være proportionale** i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til virkningen af og de administrative omkostninger ved anmodninger om dokumentation, interessenternes opfordringer og indsatsen under Kommissionens egen dagsorden for yderligere at forenkle gennemførelsen af EU-midler. I 2019 udarbejdede Kommissionen sammen med revisionsmyndighederne et **oplæg til forbedring af revisionsdokumentationen** med minimumsanbefalinger under overholdelse af proportionalitetsprincippet med hensyn til de administrative omkostninger. Revisionsretten omtalte dette som et positivt skridt i sin årsberetning for 2019 (**tekstboks 5.8**). Kommissionen henviser også til sine svar ovenfor vedrørende **pkt. 6.26**.

Kommissionen gør også en tilsvarende indsats med hensyn til dokumentation af revisionssporet på andre områder. F.eks. har Kommissionen, for så vidt angår **ESF+**-udgifter, i betragtning af den afgørende betydning af operationer, der er afsat til støtte for dårligt stillede og/eller sårbare grupper under målet om social inklusion, udstedt og med medlemsstaterne delt et **metodologisk notat om**, hvad den anser for en **proportional og afbalanceret revisionstilgang** for denne målgruppe inden for social inklusion. Revisionskravene kan ikke være de samme som for andre typer operationer, og der skal tages hensyn til den særlige sammenhæng, hvori sådanne operationer gennemføres, hvor specialiseret fagpersonale har ansvaret, og med et behov for at respektere både proportionalitetsprincippet og værdigheden hos de sårbare grupper eller personer, der er berørt af sådanne tiltag. Egenerklæringer, der bekræftes af særligt udpegede socialarbejdere, kan udgøre tilstrækkelig underbyggende dokumentation på niveauet for forvaltningsverificeringer (så længe revisionsmyndighederne foretager yderligere kontrol med henblik på deres revisioner af

repræsentative stikprøver af operationer). Kommissionen mener, at der i forbindelse med nogle af de fejl, som Revisionsretten indberettede som følge af manglende væsentlig dokumentation, ikke i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til en sådan **særlig situation** og pålideligheden af det arbejde, der udføres af specialiserede socialarbejdere, som formelt har ansvaret for sådanne grupper i de pågældende medlemsstater (se ESF+-eksemplet fra Sverige, der er citeret i **tekstboks 6.3**).

Når dette er sagt, vil Kommissionen fortsat **øge bevidstheden yderligere** hos forvaltningsmyndighederne om, **hvordan der bevares et fyldestgørende revisionsspor** for alle de forvaltningsverificeringer, de udfører, navnlig hvad angår deltagernes støtteberettigelse på et givet tidspunkt.

Overholdelse af reglerne for det indre marked vedrørende offentlige udbud og statsstøtte

Kommissionen bemærker, at udbudsreglerne (**pkt. 6.30-6.36**) fortsat er en fejlkilde som rapporteret af Revisionsretten. Kommissionen påskønner, at **Revisionsretten har tilpasset sin tilgang** til kvantificeringen af fejl i forbindelse med offentlige udbud til Kommissionens retningslinjer. Denne udvikling bidrager til **større ensartethed og proportionalitet** i vurderingen (**pkt. 1.36**, **pkt. 1.37** og **figur 1.14**). Kommissionen bemærker dog, at Det Forenede Kongeriges programmer i år bidrager væsentligt til denne type fejl som følge af Brexit (som forklaret ovenfor i afsnittet "*Resultaterne af Revisionsrettens test af transaktioner*"). Kommissionen deler ikke nødvendigvis Revisionsrettens vurdering af alle de fejl, som Revisionsretten kvantificerede på grundlag af manglende overholdelse af EU-regler eller nationale regler om offentlige udbud (f.eks. i et dynamisk indkøbssystem, der blev anvendt i Det Forenede Kongerige), eller også mener den, at der skal tages hensyn til **særlige omstændigheder** ved vurderingen af overtrædelsen, f.eks. i det eksempel, der er beskrevet i **tekstboks 6.4**, hvor kontrakten blev forlænget i 2018 som følge af reelt uforudseelige omstændigheder, der opstod efter tildelingen af kontrakterne i forbindelse med den usikkerhed, som Brexit gav anledning til. Denne forlængelse gjorde det muligt at anvende de resterende ESF-bevillinger inden udløbet af Det Forenede Kongeriges program.

Hvad angår de sager, der blev rapporteret under direkte forvaltning, er Kommissionen heller ikke enig i, at der i mindst to tilfælde (**pkt. 6.32** – Tjekkiet og **pkt. 6.39** – CINEA) var tale om manglende overholdelse af EU-regler eller nationale regler om offentlige udbud med hensyn til væsentlige ændringer af den oprindelige kontrakt. I begge sager har Kommissionen ikke noget tilstrækkeligt retsgrundlag for at kvantificere ændringerne som en fejl, og de dermed forbundne omkostninger blev aldrig anmeldt til EU-medfinansiering.

Kommissionen bemærker, at manglende overholdelse af statsstøttereglerne ikke var en kilde til kvantificerede fejl i år.

Metoder med forenklede omkostninger

Forordningen om fælles bestemmelser giver mulighed for **øget anvendelse af forenklede finansieringsordninger, der ikke er knyttet til faktiske omkostninger**, såsom forenklede omkostningsmuligheder og ordninger med finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger (**pkt. 6.37-6.38**). På grundlag af erfaringerne og som rapporteret af Revisionsretten i tidligere beretninger er sådanne ordninger mindre fejlbehæftede, og Kommissionen tilskynder kraftigt til brugen heraf (som endda er obligatorisk for mindre operationer i henhold til forordningen om fælles bestemmelser) og mobiliserer forvaltnings- og revisionsmyndighederne til at udforme sådanne ordninger under deres programmer.

Kommissionen anerkender, at der stadig kan forekomme fejl i forbindelse med anvendelsen af disse ordninger som rapporteret i Kommissionens egne revisioner eller revisionsmyndighedernes revisioner

(se EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2025 – bilag 7L). Dette viser, at gennemførelsen af forenklede ordninger skal **overvåges løbende**.

Kommissionen er dog ikke enig i alle de konstateringer, som Revisionsretten kvantificerede i forbindelse med beregningsmetoderne for forenklede omkostningsmuligheder. Med hensyn til de to tilfælde med faste satser for indirekte omkostninger, der er nævnt i **tekstboks 6.6**, understreger Kommissionen, at den havde godkendt videreførelsen af disse faste satser fra programmeringsperioden 2007-2013 til de efterfølgende programmeringsperioder. Denne mulighed er udtrykkeligt omhandlet i forordningen om fælles bestemmelser og afspejlet i Kommissionens vejledning om forenklede omkostningsmuligheder. Der er ingen retlig forpligtelse for programmyndighederne til at ajourføre tidligere godkendte metoder, hvis betingelserne for deres anvendelse forbliver uændrede, selv om Kommissionen deler den opfattelse, at periodiske justeringer faktisk er god praksis (som anbefalet i dens vejledning om sådanne forenklede omkostningsmuligheder). I et af tilfældene fremlagde forvaltningsmyndigheden efter Revisionsrettens revision underbyggende dokumentation for at begrunde 2007-2013-metoden og anvendelsen af en fast sats på 20 % for indirekte omkostninger. Desuden iværksatte forvaltningsmyndigheden parallelt hermed en ny undersøgelse baseret på de godkendte årsregnskaber for 2023 og 2024 for 21 akkrediterede uddannelsescentre, som viser, at satsen på 20 % fortsat er en tilfredsstillende fast sats til at anslå de indirekte omkostninger for de akkrediterede uddannelsescentre. Kommissionen mener, at de **oplysninger**, der er fremlagt i denne sag, **ikke giver grundlag for en kvantificeret uregelmæssighed**. I det andet tilfælde er Kommissionen enig med Revisionsretten i, at standardsatsen for enhedsomkostninger, der blev anvendt i projektet og beregnet for 12 år siden på grundlag af over 500 operationer gennemført i 2007-2013, indeholdt unøjagtigheder, som ikke blev opdaget på daværende tidspunkt, og som blev beregnet til ca. 4 %.

Resiliens og værdier – forvaltet af Kommissionen

For så vidt angår de konstateringer, der er omhandlet i **pkt. 6.39**, henviser Kommissionen til sine svar under afsnittet "Overholdelse af reglerne for det indre marked vedrørende offentlige udbud og statsstøtte" ovenfor (**pkt. 6.30-6.36**) vedrørende de fejl, der er indberettet under projekter støttet gennem Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø (CINEA).

Kommissionen er ikke enig i den konstatering, der er rapporteret i **tekstboks 6.7**, og den henleder opmærksomheden på sine **retningslinjer *"How to manage your lump sum grants" (Sådan forvalter du dine tilskud i form af faste beløb),*** hvori det klart anføres, at "*Konsortiet kan frit anvende det faste beløb efter eget skøn, forudsat at projektet gennemføres som beskrevet i tilskudsaftalen*". Selv om Kommissionen kan være enig i, at en ændring kan være god praksis, anser den det ikke for en overtrædelse af nogen af tilskudsaftalens betingelser for støtteberettigelse.

2. Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

Kommissionens vurdering for 2025

Medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer

Kommissionen rapporterede i de respektive **årlige aktivitetsrapporter for 2025 fra GD EMPL og GD REGIO**, at medlemsstaternes **forvaltnings- og kontrolsystemer** (**pkt. 6.40-6.41**) **ikke fungerede godt for næsten 15 % af programmerne** i programmeringsperioderne 2014-2020 og 2021-2027.

For alle disse programmer fører Kommissionen **skærpet** tilsyn og **overvågning og arbejder tæt sammen med programmyndighederne for at afbøde de identificerede risici**. Når kriterierne for et forbehold var opfyldt, tog **Kommissionen tilsvarende forbehold i sine erklæringer om sikkerhed for 2025** i de respektive årlige aktivitetsrapporter.

Forbehold hæves først, når programmyndighederne har gennemført tilstrækkelige korrigerende foranstaltninger. Det forhold, at mellem 25 % (for REGIO) og 33 % (for EMPL) af forbeholdene fra sidste år er hævet, viser, at de berørte medlemsstater faktisk allerede havde truffet korrigerende foranstaltninger, hvilket forbedrer effektiviteten af de gældende ordninger og dermed reducerer risikoen for at anmelde uregelmæssige udgifter som led i de pågældende programmer.

Omfanget af uregelmæssige udgifter i samhørighedsregnskaberne

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkning i **pkt. 6.42-6.49**, understreges det, at vurderingen for programmeringsperioden 2014-2020 afspejler de særlige omstændigheder ved programafslutningen, der var kendetegnet ved **et stort omfang og en høj værdi af udgifter, der blev anmeldt i de endelige regnskaber** (**pkt. 6.16**). På grundlag af det seneste sæt **sikkerhedspakker**, der blev indsendt for 2014-2020, konkluderede generaldirektørerne i deres respektive årlige aktivitetsrapporter, at der fortsat er væsentlige uregelmæssigheder i de udgifter, der var attesteret over for Kommissionen i de regnskaber, som blev godkendt i 2025, som det også var tilfældet sidste år. Ved fastsættelsen af **risikoen ved betaling (Key Performance Indicator - KPI)** anvendte Kommissionen de fejlfrekvenser, som medlemsstaterne havde indberettet, og for hvilke den hidtil kun havde foretaget skrivebordskontroller, i stedet for "bekræftede" fejlfrekvenser baseret på dens fulde revisionscyklus, som i de foregående år. Dette afspejler den situation, at ca. 80 % af sikkerhedspakkerne for det sidste regnskabsår i 2014-2020 blev modtaget i 2026. Det gjorde det også muligt at foretage en repræsentativ vurdering af de dermed forbundne risici, herunder for de 20 % af afslutningerne, der blev indsendt i 2025. Fremover vil **Kommissionens** omfattende **revisionsplan for 2026** – herunder kontrolarbejde på stedet, hvor det anses for nødvendigt – **gøre det muligt at vurdere KPI'en**, så det sikres, at eventuelle afvigelser identificeres og håndteres. Denne **valideringsproces i to trin** styrker tilliden til de rapporterede udgifters integritet, samtidig med at den giver mulighed for rettidige justeringer på grundlag af detaljerede revisionsresultater.

Derudover er det sådan, at **Kommissionen** også **rapporterer** et forsigtigt skøn over **det maksimale niveau for risikoen ved betaling** for at tage højde for potentielle yderligere risici, idet den anvender faste satser for nogle enkelte programmer afhængigt af deres særlige situation. I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling[5] omfatter denne maksimale værdi også en konservativ tilgang for at tage højde for potentielle fejl i de udgifter, der ikke er revideret, f.eks. når der kun er foretaget en skrivebordskontrol, eller når der stadig kræves yderligere revisionsarbejde i forbindelse med igangværende kontradiktoriske procedurer, og/eller under hensyntagen til tidligere års revisionsresultater, der peger på mulige resterende risici i de udgifter, der analyseres.

Efter en sådan vurdering af hvert enkelt program kunne Kommissionen identificere, hvilke programmer eller dele af programmer der har **alvorlige mangler** (jf. bilag 7.F til de respektive årlige aktivitetsrapporter), og **for hvilke der blev anmodet om korrigerende foranstaltninger, og den rapporterede** om de finansielle korrektioner, der er foretaget for at følge op på tidligere års konstaterede uregelmæssigheder.

[5] Se særberetning 26/2021, anbefaling 3a, og analyse 03/2024, konklusion, s. 23.

For programmeringsperioden 2021-2027 vedtog Kommissionen i lyset af det lave niveau af rapporterede transaktioner et forsigtigt skøn på 2 % for risikoen ved betaling.

Risikovurdering for Interregprogrammer

I perioden 2021-2027 revideres Interregprogrammerne (**pkt. 6.50-6.51)** af de pågældende programrevisionsmyndigheder på grundlag af en **enkelt revisionsstikprøve**, som Kommissionen udtager for alle grupperede **ETS-programmer**. Dette udgør en **vigtig forenkling** og en reduktion af revisionsbyrden for Interregprogrammer, som traditionelt er forbundet med lavere risici end ordinære programmer, baseret på de fejlfrekvenser, der er rapporteret af de enkelte Interregprogrammer gennem hele perioden 2014-2020. For regnskaberne for 2024-2025 er **den samlede fejlfrekvens** for Interregstikprøven, der omfatter 48 programmer, **under 1 %** (også tilsvarende for det foregående år), hvilket bekræfter disse programmers lavrisikoprofil og effektiviteten af den fælles revisionstilgang.

Kommissionen noterer sig de fejl, som Revisionsretten konstaterede i de tre Interregprogrammer, den reviderede i år, og den vil følge op herpå, hvor det anses for nødvendigt og retligt muligt. Kommissionen fortsætter med at overvåge og vurdere den mulige indvirkning, som de spørgsmål, der er konstateret i Revisionsrettens og Kommissionens revisioner, har på dens revisionstilgang for de pågældende programmer under gennemførelsen i perioden 2021-2027.

3. Afslutning af 2014-2020-programmerne

De administrative **frister for afslutning** blev **forlænget til februar 2026**[6] af medlovgiverne for at give programmyndighederne mulighed for at udvise al fornøden omhu og foretage alle kontroller, inden de anmeldte endelige udgifter.

Afslutningen af 2014-2020-programmerne **omfatter to trin** på kommissionsniveau: **godkendelse af programregnskaberne og den tilhørende endelige gennemførelsesrapport** med den tilsvarende finansielle transaktion (betaling af saldoen for seneste regnskabsår eller inddrivelse), efterfulgt af en **skriftlig bekræftelse til medlemsstaten af, om alle spørgsmål vedrørende lovlighed og formel rigtighed anses for at være behandlet korrekt**. Først da anses afslutningen for at være fuldført.

Som fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2014-2020 (forordning (EU) nr. 1303/2013) skal Kommissionens godkendelse af regnskaber holdes adskilt fra vurderingen af lovligheden og den formelle rigtighed. Derfor fortsætter Kommissionen med at **foretage grundige kontroller af lovlighed og formel rigtighed for alle programmer**, også efter betaling af saldoen (eller inddrivelse) ved afslutning. Dette sikrer, at ingen udestående revisionsspørgsmål forbliver uløste, inden afslutningsprocessen færdiggøres. Kommissionen kan først endeligt afslutte et program, når den har sikkerhed for, at den **anslåede samlede restfejlfrekvens ikke overstiger 2 %** for hvert regnskabsår i den pågældende programmeringsperiode, og at alle konstaterede uregelmæssigheder og risici er blevet behørigt håndteret af programmyndighederne. Kommissionen begyndte at rapportere om fremskridtene med afslutningen for 2014-2020 i sine årlige aktivitetsrapporter for 2025. Ved udgangen af maj 2025 var 73 REGIO-programmer og 56 EMPL-programmer afsluttet, hvoraf henholdsvis 21 og 13 programmer var afsluttet "fuldt ud", dvs. også med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.

---

[6] Forordning (EU) 2024/795 – vedtaget af medlovgiverne den 29. februar 2024 – om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP).

For at kontrollere, hvor godt programmyndighederne var forberedt på afslutningen, gennemførte Kommissionen i 2024 og 2025 **forebyggende revisioner** af en stikprøve af programmer, der blev anset for at være i risikogruppen, for at sikre, at de pågældende myndigheder rettidigt foretog alle krævede kontroller i overensstemmelse med Kommissionens afslutningsretningslinjer, herunder med henblik på at forebygge og korrigere resterende uregelmæssigheder og på passende vis følge op på alle rapporterede revisionsresultater senest ved afslutningen. Yderligere oplysninger om disse revisioner findes i bilag 7I til de årlige aktivitetsrapporter for 2024 fra GD REGIO og GD EMPL.

Afslutning udgør en central garanti i sikkerhedsrammen for samhørighedspolitikken til beskyttelse af EU-budgettet. Ved afslutningen indberettede medlemsstaterne i februar 2026 finansielle korrektioner på et rekordhøjt niveau på 6,5 mia. EUR – betydeligt mere end de foregående år. Hvis de rapporterede restfejlfrekvenser stadig overstiger 2 % (eller hvis Kommissionen efter sin vurdering af afslutningspakken eller som følge af sine revisioner har genberegnet sådanne frekvenser til over 2 %), anvender Kommissionen finansielle korrektioner for at sikre, at risiciene for alle programmer forbliver under væsentlighedstærsklen, inden et program afsluttes endeligt. Dette sikrer, at restrisici nedbringes til under væsentlighedstærsklen, inden programmet afsluttes endeligt, og at uregelmæssige udgifter behørigt udelukkes fra EU-budgettet.

4. Programmeringsperioden 2021-2027

Kommissionen yder på flere måder støtte til medlemsstaterne med henblik på **at styrke deres administrative kapacitet**, **forbedre og fremskynde gennemførelsen og afhjælpe flaskehalse** i investeringerne. Den har i de seneste år fremsat flere forslag, herunder den nyligt vedtagne **midtvejsrevision af samhørighedspolitikken**, som hjælper dem med at håndtere de nye prioriteter, samtidig med at den øger de tilgængelige fleksibilitetsmuligheder og indfører yderligere forenklingsforanstaltninger. Da **niveauet for projektudvælgelse** i praksis udgør **omkring 65 %** af de disponible finansieringsrammer for samhørighedsprogrammerne for 2021-2027, accelererede den finansielle gennemførelse betydeligt i 2025, idet mange medlemsstaters betalingsanmodninger lå langt over deres n+3-frigørelsesmål. Kommissionen er af den opfattelse, at de ændringer, der er indført i udformningen og opbygningen af forvaltnings- og kontrolsystemerne i 2021-2027, gør det muligt at **øge kontrollernes effektivitet** (**pkt. 6.12**). Forvaltningsmyndighederne skal nu ved hjælp af **risikobaserede forvaltningsverificeringer** fokusere indsats og ressourcer på de mest fejludsatte områder på grundlag af en forsigtig risikovurdering, hvor der løbende skal tages hensyn til resultaterne af alle udførte verificeringer og revisioner. I 2025 anvendtes der i de fleste programmer i medlemsstaterne effektivt sådanne risikobaserede verificeringer, mens man inden for rammerne af andre programmer stadig anvendte en 100 %-tilgang til verificeringer ud fra et forsigtighedsprincip. **Revisioner** (fra revisionsmyndighederne og Kommissionen) verificerer løbende, om forvaltningsmyndighederne effektivt vurderer risiciene i deres programmer og gennemfører disse risikobaserede forvaltningsverificeringer, hvor det er relevant, **for at sikre øget effektivitet og forbedret kapacitet til at opdage fejl**. Desuden giver forordningen, for at reducere revisionsbyrden, når resultaterne over tid viser, at systemerne fungerer godt, programmerne mulighed for at anvende "**udvidede forholdsmæssige ordninger**", som giver en række fleksibilitetsmuligheder og forenklinger i verificeringer og revisioner. Hvis dokumentation viser, at situationen forværres, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaten genindfører fuldt udbyggede kontroller for det eller de pågældende programmer.

Trods den hidtil lave gennemførelsesgrad fungerer den **flerårige korrigerende kapacitet** allerede for programmerne for 2021-2027: Medlemsstaterne har allerede trukket 1 mia. EUR tilbage fra årsregnskaberne for perioden 2021-2027. Desuden er anvendelsen af finansielle nettokorrektioner, der fungerer som et incitament til solide kontrolprocedurer, blevet strømlinet. På grundlag af Revisionsrettens anbefalinger og bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser indleder

Kommissionen nu straks procedurer i de tilfælde, hvor udgifter i accepterede regnskaber konstateres at være behæftet med uregelmæssigheder og ikke er blevet opdaget og indberettet af medlemsstaterne.

5. Konklusioner i Revisionsrettens beretning

Kommissionen er overbevist om, at dens beregninger af **risikoen ved betaling** – herunder den maksimale risiko – hvori der tages hensyn til Revisionsrettens resultater uden ekstrapolering, men efter en nøje vurdering af, om andre programmer kunne være berørt, **giver et retvisende billede** af situationen på stedet under hensyntagen til de specifikke risici, der er identificeret for hvert program.

Den omstændighed, at den af Kommissionen beregnede risiko ved betaling for perioden 2014-2020 **stadig lå over væsentlighedstærsklen**, om end ikke på det niveau, som Revisionsretten rapporterede af de grunde, der er nævnt i afsnit II.1 ovenfor, tyder imidlertid på **vedvarende problemer med lovligheden og den formelle rigtighed for visse programmer, som kræver nøje overvågning**.

I de seneste år har Kommissionen, også under hensyntagen til Revisionsrettens konklusioner og anbefalinger, væsentligt **styrket sit tilsynssystem**, navnlig gennem et styrket tilsyn med programmyndighederne via en målrettet handlingsplan, der blev aftalt i fællesskab i slutningen af 2024 for at afhjælpe de svagheder i kapaciteten til at opdage fejl, som både Revisionsretten og Kommissionen havde identificeret. **Kommissionen har** også **gennemgået sin revisionsstrategi** med henblik på at foretage flere overensstemmelsesrevisioner for at efterprøve revisionsmyndighedernes arbejde tidligere i programmeringsperioden, således at alle de vigtigste revisionsmyndigheder dækkes mindst én gang senest ved udgangen af 2026, og på forebyggende at gennemgå de revisionstjeklister, som revisionsmyndighederne anvender for 2021-2027.

På revisionsmyndighedsniveau begynder resultaterne at vise sig, idet den **fejlprocent**, som **rapporteres af revisionsmyndighederne**, for første gang er 3,9 % og 3,7 % for henholdsvis GD EMPL's og GD REGIO's midler, hvilket **viser større effektivitet**. Desuden gennemgås de bilateralt aftalte handlingsplaner for at styrke programmyndighedernes kapacitet til at opdage fejl årligt sammen med alle medlemsstaterne, hvilket sikrer, at problemer håndteres hurtigt for at strømline gennemførelsen. Kommissionen mener, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre pålideligheden og sporbarheden af risikobaserede forvaltningsverificeringer. I den forbindelse har den også for nylig iværksat et udbud om **opbygning af administrativ kapacitet med henblik på den fremtidige samhørighedspolitik**: håndtering af fejl, gennemførelsesudfordringer og nye kapacitetsbehov. For at sikre, at indsatsen for kapacitetsopbygning fører til konkrete forbedringer, er det afgørende at knytte støttetjenester til erfaringer fra gennemførelsen og revisionsresultater. Ved at analysere de grundlæggende årsager til de mest almindelige fejl og gennemførelsesudfordringer og omsætte dem til prioriteter for kapacitetsopbygning kan Kommissionen tilpasse og videreudvikle sit tilbud om kapacitetsopbygning. Denne **evidensbaserede tilgang** bidrager til at sikre, at de værktøjer, uddannelsesaktiviteter og vejledninger, som Kommissionen tilbyder, er direkte rettet mod de praktiske udfordringer, som programmyndighederne står over for.

Kommissionen har integreret alle disse **erfaringer** og resultaterne heraf i **udformningen af programmeringsperioden efter 2027**, og den har foreslået et outputbaseret betalingssystem, idet den anvender de indhøstede erfaringer til at udvikle en enklere og mere robust sikkerhedsmodel, der sikrer, at Kommissionen fortsat har en stærk tilsynsrolle, og at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med gældende ret. Målet er at **reducere risikoen for fejl yderligere**, samtidig med at der opretholdes forsvarlig økonomisk forvaltning på alle niveauer.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 6.1 – Forbedre valg og begrundelse af forenklede omkostningsmuligheder

Kommissionen bør:

a) fremme forvaltningsmyndighedernes anvendelse af de forenklede omkostningsmuligheder i form af standardløsninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser og de tilhørende fondsspecifikke forordninger

b) minde forvaltningsmyndighederne om kravet om at opbevare den dokumentation, der begrunder forenklede omkostningsmuligheder, som fortsat er gældende fra tidligere programmeringsperioder, og om at ajourføre den på passende vis,

c) yderligere støtte medlemsstaterne i at forbedre deres kendskab til forenklede omkostninger ved at tilskynde til udveksling af god praksis mellem forvaltningsmyndighederne med hensyn til fastlæggelse og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder med særligt fokus på at mindske kompleksiteten for støttemodtagere og slutmodtagere.

Måldato for gennemførelse: slutningen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 6.1 a), 6.1 b) og 6.1 c).

Kommissionen støtter løbende medlemsstaternes indførelse og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder gennem en bred vifte af initiativer, herunder gennem ESF+'s og REGIO's tværnationale netværk om forenkling, workshopper for flere lande og nationale arrangementer. Kommissionen vil fortsat fremme videndeling og udveksling af oplysninger blandt medlemsstaternes berørte programmyndigheder gennem disse fora og arrangementer.

Navnlig **vil Kommissionen yderligere fremme forenkling ved at lette udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne**. Forenkling kan opnås ved hjælp af forskellige metoder afhængigt af den enkelte medlemsstats specifikke behov. For programmer med særlige behov og indgående viden kan forenkling opnås ved at udforme og gennemføre særlige metoder for forenklede omkostningsmuligheder, mens det for andre er enklere at anvende de forenklede omkostningsmuligheder i form af standardløsninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser og de relevante fondsspecifikke forordninger, samt de forenklede omkostningsmuligheder, som Kommissionen har vedtaget i de delegerede forordninger. **Kommissionen vil tilskynde medlemsstaterne til at tilpasse deres anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder efter programmernes behov**.

Hvad angår anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder fra tidligere programmeringsperioder, offentliggjorde Kommissionen fortolkningsspørgsmål om dette emne og præciserede i retningslinjerne for brugen af forenklede omkostningsmuligheder, C/2024/7467, afsnit 3.2.6, på hvilke betingelser dette kan ske. Kommissionen fortsætter også med at fremme god praksis med hensyn til at ajourføre data, der anvendes til ældre metoder. Oplysningerne blev desuden delt med medlemsstaterne i forbindelse med et webinar om forenklede omkostningsmuligheder, som GD EMPL, GD REGIO og DAC afholdt den 26. marts 2026, samt CPR-ekspertgruppens møde, som blev afholdt den 17. juni 2026.

For programmeringsperioden 2021-2027 **vil Kommissionen fortsat afholde særlige sessioner om anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder**, herunder anvendelsen af sådanne muligheder fra tidligere programmeringsperioder, med fokus på forenkling for støttemodtagerne på de kommende møder i begge tværnationale netværk om forenkling, på workshopper for flere lande og ved nationale arrangementer.

Anbefaling 6.2 – Ajourføre risikovurderingen for Interregprogrammer

Kommissionen bør vurdere og om nødvendigt ajourføre sin risikovurdering for Interregprogrammerne under hensyntagen til de fejl, som vi konstaterede i år, samt resultatet af sit revisionsarbejde og indrette sin revision derefter.

Måldato for gennemførelse: slutningen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 6.2.

Kommissionen vil løbende vurdere og om nødvendigt ajourføre sin risikovurdering for Interregprogrammerne for 2021-2027 under hensyntagen til de konstaterede fejl. Resultaterne af de revisioner, der foretages i form af en årlig stikprøve af Interregprogrammer, vil blive overvåget for at sikre, at de identificerede risici afbødes på passende vis. Den fastlagte revisionsmodel for 2021-2027, der er baseret på det retsgrundlag, som medlovgiverne er nået til enighed om, gør det muligt at tage hensyn til specifikke risici, der kan identificeres under gennemførelsen, og at træffe afbødende foranstaltninger (såsom at øge antallet af hits i forbindelse med specifikke programmer, der anses for at være forbundet med større risiko).

Kommissionen vil desuden efterprøve det arbejde, der er udført under Interregstikprøven. Efter at have modtaget resultaterne af den næste (og tredje) øvelse, **vil Kommissionen gøre status** over dem **og beslutte, om supplerende revision** er nødvendig.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 7: Naturressourcer og miljø

I. RESUMÉ AF KOMMISSIONENS SVAR

Udgiftsområde 3 i den flerårige finansielle ramme (FFR), "Naturressourcer og miljø", omfatter EU's udgifter til: i) den fælles landbrugspolitik, ii) Fonden for Retfærdig Omstilling, iii) hav- og fiskeripolitikken samt iv) LIFE-programmet for miljø- og klimaindsatsen.

Målene for den fælles landbrugspolitik som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i forordningerne om den fælles landbrugspolitik er: i) at forøge landbrugets produktivitet, ii) at sikre en rimelig levestandard for landbrugssamfundet, iii) at stabilisere markederne iv) at sikre forsyningerne og v) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer. Desuden støtter den fælles landbrugspolitik investeringer, der har til formål at modernisere landbruget, øge den miljø- og klimamæssige bæredygtighed og udvikle landdistrikterne.

Den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 markerede en overgang fra en overholdelsesbaseret tilgang til en resultatorienteret model og gav medlemsstaterne større fleksibilitet til at udforme strategiske planer under den fælles landbrugspolitik med skræddersyede interventioner, som imødekommer deres specifikke behov. En rapport fra Kommissionen fra 2025[1] om gennemførelsen af disse planer bekræftede, at de fleste af de miljø- og klimarelaterede milepæle, der var fastsat i disse strategiske planer, i gennemsnit var blevet overgået i 2024.

Den fælles landbrugspolitik gennemføres ved delt forvaltning med støtte fra et omfattende forvaltnings- og kontrolsystem. Denne solide og flerstrengede sikkerhedsramme omfatter kontrol på nationalt plan, uafhængige revisioner og Kommissionens tilsyn samt resultatgennemgange hvert andet år. Den har med succes sikret beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

Kommissionen fokuserer på præstationsresultaterne og på, om medlemsstaternes forvaltningssystemer fungerer korrekt, og den sikrer både kvaliteten af præstationsresultaterne og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Som følge heraf og i modsætning til den foregående programmeringsperiode 2014-2022 under den fælles landbrugspolitik er medlemsstaterne nu ikke længere forpligtet til at rapportere om detaljerede kontrolstatistikker på støttemodtagerniveau. I stedet skal de rapportere om politikkens resultater på grundlag af output- og resultatindikatorer. Kommissionen beregner derfor ikke længere fejlfrekvens eller risiko ved betaling for udgifter i henhold til de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik[2].

Kommissionen glæder sig over den forholdsvis lave fejlforekomst vedrørende de direkte betalinger (undtagen bioordninger), hvilket igen bekræfter den vigtige rolle, som det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, herunder markidentifikationssystemet (ISAP), spiller med hensyn til at forebygge og reducere fejlrisikoen.

---

[1] COM(2026)37 EUR-Lex – 52026DC0037 – DA – EUR-Lex

[2] I stedet for at fastsætte fejlfrekvens og risiko ved betaling grupperer Kommissionen udgifterne under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 i tre risikokategorier (lav, mellem og høj) på grundlag af den endelige, justerede klassificering af de forvaltningssystemer, som medlemsstaterne har indført. Certificeringsorganerne fastsætter denne klassificering en gang om året ved en vurdering af, om de forvaltningssystemer, der er indført for hver intervention pr. betalingsorgan, fungerer korrekt, hvilken Kommissionen fra sag til sag kan justere under hensyntagen til sine egne revisionsresultater og Revisionsrettens resultater.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Resultaterne af testen af transaktioner

Under den fælles landbrugspolitik anvendes et planlægnings-, revisions- og korrektionssystem, der strækker sig over flere år. Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten i **punkt 7.18** og **tekstboks 7.2** og **7.3** anerkender, at Kommissionen i seks tilfælde (vedrørende rådighed over jord i Kroatien (**tekstboks 7.3**) og Frankrig og manglende overholdelse af kravet om landbrugsaktivitet i Grækenland (**tekstboks 7.2**)) har konstateret lignende resultater under sine egne revisioner, uafhængigt af – og før – Revisionsrettens revisioner i disse medlemsstater. Der er i øjeblikket indledt procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning for disse revisioner, og risikoen for fondene vil være omfattet af den foreslåede finansielle korrektion, hvor de potentielle alvorlige mangler vil blive bekræftet som resultatet af proceduren.

Disse seks tilfælde svarer til en fejlfrekvens på 1,1 % (kategorien "anmeldte ikkestøtteberettigede arealer" i **figur 7.4**), hvilket betyder, at Revisionsrettens anslåede fejlfrekvens ville have været 1,1 procentpoint lavere, hvis de ikke var blevet medregnet.

Et centralt element i kontrolrammen for areal- og dyrerelaterede interventioner under den fælles landbrugspolitik er det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, som dækkede 66 % af udgifterne til den fælles landbrugspolitik, der blev gennemført ved delt forvaltning i 2025, og som dermed fortsat spillede en meget vigtig rolle med hensyn til at sikre finansielt tilsyn.

Som anført i **punkt 7.20** i Revisionsrettens beretning havde medlemsstaternes myndigheder de nødvendige oplysninger til at forebygge eller korrigere fejl i 19 tilfælde af kvantificerbare fejl, hvilket kunne have reduceret den anslåede fejlfrekvens med 2,4 procentpoint. Kommissionen støtter aktivt medlemsstaterne i indsatsen for at reducere fejl ved at forenkle regler, fremme brugen af værktøjer som f.eks. forenklede omkostningsmuligheder og udnytte teknologier som f.eks. Copernicus Sentinel-data og arealovervågningssystemet (AMS). Yderligere vejledning, kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis styrker yderligere forebyggelse og afsløring af fejl.

Kommissionen er af den opfattelse, at ca. halvdelen af den fejlfrekvens, som Revisionsretten har anslået, ifølge Kommissionens egen vurdering kan tilskrives fejl i forbindelse med anmeldte ikkestøtteberettigede arealer, herunder rådighed over jord, og manglende overholdelse af miljøvenlige landbrugsforpligtelser og forpligtelser under bioordninger.

Kommissionen er ikke enig i Revisionsrettens vurdering af to transaktioner, hvoraf den ene vedrører manglende væsentlige bilag, fordi det efter Kommissionens opfattelse ikke er et støtteberettigelseskriterium for den pågældende transaktion, at der foreligger bilag.

Direkte betalinger

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at fejlfrekvensen var lavere for direkte betalinger (undtagen bioordninger), (**punkt 7.17**).

Rådighed over jord

Landbrugerne skal overholde den retlige betingelse om, at arealet skal være til rådighed, for at modtage direkte betalinger. Kontrol af denne betingelse er vigtig for at forebygge uregelmæssigheder og beskytte EU's finansielle interesser.

Allerede i 2021 udsendte GD AGRI et notat[3] til medlemsstaterne på grundlag af forordning (EU) nr. 1307/2013 og dommen i sag C-216/19[4]. Den gældende forordning (EU) 2021/2115 har ikke ændret dette krav, og retspraksis blev videreudviklet ved dommen i sag C-434/24[5]. Kommissionens vejledning til medlemsstaterne præciserer de fire hovedpunkter, der er angivet nedenfor.

- Landbrugeren skal have lovlig og faktisk rådighed over arealet i henhold til gældende national ret.
- Medlemsstaterne bør acceptere enhver form for aftale eller retlig adkomst, der gør brugen af arealet "lovlig" i henhold til deres nationale ret. Medlemsstaterne kan f.eks. basere opfyldelsen af betingelsen om "rådighed over jord" på et faktisk forhold, som brugeren og ejeren af arealet har aftalt, f.eks. en mundtlig aftale, eller de kan kræve en formel forpagtningsaftale.
- Muligheden for at formode, at arealet er til rådighed for landbrugeren, når visse betingelser er opfyldt, ligger også inden for medlemsstatens kompetence.
- Medlemsstaterne har en generel forpligtelse til at foretage systematisk kontrol, som ikke er begrænset til tilfælde af dobbeltanmeldelse. Medlemsstaterne kan træffe beslutning om omfanget af denne kontrol i lyset af deres særlige nationale forhold og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne kan også beslutte, på hvilket tidspunkt landbrugerne skal godtgøre, at de har arealet til rådighed: på ansøgningstidspunktet, under kontrol på stedet, under administrativ kontrol osv.

Kommissionen og certificeringsorganerne behandler systematisk kontrollen af rådighed over jord som led i deres revisioner. Dette omfatter målrettet test af de kontrolsystemer, som betalingsorganerne har indført, for at sikre overholdelse af denne støtteberettigelsesbetingelse. Rådighed over jord er udtrykkeligt udpeget i Kommissionens arbejdsdokument om alvorlige mangler[6], da manglende overholdelse heraf potentielt kan bringe EU's finansielle interesser og målene for den fælles landbrugspolitik i fare. Af denne grund gælder der ved test af kontroller en lavere tolerancemargen for fejlinformation på dette område, hvilket afspejler dets afgørende betydning.

Hvis der konstateres mangler, handler Kommissionen gennem proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning og anvender om nødvendigt finansielle korrektioner for at beskytte budgettet. Certificeringsorganerne anvender endvidere i retningslinje 2 for regnskabsåret 2025[7] som rettesnor, når de prioriterer test af kontroller vedrørende rådighed over jord sammen med andre højrisikoområder som f.eks. interessekonflikter og dobbeltfinansiering. Dette sikrer solidt tilsyn og korrigerende foranstaltninger for at afbøde systemiske risici.

Specifikke medlemsstater

Kommissionen er bekendt med den mangeårige situation i Grækenland og har fulgt situationen dér i flere år. Der er tidligere anvendt betydelige finansielle korrektioner, og nye procedurer for

---

[3] GD AGRI's notat om kravet vedrørende "støtteberettigede hektar til landbrugerens rådighed".

[4] Land Berlin – ECLI:EU:C:2020:1046.

[5] APIA – Centrul Județean Bistrița-Năsăud – ECLI:EU:C:2026:247.

[6] Arbejdsdokumentet "*Identifying potential serious deficiencies for the purpose of DG AGRI Assurance and audit Directorate's mission to provide assurance*".

[7] *Guideline on the annual certification audit EAGF/EAFRD expenditure, financial year (FY) 2025.*

efterprøvende regnskabsafslutning er i øjeblikket i gang. En af disse procedurer vedrører svaghederne i kontrollen af overholdelsen af kravet om landbrugsaktivitet, som Revisionsretten henviser til i **tekstboks 7.2**.

Bioordninger og miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser

Bioordninger og miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger er centrale instrumenter under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027, som er udformet med henblik på at tilpasse landbrugspraksis til EU's miljø- og klimamål. Bioordningerne blev indført som et frivilligt redskab under direkte betalinger og belønner landbrugere for at indføre bæredygtige metoder (f.eks. afgrødediversificering, forbedringer af jordbundens sundhedstilstand eller reduceret anvendelse af kemiske stoffer), som øger biodiversiteten, forbedrer ressourceeffektiviteten og fremmer kulstofbindingen. Samtidig støtter miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger (under udvikling af landdistrikterne) på længere sigt agroøkologiske forpligtelser, som er rettet mod udfordringer som f.eks. vandbeskyttelse, bevarelse af levesteder og modstandsdygtighed over for klimaændringer. Begge instrumenter afspejler den fælles landbrugspolitiks dobbelte forpligtelse til bæredygtighed og produktivitet og sikrer, at EU's landbrug forbliver konkurrencedygtigt på de globale markeder og samtidig leverer offentlige goder. Ordningernes ambitionsniveau og tilpasningsevne medfører en iboende kompleksitet. For at sikre effektiviteten skal ordningerne udformes således, at de tager højde for forskellige regionale forhold, bedriftsstrukturer og miljøprioriteter og samtidig har klare regler for støtteberettigelse.

Kommissionen anerkender de fejl, som Revisionsretten har konstateret i bioordningerne (**punkt 7.22**) og i de miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser (**punkt 7.24**). Fejlene kan tilskrives disse ordningers iboende kompleksitet, som nævnt ovenfor. Dette skyldes, at disse ordningers frivillige og innovative karakter betyder, at de skal tilpasses forskellige regionale forhold, detaljerede kriterier for støtteberettigelse og varierende bedriftsstrukturer. Da bioordningerne desuden er et nyt instrument under de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, har nogle ordninger været præget af gennemførelsesudfordringer, navnlig hvor medlemsstaterne indførte nye eller meget målrettede foranstaltninger. For at løse disse problemer har Kommissionen ydet medlemsstaterne betydelig støtte, herunder vejledning om bedste praksis for miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser og anbefalinger om, hvordan kontrolsystemerne kan forbedres. Den nylige forenkling af procedurerne for ændring af de nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik gør det også muligt hurtigere at foretage tilpasninger, der gør ordningerne mere attraktive og øger overholdelsen. Enhver risiko for fonden følges fortsat op via procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning, mens det løbende samarbejde med medlemsstaterne har til formål at sikre en ensartet og effektiv gennemførelse.

2. Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

GD AGRI's og GD MARE's rapportering om udgifternes formelle rigtighed

Medlemsstaterne skal hvert år forelægge Kommissionen deres "sikkerhedspakke", herunder den nye årlige præstationsrapport samt udtalelser og rapporter fra certificeringsorganet. Kommissionen anvender disse oplysninger, resultaterne af sine egne revisioner og resultaterne af Revisionsrettens revisioner til at drage konklusioner om sikkerheden for udgifterne til den fælles landbrugspolitik.

For udgifterne til den fælles landbrugspolitik (herunder både præstations- og overholdelsesbaserede udgifter) anslås 64 % at være forbundet med lav risiko af Kommissionen, mens 20 % og 16 % af udgifterne anslås at være forbundet med henholdsvis mellemhøj og høj risiko.

Disse resultater er ikke direkte sammenlignelige med den fejlfrekvens, som Revisionsretten har anslået, da Kommissionens risikoklassificering er baseret på vurderinger af, hvordan medlemsstaternes forvaltningssystemer fungerer, snarere end på statistiske fejlmålinger. Ikke desto mindre indikerer resultaterne fortsat et højt sikkerhedsniveau, hvilket afspejler effektiviteten af medlemsstaternes kontrolsystemer som følge af certificeringsorganernes forbedrede vurderinger og deraf følgende klassificeringer af systemerne og som følge af Kommissionens foranstaltninger for løbende at beskytte EU-budgettet.

Faldet i den anslåede andel af udgifterne i lavrisikosegmentet i 2025 til 64 % (fra 77 % i 2024) afspejler primært certificeringsorganernes øgede kontrol, navnlig inden for udgiftsområder som f.eks. grundlæggende indkomststøtte, koblet indkomststøtte og bioordninger, snarere end en faktisk stigning i de underliggende risici. Denne justering afspejler forbedret sporingskapacitet og virkningerne af afslutningen af programmerne for udvikling af landdistrikterne for 2014-2022, hvor medlemsstaterne fremskyndede afholdelsen af udgifter for at maksimere udnyttelsen af fondsmidlerne og undgå frigørelse. Samlet bekræfter disse faktorer, at kontrolsystemerne fungerer efter hensigten.

GD AGRI arbejder løbende med medlemsstaterne for at løfte de vigtigste udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik gennem forskellige kapacitetsopbyggende foranstaltninger og med fremme af bedste praksis. Om nødvendigt indledes der procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning for at udelukke udgifter, der ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, fra EU-finansiering og dermed beskytte EU-budgettet mod udgifter, som ikke burde have været afholdt over det.

Gennemgang af præstationsrapporteringen under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027

Kommissionen tager Revisionsrettens bemærkninger til efterretning, idet disse bekræfter effektiviteten af Kommissionens egne procedurer til sikring af nøjagtigheden af præstationsrapporteringen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens anerkendelse af, at Kommissionens kontroller og udgiftsjusteringer blev anvendt korrekt.

Som Revisionsretten bemærker, er præstationsafstemningen ophørt fra og med 2025 på grund af det uforholdsmæssige forhold mellem indsatsen og resultaterne i forbindelse med denne proces og med henblik på at forenkle procedurerne. Kommissionen er fortsat fuldt ud fast besluttet på at opretholde solide sikringsmekanismer inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 7.1 – Samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre kontrollen med rådighed over jord

I forbindelse med planlægningen af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik for 2028-2034 bør Kommissionen samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre deres kontrolsystemer med henblik på at sikre, at de anmeldte arealer lovligt er til støttemodtagernes rådighed.

Måldato for gennemførelse: 2027.

Kommissionen **accepterer** denne anbefaling.

Selv om medlemsstaternes kontrolsystemer skal omfatte mere end de åbenlyse tilfælde, minder Kommissionen om, at Domstolen har bekræftet medlemsstaternes skønsbeføjelser med hensyn til at udforme forholdsmæssige og effektive kontroller, der er tilpasset deres nationale særlige forhold.

For at støtte medlemsstaterne arbejder Kommissionen på at dele bedste praksis og eksempler på, hvordan vanskelige situationer kan håndteres (f.eks. hvis der ikke foreligger en skriftlig aftale om anvendelse af jorden), idet den understreger, at kontrollerne – for at være effektive – skal gå videre end kontrol af dobbeltanmeldelser uden at pålægge landbrugere eller forvaltninger unødige byrder.

Opfølgning på anbefalinger fra tidligere år

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering (**punkt 7.45, bilag 7.2**) af, at henstilling 7.1 fra årsberetningen for 2023 (om undersøgelse af effektiviteten af nationale ordninger for lofter og med frist for gennemførelse inden udgangen af 2025) er blevet gennemført.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 8: MIGRATION OG GRÆNSEFORVALTNING – SIKKERHED OG FORSVAR

I. RESUMÉ AF KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på de områder, hvor der er konstateret mangler, for at mindske risikoen for fejl i fremtiden.

Kommissionen ser med tilfredshed på Den Europæiske Revisionsrets konklusioner om, 1) at de besøgte revisionsmyndigheder havde udviklet og gennemført detaljerede procedurer, som gjorde det muligt for dem at rapportere om deres arbejde i den årlige kontrolrapport, og 2) at de besøgte revisionsmyndigheder samlet set havde detaljerede revisionsprogrammer og anvendte tjeklister til at underbygge deres konklusioner.

Kommissionen anslår, at den samlede risiko ved betaling er under 2 % (**punkt 8.20**). Dette skøn er baseret på de kontroller og revisioner, som Kommissionen og medlemsstaterne har foretaget. Der blev testet talrige transaktioner.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Med hensyn til de undersøgte transaktioner, der var behæftet med fejl (**punkt 8.11**), vil Kommissionen udbedre de konstaterede fejl ved at styrke vejledningen, hvor det er nødvendigt for at reducere antallet af fejl i fremtiden.

Svar på tekstboks 8.1

Eksempler på mangler i tilskudsprocedurer

Kommissionen anerkender Revisionsrettens bemærkninger og vil undersøge bemærkningerne nærmere sammen med Frankrig.

Kommissionen fremhæver, at der efter Revisionsrettens anbefalinger i 2023 og 2024 blev givet yderligere vejledning til medlemsstaternes nationale myndigheder om tilskudsprocedurer på et møde afholdt den 27. oktober 2025. Der blev lagt særlig vægt på principperne om gennemsigtighed og ligebehandling i alle faser af processen, og de mest almindelige fejl, som Revisionsretten havde konstateret, blev fremlagt. Kommissionen forventer, at dette vil få indvirkning på fremtidige indkaldelser, som de nationale myndigheder tilrettelægger.

Eksempel på kontraktændringer uden iværksættelse af et udbud

Kommissionen anerkender Revisionsrettens bemærkninger og vil undersøge bemærkningerne nærmere sammen Det Forenede Kongerige.

Eksempel på en væsentlig ændring af en kontrakt om militær mobilitet, som påvirkede kontrakttildelingsbetingelserne

For så vidt angår transportprojektet vedrørende militær mobilitet under direkte forvaltning i Letland anerkender Kommissionen Revisionsrettens bemærkninger om kontraktændringerne. Kommissionen mener imidlertid ikke, at disse kontraktændringer udgjorde overtrædelser af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Svar på tekstboks 8.2

Eksempel på utilstrækkeligt revisionsspor

Kommissionen mener, at det revisionsspor, som de nederlandske myndigheder har opretholdt, er i overensstemmelse med vejledningen om revisionsspor for FAST CARE og derfor synes at være tilstrækkeligt til at drage konklusioner om beregningsmetoden. Desuden mener Kommissionen ikke, at der var nogen risiko for EU-budgettet. Denne tilgang taler for proportionalitet i rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol.

Eksempler på manglende dokumentation af foranstaltninger vedrørende interessekonflikter

I forbindelse med de to projekter under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) under delt forvaltning med Frankrig understreger Kommissionen betydningen af robuste proceduremæssige garantier (herunder en risikobaseret kontrolmekanisme) for at sikre integriteten af evalueringerne af indkaldelserne af forslag. I den forbindelse har Kommissionen givet vejledning om interessekonflikter i det metodologiske notat om vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemer. Denne vejledning præciserer forpligtelsen til at erklære eventuelle potentielle interessekonflikter. Denne forpligtelse kontrolleres af revisionsmyndighederne som led i deres systemrevisioner og under Kommissionens revisioner (når det er relevant).

Kommissionen anerkender Revisionsrettens bemærkninger og vil undersøge bemærkningerne nærmere sammen med Frankrig.

Eksempel på svagheder i Kommissionens udformning af tilskud med faste beløb

Forordningen om støtte til produktion af ammunition (ASAP) er et kortfristet instrument, der blev oprettet som reaktion på den nødsituation, der blev udløst af Ruslands omfattende invasion af Ukraine. ASAP har til formål at opskalere kapaciteten til ammunitionsproduktion i hele EU ved at støtte producenter af forsvarsprodukter. Formålet er at muliggøre en hurtig tilpasning af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB). Medlovgiverne kræver udtrykkeligt en hurtig gennemførelse af programmet, jf. forordningens betragtninger. Denne hastende karakter har ført til et betydeligt pres for at reducere den tid, der gives til at udarbejde og indsende forslag og til at udarbejde og undertegne tilskudsaftaler.

Kommissionen mener, at det anslåede budget var tilstrækkeligt præcist. De fremlagte budgetoplysninger afspejlede den type oplysninger, der var tilgængelige på det tidspunkt, hvor forslaget blev indsendt, under hensyntagen til projektets kompleksitet og tidlige udviklingsfase. Kommissionen foretog en vurdering under udarbejdelsen af tilskudsaftalen for at indhente nærmere oplysninger om det foreslåede budget og de underliggende antagelser med henblik på at opnå rimelig sikkerhed for størrelsen af de udgifter, der var nødvendige for at udføre opgaverne.

Kommissionen vil undersøge Revisionsrettens detaljerede bemærkninger vedrørende definitionen af leverancer nærmere og vil drage erfaringer med henblik på fremtidige projekter. Kommissionen indhentede dog under gennemførelsen af projektet tilstrækkelige oplysninger og fik adgang til relevante dokumenter i et sikret miljø, hvilket gjorde det muligt for den at kontrollere, at arbejdet skred frem med henblik på at nå de vigtigste mål for produktionsforøgelsen, der var fastsat i tilskudsaftalen.

2. Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer

Gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde

Svar på tekstboks 8.3

Eksempel på mangel i en revisionsmyndigheds arbejde

Kommissionen noterer sig den potentielle virkning[1] af den mangel, der blev konstateret i Tjekkiet. Dette skete ikke, fordi revisionsmyndigheden efterfølgende foretog en verifikation og indhentede den fuldstændige dokumentation fra tilskudsmodtageren.

Revisionsmyndigheden accepterede konstateringen og vil styrke sine revisionskontrolprocesser ved at tilpasse interne kontrollister. Den vil kontrollere, om regnskabsdokumenterne er fuldstændige.

Gennemgang af Kommissionens afslutningsforanstaltninger

Med hensyn til henvisningen til manglen i forbindelse med afslutningen af programmeringsperioden 2014-2020 for Det Forenede Kongerige (**punkt 8.16**) finder medlemsstaten og Kommissionen, som forklaret i Kommissionens svar på tekstboks 8.1 i årsberetningen for 2023, 1) at der blev fremlagt tilstrækkelig dokumentation vedrørende de pågældende beløb, og 2) at beløbet derfor ikke blev udelukket fra den endelige regnskabsafslutningsafgørelse. Kommissionen finder, at der ikke var nogen mangel i forbindelse med afslutningen.

3. Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

Kommissionen minder om, at generaldirektørernes erklæringer om forvaltningen er baseret på gennemgangen af flere oplysninger fra forskellige kilder (herunder selvvurdering, efterfølgende

[1] Risiko for manglende opdagelse af ikkestøtteberettigede udgifter.

kontrol og rapporter fra Den Interne Revisionstjeneste eller Revisionsretten), hvilket sikrer disse erklæringers pålidelighed i overensstemmelse med Kommissionens instrukser (**punkt 8.19**).

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 8.1 – Øg medlemsstaternes forvaltningsmyndigheders kendskab til deres forpligtelser

Kommissionen bør træffe foranstaltninger til at øge medlemsstaternes forvaltningsmyndigheders kendskab til deres forpligtelser i forbindelse med tildeling af tilskud og offentlige kontrakter, navnlig med hensyn til:

(a) de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der ikke foreligger interessekonflikter, og den behørige dokumentation af disse foranstaltninger

(b) de potentielle konsekvenser af at overtræde de nationale regler eller EU-reglerne om ændring af offentlige kontrakter

(c) støttemodtagernes forpligtelse til at opbevare tilstrækkelig dokumentation, som kan underbygge de anmeldte omkostninger.

Måldato for gennemførelse: udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 8.1 a), b) og c).

Anbefaling 8.2 – Gennemgå verifikationskontroller

For direkte forvaltede projekter bør Kommissionen gennemgå og om nødvendigt styrke kontrollerne for at sikre sig, at:

(a) støttemodtagerne har truffet foranstaltninger til at fastslå, at der ikke foreligger interessekonflikter, og har dokumenteret disse foranstaltninger behørigt

(b) støttemodtagerne har overholdt de nationale regler og EU-reglerne om ændring af offentlige kontrakter

(c) den dokumentation, som støttemodtagerne opbevarer, er tilstrækkelig til at underbygge de angivne omkostninger.

Måldato for gennemførelse: udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 8.2 a) med den forståelse, at disse verifikationskontroller også kan foretages efterfølgende.

Kommissionen **accepterer ikke** delanbefaling 8.2 b), fordi Kommissionen ikke er enig i konstateringen, som vedrører væsentlige ændringer af en kontrakt.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 8.2 c) med den forståelse, at disse verifikationskontroller også kan foretages efterfølgende.

Opfølgning på tidligere års anbefalinger

(**punkt 8.21** og **bilag 8.1**)

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens analyse og anerkendelse af den fulde gennemførelse af 1) en af de to anbefalinger, der blev fremsat i årsberetningen for 2023, og 2) en af de tre anbefalinger, der blev fremsat i årsberetningen for 2024, og som var planlagt gennemført inden udgangen af 2025.

Kommissionen noterer sig den faktuelt korrekte bemærkning om **anbefaling 2 fra 2023**, som blev gennemført i visse henseender, selv om Kommissionen ikke havde accepteret denne anbefaling.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 9: Naboområder og verden

I. SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR

Udgiftsområde 6 "Naboområder og verden" på EU-budgettet omfatter flere finansieringsinstrumenter, navnlig instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI – et globalt Europa), instrumentet for før-tiltrædelsesbistand (IPA III), som ledsager kandidatlandene på deres vej mod tiltrædelse, og budgettet til humanitære hjælpeforanstaltninger (HUMA) samt andre målrettede programmer (f.eks. det europæiske instrument for internationalt samarbejde om nuklear sikkerhed). Gennem NDICI – et globalt Europa tilstræber EU at samarbejde med partnerlande om at overvinde udviklingsudfordringer på mellemlang og lang sigt og fremme EU's værdier og interesser, samtidig med at presserende og umiddelbare behov imødekommes. NDICI – et globalt Europa gennemføres ved direkte forvaltning (af Kommissionen og EU-delegationerne i tredjelande) og ved indirekte forvaltning (af enheder såsom EU-medlemsstaternes agenturer, internationale organisationer eller partnerlande). For at maksimere virkningen af EU-finansieringen kan bistanden ydes gennem tilskud, udbudskontrakter, budgetstøtte, budgetgarantier, blandingsoperationer og finansiel bistand. Mandatet for budgettet til humanitære hjælpeforanstaltninger er at redde og bevare liv, forebygge og lindre menneskelig lidelse og sikre integriteten og værdigheden for befolkningsgrupper, der er ramt af naturkatastrofer og menneskeskabte kriser, selv under de vanskeligste forhold.

Kommissionen fremhæver, at gennemførelsen af NDICI, IPA III og budgettet til humanitære hjælpeforanstaltninger ofte finder sted i risikofyldte, komplekse og til stadighed mere omskiftelige miljøer. De er kendetegnet ved mangfoldighed med hensyn til:

- geografisk spredning og afsides beliggenhed, hvilket for NDICI's og IPA III's vedkommende omfatter mange EU-delegationer rundt om i verden
- gennemførende enheder og partnerlande med hver deres forvaltnings- og kontrolkapacitet, lige fra små lokale ikke-statslige organisationer (NGO'er) til internationale organisationer og statslige agenturer
- EU-støtten til støttemodtagere ydes gennem forskellige gennemførelsesmetoder, lige fra en traditionel projekttilgang til innovative former for blandingsoperationer, bidrag til globale instrumenter og tværsektoriel humanitær bistand.

Kommissionen glæder sig over de positive resultater, som Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten) har rapporteret om, hvilket navnlig fremgår af, at det anslåede fejlniveau for udgiftsområde 6 er faldet betydeligt i forhold til sidste år, fra 4,9 % til 2,5 % (**punkt 9.11**). Dette betydelige fald i fejlfrekvensen bygger på forbedringen af de underliggende transaktioners formelle rigtighed og på Kommissionens fortsatte bestræbelser på at styrke sine forvaltnings- og kontrolsystemer (som Revisionsretten har vist i **tekstboks 9.3**, hvor der peges på Kommissionens effektive gennemførelse af tilskud) og på at følge op på Revisionsrettens anbefalinger. Kommissionen noterer sig også med tilfredshed den forbedring, som Revisionsretten har rapporteret om med hensyn til adgang til dokumenter i forbindelse med revision af transaktioner med

internationale organisationer. I de seneste år har Kommissionen været omhyggelig med nøje at følge op på tilfælde af begrænset adgang til dokumenter, og den har forbedret kommunikationen med modtagere af EU-midler for at afbøde de begrænsninger, som Revisionsretten har konstateret i tidligere år.

Kommissionen tager også behørigt notits af de konstateringer, som Revisionsretten har fremsat, og den er fast besluttet på at gennemføre passende afhjælpende foranstaltninger, herunder inddrivelse af ikkestøtteberettigede udgifter, når det er nødvendigt.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Kommissionen tager det af Revisionsretten anslåede fejlniveau på 2,5 % til efterretning (**punkt 9.11**). Kommissionen vil rette op på de fejl, som Revisionsretten har identificeret, gennem passende opfølgning hos modtagerne af EU-midler.

Som svar på bemærkningerne om de reviderede transaktioners formelle rigtighed præciserer Kommissionen de fejl, der er rapporteret om dette kapitel i Revisionsrettens årsberetning.

I 2025 ligger de restfejlfrekvenser, som GD INTPA, GD ENEST, GD MENA, GD ECHO og FPI har beregnet, fortsat under væsentlighedstærsklen på 2 %. Vurderingen af risikoniveauerne foretages efter Kommissionens metode og fremlægges i Kommissionens årlige forvaltnings- og resultatrapport for 2025 (AMPR).

Revisionsrettens årlige fejlfrekvens omfatter måling af fejl i kontrakter, som stadig kan gøres til genstand for kontroller og korrektioner fra Kommissionens side i efterfølgende regnskabsår. Gennem undersøgelsen af restfejlfrekvensen anslår Kommissionen fejlniveauet på grundlag af en repræsentativ stikprøve af afsluttede kontrakter, for hvilke alle kontroller allerede har fundet sted, og den identificerer dermed fejl, som kan være sluppet igennem tidligere kontroller. Som følge af denne metodologiske forskel er den fejlfrekvens, som Revisionsretten har rapporteret om, og de restfejlfrekvenser, som GD INTPA, GD ENEST, GD MENA, GD ECHO og FPI rapporterede om i 2025, og som repræsenterer langt størstedelen af udgifterne under udgiftsområde 6, ikke sammenlignelige.

Svar på tekstboks 9.1

Eksempel på indirekte omkostninger medtaget i forbindelse med løn

Kommissionen anerkender, at Revisionsretten kan betragte visse personaleomkostninger som knyttet til organisationens generelle drift snarere end til den specifikke aktion. Kommissionen deler den opfattelse, at personaleomkostninger og andre omkostninger, der klart og udelukkende kan henføres til en given aktion, som faktisk er afholdt og korrekt registreret i støttemodtagerens regnskaber (herunder passende forholdsmæssigt fordelte omkostninger), og som ikke allerede er dækket af den faste sats for indirekte omkostninger/vederlag, bør behandles som direkte støtteberettigede omkostninger.

Svar på tekstboks 9.2

Eksempel på ukorrekt beregnede personaleomkostninger

Kommissionen vil fortsat gennemføre oplysningstiltag over for NGO'er for at sikre streng anvendelse af de to metoder, der i den relevante aftale er fastsat til beregning af personaleomkostninger på grundlag af enhedsomkostninger.

Eksempel på valutakursdifferencer, der belastes projektet

I sine vejledningsdokumenter vil Kommissionen præcisere fortolkningen af de gældende regler for tab som følge af valutakursudsving for at undgå, at denne type fejl gentager sig.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 9.1 – Forbedre udvælgelsesproceduren for eksperter

Kommissionen bør sikre, at dens tjenesteydelseskontrakter indeholder en procedure for godkendelse af eksperter, som omfatter kontrol af, at disses erhvervserfaring opfylder kontraktbetingelsernes krav med hensyn til varighed og fagområde.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** denne anbefaling.

Proceduren for kontrol af nøgleeksperternes profiler er fastsat i den praktiske vejledning til kontraktprocedurer i forbindelse med EU's eksterne aktiviteter. For at undgå, at der igen opstår fejl på dette område, vil Kommissionen øge kendskabet til anvendelsen af denne procedure. Kommissionen vil også kontrollere, at godkendelsesproceduren for eksperter, der ikke er nøgleeksperter, i tilstrækkelig grad omfatter kontrol af deres profiler.

Anbefaling 9.2 – Styrke kontrollen for at forhindre, at lønomkostninger godkendes som direkte omkostninger

For at reducere risikoen for, at omkostninger, der kan være dækket af vederlaget, fejlagtigt accepteres som direkte omkostninger i lønudgifter under bidragsaftaler, bør Kommissionen give yderligere vejledning, der præciserer:

(a) sondringen mellem direkte omkostninger og vederlag

(b) behovet for, at lønrelaterede krav ikke omfatter udgifter, der ikke er direkte støtteberettigede omkostninger, men som allerede kan være dækket af vederlaget.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefalingerne 9.2(a) og 9.2(b).

Opfølgning på tidligere anbefalinger

Med hensyn til opfølgningen på tidligere anbefalinger rettet til Kommissionen i dette kapitel **(punkt 9.32, bilag 9.2**) er tre anbefalinger fra årsberetningen for 2022 blevet vurderet som fuldt gennemført, idet én af dem (anbefaling 3) ikke blev accepteret af Kommissionen, og der blev derfor ikke gennemført nogen foranstaltning for at efterkomme den.

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025

KAPITEL 10: EUROPÆISK OFFENTLIG FORVALTNING

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR PÅ BEMÆRKNINGERNE

Transaktionernes formelle rigtighed

10.6. Parlamentet noterer sig Revisionsrettens bemærkninger.

Om end Parlamentet ikke har nogen formel aftale eller noget aftalememorandum med Association Transport Scolaire de l'École Européenne (ATSEE), findes der en klar procedure til at sikre, at eventuelle afholdte omkostninger kontrolleres på passende vis.

ATSEE fremlægger en liste over elever, der benytter skoletransport, som de organiserer, og hvis forældre har angivet, at de arbejder for Parlamentet. Parlamentets tjenestegren, der beskæftiger sig med godtgørelse af skoleudgifter, kontrollerer på grundlag af artikel 3 i bilag VII til vedtægten, at forælderen er ansat i institutionen og har ret til godtgørelse af skoleudgifter for det barn, der er opført på listen. Eventuelle uoverensstemmelser meddeles ATSEE, inden deres faktura udstedes. Denne procedure gentages hvert kvartal i skoleåret.

Hvis en ændring af en ansats sagsmappe kræver en berigtigelse af en allerede udstedt faktura, udsteder ATSEE en kreditnota, der modregnes i den næste faktura. Der er endnu ikke opstået tvister.

I betragtning af antallet af elever, der går på "type I"-Europaskolen, medfører direkte betaling af transportomkostningerne betydelige administrative og budgetmæssige besparelser.

For at imødekomme de betænkeligheder, som Revisionsretten har givet udtryk for, vil Parlamentet tage skridt til at formalisere proceduren i et skriftligt aftalememorandum med ATSEE.

10.7. Parlamentet noterer sig Revisionsrettens bemærkninger.

I henhold til punkt 1.4 i regulativet er de politiske grupper ansvarlige over for Parlamentet for forvaltningen af bevillingerne inden for rammerne af de beføjelser til gennemførelse af dette regulativ, de har fået overdraget af Præsidiet. De sørger for, at sådanne bevillinger forvaltes i overensstemmelse med dette regulativ og træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre udgifter, der ikke er i overensstemmelse med dette regulativ.

Parlamentets administration har ikke desto mindre fortsat bistået de politiske grupper med at forbedre deres interne økonomiske forvaltning ved i november 2025 at afholde et nyt kursus i udbud, der blev udvidet til at omfatte forsvarlig økonomisk forvaltning og interessekonflikter. Parlamentets kompetente tjenestegrene yder altid skræddersyet rådgivning om generelle spørgsmål og i individuelle sager efter anmodning fra de politiske grupper. Parlamentets administration vil fortsat yde vejledning og tilbyde specifik undervisning til de politiske grupper.

10.8. Parlamentet noterer sig Revisionsrettens bemærkninger.

For at kontrahenten kan udføre de aftalte tjenester på det krævede niveau, kræver rammeaftalens tekniske og organisatoriske kompleksitet en lang indfasningsperiode, hvor kontrahenten kan tilegne sig den nødvendige viden om Parlamentets IKT-infrastruktur. I praksis tager denne nødvendige læringsproces form af en overtagelsesperiode, der løber samtidig med en afslutningsprocedure, hvor den nye kontrahent og den hidtidige kontrahent udfører kontrakten parallelt.

Det er derfor hensigtsmæssigt at kunne indgå en langsigtet tjenesteydelseskontrakt, hvor den ordregivende myndighed kan nyde godt af kontrahentens tjenester i en periode på over fire år.

Som følge heraf kan det længere tidsrum, der kræves, og de vanskeligheder, kontrahenten har med hensyn til at opnå den uundværlige viden om Parlamentets IKT-infrastruktur, der nødvendiggør en indledende indfasningsperiode og en afsluttende udfasningsperiode, berettige rammeaftalens maksimale varighed på seks år.

På baggrund af ovennævnte mener Parlamentet, at rammeaftalens maksimale varighed på seks år er berettiget.

Parlamentet medgiver dog, at de begrundelser, der gives for at forlænge rammeaftalens varighed, kan forbedres. Derfor vil begrundelserne for eventuelle kommende rammeaftaler med en længere varighed end fire år, blive mere detaljerede.

10.9. Parlamentet noterer sig Revisionsrettens bemærkninger vedrørende lejekontrakten for Kommissionens repræsentationslokaler i Madrid.

Parlamentet har siden den igangværende procedure, der fandt sted i 2011, yderligere styrket sine interne rammer for ejendomskontrakter, der blev forhandlet efter en lokal markedsundersøgelse.

Der er vedtaget særlige skriftlige retningslinjer, og dokumentationskravene er blevet skærpet for at sikre en mere systematisk registrering af de forskellige faser i udbud med forhandling i forbindelse med ejendomskontrakter.

Parlamentet er fortsat fast besluttet på at sikre både overholdelse af finansforordningen og forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler.

10.26. Parlamentet noterer sig Revisionsrettens bemærkninger.

Parlamentets administration er af den opfattelse, at de eksisterende lovgivningsmæssige rammer allerede pålægger de politiske grupper et klart ansvar for at sikre en effektiv anvendelse af de interne regler og overholdelse af udbudsprocedurerne. Parlamentets administration bekræfter på ny, at den er parat til at støtte en konsekvent gennemførelse af den gældende ramme, herunder gennem vejledning, uddannelse og ad hoc-præcisering, hvor det er relevant.

SVAR FRA RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
TIL DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025
KAPITEL 10: EUROPÆISK OFFENTLIG FORVALTNING, PUNKT 10.10

Efter tre forgæves forsøg på at ansætte en ansøger med en specifik IT-profil under en kaskaderammekontrakt blev det besluttet at afvige fra et af de foruddefinerede kriterier, der anvendes til beregning af antal års erfaring, for at sikre en fjerde ansøger med den ønskede erfaringsprofil. Denne beslutning var økonomisk fordelagtig for institutionen, da den alternative måde at sikre ansøgeren på ville have medført en anden profil med højere omkostninger til følge. Afgørelsen sikrede også, at der kunne udføres et presserende og komplekst arbejde, hvorved det bredere princip om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation blev prioriteret.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 KAPITEL 10: EUROPÆISK OFFENTLIG FORVALTNING

I. SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen tager Revisionsrettens konklusion om, at den anslåede fejlforekomst for udgifter under udgiftsområde 7 "Europæisk offentlig forvaltning" fortsat er under væsentlighedstærsklen, til efterretning. Kommissionen vurderer, at dens overvågnings- og kontrolsystemer skabte rimelig sikkerhed for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Flere bemærkninger vedrører proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med offentlige udbud, som ikke medfører faktiske økonomiske tab for Unionens budget. Kommissionen beskriver baggrunden og fremlægger yderligere forklaringer i de detaljerede svar nedenfor.

Kommissionen er fortsat fast besluttet på at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og har gennemført foranstaltninger til at styrke forvaltningen af udbud, styrke overvågningen af pensionsrelaterede processer og yderligere forbedre sine interne kontrolordninger.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Transaktionernes formelle rigtighed

Med hensyn til bemærkningen om, at der manglede skriftlige aftalemæssige rammer vedrørende betaling for transportomkostninger i Luxembourg (**§10.6**), henleder Kommissionen opmærksomheden på, at den anvender afgørelse C(2013) 8971 om almindelige gennemførelsesbestemmelser for tildeling af uddannelsestillæg. I afgørelsens artikel 4, stk. 2, fastsættes betingelserne for beregning af omkostningerne pr. elev.

Kommissionen vil gerne understrege navnlig to punkter. For det første fakturerer forældreforeningerne hver EU-institution eller hvert EU-agentur særskilt. For det andet behandler Kommissionens Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) kun forældreforeningernes fakturaer vedrørende Kommissionens ansatte. Kommissionen kontrollerer opgørelser fra forældreforeningerne ved at sammenholde dem med sine interne datakilder (Sysper) med henblik på at kontrollere berettigelsen til at modtage uddannelsestillæg. Disse efterfølgende kontroller fører til finansielle korrektioner i de efterfølgende fakturaer, som forældreforeningerne fremlægger (både i Luxembourg og Bruxelles). Dette system har indtil videre fungeret godt og gnidningsløst. Den af Revisionsretten omtalte risiko har derfor hidtil ikke udmøntet sig i noget konkret for Kommissionens vedkommende. Kommissionen finder det ikke desto mindre nyttigt at formalisere proceduren i et skriftligt aftalememorandum med Association Transports de l'École Européenne (ATSEE), og der er drøftelser i gang med Den Europæiske Unions institutioner, organer og agenturer, der er baseret i Luxembourg for at sikre en koordineret tilgang.

Med hensyn til bemærkningen om uretmæssig betaling af bosættelsespenge efter fratræden til en pensionist (**§10.13**) anerkender Kommissionen den fejl, som Revisionsretten har konstateret vedrørende én transaktion. Forebyggende kontroller er siden blevet styrket gennem oplysningsaktiviteter og en forbedret tjekliste.

Kommissionen er af den opfattelse, at konklusionerne om, hvorvidt der foreligger væsentlig dokumentation (**§10.14**) og vedrørende udvælgelses- og tildelingskriterier (**§10.17**) er proceduremæssige spørgsmål. Kommissionen vil gerne påpege, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for yderligere forbedring af den bygningsrelaterede udbudsprocedure. Standardbehandlingen af ejendomssager sikrer nu dokumenterede undersøgelses-, forvaltnings- og valideringstrin. Det er vigtigt at understrege, at disse proceduremæssige spørgsmål ikke medfører faktiske økonomiske tab og ikke påfører EU-budgettet målbare tab.

Med hensyn til bemærkningen om transaktionen i forbindelse med et bygningsrelateret offentligt udbud forvaltet af Europa-Parlamentet (**§10.9** og **§10.19**) finder Kommissionen det vigtigt at skelne mellem tidligere udbudsmangler og vurderingen af denne konkrete betalings lovlighed og formelle rigtighed. Betalingstransaktionen i 2025 blev gennemført i fuld overensstemmelse med den gældende lejekontrakt, de gældende kontraktlige forpligtelser og de gældende markedsvilkår.

Kommissionen har aldrig været i stand til at afhjælpe eller følge op på udbudsmanglerne, som ligger uden for dens ansvar og kontrol.

Kommissionens interne kontrolsystemer identificerede og afdækkede konklusionen om anvendelse af udbud med forhandling (**§10.15**). Kommissionen identificerede og rapporterede dette uafhængigt af Revisionsretten og medtog det i den årlige aktivitetsrapport for 2025 fra Kommissionens Kontor for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles. Den omstændighed, at spørgsmålet blev afdækket og behandlet internt, viser, at Kommissionens interne kontrolsystemer fungerede effektivt. Med hensyn til konklusionen vedrørende prisændringer (**§10.16**), finder Kommissionen ikke, at klausulen om prisændringer i rammeaftalen manglede den objektivitet, gennemsigtighed og verificerbarhed, som kræves i finansforordningen. Kommissionen deler derfor ikke Revisionsrettens vurdering.

Konklusionen i **§10.18** hænger sammen med undersøgelsen af en transaktion, som Revisionsretten har foretaget. Den vedrører længden af den forlængede varighed af den tilknyttede rammeaftale forvaltet af Kommissionen. Denne rammeaftale var allerede genstand for samme bemærkning i Revisionsrettens årsberetning for 2024 (i **§10.16**). Kommissionen gentager, at den retlige standard (som kræves i finansforordningen) for overskridelse af begrænsningen til fire års varighed var behørigt og tilstrækkeligt begrundet samt påviseligt opfyldt. Den begrundelse, der fremgår af udbudsdokumenterne for så vidt angår forlængelse af rammeaftalen til mere end fire års varighed, er omfattende, bevidst og proportional. Den forlængede varighed af aftalen har til formål at skabe rammer, der er befordrende for effektiv konkurrence – som det fremgår af bestemmelserne i udbudsdokumenterne og resultatet af proceduren – og sikre kontinuitet i kritiske infrastrukturer. Ifølge finansforordningen kræves en begrundelse for så vidt angår rammeaftaler med mere end fire års varighed, men der kræves ikke en begrundelse for hvert yderligere år ud over grænsen på fire år. Den kvantificerede fejlprocent afspejler ikke faktiske økonomiske tab og måler ikke reelle tab.

2. Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer

Med hensyn til bemærkningen vedrørende identificeringen af følsomme stillinger hos Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (**§10.22(a)**), er der konstateret følsomme stillinger hos alle kontorets enheder. Det er ikke desto mindre nødvendigt at undersøge vurderingen nærmere, navnlig i lyset af den teknologiske udvikling og de indbyggede kontrolmekanismer. Undersøgelsen er allerede afsluttet for én enheds vedkommende, og en anden enhed er snart færdig

med sin undersøgelse. Der er tale om en igangværende proces, som kommer til at omfatte alle kontorets enheder.

Med hensyn til bemærkningen om strategien for bekæmpelse af svig og den tilknyttede handlingsplan (**§10.22(b)**) er de bemærkninger og henstillinger, der er modtaget fra OLAF, indarbejdet i udkastet til strategien for bekæmpelse af svig, som nu er omfattet af en peerevaluering.

Med hensyn til bemærkningerne om automatiseret kontrol af pensionisters berettigelse til fortsat at modtage pensionsudbetalinger, herunder overvågning af livsattester og behandling af livsattester (**§10.23**), gentager Kommissionen sit tilsagn om at styrke overholdelses- og overvågningsprocedurerne hos Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder. En omfattende procedure (som omfatter næsten 600 pensionister) er i gang med henblik på verificering og overvågning af manglende livsattester. Der er ved at blive udarbejdet en formel procedure for behandlingen af livsattester og verificeringen af pensionisters identitet. Til orientering kan det oplyses, at gennemgangen af adgangsrettigheder er afsluttet, og den vil fremover blive gennemført én gang om året af de relevante tjenestegrene.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 10.1 – Styrke kontrollen af pensionisters berettigelse til fortsat at modtage pensionsudbetalinger

PMO bør:

(a) styrke sine overvågningsprocesser med henblik på at identificere og følge op på pensionisters manglende livsattester

(b) fastsætte formelle procedurer for behandlingen af livsattester i sit IT-system og for verificeringen af pensionisters identitet.

Måldato for gennemførelsen: medio 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 10.1 a). Kommissionen vil styrke overholdelses- og overvågningsprocedurerne hos Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder. En omfattende procedure (som omfatter næsten 600 pensionister) er i gang med henblik på verificering og overvågning af manglende livsattester.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 10.1 b). Der udarbejdes en formel procedure for behandlingen af livsattester og for verificeringen af pensionisters identitet.

Disse foranstaltninger er en del af Kommissionens bredere indsats for at styrke overholdelses- og overvågningsprocedurerne hos Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder.

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOLS SVAR TIL
DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025
KAPITEL 10: EUROPÆISK OFFENTLIG FORVALTNING

10.6.

Hvad angår bemærkningen om manglen på en skriftlig kontraktmæssig ramme for betalingen af transportomkostninger i Luxembourg (punkt 10.6) vil EU-Domstolen gerne minde om, at de eksisterende overordnede rammer for EU-Domstolen, som har været uændrede i de sidste 20 år, er støttet på EU-Domstolens Administrationsudvalgs afgørelse af 12. maj 2004 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 3 i bilag VII til personalevedtægten (»afgørelsen«).

Afgørelsens artikel 4, stk. 2, regulerer det særlige tilfælde med skoletransport organiseret af en forældresammenslutning (ATSEE) og er altid af EU-Domstolens administration blevet anset for at være retsgrundlaget for betalingerne. Situationen er, så vidt vi ved, den samme for de øvrige EU-institutioner, som har vedtaget lignende gennemførelsesafgørelser.

Den eksisterende arbejdsgang er baseret på en pragmatisk ordning, hvor EU-institutionernes administrationer fungerer som mellemled mellem deres respektive ansatte på den ene side og ATSEE-sammenslutningen på den anden side. I det nugældende system foretager de enkelte institutioner betalingerne til ATSEE på vegne af deres ansatte på grundlag af de uddannelseserklæringer, de har indgivet. Med andre ord er EU-Domstolens betalinger til ATSEE efter vores opfattelse blot betalinger, der (indirekte) foretages til forældrene på grundlag af artikel 3 i bilag VII til personalevedtægten.

EU-Domstolen sammenligner de lister, som ATSEE fremlægger, med sine interne datakilder (Sysper) for at fastslå, om der er ret til uddannelsestillæg. Disse efterfølgende kontroller fører til finansielle korrektioner i senere fakturaer, som ATSEE fremsender. Selv om der ikke foreligger en formel aftale med ATSEE, har EU-Domstolen hidtil ikke haft nogen uenigheder om eller vanskeligheder med at løse fejl i faktureringen.

Ikke desto mindre finder EU-Domstolen det nyttigt at formalisere proceduren i et skriftligt aftalememorandum med ATSEE for bedre at definere alle interessenters ansvar. Der pågår drøftelser med de øvrige EU-institutioner i Luxembourg for at sikre en koordineret tilgang.

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025

KAPITEL 10: EUROPÆISK OFFENTLIG FORVALTNING

Punkt 10.5, 10.18 og 10.20

Revisionsrettens administration forvaltede ikke udbuddet vedrørende denne rammeaftale.

Aftalen omfatter udstyr og professionelle tjenester til understøttelse af organisationens kritiske IKT-infrastruktur, hvor kontinuitet, stabilitet og langsigtet støtte er afgørende. De pågældende teknologier er ikke standardprodukter, men centrale komponenter i operationelt kritiske systemer, hvis udskiftning eller migration indebærer betydelige tekniske, operationelle og finansielle risici.

Det kan under disse omstændigheder være uforholdsmæssigt at udskifte sådanne teknologier hvert fjerde år. Revisionsretten har kun begrænsede budgetmæssige og menneskelige ressourcer til at foretage tilbagevendende og storstilede teknologiske ajourføringer af denne art. En sådan praksis ville medføre betydelige omstillingsomkostninger, øge de operationelle risici og potentielt bringe kontinuiteten i de kritiske tjenester i fare.

Det samme gælder de professionelle tjenester, der er omfattet af kontrakten. I betragtning af det begrænsede antal medarbejdere, der arbejder med intern support, er det afgørende at opretholde kontinuiteten i ekspertisen og kendskabet til det tekniske miljø. Hyppig udskiftning af kontrahenter ville resultere i tab af viden, kræve ekstra onboarding og uddannelse og øge de operationelle risici.

Desuden bør forholdene på markedet for de pågældende løsninger tages i betragtning. Den forlængede varighed kan sikre tilstrækkelig markedsinteresse og udbudsdeltagelse. Uden dette kan tilgængeligheden af de tekniske løsninger og specialiserede støttetjenester, der er nødvendige for at opretholde den kritiske infrastruktur, blive reduceret.

Endvidere skal det bemærkes, at rammeaftalen ikke garanterede kontrahenterne salg, da de fleste indkøb var genstand for fornyet konkurrence. Den forlængede varighed gav således ikke nogen leverandør en eksklusiv markedsposition, men sikrede derimod kontinuiteten i de konkurrencebaserede udbudsordninger.

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 11: Genopretnings- og resiliensfaciliteten

I. KOMMISSIONENS SVAR KORT FORTALT

Europa-Kommissionen noterer sig kapitel 11 fra Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten) om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

I 2025 vurderede Kommissionen 37 betalingsanmodninger omfattende 1 174 milepæle og mål, hvoraf 11 blev anset for ikke at være opfyldt på tilfredsstillende vis. Den udbetalte 87,3 mia. EUR i tilskud og lån på grundlag af 1 163 milepæle og mål, der var opfyldt på tilfredsstillende vis, herunder tre, der vedrørte ophævelse af suspensioner udstedt i 2025. Revisionsretten undersøgte 420 milepæle og mål, der omfattede alle betalinger af tilskud. Blandt disse identificerede Revisionsretten konstateringer "med finansiel effekt" for kun 16 milepæle og mål vedrørende ni betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til ni medlemsstater. For de øvrige 404 reviderede milepæle og mål, som udgjorde 96 % af den reviderede population, identificerede Revisionsretten ingen finansielle problemer.

Med hensyn til overholdelse af betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne bemærker Kommissionen, at Revisionsrettens 16 konstateringer med finansiel indvirkning (**punkt 11.11**) udgør 1,5 % af det samlede antal milepæle og mål vedrørende tilskud, som Kommissionen vurderede i 2025.

De 10 konstateringer fra Revisionsretten, hvor Revisionsretten er uenig i Kommissionens vurdering af, om milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis, skyldes sagsspecifikke forskelle i Revisionsrettens fortolkning enten af de retlige krav, som Rådet har fastsat, eller af den dokumentation, som den pågældende medlemsstat har fremlagt for at påvise, at disse krav var opfyldt. Kommissionen vurderede nøje Revisionsrettens analyser og konklusioner for hvert enkelt tilfælde og fastholdt sin opfattelse af, at milepælene og målene var opfyldt på tilfredsstillende vis for næsten alle de tilfælde, som den vurderede positivt i 2025. For så vidt angår én milepæl har Kommissionen på grundlag af de faktiske omstændigheder, som Revisionsretten har identificeret, sendt den pågældende medlemsstat et udkast til rapport om gennemgangen med anmodning om yderligere oplysninger og dokumentation for, at den pågældende milepæl er opfyldt på tilfredsstillende vis, i henhold til artikel 12 i finansieringsaftalen for genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionen finder på grundlag af yderligere dokumentation fra medlemsstaten, at milepælen blev opfyldt på tilfredsstillende vis. I denne henseende takker Kommissionen Revisionsretten for dens omhyggelige analyse. Kommissionen bemærker endvidere, at hvis den havde været enig i Revisionsrettens konstateringer, ville den i nogle tilfælde have anvendt sin offentliggjorte metode for suspensioner[1] anderledes for fuldt ud at tage hensyn til fremskridtene med gennemførelsen og/eller foranstaltningens betydning.

Revisionsrettens resterende fire konstateringer vedrørende støtteberettigelsesperioden for genopretnings- og resiliensfaciliteten og Revisionsrettens to konstateringer om "dobbeltfinansiering" bygger på forskelle i fortolkningen af retlige bestemmelser i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Disse fortolkningsforskelle har ført til lignende konstateringer fra Revisionsretten

[1] COM(2023) 99 final af 21.2.2023: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – To år med genopretnings- og resiliensfaciliteten – Et unikt instrument i centrum af EU's grønne og digitale omstilling.

i tidligere år, og dette mønster forventes at fortsætte i hele genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid. Som opfølgning på Revisionsrettens anbefalinger offentliggjorde Kommissionen vejledning om dobbeltfinansiering og støtteberettigelse[2]. Ikke desto mindre fortolker Revisionsretten begge spørgsmål (dobbeltfinansiering og støtteberettigelse) anderledes end Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen fastholder, at dens fortolkning af de retlige bestemmelser er fuldt ud i overensstemmelse med den gældende retlige ramme, og bemærker, at den ikke kan løse uoverensstemmelserne på dette gennemførelsesstadium i betragtning af genopretnings- og resiliensfacilitetens udløb i december 2026. Desuden minder Kommissionen om, at konstateringer vedrørende støtteberettigelsesspørgsmål efter Kommissionens opfattelse ikke har nogen indvirkning på lovligheden og den formelle rigtighed af betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Som anført i Kommissionens svar på Revisionsrettens årsberetninger for 2022, 2023 og 2024 afgør Rådet ved en gennemførelsesafgørelse fra Rådet, om en foranstaltning er støtteberettiget eller ej, efter at Kommissionen har vurderet foranstaltningernes støtteberettigelse under vurderingen af genopretnings- og resiliensplanerne. Kommissionen kan ikke på betalingsstadiet tilsidesætte Rådet med hensyn til, hvorvidt en foranstaltning er støtteberettiget eller ej. Kommissionen minder om, at den kontrollerer, at dokumentationen er i overensstemmelse med begrebet startdato for støtteberettigelse, som både den selv og medlemsstaterne anvender, men bekræfter, at den ikke kontrollerer overensstemmelsen med Revisionsrettens fortolkning.

Som i tidligere år rapporterer Revisionsretten om konstateringer vedrørende "svagheder" i relation til Kommissionens foreløbige vurdering (**punkt 11.22**), medlemsstaternes dokumentation ved indgivelse af betalingsanmodninger (**punkt 11.38**) og udformningen af foranstaltninger i gennemførelsesafgørelsen (**punkt 11.51**). Kommissionen bemærker, at Revisionsretten i mange tilfælde rapporterer om flere konstateringer på grundlag af ét enkelt tilfælde. Det drejer sig f.eks. om en konstatering af, at et mål ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis, og da Kommissionen er nået til en anden konklusion, rapporterer Revisionsretten også om en "svaghed i Kommissionens vurdering". Kommissionen bemærker endvidere, at for mere end halvdelen af de milepæle eller mål, hvor Revisionsretten identificerer problemer, rapporterer den om to eller flere konstateringer. Kommissionen finder derfor, at antallet af milepæle og mål, for hvilke Revisionsretten identificerer konstateringer, er en mere præcis indikator for antallet af særskilte problemer end det samlede antal konstateringer, da flere konstateringer kan vedrøre den samme milepæl eller det samme mål.

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens anerkendelse af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af revisionshenstillingerne. Dette resultat er opnået gennem en veldefineret metode, et fortsat og tæt samarbejde med medlemsstaterne samt en grundig opfølgning fra Kommissionens side. Genopretnings- og resiliensfacilitetens afsluttende fase og afslutning betyder ikke, at opfølgningen på revisionshenstillingerne ophører, derimod vil Kommissionen opretholde et stringent tilsyn med gennemførelsen heraf i denne periode, hvor Kommissionen har bebudet, at dens revisionsarbejde vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten fortsætter i 2027 og derefter.

Med hensyn til medlemsstaternes kontrolsystemer til sikring af overholdelse af reglerne om offentlige udbud og statsstøtte bemærker Kommissionen, at Revisionsretten konstaterede enkelte uregelmæssigheder i offentlige udbudsprocedurer og statsstøtteprocedurer. Kommissionen vil fastlægge den passende opfølgning på disse konstateringer for så vidt angår de berørte medlemsstater. Disse uregelmæssigheder rejser imidlertid ikke tvivl om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed, da udbetalingen af betalinger på EU-plan til medlemsstaterne udelukkende er baseret på, at de relevante milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis. Navnlig med hensyn til statsstøtte deler Kommissionen ikke Revisionsrettens fortolkning om, at de minimis-forordningen blev overtrådt i Danmark. For så vidt angår en anden medlemsstat (Frankrig) forstår Kommissionen det således, at Revisionsrettens konstateringer er af proceduremæssig karakter (f.eks. manglende

[2] COM(2024) 474, bilag II *Støtteberettigelse for foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten – startdato for støtteberettigede foranstaltninger* og bilag IV *Begrebet dobbeltfinansiering under genopretnings- og resiliensfaciliteten.*

revisionsspor) (**punkt 11.37**). Mere generelt minder Kommissionen om, at medlemsstaterne for så vidt angår statsstøtte fortsat er ansvarlige for at sikre overholdelsen af de gældende regler, og at medlemsstaterne skal anmelde alle statsstøtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af fritagelsesforordningerne på statsstøtteområdet, til Kommissionen.

Revisionsretten rapporterer også om et nyt arbejdsområde til analyse af ændringen af gennemførelsesafgørelserne. Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten giver medlemsstaterne mulighed for at anmode om, at gennemførelsesafgørelserne ændres, hvis en "*medlemsstat [...] ikke længere, helt eller delvist, kan opfylde sin genopretnings- og resiliensplan, herunder relevante milepæle og mål*"[3], dvs. for at afhjælpe gennemførelsesudfordringer. Kommissionen vurderer hver enkelt anmodning på grundlag af en detaljeret gennemgang i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten[4]. I tilfælde af en positiv vurdering fremsætter Kommissionen et forslag til en ny gennemførelsesafgørelse til Rådets behandling, hvorefter Rådet træffer den endelige afgørelse. I overensstemmelse med lovgivernes hensigt om, at milepæle og mål bør være opnåelige, kan medlemsstaterne f.eks. anmode om at reducere omfanget af en foranstaltning og reducere omkostningsoverslaget forholdsmæssigt (så længe de samlede anslåede omkostninger fortsat svarer til tildelingen) eller om at fjerne unødvendige mellemliggende milepæle for at mindske den administrative byrde. Idet Kommissionen noterer sig Revisionsrettens betænkeligheder vedrørende intern journalføring, finder den, at alle ændringerne fandt sted i overensstemmelse med retsgrundlaget.

Kommissionen bemærker, at Revisionsretten ikke fremsætter yderligere anbefalinger om genopretnings- og resiliensfaciliteten i lyset af dens udløb i december 2026 (**punkt 11.62**), og glæder sig over denne pragmatiske tilgang. Med hensyn til anbefalingerne i Revisionsrettens årsberetninger for 2022, 2023 og 2024 finder Kommissionen, at alle anbefalinger er blevet gennemført i det omfang, de blev accepteret i dens første svar.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Vurdering af overholdelsen af betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne

Opfyldelse af milepæle og mål

For at modtage en betaling fra genopretnings- og resiliensfaciliteten skal medlemsstaten opfylde et sæt foruddefinerede milepæle (kvalitative indikatorer) og mål (kvantitative indikatorer), der måler fremskridtene med gennemførelsen af reformerne og investeringerne i genopretnings- og resiliensplanen. I forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten kræves det, at Kommissionen vurderer, om hver milepæl og hvert mål er blevet "opfyldt på tilfredsstillende vis". I februar 2023 offentliggjorde Kommissionen en ramme, der beskriver, hvordan den foretager sin

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ("forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten"), artikel 21, stk. 1.

[4] Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, artikel 22 og bilag V.

vurdering af, om en milepæl eller et mål er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis i overensstemmelse med retsgrundlaget[5]. For hver milepæl eller hvert mål undersøger Kommissionen al den dokumentation, som medlemsstaten har fremlagt, og fremlægger sin analyse i en offentlig "foreløbig vurdering"[6]. Inden Kommissionen vedtager en kommissionsafgørelse og foretager betalingen, modtager den udtalelsen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og fra et særligt udvalg bestående af eksperter fra medlemsstaterne om den foreløbige vurdering[7]. Med henvisning til **punkt 11.13** til **punkt 11.14** mener Kommissionen derfor, at hver betalingsafgørelse både træffes på gennemsigtig vis og er underlagt streng kontrol.

Blandt de 420 milepæle og mål, som den reviderede, nåede Revisionsretten i 10 tilfælde frem til en anden opfattelse end Kommissionen. I alle disse tilfælde skyldtes denne opfattelse, som i tidligere år, enten en anden fortolkning af kravene eller en anden fortolkning af, hvorvidt den fremlagte dokumentation viser, at disse krav var opfyldt.

Med hensyn til opfyldelsen af polsk milepæl B5G "Ikrafttræden af forordningen om fastsættelse af kvalitetsstandarder for faste biomassebrændsler" (**tekstboks 11.1**) fandt Kommissionen, at milepæl B5G forudsatte, at en forordning om fastsættelse af kvalitetsstandarder for træpiller og briketter trådte i kraft (og ikke for al biomasse bestemt til husholdningsbrug, navnlig heller ikke antismogregler). En sådan fortolkning understøttes bl.a. af beskrivelsen af foranstaltningen i gennemførelsesafgørelsen, dokumentation fra før vedtagelsen af den oprindelige genopretnings- og resiliensplan samt den omstændighed, at der på det tidspunkt, hvor genopretnings- og resiliensplanen blev udarbejdet, manglede passende kvalitetsstandarder for træpiller i den polske retlige ramme. Derimod fandtes der allerede passende kvalitetsstandarder for andre typer faste biomassebrændsler, herunder navnlig regionale antismogregler. På dette grundlag deler Kommissionen ikke Revisionsrettens opfattelse af, at milepælen ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis. Kommissionen bemærker desuden, at hvis Revisionsrettens fortolkning af kravene til milepælen (hvorefter opfyldelsen af milepælen burde have omfattet andre typer fast biomasse, såsom træ til brændselsformål) lægges til grund, ville foranstaltningen være blevet anset for ikke at være støtteberettiget til støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten snarere end for ikke at være opfyldt på tilfredsstillende vis. Dette skyldes, at sådanne kvalitetsstandarder blev vedtaget og gennemført i Polen før den 1. februar 2020.

[5] COM(2023) 99, bilag I "Ramme for vurdering af milepæle og mål i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten".
[6] Al dokumentation er tilgængelig via de landespecifikke websteder for genopretnings- og resiliensfaciliteten, https://commission.europa.eu/business-economy-euro/economic-recovery/recovery-and-resilience-facility/country-pages_en.
[7] Udvalget for Genopretnings- og Resiliensfaciliteten, alle mødedokumenter er tilgængelige på https://ec.europa.eu/transparency/comitology-register/screen/committees/C102400/consult?lang=da.

Med hensyn til de to polske milepæle vedrørende retsvæsenet (**punkt 11.14**) fastholder Kommissionen sine svar på Revisionsrettens årsberetning for 2024[8]. Kommissionen bemærker, at den allerede i 2024 udbetalte midler for disse milepæle. Revisionsretten giver en ajourføring om denne sag fra 2024 i årsberetningen for 2025, men drager stadig ikke en konklusion på grundlag af de oplysninger, den råder over. Kommissionen bemærker, at Revisionsretten afventer fremtidige domme fra EU-Domstolen, før den drager en konklusion. Kommissionen bemærker, at den i 2024 var nødt til at tage stilling til uafhængigheden og upartiskheden af afdelingen for fagligt ansvar ved Polens højesteret på grundlag af den gældende retspraksis på vurderingstidspunktet, og at den ikke kunne lægge domme, der først blev afsagt flere år senere, til grund ved afgørelsen af, om milepælene var opfyldt på tilfredsstillende vis. Kommissionen fastholder sin vurdering af milepælene som forklaret i den relevante foreløbige vurdering[9].

Støtteberettigelsesperioden for genopretnings- og resiliensfaciliteten

Med hensyn til de fire konstateringer vedrørende støtteberettigelsesperioden for genopretnings- og resiliensfaciliteten består der, som Revisionsretten også bemærker (**punkt 11.15** til **punkt 11.17**), fortsat forskellige fortolkninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne på den ene side og Revisionsretten på den anden side vedrørende en foranstaltnings "iværksættelse". I denne henseende henviser Kommissionen til sine svar på Revisionsrettens årsberetninger for 2023 og 2024[10].

Som svar på en tidligere anbefaling fra Revisionsretten[11] offentliggjorde Kommissionen i oktober 2024 yderligere vejledning[12], hvori den fastlagde de to test, som den anvendte for at sikre en ensartet tilgang: 1) "*Er gennemførelsen af den foreslåede foranstaltning først iværksat den 1. februar 2020 eller derefter?*" og 2) "*Er de afholdte udgifter til denne gennemførelse først påløbet den 1. februar 2020 eller derefter? Er samtlige omkostninger konkret registreret (i henhold til det europæiske nationalregnskabssystem (ESA 2010)) efter den 1. februar 2020?*" Kommissionen bemærker, at de foranstaltninger, som Revisionsretten rapporterer denne type konstatering for, består begge test.

Dobbeltfinansiering

Som anført i svaret på Revisionsrettens årsberetninger for 2022 og 2024[13] og i svaret på en særberetning fra Revisionsretten om dette emne, anvender Revisionsretten en anden forståelse af begrebet "dobbeltfinansiering" end Kommissionen og medlemsstaterne. Revisionsretten mener, at der opstår *"dobbeltfinansiering, når de underliggende omkostninger til opfyldelse af en milepæl eller et mål finansieres to gange, og/eller når de samme resultater anmeldes og finansieres to gange*" (**punkt 11.19**). Derimod følger Kommissionen begrebet dobbeltfinansiering som fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvorefter "*støtte under faciliteten supplerer støtte, der ydes under andre EU-programmer og -instrumenter. Reformer og investeringsprojekter kan modtage støtte fra andre EU-programmer og -instrumenter, forudsat at denne støtte ikke dækker de samme omkostninger*". Det betyder, at EU-støtte til en enkelt foranstaltning kan komme fra flere instrumenter, forudsat at de "*ikke dækker de samme omkostninger*". Både i finansforordningen og i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten er begrebet dobbeltfinansiering således

[8] Kommissionens svar på kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning for 2024, s. 485-486.
[9] Se den positive foreløbige vurdering af den tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål vedrørende den første betalingsanmodning, som Polen indgav den 15. december 2023, fremsendt til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg af Europa-Kommissionen (52bd45c7-da37-4ba0-b623-95da8cdad7f9_en).
[10] Kommissionens svar på kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning for 2023, s. 485.
[11] Kommissionens svar på kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning for 2023, s. 491.
[12] COM(2024) 474, bilag II: "Støtteberettigelse for foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten – startdato for støtteberettigede foranstaltninger".
[13] Kommissionens svar på kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning for 2022, s. 453, Kommissionens svar på kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning for 2024, s. 486.

knyttet til omkostninger. Kommissionen har givet vejledning[14], der forklarer, hvordan det omkostningsbaserede begreb dobbeltfinansiering anvendes på genopretnings- og resiliensfacilitetens resultatbaserede gennemførelseslogik.

Kommissionen minder også om, at medtagelsen af reformer i genopretnings- og resiliensplaner, som for det meste ikke medfører omkostninger, er en afgørende forudsætning for en positiv vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne og derfor udtrykkeligt er fastsat og endda krævet i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Forskellige betragtninger i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten opregner mulige reformforanstaltninger, som sandsynligvis ikke medfører direkte omkostninger, såsom reformer til styrkelse af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter eller minimering af den administrative byrde, hvorved det gøres klart, at Parlamentet og Rådet forventede og endda krævede, at foranstaltninger uden omkostninger skulle medtages i genopretnings- og resiliensplanerne. I mange tilfælde, hvor der ikke er nogen omkostninger forbundet med gennemførelsen af disse reformer, angiver medlemsstaten "nul omkostninger" i det omkostningsoverslag, den indgiver i forbindelse med udarbejdelsen af sin genopretnings- og resiliensplan. Efter sin forståelse betragter Revisionsretten sådanne tiltag, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at gennemføre med andre ressourcer end midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som "finansierede" eller "dobbeltfinansierede", hvis der ydes et bidrag fra andre EU-midler.

Konstateringen om "dobbeltfinansiering", som Revisionsretten rapporterer i forbindelse med Letlands milepæl 144 "*Vedtagelse af kortlægning af personaleressourcer i sundhedsvæsenet*" (**tekstboks 11.2**), illustrerer dette problem. Selv om Revisionsretten anfører, at "*kortlægning af menneskelige ressourcer inden for sundhedspleje allerede var blevet finansieret fuldt ud under EU's instrument for teknisk støtte",* mener Kommissionen, at der pr. definition ikke kan være tale om dobbeltfinansiering i dette tilfælde, eftersom medlemsstaten ikke har angivet nogen omkostninger i forbindelse med denne milepæl. Instrumentet for teknisk støtte stiller desuden ikke midler til rådighed for medlemsstaten, men kræver derimod, at medlemsstaten stiller personale og ressourcer til rådighed for at støtte gennemførelsen af projektet. Genopretnings- og resiliensfaciliteten kunne derfor umuligt have dækket de samme omkostninger som instrumentet for teknisk støtte. Kommissionen bemærker desuden, at uanset hvilken støtte der ydes, kan instrumentet for teknisk støtte ikke i sig selv sikre "vedtagelsen" af en sådan strategi, da den afhænger af de nationale myndigheders tiltag og støtte.

2. Undersøgelse af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

Svagheder i forbindelse med vurderingen af betalingsanmodninger

Revisionsretten noterer sig 40 tilfælde af "svagheder i Kommissionens vurdering" (**punkt 11.22**). Disse vedrører en bred vifte af konstateringer, som f.eks. omfatter mangel på specifik dokumentation eller det forhold, at Kommissionen ikke specifikt har gennemgået et element, som Revisionsretten mener burde have været kontrolleret. Kommissionen anerkender nogle af disse konstateringer, men er uenig i de fleste af dem.

Kommissionen noterer sig, at Revisionsretten har identificeret 12 rapporterede "svagheder i Kommissionens vurdering" (**punkt 11.22**) vedrørende konstateringer med finansiel indvirkning. I tilfælde, hvor Revisionsretten mener, at en milepæl eller et mål ikke var opfyldt, og hvor Kommissionen er nået til en anden konklusion, rapporterer Revisionsretten også denne konklusion som en "svaghed". Kommissionen bemærker også, at Revisionsretten i nogle tilfælde rapporterer flere svagheder uden finansiel indvirkning for en enkelt milepæl eller et enkelt mål (f.eks. "vagt definerede

[14] COM(2024) 474, bilag IV "*Begrebet dobbeltfinansiering under genopretnings- og resiliensfaciliteten*".

milepæle eller mål" (**punkt 11.53**) sammen med en "svaghed i Kommissionens vurdering"). Kommissionen finder derfor, at antallet af milepæle og mål, for hvilke Revisionsretten identificerer konstateringer, giver en mere præcis indikator for antallet af særskilte problemer end det samlede antal konstateringer.

Hvad angår eksemplet med Cyperns mål 193 "Nedbringelse af efterslæbet af sager om udstedelse af skøder enten ved udstedelse af skøder eller ved afvisning af sagen" (**tekstboks 11.3**), mener Revisionsretten, at Kommissionen burde have foretaget yderligere kontrol. Kommissionen bemærker imidlertid, at dens vurdering var passende, og noterer sig, at Revisionsretten anmodede om og gennemgik primær dokumentation på stikprøvebasis og ikke fandt nogen afvigelser, hvilket bekræftede vurderingen af tilfredsstillende opfyldelse.

Revisionsretten rapporterer også om fire "svagheder i betalingsanmodninger", idet den mener, at forvaltningserklæringerne indeholdt delvis unøjagtige oplysninger (**punkt 11.38**). Kommissionen anerkender konstateringerne, men er ikke enig i alle tilfældene og minder om, at de nationale myndigheder indgiver forvaltningserklæringen på grundlag af deres egen vurdering og de oplysninger, der var til rådighed på tidspunktet for indgivelsen. Kommissionen minder om, at forvaltningserklæringen ledsages af omfattende dokumentation og derfor ikke behøver at indeholde hver enkelt oplysning, og at vurderingsprocessen giver forvaltningsmyndighederne rig mulighed for at fremlægge, og Kommissionen for at anmode om, eventuelle yderligere oplysninger eller præciseringer. Kommissionen finder, at i alle de tilfælde, som Revisionsretten har identificeret, hvor de relevante oplysninger ikke fandtes i forvaltningserklæringen som et forbehold, var de tilgængelige i den fuldstændige dokumentation for betalingsanmodningen.

Kommissionens revisionshenstillinger

Revisionsretten anerkender Kommissionens fremskridt med gennemførelsen af revisionshenstillinger (**punkt 11.26**), men bemærker, at nogle "kritiske" og "meget vigtige" henstillinger fortsat er åbne i det sidste år af gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Siden facilitetens start har Kommissionen fremsat over 2 700 revisionshenstillinger i alle 27 medlemsstater. Senest den 28. maj 2026 var langt størstedelen af disse (91 %) allerede blevet afsluttet eller foreløbigt vurderet som afsluttet af Kommissionen. Dette resultat er opnået gennem en veldefineret metode. Kommissionen anvender en forsigtig tilgang og afslutter kun revisionshenstillinger, hvis medlemsstaten har indsendt tilstrækkelig, pålidelig og fyldestgørende dokumentation for gennemførelsen. Dette resultat afspejler også et fortsat og tæt samarbejde med medlemsstaterne samt Kommissionens strenge overvågning. Dette viser de konkrete fremskridt, der er gjort i medlemsstaternes interne kontrolsystemer.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge gennemførelsen af dens henstillinger, som er fremsat efter den 31. december 2026, og af de henstillinger, som er fremsat før denne dato, og som fortsat er åbne[15]. Kommissionen vil også fortsat udøve sine rettigheder med henblik på at tilbagesøge midler i de tilfælde, der er fastsat i rammen for "Nedsættelse og tilbagesøgning af midler under genopretnings- og resiliensfaciliteten"[16]. Revisionsretten fremlægger data om antallet af åbne "kritiske" og "meget vigtige" henstillinger i 37 udvalgte endelige revisionsrapporter, der er afgivet mellem facilitetens start og skæringsdatoen den 11. maj 2026 (**figur 11.4**). I den forbindelse fremhæver Kommissionen, at ud af i alt 448 henstillinger vedrørende "kritiske" og "meget vigtige" konstateringer, der er fremsat i disse stikprøveudvalgte endelige revisionsrapporter, er kun 25 fortsat "åbne", hvilket svarer til 5,6 % af det samlede antal. Af disse var fristen for medlemsstatens svar

[15] C(2026) 2647, "*Retningslinjer til medlemsstaterne om operationelle aspekter i forbindelse med den afsluttende fase og afslutningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten*" (afsnit 6.3).
[16] Bilag IV i meddelelse C/2024/4990 fra Kommissionen om vejledning om genopretnings- og resiliensplaner.

endnu ikke udløbet for ni henstillinger. For de resterende tilfælde var medlemsstaternes svar indgivet. For 12 henstillinger er sagerne vurderet som afsluttede, og opfølgningsbrevene er under udarbejdelse. For de resterende fire henstillinger følger Kommissionen nøje op på de tilsvarende sager for at sikre, at der gennemføres korrigerende foranstaltninger.

Med hensyn til de to revisionshenstillinger, som Revisionsretten mener er blevet afsluttet uden tilstrækkelig dokumentation (**punkt 11.28**), afspejler Revisionsrettens konklusion ikke det fulde omfang af Kommissionens dokumentationsgrundlag, der blev anvendt til at afslutte disse to revisionshenstillinger. Kommissionen minder om, at afslutningen af en henstilling ikke udelukkende er baseret på dokumentation, som medlemsstaten har indsendt i den formelle opfølgningsproces. I overensstemmelse med almindelig revisionspraksis tager Kommissionen også oplysninger fra andre revisioner, revisionsresuméer og data, der er tilgængelige via IT-værktøjer såsom Arachne, i betragtning.

Effektiviteten af medlemsstaternes kontrolsystemer

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens anerkendelse af revisions- og kontrolmilepælene som et positivt skridt i retning af at styrke medlemsstaternes kontrolsystemer. Kommissionen er imidlertid uenig i udsagnet om, at *"svagheder i kontrolsystemerne i de medlemsstater, hvis anden betaling eller senere betalinger er betinget af, at de opfylder kontrolmilepæle, udgør en risiko vedrørende beskyttelsen af EU's finansielle interesser, indtil disse milepæle er opfyldt, og har en potentiel indvirkning på udgifternes formelle rigtighed"* (**punkt 11.31**). Kommissionen har systematisk revurderet tilstrækkeligheden af medlemsstaternes foreslåede kontrolsystemer i forhold til kriterium 2.10 i bilag V til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, hver gang medlemsstaterne indgiver anmodninger om at revidere deres genopretnings- og resiliensplaner. Som led i en dynamisk overvågning gøres dette på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt, suppleret med yderligere dokumentation, som Kommissionen har indhentet, herunder konstateringer. Kommissionen finder, at dens øgede revisionsarbejde har afdækket specifikke svagheder, som kan afhjælpes ved hjælp af en revisions- og kontrolmilepæl uden at sætte spørgsmålstegn ved tilstrækkeligheden af medlemsstaternes kontrolsystemer. I denne forbindelse fokuserer revisions- og kontrolmilepælene på de ordninger, som medlemsstaten skal indføre for at håndtere de relevante konstateringer. Følgelig har medlemsstaternes efterfølgende forbedringer af de nationale kontrolsystemer yderligere styrket sikkerhedsniveauet. Indførelsen af revisions- og kontrolmilepæle bør derfor ikke fortolkes således, at medlemsstaternes kontrolsystemer indtil da ikke var egnede til at gennemføre genopretnings- og resiliensfaciliteten. Desuden minder Kommissionen om, at udgifternes formelle rigtighed under genopretnings- og resiliensfaciliteten udelukkende bestemmes af, om milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis, hvilket er genstand for både forudgående og efterfølgende kontroller.

Revisionsretten rapporterer om "vedvarende svagheder" i kontrolsystemerne i fire medlemsstater i den periode, hvor specifikke revisionshenstillinger fra Kommissionen til disse medlemsstater fortsat var åbne (**punkt 11.32**). Kommissionen bemærker, at de rapporterede konstateringer og anbefalinger vedrører mangler i gennemførelsen af kontroller snarere end udformningen af medlemsstatens interne kontrolsystem. Disse konstateringer blev behørigt accepteret af medlemsstaterne, og alle henstillinger er siden af Kommissionen blevet vurderet som tilstrækkeligt gennemført som led i revisionsopfølgningen. Kommissionen finder, at ingen af disse konstateringer satte spørgsmålstegn ved de overordnede garantier, som disse medlemsstaters kontrolsystemer gav, og at de derfor ikke berettigede indførelsen af en revisions- og kontrolmilepæl. Kommissionen fastholder derfor, at betalingerne til disse medlemsstater blev foretaget under passende kontrolordninger.

Kommissionen noterer sig, at Revisionsretten gennem sit revisionsarbejde identificerede en række mulige uregelmæssigheder i offentlige udbudsprocedurer i to medlemsstater og mulige

uregelmæssigheder med hensyn til statsstøtteprocedurer i tre medlemsstater. Kommissionen vil fastlægge den passende opfølgning på disse konstateringer for så vidt angår de berørte medlemsstater. Disse tilfælde påvirker imidlertid ikke lovligheden eller den formelle rigtighed af de tilknyttede betalinger, da udbetalingen af midler udelukkende er baseret på, om de relevante milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis. Kommissionen udvidede på sin side sit revisionsomfang efter Revisionsrettens årsberetning for 2023 og ajourførte sin revisionsstrategi for systematisk at kontrollere, på tværs af alle typer revisioner, medlemsstaternes overholdelse af deres forpligtelse i henhold til artikel 22, stk. 2, litra a), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Dette omfatter, hvor det er relevant, kontrol af, at medlemsstaterne regelmæssigt kontrollerer, at den ydede finansiering anvendes korrekt i overensstemmelse med alle gældende EU-regler og nationale regler, navnlig på områderne offentlige udbud og statsstøtte, herunder effektiviteten af sådanne kontroller. Disse kontroller blev udført ved hjælp af Kommissionens styrkede værktøjskasse, herunder omfattende tjeklister.

3. Ændringer af Rådets gennemførelsesafgørelser

Som et særskilt arbejdsområde i forbindelse med årets revisionserklæring gennemgik Revisionsretten ændringerne af Rådets gennemførelsesafgørelser og gennemgik 32 ændringer af milepæle og mål i otte medlemsstater (**punkt 11.9**). Kommissionen henleder opmærksomheden på, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten giver hver medlemsstat mulighed for at anmode om, at den gennemførelsesafgørelse, hvorved den nationale genopretnings- og resiliensplan godkendes, ændres eller erstattes, hvor medlemsstaten *"ikke længere, helt eller delvist, kan opfylde sin genopretnings- og resiliensplan, herunder relevante milepæle og mål"*[17]. Kommissionen anerkender, at det alene tilkommer Revisionsretten at fastlægge revisionens omfang, men bemærker, at revisionens omfang kun omfatter ændringer af milepæle og mål, for hvilke der er foretaget en betaling. Revisionens omfang dækker således ikke tilfælde, hvor Kommissionen ikke har foreslået, at Rådet ændrer gennemførelsesafgørelsen, selv om sådanne tilfælde er lige så relevante for eventuelle konklusioner om samspillet mellem ændringer af gennemførelsesafgørelser og betalingsanmodninger. De deraf følgende konklusioner, og navnlig udsagnet om, at dette "*mindsker effektiviteten af EU's finansielle løftestangseffekt og sender det budskab, at utilfredsstillende opfyldelse kan undgås ved at ændre en gennemførelsesafgørelse, hvilket så udløser betalingen*" (**punkt 11.42**), er et resultat af dette omfang af revisionen. Kommissionen deler ikke denne opfattelse og fremhæver den udtrykkelige retsbestemmelse, der begrunder en revision, når en milepæl eller et mål ikke længere kan opfyldes. Kommissionen bemærker således, at medlovgiverne udtrykkeligt har valgt at gøre det muligt at revidere milepæle og mål, når objektive omstændigheder forhindrer, at de opfyldes, forudsat at genopretnings- og resiliensplanen fortsat samlet set opfylder alle øvrige kriterier.

Med hensyn til Revisionsrettens konstateringer om begrundelserne for og dokumentationen for objektive omstændigheder (**punkt 11.43**, **punkt 11.44**) bemærker Revisionsretten, at Kommissionen gav vejledning om ændringer i 2023, 2024 (**punkt 11.43**) og 2025 (**punkt 11.39**). Selv om en sådan vejledning udgør en ramme, skal vurderingen stadig foretages i hvert enkelt tilfælde på grund af de mange forskellige mulige objektive omstændigheder, der kan berettige en revision. Da Kommissionens vurderinger indebærer kvalitative skøn, anerkender Kommissionen, at Revisionsretten kan have en anden opfattelse af de begrundelser og den dokumentation, som medlemsstaterne har fremlagt. Kommissionen fastholder imidlertid, at dens vurderinger var forsvarlige og baseret på dokumentation samt på indgående drøftelser med medlemsstaterne. Kommissionen har på en gennemsigtig måde angivet begrundelserne for sine synspunkter i forslagene til ændring af Rådets gennemførelsesafgørelser.

[17] Artikel 21, stk. 1, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Kommissionen anerkender Revisionsrettens bemærkning om, at visse ændringer fjernede dele af bestemte faser af en foranstaltning fra genopretnings- og resiliensplanen (**punkt 11.45**), men bemærker, at sådanne ændringer er tilladt i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som forklaret ovenfor. Kommissionen bemærker, at den vurderer, om den reviderede genopretnings- og resiliensplan opfylder de vurderingskriterier, der er fastsat i forordningen, og nedfælder denne vurdering i sine forslag til en revideret gennemførelsesafgørelse. Denne gennemsigtige tilgang viser, hvordan Kommissionen sikrer, at alle ændringer foretages under overholdelse af forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Hvis ændringer af en foranstaltnings omfang reducerer genopretnings- og resiliensplanens samlede anslåede omkostninger til under medlemsstatens finansielle tildeling, kræver Kommissionen, at medlemsstaten enten opskalerer en anden foranstaltning forholdsmæssigt eller reducerer den finansielle tildeling, der anmodes om. I overensstemmelse med Kommissionens vejledning, hvorefter "hvis ændringen kun vedrører foranstaltningens omfang, bør revisionen af de anslåede omkostninger ske på et proportionalt grundlag", kræver en sådan ændring ikke en ny begrundelse for de anslåede omkostninger[18].

Hvis medlemsstaterne medtager en reform med et omkostningsoverslag på 0 EUR i deres genopretnings- og resiliensplan, medfører dette hverken en forhøjelse eller en nedsættelse af den finansielle tildeling. Kommissionen bekræfter således Revisionsrettens konstatering (**punkt 11.48**) af, at ændring af en sådan foranstaltning ikke har direkte finansielle konsekvenser, hvilket følger af genopretnings- og resiliensfacilitetens retsgrundlag. Kommissionen tager imidlertid hensyn til virkningen af en sådan ændring på genopretnings- og resiliensplanen som helhed, navnlig på overholdelsen af alle retligt fastsatte vurderingskriterier. I denne henseende afviser Kommissionen på det bestemteste Revisionsrettens udsagn om, at ændringer af foranstaltninger uden omkostninger "*kan svække incitamenterne til at opretholde reformernes oprindelige anvendelsesområde og ambitionsniveau*", eftersom der ved forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten er indført solide garantier – som Kommissionen og Rådet anvender på en gennemsigtig og offentligt tilgængelig måde – for at sikre, at alle genopretnings- og resiliensplaner, herunder deres reformer, til enhver tid overholder genopretnings- og resiliensfacilitetens retlige ramme.

Eksemplet med Irlands reform 2.7 "Afhjælpning af den digitale kløft og styrkelse af digitale færdigheder" (**tekstboks 11.5**) illustrerer dette punkt fuldt ud. Som et af de fire elementer i reformen, der blev fuldt ud finansieret og gennemført med nationale midler, forpligtede Irland sig til at iværksætte tiltag, der skulle øge antallet af IKT-kandidater, og foreslog oprindeligt et mål til at måle *virkningen* af denne foranstaltning. Da dette mål var del af en ikke-kritisk reform uden omkostninger, spurgte Irland, om landet kunne ændre målet for at gennemføre et bedre alternativ, som ville gøre det muligt at reducere den administrative byrde, samtidig med at målene for den pågældende foranstaltning stadig blev nået. Kommissionen foreslog at ændre gennemførelsesafgørelsen i overensstemmelse med Irlands anmodning, og Rådet tilsluttede sig. Selv om denne ændring sænkede det mål, der måler reformens virkning (med 12 %), ændrer den ikke det politiske mål eller medlemsstatens gennemførelse heraf, dvs. gennemførelsen af reformer vedrørende digitale færdigheder. Både før og efter revisionen er alle lærende fortsat fuldt ud finansieret med nationale midler, og genopretnings- og resiliensfacilitetens finansielle tildeling blev derfor ikke påvirket af denne ændring.

[18] C/2024/4618, del II.IV.

4. Udformningen af foranstaltninger, milepæle og mål

Som i de foregående år[19] anfører Revisionsretten, at milepæle og mål bør "*omfatte alle hovedelementerne i den underliggende reform eller investering, navnlig dens gennemførelse*" (**punkt 11.50**). Kommissionen anerkender, at det er afgørende for målingen af fremskridtene i reformer og investeringer at sikre god dækning af dem gennem milepæle og mål, og mener, at dette er tilfældet for alle genopretnings- og resiliensplaner. Den minder dog om, at milepæle og mål i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten udtrykkeligt defineres som "målene for fremskridt"[20].

For så vidt angår eksemplet med Sveriges revisions- og kontrolmilepæl 41 *"M 1: Regeringsbeslutninger, der sikrer en effektiv og virkningsfuld gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder revisions- og kontrolstrukturen"* (**tekstboks 11.6**), minder Kommissionen om, at revisions- og kontrolmilepæle har til formål at afhjælpe svagheder i udformningen af de kontrolordninger, der er fastsat i genopretnings- og resiliensplanerne, for at sikre overholdelse af artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionen indførte denne milepæl med fokus på udformningen og gennemførelsen af det nødvendige nationale kontrolsystem i Sverige og stillede samtidig krav om, at der var etableret en klar ramme, som pålagde alle gennemførelsesorganer i det svenske nationale kontrolsystem retligt bindende forpligtelser. Spørgsmål vedrørende gennemførelsen af sådanne ordninger hos de enkelte gennemførelsesorganer, som på ingen måde anfægter landets overordnede kontrolsystem, følges derefter op og undersøges gennem Kommissionens dybdegående revisionsarbejde, herunder gennem kontrol på stedet. Denne tilgang, hvor beskyttelsen af de finansielle interesser sikres oppefra og ned ved hjælp af revisions- og kontrolmilepæle og nedefra og op gennem detaljeret kontrol af de enkelte gennemførelsesorganer, sikrer en effektiv og samlet tilgang til beskyttelse af Unionens finansielle interesser frem for en tidsbegrænset og dokumentbaseret proces for betalingsanmodninger.

5. De årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

GD ECFIN's årlige aktivitetsrapport (**punkt 11.54** til **punkt 11.59**) beskriver, hvordan Kommissionen har opnået sikkerhed med hensyn til i) betalingers lovlighed og formelle rigtighed, ii) medlemsstaternes systemer vedrørende offentlige udbud og statsstøtte og iii) korrektioner i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, idet den samtidig på gennemsigtig vis redegør for det risikoniveau, der forventes i forbindelse med hvert af disse spørgsmål pr. medlemsstat. I løbet af 2025 har Kommissionen foretaget flere forudgående og efterfølgende kontroller vedrørende betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten end i noget tidligere år. Resultaterne af disse kontroller tages sammen med Revisionsrettens og OLAF's arbejde i betragtning ved fastlæggelsen af det passende risikoniveau.

Som led i gennemførelsen af Revisionsrettens tidligere anbefalinger har Kommissionen ajourført sin risikovurderingsmetode for væsentlighed i løbet af genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid[21]. Dette har omfattet hensyntagen til flashrapporter fra revisioner, før arbejdet er afsluttet, og Kommissionen glæder sig i den forbindelse over Revisionsrettens anerkendelse af, at denne tilgang gør det muligt for Kommissionen at tage alle foreliggende oplysninger i betragtning (**punkt 11.56**).

[19] Revisionsrettens årsberetning 2024, punkt 11.51, Revisionsrettens årsberetning 2023, punkt 11.45.
[20] Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, artikel 2, nr. 4): "milepæle og mål": målene for fremskridt hen imod gennemførelsen af en reform eller en investering, hvor milepæle er kvalitative resultater og mål er kvantitative resultater. Se også Kommissionens svar til kapitel 11 i Revisionsrettens årsberetning 2024, side 493.
[21] Se bilag 5 til GD ECFIN's årlige aktivitetsrapport for 2024 og 2025.

Kommissionen mener, at de fordele for gennemsigtigheden omkring risici, der følger af at tage hensyn til de seneste foreliggende oplysninger, opvejer de ulemper, som dette kan medføre.

Kommissionen mener, at resultaterne af den reviderede risikovurderingsmetode giver rimelig sikkerhed med hensyn til det risikoniveau, der er tildelt de enkelte medlemsstater. I denne henseende er Kommissionen, ligesom i de foregående år, ikke enig i Revisionsrettens udtalelse om, at denne tilgang sandsynligvis undervurderer risikoniveauet.

6. Anbefalinger

Kommissionen har under hele gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten fastholdt en konstruktiv og proaktiv tilgang i sit samarbejde med Revisionsretten. Den har accepteret de fleste af Revisionsrettens anbefalinger i revisioner vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten og vil fortsætte med at styrke sin kontrolramme ved at trække på Revisionsrettens resultater og anbefalinger indtil afslutningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionen noterer sig, at Revisionsretten ikke er fremkommet med yderligere anbefalinger, eftersom gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten ophører i december 2026 (**punkt 11.62**), og glæder sig over denne pragmatiske tilgang. Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2028-2034 bygger på erfaringerne fra de programmer, der er gennemført under den nuværende FFR, samt på Revisionsrettens anbefalinger. Kommissionen har taget behørigt hensyn til Revisionsrettens udtalelser om dens forslag.

Af de ni anbefalinger i Revisionsrettens årsberetninger for 2022, 2023 og 2024 accepterede Kommissionen fuldt ud eller delvist syv. Kommissionen mener, at den fuldt ud har gennemført de accepterede elementer i alle syv anbefalinger i overensstemmelse med sine oprindelige svar.

Kommissionen bemærker, at Revisionsretten vurderer gennemførelsesgraden i forhold til den anbefaling, som den formulerede, uanset om Kommissionen accepterede denne anbefaling fuldt ud eller ej. Kommissionen vurderer derimod gennemførelsesgraden i forhold til det tilsagn, den afgav i svarene på særberetningerne. I nogle tilfælde anser Revisionsretten derfor anbefalingerne for kun at være delvist gennemført, mens Kommissionen anser dem for at være fuldt gennemført.

Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering af anbefaling 3 i Revisionsrettens årsberetning 2023. Kommissionen mener dog, at der er truffet en omfattende række foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaterne hurtigt træffer afhjælpende foranstaltninger for at håndtere resterende svagheder i kontrolsystemerne, herunder på områderne offentlige udbud og statsstøtte. Disse foranstaltninger omfatter omfattende kontroller på tværs af alle typer revisioner, indførelse af revisions- og kontrolmilepæle, hvor der konstateres systemiske svagheder, og streng overvågning af opfølgningen på revisionshenstillinger.

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025

KAPITEL 12: OPFØLGNING PÅ ANBEFALINGERNE I VORES SÆRBERETNINGER FRA 2022

PARLAMENTETS SVAR PÅ OPFØLGNING PÅ SÆRBERETNING 18/2022:

"EU-institutionerne og covid-19 – Reaktionen var hurtig, men der venter udfordringer med hensyn til at udnytte den krisedrevne innovation og fleksibilitet optimalt"

Bilag 12.2 – Opfølgning på anbefalingerne i særberetningerne fra 2022 – Andre reviderede enheder

Parlamentet noterer sig analysen af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Revisionsrettens anbefalinger.

Efter covid-19-pandemien har Parlamentet ikke indført en omfattende ny arbejdsmetode, der påvirker dets bygningspolitik. Den har snarere styrket sin eksisterende strategi og samtidig bevaret sin nuværende bygningsmasse. Denne model prioriterer den overordnede optimering af eksisterende aktiver og har derfor ingen særlig budgetmæssig virkning for bygningspolitikken.

Det er afgørende, at Parlamentet yder direkte, personlig og løbende støtte til medlemmerne af Europa-Parlamentet (MEP'erne) i udførelsen af deres daglige opgaver. Dette kræver vedvarende bistand på stedet, tjenester i nærmiljøet, sikre mødefaciliteter og konstant operationel kontinuitet – faktorer, der påvirker Parlamentets tilgang til forvaltning af de kontorbygninger, der er nødvendige for dets personale, og som er afgørende for dets infrastrukturbehov. Budgetgevinsterne er således begrænsede, mens de miljømæssige virkninger af telearbejde er betydelige.

Parlamentet mener derfor ikke, at anbefaling 3c kan anvendes.

Europa-Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2025, kapitel 12: Opfølgning på anbefalingerne i Revisionsrettens særberetninger fra 2022

Med hensyn til Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsrettens) anbefalinger til Kommissionen (**punkt 12.6-12.10**) **lægger Kommissionen allerstørste vægt på at gennemføre alle accepterede anbefalinger.** Kommissionen følger op på de foranstaltninger, som den har forpligtet sig til at gennemføre, og som falder ind under dens mandat. Revisionsretten vurderer gennemførelsesgraden i forhold til den anbefaling, den har fremsat, uanset om Kommissionen har accepteret den pågældende anbefaling fuldt ud eller ej. På den anden side vurderer Kommissionen gennemførelsesgraden i forhold til det tilsagn, den har givet i svarene på særberetningerne. Derfor anser Revisionsretten i nogle tilfælde anbefalingerne for kun at være delvist gennemført, mens Kommissionen anser dem for at være fuldt gennemført.

I den forbindelse noterer Kommissionen sig Revisionsrettens vurdering af, at **gennemførelsesgraden for anbefalinger rettet til Kommissionen nåede op på** 74 % af anbefalingerne, som er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender (et lille fald i forhold til 77 % i opfølgningen på Revisionsrettens anbefalinger fra 2021) (**punkt 12.6**). Kommissionen bekræfter, at der kan være forskelle i vurderingen af, i hvilket omfang anbefalinger er blevet gennemført (**punkt 12.8**). Selv om Kommissionen afgør, hvornår en anbefaling er blevet fuldt behandlet, er den fortsat fast besluttet på at sikre, at de underliggende mål for alle anbefalinger reelt opfyldes.

Med hensyn til graden af accepterede anbefalinger steg andelen af ikkeaccepterede anbefalinger generelt en smule i 2022 i forhold til 2021 (ca. 4 % af de anbefalinger, der blev fremsat i 2022, sammenlignet med 2 % i 2021). I 2022 accepterede Kommissionen delvist 9 % af Revisionsrettens anbefalinger. **Manglende accept eller delvis accept af anbefalinger** kan have flere årsager, f.eks.: i) de begrænsninger, der følger af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme, og/eller vanskeligheden ved at foregribe fremtidig EU-lovgivning, ii) rolle- og kompetencefordelingen (herunder ordninger vedrørende ansvar og ansvarlighed) mellem forskellige EU-institutioner, -organer, medlemsstater og interessenter, iii) komplementariteten med politikker, lovgivning og programmer eller iv) Kommissionens vurdering af anbefalingernes gennemførlighed og/eller konsekvenserne for ressourcer og tidsplan.

Med hensyn til **rettidig gennemførelse af anbefalinger** (**punkt 12.18**) glæder Kommissionen sig over Revisionsrettens konklusion om, at andelen af anbefalinger, som Kommissionen gennemførte til tiden, fortsatte med at stige i år. Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at rettidigheden af de opfølgende tiltag også skal ses i sammenhæng med gennemførelsesgraden af de accepterede anbefalinger. Kommissionen er fortsat fuldt ud fast besluttet på at gennemføre alle accepterede anbefalinger inden for de tidsrammer, der er fastsat i Revisionsrettens særberetninger. Dette gælder dog ikke for anbefalinger, som Kommissionen ikke accepterede fra begyndelsen, af de grunde, der er anført i de offentliggjorte svar på den pågældende særberetning.

I nogle tilfælde kan de opfølgende tiltag kræve mere tid end oprindeligt forventet på grund af foranstaltningernes kompleksitet, udviklinger i lovgivningen eller politikken, ressourcemæssige begrænsninger, eksterne faktorer eller behovet for at inddrage andre institutioner eller enheder. Det forhold, at en anbefaling ikke er blevet fuldt gennemført inden den oprindeligt forventede afslutningsdato, betyder ikke, at den pågældende anbefaling ikke vil blive gennemført efterfølgende. Ændrede omstændigheder eller ændringer i den politiske eller politisk-strategiske kontekst kan typisk føre til en omprioritering af tiltagene.

Bilaget indeholder Kommissionens svar på 53 anbefalinger, som ifølge Revisionsrettens vurdering er gennemført i visse henseender eller endnu ikke er gennemført. Af disse accepterede Kommissionen ikke syv anbefalinger, den anser 33 anbefalinger for gennemført, og den fortsætter med at følge op på 13 anbefalinger, som stadig var igangværende ved udgangen af maj 2026.

Bilag – Opfølgning på anbefalinger i særberetninger fra 2022 – Europa-Kommissionen

Særberetning 01/2022: EU's støtte til retsstatsprincippet på Vestbalkan: Trods indsatsen er der stadig grundlæggende problemer.

Svar på anbefaling 2 b), punkt 75. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) accepterede delvist anbefaling 2b og finder, at den er gennemført for så vidt angår de elementer, der blev accepteret.

Kommissionen anser projektfinansiering for at være den mest hensigtsmæssige finansieringsform for civilsamfundsorganisationer (CSO'er), da organisations- eller basisstøtte indebærer en iboende risiko, fordi den skaber afhængighed. I foranstaltninger på retsstatsområdet tages der behørigt hensyn til finansiering af CSO'er. I programmeringsrammen for instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III) anses støtte til civilsamfundet og medierne for at være en af prioriteterne med henblik på at styrke demokratiet og retsstatsprincippet. Kommissionen finder, at en afgørende faktor for at gøre fremskridt på retsstatsområdet hos de pågældende IPA-modtagere er at støtte CSO'ernes aktive rolle i politikudformning og beslutningstagning, i fremme af god forvaltning, korruptionsbekæmpelse, integrering af kønsaspektet og beskyttelse af menneskerettighederne samt i deres rolle som vagthunde. Kommissionen yder f.eks. finansiel støtte til projekter, der gennemføres af CSO'er, som er aktive i bekæmpelsen af korruption. Denne støtte omfatter i øjeblikket projekter til udvikling af regionale benchmarkingværktøjer til afsløring af korruption. I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger blev der inden for rammerne af civilsamfundsprogrammet for flere lande ydet betydelig støtte til udvikling af civilsamfundet i regionen (218,5 mio. EUR i 2021-2023). Som led i IPA III-programmet blev der i april 2022 iværksat en regional indkaldelse af forslag vedrørende civilsamfundet med en særskilt del om god forvaltning, retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption. Der blev iværksat endnu en indkaldelse i 2024, som også var rettet mod relevante emner såsom mediefrihed og ytringsfrihed, rammer, der fremmer CSO'ers virke, og borgerdeltagelse samt god forvaltning og økonomisk udvikling. Efter en bred høring af civilsamfundet på Vestbalkan reviderede Kommissionen i juni 2022 sine "retningslinjer for EU-støtte til civilsamfundet i udvidelsesregionen". Retningslinjerne er forankret i et solidt sæt standarder, navnlig den gældende EU-ret på retsstatsområdet (kapitel 23 "Retsvæsen og grundlæggende rettigheder" og kapitel 24 "Retfærdighed, frihed og sikkerhed"). De er endvidere tilpasset henstillinger, udtalelser og retningslinjer vedtaget af internationale organisationer og mellemstatslige fora.

Under IPA III-programmet er finansieringen af CSO'er og medieorganisationer steget betydeligt. Kommissionen har taget skridt til at yde "basisfinansiering", hvor dette blev vurderet at være relevant og muligt. Der forventes yderligere fremskridt i denne retning. Gennem strategiske partnerskaber undersøger Kommissionen, hvordan der kan sikres kontinuitet og et mere langsigtet perspektiv for aktiviteter, der udføres af uafhængige CSO'er, medienetværk og organisationer i regionen, navnlig i de lande, hvor civilsamfundets råderum indskrænkes. Desuden er Kommissionen i færd med at tilpasse sin støtte til CSO'er til EU-strategien for civilsamfundet. Endelig fortsætter Kommissionen med at styrke sin rolle som donorkoordinator med henblik på at målrette bistanden mod CSO'er og medierne for at imødegå truslen om, at civilsamfundets råderum indskrænkes.

Selv om EU-Udenrigstjenesten ikke deltager i programmerings-, gennemførelses- eller resultatovervågningsprocessen for den finansielle IPA-støtte, som Revisionsrettens beretning omhandler, yder EU-Udenrigstjenesten: a) støtte gennem politiske budskaber om civilsamfundets og mediernes betydning for håndteringen af retsstatsspørgsmål, b) støtte til CSO'er og medierne i bekæmpelsen af desinformation (i overensstemmelse med *EU-handlingsplanen mod desinformation og handlingsplanen for europæisk demokrati*) og c) information til CSO'er og medier på Vestbalkan om EU's engagement, herunder EU-integrationsprocessen.

Særberetning 02/2022: Energieffektivitet i virksomheder – Der er opnået visse energibesparelser, men der er svagheder i planlægningen og projektudvælgelsen

Svar på anbefaling 1 a), punkt 125. Kommissionen accepterede ikke anbefalingen.

Kommissionen har i sin vurdering af programmerne for 2021-2027 overvejet, om de planlagte midler til energieffektivitet kan skabe den størst mulige merværdi i overensstemmelse med EU's mål og prioriteter samt nationale, regionale og lokale behov og begrænsninger. Den har også vurderet opfyldelsen af den "grundforudsætning", der vedrører de nationale energi- og klimaplaner.

Særberetning 03/2022: 5G-udrulningen i EU: Udrulningen af net er forsinket, og der er stadig uafklarede sikkerhedsspørgsmål

Svar på anbefaling 1 a), punkt 83. Efter den offentlige høring om det andet udkast til metoden for kortlægning af tjenestekvalitet i 5G-net har Kommissionen gjort betydelige fremskridt med udviklingen af en fælles EU-metode til støtte for den fremtidige gennemførelse af og rapportering om nye nøglepræstationsindikatorer for 5G-tjenestekvalitet (QoS) under rammen for det digitale årti. På grundlag af resultaterne af den offentlige høringsproces og udvekslinger med Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation og medlemsstaterne er fokus for arbejdet siden begyndelsen af 2026 flyttet til tekniske konsultationer med relevante leverandører af radioudstyr og netplanlægningsværktøjer for at sikre, at metoden kan gennemføres i praksis ved hjælp af operatørernes eksisterende værktøjer, samtidig med at sammenlignelighed, proportionalitet og mulighed for revision i alle medlemsstaterne bevares. Formålet med dette arbejde er at gå videre end den eksisterende tilgang, som udelukkende bygger på signaldækning, ved at gøre det muligt fremover at rapportere harmoniserede 5G-QoS-indikatorer efter en fælles metode. Den nye ramme struktureres navnlig omkring tærskelbaserede indikatorer, der er afledt af harmoniserede output, som produceres i et fælles referencescenarie for travleste time og en referenceprofil for brugerudstyr, således at resultaterne kan samles, rapporteres og verificeres ensartet på nationalt plan og EU-plan, samtidig med at en uforholdsmæssig rapporteringsbyrde, kunstige modelantagelser og unødig offentliggørelse af kommercielt følsomme data undgås.

Svar på anbefaling 2 c), punkt 91. Samarbejdsgruppen for net- og informationssystemer drøftede behovet for at præcisere krav, der kan håndhæves. Resultaterne blev indarbejdet i den anden rapport om medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af EU-værktøjskassen for 5G-cybersikkerhed under afsnit 4 "Gennemførelse af Den Europæiske Revisionsrets anbefalinger" (s. 21-22). Desuden meddelte Kommissionen i sin meddelelse af 15. juni 2023 om gennemførelsen af værktøjskassen (C(2023) 4049 final), at den som led i sin interne cybersikkerhedspolitik og i overensstemmelse med EU-værktøjskassen ville træffe foranstaltninger for at undgå, at dens interne kommunikation eksponeres for mobilnet med højrisikoleverandører. Disse foranstaltninger omfatter, at der ikke indkøbes nye konnektivitetstjenester, som er afhængige af udstyr fra disse leverandører, i overensstemmelse med de relevante sikkerhedsbetingelser. Kommissionen gennemfører også denne beslutning i alle relevante EU-finansieringsprogrammer og -instrumenter i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til de respektive forvaltningsregler.

Kommissionen har også foreslået en lovgivningsmæssig ramme for sikkerheden i forsyningskæder for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), herunder for 5G-net, i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling om at tage initiativ til lovgivning om 5G-cybersikkerhed. I den foreslåede forordning om cybersikkerhed 2 (CSA2), der blev offentliggjort den 20. januar 2026, fastlægges en ramme for pålidelige IKT-forsyningskæder, der skal håndtere strategiske, ikketekniske risici i IKT-forsyningskæder. Navnlig for 5G-net fastsætter den foreslåede CSA2 et forbud mod anvendelse af

IKT-komponenter leveret af højrisikoleverandører i centrale IKT-aktiver. Når forordningen om cybersikkerhed og den relevante gennemførelsesretsakt om udpegelse af tredjelande, der giver anledning til bekymring med hensyn til cybersikkerhed, og om opstilling af listen over højrisikoleverandører, er trådt i kraft, har mobilnetoperatørerne 36 måneder til at udfase udstyr fra højrisikoleverandører i centrale IKT-aktiver. Kommissionens forslag vil gøre 5G-værktøjskassens anbefaling om højrisikoleverandører til et bindende krav. Gennemførelsesretsakterne vil blive vedtaget, når CSA2 træder i kraft.

Svar på anbefaling 3 a), punkt 93. Anbefalingen er behandlet i den anden fremskridtsrapport om gennemførelsen af 5G-værktøjskassen, der blev offentliggjort den 15. juni 2023. Værktøjskassen indeholder i afsnit 2.1.3 om begrænsninger for højrisikoleverandører oplysninger om, hvordan medlemsstaterne behandler mobilnetoperatørernes omkostninger ved udskiftning af 5G-udstyr købt fra højrisikoleverandører. Det præciseres, at der i de retlige rammer, der er vedtaget eller foreslået i 12 medlemsstater, fastsættes overgangsperioder, enten med bestemte datoer (f.eks. 2025) eller et antal år efter foranstaltningerne får virkning, hvilket giver mobilnetoperatørerne tid til at udskifte udstyr fra højrisikoleverandører.

Konsekvensanalysen af den reviderede forordning om cybersikkerhed indeholder oplysninger om mobilnetoperatørernes økonomiske omkostninger ved at udskifte 5G-udstyr fra højrisikoleverandører. Konsekvensanalysen omhandler også de strategiske risici, der følger af tilstedeværelsen af højrisikoleverandører, og som medfører omkostninger for EU's sikkerhed.

Særberetning 04/2022: Investeringsfonde: EU's foranstaltninger har endnu ikke skabt et ægte indre marked til gavn for investorerne

Svar på anbefaling 1 a), punkt 129. Kommissionen accepterede ikke anbefaling 1 a).

Kommissionen finder, at EU's samlede retlige ramme for kapitalforvaltning er egnet og effektiv med henblik på at nå de tilsigtede mål for et effektivt indre marked. Den revideres regelmæssigt for at identificere og afhjælpe mangler. I perioden 2022-2023 blev der foretaget en revision af direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) og forordningen om europæiske langsigtede investeringsfonde for at tilpasse dem til markedsudviklingen og branchepraksis som aftalt af Parlamentet og Rådet. De er trådt i kraft og ledsages nu af de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Virkningerne af de foreslåede lovgivningsmæssige ændringer skal følges og evalueres i overensstemmelse med principperne om bedre regulering. Kommissionen finder, at den næste evaluering af disse ændringer af EU's ramme for kapitalforvaltning tidligst vil være mulig og hensigtsmæssig fem år efter afslutningen af gennemførelsen i national ret.

Desuden vedtog Kommissionen den 4. december 2025 et forslag om at forbedre kapitalforvaltningssektorens funktion og markedsintegration i hele EU (SIU MISP-forslaget) ved at fjerne hindringer, der følger af både EU-retten og national ret, gennem ændringer af direktivet om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS-direktivet), FAIF-direktivet og forordningen om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter. Forslaget strømliner det grænseoverskridende udbud af fonde, letter driften for kapitalforvaltere, indfører et depositarpas og giver Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) styrkede konvergensbeføjelser. Kommissionen finder i lyset af den brede og ambitiøse fjernelse af hindringer, at forslaget tager fat på de strukturelle årsager til koncentrationen af hjemsteder og styrker ESMA's beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens. Forslaget er i øjeblikket genstand for forhandlinger med Parlamentet og Rådet.

Endelig arbejder Kommissionen i øjeblikket på at vedtage initiativet om EU's venture- og vækstkapitalfonde. Dette initiativ har til formål at forbedre driftsvilkårene for forvaltere af venture-

og vækstkapitalfonde i EU samt at øge deres konkurrenceevne med henblik på yderligere at støtte EU's økonomi og innovative virksomheder. Initiativet kan føre til et forenklet, mere forholdsmæssigt og omkostningseffektivt regelsæt, der kan hjælpe forvaltere af venture- og vækstkapitalfonde i EU med at drive virksomhed og opskalere og dermed øge den finansiering, der er til rådighed i EU. Afhængigt af resultatet af det igangværende politiske arbejde, konsekvensanalysen og andre faktorer kan reformen medføre tekniske ændringer af FAIF-direktivet, navnlig med hensyn til aktiviteten for forvaltere af alternative investeringsfonde under tærskelværdierne og små og mellemstore FAIF'er med tilladelse efter FAIF-direktivet samt tekniske forbedringer af forordningen om europæiske venturekapitalfonde.

Svar på anbefaling 1 b), punkt 129. Kommissionen accepterede delvist anbefaling 1 b) og har truffet flere relevante foranstaltninger for at følge op på Revisionsrettens anbefaling.

Som fremhævet i svaret på anbefaling 1 a) vedtog Kommissionen den 4. december 2025 SIU MISP-forslaget. Aktiviteterne vedrørende resultatmåling og overvågning går videre end det nødvendigvis begrænsede sæt indikatorer i GD FISMA's forvaltningsplan. Kommissionen offentliggør hvert år en liste over indikatorer til at følge udviklingen på kapitalmarkederne og overvåge fremskridtene hen imod kapitalmarkedsunionens mål. Listen omfatter bl.a. indikatorer for investeringsfonde. Desuden vil revisionerne af FAIF-direktivet og af reglerne om indberetning med henblik på tilsyn for investeringsinstitutter i henhold til direktiv (EU) 2024/927 fra 2027 forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af data om investeringsfonde og deres forvaltere og dermed gøre det lettere at overvåge disse markedsdeltageres resultater.

Desuden foretager ESMA løbende risikovurderinger og risikoovervågning af investeringsfondssektoren, og den offentliggør resultaterne i en række rapporter såsom rapporterne Trends, Risks and Vulnerabilities (TRV), Risk Dashboard og serien Market Reports. I den forbindelse er ESMA i færd med at udvikle TRV Structural Market Indicators, som indeholder strukturelle indikatorer for investeringsfonde for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, EU og opdelt efter medlemsstat, og som indeholder data fra registre, som ESMA fører. Efter at have gennemgået rammen finder Kommissionen derfor, at det nuværende sæt indikatorer og de nuværende offentliggørelseskanaler udgør en passende ramme.

Svar på anbefaling 3 a), punkt 134. Kommissionen accepterede delvist anbefaling 3 a) og vurderer, at den er gennemført for så vidt angår de aspekter, der blev accepteret. Den 24. maj 2023 offentliggjorde Kommissionen sit forslag til en strategi for detailinvesteringer med det formål at styrke detailinvestorerne og sikre, at de er tilstrækkeligt beskyttet og tilskyndes til at investere på kapitalmarkederne. Strategien dækker en bred vifte af emner, herunder håndtering af potentielle interessekonflikter hos finansielle formidlere som følge af incitamenter. Parlamentet og Rådet nåede til foreløbig politisk enighed den 18. december 2025.

Med aftalen indføres foranstaltninger for at øge detailinvestorernes tillid og forbedre den måde, hvorpå de interagerer med de finansielle markeder, navnlig ved at:

- styrke reglerne om produktdesign for at sikre, at produkter, der ikke giver værdi for pengene, ikke udbydes eller sælges til detailinvestorer
- bidrage til at afbøde potentielle interessekonflikter i forbindelse med distribution af investeringsprodukter ved at indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger og større gennemsigtighed i tilfælde, hvor incitamenter er tilladt, bl.a. ved hjælp af en incitamentstest
- gøre det lettere for detailinvestorer at få adgang til ikkekomplekse, bredt diversificerede og omkostningseffektive produkter
- give detailinvestorer klare og standardiserede oplysninger om investeringsprodukter og ajourføre oplysningsreglerne til den digitale tidsalder
- fremme anvendelsen af standardterminologi og en standardiseret præsentation af omkostninger for at gøre disse gennemsigtige og sammenlignelige og derved hjælpe investorer med at vurdere produkternes værdi

- sikre, at alle detailkunder modtager en årlig oversigt over deres porteføljes investeringsresultater
- beskytte detailinvestorer mod vildledende markedsføring ved at sikre, at virksomhederne har det fulde ansvar for markedsføringskommunikation, herunder kommunikation, der udbredes via sociale medier, kendte personer eller andre tredjeparter, som virksomhederne aflønner eller tilskynder
- mindske de administrative byrder og forbedre tilgængeligheden af produkter og tjenesteydelser for erfarne detailinvestorer ved at gøre kriterierne for at kunne blive professionel investor mere forholdsmæssige
- øge tilsynssamarbejdet mellem EU-myndigheder og nationale myndigheder for at muliggøre en korrekt og effektiv anvendelse af reglerne i hele EU og bekæmpe svig og uredelig praksis.

Efter Parlamentets og Rådets formelle vedtagelse af den foreløbige aftale forventes strategien for detailinvesteringer at styrke beskyttelsen af detailinvestorer og forbedre deres adgang til kapitalmarkederne.

Særberetning 06/2022: Intellektuelle ejendomsrettigheder i EU – Beskyttelsen er ikke fuldstændig vandtæt

Svar på anbefaling 1 b), punkt 96. Kommissionen har truffet flere foranstaltninger for at imødekomme Revisionsrettens anbefaling. Direktiv (EU) 2024/2823 af 23. oktober 2024 om retlig beskyttelse af design (omarbejdning) og forordning (EU) 2024/2822 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 om gebyrer til Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret trådte i kraft den 9. december 2024.

For så vidt angår EU-varemærkelovgivningen udvider både artikel 16, stk. 3, i det omarbejdede direktiv og den nye artikel 19, stk. 3, i EU-designforordning (EF) nr. 6/2002, som ændret ved forordning (EU) 2024/2822, nu omfanget af de rettigheder, der følger af registrerede design, med henblik på at bekæmpe forfalskede varer, der er i transit gennem EU, eller som befinder sig i en anden toldmæssig situation. Mens det omarbejdede direktiv stadig skal gennemføres af medlemsstaterne senest den 9. december 2027, har bestemmelsen i den nye artikel 19, stk. 3, i den ændrede EU-designforordning allerede fundet anvendelse siden den 1. maj 2025. Med hensyn til tærsklen for indgriben og definitionen af småforsendelser forelagde Kommissionen i september 2022 efter en grundig analyse et forslag om at revidere definitionen af småforsendelser (ved en delegeret retsakt som fastsat i forordning (EU) nr. 608/2013) for medlemsstaternes toldmyndigheder, rettighedshavere og repræsentanter med henblik på deres udtalelse. I lyset af de bekymringer og den tvivl, som både medlemsstaternes toldmyndigheder og rettighedshaverne gav udtryk for med hensyn til forhøjelsen af tærsklerne, besluttede Kommissionen at trække dette forslag tilbage. Nogle medlemsstater gik ind for en mere radikal ændring af proceduren for småforsendelser end blot en forhøjelse af mængdetærsklerne. Proceduren for småforsendelser indgår i den igangværende evaluering af forordning (EU) nr. 608/2013. Der er ikke fastsat tærskler for indgriben i den gældende forordning, men de indgår i ovennævnte evaluering.

Svar på anbefaling 2, punkt 97. Kommissionen har truffet flere foranstaltninger for at imødekomme Revisionsrettens anbefaling og mener, at gennemførelsen af denne anbefaling er i gang. Kommissionen iværksatte evalueringsprocessen på grundlag af artikel 210 i forordningen om Den Europæiske Unions varemærke (EUTMR) i 2022. En ekstern kontrahent udarbejdede en undersøgelse til støtte for evalueringen, som Kommissionen godkendte den 17. november 2024, mens beslutningen om at offentliggøre undersøgelsen endnu udestod. I undersøgelsen er der fokus på at evaluere de ændringer, der er indført ved EUTMR siden 2017, samt på den overordnede effektivitet og omkostningseffektivitet i proceduren for meddelelse af EU-varemærker. Det analysearbejde, der

ligger til grund for vurderingen af forvaltningsordningerne og de aspekter, der vedrører gebyrrammen, udføres også inden for denne proces. Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (SWD) om evalueringen af forordningen om Den Europæiske Unions varemærke, som krævet i artikel 210 i EUTMR, er i øjeblikket under udarbejdelse i Kommissionen , idet den understøttende undersøgelse danner grundlag for vurderingen. Desuden vil Kommissionen på grund af tilbagemeldingerne fra brugerne af varemærkesystemet og medlemsstaterne sandsynligvis overveje at medtage visse materielle bestemmelser i EUTMR i evalueringen. Dette sker ud fra forenklingshensyn, således at resultatet af evalueringen omfatter alle mulige aspekter med henblik på en eventuel revision af EUTMR.

Svar på anbefaling 5 a), punkt 101. Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført fuldt ud.

Kommissionen nedsatte sammen med ni frivillige medlemsstater en undergruppe under Toldekspertgruppen vedrørende toldkontrol og risikostyring med henblik på at udvikle fælles risikokriterier (CRC) for intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) og kontrollere, om de kunne gennemføres effektivt og virkningsfuldt. Undergruppen udarbejdede et udkast til retsakt (Kommissionens gennemførelsesafgørelse og de relevante bilag) og testede det i to pilotprojekter, hvor det ene anvendte historiske data og det andet realtidsdata, med kontrol baseret på de hits, der blev genereret af de risikoindikatorer, der var foreslået i udkastet til CRC. Resultaterne af disse to pilotprojekter, navnlig det med toldkontrol foretaget på importangivelser i realtid, var imidlertid skuffende og førte ikke til mange tilbageholdelser. Medlemsstaterne nævnte bl.a. som en grund, at gyldigheden af de risikoindikatorer, der var identificeret for IPR, ikke kunne bekræftes, hvilket betød, at disse risikoindikatorer ikke var modne nok til at blive indarbejdet i bindende CRC'er.

På grundlag af resultaterne af det hidtil udførte arbejde konkluderede undergruppen, at det på nuværende tidspunkt ville være for tidligt at gå videre med indførelsen af bindende CRC'er. Ikke desto mindre anerkendte medlemsstaterne behovet for at forbedre risikostyringen på europæisk plan. Det blev derfor foreslået at teste anvendelsen af konsoliderede lister over data knyttet til IPR-risiko ved at give medlemsstaterne mulighed for at indsamle og integrere disse lister i deres risikostyringssystem (f.eks. operatører med en negativ historik), uden at der skabes en forpligtelse for medlemsstaterne til at anvende listerne til kontrolformål. Disse lister bør integreres i det fælles risikostyringssystem (CRMS 2). Hver medlemsstat bidrager til at udfylde listen, mens Kommissionen er ansvarlig for at konsolidere bidragene i en fælles liste for alle medlemsstater. Denne løsning udgør en midlertidig foranstaltning, mens man afventer gennemførelsen af den forbedrede fælles risikostyringstilgang under den igangværende toldreformpakke, navnlig gennem EU's tolddatacenter.

Svar på anbefaling 5 c), punkt 101. Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført fuldt ud.

Gennem Toldekspertgruppen minder Kommissionen medlemsstaterne om, at de skal registrere deres data om IPR-tilbageholdelser i informationssystemet til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering (COPIS-databasen) inden for en bestemt frist, og den understreger samtidig kravene til kvaliteten af dataindberetningen.

Kommissionen indgik i slutningen af 2024 en kontrakt om en ekstern undersøgelse til støtte for evalueringen af forordning nr. 608/2013, som for nylig er blevet afsluttet. Undersøgelsen omhandler bl.a. spørgsmålet om tidspunktet for indberetning. Dette spørgsmål vil også blive behandlet som led i Kommissionens evaluering af gennemførelsen af forordning (EU) nr. 608/2013 for at vurdere, om en obligatorisk frist for indberetning vil forbedre kvaliteten og rettidigheden af indberetningen.

Særberetning 07/2022: SMV-internationaliseringsinstrumenter: et stort antal støtteforanstaltninger, men de er ikke fuldt ud sammenhængende eller samordnede

Svar på anbefaling 3 a), punkt 90. For de projekter under Startup Europe-initiativet, der forvaltes af Det Europæiske Innovationsråd, og som også har en direkte forbindelse til Connects digitalpolitik, er der udviklet indikatorer for:

- antallet af opstartsvirksomheder, der støttes af det økosystem, som projektet har etableret
- antallet af ledige stillinger, der er skabt af de opstartsvirksomheder, som støttes af Startup Europe-økosystemet
- aktiviteter, der etableres i projektets løbetid med henblik på videreførelse efter projektets afslutning.

Kommissionen samarbejder desuden med EIC om at støtte EIC's arbejde med overvågningen af Startup Europe-projekterne. Dette omfatter rapportering om projekterne, leverancer, opfølgning på centrale resultatindikatorer samt de foreløbige og endelige undersøgelser, som EIC tilrettelægger.

Svar på anbefaling 3 c), punkt 90. Horisont Europas evaluerings- og udvælgelseskriterier prioriterer projekter, der bedst opfylder tre relevante tildelingskriterier: topkvalitet, effekt og gennemførelsens kvalitet og effektivitet (jf. artikel 28, stk. 1, i Horisont Europa-forordningen). Disse tre tildelingskriterier sikrer, at projekterne bidrager til og har størst effekt på: i) at øge europæiske opstartsvirksomheders markedstilstedeværelse inden for strategiske digitale teknologier og deep tech-innovation, ii) at forbinde opstartsvirksomheder med lokale og europæiske økosystemer, fællesskaber og potentielle nye markeder og iii) at opskalere kapaciteten til at matche teknologiløsninger og deep tech-opstartsvirksomheder med investerings- og vækstmuligheder. Dette vil sikre, at de finansierede projekter samler de opstartsvirksomheder, der yder det største bidrag til vækst og beskæftigelse. I indkaldelser af forslag vedrørende Startup Europe-initiativet fremhæver Kommissionen vigtigheden af, at et projektforslag indeholder en beskrivelse af, hvordan det vil hjælpe opstartsvirksomheder med fuldt ud at udfolde og udvikle deres potentiale og konkurrenceevne.

Særberetning 08/2022: EFRU-støtte til SMV'ers konkurrenceevne – Svagheder i støttens udformning svækker finansieringens effektivitet

Svar på anbefaling 2 a), punkt 80. Kommissionen accepterede ikke anbefaling 2 a).

Kommissionen er enig i, at udvælgelseskriterierne bør være tilpas ambitiøse, men den er ikke enig i, at konkurrencebaserede indkaldelser altid er den rette standardløsning for støtte til små og mellemstore virksomheder. Retsgrundlaget giver forvaltningsmyndighederne frihed til at vælge den udvælgelsesprocedure, som de finder mest hensigtsmæssig med henblik på at maksimere EU-finansieringens bidrag i den enkelte situation, for det enkelte program eller i lyset af deres sædvanlige forvaltningspraksis. Forvaltningsmyndighederne kan vælge mellem konkurrencebaserede og ikke-konkurrencebaserede indkaldelser (jf. betragtning 60 i forordning (EU) 2021/1060) fra sag til sag under hensyntagen til fordele og ulemper ved hver metode.

Særberetning 09/2022: Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020 – Ikke så store som rapporteret

Svar på anbefaling 1, punkt 58. Kommissionen bestræber sig konsekvent på at måle bidragene fra den fælles landbrugspolitik på den mest pålidelige og videnskabsbaserede måde, der er mulig, samtidig med at der tages hensyn til, at metoden skal være enkel at gennemføre, og at unødige

administrative byrder bør undgås. I januar 2026 offentliggjorde Kommissionen en undersøgelse om budgetsporing af den fælles landbrugspolitiks bidrag til klimaændringer. Den nuværende sporingsmetode anslår et positivt bidrag til klimaindsatsen, der i store træk er i overensstemmelse med de vægtninger, der er fastsat i artikel 100 i forordning (EU) 2021/2115, navnlig for direkte betalinger og områder med naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger.

For den næste programmeringsperiode er de koefficientvægte på 40 % og 100 %, som det i øjeblikket er planlagt at anvende for interventionsområder vedrørende landbrug, de koefficienter, der bedst stemmer overens med de positive bidrag fra udgifterne til den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt ved hjælp af undersøgelsens nye metode. Undersøgelsens resultater understøtter i store træk den nye metode, der er skitseret i forslaget til præstationsforordning.

Svar på anbefaling 2 a), punkt 60. Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling.

Alle basisretsakter for EU-budgetprogrammer indeholder krav om overholdelse af en passende og skræddersyet udgave af princippet om ikke at gøre væsentlig skade, og ifølge den europæiske klimalov skal Kommissionen før vedtagelsen vurdere, om ethvert udkast til en foranstaltning eller ethvert lovgivningsforslag (herunder budgetforslag) er i overensstemmelse med EU's klimaneutralitetsmål for 2050 og EU's klimamål for 2030 og 2040. Kommissionen mener derfor ikke, at det vil være relevant at udvide metoden til sporing af klimaudgifter til også at omfatte negativ indvirkning, sådan som Revisionsretten har foreslået, også set i lyset af den ekstra byrde, som dette ville pålægge alle relevante aktører.

Svar på anbefaling 3, punkt 63. Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført fuldt ud.

Kommissionen har taget flere skridt til at rapportere om EU-budgettets indvirkning på klimamålene i de årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter for 2023 og 2024. De årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter indeholder for disse år rapporter om årlige energieffektivitetsbesparelser fra private og offentlige bygninger, undgåede CO_2-emissioner pr. år og installeret kapacitet for vedvarende energi, og de samler resultaterne fra forskellige EU-budgetprogrammer. Manglen på harmoniserede, sammenlignelige indikatorer mellem de forskellige budgetprogrammer forhindrer imidlertid Kommissionen i at udvide omfanget af denne overvågning af virkningerne.

I forslaget til præstationsforordning for den flerårige finansielle ramme for 2028-2034 fastlægges resultatrammen for overvågning af udgifter og resultater inden for alle EU-budgetprogrammer og -aktiviteter. Denne ramme omfatter en fælles liste over interventionsområder, koefficienter og indikatorer, der gør det muligt at overvåge udgifter og præstationer vedrørende både modvirkning af klimaændringer og tilpasning til klimaændringer. Med hensyn til modvirkning af klimaændringer er undgåede drivhusgasemissioner en nøgleindikator, som er medtaget i de relevante interventionsområder og som vil gøre det muligt at samle dette vigtige resultat i hele EU-budgettet.

Særberetning 10/2022: Leader og lokaludvikling styret af lokalsamfundet fremmer lokalt engagement, men yderligere fordele er stadig ikke tilstrækkeligt påvist

Svar på anbefaling 1 e), punkt 84. Kommissionen accepterede delvist anbefalingen, forudsat at den var gennemførlig med hensyn til dataindsamling, og at der fandtes en fælles definition af lovbestemte opgaver.

Kommissionen undersøgte sammen med sin kontrahent muligheden for at vurdere anvendelsen af Leader-midler til finansiering af lovbestemte opgaver, som udføres af EU-organer, nationale, regionale eller lokale organer, som led i den evalueringsstøtteundersøgelse om omkostninger og

fordele ved gennemførelsen af Leader, der blev offentliggjort den 9. november 2023. Undersøgelsen viste, at det ikke var muligt at analysere lovbestemte opgaver på grund af manglen på en fælles definition og forståelse af, hvad der falder ind under lovbestemte opgaver, samt fordi der ikke forelå data til en sådan analyse. Kommissionen mener derfor, at den har fulgt passende op på anbefalingen for så vidt angår den del, som den accepterede, idet den undersøgte gennemførligheden af at foretage en sådan analyse, inden den konkluderede, at det ikke var muligt.

Svar på anbefaling 2, punkt 84. Kommissionen har truffet flere foranstaltninger for at imødekomme Revisionsrettens anbefaling.

I den efterfølgende evaluering af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden for programmeringsperioden 2014-2020 (Kommissionens arbejdsdokument og resuméet) blev der fundet dokumentation for, at forvaltningsmyndighederne tilpassede foranstaltningerne til lokale forhold, og at støtten i vid udstrækning var relevant for at imødekomme støttemodtagernes fortsatte og nye behov gennem hele programmeringsperioden. Integrerede territoriale instrumenter såsom integrerede territoriale investeringer og lokaludvikling styret af lokalsamfundet viste sig at være generelt effektive med hensyn til at anvende en territorial tilgang til at målrette EFRU-midler og fremme flerniveaustyring og en integreret, tværsektoriel tilgang til udvikling af territoriale strategier.

Undersøgelsen af territoriale instrumenter, der bidrager til den efterfølgende evaluering af samhørighedspolitikkens programmer for 2014-2020 finansieret af EFRU, forventedes offentliggjort i 2025. Lokaludviklingen styret af lokalsamfundet byggede på Leader-tilgangen til udvikling af landdistrikterne, hvor lokale aktionsgrupper står for bottom-up-ledelse af lokaludviklingen. Mens anvendelsen af Leader, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, er obligatorisk for alle medlemsstater, er anvendelsen af andre fonde, herunder fonde under samhørighedspolitikken, frivillig. Langt størstedelen af aktionsgrupperne involveret i lokaludvikling styret af lokalsamfundet (574) var landdistriktsbaserede, og de havde alle allerede fungeret som Leader-aktionsgrupper i mindst én tidligere programmeringsperiode.

En af de vigtigste faktorer, der motiverede til anvendelse af lokaludvikling styret af lokalsamfundet, var tidligere positive erfaringer med Leader i 2007-2013, hvilket omfattede både effektive gennemførelsesstrukturer og erfarne teams, der ønskede at fortsætte deres arbejde. Sammenhængen blev fremmet for lokaludvikling styret af lokalsamfundet i landdistrikter, da aktionsgrupperne kunne trække på deres erfaring med at udforme strategiske rammer for Leader i tidligere programperioder (Inforegio – Evalueringer af programmeringsperioden 2014-2020).

Det fremgik af arbejdsdokumentet om den efterfølgende evaluering af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) for programmeringsperioden 2014-2020, at den EHFF-finansierede lokaludvikling styret af lokalsamfundet effektivt har inddraget lokale interessenter gennem lokale fiskeriaktionsgrupper, hvilket har fremmet inklusiv udvikling og opbygget lokal kapacitet. På trods af relativt beskedne budgetter støttede den over 14 000 projekter, skabte arbejdspladser, virksomheder og partnerskaber, og den fremmede samtidig bæredygtighed og innovation. Lokaludviklingen styret af lokalsamfundet har styrket fiskeriets rolle i de lokale økonomier og bidraget til at bringe EU's politikker tættere på kystsamfundene. Arbejdsdokumentet om evalueringen vil blive offentliggjort i 2. kvartal 2026, og den forventede afslutningsdato er derfor blevet revideret i overensstemmelse hermed.

Særberetning 11/2022: Beskyttelse af EU-budgettet – Bedre anvendelse af sortlistning er nødvendig

Svar på anbefaling 2 2), punkt 93. Kommissionen indledte i regi af Kommissionens bestyrelse et centralt tilsyn med den effektive drift af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES). Dette omfattede navnlig opfølgningen på rapporter og henstillinger fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) vedrørende tidlig opdagelse eller udelukkelse og opfølgningen på panelets henstillinger.

Kommissionen sørger også for centralt tilsyn i forbindelse med igangværende undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)[1], idet eventuelle fortrolighedskrav fuldt ud respekteres. Den rolle, som den ansvarlige anvisningsberettigede og EDES-panelet spiller med hensyn til at harmonisere reaktionen på udelukkelsessituationer, må ikke berøres.

Med hensyn til anvendelsen af tilgængelige datakilder til at identificere udelukkelsessager vil Kommissionen undersøge muligheden for at føre tilsyn med den ansvarlige anvisningsberettigedes arbejde, når oplysninger om potentielle udelukkelsessager registreres i de relevante databaser. For så vidt angår data i systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), stilles registreringerne til rådighed, når den ansvarlige anvisningsberettigede finder et match i systemet og anmoder om yderligere oplysninger.

Kommissionen bemærker også, at i modsætning til OLAF-rapporter eller EPPO-underretninger, som ofte anbefaler, at der pålægges en EDES-foranstaltning, anbefaler de øvrige nævnte datakilder (IMS, endelige revisionsresultater, konkurrenceafgørelser og underretninger fra gennemførelsespartnere) ikke i sig selv, at en sådan foranstaltning træffes, og de kræver derfor ikke i sig selv overvågning på centralt niveau. I overensstemmelse med EU-budgettets decentraliserede karakter skal den ansvarlige anvisningsberettigede kontrollere, om den relevante enhed udgør en risiko for EU-budgettet, og om denne risiko berettiger en EDES-foranstaltning. Kommissionen fører løbende tilsyn med gennemførelsen af EDES-panelets henstillinger.

Svar på anbefaling 2 3), punkt 93. Kommissionen accepterede delvist anbefaling 2 3) og mener, at den er blevet gennemført for så vidt angår de dele, der blev accepteret.

Kommissionen forlader sig ikke udelukkende på erklæringer på tro og love. Ud over kontrollen af sådanne erklæringer sørger Kommissionen for visse efterfølgende beskyttelsesforanstaltninger. Kommissionen kræver navnlig, at den ansvarlige anvisningsberettigede kontrollerer EDES-databasen i alle faser af procedurerne forud for underskrivelsen af kontrakten. Efterfølgende kontrol sikres også ved hjælp af blokeringsadvarsler i ABAC i forbindelse med udelukkede enheder, før betalingerne foretages. Systemet vil også advare de ansvarlige anvisningsberettigede, hvis der er registreret en tidlig opdagelse i EDES. De anvisningsberettigede kan således under gennemførelsen af kontrakten gøres opmærksomme på forhold vedrørende EU-modparter, som de har et igangværende kontraktforhold med.

Kommissionen vil imidlertid undersøge muligheden for at oprette en kvikskranke for medlemsstaternes myndigheder med det formål at trække på relevante tilgængelige data fra EDES og Arachne samt data knyttet til SUMMA (den applikation, der erstatter ABAC som centralt finansielt informationssystem), for at sikre maksimal beskyttelse af EU-budgettet gennem sammenkobling, gensidig dataudveksling og AI-baserede værktøjer og teknikker. I denne forbindelse har Kommissionen udviklet en webtjeneste, der skal hjælpe eksterne organisationers systemer, såsom gennemførelsespartneres og medlemsstaters systemer, med at få adgang til EDES-databasen. Dette viser, at der er ved at blive udviklet sammenkoblinger med andre systemer, og at de gradvist vil blive

[1] Henvisningen til "igangværende OLAF-undersøgelser" bør forstås som en henvisning til forebyggende administrative foranstaltninger til beskyttelse af Unionens finansielle interesser som beskrevet i artikel 7, stk. 6, i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (OLAF-forordningen).

udvidet til flere værktøjer og platforme. Endvidere planlægger Kommissionen den fremtidige sammenkobling med Arachne+, hvilket yderligere vil forbedre systemets kapacitet.

Svar på anbefaling 2 4), punkt 93. Kommissionen fortsætter med at ajourføre sine centrale retningslinjer om EDES og har udarbejdet ad hoc-retningslinjer om specifikke situationer (dvs. anvendelsen af OLAF-rapporten og indvirkningen af afgørelser om udelukkelse på igangværende retlige forpligtelser) for at maksimere effektiviteten af EDES-procedurerne, og den vil udarbejde yderligere vejledning om anvendelsen af EDES.

Svar på anbefaling 2 5), punkt 93. Kommissionen vil fortsat fremme kendskabet til EDES, herunder i andre EU-institutioner og -organer, hos medlemsstaternes myndigheder og hos gennemførelsespartnere. Kommissionen bestræber sig på at øge kendskabet til EDES gennem forskellige tiltag, herunder tilrettelæggelse af en endagsworkshop for alle Kommissionens tjenestegrene, kommunikation med andre institutioners kontorer, organer og agenturer, artikler på Kommissionens intranet og ad hoc-uddannelse for forskellige målgrupper. I god tid vil medlemsstaternes myndigheder få uddannelse i anvendelsen af systemet på delt forvaltning af fonde og programmer, der finansieres fra januar 2028. For så vidt angår samarbejdet med gennemførelsespartnere ønsker Kommissionen at fremhæve, at de eksisterende ordninger allerede giver et højt niveau af beskyttelse af EU-budgettet uden at medføre obligatorisk anvendelse af EDES. I henhold til artikel 157 i finansforordningen skal gennemførelsespartnere sikre et tilsvarende beskyttelsesniveau.

Kommissionen mener derfor, at denne anbefaling er blevet gennemført.

Svar på anbefaling 3, punkt 95. Kommissionen mener, at denne anbefaling er blevet gennemført, og den forlader sig ikke udelukkende på partnernes administrative autonomi.

Selv om indirekte forvaltning bygger på tillid til gennemførelsespartnernes systemer, regler og procedurer, overdrages midlerne først til disse partnere, efter at en ex ante-vurdering har bekræftet, at deres systemer kan opdage og håndtere udelukkelsessituationer (jf. artikel 138 i finansforordningen) samt uregelmæssigheder og svig. Hvis systemerne kun delvist overholder kravene, anvender Kommissionen målrettede tilsynsforanstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere indeholder modellen for bidragsaftalen bestemmelser, der kan håndhæves, om udelukkelse fra adgang til finansiering (artikel 20 i de almindelige betingelser for bidragsaftalen) og generelle rapporteringsforpligtelser. Disse forpligtelser omfatter, at Kommissionen straks underrettes om tilfælde af konstateret svig og uregelmæssigheder og opfølgningen herpå samt om alle oplysninger om formodede tilfælde af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser (artikel 2.6 i de almindelige betingelser for bidragsaftalen). Disse oplysninger kan anvendes af Kommissionen til EDES. Desuden forbeholder Kommissionen sig i henhold til artikel 11 og 12 i de almindelige betingelser for bidragsaftalen retten til at suspendere betalingsfristen i henhold til bidragsaftalen eller bringe bidragsaftalen til ophør, hvis der sker tilsidesættelse af væsentlige forpligtelser (såsom forpligtelserne i artikel 2 og 20), hvorved ansvarlighed og overvågning sikres. Rammen bygger derfor på to centrale elementer: for det første tillid til forhåndsvurderede systemer, der er evalueret ved søjlevurderingen, og for det andet strenge kontraktlige forpligtelser og håndhævelsesmekanismer. For humanitære bistandsaktioner svarer henvisningerne til specifikke artikler i bidragsaftalen til de tilsvarende bestemmelser i bidragsaftalen om humanitær bistand.

Svar på anbefaling 5 3), punkt 97. Kommissionen vil fortsætte med at udvikle det integrerede IT-system til datamining- og risikovurderingsværktøjet (Arachne), som den har stillet til rådighed for de medlemsstatsmyndigheder, der gennemfører EU-budgettet. Denne videreudvikling vil omfatte nye egenskaber og funktioner, såsom et ex ante-modul, udviklinger vedrørende den fælles landbrugspolitik og nye risikoindikatorer, så der tages hensyn til data om reelt ejerskab.

Kommissionen vil også søge at forbedre systemets brugervenlighed og, i det omfang medlemsstaterne stiller nationale data til rådighed, dets interoperabilitet med andre kilder til EU-data og nationale data, der er relevante for gennemførelsen af EU-budgettet. Forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) skaber et retsgrundlag og indfører omfattende foranstaltninger for et moderniseret datamining- og risikovurderingsværktøj ("Arachne+") med henblik på bedre at beskytte Unionens finansielle interesser fra 2028 (baseret på erfaringerne med det allerede eksisterende "Arachne"-værktøj). Det nye værktøj vil finde anvendelse på alle former for forvaltning og være baseret på moderne IT-arkitektur, idet det navnlig drager fordel af interoperabilitet og kunstig intelligens (AI). Selv om anvendelsen af det fremtidige værktøj i øjeblikket er frivillig, vil EU-institutionerne og -organerne, medlemsstaterne og de enheder, der gennemfører EU-budgettet, være forpligtet til at indlæse relevante data i værktøjet fra og med 2028. I en fælles erklæring af 7. december 2023 forpligtede Kommissionen, Rådet og Parlamentet sig til at undersøge og gendrøfte den obligatoriske anvendelse af værktøjet for de flerårige finansielle rammer efter 2027 på grundlag af Kommissionens vurdering af værktøjets parathed inden udgangen af 2027.

Svar på anbefaling 5 4), punkt 97. Kommissionen er ansvarlig for at stille EU-afgørelser om udelukkelse til rådighed i EDES-databasen og bestræber sig på at fremme anvendelsen af værktøjet mest muligt. Kommissionen fortsætter med at fremme anvendelsen af det integrerede IT-system Arachne+ til datamining og risikovurdering ved hjælp af særlige kurser og deltagelse i konferencer via Kommissionens arbejdsgruppe og medlemsstaternes ekspertgruppe. Kommissionens ekspertgruppe blev nedsat ved Kommissionens afgørelse C(2024) 7889 af 20. november 2024 for at etablere et tæt og løbende samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med fokus på de fire hovedkriterier i vurderingen af parathed, dvs. risikoindikatorer, interoperabilitet, databeskyttelse og AI. Gruppen består af repræsentanter for medlemsstaterne inden for finans, revision, datastyring eller IT-udvikling. Repræsentanter for Revisionsretten deltager som observatører.

Svar på anbefaling 5 5), punkt 97. I forbindelse med omarbejdningen af finansforordningen fremsatte Kommissionen et forslag i overensstemmelse med denne specifikke delanbefaling. For så vidt angår EU-data kan delanbefalingen derfor anses for at være gennemført fra den dato, hvor den omarbejdede finansforordning trådte i kraft (30. september 2024).

Særberetning 12/2022: Holdbarhed inden for udvikling af landdistrikterne – De fleste projekter forbliver i drift i den krævede periode, men der er mulighed for at opnå mere varige resultater

Svar på anbefaling 3 a), punkt 70. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført.

Den 14. december 2023 afholdt Kommissionen workshoppen om investeringers holdbarhed | EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik for medlemsstater, støttemodtagere og evaluatorer. Workshoppen havde bl.a. til formål at identificere relevante tilgange til og informationskilder om vurdering af den fortsatte drift af EU-finansierede projekter.

Rapporterne med højdepunkter er tilgængelige på det særlige websted: Highlights report – Durability of Investments Workshop. Kommissionen forelagde resultatet af workshoppen, herunder medlemsstaternes eksempler på bedste praksis, på mødet i ekspertgruppen om gennemførelsen af forordningen om de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik den 28. juni 2024. Som opfølgning på ekspertgruppens møde fremsendte Kommissionen den 4. december 2024 til medlemsstaterne en note med en sammenfatning af resultatet af workshoppen i EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik om investeringers holdbarhed, der blev afholdt den 14. december 2023, og af medlemsstaternes skriftlige bidrag til spørgsmålene til drøftelse.

Svar på anbefaling 3 b), punkt 70. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført.

På grundlag af resultaterne af workshoppen i EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik om investeringers holdbarhed, der fandt sted den 14. december 2023 (Highlights report – Durability of Investments Workshop | EU CAP Network), identificerede Kommissionen udfordringer og risikofaktorer med hensyn til investeringers holdbarhed, og den delte workshopresultatet med medlemsstaterne på mødet i ekspertgruppen om gennemførelsen af forordningen om de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik den 28. juni 2024. Som opfølgning på ekspertgruppens møde fremsendte Kommissionen den 4. december 2024 til medlemsstaterne en note med en sammenfatning af resultatet af workshoppen i EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik om investeringers holdbarhed, der blev afholdt den 14. december 2023, herunder risikofaktorer, og af medlemsstaternes skriftlige bidrag til spørgsmålene til drøftelse.

Særberetning 13/2022: Fri bevægelighed i EU under covid-19-pandemien – Begrænsede undersøgelser af kontrollen ved de indre grænser og ukoordinerede foranstaltninger i medlemsstaterne

Svar på anbefaling 1 e), punkt 80. Kommissionen accepterede ikke anbefaling 1 e).

Kommissionen har taget skridt til at forbedre den gældende lovgivning, nærmere bestemt ved at foreslå omfattende ændringer af Schengengrænsekodeksen, som trådte i kraft i juli 2024. Den reviderede Schengengrænsekodeks indeholder bl.a. en tærskel for medlemsstaternes påvisning af proportionaliteten og nødvendigheden af kontrol ved de indre grænser, som øges, jo længere kontrollen varer, samt skabeloner for underretningerne og ex post-rapporten, hvilket allerede har forbedret kvaliteten heraf. De nødvendige gennemførelsesretsakter, der fastsætter et ensartet format for underretningerne og ex post-rapporten, er blevet vedtaget.

Anbefaling 1 e) blev ikke accepteret, da det i anbefalingen anbefales, at Kommissionen indleder håndhævelsesforanstaltninger. Dette griber ind i Kommissionens skønsbeføjelse for så vidt angår dens håndhævelsespolitik og spørgsmålet om, hvorvidt og hvornår der skal indledes traktatbrudsprocedurer eller indbringes en sag for Domstolen. Dette forklares også nærmere i meddelelsen "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse".

Særberetning 14/2022: Kommissionens reaktion på svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik – Det er på tide at grave dybere

Svar på anbefaling 2 c), punkt 112. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført.

Kommissionen indhentede oplysninger fra 25 medlemsstater om de nye teknologier, herunder kunstig intelligens (AI), og om anvendelsen af dem i foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Dette blev gjort via et spørgeskema, der indgik i en undersøgelse udført af en ekstern kontrahent med henblik på at tilpasse den horisontale vurdering af risikoen for svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik. Den anonymiserede analyse af svarene fremhævede den udbredte anvendelse af Arachne, markidentifikationssystemet og arealovervågningssystemet som centrale værktøjer til bekæmpelse af svig. Svarene nævnte også AI-baseret software, der anvendes til genkendelse og analyse af geotaggede fotos, og et AI-softwarepilotprojekt, der anvendes til at vurdere tidlig screening af ansøgninger.

Sammenfatningen af medlemsstaternes svar blev fremlagt på betalingsorganernes 18. konference i Bruxelles den 7. oktober 2025. Præsentationen gav mulighed for drøftelser og fremmede udvekslingen af bedste praksis om anvendelsen af AI-værktøjer til forebyggelse af svig.

I forbindelse med aktion 12 i Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig hjælper EU-programmet for bekæmpelse af svig, der forvaltes af OLAF, medlemsstaternes myndigheder med at udvikle og forbedre AI-baserede eller AI-relaterede værktøjer. I indkaldelsen af forslag vedrørende teknisk bistand for 2024 blev der f.eks. tildelt flere tilskud til medlemsstaternes myndigheder til køb af software til udvikling af efterretninger og dataanalysesystemer baseret på AI. Desuden har OLAF samarbejdet med medlemsstaterne om et teknisk initiativ, der omfatter både de forebyggende og de efterforskningsmæssige aspekter af bekæmpelsen af svig, med det strategiske mål at skabe en "digital værktøjskasse til bekæmpelse af svig". Initiativet havde fokus på tre hovedarbejdsområder:

- anvendelse af AI til efterforskningsformål
- analytiske metoder til datadrevet, proaktiv afsløring af svig
- sammenkobling af forskellige datakilder.

I maj 2025 udarbejdede deltagerne fra medlemsstaterne og aktørerne inden for bekæmpelse af svig i Kommissionen ved afslutningen af en tredages workshop tre mandater med leverancer (løsninger såsom AI-værktøjer og prompter, der skal indgå i værktøjskassen). I juni 2026 samles medlemsstaterne og EU's aktører inden for bekæmpelse af svig i anledning af den anden workshop om digitale værktøjer til bekæmpelse af svig for at gennemgå fremskridtene med gennemførelsen af de mandater, der blev vedtaget i maj 2025, og drøfte nye projekter.

Særberetning 15/2022: Horisont 2020-foranstaltningerne til udvidelse af deltagerkredsen var godt udformet, men opnåelsen af bæredygtige forandringer vil hovedsagelig afhænge af de nationale myndigheders indsats

Svar på anbefaling 3, punkt 94. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført. Meddelelsen om synergier mellem EFRU-programmerne og Horisont Europa blev vedtaget af Kommissionen og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 4. november 2022 (EUR-Lex – 52022XC1104(02) – DA – EUR-Lex).

Svar på anbefaling 4 c), punkt 96. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført.

Alle projektstøttemodtagere har pligt til at rapportere om deres opnåede resultater og projektresultater, og disse oplysninger skal derefter være let og åbent tilgængelige på Kommissionens offentligt tilgængelige platform for Fællesskabets Informationstjeneste for Forskning og Udvikling (CORDIS). Desuden blev der under Horisont Europa-arbejdsprogrammet for 2023-2024 iværksat en særlig ny indkaldelse, navnlig rettet mod foranstaltninger til udvidelse af deltagerkredsen, støttefaciliteten for formidling og udnyttelse (HORIZON-WIDERA-2023-ACCESS-05) (s. 37)). Indkaldelsen blev afsluttet den 28. september 2023. Det udvalgte vinderforslag blandt ni støtteberettigede forslag vil hjælpe modtagere af støtte til udvidelsesforanstaltninger med at formidle deres resultater bredere. En anden aktivitet, som er under forberedelse i samarbejde med Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, vil udvikle en mere diversificeret, dybere og målrettet tilgang til succeshistorierne. Igangværende projekter vil blive analyseret specifikt med henblik på at udvælge bestemte succeshistorier, som derefter vil blive formidlet på forskellige, mindre sædvanlige måder (dvs. udtalelser fra interessenter, præsentationer ikke kun fra projektstøttemodtagere, men også fra samfundet eller forvaltningen) for at demonstrere deres resultater og samfundsmæssige virkning over for brede målgrupper.

Svar på anbefaling 5 a), punkt 99. Kommissionen mener, at der er taget hånd om anbefaling 5 a) om at forbedre overvågningen af foranstaltningerne til udvidelse af deltagerkredsen.

For Teaming – den centrale foranstaltning, der støtter kapacitetsopbygning med supplerende finansiering fra andre kilder – anmodes koordinatorerne om at dokumentere fremskridt på grundlag af en række centrale resultatindikatorer (KPI'er), der er sammenfattet i Det Europæiske

Forvaltningsorgan for Forsknings gennemførelsesrapport om Teaming. For de øvrige instrumenter til udvidelse af deltagerkredsen fastsættes KPI'er på tilskudsaftaleniveau for at tage hensyn til de forskellige foranstaltningers karakteristika.

Svar på anbefaling 5 b), punkt 99. Kommissionen og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning følger op på statistiske oplysninger (f.eks. hvor mange udvidelsesprojekter der har nydt godt af andre udvidelsesforanstaltninger), fortsætter med årlige spørgeundersøgelser (som også omfatter afsluttede projekter) og offentliggør succeshistorier, der fremhæver afsluttede projekter. Desuden indføres der med delen om udvidelse af deltagerkredsen (WIDERA) i Horisont Europa-arbejdsprogrammet for 2026-2027 en ny indkaldelse – Teaming for Synergies – som en synergiaktion for eksisterende Teaming-ekspertisecentre, der er finansieret under tidligere Teaming-indkaldelser. Endelig deltager koordinatorerne for alle afsluttede og igangværende Teaming-projekter, for så vidt angår Teaming, i Teaming Club for at udveksle bedste praksis og erfaringer.

Særberetning 19/2022: EU's indkøb af covid-19-vaccine – Tilstrækkelige doser sikret efter indledende udfordringer, men processens resultater blev ikke vurderet tilstrækkeligt

Svar på anbefaling 2 a), punkt 81. Beredskabsrammeforordningen, der blev vedtaget i 2022, fastlægger den retlige ramme for indkøb af medicinske modforanstaltninger på europæisk plan i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation. Den revision af forordningen, der er fastsat i artikel 16 i beredskabsrammeforordningen, har endnu ikke fundet sted, da forordningen indtil videre ikke er blevet aktiveret. Kommissionen har dog med tiden vurderet risiciene i forbindelse med indkøbsmodellen og er i færd med at udarbejde et særskilt dokument, der sammenfatter de skridt, der er taget med henblik på risikovurderingen af indkøbsmodellen. Kommissionen færdiggjorde dette dokument den 27. maj 2026 og anser derfor anbefalingen for gennemført.

Svar på anbefaling 2 b), punkt 81. Den forventede afslutningsdato for denne anbefaling er blevet ændret til den 31. december 2026, da stresstestningen af retningslinjerne for kriseindkøb kræver, at disse retningslinjer først udarbejdes og godkendes, hvilket i øjeblikket er planlagt til udgangen af første halvår 2026.

Kommissionen vil først kunne forberede stresstesten effektivt, når de endelige retningslinjer foreligger. Det bør også bemærkes, at det i overensstemmelse med retningslinjerne og de kontraktlige forpligtelser typisk tager mindst seks måneder at udforme, planlægge og gennemføre sådanne øvelser. På nuværende tidspunkt har Kommissionen udført alt det nødvendige indledende arbejde for at sikre, at stresstesten tilrettelægges rettidigt. Øvelsen er blevet medtaget i Kommissionens øvelsesplanlægning. Der er indgået en kontrakt for at sikre den nødvendige eksterne støtte til udviklingen og logistikken i forbindelse med øvelsen.

Særberetning 20/2022: EU's foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt fiskeri – Kontrolsystemerne er på plads, men svækkes på grund af medlemsstaternes uensartede kontroller og sanktioner

Svar på anbefaling 1 b), punkt 98. Ændringerne af Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, der blev vedtaget den 22. november 2023, omfattede obligatorisk anvendelse af risikokriterier fastsat på EU-plan.

Kommissionen fortsætter i samarbejde med medlemsstaterne og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur sit arbejde med at identificere automatiserede risikoadvarsler og IT-udvikling vedrørende disse advarsler samt med at automatisere visse kontroller i forbindelse med CATCH (IT-systemet for fangstattester). De reviderede risikokriterier blev indarbejdet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1522 og blev dermed obligatoriske for medlemsstaterne.

Kommissionen arbejder i øjeblikket på at udvikle nye retningslinjer for kontroller og verifikationer, der skal deles med medlemsstaterne i 2026.

Med hensyn til medlemsstaternes toårige rapporter om gennemførelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 (artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008) har Kommissionen analyseret, hvordan risikokriterierne blev anvendt af næsten alle de 27 medlemsstater i 2018-2021, og den har fremsat anbefalinger til medlemsstaterne (gennem opfølgningsbreve). Analysen for 2022-2023 er i øjeblikket i gang og vil blive afsluttet i 2026. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1522 ændrer også artikel 32 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009, som indeholder bestemmelser om rapporteringsforpligtelser og evaluering, der bl.a. omfatter risici, der er identificeret ved anvendelse af Unionens kriterier, og resultaterne af de verifikationsaktiviteter, der er gennemført for at håndtere disse risici. Dette skal rapporteres hvert andet år i medlemsstaternes toårige rapporter. Derfor vil medlemsstaternes egenrapportering i de toårige rapporter, der skal indsendes i 2028 (og som dækker perioden 2026-2027), give Kommissionen mulighed for at overvåge, om kontrollerne og verifikationerne har været rettet mod de reviderede risikokriterier. Der kan dog om nødvendigt foretages målrettede kontroller i CATCH før 2028 af anvendelsen af verifikation i forbindelse med advarsler baseret på risikoindikatorer.

Svar på anbefaling 1 c), punkt 98. Kommissionen accepterede delvist anbefaling 1 c).

Med hensyn til medlemsstaternes toårige rapporter om gennemførelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 (artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008) har Kommissionen analyseret, hvordan kontrollerne og verifikationerne blev anvendt af næsten alle de 27 medlemsstater i 2018-2021, og den har sendt opfølgningsbreve. Analysen for 2022-2023 er i øjeblikket i gang og vil blive afsluttet i 2026. Der blev i 2025 indledt en traktatbrudsprocedure mod én medlemsstat for manglende gennemførelse af obligatoriske verifikationer af sendinger af fiskevarer fra tredjelande. Kommissionen analyserer i øjeblikket de supplerende oplysninger fra den pågældende medlemsstat og vil træffe beslutning om de næste skridt.

Særberetning 21/2022: Kommissionens vurdering af nationale genopretnings- og resiliensplaner – Generelt hensigtsmæssig, men der er fortsat gennemførelsesrisici

Svar på anbefaling 1 a), punkt 113. Efter at have accepteret anbefalingen om at forbedre vurderingsprocedurerne for nationale genopretnings- og resiliensplaner har Kommissionen ajourført sin vejledning til medlemsstaterne og sin interne dokumentation. Det sikrer, at der anvendes et ensartet sæt vurderingskriterier for planerne og revisionerne af dem. Kommissionen anerkender, at vurderingen i betragtning af forskellene mellem planerne med hensyn til indhold, størrelse og særlige kendetegn nødvendigvis har en stærk kvalitativ dimension, afhængigt af den specifikke kontekst og tidsplan for hver revision, og at den ikke kan standardiseres fuldt ud. Ensartethed og en forsvarlig proces sikres gennem interne retningslinjer for processen og for overvejelserne vedrørende hvert vurderingskriterium, tværgående retlige og politiske gennemgange samt en grundig høringsproces internt i Kommissionen.

Kommissionen minder også om, at det er Rådet, der træffer den endelige afgørelse om vedtagelsen af en revideret plan. Kommissionen mener derfor, at den har gennemført anbefalingen efter hensigten og sikret en standardiseret og retfærdig proces i videst muligt omfang.

Svar på anbefaling 1 b), punkt 113. Kommissionen fører grundige fortegnelser over sine vurderinger af de nationale planer og har løbende forbedret sin interne registrering, vejledning og uddannelse i de seneste år. For at sikre, at processen er gennemsigtig, offentliggør Kommissionen sin analyse i arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene og i betragtningerne til sine forslag til Rådets

gennemførelsesafgørelser om godkendelse af vurderingen af genopretnings- og resiliensplanerne, når den fremsætter et sådant forslag.

Kommissionen minder om, at de 27 genopretnings- og resiliensplaner alle er unikke, og at hver revision er meget specifik og spænder fra mindre tekniske rettelser til større indholdsmæssige ændringer. Som følge heraf er der nødvendigvis en vis variation i registreringen og den præcise proces. Kommissionen fastholder ikke desto mindre, at dens proces er struktureret, grundig og veldokumenteret, og mener, at den hidtil altid har kunnet påvise begrundelsen for sine vurderinger. Kommissionen mener derfor, at den behørigt har gennemført anbefalingen i det omfang, det var muligt.

Svar på anbefaling 3 b), punkt 116. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens bekræftelse af, at medlemsstaterne i deres årlige statusrapporter redegør for bidraget fra foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, og at Kommissionen også medtager sådanne oplysninger i de landerapporter, der offentliggøres som led i det europæiske semester. Kommissionen minder om, at det europæiske semester ikke er et værktøj til overvågning eller gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten, men derimod et uafhængigt politikinstrument med et præcist retligt formål. Navnlig er landerapporterne under det europæiske semester tilpasset med henblik på at tilvejebringe en analyse af hver medlemsstats særlige økonomiske forhold og af, hvordan der er fulgt op på de landespecifikke henstillinger. Kommissionen har arbejdet på at tilpasse de to processer til hinanden ved hjælp af standardiseret rapportering og tilpasninger af tidsplanerne for rapportering, og den sikrer, at dokumenter hidrørende fra det europæiske semester også henviser til bidraget fra foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten i det omfang, det er relevant og muligt. Kommissionen minder ikke desto mindre om, at de specifikke mål for semestret og dermed de landespecifikke henstillinger – ikke foranstaltningerne under genopretnings- og resiliensfaciliteten – udgør referencepunktet for den rapportering, der finder sted som led i det europæiske semester. Det detaljeringsniveau, der anvendes, når der henvises til foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten, afhænger således af de bredere politiske og investeringsmæssige sammenhænge i de respektive medlemsstater.

Svar på anbefaling 5 b), punkt 119. Kommissionen minder om, at det er medlemsstaterne, der forelægger de nationale genopretnings- og resiliensplaner, og Rådet, der godkender dem, og den glæder sig samtidig over Revisionsrettens anerkendelse af Kommissionens bestræbelser på at forbedre og præcisere milepæle og mål.

Kommissionen bekræfter, at den systematisk gennemgår klarheden og formuleringen af de milepæle og mål, der er under revision, men bemærker, at dette afhænger af, om en specifik milepæl eller et specifikt mål er blevet revideret. Kommissionen bemærker desuden, at 26 medlemsstater foretog en grundig revision af deres genopretnings- og resiliensplaner i perioden fra slutningen af 2025 til begyndelsen af 2026 for at sikre rettidig gennemførelse af milepæle og mål i 2026, som er det sidste år for gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. I denne forbindelse har Kommissionen anvendt en endnu mere stringent tilgang, hvor den har gennemgået alle milepæle og mål, der endnu ikke er vurderet, og den har samarbejdet med medlemsstaterne om yderligere at øge klarheden i formuleringen og ensartetheden i de forskellige genopretnings- og resiliensplaner, i det omfang det er muligt og relevant i betragtning af mangfoldigheden af nationale genopretnings- og resiliensplaner, specifikke reformer og investeringer samt nationale administrative traditioner og praksisser.

Særberetning 22/2022: EU-støtte til kulregioner – Begrænset fokus på socioøkonomisk og energimæssig omstilling

Svar på anbefaling 2, punkt 63. Kommissionen finder, at denne anbefaling er gennemført.

Forordning (EU) 2024/1787 om reduktion af metanemissioner i energisektoren (EU's metanforordning) blev offentliggjort den 15. juli 2024 og trådte i kraft den 4. august 2024. Afsnit III i kapitel 4 omfatter metanemissioner fra lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer.

Med hensyn til rapportering og måling pålægger artikel 25 medlemsstaterne senest den 5. august 2025 at oprette og offentliggøre en fortegnelse over alle lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer på deres område eller under deres jurisdiktion, hvor driften ophørte efter den 3. august 1954. Det kræves også, at mineoperatører eller medlemsstaterne fra den 5. maj 2026 indgiver årlige rapporter, der omfatter metanemissioner på kildeniveau fra det foregående kalenderår for alle lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, som er medtaget i fortegnelsen. De kompetente myndigheder skal gøre disse rapporter tilgængelige for offentligheden og Kommissionen.

Med hensyn til afbødning pålægges medlemsstaterne i henhold til artikel 26 at udarbejde og gennemføre en mitigeringsplan for at håndtere metanemissioner fra lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvor driften ophørte efter den 3. august 1954. Mitigeringsplanen skal forelægges de kompetente myndigheder senest den 5. februar 2027. Artikel 26 indeholder også bestemmelser om forbud mod afblæsning og afbrænding fra 2030, idet der tillades undtagelser i tilfælde, hvor udnyttelse eller mitigering af metan ikke er teknisk mulig eller indebærer en risiko for miljøet eller menneskers sikkerhed eller sundhed. I sådanne tilfælde har de ansvarlige parter pligt til at underrette de kompetente myndigheder om nødvendigheden af afblæsning eller afbrænding og fremlægge dokumentation herfor. Artikel 26 indeholder også bestemmelser om alternativ anvendelse af lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvilket omfatter en særlig tilladelsesprocedure, der kræver, at metanemissioner overvåges og undgås.

Med hensyn til indsamling og udveksling af god praksis har Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 3, pligt til at oprette et netværk af kompetente myndigheder med de nødvendige ordninger for udveksling af oplysninger, navnlig om overvågning, regulering og overholdelse samt bedste praksis, for at fremme samarbejdet og muliggøre høringer.

Kommissionen har nedsat en særlig ekspertgruppe. Der blev afholdt fem plenarmøder og flere arbejdsgruppemøder med medlemsstaterne og de kompetente myndigheder fra april 2025 til april 2026. God praksis – herunder praksis vedrørende måling og håndtering af metanemissioner fra lukkede eller forladte kulminer – vil blive indsamlet, udvekslet og omsat i praksis gennem ekspertgruppens arbejde. Kommissionen forelagde særberetning 22/2022 fra Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten) med fokus på "anbefaling 2" og Kommissionens tilhørende svar, som begge er relevante for metanforordningen og ekspertgruppens arbejde. Kommissionen beskrev også den opfølgende gennemgangsproces og fremlagde Kommissionens svar (25. juni 2025) og Revisionsrettens foreløbige resultater. Ekspertgruppen tilsluttede sig derefter Kommissionens forslag om at sætte et punkt på dagsordenen for et kommende møde i netværket af kompetente myndigheder om udveksling af god praksis vedrørende måling og håndtering af metanemissioner fra lukkede eller forladte kulminer. Datoen for et sådant møde vil blive fastsat i overensstemmelse med kravene i artikel 26 i EU's metanforordning.

Særberetning 23/2022: Synergier mellem Horisont 2020 og de europæiske struktur- og investeringsfonde – Det fulde potentiale er endnu ikke udnyttet

Svar på anbefaling 2 b), punkt 83. Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud. Gennemførelsen støttes af praksisfællesskabet for kvalitetsstemplet Seal of Excellence, som samler nationale og regionale myndigheder og finansieringsorganer med henblik på at udveksle erfaringer, modtage vejledning fra Kommissionens tjenestegrene og styrke peerlæring. Det fungerer gennem møder ledet af Kommissionen, et websted og en platform til afklaring af gældende regler og udveksling af god praksis. Mødedagsordenerne omfatter også bredere politiske emner vedrørende synergier.

Der skete to store fremskridt i udvekslingen af data om Seal of Excellence-projekter i 2023-2024. Det første var et Seal of Excellence-dashboard for autoriserede eksterne brugere under Det Europæiske Innovationsråd (EIC), som blev lanceret i december 2023. Et andet dashboardmodul, der blev lanceret den 25. november 2024, gør det muligt for brugerne at tilbagemelde oplysninger om national/regional finansiel støtte, der er ydet til EIC's Seal of Excellence-projekter, hvilket gør det muligt at overvåge medlemsstaternes gennemførelse. Anvendelsen skal øges for at muliggøre meningsfuld overvågning. Der er i øjeblikket 100 registrerede brugere fra 22 lande.

Horisont Europa-dashboardet blev forbedret med samlede data for andre Seal of Excellence-lignende typer (f.eks. MSCA-PF[2], ERC-PoC[3]), der kan søges pr. medlemsstat og region, for at hjælpe finansieringsorganer med at udforme støtteordninger. En undergruppe under forummet for det europæiske forskningsrum (EFR), "Access to Excellence" (EFR-aktion 16), som blev støttet af en undersøgelse og en ekspertrapport, der blev offentliggjort i begyndelsen af 2025, fremmede synergier mellem FoI- og samhørighedsmyndigheder og mellem Horisont Europa og EFRU. CORTEX[4] omfatter nu 37 eGrants-programmer, hvilket gør det muligt at identificere tematiske synergier gennem tekstudvinding inden for alle emner. Kommissionen anvendte også Horizon Results Booster til at analysere synergiaktioner, som ansøgerne havde indberettet, og den udarbejdede en rapport og datasæt.

Svar på anbefaling 3 c), punkt 89. Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud og rettidigt.

For at forbedre efterfølgende synergier har Kommissionen udviklet en række forskellige supplerende initiativer.

For det første har Kommissionen udvidet anvendelsesområdet for Horisont-resultatplatformen (EU's Funding & Tenders-portal/SEDIA: Single Electronic Data Interchange Area), så den omfatter centrale resultater, der kan udnyttes, og som stammer fra FoI-rammeprogramprojekter fra ikke blot RP7, men også Horisont 2020 og det nuværende Horisont Europa (herunder EIT's videns- og innovationsfællesskaber), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond, Kul- og Stålforskningsfonden og fra for ganske nylig også Innovationsfonden. Disse "profiler" for udnyttelige resultater indeholder omfattende oplysninger om det underliggende resultat og behovene hos dem, der ejer det. Der kan søges i dem efter region (NUTS2-kode) på Horisont-resultatplatformen. EFRU-tilskudsmodtagere kan derfor hurtigt identificere projektresultater i deres region og kontakte bidragyderne til resultaterne direkte for at undersøge samarbejdsmuligheder.

---

[2] https://marie-sklodowska-curie-actions.ec.europa.eu/actions/postdoctoral-fellowships.

[3] https://erc.europa.eu/apply-grant/proof-concept.

[4] CORTEX-tekstudvindingsværktøjet er en intern dataanalyseplatform, der er udviklet af Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC). Det er udformet til at støtte politikudformning og anvender natursprogsbehandling til at udtrække data fra EU-tilskud og forskningsforslag for at hjælpe analytikere med at følge politikkernes virkninger.

For det andet blev der iværksat en indkaldelse vedrørende en støttefacilitet for formidling og udnyttelse (HORIZON-WIDERA-2023-ACCESS-05-01) under udvidelsesdelen (2023-2024 WIDERA) af Horisont Europa-arbejdsprogrammet 2023-2024 med et vejledende budget på 5 mio. EUR. Indkaldelsen blev afsluttet den 28. september 2023 og er i øjeblikket under evaluering. Hovedmålene med denne formidlings- og udnyttelsesstøttefacilitet er at sikre:

- styrkede formidlings- og udnyttelseskapaciteter, også gennem en bedre forståelse af Kommissionens strategi for formidling og udnyttelse og de muligheder, den kan tilbyde tilskudsmodtagere, der har behov for aktioner vedrørende udvidelse af deltagerkredsen
- støtte til tilskudsmodtagere i at formidle og udnytte resultater gennem en markedsorienteret tilgang
- forbedrede færdigheder og øget viden inden for formidling og udnyttelse, videnoverførsel og forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, så forskere og ledelsespersonale hos tilskudsmodtagere, der udøver aktioner vedrørende udvidelse af deltagerkredsen, kan opfylde deres forpligtelser i henhold til Horisont Europa-tilskudsaftalen, også efter at deres projekt er afsluttet.

Denne aktion bør hjælpe tilskudsmodtagere med bedre at forstå, hvordan de kan opfylde forpligtelser vedrørende formidling og udnyttelse under Horisont Europa og Horisont 2020 og søge muligheder i andre EU-finansieringsprogrammer, navnlig under samhørighedspolitikken (f.eks. EFRU og ESF+) samt genopretnings- og resiliensfaciliteten (RRF). Aktionen bør desuden ikke blot øge tilskudsmodtagernes kendskab til værktøjer til udvikling af deres aktiviteter vedrørende formidling og udnyttelse (herunder de værktøjer, som Kommissionen tilbyder til støtte hertil, f.eks. Horisont-resultatplatformen og Horizon Results Booster), men også hjælpe tilskudsmodtagere med effektivt at gøre brug af sociale medier og innovative kommunikationskanaler, intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) (f.eks. IP Helpdesk, IP Scan, IP Voucher, Health Research Board osv.) og åbne data.

Særberetning 24/2022: Virksomhedsrettede e-forvaltningstiltag – Kommissionens tiltag blev gennemført, men e-tjenesternes tilgængelighed varierer stadig i de forskellige EU-lande

Svar på anbefaling 2, punkt 97. Forordningen om et interoperabelt Europa trådte i kraft den 11. april 2024 og lagde grundlaget for gnidningsløse grænseoverskridende digitale offentlige tjenester. Lovgivningen har også til formål at forbedre koordineringen af eksperimenter og innovation i den offentlige sektor og tilskynder til deling og videreanvendelse af interoperabilitetsløsninger.

Digitaliseringen af offentlige tjenester behandles i rapporterne om status over det digitale årti for 2023 og 2024, hvor der er anvendt forskellige datakilder, herunder e-Government-benchmarket, som overvågede digitaliseringen af offentlige tjenester i Europa i 2023. I 2024-rapporten anbefales det "at fremme udbredelsen af digitale teknologier i hele samfundet og i alle regioner, navnlig ved at udvikle samarbejde mellem europæiske aktører på lokalt plan". Med henblik herpå har arbejdet i de europæiske digitale innovationsknudepunkter (EDIH'er) været af afgørende betydning. Den særlige EDIH AI4PA-arbejdsgruppe har til dato afholdt over 12 webinarer og to fysiske møder for at udveksle bedste praksis om anvendelsen af kunstig intelligens i den offentlige sektor. Kommissionen har også støttet GovTech4All-inkubatoren, som samler 29 organisationer fra 20 lande om at skabe innovation og forbedre digitale offentlige tjenester gennem pilotprojekter. Desuden modtog Kommissionen i december 2024 den officielle ansøgning om at oprette konsortiet for en europæisk digital infrastruktur for "innovative og omfattende netforbundne tjenester til transformation i den offentlige forvaltning" (EDIC), som skal udvikle, fremme og udrulle løsninger inden for digital forvaltning. Dette EDIC ledes af Grækenland, mens Kroatien, Ungarn og Polen oprindeligt deltog. Det vil inddrage yderligere medlemsstater gennem en koordinerings- og støtteaktion af 12 måneders varighed, og

det vil modtage yderligere støtte som en MCP i DIGITAL-arbejdsprogrammet for 2025-2027 (IOP-budgetpost, 6 mio. EUR).

Endelig har Kommissionen aktivt fremmet eksempler og løsninger vedrørende digital forvaltning gennem sine forskellige webinarer og det årlige flagskibsarrangement SEMIC samt gennem observatorier og tilknyttede fællesskaber såsom Open Source Observatory og Public Sector Tech Watch.

Portalen for et interoperabelt Europa er blevet lanceret. Portalen er vært for akademiet for et interoperabelt Europa, som allerede udbyder 33 gratis e-læringskurser for at forbedre offentligt ansattes viden om digital forvaltning. Portalen indeholder også interoperabilitetsløsninger og vil i fremtiden udvide dette katalog yderligere. Kommissionen arbejder i øjeblikket på at oprette fællesskabet for et interoperabelt Europa. Webinarerne og møderne i EDIH-arbejdsgruppen (AI4PA) har indeholdt oplysninger om EU-lovgivningen og løsninger inden for digital forvaltning, og de har fremmet relevante uddannelsesaktiviteter.

Særberetning 25/2022: Kontrol af bruttonationalindkomsten til finansiering af EU-budgettet. Risiciene ved udarbejdelse af data er generelt godt dækket, men foranstaltningerne kan prioriteres bedre

Svar på anbefaling 1 a), punkt 106. For kontrolcyklussen 2025-2029 for bruttonationalindkomst (BNI) har Eurostat identificeret følgende tværgående spørgsmål, der skal verificeres gennem sammenligninger mellem landene i alle medlemsstater:

- beskæftigelsesmetoden – sammenligninger mellem beskæftigelsesdata ifølge demografiske kilder og de beskæftigelsesdata, der ligger til grund for skøn over bruttonationalproduktet (BNP) og BNI
- afstemningen af BNP i tilgangs- og anvendelsestabellerne
- ikkeopkrævet merværdiafgift (moms) og teoretiske momsberegninger.

Eurostat betragter som udgangspunkt disse tværgående spørgsmål som forbundet med høj risiko i alle lande. Eurostat har vurderet, om arbejdet bør prioriteres. På grund af kompleksiteten og betydningen af alle tre områder, der er udpeget til sammenligninger mellem landene, mener Eurostat ikke, at et af disse spørgsmål bør prioriteres (med hensyn til den planlagte rækkefølge af kontroller) frem for de to andre. Det betyder, at de tre sammenligninger mellem landene skal gennemføres parallelt (som konkluderet i dokumentet "Oversigt over kontrolmodellen for BNI med henblik på egne indtægter"). De tværgående spørgsmål, der er udpeget for BNI-kontrolcyklussen 2025-2029 (samt konklusionerne om prioriteringen af dem), indgår i følgende rammedokumenter for denne cyklus:

- oversigten over kontrolmodellen for BNI med henblik på egne indtægter
- risikovurderingsmodellen for kontrol af BNI med henblik på egne indtægter.

Disse dokumenter blev forelagt for og godkendt af BNI-ekspertgruppen i april 2025. Det bør bemærkes, at Eurostat gennemførte 16 sammenligninger i landene i cyklussen 2016-2019 og to sammenligninger i cyklussen 2020-2024.

Svar på anbefaling 2 b), punkt 107. Eurostat har fortsat givet passende forklaringer på de perioder, der er omfattet af forbeholdene, hvor det er relevant. Forbehold, der følger af BNI-kontrolcyklussen 2020-2024, finder generelt anvendelse på årene fra 2018 og fremefter. I de få tilfælde, hvor forbeholdene gælder for en kortere periode, forklares dette af de omstændigheder, der er beskrevet i bilaget om de respektive forbehold, som er vedlagt brevet om fremsættelse af forbeholdene. Eurostat vil fortsat anvende denne tilgang i cyklussen 2025-2029.

Særberetning 26/2022: Europæiske statistikker – Kvaliteten kan forbedres yderligere

Svar på anbefaling 1, punkt 92. Kommissionen finder, at anbefalingen er blevet delvist gennemført i overensstemmelse med Kommissionens svar på særberetningen.
I sit svar accepterede Kommissionen at undersøge ESAC's aktiviteter og arbejdsmetoder i samarbejde med Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg (ESAC) med henblik på at gøre ESAC mere inklusivt. Efter at have gjort dette drøftede Kommissionen med ESAC, hvordan det kunne gøres mere inklusivt for bedre at opfylde brugernes behov. Som følge heraf består den tilgang, der er vedtaget i fællesskab med ESAC, i at arrangere regelmæssige workshopper, der samler medlemmerne af det europæiske statistiske system (ESS), ESAC, nationale brugerråd og andre interessenter. Denne tilgang, som blev indledt i november 2023, støttes af ESAC og styrker brugerinddragelsen.

Kommissionen accepterede derimod ikke den del af anbefalingen, hvori det anføres, at repræsentationen af alle brugere i ESAC ikke er tilstrækkelig afbalanceret eller effektiv, og Kommissionen finder, at den nuværende udvælgelsesprocedure for ESAC's medlemmer er hensigtsmæssig. ESAC's sammensætning og proceduren for udnævnelse af ESAC's medlemmer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 234/2008/EF. For det første udnævnes 11 af de 24 medlemmer i henhold til afgørelsens artikel 4, stk. 1, litra b), direkte af de institutioner og organer, som de tilhører, jf. listen i denne artikel, herunder Europa-Parlamentet, og de repræsenterer disse institutioner og organer. Dette sikrer allerede en bred repræsentation af brugerne. For det andet bestræber Kommissionen sig i overensstemmelse med proceduren i artikel 4, stk. 1, litra a), på at udvælge 12 højt kvalificerede personer, der på grundlag af deres kvalifikationer er i stand til under drøftelserne i ESAC og ved udarbejdelsen af ESAC's udtalelser at forstå, sammenfatte og formidle de statistiske informationsbehov hos forskellige kategorier af brugere, respondenter og andre interessenter (herunder forskersamfundet, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet). I betragtning af, at disse kategorier af interessenter er mindre strukturerede end f.eks. de institutioner og organer, der er opført i artikel 4, stk. 1, litra b), kan de 12 medlemmer kun formidle disse statistiske informationsbehov i deres personlige egenskab og ikke på grundlag af nogen form for mandat.

Svar på anbefaling 4 a), punkt 100. Kommissionen accepterede ikke anbefaling 4 a), fordi Eurostats praksis med adgang forud for offentliggørelsen er i overensstemmelse med adfærdskodeksen og videreføres.

Svar på anbefaling 5, punkt 103. Kommissionen accepterede ikke anbefaling 5.

I henhold til afgørelse nr. 235/2008/EF om nedsættelse af Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan (ESGAB) har ESGAB til formål at give et uafhængigt overblik over det europæiske statistiske system for så vidt angår gennemførelsen af adfærdskodeksen for europæiske statistikker. Peerevalueringerne anvender en gennemsigtig metode til at vurdere Eurostats og det europæiske statistiske systems overholdelse af adfærdskodeksen. Kommissionen er af den opfattelse, at ESGAB har omfattende beføjelser til at handle og give udtryk for sine synspunkter om peerevalueringer.

DEN EUROPÆISKE VÆRDIPAPIR- OG MARKEDSTILSYNSMYNDIGHEDS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025, KAPITEL 12: "OPFØLGNING PÅ ANBEFALINGERNE I VORES SÆRBERETNINGER FRA 2022"

Svar på beretning SR 04/2022: "Investeringsfonde: EU's foranstaltninger har endnu ikke skabt et ægte indre marked til gavn for investorerne"

Svar på anbefaling 2, litra c):

ESMA glæder sig over anerkendelsen af sin betydelige indsats for at omlægge sine nøgleresultatindikatorer, så de fokuserer på de resultater, der er opnået med hensyn til afbødning af risici i hele EU, og for at kortlægge tilsynspraksis og resultater vedrørende nogle af sine vigtigste konvergensværktøjer, hvilket hjælper ESMA med at danne sig et indgående billede af effektiviteten og konsekvensen i de kompetente nationale myndigheders tilsynsaktiviteter på centrale områder vedrørende investeringsfonde.

Denne indsats er i tråd med ESMA's tilsagn om at følge op på Revisionsrettens anbefalinger ved hjælp af en risikobaseret tilgang for at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne under hensyntagen til ESMA's organisatoriske mandater og lovgivningsmæssige og operationelle ansvarsområde samt til, hvad der realistisk kan opnås inden for disse rammer.

Ved at prioritere konvergensaktiviteter og opfølgning på de tilsynsrisici, der potentielt har størst indvirkning på investorbeskyttelsen, ordnede markeder og den finansielle stabilitet - frem for eventuelle elementer med potentielle forskelle - sigter ESMA mod at fremme et effektivt tilsyn med resultater af gennemgående høj kvalitet (som kan opnås ved hjælp af forskellige tilgange, der er tilpasset den enkelte myndigheds forhold).

På grundlag af de systemer, der hidtil er udviklet, vil ESMA fortsat søge nye metoder til yderligere at overvåge divergerende praksis og afhjælpende foranstaltninger på tværs af en bredere vifte af emner og værktøjer. I den forbindelse glæder ESMA sig over, at Europa-Kommissionens lovgivningsforslag inden for rammerne af opsparings- og

investeringsunionen forventes at fremme strukturelle ændringer af rammerne for konvergens på investeringsfondsområdet og af de tilknyttede værktøjer, som ESMA råder over, hvilket vil gøre det muligt at opnå et bedre og mere velfunderet indblik i de kompetente nationale myndigheders konkrete tilsynspraksis og afgørelser og bedre at kortlægge, overvåge og mindske faktiske forskelle ved hjælp af en risikobaseret tilgang, f.eks. gennem et skærpet tilsyn med de største grænseoverskridende selskaber.

Svar på anbefaling 3, litra c):

Mandatet til at udvikle værktøjet til sammenligning af omkostninger ligger hos lovgiverne.

Svar på anbefaling 4:

ESMA glæder sig over anerkendelsen af de målbare fremskridt, myndigheden har gjort med hensyn til at opbygge en sammenhængende stresstestruktur i hele investeringsfondssektoren, samt af indsatsen i forbindelse med andre aktiviteter vedrørende finansiel stabilitet såsom gearingslofter i henhold til artikel 25 i FAIF-direktivet og gearing i UCITS'er.

Som anerkendt af Revisionsretten indgår den videre udvikling af en ramme for stresstest af hele systemet i Kommissionens høring om en makroprudentiel ramme for finansielle institutioner, der ikke er banker. I mellemtiden bidrager ESMA til ESRB's arbejde med stresstest af hele systemet. ESMA arbejder også på at løse problemerne med datafragmentering gennem arbejdet med integreret rapportering i forbindelse med revisionen af FAIF-direktivet og UCITS-direktivet. Arbejdet skrider frem i overensstemmelse med de tidsplaner, som Europa-Kommissionen har fastsat.

Årsberetning om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025

Indhold

	Side
Årsberetning om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025	**563**
Europa-Kommissionens svar	**601**

Indhold

	Punkt
Indledning	01-06
Kort beskrivelse	02-06
Den finansielle gennemførelse af 9., 10. og 11. EUF	07-09
Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om 9., 10. og 11. EUF - den uafhængige revisors beretning	I.-40
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	10-14
Revisionens omfang og revisionsmetoden	10-14
Regnskabernes rigtighed	15-17
Transaktionernes formelle rigtighed	18-40
Indtægter	18
Udgifter	19-33
Gennemgang af GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2025	34-35
2025-undersøgelsen af restfejlfrekvensen	36-40
Vurdering af projektresultater under vores revisionsbesøg	41-42
Konklusion og anbefalinger	43-46
Konklusion	43-44
Anbefalinger	45-46
Bilag	
Bilag I - EUF-betalinger til de største modtagerlande: Afrika, Stillehavsområdet og Caribien	
Bilag II - Opfølgning på anbefalinger	

Indledning

01 Denne årsberetning præsenterer vores revisionsresultater vedrørende 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF). ***Figur 1*** giver et overblik over aktiviteterne og udgifterne på dette område i 2025. Vores revisionspopulation for 2025 (1 832 millioner euro) beløb sig til over det dobbelte af de betalinger, der var foretaget i løbet af året (893 millioner euro), hvilket primært skyldtes, at afregninger af forfinansiering udgjorde en stor del af populationen.

Figur 1 - De europæiske udviklingsfonde: finansiel oversigt for 2025

EUF-betalinger og revisionspopulation

(millioner euro)

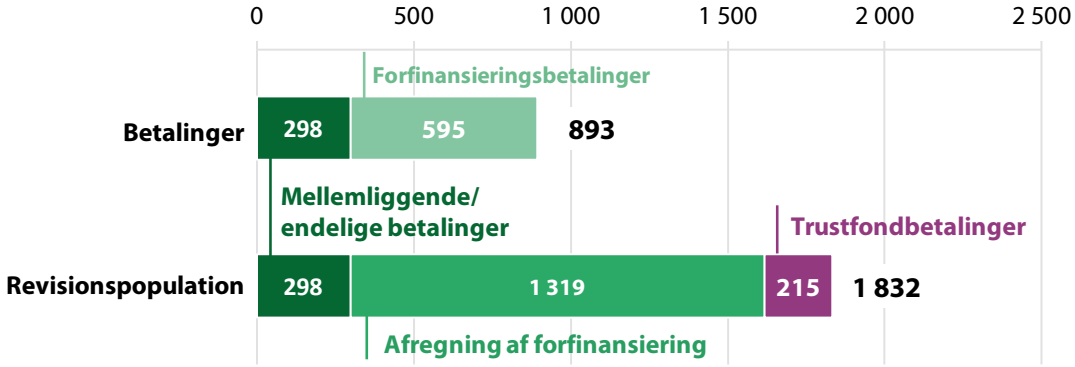

Kilde: Revisionsretten, baseret på 9., 10. og 11. EUF's årsregnskab for 2025.

Kort beskrivelse

02 Den første EUF blev oprettet i 1959, og EUF'erne var indtil udgangen af 2020 Den Europæiske Unions vigtigste instrumenter til finansiering af udviklingssamarbejde med landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS-landene) og de *oversøiske lande og territorier* (OLT'erne). EUF'ernes hovedmål er at mindske og på sigt udrydde fattigdommen, da dette er fastsat som hovedmålet for EU's udviklingssamarbejde i artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

03 Under FFR for 2021-2027 er udviklingssamarbejdet med ACS-landene integreret i instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde - et globalt Europa, som indgår i EU's almindelige budget, og samarbejdet med OLT'erne er integreret i OLT-associeringsafgørelsen, som også omfatter Grønland. 9., 10. og 11. EUF er dog ikke blevet integreret i EU's almindelige budget, så de vil fortsat blive gennemført særskilt og være underlagt særskilt rapportering indtil deres *afslutning*. Derfor er vores revision af og rapportering om dem også særskilt.

04 EUF'erne gennemføres under udfordrende geopolitiske og organisatoriske forhold. Deres aktiviteter foregår i forskelligartede regioner med varierende retlige og institutionelle rammer, så gennemførelsen må tilpasses forskellige lovgivningsmæssige og operationelle betingelser. EUF'erne er særlige på følgende punkter:

a) De finansieres direkte af bidrag fra medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige. Disse bidrag er baseret på kvoter eller "fordelingsnøgler".

b) De forvaltes af Kommissionen - uden for EU's almindelige budget - og af Den Europæiske Investeringsbank.

c) På grund af EUF'ernes mellemstatslige karakter spiller Europa-Parlamentet en mindre rolle i forbindelse med deres funktion end i forbindelse med de instrumenter til udviklingssamarbejde, der finansieres af EU's almindelige budget. Ikke desto mindre er Europa-Parlamentet *decharge*myndighed, undtagen vedrørende investeringsfaciliteten, som forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank.

d) Princippet om *etårighed* gælder ikke EUF'erne. EUF-aftaler er normalt indgået for en *forpligtelses*periode på 5-7 år, og betalinger kan foretages over en meget længere periode, da de interne aftaler om oprettelse af EUF'erne[1] forbliver i kraft, så længe det er nødvendigt for, at alle transaktioner kan fuldføres.

[1] Artikel 14, stk. 3, i den interne aftale om oprettelse af 11. EUF, artikel 13, stk. 3, i den interne aftale om oprettelse af 10. EUF og artikel 35, stk. 3, i den interne aftale om oprettelse af 9. EUF.

05 EUF'erne forvaltes næsten udelukkende af Kommissionens Generaldirektorat for Internationale Partnerskaber (GD INTPA). En lille del (1 %) af EUF-betalingerne i 2025 blev forvaltet af Generaldirektoratet for Mellemøsten, Nordafrika og Golfen (GD MENA).

06 Denne beretning omhandler udgifter vedrørende støtte ydet i 76 lande (de største modtagerlande er angivet i ***bilag I***) ved anvendelse af en bred vifte af metoder, f.eks. kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser, *tilskud*, *programoverslag*, *delegationsaftaler/bidragsaftaler* indgået med *søjlevurderede* enheder (såsom internationale organisationer og statslige agenturer i EU-medlemsstaterne) og *budgetstøtte*.

Den finansielle gennemførelse af 9., 10. og 11. EUF

07 Budgettet for 9. EUF (2000-2007) var på 13,8 milliarder euro og budgettet for 10. EUF (2008-2013) på 22,7 milliarder euro. Budgettet for 11. EUF er på 30,5 milliarder euro, hvoraf 29,1 milliard euro er tildelt ACS-landene, 0,4 milliarder euro er tildelt OLT'erne, og 1 milliard euro er afsat til administrative omkostninger.

08 EUF-midlerne (bidragene fra EU-medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige) og EUF-betalingerne er faldet siden henholdsvis 2019 og 2020, og der er ikke indgået nye forpligtelser siden 2023. Der forventes et fortsat fald i betalingerne til så lidt som 0,5 milliarder euro i 2027 (jf. ***figur 2***).

Figur 2 - Udviklingen i EUF's forpligtelser, betalinger og midler (bidrag), med prognoser for 2026 og 2027

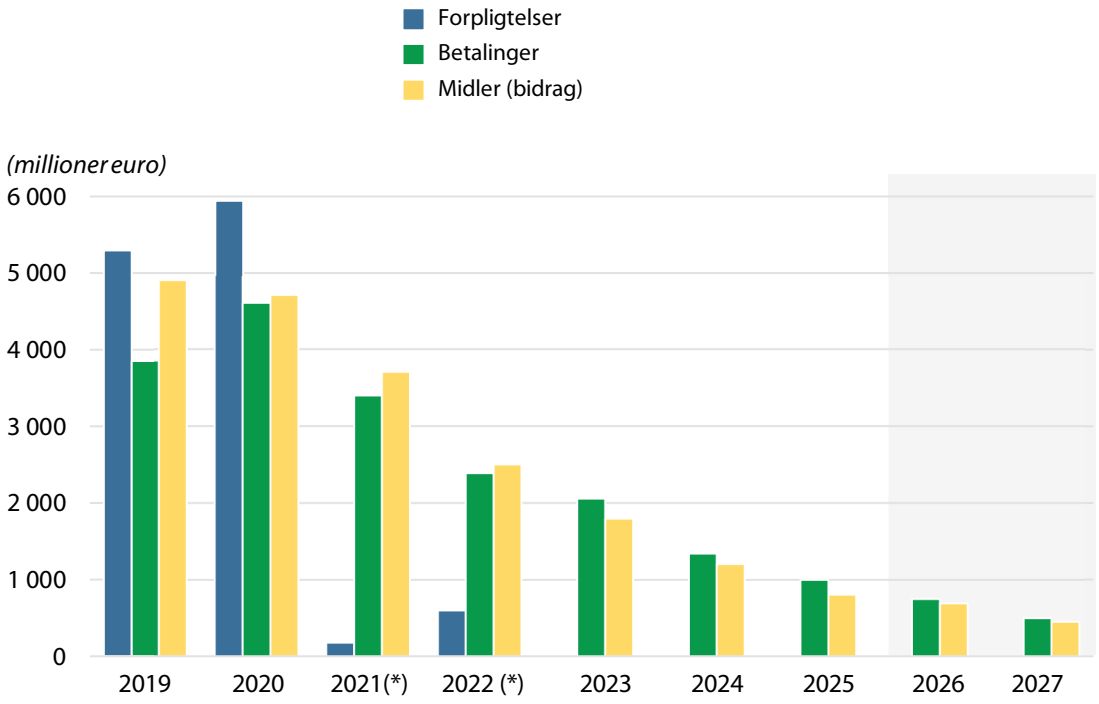

(*) Efter udløbsklausulens frist 31.12.2020 er der ikke indgået nye forpligtelser under 11. EUF. Dog blev der i 2021 og 2022 indgået ekstraordinære forpligtelser vedrørende:
1) tilbageførsler under AVS-investeringsfaciliteten fra transaktioner under 9., 10. og 11. EUF
2) genanvendelse af reserven under 10. og 11. EUF i henhold til Rådets afgørelse (EU) 2022/1223.

Kilde: Revisionsretten, baseret på årsberetningerne for 2020-2024, Rådets afgørelse (EU) 2022/1223 og COM(2025) 563 final.

09 ***Figur 3*** viser anvendelsen af EUF-midler både i 2025 og kumuleret for 9., 10. og 11. EUF.

Figur 3 - Anvendelsen af EUF-midler pr. 31. december 2025

(millioner euro)

	Situationen ved udgangen af 2024		*Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2025 (nettoforpligtelser efter frigørelser/nettobetalinger efter inddrivelser)*				*Situationen ved udgangen af 2025*				
	Samlet beløb (afrundet)	Udnyttelsesgrad (% af midlerne)	*9. EUF[3]*	*10. EUF*	*11. EUF*	*Samlet beløb (afrundet)*	*9. EUF*	*10. EUF*	*11. EUF*	*Samlet beløb (afrundet)*	*Udnyttelsesgrad (% af midlerne)*
A - MIDLER[1,2]	**65 943**		*0*	*–95*	*75*	*–20*	*15 238*	*20 959*	*29 726*	*65 923*	
B - UDNYTTELSE											
1. Samlede forpligtelser (finansieringsafgørelser)	*65 053*	**98,7 %**	*-1*	*–69*	*–285*	*–354*	*15 237*	*20 937*	*28 525*	*64 699*	**98,1 %**
2. Specifikke forpligtelser (individuelle kontrakter)	*64 646*	**98,0 %**	*0*	*–62*	*–160*	*–223*	*15 237*	*20 902*	*28 284*	*64 423*	**97,7 %**
3. Betalinger	*60 834*	**92,3 %**	*0*	*65*	*828*	*893*	*15 221*	*20 705*	*25 800*	*61 726*	**93,6 %**
C - Uindfriede forpligtelser (B1 – B3)	**4 219**	**6,4 %**					*16*	*231*	*2 724*	*2 972*	**4,5 %**
D - Disponibelt beløb (A – B1)[3]	**890**	**1,3 %**					*1*	*22*	*1 201*	*1 224*	**1,9 %**

1 Omfatter de oprindelige tildelinger til 9., 10. og 11. EUF, medfinansiering, renter, diverse midler og overførsler fra tidligere EUF'er.
2 Negative beløb vedrører frigørelser.
3 I det disponible beløb indgår "reserven, der ikke kan trækkes på" (anvendelse kræver enstemmig afgørelse fra Rådet).

Kilde: Revisionsretten, baseret på 9., 10. og 11. EUF's årsregnskab for 2025 og yderligere oplysninger fra Kommissionen. Tallene dækker ikke den del af EUF'erne, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank.

Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om 9., 10. og 11. EUF - den uafhængige revisors beretning

Erklæring

I. Vi har:

a) revideret årsregnskabet for 9., 10. og 11. EUF, som blev godkendt den 22. juni 2026, og som omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver, bemærkningerne til regnskabet og beretningen om den finansielle gennemførelse i det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, og

b) undersøgt lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, hvor Kommissionen har ansvaret for den økonomiske forvaltning[2].

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

II. Det er vores opfattelse, at 9., 10. og 11. EUF's årsregnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt giver et retvisende billede af deres finansielle stilling pr. 31. december 2025 samt af resultaterne af deres transaktioner, af deres pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med EUF-finansforordningen og med regnskabsreglerne, der er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

[2] I overensstemmelse med artikel 43, 48-50 og 58 i finansforordningen for 11. EUF dækker denne revisionserklæring ikke den del af EUF-midlerne, som EIB forvalter.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

Indtægter

Erklæring om indtægternes lovlighed og formelle rigtighed

III. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Udgifter

Afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

IV. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i afsnittet "Grundlag for en afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed", er det vores opfattelse, at de udgifter, der er godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, er væsentlig fejlbehæftede.

Grundlag for erklæringen

V. Vi har udført vores revision i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision (ISA'erne) og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer (ISSAI'erne). Vores ansvar i henhold til disse standarder og regler er beskrevet nærmere i denne beretnings afsnit om "Revisors ansvar". Vi har også opfyldt uafhængighedskravene og vores etiske forpligtelser i henhold til International Ethics Standards Board for Accountants' etiske kodeks for revisorer. Vi mener, at det indhentede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores revisionserklæring.

Grundlag for en afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

VI. Den samlede anslåede fejlforekomst i de udgifter, der er godkendt i 9., 10. og 11. EUF's regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, er 10,5 %. Virkningerne af de fejl, vi konstaterede, er derfor både væsentlige og gennemgribende i regnskabsårets godkendte udgifter.

Centrale forhold ved revisionen

VII. Centrale forhold ved revisionen er de forhold, der efter vores faglige vurdering havde mest betydning for vores revision af regnskabet for den aktuelle periode. Disse forhold blev behandlet som led i revisionen af regnskabet som helhed og ved udformningen af vores erklæring derom, men vi afgiver ikke nogen særskilt erklæring om disse forhold.

Skyldige omkostninger

VIII. Vi vurderede de skyldige omkostninger, som er opført i regnskabet, og som i høj grad er beregnet ud fra skøn. Ifølge Kommissionens overslag havde støttemodtagerne ved udgangen af 2025 afholdt støtteberettigede udgifter på i alt 3 195 millioner euro, som de endnu ikke havde anmeldt (ved udgangen af 2024: 3 885 millioner euro).

IX. Vi gennemgik beregningen af overslaget og reviderede en stikprøve på 20 individuelle forfinansieringsbetalinger og 19 registrerede fakturaer, der endnu ikke var kontrolleret, for at vurdere risikoen for, at periodiseringsbeløbet ikke er retvisende. På grundlag af det udførte arbejde konkluderer vi, at beløbet for skyldige omkostninger i det endelige regnskab er passende.

Andre forhold

Ændret metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud

X. Vi anvender fra og med dette år en ændret metode til at kvantificere indvirkningen af fejl vedrørende offentlige udbud. Den ændrede metode er den samme, som Kommissionen anvender på politikområder med delt forvaltning under det almindelige budget. Vi angiver den anslåede effekt af denne metodeændring i årsberetningens punkt 33.

Ledelsens ansvar (Kommissionen)

XI. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og 11. EUF's finansforordning er ledelsen ansvarlig for at udarbejde og aflægge et årsregnskab for EUF'erne på grundlag af de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ledelsen har det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EUF-regnskabet.

XII. Ved udarbejdelsen af EUF-regnskabet er ledelsen ansvarlig for at vurdere EUF'ernes evne til at fortsætte driften samt for at oplyse om alle relevante forhold og anvende regnskabsprincippet om fortsat drift, medmindre den har til hensigt at likvidere enheden eller indstille driften, eller ikke har noget realistisk alternativ hertil.

XIII. Ledelsen er ansvarlig for at overvåge EUF'ernes regnskabsaflæggelse.

Revisors ansvar for revisionen af EUF-regnskabet og de underliggende transaktioner

XIV. Vores mål er at opnå høj grad af sikkerhed for, om EUF-regnskabet er uden væsentlig fejlinformation, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, samt på grundlag af vores revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Høj grad af sikkerhed er imidlertid ikke en garanti for, at alle væsentlige fejlinformationer og tilfælde af manglende regeloverholdelse er opdaget ved revisionen. Disse kan skyldes besvigelser eller fejl og betragtes som væsentlige, hvis det med rimelighed kan forventes, at de enkeltvis eller sammenlagt påvirker økonomiske beslutninger, der træffes på grundlag af EUF-regnskabet.

XV. For så vidt angår indtægter gennemgår vi alle bidrag fra medlemsstaterne og undersøger en stikprøve af andre typer indtægtstransaktioner.

XVI. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingstransaktionerne, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger i det år, hvor de foretages (undtagen forskud). Forskudsbetalinger undersøges, når modtageren har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og institutionen eller organet har godkendt denne dokumentation ved at afregne forskuddet, hvilket eventuelt først sker et senere år.

XVII. Vi udøver professionel dømmekraft og udviser professionel skepsis under hele revisionen. Vi gør endvidere følgende:

- Vi identificerer og vurderer risiciene for, at der er væsentlig fejlinformation i EUF-regnskabet, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EUF's retlige ramme, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl. Vi udformer og udfører revisionshandlinger, der tager højde for disse risici, og indhenter revisionsbevis, der er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring. Tilfælde af væsentlig fejlinformation eller regelbrud er vanskeligere at opdage, hvis de skyldes besvigelser, end hvis de skyldes fejl, da besvigelser kan involvere hemmelige aftaler, forfalskede dokumenter, forsætlige udeladelser, vildledende oplysninger eller tilsidesættelse af intern kontrol. Der er derfor en større risiko for, at sådanne tilfælde ikke opdages.

- Vi opnår en forståelse af den interne kontrol, der er relevant for revisionen, med henblik på at udforme passende revisionshandlinger, men ikke med det formål at afgive en erklæring om den interne kontrols effektivitet.

- Vi vurderer, om de regnskabspraksis, som ledelsen har anvendt, er hensigtsmæssige, og om dens regnskabsmæssige skøn og oplysningerne i forbindelse hermed er rimelige.

- Vi drager konklusioner om, hvorvidt ledelsens anvendelse af regnskabsprincippet om fortsat drift er passende, og om, hvorvidt der i lyset af det indhentede revisionsbevis er væsentlig usikkerhed på grund af begivenheder eller forhold, der kan så væsentlig tvivl om EUF'ernes evne til at fortsætte driften. Hvis vi konkluderer, at der eksisterer en sådan væsentlig usikkerhed, skal vi i vores beretning gøre opmærksom på de relaterede oplysninger i EUF-regnskabet eller, hvis disse oplysninger er utilstrækkelige, afgive en erklæring med forbehold. Vores konklusioner er baseret på revisionsbevis indhentet frem til datoen for vores beretning. Fremtidige begivenheder eller forhold kan imidlertid bevirke, at EUF'erne må ophøre med at fortsætte driften.

- Vi vurderer årsregnskabets samlede præsentation, struktur og indhold, herunder samtlige oplysninger, og vurderer, om årsregnskabet giver et retvisende billede af de underliggende transaktioner og begivenheder.

XVIII. Vi kommunikerer med ledelsen, bl.a. om revisionens planlagte omfang og tidsmæssige placering og om væsentlige revisionsresultater, herunder revisionsresultater vedrørende betydelige mangler i den interne kontrol.

XIX. Blandt de forhold, vi har drøftet med Kommissionen, fastlægger vi, hvilke der havde mest betydning for revisionen af EUF-regnskabet og derfor er de centrale forhold ved revisionen for den aktuelle periode. Vi beskriver disse forhold i vores beretning, medmindre lov eller øvrig regulering forhindrer oplysning, eller vi i yderst sjældne tilfælde fastlægger, at et forhold ikke skal kommunikeres i vores beretning, fordi de negative konsekvenser heraf med rimelighed vil kunne forventes at veje tungere end den offentlige interesses fordele.

2. juli 2026

Tony Murphy
Formand

Den Europæiske Revisionsret

12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen

Revisionens omfang og revisionsmetoden

10 ***Bilag 1.1*** til vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i 2025 beskriver vores revisionstilgang og -metode, som vi også anvender ved vores revision af EUF'erne.

11 Vores bemærkninger om EUF-regnskabernes rigtighed vedrører årsregnskabet[3] for 9., 10. og 11. EUF, som er godkendt af Kommissionen[4], og som vi modtog sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring den 18. juni 2026. Vi kontrollerede beløbene og oplysningerne og vurderede de anvendte regnskabsprincipper såvel som væsentlige skøn foretaget af Kommissionen og den samlede præsentation af regnskabet.

12 Med henblik på at revidere *transaktionernes* formelle rigtighed undersøgte vi en stikprøve på 85 transaktioner, som var repræsentativ for hele spektret af udgifter fra EUF'erne. Alle 85 transaktioner var gennemført af GD INTPA. Stikprøven bestod af 14 transaktioner vedrørende *Nødtrustfonden for Afrika*, 56 transaktioner godkendt af 15 EU-delegationer[5] og 15 transaktioner godkendt af Kommissionen centralt. Når vi konstaterede *fejl* i transaktionerne, analyserede vi de underliggende årsager med henblik på at afdække potentielle svagheder. Vedrørende de transaktioner, som vi reviderede på stedet, foretog vi desuden *præstations*vurderinger, hvor det var muligt og relevant.

13 Vi undersøgte også følgende vedrørende 2025:

a) alle bidragene fra medlemsstaterne

b) de systemer, som GD INTPA og EU-delegationerne anvendte til: i) forudgående kontroller udført af ansatte i Kommissionen og af eksterne revisorer (engageret af Kommissionen eller *støttemodtagerne*) før betaling, og ii) overvågning og tilsyn, navnlig opfølgningen på eksterne revisioner og undersøgelsen af *restfejlfrekvensen*

c) oplysningerne om formel rigtighed i den *årlige aktivitetsrapport* fra GD INTPA, sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb, de fremtidige korrektioner og inddrivelser og angivelsen af dem i Kommissionens *årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport*

d) opfølgningen på vores tidligere anbefalinger.

---

[3] Artikel 39 i forordning (EU) 2018/1877.

[4] Artikel 38 i forordning (EU) 2018/1877.

[5] Delegationen ved Den Afrikanske Union og delegationerne i Cameroun, Tchad, Den Demokratiske Republik Congo, Etiopien, Madagaskar, Mali, Mauritius, Mozambique, Nigeria, Rwanda, Sierra Leone, Togo, Uganda og Zambia.

14 GD INTPA gennemfører de fleste af de instrumenter for ekstern bistand, der finansieres af det almindelige EU-budget og af EUF'erne. Vores bemærkninger om den årlige aktivitetsrapport vedrører hele GD INTPA's ansvarsområde og ikke kun EUF'erne.

Regnskabernes rigtighed

15 Vi konstaterede, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation.

16 Pr. 31. december 2025 var regnskabet for 9. EUF (2000-2007) endnu ikke afsluttet, selv om en udløbsklausul i 18 år - siden 2007 - havde forhindret Kommissionen i at indgå nye forpligtelser. Dette vidner om, hvor komplekse og langvarige EUF-*programmer* er. Fire kontrakter under 9. EUF er stadig under gennemførelse.

17 Ligesom i de foregående år konstaterede vi, at nogle forfinansieringsbetalinger var forblevet uafregnet i lang tid. Et samlet beløb på 448 millioner euro var forblevet uafregnet i over ti år. De pågældende forfinansieringsbetalinger vedrører hovedsagelig to langtidskontrakter under EU's Trustfond for Infrastrukturer i Afrika (EU-AITF), som løber indtil 2030. Der afregnes kun en brøkdel af den gamle EU-AITF-forfinansiering hvert år.

Transaktionernes formelle rigtighed

Indtægter

18 Indtægtstransaktionerne var ikke væsentlig fejlbehæftede.

Udgifter

19 Af de 85 transaktioner, vi undersøgte, var 47 (55,3 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 39 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi fejlforekomsten til 10,5 % (jf. ***figur 4***). I sidste års stikprøve, som også var på 85 transaktioner, konstaterede vi fejl i 34 transaktioner (40,0 %) og kvantificerede 27 fejl.

20 I år konstaterede vi en betydelig stigning i fejlene vedrørende manglende dokumentation, som tegnede sig for det største bidrag til *den anslåede fejlforekomst*, nemlig 3,4 procentpoint. Disse fejl består i, at dokumentation for anmeldte udgifter ikke kan fremlægges på revisionstidspunktet. På grund af EUF-programmernes lange gennemførelsesperioder og forsinkelserne med hensyn til at afslutte kontrakter bliver det mere og mere sandsynligt, at der ikke længere er let adgang til dokumentation.

21 Efterhånden som EUF-gennemførelsen nærmer sig sin afslutning, vedrører de resterende udgifter desuden i stigende omfang sager, som Kommissionen endnu ikke har afklaret. Der er en forhøjet sandsynlighed for forsinkelser, kompleksitet og uløste forhold i disse sager og dermed en forhøjet sandsynlighed for fejl.

Figur 4 - Resultaterne af testen af transaktioner

Anslået fejlforekomst

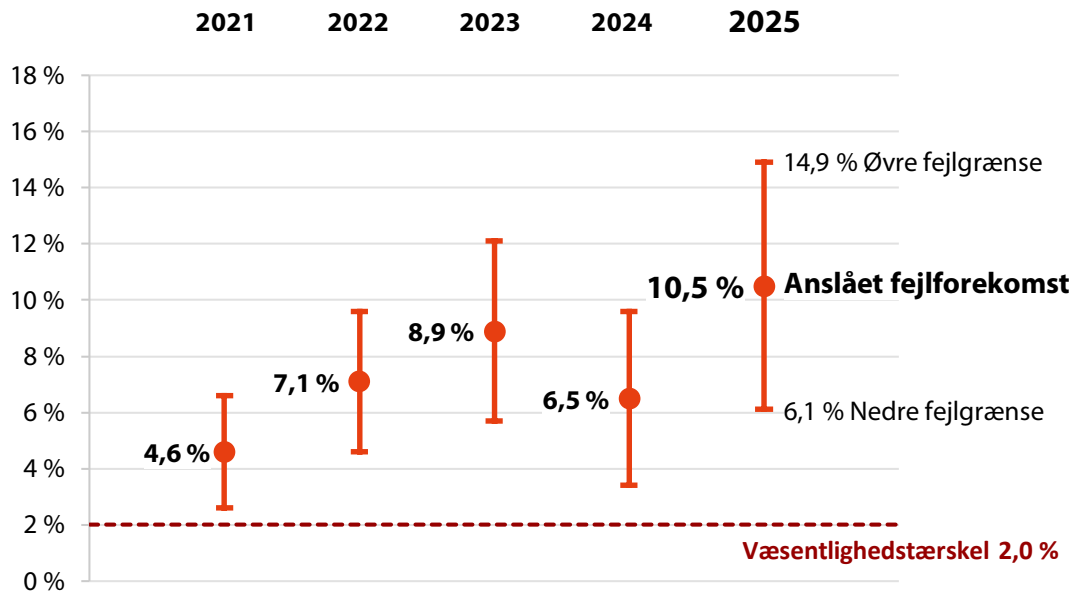

Stikprøvestørrelse (transaktioner)

2021	2022	2023	2024	2025
140	140	140	85	85

Kilde: Revisionsretten.

22 ***Figur 5*** viser, hvordan den anslåede fejlforekomst i 2025 fordeler sig på fejltyper.

Figur 5 - Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

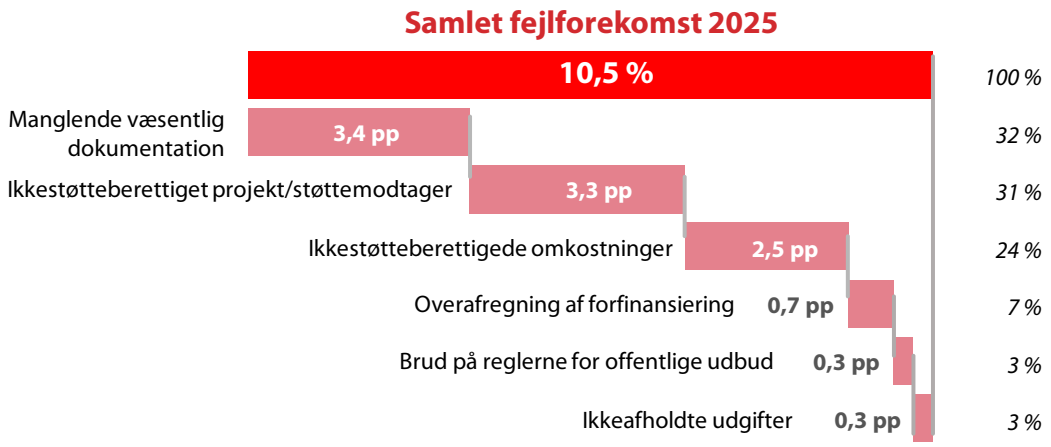

pp: procentpoint

Kilde: Revisionsretten.

23 Nogle af fejlene vedrørende ikkestøtteberettigede projekter og støttemodtagere var relateret til udfasningen af EUF'erne. I to tilfælde havde Kommissionen anvendt finansieringsaftaler til at finansiere aktiviteter, der ikke var omfattet af aftalerne. Dette var sket, selv om det på grund af EUF-udløbsklausulen hverken var tilladt at foretage ændringer af de pågældende finansieringsaftaler eller at indgå nye forpligtelser.

24 En af de væsentligste typer fejl vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger er "kaskadeagtig" finansiering af indirekte omkostninger over EU-budgettet (hvor støttemodtageren ud over at anmelde sine egne indirekte omkostninger også anmelder gennemførelsesansvarlige underkontrahenters indirekte omkostninger som del af sine *direkte omkostninger*). I år konstaterede vi tre sådanne fejl, og de bidrog med 0,2 procentpoint til den anslåede fejlforekomst. Vi fremsatte en anbefaling vedrørende den kaskadeagtige gennemførelsesstruktur i kapitel 9 i vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i 2024.

25 ***Tekstboks 1*** giver eksempler på fejl, som vi har kvantificeret.

Tekstboks 1

Eksempel på manglende væsentlig dokumentation

Kommissionen havde indgået en tilskudsaftale med sundhedsministeriet i et nordafrikansk land for at støtte udvikling og anvendelse af autorisationseksamener for sundhedspersonale. Aktionens samlede støtteberettigede omkostninger var på 0,7 millioner euro, og EU-bidraget var på 0,6 millioner euro.

Vi reviderede betalinger til eksperter, der arbejdede med fastsættelse af standarder, udvikling af autorisationseksamener og tilsyn med deres anvendelse. Disse eksperter var engageret ved hjælp af tjenesteydelseskontrakter, som fastsatte deres samlede ansættelsesperiode, deres opgaver og deres vederlag.

Vi modtog ikke dokumentation for, at eksperterne havde opfyldt deres kontraktlige forpligtelser i de perioder, som de havde fået vederlag for. Navnlig fik vi ikke udleveret vigtige dokumenter om, hvad eksperterne var forpligtet til at levere i henhold til kontrakterne.

Eftersom vi ikke var i stand til at opnå sikkerhed for, at grundlaget for omkostningerne var tilstrækkeligt, konkluderede vi, at de ikke var støtteberettigede.

Eksempel på indirekte omkostninger anmeldt som direkte omkostninger - kaskadeagtig omkostningsfinansiering

Vi reviderede en betaling vedrørende en bidragsaftale, som var indgået med et udviklingsagentur i en EU-medlemsstat og gennemført ved *indirekte forvaltning*. Aktionens samlede udgifter var på 13,8 millioner euro, som blev finansieret fuldt ud af EU.

Den reviderede transaktion var baseret på det endelige regnskab for hele gennemførelsesperioden fra september 2019 til juni 2023.

Agenturet havde anmeldt 0,88 millioner euro i indirekte omkostninger, beregnet ved anvendelse af den aftalte maksimumssats på 7 % af de direkte omkostninger. Ved vores revision konstaterede vi imidlertid også, at der var foretaget "kaskadeagtig" finansiering af indirekte omkostninger. Udviklingsagenturet havde givet dele af aktionen i underentreprise til andre organisationer og medregnet disse organisationers indirekte omkostninger i sin anmeldelse af direkte omkostninger.

I det regnskab, agenturet havde indsendt til Kommissionen, havde det konsolideret organisationernes regnskaber og anført alle deres udgifter som direkte omkostninger. Organisationernes regnskaber omfattede imidlertid 0,73 millioner euro i indirekte omkostninger. Når dette beløb lægges til de 0,88 millioner euro, beløber de samlede indirekte omkostninger sig til 1,61 million euro (13,6 % af de direkte omkostninger) - væsentligt over det aftalte loft på 7 %. Vi konkluderede, at de overskydende omkostninger ikke var støtteberettigede.

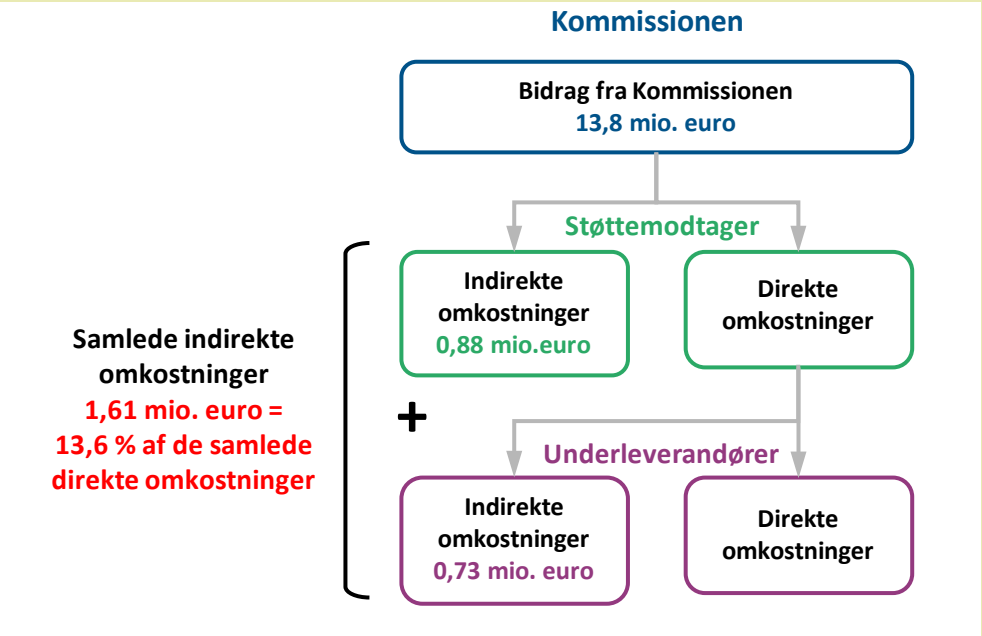

Eksempel på alvorligt brud på reglerne for *offentlige udbud*: uberettiget direkte tildeling af kontrakt om konsulentydelser

Kommissionen havde indgået en bidragsaftale med en søjlevurderet organisation for at støtte gennemførelsen af et program, der havde til formål at konsolidere demokratiet i et afrikansk land. Aktionens samlede støtteberettigede omkostninger var på 1,5 millioner euro, som blev finansieret fuldt ud af EU.

Som led i vores revision undersøgte vi en kontrakt om konsulentydelser, som omfattede konsulentens produktion af audiovisuelt indhold og personlige optræden i kommunikationsaktiviteter relateret til regionalvalget i 2023. Kontrakten havde en værdi på 0,01 million euro og var tildelt direkte, ikke efter et udbud med mindst tre modtagne tilbud, som det kræves i de gældende udbudsregler.

Begrundelsen for at anvende en procedure med direkte tildeling indeholdt ikke tilstrækkelige argumenter for, at tjenesteydelserne kun kunne leveres af en bestemt leverandør. Desuden havde den søjlevurderede organisation først godkendt anvendelsen af en procedure med direkte tildeling, efter at kontrakten var blevet tildelt.

Eftersom kontrakten ikke var indgået efter de gældende regler, konkluderede vi, at de relaterede udgifter ikke var støtteberettigede.

Eksempel på ikkestøtteberettigede personaleomkostninger dækket af et projekt

Kommissionen havde indgået en bidragsaftale med en international organisation om dennes gennemførelse af en aktion, der skulle udvikle brugen af digitale finansielle tjenesteydelser (såsom elektroniske betalingssystemer). Aktionen blev gennemført ved indirekte forvaltning med et EU-bidrag på op til 14,4 millioner euro.

Som led i vores revision undersøgte vi de udgifter, der var anmeldt som direkte personaleomkostninger i det foreløbige regnskab. Ud over grundlønninger og støtteberettigede tillæg omfattede de reviderede omkostninger adskillige andre lønrelaterede elementer, f.eks. udgifter til uddannelse, IT-tjenester, socialsikring og lønadministration.

Disse elementer vedrørte organisationens almindelige drift, ikke gennemførelsen af aktionen. Sådanne omkostninger skal opføres som indirekte omkostninger eller *hensættelser* og er ikke støtteberettigede som direkte omkostninger.

Vi konkluderede derfor, at disse omkostninger ikke var støtteberettigede.

26 Af de 31 transaktioner vedrørende kontrakter under indirekte forvaltning indgået med søjlevurderede enheder (internationale organisationer og statslige agenturer) var 17 behæftet med *kvantificerbare fejl*, som bidrog med 3,0 procentpoint til den anslåede fejlforekomst. I forbindelse med sådanne kontrakter godkender Kommissionen udgifter på grundlag af et regnskab og en forvaltningserklæring. En forvaltningserklæring er en egenerklæring fra den søjlevurderede enhed om, at de indsendte finansielle oplysninger er korrekt præsenteret, fuldstændige og nøjagtige, og at de opfylder de krav, der er fastsat i kontrakten.

27 I år gav de internationale organisationer os fuld adgang til deres dokumentation vedrørende de reviderede transaktioner. Dette er en forbedring i forhold til tidligere år, hvor de kun gav os midlertidig elektronisk læseadgang til dokumenter i stedet for at sende dem til os, hvilket hindrede planlægningen, gennemførelsen og kvalitetskontrollen af vores revisionsarbejde. Sidste år anbefalede vi Kommissionen at tage yderligere skridt til at sikre, at internationale organisationer giver Revisionsretten fuldstændig, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med TEUF, og navnlig sikre, at kontraktlige aftaler med internationale organisationer er klare og fuldt ud respekterer Revisionsrettens ret til at anmode om og få udleveret alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine revisionsfunktioner[6]. Vi vil fortsat overvåge og rapportere om dette.

28 Vi konstaterede, at regnskaberne fra de internationale organisationer og statslige agenturer varierede med hensyn til detaljeringsgrad og kvalitet. De indeholdt ikke altid tilstrækkelige oplysninger til, at Kommissionen kunne opdage ikkestøtteberettigede udgifter eller fejl på afregningstidspunktet. En af årsagerne til dette var, at budgetterne i de underliggende bidrags- og *delegationsaftaler* ikke var tilstrækkelig detaljerede til, at udgifterne kunne overvåges effektivt.

29 Vedrørende én transaktion konstaterede vi, at forfinansiering udbetalt til en søjlevurderet enhed var blevet overafregnet. Denne transaktion bidrog med 0,7 procentpoint til den anslåede fejlforekomst. I dette tilfælde havde Kommissionen godkendt et regnskab, som omfattede forskudsbetalinger, selv om sådanne betalinger ikke kan medregnes som afholdte omkostninger og derfor ikke er støtteberettigede. I vores årsberetning for 2023 anbefalede vi Kommissionen at sikre tilstrækkelig kontrol til at mindske risikoen for, at ikkestøtteberettigede beløb medregnes ved afregningen af forfinansiering udbetalt til søjlevurderede enheder. Kommissionen accepterede at gennemføre anbefalingen inden udgangen af 2025. Vi vurderer, at anbefalingen er blevet gennemført i de fleste henseender (***bilag II***).

30 Det gælder for 15 af de 39 fejl, vi har kvantificeret, at Kommissionen havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere dem, før den godkendte udgifterne. Hvis Kommissionen havde gjort korrekt brug af alle de oplysninger, den havde til rådighed, ville den anslåede fejlforekomst have været 6,1 procentpoint lavere.

---

[6] Punkt 8.13 og anbefaling 8.1 i årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet i 2024.

31 Vi konstaterede også 13 tilfælde, hvor retlige og finansielle bestemmelser ikke var overholdt, men de havde ingen direkte finansiel indvirkning på EU-budgettet. Fejlene var ikke kvantificerbare og vedrørte f.eks. manglende overholdelse af kontraktlige bestemmelser om udgiftskontrol (***tekstboks 2***).

Tekstboks 2

Eksempel på manglende overholdelse af kvalitetskrav i en udgiftskontrolrapport

Vi reviderede en betaling vedrørende en tjenesteydelseskontrakt til en samlet værdi af 0,2 millioner euro, som Kommissionen havde indgået. I henhold til kontrakten skulle kontrahenten sammen med sin anmodning om betaling sende Kommissionen en udgiftskontrolrapport udarbejdet af et eksternt revisionsfirma. Ifølge denne rapport var udgifterne lovlige og formelt rigtige.

Ved vores revision konstaterede vi dog, at udgiftskontrolrapporten ikke opfyldte de kvalitetskrav, som Kommissionen havde fastsat i kontraktbetingelserne. Navnlig konstaterede vi adskillige svagheder vedrørende rapportens pålidelighed: Det udførte kontrolarbejde var uensartet, rapporten indeholdt forkerte totaler og numeriske unøjagtigheder, og den refererede til forfinansiering, selv om der ikke var ydet nogen forfinansiering. Der var også ukorrekte data i bilagene og adskillige fejl vedrørende rapporteringsperioden.

Disse væsentlige mangler rejser tvivl om kvaliteten af det udførte arbejde og pålideligheden af de eksterne revisorers konklusioner. Kommissionen havde accepteret kontrolrapporten trods dens svagheder.

32 I årenes løb har vi konsekvent konstateret, at forekomsten af fejl i udgifterne er særlig lav på to områder, og at dette skyldes de specifikke betalingsvilkår. Det drejer sig om følgende områder: i) budgetstøtte og ii) projekter, der er omfattet af den "*teoretiske tilgang*". Vi reviderede tre transaktioner, der i 2025 var gennemført under den "teoretiske tilgang". Vores stikprøve omfattede ingen budgetstøttetransaktioner. Punkt ***9.20*** og ***9.21*** i ***kapitel 9*** i vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i 2025 giver flere oplysninger om budgetstøtte og den teoretiske tilgang.

33 Vi anvender fra og med 2025 samme metode til kvantificering af fejl vedrørende offentlige udbud, som Kommissionen anvender på politikområder med delt forvaltning (jf. punkt ***1.36*** og punkt ***30*** i ***bilag 1.1*** til vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i 2025). Hvis vi havde anvendt vores tidligere metode, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,1 procentpoint lavere.

Gennemgang af GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2025

34 Generaldirektørens erklæring i GD INTPA's årlige aktivitetsrapport for 2025 indeholder ingen *forbehold*. ***Figur 6*** viser omfanget af forbehold i de årlige aktivitetsrapporter for årene fra 2011 til 2025. Erklæringerne har været uden forbehold siden 2019.

Figur 6 - Forbehold i GD INTPA's årlige aktivitetsrapporter for 2011-2025

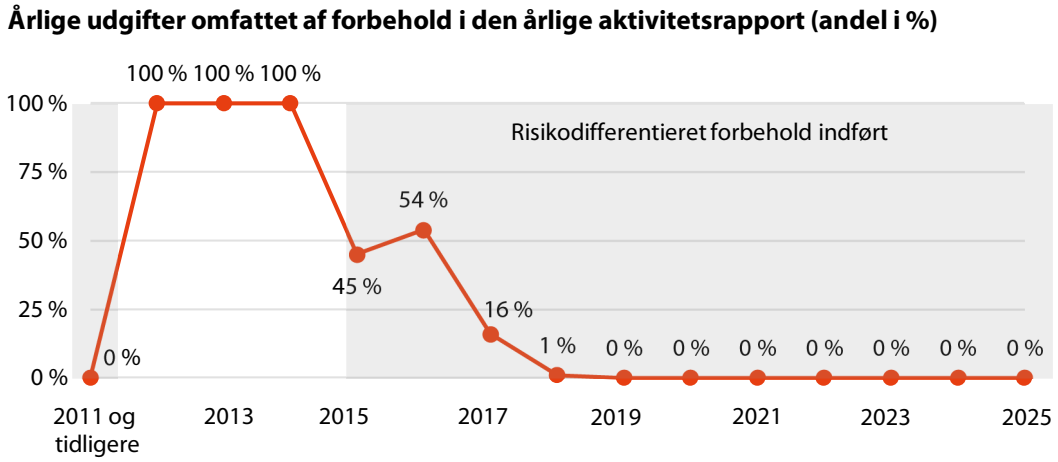

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra GD INTPA's årlige aktivitetsrapporter for 2011-2025.

35 GD INTPA anslår det samlede risikobeløb ved betalingen til 69,2 millioner euro (1,12 % af udgifterne i 2025) og det samlede risikobeløb ved afslutningen til 60,2 millioner euro (0,97 % af udgifterne i 2025). Af risikobeløbet ved betalingen anslår GD INTPA på grundlag af historiske gennemsnitsdata, at 9,0 millioner euro (13,0 %) vil blive korrigeret ved dets kontrol i de efterfølgende år (Kommissionen kalder dette sin *"korrektionskapacitet"*). Kommissionen har rapporteret, at der i 2025 blev inddrevet 15,7 millioner euro. Vi testede 78,3 % af dette beløb (12,3 millioner euro) og konstaterede, at 0,4 millioner euro ikke burde være angivet som omfattet af korrektionskapaciteten.

2025-undersøgelsen af restfejlfrekvensen

36 I 2025 fik GD INTPA sin 14. undersøgelse af restfejlfrekvensen udført af en ekstern kontrahent. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen udføres efter GD INTPA's egen metode og håndbog til beregning af restfejlfrekvensen. Formålet med undersøgelsen er at anslå omfanget af fejl, der er sluppet igennem alle GD INTPA's forvaltningskontroller på hele dets ansvarsområde, så det bliver muligt at drage konklusioner om *effektiviteten* af disse kontroller. Undersøgelsen er et vigtigt element til underbygning af generaldirektørens *forvaltningserklæring* og udgør en del af grundlaget for de oplysninger om formel rigtighed vedrørende *foranstaltninger udadtil*, der gives i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

37 I tidligere årsberetninger[7] om EUF'erne har vi beskrevet, at der i de udførte undersøgelser er begrænsninger, som kan have ført til beregning af en for lav restfejlfrekvens, og i årsberetningen for 2022 anbefalede vi at forbedre den metode, der anvendes ved undersøgelsen af restfejlfrekvensen, så poster af høj værdi ekstrapoleres korrekt. Med henblik på 2025-undersøgelsen fastsatte GD INTPA en stikprøvestørrelse på 190 transaktioner, hvoraf 14 (5,79 %) blev kontrolleret på stedet. I undersøgelsen anslås den samlede restfejlfrekvens til 0,56 %, og det anslås for tiende år i træk, at restfejlfrekvensen holder sig under Kommissionens *væsentlighedstærskel* på 2 %.

38 I 2025 anvendte Kommissionen for første gang en ny metode til beregning af restfejlfrekvensen. Med ændringerne i den nye metode præciseres det bl.a., hvordan poster af høj værdi skal behandles, og at muligheden for udelukkende at forlade sig på resultaterne af forvaltningskontroller og andre revisorers arbejde kun må benyttes vedrørende 10 % af de testede transaktioner. Vores revision bekræftede, at disse ændringer var gennemført: Kun 10 % af de testede transaktioner i 2025 var blevet kontrolleret på grundlag af andre revisorers arbejde, og poster af høj værdi var blevet ekstrapoleret korrekt. Der er dog stadig nogle mangler, som vi beskriver nedenfor.

---

[7] Jf. vores årsberetninger om EUF'erne for 2017, 2018, 2019 og 2020.

39 Den nye metode til sikring af "optimal tildeling" indebærer, at stikprøvestørrelsen er reduceret fra 480 til 190 transaktioner. Det kræves, at der foreligger pålidelige data om tidligere fejl i populationen. I betragtning af de begrænsninger i undersøgelserne af restfejlfrekvensen, som vi har rapporteret om i de seneste år, er der en risiko for, at denne forudsætning ikke kan opfyldes fuldt ud. Hvis de tilgængelige data ikke er tilstrækkelig pålidelige, vil dette blive afspejlet i stikprøven og skabe en risiko for, at højrisikoområder ikke dækkes tilstrækkeligt. Dette vil gøre undersøgelsen mindre effektiv med hensyn til at opdage fejl.

40 Ligesom i de foregående år fokuserer undersøgelsen kun på afsluttede kontrakter, selv om de fleste af GD INTPA's betalinger (og de fleste af de transaktioner, som vi reviderer) vedrører igangværende kontrakter. Dette er medvirkende til, at den beregnede fejlfrekvens adskiller sig fra den anslåede fejlforekomst, som vi beregner. I vores årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i 2024 anførte vi forskellige grunde til, at Kommissionen generelt beregner fejlfrekvenser, som er lavere end vores skøn over fejlforekomsten. Navnlig er vi forpligtet til at rapportere om alle konstaterede *uregelmæssigheder*, uanset om de kan udløse *finansielle korrektioner* eller ej. Kommissionen fokuserer derimod på uregelmæssigheder, hvor der er et retligt grundlag for at inddrive de pågældende beløb.

Vurdering af projektresultater under vores revisionsbesøg

41 I forbindelse med vores revisionsbesøg vurderede vi resultaterne af projekter, der enten var afsluttet eller tæt på at være afsluttet. Vores mål var at fremsætte bemærkninger om *præstations*aspekter, der rækker ud over transaktionernes formelle rigtighed. Vores vurdering omfattede en gennemgang af *output*-, udfalds- og resultatindikatorer.

42 Vores vurderinger varierede. Vi konstaterede tilfælde, hvor midlerne var blevet anvendt effektivt og havde bidraget til at opfylde projektmålene (***tekstboks 3***). Ligesom i de foregående år[8] konstaterede vi dog også tilfælde, hvor EU-projekter ikke havde opfyldt deres mål (***tekstboks 4***). Vi konstaterede navnlig forsinkelser i gennemførelsen, svagheder i planlægningen og udformningen og tegn på, at der var udført anlægsarbejde i mangelfuld kvalitet, f.eks. tegn på tidlig forringelse. Disse forhold rejser tvivl om EU-støttens effektivitet og holdbarhed samt om kvaliteten af tilsynet med projekterne.

Tekstboks 3

Eksempel på vellykket gennemførelse af et projekt

Kommissionen støttede et projekt i Nordvestafrika, der havde til formål at gøre landbrugssektoren til en vigtig drivkraft i den lokale økonomi, skabe anstændige job og velstand og fremme en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne. Projektet blev afsluttet i 2025.

Under vores revisionsbesøg så vi grundskoler, landbrugsveje, dæmninger og broer, som var blevet anlagt eller renoveret som del af projektet. De skoler, som vi besøgte, var fuldt operationelle, og lærere og elever var engageret i klasseværelsesaktiviteter. De renoverede landbrugsveje blev brugt af motorcykler og køretøjer, der transporterede landbrugsprodukter og handelsvarer. De dæmninger og broer, som vi så, havde sikret bedre adgang til landsbyer, der tidligere var udsat for oversvømmelser.

Samlet set havde projektet leveret de planlagte output, bidraget til at forbedre den lokale infrastruktur og øget de lokale myndigheders kapacitet til at forvalte projektaktiviteterne effektivt.

---

[8] Jf. vores årsberetninger om EUF'erne for 2022, 2023 og 2024.

Billede 1 - Renoveret landbrugsvej

Kilde: Revisionsretten.

Tekstboks 4

Eksempel på forsinket vejanlægsarbejde med tegn på tidlig forringelse

Vi reviderede et igangværende projekt vedrørende anlæggelse af landbrugsveje i Sydøstafrika, som ifølge den oprindelige planlægning skulle være afsluttet i midten af 2025.

Ved vores fysiske kontrol af flere vejstrækninger konstaterede vi, at nogle dele af kørebanen ikke opfyldte specifikationerne vedrørende tykkelse og bredde, og at nogle dræningsanlæg allerede viste tegn på tidlig forringelse og var blevet fyldt med sand.

Projektet har været påvirket af væsentlige forsinkelser samt af svagheder i planlægningen og udformningen. Projektets mangler har haft betydning for både kvaliteten af anlægsarbejdet og holdbarheden af de fordele, som den færdige infrastruktur giver brugerne.

Billede 2 - Boring viser, at vejtykkelsen ikke opfylder de tekniske specifikationer

Kilde: Revisionsretten.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

43 Det samlede revisionsbevis indikerer, at EUF'ernes regnskaber for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, i alt væsentligt giver et retvisende billede af deres finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner, af deres pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i dette regnskabsår, i overensstemmelse med EUF-finansforordningen og med regnskabsreglerne, som er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

44 Vedrørende det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2025, indikerer det samlede revisionsbevis:

a) at EUF'ernes indtægter ikke var væsentlig fejlbehæftede

b) at EUF-betalingstransaktionerne var væsentlig fejlbehæftede (punkt ***19***-***29***). Vi anslår fejlforekomsten til 10,5 % baseret på vores test af transaktioner.

Anbefalinger

45 ***Bilag II*** viser resultaterne af vores opfølgning på anbefalinger fremsat i tidligere årsberetninger. Vi fulgte op på de seks anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2022. Vi konstaterede, at Kommissionen havde gennemført tre anbefalinger fuldt ud og tre i de fleste henseender.

46 Vi fulgte også op på de tre anbefalinger i vores årsberetning for 2023, der skulle gennemføres inden udgangen af 2024 eller 2025. Vi konstaterede, at Kommissionen havde gennemført den ene anbefaling fuldt ud og de to andre i de fleste henseender (***bilag II***). På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2025 fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 1 - Færdiggøre afslutningen af 9. EUF

Kommissionen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afslutningen af 9. EUF færdiggøres, herunder at de resterende kontrakter afsluttes, og at de relaterede regnskabsmæssige saldi afvikles.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

Anbefaling 2 - Sikre kvaliteten af kontraktbestemte rapporter om udgiftskontrol

Kommissionen bør sikre, at den kontraktbestemte udgiftskontrol har den forventede kvalitet, og at den udføres ensartet og i overensstemmelse med de gældende retningslinjer. Med henblik herpå bør den:

a) forbedre sit tilsyn med de eksterne revisorer, som den har engageret, og de udgiftskontrolrapporter, som de udarbejder

b) træffe rettidige og passende korrigerende foranstaltninger, når den konstaterer svagheder.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Anbefaling 3 - Styrke kravene til søjlevurderede enheders regnskabsaflæggelse

Med henblik på at styrke regnskabsaflæggelsen fra søjlevurderede enheder bør Kommissionen:

a) sikre, at budgetfordelingen i bidrags- og delegationsaftaler indgået med søjlevurderede enheder er tilstrækkelig detaljeret til at muliggøre effektiv udgiftsovervågning

b) fastsætte minimumskrav, som sikrer, at regnskabsaflæggelsen giver tilstrækkelige oplysninger til, at udgifter kan kontrolleres, før de afregnes.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Bilag

Bilag I - EUF-betalinger til de største modtagerlande: Afrika, Stillehavsområdet og Caribien

Betalinger fra de europæiske udviklingsfonde i 2025 - Afrika

EUF-betalinger - Afrika

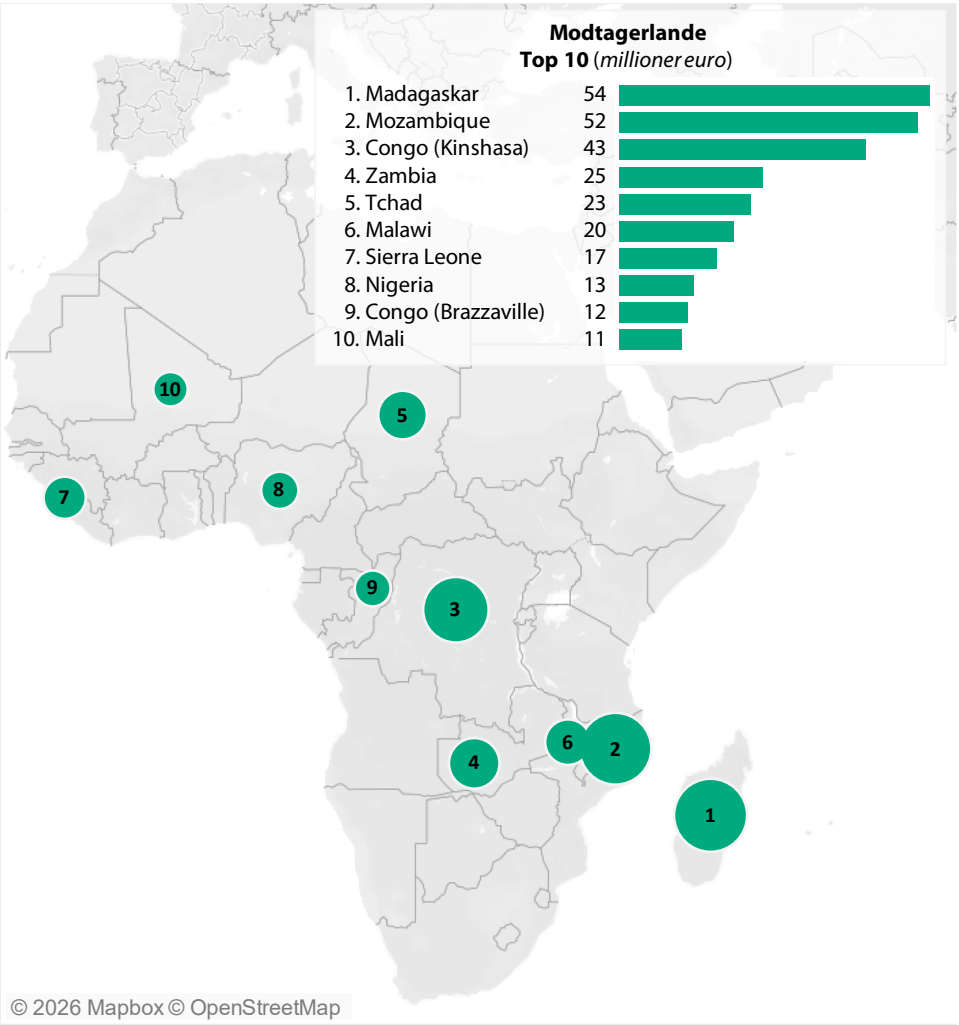

Kilde: Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).

2020		2021		2022		2023		2024	
Senegal	141	Somalia	219	Mozambique	104	Mozambique	80	Eritrea	90
Burkina Faso	141	Congo (Kinshasa)	109	Sudan	100	Madagaskar	73	Mozambique	64
Benin	116	Tanzania	101	Uganda	60	Tanzania	67	Zambia	61
Mozambique	114	Uganda	84	Congo (Kinshasa)	57	Congo (Kinshasa)	57	Congo (Kinshasa)	55
Nigeria	104	Niger	81	Zambia	56	Kenya	57	Madagaskar	40
Niger	104	Malawi	79	Malawi	51	Den Centralafrikanske Republik	55	Tanzania	34
Ghana	100	Mozambique	74	Tchad	48	Zambia	55	Malawi	29
Tchad	95	Sudan	70	Tanzania	48	Niger	53	Kenya	24
Congo (Kinshasa)	93	Nigeria	66	Burundi	48	Uganda	43	Tchad	24
Uganda	90	Kenya	65	Kenya	48	Eritrea	40	Angola	21

EUF-betalinger - Stillehavet

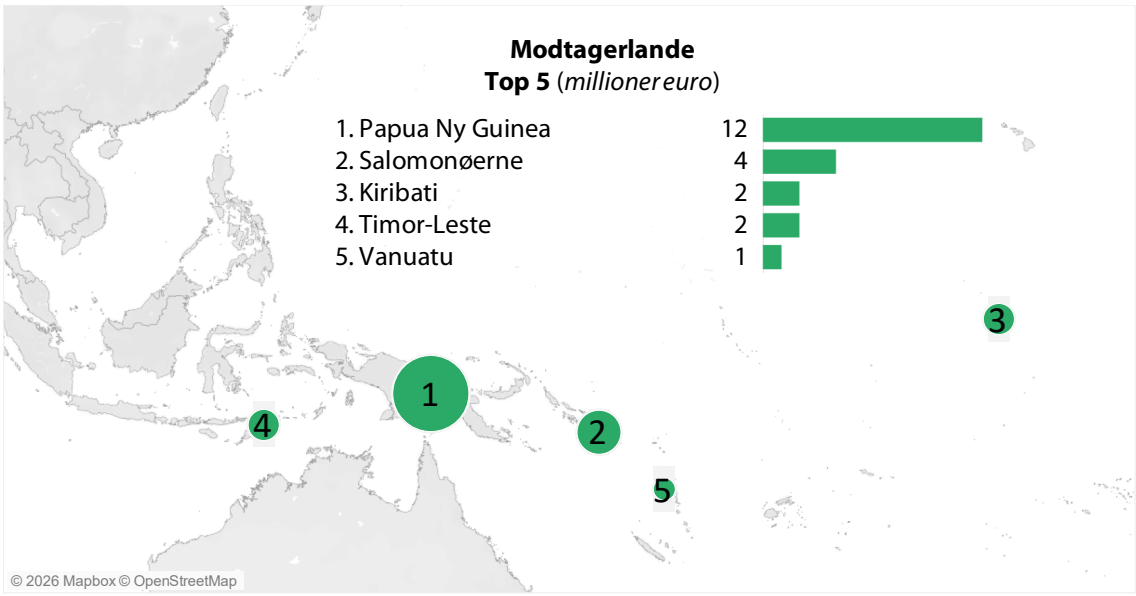

Kilde: Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).

2020		2021		2022		2023		2024	
Timor-Leste	19	Papua Ny Guinea	29	Papua Ny Guinea	23	Papua Ny Guinea	24	Papua Ny Guinea	13
Vanuatu	12	Timor-Leste	9	Timor-Leste	11	Timor-Leste	7	Vanuatu	3
Fiji	11	Vanuatu	6	Fiji	5	Fiji	7	Kiribati	2
Papua Ny Guinea	10	Fiji	5	Vanuatu	4	Vanuatu	5	Mikronesien	2
Salomonøerne	8	Marshalløerne	3	Kiribati	4	Kiribati	3	Timor-Leste	2

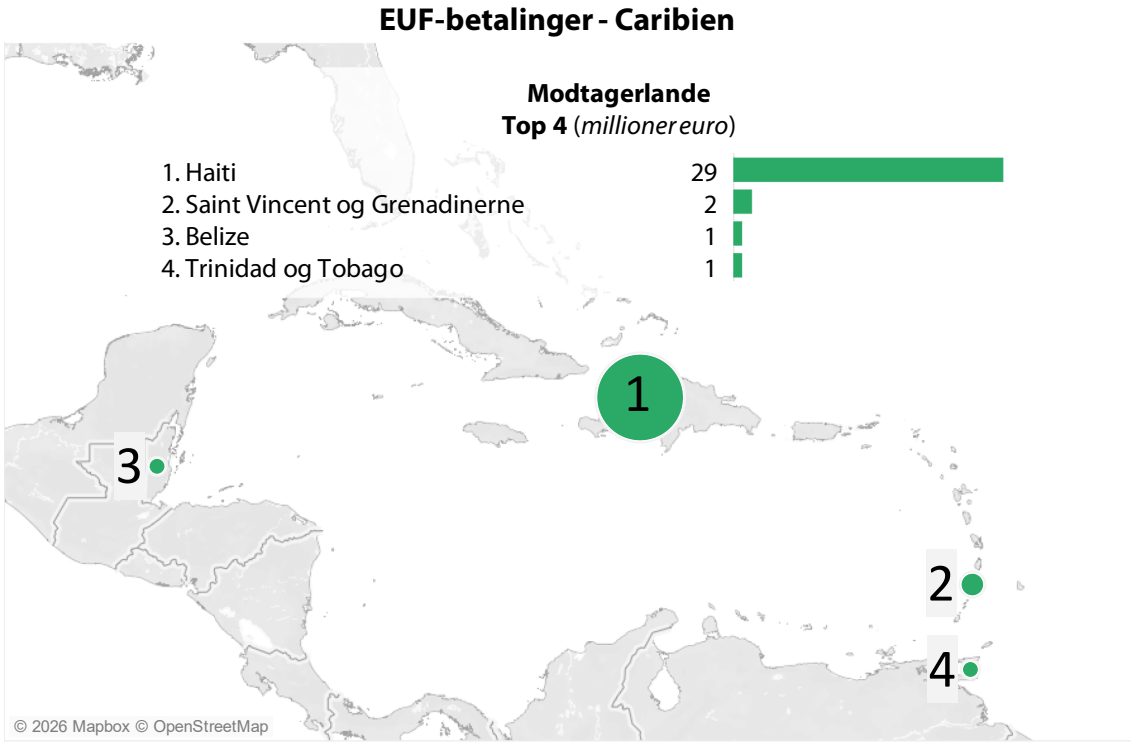

Kilde: Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).

2020		2021		2022		2023		2024	
Haiti	76	Haiti	47	Haiti	18	Haiti	19	Haiti	20
Jamaica	23	Jamaica	11	Jamaica	7	Surinam	6	Jamaica	4
Den Dominikanske Republik	15	Guyana	8	Den Dominikanske Republik	6	Belize	4	Trinidad og Tobago	3
Guyana	10	Belize	7	Belize	3	Den Dominikanske Republik	4	Belize	1
Surinam	3	Den Dominikanske Republik	6	Dominica	3	Jamaica	3	Den Dominikanske Republik	1

Bilag II - Opfølgning på anbefalinger

Accept: accepteret; delvis accepteret; ikke accepteret; ikke oplyst.

Gennemførelse: fuldt gennemført; gennemført i de fleste henseender; gennemført i nogle henseender; ikke gennemført; ingen konklusion mulig eller ikke længere relevant.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
2022	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør kontrollere, at alle regnskabsmæssige saldi vedrørende afsluttede EUF'er afvikles rettidigt, og at oplysningerne i årsregnskabet ajourføres rettidigt. Måldato for gennemførelsen: ved udarbejdelsen af 2023-regnskabet.			
	Anbefaling 2: Kommissionen bør kontrollere, at forfinansiering og fakturaer afregnes rettidigt. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.			I 2024 foretog GD INTPA en risikoanalyse af de budgetmæssige risici og udsendte instrukser med henblik på yderligere at reducere omfanget af uafregnet forfinansiering. Disse foranstaltninger viser et klart ønske om at efterkomme anbefalingen, men vi konstaterede, at nogle forfinansieringsbetalinger var forblevet uafregnet i lang tid. Et samlet beløb på 448 millioner euro var forblevet uafregnet i over ti år.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 3: Kommissionen bør træffe passende foranstaltninger til at forbedre EU-delegationernes kontrolsystemer, så anmeldelser af endnu ikke udbetalte beløb som afholdte omkostninger bliver opdaget, inden der foretages betaling eller afregnes udgifter. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.	✓		Kommissionen er i færd med at gennemgå sin kontrolstrategi. Gennemgangen forventes at føre til bedre vejledning om regnskabsaflæggelse, men også til bedre forudgående kontrol, hvilket vil styrke forebyggelsen af fejl (herunder afregning af for store beløb). Den handlingsplan, som Kommissionen har udformet med henblik på at afhjælpe sårbarheder vedrørende afregning af for store forfinansieringsbeløb, skal dog først være gennemført i december 2026.
	Anbefaling 4: Kommissionen bør gentage over for støttemodtagere under EU-projekter, at de skal overholde kontraktbetingelserne vedrørende støtteberettigelse af moms og foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at fradragsberettiget moms ikke faktureres projekter. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.	✓		
	Anbefaling 5: Kommissionen bør tage hensyn til alle de disponible tekniske og finansielle oplysninger med henblik på at forebygge eller opdage og korrigere fejl, før den godkender udgifter. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.	✓		Kommissionen er ved at gennemgå sin kontrolstrategi og iværksatte med støtte fra en konsulentvirksomhed i 2024 en undersøgelse vedrørende de nuværende kontrollers *produktivitet* og effektivitet og måder, hvorpå de kan forbedres. GD INTPA er begyndt at anvende et struktureret system til identifikation af og opfølgning på systemiske revisionsresultater vedrørende sine gennemførelsespartnere, men vi har flere gange konstateret, at arbejdet med at løse problemerne endnu ikke er afsluttet.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 6: Kommissionen bør forbedre den metode, der anvendes i undersøgelsen af restfejlfrekvensen, så poster af høj værdi ekstrapoleres korrekt, og kontrollere, at kontrahenten anvender metoden korrekt. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2024.	✗		Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling. Metoden til beregning af restfejlfrekvensen blev revurderet i maj 2024 efter en gennemgang af GD INTPA's kontrolstrategi, og det blev præciseret, hvordan poster af høj værdi skal behandles. Den nye metode til beregning af restfejlfrekvensen blev taget i brug i 2025. Siden da er poster af høj værdi blevet ekstrapoleret korrekt.
2023	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør ved beregningen af cut-off-skøn i forbindelse med udarbejdelsen af det foreløbige regnskab tage hensyn til kontraktændringer, der er foretaget efter rapporteringsperiodens afslutning. Måldato for gennemførelsen: fra og med årsregnskabet for 2024.	✓		
	Anbefaling 2: Kommissionen bør foretage grundigere kontrol for at undgå fejl, hvor forskudsbetalinger er anmeldt som afholdte omkostninger, hvor indirekte omkostninger er anmeldt som direkte omkostninger, og hvor der er faktureret ikkestøtteberettiget moms. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2025.	✓		Kommissionen har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at styrke de lovgivningsmæssige og proceduremæssige rammer for at forebygge fejl vedrørende ikkestøtteberettiget moms og fejlklassificering af omkostninger. Den har dog endnu ikke sikret, at den reviderede tjekliste vedrørende foreløbig afregning anvendes konsekvent i samtlige tjenestegrene. Den har heller ikke sikret, at de projektansvarlige får tilstrækkelig uddannelse om de nye "Quick Fix"-krav vedrørende omkostningers støtteberettigelse.

År	Revisionsrettens anbefaling	Accept	Revisionsrettens vurdering af de fremskridt, der er sket	
			Gennemførelse	Bemærkninger
	Anbefaling 3: Kommissionen bør styrke kontrollen ved afregning af forfinansiering udbetalt til søjlevurderede organisationer med henblik på at identificere og udelukke forskudsbetalinger, der i regnskaber er anmeldt som afholdte udgifter. Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2025.	✓		Kommissionen har gjort en prisværdig indsats for at oplyse de søjlevurderede enheder om risiciene ved at afregne forfinansiering på grundlag af udgiftsforpligtelser. Vi har dog flere gange konstateret, at arbejdet med at løse problemerne endnu ikke er afsluttet.

Kilde: Revisionsretten.

Europa-Kommissionens svar til årsberetningen om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING FOR 2025 OM DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS BERETNING OM 9., 10. OG 11. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS AKTIVITETER I REGNSKABSÅRET 2025

I. SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen glæder sig over Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsretten) beretning, tager konklusionerne til efterretning og er fast besluttet på at gennemføre passende afhjælpende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt. Kommissionen tager Revisionsrettens konklusion om, at De Europæiske Udviklingsfondes (EUF) regnskaber i alt væsentligt giver et retvisende billede af deres finansielle stilling, og at indtægterne er uden væsentlig fejlforekomst, til efterretning. Hvad angår den anslåede fejlforekomst, vil Kommissionen gerne understrege, at den ikke er enig i alle Revisionsrettens konklusioner – navnlig ikke med hensyn til afregning af for store beløb og "kaskadeagtig" finansiering af indirekte omkostninger. Kommissionen intensiverer sin indsats for at afdække disse spørgsmål og yderligere nedbringe fejlforekomsten fremover, bl.a. ved at forbedre vejledningen af og tilsynet med gennemførelsespartnere og sikre rettidig adgang til dokumenter. Kommissionen vil gerne understrege, at den gør alt for at afslutte regnskaberne for EUF'erne hurtigst muligt.

Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens anerkendelse af den positive udvikling, såsom bedre adgang til dokumenter fra internationale organisationer og de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalinger fra tidligere årsberetninger. Kommissionen noterer sig også Revisionsrettens eksempler på vellykket gennemførelse af projekter, der finansieres under EUF'erne, og vil fortsat overvåge gennemførelsen af EU-finansierede projekter nøje. Kommissionen er indstillet på at træffe afhjælpende foranstaltninger i tilfælde, hvor gennemførelsespartnere ikke opfylder deres forpligtelser, og vil trække på erfaringerne fra de tilfælde, hvor resultaterne ikke har levet helt op til forventningerne.

Kommissionen vil gerne understrege, at gennemførelsen af EUF'erne finder sted i risikofyldte, komplekse og stadig hurtigere foranderlige miljøer, bl.a. præget af eskalering af globale konflikter og ustabilitet. Den er kendetegnet ved forskelligartethed med hensyn til:

- geografisk fordeling, idet den omfatter mange forskellige EU-delegationer rundt om i verden
- projektgennemførende enheder og partnerlande med forskellig forvaltnings- og kontrolkapacitet, der spænder fra små lokale NGO'er til internationale organisationer og statslige organer
- metoder bag ydelse af bistand, herunder traditionelle projekter, budgetstøtte, støtteprogrammer for sektorpolitikker, bidrag til globale instrumenter, blandingsfaciliteter, budgetgarantier og andre gennemførelsesmetoder vedrørende bistand.

Desuden står Kommissionen over for udfordringer med hensyn til at overføre personale til delegationer i nødramte lande samt mangel på personale med særlige faglige kvalifikationer i både Den Europæiske Unions delegationer og EU's hovedkvarter. Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fuldstændig og effektiv gennemførelse af EUF i overensstemmelse med den eksisterende retlige og finansielle ramme. Kommissionen vil fortsætte med at tilpasse og forbedre sine procedurer for yderligere at mindske risikoen for fejl, bl.a. under hensyntagen til

resultaterne af Revisionsrettens revisionserklæring og dens anbefalinger om forebyggende og korrigerende kontrol. Navnlig har Kommissionens Generaldirektorat for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) afsluttet gennemgangen af sin kontrolstrategi og er begyndt at gennemføre de vigtigste anbefalinger, navnlig om udvikling af et risikovurderingsdashboard til måling af partnernes overholdelse af finansielle og operationelle standarder, adgang til dokumenter og styrkelse af *den efterfølgende* kontrol.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRETTENS VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER

1. Regnskabernes rigtighed

Med hensyn til Revisionsrettens bemærkning vedrørende den 9. EUF i **punkt 16** vil Kommissionen gerne præcisere, at den vil blive afsluttet inden udgangen af 2026 i overensstemmelse med anbefaling 1, som Kommissionen har accepteret.

2. Transaktionernes formelle rigtighed

Udgifter

Kommissionen tager Revisionsrettens konklusion vedrørende anvendelse af to finansieringsaftaler på tidspunktet for den i **punkt 23** nævnte udfasning af EUF'erne, hvor det på grund af EUF-udløbsklausulen ikke var tilladt at foretage yderligere ændringer eller at indgå nye forpligtelser, til efterretning. Kommissionen vil dog gerne understrege, at de underliggende overvågnings- og vandforsyningsaktiviteter er blevet gennemført som planlagt. Kommissionen vil trække på erfaringerne herfra med henblik på bedre styring i forhold til fremtidige udfasningsperioder.

Kommissionen er opmærksom på det spørgsmål, som Revisionsretten har rejst vedrørende "kaskadeagtig" finansiering af indirekte omkostninger (se tekstboks 1 og **punkt 24** i beretningen). Kommissionen anser imidlertid ikke denne situation for en fejl, da behandlingen af indirekte omkostninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens vejledning om bidragsaftaler. Henset til den fælles holdning, der er anlagt af alle Kommissionens tjenestegrene, accepterede Kommissionen derfor ikke anbefalingen i kapitel 9 i Revisionsrettens årsberetning for 2024.

Med hensyn til **punkt 28** påpeger Kommissionen, at de forskellige RELEX GD'er i forbindelse med GD INTPA's gennemgang af sin kontrolstrategi har udarbejdet og drøftet forslag til en bedre vejledning og standardisering med henblik på at sikre, at budgetterne er tilstrækkelig detaljerede. Som opfølgning herpå er GD INTPA i færd med at gennemføre et pilotprojekt vedrørende anvendelsen af et gensidigt acceptabelt standardbudgetformat for de enkelte enheder med yderligere krav om at fremlægge yderligere budgetoplysninger i bilag I til bidragsaftalen. Pilotprojektet vil danne grundlag for en uddybning af præciseringen og standardiseringen af forventningerne til andre enheder, der arbejder under indirekte forvaltning.

Kommissionen mener, at fejlene som følge af afregning af for store beløb (se beretningens **punkt 29**) (en praksis, hvor ikkeafholdte udgifter medtages i regnskaberne som afholdte udgifter) er af midlertidig karakter, da de i princippet ikke længere vil forekomme efter de endelige afregninger. Kommissionen bemærker endvidere, at den for at mindske antallet af sådanne fejl har anmodet sine partnere om at gennemgå deres rapporteringsmodeller, så afholdte udgifter lettere kan identificeres. Kommissionen anerkender de konstaterede fejl. Kommissionen vil dog gerne understrege, at antallet af denne type fejl er faldet betydeligt sammenlignet med tidligere år (fra 40 % i 2023 og 14 % i 2024 til kun 6 % i 2025) som følge af indførelsen af yderligere kontrol.

Kommissionen vil også gerne understrege, at de fleste af de i **punkt 30** omhandlede fejl forekommer hos modtagere af EU-midler, navnlig dem, som er underlagt indirekte forvaltning. Det er ikke let for Kommissionen at opdage sådanne fejl. Kommissionen tager disse spørgsmål op på regelmæssige møder med sine partnere.

Svar på tekstboks 1

Eksempel på indirekte omkostninger anmeldt som direkte omkostninger – kaskadeagtig omkostningsfinansiering

Kommissionen har altid haft den holdning, at indirekte omkostninger, som tilskudsmodtagere har anmeldt som indirekte omkostninger, i forbindelse med indirekte forvaltning med søjlevurderede enheder, skal medregnes som direkte omkostninger for den søjlevurderede organisation/partner. Ifølge Kommissionens vejledning om bidragsaftaler "skal indirekte omkostninger, som modtagere af tilskud fra organisationen og/eller dens partnere har anmeldt, dækkes af aktionens støtteberettigede direkte omkostninger og ikke af vederlagene." Denne fortolkning gælder for alle Kommissionens tjenestegrene.

Eksempel på ikkestøtteberettigede omkostninger dækket af et projekt

Kommissionen anerkender, at Revisionsretten kan anse visse personaleomkostninger for at være relateret til organisationens almindelige drift snarere end til den specifikke aktion. Kommissionen er enig i, at personaleomkostninger og andre omkostninger, der uden tvivl og udelukkende kan henføres til en given aktion, som faktisk er afholdt og er korrekt registreret i støttemodtagerens regnskaber (herunder forholdsmæssig fordeling af omkostningerne) og ikke allerede er dækket af den faste takst for indirekte omkostninger/vederlag, bør medregnes som støtteberettigede direkte omkostninger.

2025-undersøgelsen af restfejlfrekvensen

Kommissionen henleder opmærksomheden på, at Revisionsrettens anslåede fejlforekomst bl.a. måler fejl i kontrakter, som stadig kan være underlagt Kommissionens kontrol og korrektioner i efterfølgende regnskabsår. På grundlag af undersøgelsen af restfejlfrekvensen, der er baseret på et repræsentativt udsnit af afsluttede kontrakter, har Kommissionen anslået den samlede restfejlfrekvens til 0,56 % for 2025, hvilket for tiende år i træk er under væsentlighedstærsklen på 2 %, samt anslået et risikobeløb ved afslutning på 0,97 % af udgifterne. Revisionsrettens anslåede fejlforekomst og Kommissionens restfejlfrekvens for EUF-udgifterne er derfor ikke direkte sammenlignelige, dels på grund af metodemæssige forskelle og dels fordi undersøgelsen af restfejlfrekvensen fokuserer på afsluttede kontrakter, hvor mange problemer vil være løst på det tidspunkt, hvor kontrakterne afsluttes. Kommissionen vil fortsat anvende begge sæt resultater til yderligere at styrke sine kontrolsystemer og sin korrektionskapacitet.

Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er et vigtigt element til underbygning af generaldirektørens erklæring i GD INTPA's rapport. Den er dog ikke den eneste kilde til sikkerhed. GD INTPA har en omfattende struktur for intern kontrol og en kontrolstrategi, der dækker hele gennemførelsescyklussen. Alle aspekter af kontrolstrukturen fungerer som byggesten for den sikkerhed, der er afspejlet i dets årlige aktivitetsrapport. Sidstnævnte danner grundlag for oplysningerne om den formelle rigtighed i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

Kommissionen anerkender de begrænsninger med hensyn til kontrol, der er fastsat i den finansielle og administrative rammeaftale med De Forenede Nationer, og søger brugbare løsninger, som begge parter kan acceptere. Som anerkendt af Revisionsretten har Kommissionen arbejdet på at forbedre metoden til undersøgelse af restfejlfrekvensen for at imødekomme nogle af de bemærkninger, som Revisionsretten tidligere har fremsat, navnlig om behandlingen af poster af høj værdi, og begrænse muligheden for at forlade sig på tidligere udført kontrolarbejde.

3. Vurdering af projektresultater under Revisionsrettens revisionsbesøg

Kommissionen glæder sig over eksemplet på vellykket gennemførelse af et projekt, som fremgår af tekstboks 3 i beretningen. Samtidig anerkender Kommissionen Revisionsrettens bemærkning i tekstboks 4 om en lokal afvigelse i tykkelsen og bredden af gruslag. Ved Kommissionens opfølgende kontrol blev det bekræftet, at de øvrige dele af de udførte arbejder var i overensstemmelse med projektet. Kommissionen erkender også, at de lokale forskelle, som Revisionsretten konstaterede, burde have været bedre afspejlet i acontobetalingsdokumentationen, og har taget skridt til at sikre, at sådanne områdespecifikke afvigelser tydeligt begrundes og registreres i fremtidige igangssætningsattester.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ ANBEFALINGERNE

Anbefaling 1 – Færdiggøre afslutningen af 9. EUF

Kommissionen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afslutningen af 9. EUF færdiggøres, herunder at de resterende kontrakter afsluttes, og at de relaterede regnskabsmæssige saldi afvikles.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2026.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 1.

Anbefaling 2 – Sikre kvaliteten af kontraktbestemte rapporter om udgiftskontrol

Kommissionen bør sikre, at den kontraktbestemte udgiftskontrol har den forventede kvalitet, og at den udføres ensartet og i overensstemmelse med de gældende retningslinjer. Med henblik herpå bør den:

a) forbedre sit tilsyn med de eksterne revisorer, som den har engageret, og de udgiftskontrolrapporter, som de udarbejder

b) træffe rettidige og passende korrigerende foranstaltninger, når den konstaterer svagheder.

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** delanbefaling 2 a) og 2 b).

Kommissionen er allerede i færd med at træffe foranstaltninger for at sikre, at den kontraktbestemte udgiftskontrol har den forventede kvalitet, og gennemføre korrigerende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt.

Anbefaling 3 – Styrke kravene til søjlevurderede enheders regnskabsaflæggelse

For at styrke søjlevurderede enheders regnskabsaflæggelse bør Kommissionen:

a) **sikre, at budgetfordelingen i bidrags- og delegationsaftaler indgået med søjlevurderede enheder er tilstrækkelig detaljerede til at muliggøre effektiv udgiftsovervågning**

b) **fastsætte minimumskrav, som sikrer, at regnskabsaflæggelsen giver tilstrækkelige oplysninger til, at udgifter kan kontrolleres, før de afregnes.**

Måldato for gennemførelsen: inden udgangen af 2027.

Kommissionen **accepterer** anbefaling 3 a) og 3 b).

MEDDELELSE OM OPHAVSRET

© Den Europæiske Union, 2026

Den Europæiske Revisionsrets politik for videreanvendelse er fastsat i Revisionsrettens afgørelse nr. 6-2019 om den åbne datapolitik og videreanvendelse af dokumenter.

Medmindre andet er oplyst (f.eks. i individuelle meddelelser om ophavsret), er det af Revisionsrettens indhold, der ejes af EU, licenseret i henhold til Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). Det betyder, at videreanvendelse generelt er tilladt med korrekt angivelse af kilde og eventuelle ændringer. Ved videreanvendelse af Revisionsrettens indhold må den oprindelige betydning eller det oprindelige budskab ikke fordrejes. Revisionsretten er ikke ansvarlig for eventuelle konsekvenser af videreanvendelsen.

Yderligere tilladelse skal indhentes, hvis specifikt indhold afbilder identificerbare privatpersoner, f.eks. på billeder af ansatte i Revisionsretten, eller omfatter tredjeparts værker.

Hvis en sådan tilladelse opnås, erstatter denne tilladelse ovenstående generelle tilladelse, og den skal klart anføre eventuelle begrænsninger i anvendelsen.

Tilladelse til at anvende eller gengive indhold, der ikke ejes af EU, skal eventuelt indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.

Kapitel 2:

- Figur 2.17:
  Udformet af Revisionsretten ved anvendelse af © "RAWGraphs": en platform til visualisering baseret på åbne data. Alle rettigheder forbeholdes.
- Figur 2.18:
  Denne figur er udformet ved anvendelse af ikoner fra Flaticon.com.
  © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.

Kapitel 3:

- Figur 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7 og bilag 3.1:
  Disse figurer er udformet ved anvendelse af ikoner fra Flaticon.com.
  © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.

Kapitel 4:

- Figur 4.4:
  Udformet af Eurostat og redigeret af Revisionsretten.
  Administrative grænser: © EuroGeographics og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).
  Kort: Eurostat - IMAGE, 03/2026.

Kapitel 6:

- Figur 6.2:
  Denne figur er udformet ved anvendelse af ikoner fra Flaticon.com.
  © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.
- Figur 6.5:
  Denne figur er udformet ved anvendelse af ikoner fra Flaticon.com.
  © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.
- Bilag 6.1: Kort:
  Udformet af Revisionsretten ved anvendelse af "Tableau"
  © 2026 Salesforce, Inc. og dens licensgivere. Alle rettigheder forbeholdes.

Kapitel 7:

- Figur 7.2 og 7.5:
  Denne figur er udformet ved anvendelse af ikoner fra Flaticon.com.
  © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.
- Tekstboks 7.3: Kort:
  Udformet af Eurostat og redigeret af Revisionsretten.
  Administrative grænser: © EuroGeographics og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).
  Kort: Eurostat - GISCO, 06/2026.

Kapitel 9:

- Bilag 9.1:
  Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA).

Kapitel 11:

- Bilaget, figur 11.1:

  Denne figur er skabt ved anvendelse af ikonerne , og fra Flaticon.com. © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.

  Det værktøj, der blev anvendt 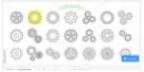 , blev ændret af Revisionsretten, © **By Ramziia** - stock.adobe.com.
- Bilaget, figur 11.2:

  Denne figur er udarbejdet ved anvendelse af ikonerne og fra Flaticon.com. © Freepik Company S.L. Alle rettigheder forbeholdes.

Kapitel 12:

- Tekstboks 12.1: Foto: © Proxima Studio, stock.adobe.com.
- Tekstboks 12.2: Foto: © WrightStudio, stock.adobe.com.

EUF'erne:

- Bilag I:
  Kort © Mapbox og © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA).

Software og dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret såsom patenter, varemærker, registrerede design, logoer og navne, er ikke omfattet af Revisionsrettens videreanvendelsespolitik.

EU-institutionernes websteder på europa.eu-domænet har links til websteder uden for europa.eu-domænet. Da Revisionsretten ikke har kontrol over disse websteder, anbefales det at gennemse deres privatlivspolitik og ophavsretspolitik.

Anvendelse af Revisionsrettens logo

Revisionsrettens logo må ikke anvendes uden Revisionsrettens forudgående samtykke.

PDF	ISBN 978-92-849-7803-8	ISSN 2600-1543	doi:10.2865/3485653	QJ-01-26-030-DA-N

HVORDAN DER HENVISES TIL DENNE PUBLIKATION

Den Europæiske Revisionsret, 2025: Årsberetningerne om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2025 og om 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2025, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2026.

I vores årsberetning præsenterer vi vores erklæringer om, hvorvidt EU's årsregnskab er rigtigt, og de underliggende indtægts- og udgiftstransaktioner er gennemført under overholdelse af de gældende regler og bestemmelser. Vi præsenterer også vores analyse af den budgetmæssige og økonomiske forvaltning samt præstationsaspekter i forbindelse med EU-budgettets gennemførelse.

CURIA RATIONUM
DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

Den Europæiske Unions Publikationskontor